

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-105-21

Druk nr 1588
Warszawa, 15 września 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw.

Informuję, że ww. projekt został notyfikowany Komisji Europejskiej za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa RP przy Unii Europejskiej w dniu 9 września 2021 r. w trybie art. 16 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. Art. 16 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE (w przeciwieństwie do art. 6 dyrektywy 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego) nie stanowi o odroczeniu przyjęcia przepisów notyfikowanych na jego podstawie.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa środki służące ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi przez zapobieganie powstawaniu odpadów i zmniejszenie ich ilości oraz negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, a także przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów oraz poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.”;

2) w art. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) substancji, które są przeznaczone do użycia jako materiały paszowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1, Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2004, str. 26, Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 37 z 08.02.2013, str. 10, Dz. Urz. UE L 115 z 06.05.2015, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 141);
- 2) dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, Dz. Urz. UE L 328 z 10.12.2011, str. 49, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 100 oraz Dz. Urz. UE L 245 z 30.07.2020, str. 31);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 365 z 19.12.2014, str. 89, Dz. Urz. UE L 21 z 28.01.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 184 z 11.07.2015, str. 13, Dz. Urz. UE L 297 z 13.11.2015, str. 9, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 125, Dz. Urz. UE L 207 z 04.08.2015, str. 75, Dz. Urz. UE L 103 z 19.04.2016, str. 50 oraz Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 93).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw.

zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającego dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 1, z późn. zm.³⁾) i w których skład nie wchodzi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 oraz które nie zawierają tych produktów.”;

3) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) bioodpadach – rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność;

2) gospodarowaniu odpadami – rozumie się przez to zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami;”;

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) odpadach budowlanych i rozbiórkowych – rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych;”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych oraz odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter i skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, w szczególności

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 163 z 30.06.2010, str. 30, Dz. Urz. UE L 277 z 21.10.2010, str. 4, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2017, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 310 z 06.12.2018, str. 22.

niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane:

- a) z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz
 - b) ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych
- przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych, sieci kanalizacyjnej oraz z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane przetwarzaniu odpadów, ale przetwarzanie to nie zmieniło w sposób znaczący ich właściwości;”,
- po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:
- „13a) odpadach żywności – rozumie się przez to żywność w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), która stała się odpadami;”,
- po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:
- „15a) odzysku materiałów – rozumie się przez to każdy odzysk inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały, które mogą zostać

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, str. 3, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

wykorzystane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii; odzysk materiałów obejmuje w szczególności przygotowanie do ponownego użycia, recykling i prace ziemne;”

- po pkt 20a dodaje się pkt 20b w brzmieniu:

„20b) pracach ziemnych – rozumie się przez to każdy odzysk, w ramach którego odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wartości użytkowych lub przyrodniczych wyrobiskom i zapadliskom lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu; odpady wykorzystywane do prac ziemnych zastępują materiały niebędące odpadami, nadają się do wyżej wymienionych celów i ograniczają się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;”

- w pkt 23 wyrazy „lub do celów wypełniania wyrobisk” zastępuje się wyrazami „lub do prac ziemnych”

- po pkt 28 dodaje się pkt 28a w brzmieniu:

„28a) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach, ponosili odpowiedzialność finansową albo odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;”

- w pkt 33 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zawartość substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach;”

- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Odpadami innymi niż niebezpieczne są odpady inne niż określone w ust. 4.”;

- 4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Przedmiot lub substancja powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja, uznaje się za produkt uboczny niebędący odpadem, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) dalsze wykorzystywanie przedmiotu lub substancji jest pewne;
- 2) przedmiot lub substancja mogą zostać wykorzystywane bezpośrednio bez dalszego przetwarzania, innego niż normalna praktyka przemysłowa;
- 3) przedmiot lub substancja są produkowane jako integralna część procesu produkcyjnego;

- 4) przedmiot lub substancja spełniają wszystkie istotne wymagania, w tym prawne, w zakresie produktu, ochrony środowiska oraz życia i zdrowia ludzi, dla określonego wykorzystania danego przedmiotu lub danej substancji i wykorzystanie takie nie doprowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko, życie lub zdrowie ludzi;
 - 5) przedmiot lub substancja spełniają szczegółowe warunki uznania danego przedmiotu lub danej substancji za produkt uboczny, jeżeli zostały one określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6.”;
- 5) w art. 11:
- a) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) informacje wskazujące na spełnienie warunków, o których mowa w art. 10.”,
 - b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Do zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny dołącza się dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 10.”,
 - c) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:
„4. Marszałek województwa, w drodze decyzji wydawanej po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania przedmiotu lub substancji, potwierdza spełnienie warunków uznania za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków.
4a. Decyzję potwierdzającą spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.”,
 - d) w ust. 4d wyrazy „decyzję o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny” zastępuje się wyrazami „decyzję stwierdzającą niespełnienie warunków uznania za produkt uboczny”,
 - e) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
„5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny, stanowiących produkty przetworzenia drewna takich jak kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki połuszcarskie, trociny, wióry, zrębki, zrżyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji.

6. Jeżeli szczegółowe warunki uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, o których mowa w art. 10 pkt 5, nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla jednej lub kilku spraw, dla niektórych przedmiotów lub substancji, szczegółowe warunki uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, kierując się względami ochrony środowiska oraz życia lub zdrowia ludzi.”;

6) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmioty lub substancje, które przestały spełniać warunki uznania za produkt uboczny, o których mowa w art. 10, stają się odpadami.”;

7) w art. 14:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich recyklingowi lub innemu odzyskowi spełniają.”,

– w pkt 1:

– – lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przedmiot lub substancja mają zostać wykorzystane do konkretnych celów,”,

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach, w szczególności dotyczących chemikaliów i produktów mających zastosowanie do danego przedmiotu lub danej substancji, i w normach mających zastosowanie do danego produktu,”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, które są określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a, a jeżeli nie zostały określone w tych przepisach – w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.”,

b) w ust. 1a:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw: budownictwa, planowania i zagospodarowania

przestrzennego oraz mieszkalnictwa, energii, gospodarki, gospodarki morskiej, łączności, informatyzacji, rolnictwa, transportu, żeglugi śródlądowej, spraw wewnętrznych, zdrowia oraz Ministrem Obrony Narodowej może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla jednej lub kilku spraw, dla niektórych odpadów, szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, obejmujące w szczególności:”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wymogi dotyczące systemu gospodarowania, aby wykazać zgodność z warunkami utraty statusu odpadów, obejmujące – jeżeli to niezbędne – kontrolę jakości i monitorowanie własnej działalności, a także akredytację;”

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedmiot lub substancja, które przestały spełniać warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1, stają się odpadami.”

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedmiot lub substancja, które utraciły status odpadów, do czasu gdy są po raz pierwszy:

- 1) używane – w przypadku gdy nie zostały wprowadzone do obrotu lub
- 2) wprowadzane do obrotu

– powinny spełniać warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1.”;

8) w art. 17 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami wykorzystuje się instrumenty ekonomiczne i inne środki.

3. Przykładowe instrumenty ekonomiczne i inne środki, które mają zachęcać do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, są określone w załączniku nr 4a do ustawy.”;

9) w art. 18 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia odzysku zgodnego z ust. 3 lub ułatwienia lub udoskonalenia tego odzysku, posiadacz odpadów, z wyjątkiem wytwórcy odpadów nieprowadzącego ich odzysku, przed odzyskiem lub podczas odzysku usuwa niebezpieczne substancje, mieszaniny i składniki z odpadów niebezpiecznych w celu zapewnienia przetworzenia tych odpadów zgodnie z art. 16 i art. 17 ust. 1.”;

10) w dziale II po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Zapobieganie powstawaniu odpadów

Art. 19a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów polega co najmniej na:

- 1) promowaniu i wspieraniu zrównoważonych modeli produkcji i konsumpcji;
- 2) zachęcaniu do projektowania, wytwarzania i korzystania z produktów, które są zasobooszczędne, trwałe, nadające się do naprawy, ponownego użycia i modernizacji oraz do nieskracania sztucznie cyklu życia produktów;
- 3) zachęcaniu do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących ich naprawę i ponowne użycie, w szczególności w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych;
- 4) wspieraniu dostępności części zamiennych, instrukcji obsługi, informacji technicznych lub innych narzędzi, sprzętu lub oprogramowania pozwalających na naprawę i ponowne użycie produktów bez szkody dla ich jakości i bezpieczeństwa – jeżeli nie prowadzi to do naruszenia prawa własności intelektualnej;
- 5) zmniejszeniu powstawania odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobywaniem kopalin ze złóż i z wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik;
- 6) zmniejszeniu wytwarzania odpadów żywności w produkcji podstawowej, przetwórstwie i wytwarzaniu, w sprzedaży detalicznej i innej dystrybucji żywności, w usługach gastronomicznych oraz w gospodarstwach domowych;
- 7) zachęcaniu do dokonywania darowizn produktów spożywczych i do innych form redystrybucji żywności, przy zachowaniu pierwszeństwa przeznaczania dla ludzi przed wykorzystaniem jako paszy dla zwierząt czy przetwarzania na produkty niespożywcze;
- 8) promowaniu zmniejszania zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach;
- 9) zmniejszaniu powstawania odpadów, w szczególności tych, które nie nadają się do przygotowania do ponownego użycia lub do recyklingu;
- 10) identyfikowaniu produktów będących głównymi źródłami zaśmiecania, w szczególności środowiska lądowego i morskiego, oraz podejmowaniu działań

w celu zapobiegania powstawaniu odpadów pochodzących z tych produktów i zmniejszaniu ich ilości;

- 11) dążeniu do przeciwdziałania powstawaniu oraz przedostawaniu się odpadów do środowiska morskiego;
- 12) opracowaniu i wspieraniu kampanii informacyjnych podnoszących poziom świadomości na temat zapobiegania powstawaniu odpadów i zaśmiecania.

2. Przykłady środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów są określone w załączniku nr 5 do ustawy.”;

11) w art. 21:

- a) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „zmieszaniu” dodaje się wyrazy „niezgodnie z przepisami ust. 1 lub 2”,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy proces rozdzielenia odpadów niebezpiecznych zmieszanych z innymi odpadami, substancjami, materiałami lub przedmiotami nie spełnia warunków określonych w ust. 3, przetworzenie zmieszanych odpadów następuje w instalacjach lub urządzeniach określonych w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.”;

12) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów.

2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi określony w tych przepisach wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju. Do kosztów tych zalicza się koszty:

- 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w przepisach odrębnych, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów, a w przypadku wprowadzenia systemu kaucyjnego – z nieodebranej kaucji;
- 2) informowania posiadaczy odpadów powstałych z produktów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach zbierania odpadów oraz o sposobach zapobiegania zaśmiecaniu;

- 3) gromadzenia danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu oraz zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów, a także sprawozdawczości w tym zakresie.

3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta realizowanych przez podmiot reprezentujący wprowadzających produkty, koszty, o których mowa w ust. 2, różnicuje się w odniesieniu do poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, z uwzględnieniem ich trwałości, przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności w nich substancji niebezpiecznych.

4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane między podmiotami uczestniczącymi w systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, tak aby nie przekraczały kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przepisami ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056), ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1850) oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893).”;

- 13) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. W ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju, którzy realizują obowiązki samodzielnie, albo podmioty realizujące w ich imieniu obowiązki:

- 1) nie ograniczają wykonywania obowiązków do przypadków, w których zbieranie i przetwarzanie odpadów przynosi największe zyski;
- 2) zapewniają odpowiednią dostępność systemu zbierania odpadów na obszarze, na którym wprowadzają produkty do obrotu;
- 3) posiadają środki finansowe i organizacyjne niezbędne do wykonywania obowiązków;
- 4) stosują mechanizmy samokontroli, w szczególności audyty, w zakresie:
 - a) zarządzania finansami przeznaczonymi na realizację obowiązków,
 - b) gromadzenia danych i sporządzania sprawozdań dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu,
 - c) zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów;

- 5) udostępniają publicznie informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami, w tym przestrzegania zasad określonych w pkt 1–4, a w przypadku organizacji realizujących obowiązki w imieniu wprowadzających produkty – organizacje te udostępniają dodatkowo informacje o:
- a) strukturze własności i członkostwa tych organizacji,
 - b) wkładach finansowych wnoszonych przez podmioty wprowadzające produkty, w odniesieniu do każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu,
 - c) procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami.”;
- 14) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:
- „Art. 34a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się w szczególności na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów, zwanego dalej „KPZPO”.
2. Dla odpadów żywności opracowuje się program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.
3. KPZPO stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1.
4. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi część KPZPO.”;
- 15) w art. 35:
- a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) analizę aktualnego stanu gospodarki odpadami na obszarze, dla którego jest sporządzany plan, w tym:
 - a) informacje o istniejących środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów i ocenę ich użyteczności,
 - b) informacje o rodzajach odpadów, ich ilości i źródłach ich powstawania,
 - c) informacje o rodzajach i ilości odpadów poddawanych poszczególnym procesom odzysku, również w instalacjach położonych poza terytorium kraju,
 - d) informacje o rodzajach i ilości odpadów poddawanych poszczególnym procesom unieszkodliwiania, również w instalacjach położonych poza terytorium kraju,

- e) informacje o istniejących systemach gospodarowania odpadami, w tym zbierania odpadów,
- f) informacje o rodzajach, rozmieszczeniu i mocy przerobowej istniejących i istotnych dla systemu gospodarki odpadami instalacjach odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym o rozwiązaniach dotyczących olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów komunalnych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców najistotniejszych z ekonomicznego punktu widzenia, których dostawy są obarczone wysokim ryzykiem, zwanych dalej „surowcami krytycznymi”, lub innych strumieni odpadów,
- g) identyfikację problemów w zakresie gospodarki odpadami, w tym ocenę:
 - konieczności zamknięcia istniejących instalacji gospodarowania odpadami i potrzeby budowy dodatkowej infrastruktury gospodarowania odpadami zgodnie z zasadą bliskości oraz konieczności realizacji inwestycji w celu zaspokojenia istniejących potrzeb – jeżeli jest to uzasadnione,
 - istniejących systemów zbierania odpadów, w tym rodzajów odpadów objętych tymi systemami i terytorialnego zakresu selektywnego zbierania odpadów, środków służących poprawie funkcjonowania tych systemów oraz potrzeby stworzenia nowych systemów zbierania odpadów,
 - uwzględniając – jeżeli to konieczne – podstawowe informacje związane z obszarem, dla którego jest sporządzany plan gospodarki odpadami, w szczególności położenie geograficzne, sytuację demograficzną, sytuację gospodarczą oraz warunki glebowe, hydrogeologiczne i hydrologiczne, mogące mieć wpływ na lokalizację instalacji gospodarowania odpadami,
- h) ocenę inwestycji i środków finansowych, w tym w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego, niezbędnych do zaspokojenia potrzeb, o których mowa w lit. g tiret pierwsze,
- i) informacje o środkach mających na celu przeciwdziałanie umieszczaniu odpadów nadających się do poddania recyklingowi lub

innemu odzyskowi, w szczególności odpadów komunalnych, na składowisku, z wyjątkiem odpadów, których składowanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska,

- j) informację o środkach na rzecz zwalczania zaśmiecania środowiska lądowego i morskiego oraz przeciwdziałania temu zaśmiecaniu i usuwaniu wszystkich rodzajów odpadów,
- k) jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w tym dotyczące ilości wytworzonych odpadów i ich przetwarzania oraz odpadów komunalnych unieszkodliwianych lub poddawanych procesowi odzysku energii;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kierunki działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów oraz kształtowania systemu gospodarki odpadami, podejmowanych dla osiągnięcia celów, o których mowa w pkt 3, w tym:

- a) rozwiązania dotyczące olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów komunalnych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych oraz innych strumieni odpadów,
- b) określenie polityki w zakresie gospodarki odpadami wraz z planowanymi technologiami i metodami jej realizacji lub polityki w zakresie postępowania z odpadami stwarzającymi problemy z ich zagospodarowaniem, w tym:
 - środki, jakie należy zastosować, aby udoskonalić z punktu widzenia ochrony środowiska przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inny niż recykling odzysk oraz unieszkodliwianie odpadów,
 - środki zachęcające do selektywnego zbierania bioodpadów w celu ich kompostowania, fermentacji lub przetwarzania w inny sposób, który zapewnia wysoki poziom ochrony środowiska, stosowania bezpiecznych dla środowiska materiałów wyprodukowanych z bioodpadów, przy zachowaniu wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi oraz środowiska,
- c) informacje dotyczące kryteriów lokalizacji instalacji gospodarowania odpadami oraz mocy przerobowych przyszłych instalacji

unieszkodliwiania odpadów lub istotnych dla systemu gospodarki odpadami instalacji odzysku – jeżeli jest to konieczne;”,

- w pkt 5 po wyrazie „finansowania” dodaje się wyrazy „oraz przewidywane koszty”,
- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) ocenę, w jaki sposób plan wspiera działania zmierzające do osiągnięcia celów i spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. KPZPO, oprócz działań wymienionych w art. 19a ust. 1, określa także:

- 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów;
- 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów;
- 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, w szczególności dotyczące ilości wytwarzanych odpadów oraz pomiaru poziomów odpadów żywności;
- 4) informacje o wpływie instrumentów ekonomicznych i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy na zapobieganie powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne;
- 5) ocenę użyteczności środków określonych w załączniku nr 5 do ustawy lub innych stosowanych środków – jeżeli jest to konieczne;
- 6) określenie surowców krytycznych, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne;
- 7) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym działania zapobiegające temu, aby produkty zawierające surowce krytyczne nie stały się odpadami.

1b. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności obejmuje co najmniej:

- 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności;
- 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności;

- 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności;
 - 4) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.”,
- c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Organy administracji publicznej opracowują plany gospodarki odpadami, które wspierają działania zmierzające do osiągnięcia celów i spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami, w szczególności opakowań i odpadów opakowaniowych, składowania odpadów i zapobiegania zaśmiecaniu.”,
- d) w ust. 9 skreśla się wyrazy „ w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych,”;
- 16) w art. 35a w ust. 1 skreśla się wyrazy „, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych,”;
- 17) w art. 36 w ust. 1 po wyrazie „wodnej” dodaje się wyrazy „oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej”;
- 18) po art. 36 dodaje się art. 36a i art. 36b w brzmieniu:
- „Art. 36a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw zdrowia współpracują z ministrem właściwym do spraw klimatu przy opracowywaniu projektu KPZPO.
2. Minister właściwy do spraw klimatu, na rok przed przystąpieniem do opracowania projektu KPZPO, przekazuje ministrom, o których mowa w ust. 1, informację o zamiarze opracowania projektu KPZPO.
3. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, każdy w zakresie swojej właściwości, przygotowują i przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, informacje niezbędne do opracowania KPZPO, obejmujące w szczególności:
- 1) wskazanie celów;
 - 2) wdrożone oraz proponowane działania;
 - 3) rodzaj działań z podziałem na prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne;
 - 4) sposób, koszty i potencjalne źródło finansowania wdrażania działań;

- 5) oczekiwane efekty działań;
- 6) sposób monitorowania realizacji działań.

4. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, także informacje wykorzystane do ich przygotowania.

5. Minister właściwy do spraw klimatu uzgadnia z ministrami, o których mowa w ust. 1, sposób uwzględnienia uwag zgłoszonych w wyniku konsultacji publicznych i opiniowania do projektu KPZPO w zakresie informacji, o których mowa w ust. 3.

Art. 36b. 1. Ministrowie, o których mowa w art. 36a ust. 1, oraz ministrowie realizujący zadania określone w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o:

- 1) stanie realizacji celów i działań określonych w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, wraz z oceną ich efektywności,
- 2) wartości wskaźników, o których mowa w art. 35 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b pkt 3, określonych w KPZPO

– w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną ich efektywności w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy.

3. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, kierując się potrzebą ujednolicenia danych przekazywanych w tych informacjach.”;

19) w art. 37:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Aktualizacja polega na zmianie planu gospodarki odpadami co najmniej w zakresie wskazanym w art. 35 ust. 1, 3 i 4 i art. 35a ust. 1 i 2 albo na uchwaleniu nowego planu gospodarki odpadami.

1b. Plany gospodarki odpadami mogą być zmieniane między aktualizacjami w zakresie innym niż wskazany w ust. 1a.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy art. 36 i art. 36a stosuje się odpowiednio do aktualizacji planów gospodarki odpadami, o której mowa w ust. 1, oraz do zmian planów gospodarki odpadami, o których mowa w ust. 1b.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sześcioletni okres obowiązywania planu gospodarki odpadami liczy się od dnia uchwalenia ostatniej aktualizacji, o której mowa w ust. 1.”;

20) w art. 39 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Właściwi ministrowie realizujący zadania określone w krajowym planie gospodarki odpadami przygotowują, każdy w zakresie swojej właściwości, i przedkładają ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację dotyczącą realizacji tych zadań, według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy, w terminie 9 miesięcy od dnia upływu okresu sprawozdawczego.

2b. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o której mowa w ust. 2a, kierując się potrzebą ujednolicenia sposobu przygotowania informacji oraz przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami.”;

21) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób i formę sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzór planu inwestycyjnego, kierując się potrzebą ujednolicenia sposobu przygotowywania wojewódzkich planów gospodarki odpadami wraz z planami inwestycyjnymi, a także przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami.

2. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, sposób i formę jego sporządzania oraz wzór tego sprawozdania, kierując się potrzebą ujednolicenia sposobu przygotowywania sprawozdań z realizacji tych planów oraz przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami.”;

22) w art. 42 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów, w przypadku gdy utrata statusu odpadów jest przewidywana, oraz informacje o spełnieniu warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, a ponadto:

- a) informacje o spełnieniu szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a,
 - b) proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a;”;
- 23) w art. 43 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) rodzaje odpadów, które utracą status odpadów, w przypadku gdy utrata statusu odpadów jest przewidywana, oraz szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a;”;
- 24) w art. 49 w ust. 7:
- a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1893)”,
 - b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu:
 - „6) informacji i dokumentów, o których mowa w art. 4a ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;
 - 7) informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
 - 8) informacji, o których mowa w art. 15 ust. 8 pkt 1 lit. b oraz art. 76 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”;
- 25) w art. 50 w ust. 1:
- a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 2056)”,
 - b) w pkt 4 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1850)”,
 - c) w pkt 6 lit. d otrzymuje brzmienie:
 - „d) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych”;
- 26) w art. 52:
- a) w ust. 1 w pkt 7a:
 - w lit. a tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
 - „– wskazanie rodzajów opakowań, w stosunku do których organizacja odzysku opakowań zamierza wykonywać obowiązek zapewniania recyklingu odpadów opakowaniowych,”;
 - w lit. b tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

- „– kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych w celu poddania ich recyklingowi poza terytorium kraju,”
- w lit. c:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„przedsiębiorców prowadzących recykling odpadów opakowaniowych,”
 - tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„– kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych do recyklingu,”
 - tiret piąte otrzymuje brzmienie:
„– informację o miejscu prowadzenia działalności w zakresie recyklingu,”
- w lit. d tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:
 - „– informację o sposobie wykonania obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych samodzielnie, za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy,
 - nazwę i numer rejestrowy organizacji odzysku opakowań, której zlecił wykonanie obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych,”
- b) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) wskazanie, czy jest prowadzona regeneracja olejów odpadowych lub inny recykling – w przypadku przetwarzania olejów odpadowych;”
- 27) w art. 66 w ust. 4 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z robót budowlanych prowadzonych przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami;”
- 28) w art. 67 w ust. 3 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) masę oraz rodzaj produktów i materiałów, powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego odzysk.”
- 29) w art. 73 w ust. 2:
 - a) w pkt 2 lit. d–f otrzymują brzmienie:

- „d) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań środków niebezpiecznych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz z uwzględnieniem podziału na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, a także z podziałem według sposobu ich recyklingu,
 - e) osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań środków niebezpiecznych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,
 - f) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań i dla wszystkich opakowań razem, w tym opakowań środków niebezpiecznych – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu,”
- b) w pkt 5 w lit. a tiret czwarte otrzymuje brzmienie:
- „– osiągniętym minimalnym rocznym poziomie zbierania zużytego sprzętu, poziomie odzysku oraz poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, z podziałem na grupy sprzętu,”;
- 30) w art. 75 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e oraz f w brzmieniu:
- „e) masie i rodzaju produktów i materiałów, powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego odzysk,
- f) masie i rodzajach wytworzonych odpadów żywności,”;
- 31) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, za poprzedni rok kalendarzowy, w terminie do dnia 30 września następnego roku.”;
- 32) w art. 79:
- a) w ust. 2 w pkt 4:
- lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) recyklingu odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w pkt 1,”
 - po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, o których mowa w pkt 2,”

- b) w ust. 5 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:
- „7) zaświadczeniach lub oświadczeniach, o których mowa w art. 4a ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz informacjach i dokumentach, o których mowa w art. 4a ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;
 - 8) zaświadczeniach lub oświadczeniach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz informacjach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
 - 9) zaświadczeniach, oświadczeniach oraz informacjach, o których mowa w art. 15 ust. 8 pkt 1 oraz art. 76 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”;
- 33) art. 90 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 90. 1. Oleje odpadowe zbiera się selektywnie, o ile jest to technicznie wykonalne, z uwzględnieniem wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 2.
2. W przypadku gdy jest to technicznie wykonalne, olejów odpadowych o różnych właściwościach nie miesza ze sobą ani z innymi odpadami lub substancjami, jeżeli takie mieszanie utrudnia ich regenerację lub inny recykling.”;
- 34) w art. 91 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
- „Oleje odpadowe mogą być poddawane recyklingowi innemu niż regeneracja, jeżeli recykling ten zapewnia wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska.”;
- 35) w dziale VII po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Odpady budowlane i rozbiórkowe

Art. 101a. 1. Odpady budowlane i rozbiórkowe zbiera się oraz odbiera selektywnie z podziałem co najmniej na: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne, w tym beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie.

2. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do gospodarstw domowych, punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz do odpadów budowlanych i rozbiórkowych, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5.

3. Odpady budowlane i rozbiórkowe, które nie zostały zebrane i odebrane w sposób selektywny, podlegają sortowaniu co najmniej na: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne, w tym beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie.”;

36) w art. 122 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyłączeniem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli w tym przypadku składowanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska, zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami;”;

37) w dziale VIII w rozdziale 1 po art. 154 dodaje się art. 154a w brzmieniu:

„Art. 154a. Przepisów art. 103–154 nie stosuje się do składowania odpadów wydobywczych pochodzących z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż.”;

38) w art. 158 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zakazuje się przekazywania do termicznego przekształcania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli w tym przypadku termiczne przekształcanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska, zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.”;

39) w art. 170 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się do postępowań w sprawach potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny albo stwierdzenia niespełnienia tych warunków.”;

40) w art. 194 w ust. 1:

a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) nieprowadzenie selektywnego zbierania, odbierania i sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, wbrew obowiązkowi określone w art. 101a;”;

b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) przekazywanie do termicznego przekształcania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, wbrew obowiązкови określönemu w art. 158 ust. 2a;”;

41) w art. 251:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W latach 2016–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw klimatu będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:”;

– pkt 7–10 otrzymują brzmienie:

„7) 2022 r. – 2937 tys. zł;

8) 2023 r. – 2932 tys. zł;

9) 2024 r. – 2932 tys. zł;

10) 2025 r. – 2932 tys. zł;”;

– dodaje się pkt 11–15 w brzmieniu:

„11) 2026 r. – 2932 tys. zł;

12) 2027 r. – 2932 tys. zł;

13) 2028 r. – 2932 tys. zł;

14) 2029 r. – 2932 tys. zł;

15) 2030 r. – 2932 tys. zł.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw gospodarki będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

„1) 2021 r. – 0 tys. zł;

2) 2022 r. – 245 tys. zł;

3) 2023 r. – 244 tys. zł;

4) 2024 r. – 244 tys. zł;

5) 2025 r. – 244 tys. zł;

6) 2026 r. – 244 tys. zł;

7) 2027 r. – 244 tys. zł;

8) 2028 r. – 244 tys. zł;

9) 2029 r. – 244 tys. zł;

10) 2030 r. – 244 tys. zł.

1b. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2021 r. – 0 tys. zł;
- 2) 2022 r. – 122 tys. zł;
- 3) 2023 r. – 122 tys. zł;
- 4) 2024 r. – 122 tys. zł;
- 5) 2025 r. – 122 tys. zł;
- 6) 2026 r. – 122 tys. zł;
- 7) 2027 r. – 122 tys. zł;
- 8) 2028 r. – 122 tys. zł;
- 9) 2029 r. – 122 tys. zł;
- 10) 2030 r. – 122 tys. zł.”,

c) dodaje się ust. 8–11 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1a, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 9.

9. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw gospodarki obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

10. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1b, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 11.

11. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa obniża wielkość środków przeznaczonych na

wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.”;

- 42) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;
- 43) w załączniku nr 2a do ustawy pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) odpady budowlane i rozbiórkowe, z wyłączeniem odpadów drewna, odpadów tworzyw sztucznych, odpadów papieru i odpadów oklein;”;
- 44) po załączniku nr 4 do ustawy dodaje się załącznik nr 4a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Do postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi z gospodarstw domowych stosuje się przepisy dotyczące postępowania z odpadami komunalnymi.”;
- 2) w art. 3 w ust 2:
 - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) tworzą w sposób umożliwiający łatwy dostęp wszystkim mieszkańcom gminy punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych wymienionych w pkt 5, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych;”;
 - b) w pkt 9 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) osiągniętym przez gminę oraz podmioty odbierające odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, w danym roku kalendarzowym, wymaganym poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, poziomie składowania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, zwanym dalej

„poziomem składowania”, oraz poziomie ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania,”;

3) w art. 3b:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Gminy są obowiązane nie przekraczać poziomu składowania w wysokości:

- 1) 30% wagowo rocznie – za każdy rok w latach 2025–2029;
- 2) 20% wagowo rocznie – za każdy rok w latach 2030–2034;
- 3) 10% wagowo rocznie – w 2035 r. i za każdy kolejny rok w latach następnych.

2b. Poziom składowania oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przekazanych do składowania do masy wytworzonych odpadów komunalnych.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania poziomu składowania, kierując się zapewnieniem możliwości zweryfikowania osiągnięcia poziomu składowania przez każdą gminę oraz przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami.”;

4) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,”;

5) w art. 6r:

a) w ust. 2d po wyrazach „przyjmowanie odpadów” dodaje się wyrazy „ o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 6,”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. Ograniczenie może dotyczyć także ilości innych niż wymienione w ust. 3a bioodpadów stanowiących odpady komunalne odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, prowadzących działalność w zakresie gastronomii, w tym restauracje, stołówki i zakłady zbiorowego żywienia, hurtownie, jednostki handlu detalicznego, a także podobnych odpadów z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. W uchwale, o której mowa w ust. 3, gmina określi rodzaje działalności prowadzonej na nieruchomościach, na których nie zamieszkują mieszkańcy, których dotyczy to ograniczenie.”;

6) w art. 9g w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nieprzekraczających poziomów składowania określonych w art. 3b ust. 2a.”;

7) w art. 9n:

a) w ust. 3 w pkt 3 uchyla się lit. d,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany zamieścić w rocznym sprawozdaniu także informacje o osiągniętym poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, poziomie ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz o poziomie składowania.”;

8) w art. 9na w ust. 3 w pkt 3:

a) w lit. a po wyrazie „komunalnych” dodaje się wyrazy „i odpadów innych niż komunalne,”,

b) lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) produktów przyjętych do ponownego użycia i naprawy.”;

- 9) w art. 90a w ust. 2 uchyla się pkt 2;
- 10) w art. 9q:
- a) w ust. 3:
 - po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy;”,
 - w pkt 5 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) składowania;”,
 - b) w ust. 5 po wyrazach „marszałkowi województwa” dodaje się wyrazy „oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska”;
- 11) w art. 9s w ust. 3:
- a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy;”,
 - b) w pkt 5 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) składowania;”;
- 12) w art. 9x:
- a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) składowania.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „o której mowa w ust. 2” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2”,
 - c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 2 pkt 3, oblicza się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, i masy składowanych odpadów komunalnych przekraczającej poziom składowania wyrażonej w Mg.”;
- 13) w art. 9y:
- a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) składowania.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 1 i 2 – oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 3;
 - 2) pkt 3 – oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 4.”;
- 14) w art. 9z ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie:
- „2a. Gmina, która nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3b lub art. 3c – podlega karze pieniężnej obliczonej odrębnie dla wymaganego poziomu:
- 1) przygotowania odpadów komunalnych do ponownego użycia i recyklingu;
 - 2) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania;
 - 3) składowania.
3. Kary pieniężne, o których mowa w:
- 1) ust. 2 i ust. 2a pkt 1 i 2 – oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 3;
 - 2) ust. 2a pkt 3 – oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 4.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1850) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zaświadczenia lub oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784).”;
- 2) w art. 5 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875)”.

Art. 4. W ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2289) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. Dostawca wyrobu w rozumieniu art. 3 pkt 33 rozporządzenia nr 1907/2006 przekazuje informacje Agencji zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia, wykorzystując format i narzędzie przygotowane w tym celu przez Agencję.”;
- 2) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Art. 54a. Dostawca wyrobu, który wbrew art. 25a nie przekazuje Agencji informacji zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006, wykorzystując format i narzędzie przygotowane w tym celu przez tę Agencję, podlega karze grzywny.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych;”;
- 2) w art. 6 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych;”;
- 3) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Zaświadczenia lub oświadczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”.”;
- 4) w art. 8:
 - a) w pkt 1 uchyla się lit. b oraz d,
 - b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „lub innemu niż recykling procesowi odzysku”,
 - c) w pkt 7 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych;”,
 - d) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem pozostałości powstających w procesie produkcji;”,
 - e) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:
„9) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację przez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone; opakowanie to staje się odpadem opakowaniowym, gdy przestaje być opakowaniem wielokrotnego użytku;

- 10) opakowaniu wielomateriałowemu – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, która składa się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej oraz którą napęlnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;”,
- f) w pkt 12:
- w lit. a oraz b skreśla się wyrazy „lub dokumenty EDPO”,
 - lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) prowadzącym recykling odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty DPR;”,
- g) w pkt 16 skreśla się wyrazy „lub innemu niż recykling procesowi odzysku”,
- h) uchyla się pkt 21;
- 5) w art. 10 w ust. 2 pkt 3 i część wspólna otrzymują brzmienie:
„3) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych
– podlega wpisowi do rejestru na wniosek, jeżeli zamierza wystawiać odpowiednio dokumenty DPR lub EDPR.”;
- 6) w art. 12 w ust. 2 w pkt 3 po średniku dodaje się wyrazy „oksydegradowalnych opakowań z tworzyw sztucznych nie uważa się za opakowania ulegające biodegradacji;”;
- 7) w art. 16:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub inny niż recykling proces odzysku”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 i 2, wpisany do rejestru jest obowiązany sporządzać odpowiednio do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej dokumenty DPR lub EDPR.”;
- 8) w art. 17:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził do obrotu produkty, z uwzględnieniem art. 18.”,
 - b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie, jeżeli poddaje recyklingowi.”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań dane niezbędne do realizacji przejętego przez tę organizację od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odzysku opakowań, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.”;

9) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać recykling odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, z tym że wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać recykling odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.”,

b) ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie:

„4a. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach samodzielnie wykonujący obowiązki, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany zapewnić poziom recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4.

5. Przepisy ust. 1–4a stosuje się także do wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.”;

10) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2030 r. oraz w latach następnych osiągnąć poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1 do ustawy.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć w poszczególnych latach do 2030 r. poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w tym roku oraz masy opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu w tym roku.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.”;

11) w art. 21:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych do recyklingu zalicza się procesy odzysku R2–R9 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych zalicza się wyłącznie recykling odpadów opakowaniowych zebranych na terytorium kraju.”,

b) dodaje się ust. 4–9 w brzmieniu:

„4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można zaliczyć masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia w procesach odzysku R3 lub R12 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

5. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po wykonaniu niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie z nich odpadów, które nie są przedmiotem dalszego recyklingu opakowań – są przekazywane do recyklingu, w ramach którego odpady są faktycznie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.

6. Masa odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej może zostać uznana za masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, jeżeli w tych procesach powstaje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy, których masa odpowiada, zgodnie z charakterystyką użytego procesu biodegradacji, masie poddanej recyklingowi, i mają one zostać wykorzystane jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, zalicza się go do poddanego recyklingowi wyłącznie wtedy, gdy takie wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska, w szczególności przez rekultywację.

7. Masa odpadów opakowaniowych, które utraciły status odpadów w wyniku działań wstępnych przed dalszym przetwarzaniem, może zostać uznana za poddaną recyklingowi, pod warunkiem że materiały powstałe z tych odpadów są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych celów.

8. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych nie zalicza się masy odpadów opakowaniowych, które utraciły status odpadów, a które mają zostać użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalane, użyte do prac ziemnych lub składowane.

9. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi, kierując się przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”;

12) w art. 23:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oraz zastosowany proces odzysku ustala się na podstawie dokumentu DPR.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,

c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach w ramach wykonywanej działalności gospodarczej dokonuje recyklingu odpadów opakowaniowych, masę odpadów opakowaniowych poddanych przez niego recyklingowi oraz sposób recyklingu ustala się na podstawie prowadzonej przez niego ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

13) w art. 24:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi ustala się na podstawie dokumentu EDPR.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe dołącza do dokumentu EDPR oświadczenie, że odpady opakowaniowe zostały przemieszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz że zostaną poddane recyklingowi w instalacjach spełniających co najmniej wymagania, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe, który sporządza dokument EDPR, jest obowiązany posiadać kopie dokumentacji potwierdzającej

spełnienie przez instalację, do której eksportuje odpady opakowaniowe, co najmniej wymagań, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju, w szczególności potwierdzającej posiadanie przez prowadzącego tę instalację zezwolenia na recykling eksportowanych odpadów lub dokument równoważny wydany przez właściwy organ kraju, w którym te odpady są przetwarzane.”;

14) w art. 25:

a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) cele i termin realizacji porozumienia, w tym przewidziane do osiągnięcia poziomy recyklingu;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których w porozumieniu nie mogą zostać określone poziomy recyklingu, kierując się kosztami utworzenia systemu, o którym mowa w ust. 1, mocami przerobowymi istniejących i planowanych instalacji oraz ochroną środowiska, zdrowia i życia ludzi.”;

c) ust. 5a i 5b otrzymują brzmienie:

„5a. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w tym przepisie, dane niezbędne do realizacji przejętego przez tę organizację od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.

5b. W przypadku nieprzekazania organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w ust. 1, danych, o których mowa w ust. 5a, wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował tej organizacji, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów recyklingu, liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i podwójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”;

15) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, którzy nie wykonali obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu oraz poziomu recyklingu dla wszystkich opakowań razem.”;

16) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi.”;

17) w art. 42 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,”;

18) w art. 45 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, który nie przekazał tej organizacji informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odzysku opakowań, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

19) w art. 48:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach DPR i dokumentach EDPR oraz w dokumentach celnych i fakturach, o których mowa w art. 24 ust. 3, sporządzonych w roku kalendarzowym, którego dotyczy audyt, a także w dokumentach, o których mowa w art. 24 ust. 6a.”,

b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności prowadzonego recyklingu z posiadanymi decyzjami;

2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego recykling pozwalających na przetwarzanie odpadów opakowaniowych w wielkości odpowiadającej danym zawartym w dokumentach DPR sporządzonych w danym roku;”;

20) w art. 52 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa, w drodze decyzji, zobowiązuje przedsiębiorcę do przedłożenia ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1, oraz dokumentów DPR lub EDPR, w przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska należących do właściwości tego marszałka.”;

21) w art. 53:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych;”;

b) ust. 4a i 4b otrzymują brzmienie:

„4a. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a, marszałek województwa unieważnia, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, dokumenty DPR lub EDPR, w odniesieniu do których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym.

4b. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane dokumenty DPR lub EDPR, które zostały unieważnione, są obowiązani do złożenia skorygowanego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia

2012 r. o odpadach, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4a, stała się ostateczna.”;

- 22) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy;
- 23) w załączniku nr 2 do ustawy uchyla się pkt 2.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 1, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”.”;
- 2) w art. 21 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, kierując się koniecznością ujednolicenia sposobu obliczania poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1, oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”;
- 3) w art. 76 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przekazuje się za pośrednictwem BDO.”;
- 4) uchyla się art. 89.

Art. 7. W ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403 oraz z 2020 r. poz. 2361) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6:
 - a) w pkt 1:
 - lit. a–e otrzymują brzmienie:

„a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dokument, o którym mowa w ust. 3, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w Bazie danych o produktach

i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”,

c) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych dokument DPR jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wniosek:”,

d) ust. 6–7 otrzymują brzmienie:

„6. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić dokument DPR, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu.

6a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do recyklingu, złożyli wniosek o sporządzenie dokumentu DPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu, przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych może sporządzić ten dokument.

7. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych sporządza dokument, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie.”,

e) ust. 9–10b otrzymują brzmienie:

„9. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz marszałkowi województwa.

10. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, podmiotom wskazanym w ust. 9, w terminie określonym w ust. 7.

10a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wnioskodawcy określonego w ust. 5, w terminie określonym w ust. 7.

10b. Wnioskodawca określony w ust. 5 uzupełnia dokument, o którym mowa w ust. 10a, nie później niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu, wpisując w nim wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań albo organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, i niezwłocznie udostępnia, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wpisanemu podmiotowi oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych.”,

– lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:

„12a. Dokument DPR zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia

14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu, dla którego jest przeznaczony dokument;

- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu wnioskującego o sporządzenie dokumentu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych;
- 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, a także o sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o kwartale, w którym zostały przyjęte.”,”

b) w pkt 2 lit. a–g otrzymują brzmienie:

„a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dokument, o którym mowa w ust. 1, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez przedsiębiorcę:

- 1) eksportującego odpady opakowaniowe,
- 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych

– na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów

opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi albo na podstawie faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi oraz na podstawie dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.⁵⁾).”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić dokument, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”

e) ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie:

„4a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, złożyli wniosek o sporządzenie dokumentu EDPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 299 z 08.11.2008, str. 50, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz. Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz. Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 433 z 22.12.2020, str. 11.

odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, przedsiębiorca może sporządzić ten dokument.

5. Przedsiębiorca sporządza dokument, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie, dołączając do niego uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których został on sporządzony, oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów.”,

f) ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz marszałkowi województwa.

9. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go podmiotom wskazanym w ust. 8, w terminie określonym w ust. 5.

10. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań oraz organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, są obowiązani przechowywać dokumenty celne i faktury, o których mowa w ust. 3, oraz dokumenty, o których mowa w ust. 6a, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.”,

g) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Dokument EDPR zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu, dla którego jest przeznaczony dokument;

- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, eksportera odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowego dostawcy odpadów opakowaniowych;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby odbiorcy odpadów;
- 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, a także według sposobu ich recyklingu oraz o kwartale, w którym zostały przekazane.”,”

c) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy:

- 1) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, którzy sporządzają dokumenty DPR i posiadają zezwolenie na przetwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pozwalające na recykling odpadów o masie przekraczającej 400 Mg,
- 2) eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorcy dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, którzy sporządzili w danym roku kalendarzowym dokumenty EDPR potwierdzające eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych o masie przekraczającej 400 Mg

– są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.”;

4) w art. 56 w ust. 1:

- a) w pkt 1, 9 i 10 uchyla się lit. b oraz d,
- b) w pkt 12 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,”,”;

2) w art. 7 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prowadzący zakład przetwarzania sporządza zaświadczenie o zużytym sprzęcie za poprzedni rok kalendarzowy, za pośrednictwem indywidualnego konta BDO.

2. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 4) informacje o masie zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt, z podziałem na sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe;
- 5) informacje o masie zużytego sprzętu przetworzonego w zakładzie przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt;
- 6) numer i nazwę grupy sprzętu, z którego powstał przetworzony w zakładzie przetwarzania zużyty sprzęt, z wyodrębnieniem paneli fotowoltaicznych;
- 7) informacje o masie zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;
- 8) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt;
- 9) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, poddanych recyklingowi i innym niż recykling procesom odzysku dla wprowadzającego sprzęt;
- 10) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem rodzaju procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 11) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;

- 12) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania, z podaniem rodzaju procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 13) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt;
- 14) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt.””;

3) art. 15 i art. 16 otrzymują brzmienie:

„Art. 15. Dokumenty potwierdzające odrębnie odzysk i odrębnie recykling wydawane na wniosek, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, które obejmują okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., są sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 16. Zaświadczenia, o których mowa w art. 59a i art. 64a ustawy zmienianej w art. 5, które obejmują okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., są sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.”;

4) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Zaświadczenia, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 1 i art. 57 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, które obejmują okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., są sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1579 oraz z 2020 r. poz. 568, 695, 875 i 2361) w art. 16 w ust. 2:

- 1) skreśla się wyrazy „, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych,”;
- 2) po wyrazach „na lata 2014–2020” dodaje się wyrazy „oraz 2021–2027”.

Art. 9. 1. Krajowy plan gospodarki odpadami oraz wojewódzkie plany gospodarki odpadami obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie aktualizacji tych planów.

2. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów, o którym mowa w art. 34a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jest sporządzany po raz pierwszy jako załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami w ramach pierwszej aktualizacji krajowego planu gospodarki odpadami dokonywanej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W terminie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia aktualizacji krajowego planu gospodarki odpadami, o której mowa w ust. 2, sejmik województwa dokonuje aktualizacji albo zmiany wojewódzkiego planu gospodarki odpadami w celu dostosowania tego planu do przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz do krajowego planu gospodarki odpadami.

Art. 10. Wyłączenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych z zakresu odpadów komunalnych, dokonanego w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do warunku dopuszczalności finansowania budowy, rozbudowy lub modernizacji inwestycji przeznaczonych do zbierania lub przetwarzania odpadów budowlanych i rozbiórkowych ze środków Unii Europejskiej lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o którym mowa w art. 35 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w odniesieniu do inwestycji uwzględnionych w ramach wdrażania perspektywy programowania środków Unii Europejskiej na lata 2014–2020.

Art. 11. 1. Informacje, o których mowa w art. 36b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, sporządza się po raz pierwszy za rok, w którym zostanie uchwalona aktualizacja krajowego planu gospodarki odpadami, o której mowa w art. 9 ust. 2.

2. Informację, o której mowa w art. 39 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, sporządza się po raz pierwszy za lata 2020–2022.

Art. 12. 1. Do sprawozdania z realizacji krajowego planu gospodarki odpadami oraz do sprawozdań z realizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami sporządzanych za lata 2017–2019 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do sprawozdania z realizacji krajowego planu gospodarki odpadami oraz do sprawozdań z realizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami sporządzanych za lata 2020–2022 stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. Do dnia 31 grudnia 2021 r. do ewidencji odpadów stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do sprawozdań, o których mowa w art. 73–75 ustawy zmienianej w art. 1, które powinny zostać złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz za rok 2021, stosuje się przepisy dotychczasowe, przy czym w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73 ustawy zmienianej w art. 1 w zakresie wskazanym w art. 73 ust. 2 pkt 5 tej ustawy, w informacji o osiągniętym minimalnym rocznym poziomie zbierania zużytego sprzętu, poziomie odzysku oraz poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu nie wyodrębnia się paneli fotowoltaicznych.

3. Do sprawozdań, o których mowa w art. 9n–9nb, art. 9q i art. 9s ustawy zmienianej w art. 2, składanych za rok 2021, oraz informacji, o której mowa w art. 9oa ustawy zmienianej w art. 2, przekazywanej za rok 2021, stosuje się przepis art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

4. Do przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 9q ustawy zmienianej w art. 2, składanych za rok 2021 stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Do dokumentów DPO i EDPO, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, które obejmują okres do dnia 31 grudnia 2021 r., stosuje się przepisy dotychczasowe. Dokumenty te podlegają rocznemu audytowi zewnętrznemu, o którym mowa w art. 46 ustawy zmienianej w art. 5, zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

6. Przedsiębiorcy prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych oraz przedsiębiorcy eksportujący odpady opakowaniowe oraz dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych przed dniem 1 stycznia 2022 r. podlegają kontroli, o której mowa w art. 53 ustawy zmienianej w art. 5, w zakresie tej działalności wykonywanej w tym okresie zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

7. Dokumenty DPR i EDPR, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 5, które obejmują okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., są sporządzane zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 14. Informacje o osiągniętych poziomach składowania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 9q ust. 3 pkt 5 oraz art. 9s ust. 3 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok 2020 są przekazywane odpowiednio w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 9q ust. 1 oraz art. 9s ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, sporządzanym i przekazywanym za rok 2021.

Art. 15. Rada gminy jest obowiązana dostosować uchwały wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 2 do przepisów ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. 1. W sprawach dotyczących przetwarzania odpadów i uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenia na wytworzenie odpadów obejmujące zezwolenia na przetwarzanie odpadów wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

3. Decyzje o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 17. Do opłat produktowych oraz wpływów z opłat produktowych wynikających z ustawy zmienianej w art. 5 należnych do dnia 31 grudnia 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 25, pkt 26 lit. a, pkt 29 lit. a i pkt 32, art. 3, art. 5, art. 6 pkt 1 i 3 oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 2) art. 1 pkt 35 i pkt 40 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

NIEWYCZERPUJĄCY WYKAZ PROCESÓW ODZYSKU

- R1 Wykorzystanie głównie jako paliwa lub innego środka wytwarzania energii^(*)
- R2 Odzysk/regeneracja rozpuszczalników
- R3 Recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania)^(**)
- R4 Recykling lub odzysk metali i związków metali^(***)
- R5 Recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych^(****)
- R6 Regeneracja kwasów lub zasad
- R7 Odzysk składników stosowanych do redukcji zanieczyszczeń
- R8 Odzysk składników z katalizatorów
- R9 Powtórna rafinacja lub inne sposoby ponownego użycia olejów
- R10 Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska
- R11 Wykorzystywanie odpadów uzyskanych w wyniku któregośkolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1–R10
- R12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1–R11^(*****)
- R13 Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1–R12 (z wyjątkiem wstępnego magazynowania u wytwórcy odpadów)

^(*) Pozycja obejmuje również spalarnie odpadów przeznaczone do przetwarzania stałych odpadów komunalnych, pod warunkiem że ich efektywność energetyczna jest równa lub większa niż:

- 0,60 dla działających instalacji, które otrzymały zezwolenie zgodnie ze stosownymi przepisami wspólnotowymi obowiązującymi przed dniem 1 stycznia 2009 r.,
- 0,65 dla instalacji, które otrzymały zezwolenie po dniu 31 grudnia 2008 r., przy zastosowaniu następującego wzoru:

$$\text{Efektywność energetyczna} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

gdzie:

- E_p – oznacza ilość energii produkowanej rocznie jako energia cieplna lub elektryczna; oblicza się ją, mnożąc ilość energii elektrycznej przez 2,6, a energii cieplnej wyprodukowanej w celach komercyjnych – przez 1,1 (GJ/rok),
- E_f – oznacza ilość energii wprowadzanej rocznie do systemu, pochodzącej ze spalania paliw biorących udział w wytwarzaniu pary (GJ/rok),
- E_w – oznacza roczną ilość energii zawartej w przetwarzanych odpadach, obliczanej przy zastosowaniu dolnej wartości opałowej odpadów (GJ/rok),
- E_i – oznacza roczną ilość energii wprowadzanej z zewnątrz z wyłączeniem E_w i E_f (GJ/rok),

0,97 – jest współczynnikiem uwzględniającym straty energii przez popiół denny i promieniowanie.
Wzór ten jest stosowany zgodnie z dokumentem referencyjnym dotyczącym najlepszych dostępnych technik dla termicznego przekształcania odpadów.

Wynik uzyskany z wzoru na efektywność energetyczną mnoży się przez współczynnik korekcyjny związany z klimatem (CCF), jak pokazano poniżej:

- 1) CCF dla działających instalacji, które otrzymały zezwolenie zgodnie z prawodawstwem unijnym obowiązującym przed dniem 1 września 2015 r.:

$CCF = 1$, jeżeli $HDD \geq 3350$

$CCF = 1,25$, jeżeli $HDD \leq 2150$

$CCF = - (0,25/1\ 200) \times HDD + 1,698$, kiedy $2\ 150 < HDD < 3350$

- 2) CCF dla instalacji, które otrzymały zezwolenie po dniu 31 sierpnia 2015 r., oraz dla instalacji, o których mowa w pkt 1, po dniu 31 grudnia 2029 r.:

$CCF = 1$, jeżeli $HDD \geq 3350$

$CCF = 1,12$, jeżeli $HDD \leq 2150$

$CCF = - (0,12/1\ 200) \times HDD + 1,335$, kiedy $2150 < HDD < 3350$

(Uzyskaną wartość CCF zaokrągla się do trzech miejsc po przecinku).

Za wartość HDD (stopniodni grzania) uznaje się średnią wartości rocznych HDD dla lokalizacji instalacji do termicznego przekształcania odpadów z 20 kolejnych lat przed rokiem, za który oblicza się CCF. Aby obliczyć wartość HDD, należy zastosować poniższą metodę ustanowioną przez Eurostat: HDD wynosi $(18^{\circ}C - T_m) \times d$, jeżeli T_m nie przekracza $15^{\circ}C$ (wartość progowa dla ogrzewania), oraz zero, jeżeli T_m wynosi powyżej $15^{\circ}C$, przy czym T_m jest to średnia $(T_{min} + T_{max})/2$ temperatura zewnętrzna z okresu d dni. Obliczenia należy wykonywać codziennie ($d = 1$), sumując wyniki do roku.

(**) W tym przygotowanie do ponownego użycia, zgazowanie i piroliza z wykorzystaniem tych składników jako odczynników chemicznych oraz odzysk materiałów organicznych polegający na pracach ziemnych.

(***) W tym przygotowanie do ponownego użycia.

(****) W tym przygotowanie do ponownego użycia, recykling nieorganicznych materiałów budowlanych, odzysk materiałów nieorganicznych polegający na pracach ziemnych i usuwanie substancji powodujących ryzyko z wydobytych mas gleby i ziemi prowadzące do ich odzysku.

(*****) Jeżeli nie istnieje inny właściwy kod R, może to obejmować procesy wstępne poprzedzające przetwarzanie wstępne odpadów, jak np. demontaż, sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulację, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie, przepakowywanie, separację, tworzenie mieszanek lub mieszanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1–R11.

Przykładowe instrumenty ekonomiczne i inne środki, które mają zachęcać do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami

1. Opłaty za składowanie i spalanie odpadów oraz ograniczenia w stosowaniu tych procesów zachęcające do zapobiegania powstawaniu odpadów i do recyklingu, przy utrzymaniu składowania jako najmniej pożądanej metody gospodarowania odpadami.
2. Systemy opłat proporcjonalnych do ilości odpadów pobieranych od wytwórców odpadów na podstawie rzeczywistej ilości wytwarzanych odpadów i zachęcających do segregowania u źródła odpadów podlegających recyklingowi oraz do zmniejszenia ilości odpadów mieszanych.
3. Zachęty podatkowe do nieodpłatnego oddawania produktów, zwłaszcza żywności.
4. Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do różnych rodzajów odpadów oraz środki służące poprawie ich skuteczności, rentowności i zarządzania.
5. Systemy zwrotu kaucji i inne środki zachęcające do wydajnego zbierania zużytych produktów i materiałów.
6. Należyte planowanie inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami, w tym z wykorzystaniem funduszy unijnych.
7. Zrównoważone zamówienia publiczne zachęcające do lepszego gospodarowania odpadami i wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z recyklingu.
8. Stopniowe znoszenie dopłat niezgodnych z hierarchią postępowania z odpadami.
9. Stosowanie środków fiskalnych lub innych środków wspierających wykorzystywanie produktów i materiałów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi.
10. Wspieranie badań i innowacji dotyczących zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów.
11. Wykorzystanie najlepszych dostępnych technik przetwarzania odpadów.
12. Zachęty gospodarcze dla organów jednostek samorządu terytorialnego oraz rządowej administracji w województwie, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnego zbierania, bez wspierania składowania i spalania.

13. Publiczne kampanie podnoszenia poziomu świadomości, zwłaszcza dotyczące selektywnego zbierania odpadów, zapobiegania ich powstawaniu i zmniejszania ich ilości, a także uwzględnianie tych zagadnień w edukacji i szkoleniach.
14. Systemy koordynacji działań wszystkich organów publicznych uczestniczących w gospodarowaniu odpadami, w tym z wykorzystaniem środków elektronicznych.
15. Wspieranie stałego dialogu i współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami dotyczących gospodarowania odpadami oraz zachęcanie do zawierania dobrowolnych porozumień i do sporządzania przez przedsiębiorstwa sprawozdań dotyczących odpadów.

POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH¹⁾

Poz.	Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:	Poziom w % w roku:
		2030
1	razem ²⁾	70
2	z tworzyw sztucznych	55
3	z aluminium	60
4	z metali żelaznych	80
5	z papieru i tektury	85
6	ze szkła	75
7	z drewna	30
8	wielomateriałowe	poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy ³⁾
9	środki niebezpieczne	
10	pozostałe	—

Objaśnienia:

¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 974, z późn. zm.).

²⁾ Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 i 10.

³⁾ Ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114).

UZASADNIENIE

W związku z wejściem w życie dyrektyw pakietu odpadowego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 109), zwanej dalej „dyrektywą 2018/851”, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 100), zwanej dalej „dyrektywą 2018/850”, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 141), zwanej dalej „dyrektywą 2018/852”, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 93) konieczna jest nowelizacja ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784), zwanej dalej „ustawą o odpadach”, ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888), zwanej dalej „ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach”, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1850), ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2289), ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114), ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1579, z późn. zm.).

Projekt ustawy zawiera przepisy w celu dokonania całkowitej transpozycji przepisów dyrektyw pakietu odpadowego (część przepisów dyrektyw pakietu odpadowego została już transponowana do przepisów krajowych) i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Projekt ustawy nie wprowadza znaczących systemowych zmian w zakresie funkcjonowania rynku gospodarowania odpadami.

Gospodarka odpadami komunalnymi jest budowana w Polsce od kilkadziesiąt lat, w tym rozwiązania systemowe od lat kilkunastu. Postęp w zakresie gospodarki jest niewątpliwy i bezdyskusyjny. Został on osiągnięty dzięki zaangażowaniu zarówno administracji rządowej, jak i jednostek samorządu terytorialnego. Istotne w tym zakresie było korzystanie z doświadczeń innych państw, a także wsparcie ze środków finansowych Unii Europejskiej (UE).

W 2017 r. ilość wytworzonych odpadów komunalnych na jednego mieszkańca Polski wyniosła 311 kg. Jest to jeden z najniższych wskaźników wśród państw UE (średnia ilość wytworzonych odpadów komunalnych na jednego mieszkańca UE w 2016 r. wyniosła 483 kg).

Przepisy UE zobowiązywały m.in. do osiągnięcia do 2020 r. minimum 50% wagowo poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu przynajmniej 4 frakcji odpadów komunalnych, tj. papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła. Realizacja obowiązku osiągnięcia w 2020 r. 50% poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu spoczywała i spoczywa na gminach, które tworzą oraz są odpowiedzialne za funkcjonowanie systemu gospodarowania odpadami komunalnymi na swoim terenie.

Co roku w Polsce są osiągane wyższe poziomy przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, zaś cele wyznaczone na rok 2020 należy postrzegać jako etap na drodze do osiągania celów perspektywicznych określonych do roku 2035, celów o wiele bardziej ambitnych, bo zobowiązujących do osiągnięcia 65% poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych. Trzeba zatem dążyć do ciągłego doskonalenia systemu, który pozwoli na osiągnięcie celów zarówno krótkoterminowych, jak i tych bardziej odległych.

Według danych za 2018 r. w Polsce zebrano 13 759 541,9 Mg odpadów komunalnych, w tym 5 235 449,3 Mg to odpady zebrane w sposób selektywny. Ponadto w Polsce w 2018 r. funkcjonowało 2026 punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Należy również wskazać, że w 2018 r. Polska osiągnęła 36% poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, wobec wyznaczonego 30% celu pośredniego.

W zakresie opakowań według danych za rok 2018 w Polsce wprowadzono na rynek 5 470 407 Mg, a recyklingowi poddano 3 200 210 Mg (tj. 58,5% przy wymaganym poziomie 56%). Największe wyzwanie, w najbliższym czasie, to dalszy rozwój systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie kraju, który zapewni

pozyskanie odpadów nadających się do recyklingu oraz rozwój instalacji do przetwarzania bioodpadów.

Odpady powinny być traktowane jako surowce wtórne. To z kolei wymaga, aby odpady były zbierane selektywnie i były dobrej jakości. Dlatego też segregacja odpadów u źródła stanowi fundamentalny element dalszego efektywnego przetwarzania odpadów jako surowców. Zagospodarowanie jak największej ilości odpadów komunalnych powinno odbywać się przez recykling.

Zmiany zaproponowane w projekcie ustawy powinny doprowadzić w szczególności do:

- 1) zmniejszenia zużycia surowców pierwotnych, co oznacza pozostawienie większej ich ilości dla przyszłych pokoleń;
- 2) większej dostępności i potencjalnie większego wykorzystania surowców wtórnych w produkcji towarów;
- 3) ograniczenia wytwarzania odpadów ogólnie i na mieszkańca oraz ograniczenia negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko.

W projektowanej ustawie zaproponowano następujące zmiany w ustawie o odpadach. W art. 1 ustawy o odpadach uzupełniono przedmiot regulacji przez wskazanie, że ustanowione środki mają zasadnicze znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz dla zapewnienia konkurencyjności UE w perspektywie długoterminowej. Gospodarka odpadami powinna opierać się na zasadach gospodarki o obiegu zamkniętym oraz wspomagać dążenie do takiej gospodarki. Gospodarka o obiegu zamkniętym oznacza system gospodarczy, w którym możliwie jak najdłużej utrzymuje się wartości produktów, materiałów i innych zasobów w gospodarce, zwiększa ich wydajne wykorzystywanie w produkcji i konsumpcji, i tym samym ogranicza skutki środowiskowe ich wykorzystywania, a także minimalizuje się powstawanie odpadów i uwalnianie substancji niebezpiecznych na wszystkich etapach ich cyklu życia, w tym przez stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Zarówno zmiany wprowadzone w art. 1 ustawy o odpadach, jak i w poszczególnych przepisach tego projektu odpowiadają tym założeniom.

W art. 2 ustawy o odpadach zawierającym wyłączenia spod przepisów ustawy o odpadach dodano pkt 13 wyłączający substancje, które są przeznaczone do użycia jako materiały paszowe i które nie składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i ich nie zawierają. Substancje pochodzenia roślinnego z przemysłu rolno-spożywczego oraz żywność niepochodząca od zwierząt nieprzeznaczone już do spożycia przez ludzi, ale

przeznaczone do karmienia zwierząt, powinny zostać wyłączone z zakresu regulacji odpadowych w celu uniknięcia powielania przepisów z zakresu pasz. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego podlegają wyłączeniu spod przepisów ustawy o odpadach na podstawie innych przepisów, dlatego dodawane wyłączenie nie obejmuje tych produktów.

W art. 3 ustawy o odpadach dodano nowe definicje oraz zmodyfikowano niektóre obowiązujące definicje:

- 1) w art. 3 ust. 1 w pkt 1 ustawy o odpadach zmieniono definicję bioodpadów, aby zapewnić zgodność z dyrektywą 2018/851. Przez bioodpady rozumie się ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. W związku z wprowadzeniem nowej definicji odpadów żywności dokonano także zmiany określenia odpadów spożywczych. W porównaniu do obowiązującej definicji doprecyzowano, że bioodpady obejmują również odpady ulegające biodegradacji z biur, hurtowni i stołówek;
- 2) w art. 3 w ust. 1 w pkt 2 ustawy o odpadach definicję gospodarowania odpadami uzupełniono o odniesienie do sortowania odpadów jako procesu przetwarzania odpadów; zmiana ma na celu doprecyzowanie tej definicji i nie wpływa na zmianę dotychczasowej praktyki, zgodnie z którą co do zasady sortowanie odpadów jest procesem przetwarzania odpadów, jako forma przygotowania odpadów poprzedzającą odzysk lub unieszkodliwianie (zgodnie z definicją przetwarzania odpadów); wyjątek od tej zasady stanowi wstępne sortowanie odpadów nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów;
- 3) w art. 3 w ust. 1 ustawy o odpadach po pkt 6 dodano pkt 6a, w którym wprowadzono definicję odpadów budowlanych i rozbiórkowych, zgodnie z którą przez odpady budowlane i rozbiórkowe należy rozumieć odpady powstałe podczas robót budowlanych. Jak wskazano w preambule dyrektywy 2018/851 odpady budowlane i rozbiórkowe, odpowiadają rodzajom odpadów objętych rozdziałem 17 wykazu odpadów ustanowionego decyzją 2014/955/UE w brzmieniu obowiązującym w dniu 4 lipca 2018 r. Warto podkreślić, że mimo iż dodana definicja odpadów budowlanych

i rozbiórkowych odnosi się w sposób ogólny do odpadów powstających w wyniku robót budowlanych, obejmuje ona również odpady pochodzące z drobnych i samodzielnie wykonywanych robót budowlanych w gospodarstwach domowych; należy podkreślić, że pojęcie robót budowlanych zostało zdefiniowane w podstawowym akcie prawnym z zakresu budownictwa, tj. w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.);

- 4) w art. 3 ust. 1 w pkt 7 ustawy o odpadach zmodyfikowano definicję odpadów komunalnych. Zaproponowane brzmienie definicji odpadów komunalnych ma na celu zapewnienie większej przejrzystości tej definicji przez wskazanie podziału podstawowych źródeł powstawania odpadów komunalnych. Zaproponowana definicja jednoznacznie wskazuje, że odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych. W porównaniu do obecnie obowiązującej definicji z odpadów komunalnych wyłączone zostały odpady budowlane i rozbiórkowe. W projekcie ustawy została dodana odrębna definicja odpadów budowlanych i rozbiórkowych. W związku z tą zmianą w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadzono zmiany mające na celu dostosowanie stanu prawnego do sytuacji, gdy odpady budowlane i rozbiórkowe nie mogą już stanowić odpadów komunalnych. Definicja komunalnych osadów ściekowych zawarta w ustawie o odpadach nie jest zmieniana. Podkreślić należy, że osady ściekowe powstające w oczyszczalniach ścieków są efektem przetworzenia ścieków. Nie są to odpady powstające w gospodarstwach domowych lub odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych;
- 5) w art. 3 w ust. 1 w pkt 13a ustawy o odpadach dodano definicję odpadów żywności w związku z wprowadzeniem definicji tego pojęcia w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 310 z 02.12.2019, str. 39, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2008/98/WE” albo „dyrektywą ramową w sprawie odpadów”. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady

i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.), do którego odwołuje się dyrektywa ramowa w sprawie odpadów, żywnością jest jakakolwiek substancja lub produkt, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się spodziewać. Żywność, która spełnia definicję odpadów, staje się odpadami żywności;

- 6) w art. 3 w ust. 1 w pkt 15a ustawy o odpadach dodano definicję odzysku materiałów. Przez odzysk materiałów należy rozumieć każdy odzysk inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały, które mogą być wykorzystywane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii. Obejmuje on między innymi przygotowanie do ponownego użycia, recykling i prace ziemne;
- 7) w art. 3 w ust. 1 w pkt 23 ustawy o odpadach w definicji pojęcia recykling wyrazy „wypełniania wyrobisk” zastąpiono „prac ziemnych” zgodnie z wprowadzoną w ustawie o odpadach nową definicją „prac ziemnych” (backfilling);
- 8) w art. 3 w ust. 1 w pkt 20b ustawy o odpadach dodano definicję prac ziemnych stanowiącą transpozycję definicji backfillingu zawartej w dyrektywie 2018/851. Przez prace ziemne należy rozumieć każdy odzysk, w ramach którego odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wartości użytkowych lub przyrodniczych wyrobiskom i zapadliskom lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu. Odpady wykorzystywane do prac ziemnych muszą zastępować materiały niebędące odpadami, nadawać się do wyżej wymienionych celów i ograniczać się do ilości bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów. Przez wyrobisko należy rozumieć zarówno wyrobisko podziemne, jak również wyrobisko odkrywkowe. Ponadto pojęcie wyrobiska należy traktować szerzej niż pojęcie wyrobiska górniczego określonego w prawie geologicznym i górniczym. Natomiast zapadliska, ze względu na podobny charakter do wyrobisk, również zostały uwzględnione w ww. definicji. Zapadlisko jest pojęciem technicznym i powstaje zazwyczaj w wyniku prowadzonych robót górniczych. Pojęcie zapadliska występuje m.in. w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796) oraz

w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. poz. 2293, z późn. zm.).

Przywracanie wyrobiskom wartości użytkowych lub przyrodniczych obejmuje przykładowo takie działania, jak:

- a) wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych (takich jak: zapadliska, nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowane części tych wyrobisk),
- b) wykorzystanie w podziemnych technikach górniczych.

Wykorzystanie odpadów do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu obejmuje przykładowo takie działania, jak:

- a) utwardzanie powierzchni terenów,
 - b) budowę, przebudowę lub remont budowli kolejowych i podtorzy, wałów, nasypów kolejowych i drogowych,
 - c) podbudowę dróg i autostrad,
 - d) budowę, rozbudowę i utrzymanie budowli hydrotechnicznych;
- 9) w art. 3 w ust. 1 ustawy o odpadach po pkt 28 dodano pkt 28a, w którym zdefiniowano określenie „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” rozumiany jako zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby wprowadzający produkty ponosili odpowiedzialność finansową albo odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem. Sam termin „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” stanowi nazwę własną, w związku z czym wymieniony w niej „producent” nie jest terminem zawężającym wobec podmiotów, które mogą być takim systemem objęte. W treści definicji zostało wskazane, że system dotyczy wprowadzających produkty, w tym produkty w opakowaniach, w związku z czym objęci tym systemem mogą być wprowadzający produkty, wprowadzający produkty producenci produktów, importerzy i wewnątrzwspólnotowi nabywcy produktów;
- 10) w definicji zapobiegania powstawania odpadów zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 33 w lit. c ustawy o odpadach w celu ujednolicenia stosowanego nazewnictwa określenie „substancje szkodliwe” zostało zastąpione określeniem „substancje niebezpieczne”.
- W celu zapewnienia zgodności z dyrektywą 2018/851 w art. 3 ustawy o odpadach po ust. 4 dodano ust. 4a stanowiący, że za odpady inne niż niebezpieczne uważa się odpady inne niż określone w ust. 4, to jest nieobjęte przepisami określającymi, od kiedy odpady uznaje

się za odpady niebezpieczne, o których mowa w art. 3 ust. 4 ustawy o odpadach. Dodanie tego przepisu ma na celu potwierdzenie dotychczasowego podziału odpadów na dwie odrębne i wykluczające się kategorie – odpady niebezpieczne i odpady inne niż niebezpieczne.

Zmiana wprowadzona w art. 10 ustawy o odpadach powoduje, że uznanie za produkt uboczny następuje z mocy prawa po spełnieniu warunków i szczegółowych warunków uznawania za produkt uboczny, a nie jak dotychczas na zasadach uznaniowych. W tym celu sformułowanie „mogą być uznane za produkt uboczny” zastąpiono sformułowaniem „uznaje się za produkt uboczny”.

W ramach spełnienia warunków uznania za produkt uboczny konieczne jest również spełnienie szczegółowych warunków uznania za produkt uboczny, jeżeli zostały one określone w przepisach UE albo w przepisach rozporządzenia ministra właściwego do spraw klimatu wydanymi na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy o odpadach. Dlatego w art. 10 ustawy o odpadach dodano pkt 5 wskazujący, że elementem niezbędnym do spełnienia warunków uznania za produkt uboczny jest również spełnienie szczegółowych warunków określonych ww. przepisach, w przypadku gdy zostały one wydane. Ma to również na celu uporządkowanie przepisów dotyczących produktu ubocznego. Dwa źródła stosowania szczegółowych warunków uznania za produkt uboczny funkcjonują obecnie w systemie gospodarki odpadami oraz wynikają z dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.

W celu ujednolicenia terminologii używanej w odniesieniu do produktu ubocznego doprecyzowano rozróżnienie dotyczące warunków i szczegółowych warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Zaproponowane zmiany odzwierciedlają w pełni założenie, że w przepisach ustawy o odpadach są określone ogólne warunki, które odnoszą się do każdego rodzaju produktów i substancji. Szczegółowe warunki mają natomiast określać, w jaki sposób, w odniesieniu do danego rodzaju produktów lub substancji przeznaczonych do konkretnego zastosowania albo w indywidualnej, konkretnej sytuacji, produkty i substancje mają spełniać warunki ogólnie określone w ustawie. W odniesieniu do produktu ubocznego używaną terminologię dostosowano do rozgraniczenia na warunki i szczegółowe warunki uznania za produkt uboczny danego przedmiotu lub substancji. Pojęcie „szczegółowe warunki” zastąpiło pojęcia „szczegółowe kryteria dotyczące uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny”

(art. 11 ust. 6 ustawy o odpadach) oraz „szczegółowe wymagania” (art. 11 ust. 3 ustawy o odpadach).

Ponadto w art. 11 ust. 2 ustawy o odpadach dodano pkt 6 wskazujący dodatkowe informacje, jakie powinny zostać zawarte w zgłoszeniu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, są to informacje wskazujące na spełnienie warunków określonych w art. 10, w tym szczegółowych warunków uznania za produkt uboczny, jeżeli zostały określone w przepisach UE albo w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy o odpadach. Podmiot ubiegający się o uzyskanie decyzji potwierdzającej spełnienie warunków uznania za produkt uboczny będzie musiał wskazać źródło szczegółowych warunków uznania danego przedmiotu lub danej substancji za produkt uboczny.

W związku ze zmianą podejścia do wydawania decyzji w odniesieniu do produktu ubocznego dostosowania wymagały nazwy wydawanych decyzji. Decyzje o uznaniu i odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny zostały zastąpione decyzją potwierdzającą spełnienie warunków uznania za produkt uboczny oraz decyzją stwierdzającą niespełnienie warunków uznania za produkt uboczny. Odzwierciedla to zmianę podejścia, zgodnie z którym w decyzji dokonuje się nie uznania, a jedynie potwierdzenia, że dany produkt lub substancja spełniają warunki i szczegółowe warunki uznania za produkt uboczny.

Ze względu na wyłączenie materiałów paszowych spod przepisów ustawy o odpadach (w dodanym art. 2 pkt 13 ustawy o odpadach) w art. 11 ust. 5 ustawy o odpadach dokonano korekty tego przepisu w odniesieniu do pominięcia w nim zakresu odnoszącego się do materiałów paszowych dotyczącego możliwości uznania materiałów paszowych za produkty uboczne bez stosowania procedury wymagającej dokonania zgłoszenia i uzyskania decyzji administracyjnej o uznaniu za produkt uboczny.

W art. 11 ust. 6 ustawy o odpadach doprecyzowano upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny przez wskazanie, że wydaje się je tylko w przypadku, gdy warunki te nie zostały określone w przepisach UE oraz wskazano, że rozporządzenie może zostać wydane odrębnie dla jednej lub kilku spraw, a także tylko dla niektórych, wybranych substancji lub przedmiotów.

W art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach wprowadzenie do wyliczenia dostosowano do przyjętego w dyrektywie 2018/851 podejścia, w którym w ramach procesów odzysku

szczególony nacisk kładzie się na recykling. Dokonana zmiana nie powoduje zmiany w zakresie samej instytucji utraty statusu odpadów.

W art. 14 ust. 1 pkt 1 w lit. a ustawy o odpadach wprowadzono zmianę umożliwiającą utratę statusu odpadów przez przedmioty lub substancje, które mają być wykorzystane do konkretnych celów, bez obecnie obowiązującego zastrzeżenia, że mają być powszechnie stosowane do tych konkretnych celów. Jednocześnie w art. 14 w ust. 1 pkt 2 otrzymał nowe brzmienie, wskazujące na fakt, że postępowanie w celu utraty statusu odpadów w ramach spełniania warunków może odbywać się na trzy sposoby – zgodnie z przepisami UE, przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie ustawy o odpadach oraz decyzją na przetwarzanie odpadów. Powyższa zmiana ma na celu uporządkowanie przepisów dotyczących instytucji utraty statusu odpadu. Trzy potencjalne źródła stosowania szczegółowych warunków utraty statusu odpadów funkcjonują obecnie w systemie gospodarki odpadami oraz wynikają z dyrektywy ramowej w sprawie odpadów. Przepis art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach w nowym brzmieniu wyraźnie wskazuje hierarchię określania szczegółowych warunków utraty statusu odpadów przez wskazanie, że w pierwszej kolejności stosuje się szczegółowe warunki określone w przepisach UE, a w drugiej kolejności (jeżeli nie zostały określone w poprzednim źródle) szczegółowe warunki określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a ustawy o odpadach. W przypadku gdy szczegółowe warunki nie zostały określone w dwóch poprzednich źródłach, można je określić w indywidualnej decyzji na przetwarzanie odpadów. Dodanie proponowanych regulacji pozwala na wyeliminowanie wątpliwości w zakresie praktycznego korzystania z tej instytucji. Ponadto w art. 14 ust. 1a ustawy o odpadach sformułowanie „szczegółowe kryteria stosowania warunków utraty statusu odpadów” zostało zastąpione określeniem „szczegółowe warunki utraty statusu odpadów”. Obecnie bowiem zgodnie z art. 14 ust. 1a ustawy o odpadach w upoważnieniu ustawowym „Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw: (...), może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla jednej lub kilku spraw, dla niektórych odpadów, szczegółowe kryteria stosowania warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmujące w szczególności:

- 1) odpady wykorzystywane w procesie odzysku;
- 2) dopuszczalne procesy i techniki przetwarzania tych odpadów;

- 3) kryteria jakościowe stosowane do materiałów powstałych w procesie odzysku, które utraciły status odpadów, zgodnie z mającymi zastosowanie normami dotyczącymi produktów obejmującymi w razie potrzeby dopuszczalne wartości zanieczyszczeń;
- 4) wymogi dotyczące systemu gospodarowania, aby wykazać zgodność z warunkami utraty statusu odpadów, obejmujące kontrolę jakości i monitorowanie własnej działalności;
- 5) wymogi dotyczące oceny oraz oświadczenia o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów.”.

Powyższe dane nie spełniają słownikowej definicji „kryteriów” jako czynników służących za podstawę oceny, wyboru lub kwalifikacji, ale stanowią doprecyzowanie warunków wskazanych w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Zaproponowane w projekcie zmiany odzwierciedlają w pełni założenie, że w przepisach warunki są określone ogólnie, w taki sposób, że odnoszą się do każdego rodzaju spraw i odpadów. Szczegółowe warunki natomiast precyzują, w jaki sposób, w konkretnej sytuacji dane odpady mają spełniać te ogólnie określone w ustawie o odpadach warunki. Określenie w decyzji szczegółowych warunków utraty statusu odpadów może się ograniczać wyłącznie do odesłania do ogólnie dostępnych, istniejących wymagań technicznych mających zastosowanie w konkretnej sytuacji lub do wymagań określonych w innych przepisach i normach mających zastosowanie do danego produktu.

Uszczegółowiono, że wymagania, o których mowa w art. 14 w ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o odpadach w zakresie wymagań określonych w przepisach, obejmują w szczególności przepisy dotyczące chemikaliów i produktów mających zastosowanie do danego przedmiotu lub danej substancji. Konieczne jest zapewnienie spójności między przepisami dotyczącymi chemikaliów, produktów i odpadów, szczególnie gdy odpady te tracą status odpadów i są traktowane jak pełnowartościowy produkt. Nie ulegają zmianie obecnie obowiązujące warunki utraty statusu odpadów (których elementem jest spełnienie przez przedmiot lub substancję wymagań określonych w przepisach), a jedynie wskazuje się, że przepisy które muszą spełniać przedmioty i substancje odnoszą się w szczególności do regulacji dotyczących chemikaliów i produktów.

Dodatkowo w art. 14 w ust. 1a pkt 4 ustawy o odpadach doprecyzowano, że szczegółowe warunki utraty statusu odpadów określone w drodze rozporządzenia, w zakresie wymogów dotyczących systemu gospodarowania, obejmują również kontrolę jakości

i monitorowanie własnej działalności, a także wymogi dotyczące akredytacji, jeżeli jest to konieczne.

Ponadto w art. 14 ustawy o odpadach dodano ust. 3, zgodnie z którym warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1, są spełniane co najmniej do czasu, gdy przedmiot lub substancja są po raz pierwszy używane (w przypadku gdy nie zostały wprowadzone do obrotu) lub wprowadzone do obrotu po tym, jak utraciły status odpadów.

W art. 17 ustawy o odpadach dodano przepisy, zgodnie z którymi, w celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, wykorzystuje się instrumenty ekonomiczne i inne środki. Przykładowe instrumenty i inne środki zachęcające do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami zostały określone w dodanym do ustawy o odpadach załączniku nr 4a. Załącznik nr 4a do ustawy o odpadach stanowi transpozycję załącznika IVa dyrektywy ramowej w sprawie odpadów. Projekt ustawy wskazuje cele oraz przykładowe środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów, konkretne działania oraz rozwiązania w ramach wskazanych środków, które będą opracowywane, m.in. na poziomie planów gospodarki odpadami oraz programów zapobiegania powstawaniu odpadów. Przy opracowywaniu zachęt ekonomicznych i innych środków powinny być brane pod uwagę nie tylko przepisy odpadowe, ale również inne przepisy regulujące daną dziedzinę, m.in. w przypadku gdy konkretna zachęta będzie stanowiła pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, przyznanie jej będzie następowało z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa UE.

W art. 18 ustawy o odpadach po ust. 3 dodano nowy ust. 3a dotyczący konieczności usunięcia niebezpiecznych substancji, mieszanin i składników przed odzyskiem lub podczas odzysku z niebezpiecznych odpadów, w celu zapewnienia zgodności z ust. 3 oraz ułatwienia lub udoskonalenia odzysku, zgodnie z przepisami określonymi w art. 16 i art. 17 ust. 1 ustawy o odpadach – ochroną zdrowia i życia ludzkiego oraz hierarchią sposobów postępowania z odpadami. Obowiązek ten będzie dotyczył posiadacza odpadów, z wyjątkiem wytwórcy odpadów nieprowadzącego ich odzysku.

W dziale II po rozdziale 2 ustawy o odpadach zaproponowano dodanie rozdziału 2a „Zapobieganie powstawaniu odpadów”. Zapobieganie powstawaniu odpadów jest najbardziej skutecznym sposobem na poprawę efektywności wykorzystania zasobów i zmniejszenie oddziaływania odpadów na środowisko. Działania w zakresie

zapobiegania powstawaniu odpadów są podejmowane zanim dojdzie do powstania odpadów. Zatem zapobieganie powstawaniu odpadów będzie realizowane już na etapie projektowania wyrobu (ekoprojektowanie), a także w fazie jego produkcji, dystrybucji oraz konsumpcji. Postępowanie to więc powinno dotyczyć zarówno procesów produkcyjnych, jak i uwzględniać specyfikę działalności oraz procesów innych niż produkcyjne, np. usług.

Ważne jest, aby podjęte zostały odpowiednie środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów oraz było prowadzone monitorowanie i ocena postępów we wdrażaniu tych środków. W związku z tym zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się, w szczególności na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów (KPZPO), a w zakresie szczególnego rodzaju odpadów, jakim są odpady żywności – na podstawie programu zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.

W zakresie zapobiegania powstawania odpadów żywności trzeba zaznaczyć, że środki służące realizacji celu zmniejszenia wytwarzania odpadów żywności są powiązane i stanowią wkład w realizację celu zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego zmniejszenia o połowę do 2030 r. globalnej ilości marnowanej żywności na mieszkańca w sprzedaży detalicznej i konsumpcji oraz zmniejszeniu strat żywnościowych w procesie produkcji i dystrybucji.

Należy zaznaczyć, że ponowne użycie i przygotowanie do ponownego użycia, zgodnie z definicjami zawartymi w ustawie o odpadach, to dwa odrębne pojęcia, mimo że oba procesy w ostatecznym rozrachunku przyczyniają się do zmniejszenia ilości odpadów. W przypadku pierwszego mamy do czynienia z produktem, natomiast w przypadku drugiego – z odpadem. Przez ponowne użycie rozumie się działanie polegające na wykorzystywaniu produktów lub części produktów niebędących odpadami ponownie do tego samego celu, do którego były przeznaczone. Natomiast przez przygotowanie do ponownego użycia rozumie się odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania.

W ramach środków zapobiegania powstawaniu odpadów wymieniono m.in. cele i środki, które dążą do zapobiegania powstawania oraz przedostawania się odpadów do środowiska morskiego. Odpady w środowisku morskim nie są osobnym rodzajem

odpadów i jest to jedynie wskazanie, gdzie (w jakim środowisku) odpady te się znajdują – przy czym mogą zarówno w tym środowisku powstać, jak i się do niego przedostać.

W dodawanym art. 19a ustawy o odpadach w ust. 1 określono, że w celu zapobiegania powstawaniu odpadów mają zastosowanie co najmniej wymienione środki polegające m.in. na promowaniu i wspieraniu zrównoważonych modeli produkcji i konsumpcji. W art. 19a w ust. 2 wskazano przykładowe środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów, które są określone w załączniku nr 5 do ustawy o odpadach.

W art. 21 ust. 3 ustawy o odpadach po wyrazie „zmieszaniu” dodano wyrazy „niezgodnie z przepisami ust. 1 lub 2” oraz dodano ust. 4 uwzględniający konieczność rozdzielenia odpadów niebezpiecznych zmieszanych z innymi odpadami, substancjami, materiałami lub przedmiotami, a przetworzenie zmieszanych odpadów następuje w instalacjach lub urządzeniach posiadających zezwolenie na przetwarzanie odpadów.

Przepisowi art. 22 ustawy o odpadach nadano nowe brzmienie. W ust. 1 tego przepisu doprecyzowano, że do kosztów gospodarowania odpadami zalicza się również wszelkie wydatki związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją. W ust. 2–4 określono, w jaki sposób podmiot wprowadzający produkty na terytorium kraju powinien ponosić koszty gospodarowania odpadami, z uwzględnieniem zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Regulacje te odnoszą się do przepisów odrębnych – tzw. ustaw produktowych, do których zalicza się ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903), ustawę z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056), ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W art. 22 ust. 5 znajduje się wyłączenie co do zakresu stosowania ust. 2 dotyczącego kosztów. Ustęp ten nie ma zastosowania do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Koszty związane z realizacją obowiązków wynikających z systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta są

ustalane między podmiotami uczestniczącymi w systemie oraz nie przekraczają kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami.

W dodawanym art. 22a ustawy o odpadach wskazano obowiązki wprowadzających produkty do obrotu oraz podmiotów realizujących obowiązki w imieniu tych przedsiębiorców, takie jak zapewnienie równej dostępności zbierania odpadów, posiadanie odpowiednich środków finansowych czy stosowanie mechanizmu samokontroli. Wskazane w art. 22a pkt 1 projektu ustawy zyski ze zbierania i przetwarzania odpadów należy rozumieć jako zyski ekonomiczne.

Przepisy dotyczące systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta zawarte w art. 22 i art. 22a, z uwzględnieniem wyłączenia, o którym mowa w art. 22 ust. 5, zostaną wdrożone do systemów ustanowionych na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
- 2) ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- 3) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach,
- 4) ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- 5) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W nowym art. 34a określono, że zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się w szczególności na podstawie KPZPO oraz wskazano, że dla szczególnego rodzaju odpadów, jakim są odpady żywności, tworzy się program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. KPZPO stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami (Kpgo), natomiast program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi część KPZPO.

W art. 35 ust. 1 ustawy o odpadach nadano nowe brzmienie pkt 1. Analiza aktualnego stanu gospodarki odpadami sporządzana na potrzeby planów gospodarki odpadami została w projekcie uzupełniona o:

- 1) informacje dotyczące odpadów zawierających znaczne ilości surowców najistotniejszych z ekonomicznego punktu widzenia, których dostawy są obarczone wysokim ryzykiem, zwane „surowcami krytycznymi”; ponadto doprecyzowano zgodnie z dyrektywą 2018/851, że plany zawierają informacje dotyczące istotnych

- dla systemu gospodarki odpadami instalacji unieszkodliwiania i odzysku odpadów oraz wskazano rodzaje odpadów, jakich mają dotyczyć informacje w tym planie;
- 2) wymogi dotyczące oceny istniejących systemów zbierania odpadów, w tym materialnego i terytorialnego zakresu selektywnego zbierania odpadów, oraz środków służących poprawie jego funkcjonowania, a także o odstępstwach przyznanych zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, a także potrzebie stworzenia nowych systemów zbierania odpadów;
 - 3) ocenę inwestycji i innych środków finansowych, w tym w odniesieniu do samorządów terytorialnych, niezbędnych do zaspokojenia potrzeb, o których mowa w lit. g tiret pierwsze tego przepisu;
 - 4) informacje o środkach służących osiągnięciu celów określonych w art. 5 ust. 3a dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE L 182 z 16.07.1999, str. 1, z późn. zm.) lub w innych dokumentach strategicznych obejmujących terytorium danego państwa członkowskiego;
 - 5) wskazanie środków na rzecz zwalczania wszelkich form zaśmiecania środowiska lądowego i morskiego oraz przeciwdziałania temu zaśmiecaniu i usuwania wszystkich rodzajów odpadów;
 - 6) odpowiednie jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w tym dotyczące ilości wytworzonych odpadów i ich przetwarzania oraz odpadów komunalnych unieszkodliwianych lub odpadów poddawanych procesowi odzysku energii.

W art. 35 ust. 1 pkt 4 lit. a–c ustawy o odpadach nadano nowe brzmienie w celu uwzględnienia wymagań dyrektywy 2018/851, tj. w przepisach tych uwzględniono odpady zawierające znaczne ilości surowców krytycznych oraz środki, jakie należy zastosować, aby udoskonalić racjonalne z punktu widzenia ochrony środowiska przygotowanie do ponownego użycia, recyklingu, innego niż recykling odzysku oraz unieszkodliwiania odpadów. W art. 35 ust. 1 pkt 4 lit. c, oprócz znaczenia dla przyszłych instalacji do unieszkodliwiania odpadów, brzmienie tego przepisu będzie także istotne dla systemu gospodarki odpadami instalacje do odzysku odpadów.

Użyte w art. 35 ustawy o odpadach określenie „instalacje istotne dla systemu gospodarki odpadami” odnosi się do istotnych w kontekście danego regionu lub kraju instalacji z punktu widzenia gospodarki odpadami. Ocena, które instalacje należy zawrzeć w wojewódzkich planach gospodarki odpadami, należeć będzie do sejmików

województw, ponieważ na poziomie przepisów ustawowych niemożliwe jest określenie kryteriów ze względu na specyfikę przetwarzania różnych rodzajów odpadów. Dla różnych rodzajów odpadów, np. komunalnych, niebezpiecznych, uznanie danej instalacji za istotną dla systemu gospodarki odpadami może być różne.

W art. 35 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach uzupełniono o wymóg podania informacji o przewidywanych kosztach zaplanowanych zadań, w celu doprecyzowania zakresu informacji dotyczącej sposobu finansowania.

Plany gospodarki odpadami wspierają działania zmierzające do osiągnięcia celów i spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa UE w zakresie gospodarki odpadami, co oznacza, że w szczególności powinny być przygotowywane przez właściwe organy z uwzględnieniem wymogów i celów określonych w art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.), w art. 11 ust. 2 i 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz w art. 5 dyrektywy 1999/31/WE, a w zakresie zapobiegania zaśmiecaniu – w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19, z późn. zm.) i w art. 11 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275.). Zasada ta znajduje odzwierciedlenie w zmienianym art. 35 ust. 8 ustawy. Ponadto plany gospodarki odpadami powinny zawierać ocenę, w jaki sposób wspierają one działania zmierzające do osiągnięcia celów i spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa UE w zakresie gospodarki odpadami, dlatego w art. 35 zawartość planów została rozszerzona o ten element.

W art. 35 dodano przepisy materialne ust. 1a i 1b określające zawartość KPZPO oraz programu zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. KPZPO powinien co najmniej zawierać środki zapobiegania powstawaniu odpadów wymienione w art. 19a ust. 1 ustawy o odpadach oraz cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, a jeżeli to konieczne – informacje dotyczące

wpływu instrumentów i środków określonych w załączniku 4a do ustawy o odpadach na zapobieganie powstawaniu odpadów i ocenę użyteczności środków określonych w załączniku 5 do ustawy o odpadach lub innych stosowanych środków, określenie surowców krytycznych, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, a także rekomendowane do realizacji działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów. Rekomendowane działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów będą skierowane do szerokiego grona podmiotów, w tym do samorządów terytorialnych. Rekomendacje nie będą wprowadzić wiążące dla adresatów, ale będą zawierały zalecane i proponowane do podjęcia działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów.

Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności zawierać będzie odniesienie zarówno do celów w zakresie zapobiegania powstawania tych odpadów, jak również informacje odnoszące się do już istniejących środków w tym zakresie. Ponadto program ten zawierać będzie działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności oraz wskaźniki, które pozwolą na monitorowanie i ocenę różnych środków przyjętych w tej dziedzinie.

Plany gospodarki odpadami oraz KPZPO będą odnosić się do surowców najistotniejszych z ekonomicznego punktu widzenia, których dostawy są obarczone wysokim ryzykiem (surowce krytyczne) zarówno w zakresie odpadów, które zawierają znaczne ilości takich surowców, jak i do zapobiegania, aby produkty zawierające materiały stanowiące takie surowce nie stały się odpadami. Niektóre surowce mają duże znaczenie dla gospodarki oraz są niezbędne do funkcjonowania i integralności wielu różnych ekosystemów przemysłowych. Osiągnięcie bezpieczeństwa w zakresie surowców określanych jako krytyczne wymaga działań mających na celu poprawę w zakresie zasobooszczędności i obiegu zamkniętego. Jedną z form wspierających ten cel są działania zmierzające do zapobiegania, aby produkty zawierające surowce krytyczne w ogóle nie stawały się odpadami oraz działania nakierowane na odpady zawierające znaczne ilości surowców krytycznych. Wykaz surowców krytycznych dla UE jest określany przez Komisję Europejską – publikowany w komunikacie Komisji Europejskiej i jest przez nią cyklicznie aktualizowany. Podawany w komunikacie Komisji Europejskiej wykaz surowców krytycznych ma jedynie walor informacyjny. Komunikat ten nie jest aktem normatywnym oraz nie jest wydawany na podstawie aktów normatywnych ustanowionych przez organy UE, nie jest publikowany w organie promulgacyjnym UE,

nie ma zatem charakteru wiążącego. Państwa członkowskie i przedsiębiorstwa mogą opracowywać własne szczegółowe oceny krytyczności, przy czym mogą one wykorzystywać wykaz surowców krytycznych jako unijne ramy odniesienia. Jednocześnie nie wszystkie surowce określone jako krytyczne będą istotne z punktu widzenia zapobiegania powstawaniu odpadów oraz gospodarki odpadami. W zależności od tego, wobec jakich produktów zawierających surowce krytyczne oraz jakich odpadów zawierających surowce krytyczne będzie konieczne prowadzenie działań mających na celu zabezpieczanie surowców krytycznych, plany gospodarki odpadami i KPZPO mogą odnosić się do innych lub tylko niektórych z surowców wskazanych w wykazie przygotowanym przez Komisję Europejską. W stosunku do zapobiegania powstawaniu odpadów zawierających surowce krytyczne KPZPO, jeżeli to konieczne, określać będzie surowce krytyczne, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów. W zakresie odpadów należy wziąć pod uwagę odpady zawierające znaczną ilość surowców krytycznych. Dla każdego surowca krytycznego znaczna ilość może odnosić się do jego różnej zawartości w odpadach, co będzie wynikać z dostępnych w danym kraju technologii, istniejących instalacji, wielkości czy profilu produkcji i ewentualnego zapotrzebowania przedsiębiorstw na dany surowiec. W przypadku zidentyfikowania przez branżę przemysłową strumienia danego rodzaju odpadów zawierającego takie ilości surowców krytycznych, dla których efektywne ekonomicznie będzie ich pozyskiwanie, przygotowanie, przetworzenie i dalsze wykorzystanie w produkcji przez tę branżę, w planach gospodarki odpadami zostaną określone kierunki działań oraz działania dotyczące tych strumieni odpadów. Plany gospodarki odpadami są dokumentami planistycznymi skierowanymi do administracji i nie mogą nakładać obowiązków na przedsiębiorców, ale mogą wskazywać pożądane w tym zakresie kierunki i sposoby postępowania. Ocena, czy w odniesieniu do jakiegoś rodzaju odpadów występują znaczne ilości danego surowca krytycznego, może być dokonana przez branżę przemysłową, dla której taki surowiec jest niezbędny lub która planuje zmiany w technologii, aby dany surowiec wykorzystywać. Co więcej dla każdego przedsiębiorstwa produkcyjnego w przypadku danego surowca krytycznego znaczna ilość może oznaczać inną zawartość w odpadach i znacząco różnić się, co wynika z procesów produkcyjnych.

W konsekwencji zmiany definicji odpadów komunalnych, która nie będzie obejmować już odpadów budowlanych i rozbiórkowych, z przepisów art. 35 ust. 9 oraz art. 35a ust.

1 ustawy o odpadach usunięto odniesienie do odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Jednocześnie – jako konsekwencję ww. zmiany definicji odpadów komunalnych – dodano przepis przejściowy zamieszczony w art. 10 projektu ustawy regulujący kwestię wyłączenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych z zakresu odpadów komunalnych w odniesieniu do warunku dopuszczalności finansowania budowy, rozbudowy lub modernizacji inwestycji przeznaczonych do zbierania lub przetwarzania odpadów budowlanych i rozbiórkowych ze środków unijnych i krajowych, o którym mowa w art. 35 ust. 9 ustawy o odpadach, wobec inwestycji uwzględnionych w ramach wdrażania perspektywy programowania środków Unii Europejskiej na lata 2014–2020. Dodanie przepisu przejściowego, o którym mowa powyżej, jest konsekwencją usunięcia odpadów budowlanych i rozbiórkowych z definicji odpadów komunalnych, a usunięcie z przepisu 35 ust. 9 ustawy o odpadach wyrazów „w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych” – bez wprowadzenia przepisu przejściowego – miałoby m.in. wpływ na projekty, w odniesieniu do których zawarto już umowy o dofinansowanie, w tym w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014–2020. Zatem, uwzględniając konieczność przestrzegania zasady praw nabytych, w szczególności w zakresie inwestycji, co do których już zawarto umowy o dofinansowanie, potrzebę zapewnienia stabilności zasad programowania i realizacji inwestycji przy wsparciu ze środków UE oraz w celu wykluczenia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w zakresie przyszłej kwalifikowalności realizowanych projektów, zasadne jest ustanowienie okresu przejściowego projektowanej zmiany – w zakresie perspektywy programowania środków UE na lata 2014–2020. Celem przedmiotowego działania będzie w szczególności umożliwienie zrealizowania projektów wybranych na dotychczasowych zasadach oraz dokończenie lub przeprowadzenie zaplanowanych naborów wniosków o dofinansowanie bez komplikacji.

Podobnie w art. 8 projektu zawarto regulację dotyczącą ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw i dodano w jej treści zmianę art. 16 ust. 2. Zmiana ta pozwala na przedłużenie stosowania na kolejną perspektywę finansową UE, tj. na lata 2021–2027, wyłączenia obowiązku ujęcia instalacji do recyklingu odpadów w planie inwestycyjnym, o którym mowa w art. 35a ustawy zmienianej w art. 6, jako warunku dopuszczalności finansowania budowy, rozbudowy lub modernizacji instalacji przeznaczonych do przetwarzania odpadów komunalnych, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych, ze środków

unijnych i krajowych, o którym mowa w art. 35 ust. 9 ustawy o odpadach. Działania związane z recyklingiem odpadów są spektrum inwestycyjnym, które jest uznawane za kluczowe również w ramach prac nad programowaniem perspektywy finansowej UE na lata 2021–2027. Pierwsze nabory wniosków o dofinansowanie potencjalnie mogą ruszyć jeszcze w 2021 r. Z tego względu konieczne jest uprzednie eliminowanie wszelkich barier w finansowaniu inwestycji, co pozwoli na terminowe uruchomienie, a następnie pełne wykorzystanie środków UE dedykowanych m.in. gospodarce o obiegu zamkniętym oraz gospodarce odpadami. Uwzględniając powyższe, uzasadnione jest przyjęcie zmiany art. 16 ust. 2 pozwalającej na przedłużenie stosowania ww. wyłączenia na kolejną perspektywę finansową UE, tj. na lata 2021–2027.

W art. 36 w ust. 1 ustawy o odpadach, w związku z wymaganiami dyrektywy 2018/851 dotyczącymi przeciwdziałania zaśmiecaniu środowiska morskiego, do obecnie wskazanych w przepisie ministrów dodano ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej jako organ, w porozumieniu z którym minister właściwy do spraw klimatu opracowuje Kpgo.

KPZPO (oraz jego integralna część, jaką jest program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności) jako załącznik do Kpgo jest uchwalany tak jak Kpgo. Do uchwalania i aktualizacji KPZPO oraz programu zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stosuje się odpowiednio przepisy art. 36, z uwzględnieniem różnic wynikających z dodanego art. 36a w ustawie o odpadach. Jednocześnie ze względu na charakter KPZPO, mając na uwadze fakt, że wiele wymagań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów dotyczy warunków, jakie powinny być spełnione przez produkty lub wyroby, jest ono związane z podejmowaniem działań już na etapie wytwórczym – stąd też wskazano, że na etapie przygotowania KPZPO jest niezbędne zaangażowanie w działania w tym zakresie odpowiednich resortów i jednostek, do których właściwości będą należały działania związane z określonymi produktami lub wyrobami. Wobec tego w art. 36a określono obowiązek dotyczący współpracy ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej oraz ministra właściwego do spraw zdrowia z ministrem właściwym do spraw klimatu przy opracowywaniu projektu KPZPO. Określono również zasady współpracy między właściwymi ministrami w zakresie tworzenia KPZPO.

W związku z wymaganiami dyrektywy 2018/851 dotyczącymi monitorowania i oceny przez państwa członkowskie wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, w art. 36b w ust. 1 ustawy o odpadach nałożono na ministrów, na każdego w zakresie jego właściwości, obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw klimatu, corocznej informacji o stanie realizacji celów i działań wraz z oceną ich efektywności, o wartości wskaźników, o których mowa w art. 35 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b pkt 3 ustawy o odpadach, określonych w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy. Natomiast w art. 36b ust. 2 ustawy o odpadach określono dla zarządu województwa obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw klimatu corocznej informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną efektywności tych działań, w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy. W przepisach art. 11 projektu ustawy wskazano, że ww. informacje sporządza się po raz pierwszy za rok, w którym uchwalona zostanie pierwsza po wejściu w życie projektowanej ustawy aktualizacja krajowego planu gospodarki odpadami.

Przekazywanie wyżej wymienionej informacji jest niezbędne nie tylko ze względu na konieczność przeprowadzenia oceny skuteczności przewidzianych w KPZPO środków w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, ale również ze względu na obowiązek nałożony przez dyrektywę 2018/851 dotyczący zgłaszania Komisji Europejskiej informacji na temat wdrażania środków w zakresie ponownego użycia oraz środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności (art. 37 ust. 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów).

Jeżeli zajdzie potrzeba ujednolicenia danych przekazywanych w informacjach dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów, przewidziano możliwość wydania przez ministra właściwego do spraw klimatu rozporządzenia określającego wzór tych informacji.

W art. 37 ustawy o odpadach doprecyzowano przepisy dotyczące aktualizacji planów gospodarki odpadami oraz wprowadzania zmian do planów.

Aktualizacja musi zawierać łącznie zmiany co najmniej w zakresie wskazanym w art. 35 ust. 1, 3 i 4 oraz w art. 35a ust. 1 i 2 ustawy o odpadach albo polegać na uchwaleniu nowego planu gospodarki odpadami. Aktualizacja jest kwalifikowanym rodzajem zmiany o określonym minimalnym zakresie. Dokonywanie zmian w węższym zakresie będzie

stanowiło jedynie zmianę tego planu niekwalifikującą się jako aktualizacja. Między aktualizacjami planów gospodarki odpadami jest możliwe dokonywanie innych zmian, które pozostają bez wpływu na obliczanie terminu, w jakim musi zostać przeprowadzona kolejna aktualizacja danego planu. Ponadto wskazano, że niezależnie od tego, czy ma zostać dokonana zmiana czy aktualizacja planów gospodarki odpadami stosuje się te same przepisy przewidziane w tym zakresie w dziale III ustawy o odpadach dotyczącym planów gospodarki odpadami. Doprecyzowano również termin, od którego liczy się termin dokonania obowiązkowej aktualizacji planów gospodarki odpadami. Sam termin przeprowadzenia obowiązkowej aktualizacji planu nie został zmieniony w porównaniu do przepisów dotychczasowych, ale w związku z wprowadzeniem doprecyzowania w zakresie pojęcia zmiany i aktualizacji wyraźnie wskazano, że termin określony w art. 37 ust. 1 liczy się jedynie od zmiany, która kwalifikuje się jako aktualizacja. Inne zmiany pozostają bez wpływu na obliczanie tego terminu.

W związku z obowiązkiem opracowania przez ministra właściwego do spraw klimatu sprawozdania z realizacji Kpgo, właściwi ministrowie – realizujący zadania określone w krajowym planie gospodarki odpadami – zostali zobowiązani do przekazywania temu ministrowi informacji dotyczącej stopnia realizacji tych zadań według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy, w terminie 9 miesięcy od upływu okresu sprawozdawczego. Wskazany termin powinien umożliwić ministrowi właściwemu do spraw klimatu terminowe przygotowanie projektu sprawozdania z realizacji Kpgo. W przepisach przejściowych w art. 12 w ust. 2 projektowanej ustawy wskazano, że ww. informacje sporządza się po raz pierwszy za lata 2020–2022. Wynika to z faktu, że pierwszy po wejściu w życie ustawy okres sprawozdawczy obejmuje wymienione lata. Ponadto przewidziano dla ministra właściwego do spraw klimatu możliwość określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu takiej informacji.

W art. 40 ustawy o odpadach wprowadzono zmiany polegające na rozdzieleniu dotychczasowego upoważnienia na dwa upoważnienia oraz zmieniono na fakultatywny charakter upoważnienia do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy zakres, sposób, formę oraz wzór sporządzania sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami. Obecnie zarządy województw przygotowują sprawozdania z wojewódzkich planów gospodarki odpadami na podstawie wytycznych opracowanych przez Ministerstwo Środowiska (obecnie Ministerstwo Klimatu i Środowiska)

i dotychczas jest to wystarczający dokument określający szczegółowy zakres, sposób, formę oraz wzór sporządzania sprawozdań.

Dodano przepis przejściowy w art. 9 projektu ustawy, zgodnie z którym krajowy plan gospodarki odpadami oraz wojewódzkie plany gospodarki odpadami obowiązujące w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy zachowują moc do czasu kolejnej aktualizacji. Ponadto KPZPO jest sporządzany po raz pierwszy po wejściu w życie projektowanej ustawy przy pierwszej aktualizacji krajowego planu gospodarki odpadami. Przewidziano także, że w terminie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia aktualizacji krajowego planu gospodarki odpadami obejmującego KPZPO sejmik województwa jest obowiązany do dostosowania, przez zmianę albo aktualizację, wojewódzkiego planu gospodarki odpadami do zmienianych przepisów.

Wskazany termin wynika z czasu potrzebnego na opracowanie i przeprowadzenie procedury uchwalenia wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Termin będzie liczony od uchwalenia Kpgo, ponieważ zmiany najpierw muszą zostać wprowadzone na poziomie krajowym, aby możliwe było dostosowanie planów na poziomie wojewódzkim. Wojewódzkie plany gospodarki odpadami muszą być zgodne z Kpgo.

Wprowadzono również przepis przejściowy (art. 12 projektu ustawy), zgodnie z którym do sprawozdań z realizacji Kpgo oraz do sprawozdań z realizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami sporządzanych za lata 2017–2019 stosuje się przepisy dotychczasowe, natomiast za lata 2020–2022 stosuje się przepisy nowe. W wyniku zmian wprowadzonych art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2361) przesunięte zostały terminy na złożenie sprawozdań z realizacji planów gospodarki odpadami za okres sprawozdawczy obejmujący lata 2017–2019. Termin na przygotowanie i przedłożenie Radzie Ministrów sprawozdania z realizacji Kpgo za okres sprawozdawczy obejmujący lata 2017–2019 obejmuje 22 miesiące po upływie tego okresu sprawozdawczego. W związku z tym, że termin związany z obowiązkami sprawozdawczymi nie minie przed wejściem w życie projektowanej ustawy, konieczne jest rozstrzygnięcie wątpliwości w zakresie stosowania właściwych przepisów w zakresie sprawozdań przygotowywanych za okres sprawozdawczy obejmujący lata 2017–2019. Zasadne jest, aby sprawozdawczość za wskazany okres odbywała się na dotychczasowych zasadach.

W odniesieniu do sprawozdań z planów gospodarki odpadami sporządzanych za lata 2020–2022, w związku z faktem, że projektowana ustawa wejdzie w życie w trakcie trwania tego okresu sprawozdawczego, konieczne jest rozstrzygnięcie, według jakich przepisów przygotowane zostaną sprawozdania. Sprawozdanie za cały okres sprawozdawczy powinno zostać przygotowane na tych samych zasadach. Sprawozdanie za ten okres będzie sporządzane według przepisów nowych.

W związku ze zmianami w zakresie utraty statusu odpadów dokonano odpowiednich zmian w art. 42 i art. 43 ustawy o odpadach. W art. 42 ustawy o odpadach w zakresie określającym zawartość wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dodano przepisy dotyczące uwzględnienia w tych wnioskach rodzajów odpadów, które utracą status odpadów, oraz informacji wskazujących na spełnienie warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach, szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach, jeżeli zostały określone w przepisach UE albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a. Natomiast w przypadku, gdy szczegółowe warunki utraty statusu odpadów nie zostały określone w przepisach UE albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a ustawy o odpadach, wniosek powinien wskazywać proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów. Odpowiednie zmiany zostały również dodane w art. 43 ustawy o odpadach w odniesieniu do treści zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Ze względu na różną praktykę w zakresie podejścia organów ochrony środowiska do przekazywania informacji dotyczących utraty statusu odpadów w decyzjach, dodanie proponowanych przepisów pozwoli na ujednolicenie praktyki oraz wyeliminowanie wątpliwości w zakresie praktycznego korzystania z tej instytucji. Zezwolenia na przetwarzanie odpadów wydane przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zgodnie z art. 16 projektu ustawy, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, a więc odzysk, w tym również odzysk, którego wynikiem jest utrata statusu odpadów, może odbywać się na podstawie wydanej decyzji.

W art. 49 ust. 7 ustawy o odpadach w pkt 6–8 zostały wymienione informacje, które nie będą publicznie dostępne w rejestrze, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy o odpadach. Zmiana wynika z wprowadzenia do bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO) dokumentów związanych z pomocą *de minimis* w ramach ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawy z dnia 13 czerwca

2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Art. 52 ust. 2 pkt 8 ustawy o odpadach uzupełniono o inny recykling w przypadku przetwarzania olejów odpadowych, gdyż art. 91 ust. 2 ustawy o odpadach dopuszcza stosowanie także innego recyklingu niż regeneracja olejów odpadowych korzystniejszego dla środowiska.

W związku z wprowadzeniem definicji odpadów budowlanych i rozbiórkowych w art. 66 ustawy o odpadach wskazano również, że wytwórcy takich odpadów pochodzących z gospodarstw domowych są zwolnieni z prowadzenia ewidencji. Ma to na celu uniknięcie sytuacji, gdy osoby fizyczne wykonujące remonty lub inne drobne prace budowlane i rozbiórkowe w gospodarstwie domowym byłyby obowiązane do prowadzenia ewidencji odpadów.

W art. 67 w ust. 3 ustawy o odpadach zawartość dokumentów ewidencji odpadów uzupełniono o informacje dotyczące ilości produktów i materiałów, powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego odzysk. Pozwoli to na pozyskanie informacji o ilości produktów i materiałów powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku, w tym w wyniku utraty statusu odpadów zgodnie z wymaganiami art. 1 pkt 25 lit. a dyrektywy 2018/851.

Wprowadzona powyżej zmiana wymaga dokonania odpowiednich zmian w art. 75 ust. 2 pkt 2 ustawy o odpadach w zakresie rocznego sprawozdania o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami. W art. 75 w ust. 2 pkt 2 ustawy o odpadach dodano lit. e w brzmieniu analogicznym do zmiany zaproponowanej w art. 67 ust. 3, tak aby w rocznym sprawozdaniu uwzględnić informacje dotyczące ilości produktów i materiałów powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego odzysk. Uzyskane dane będą również przydatne do monitorowania zmian zachodzących w gospodarce odpadami, w szczególności do zobrazowania kierunków wykorzystania odpadów jako surowców i przebiegu transformacji gospodarki na gospodarkę o obiegu zamkniętym.

W art. 75 w ust. 2 pkt 2 ustawy o odpadach dodano również lit. f, w której wprowadza się obowiązek sprawozdawczy dla posiadaczy odpadów w zakresie odpadów żywności, co wynika z konieczności zbierania danych na potrzeby przygotowania sprawozdań dla Komisji Europejskiej zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/2000 z dnia

28 listopada 2019 r. ustanawiającą format zgłaszania danych dotyczących odpadów żywności oraz przekazywania sprawozdań z kontroli jakości zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE.

W związku ze zmianami wprowadzonymi w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi odpowiednie zmiany dostosowujące zostały wprowadzone w art. 50, art. 52, art. 73 i art. 79 ustawy o odpadach.

W art. 73 ustawy o odpadach zmieniono zakres rocznych sprawozdań o produktach sporządzanych przez wprowadzających sprzęt elektryczny – przez rezygnację z wyodrębniania paneli fotowoltaicznych przy określaniu poziomów zbierania, odzysku i recyklingu, gdyż dane te nie są konieczne do sporządzenia sprawozdania dla Komisji Europejskiej, a ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym nie określa oddzielnych poziomów dla tych paneli.

W art. 77 ust. 1 ustawy o odpadach ujednolicono termin weryfikacji przez marszałków województw sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75. Zmiana ta wynika z wydłużenia terminu na przekazanie sprawozdania w zakresie baterii do Komisji Europejskiej oraz uwag zgłoszonych w ramach opiniowania.

W art. 79 w ust. 5 ustawy o odpadach w pkt 7–9 zostały wymienione zaświadczenia, oświadczenia oraz informacje, które gromadzi się w BDO. Proponowana zmiana wynika z wprowadzenia do BDO dokumentów związanych z pomocą *de minimis* w ramach ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Natomiast w związku ze zmianą art. 21 ust. 1 lit. a, b i c dyrektywy ramowej w sprawie odpadów zaproponowano również zmianę w art. 90 i w art. 91 ust. 2 ustawy o odpadach. Zmiana ta polega m.in. na zamianie wyrazów „osobno” na wyrazy „selektywnie”, a także na wprowadzeniu, oprócz pierwszeństwa regeneracji olejów odpadowych, również innych operacji recyklingu zapewniających wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska niż regeneracja.

Ze względu na zmianę przepisów w zakresie przepisów dotyczących odpadów budowlanych i rozbiórkowych po art. 101 ustawy o odpadach dodano nowy rozdział 6a – Odpady budowlane i rozbiórkowe. Dodawany art. 101a ustawy o odpadach doprecyzowuje obowiązek selektywnego zbierania i odbierania oraz sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, który powinien obejmować co najmniej takie frakcje

odpadów jak: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne (beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne, kamienie). Przepis ten jest transpozycją art. 11 ust. 1 dyrektywy w sprawie odpadów. Nowy obowiązek nie będzie dotyczył gospodarstw domowych, punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz odpadów, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 ustawy o odpadach. Termin wejścia w życie tego przepisu określono na dzień 1 stycznia 2023 r. Proponowana data wynika z konieczności dostosowania do nowych wymagań zarówno w zakresie organizacyjnym, jak i formalnym. Wymagania te w odniesieniu do recyklingu i odzysku odpadów budowlanych i rozbiórkowych zostały określone w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów do końca 2020 r., natomiast do końca grudnia 2024 r. Komisja Europejska wyznaczy nowe zadania w zakresie przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz ich poszczególnych frakcji materiałowych. Wprowadzone w art. 101a ustawy o odpadach obowiązki stanowią niezbędne minimum w zakresie właściwego sposobu selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, co ma na celu przede wszystkim właściwe ich zagospodarowanie. Jednocześnie należy podkreślić, że obowiązek selektywnego zbierania wszystkich odpadów już obowiązuje w przepisach prawa krajowego (art. 23 ustawy o odpadach), zatem proponowane w projekcie ustawy przepisy w zakresie dotyczącym odpadów budowlanych i rozbiórkowych mają jedynie charakter doprecyzowujący.

W przypadku nieprzestrzegania przepisów określonych w art. 101a ustawy o odpadach przewidziano stosowne regulacje w postaci administracyjnych kar pieniężnych, które zostały zaproponowane w art. 194 ust. 1 pkt 6a ustawy o odpadach. Przepisy te również zaczną obowiązywać od dnia 1 stycznia 2023 r.

W art. 122 w ust. 1 w dodawanym pkt 5a ustawy o odpadach wprowadzono zakaz przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do składowania, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie zapewnia w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami. W przypadku naruszenia tych regulacji, zgodnie z art. 293 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.), za składowanie odpadów w miejscu do tego celu nieprzeznaczonym, podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone

w wysokości 0,7 jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku za każdą tonę odpadów i za każdą dobę składowania. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 293 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska przepisy art. 293 ust. 3–5 tej ustawy stosuje się odpowiednio, jeżeli składowanie odpadów jest zabronione na podstawie ustawy o odpadach.

W art. 154a ustawy o odpadach wprowadzono wyłączenie stosowania przepisów art. 103–154 ustawy o odpadach w zakresie odnoszącym się do działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami wydobywczymi pochodzącymi z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania kopalin ze złóż. Wynika to ze zmian dokonanych dyrektywą 2018/850, która m.in. zmieniła katalog wyłączeń z zakresu stosowania dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów. W dyrektywie 1999/31/WE zrezygnowano z wyłączenia odnoszącego się do składowania zanieczyszczonej gleby lub odpadów obojętnych innych niż odpady niebezpieczne, powstałych w wyniku robót poszukiwawczych, wydobywania, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz w wyniku działalności kamieniołomów. Natomiast w dyrektywie 1999/31/WE dodano nowe wyłączenie w zakresie odnoszącym się do działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami, z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych.

W art. 158 ustawy o odpadach po ust. 2 dodano przepis ust. 2a zakazujący przekazywania selektywnie zebranych odpadów w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do termicznego przekształcania. Zakaz ten będzie dotyczył zarówno odpadów komunalnych, jak i wszystkich innych, np. budowlanych i rozbiórkowych. Nie dotyczy to odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli termiczne przekształcanie zapewnia w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami. Odpowiednio do ww. wymogu uzupełniono przepisy dotyczące administracyjnej kary pieniężnej (art. 194 ust. 1 pkt 10 ustawy o odpadach), w przypadku gdyby wprowadzony przepis został naruszony.

W art. 251 ust. 1 ustawy o odpadach zamieszczono zmianę dotychczasowej reguły wydatkowej. Z uwagi na ponoszone wydatki związane z realizacją projektu ustawy przez różne organy administracji rządowej wskazane w zaproponowanym przepisie art. 251 ust. 1 ustawy o odpadach, który dotyczyć będzie maksymalnego limitu wydatków na

realizację tego zadania, w art. 251 w ust. 1 wskazano limit wydatków na realizację projektowanej ustawy dla ministra właściwego do spraw klimatu na kolejne 10 lat. W związku z tym, że przepisy projektowanej ustawy będą realizowane także przez ministra właściwego do spraw gospodarki i ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, w art. 251 ustawy o odpadach dodano ust. 1a i 1b określające maksymalne limity wydatków na realizację tej regulacji. W przypadku ministra właściwego do spraw klimatu limit wydatków uwzględnia dotychczasowe limity wydatków określone w ustawie o odpadach. Zgodnie bowiem z art. 50 ustawy o finansach publicznych zaproponowana w projekcie reguła wydatkowa będzie dotyczyć okresu 10-letniego począwszy od 2021 r. Zwiększono limit wydatków budżetu państwa na lata 2022–2030. Na rok 2022 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw klimatu na realizację tego zadania został zwiększony o 857 tys. zł do poziomu 2937 tys. zł, natomiast określony maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw gospodarki będący skutkiem finansowym wejścia w życie projektowanej ustawy wynosi 245 tys. zł, a maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa – 122 tys. zł.

W kolejnych latach, począwszy od 2023 r., maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw klimatu został zwiększony o 853 tys. zł do poziomu 2932 tys. zł, natomiast określony maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw gospodarki będący skutkiem finansowym wejścia w życie projektowanej ustawy wynosi 244 tys. zł, a maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa – 122 tys. zł.

Koszty związane z wejściem w życie projektowanej ustawy zostały szczegółowo określone w OSR do tego projektu. W projekcie ustawy w art. 251 ustawy o odpadach w dodanych ust. 8–11 nałożono obowiązek na ministra właściwego do spraw gospodarki i ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w zakresie monitorowania wykorzystywania limitu wydatków oraz wdrożenia, w razie przekroczenia wydatków, mechanizmów korygujących.

W załączniku nr 1 do ustawy o odpadach uzupełniono objaśnienia procesów odzysku R3, R4, R12, w szczególności o wskazanie, że procesy te obejmują także przygotowanie do ponownego użycia.

W związku z wprowadzeniem nowej definicji odpadów budowlanych i rozbiórkowych w art. 3 ust. 1 ustawy o odpadach zostało w tym zakresie doprecyzowane brzmienie załącznika 2a pkt 3 do ustawy o odpadach. Jednocześnie z odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady niepalne wyłączono odpady z papieru i oklein, które znajdują się w tej grupie odpadów, a są palne.

W związku ze zmianą w art. 17 ustawy o odpadach polegającą na dodaniu ust. 2, zgodnie z którym, w celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, stosuje się co najmniej instrumenty ekonomiczne określone w załączniku nr 4a do ustawy o odpadach, a wzór tego załącznika określono w załączniku nr 2 do projektu ustawy.

W art. 2 projektowanej ustawy wprowadzono następujące zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W art. 1b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określono sposób postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi, ze względu na wyłączenie tej kategorii odpadów spod definicji odpadów komunalnych. Ma to na celu zapewnienie, aby postępowanie z tymi odpadami było analogiczne do postępowania z odpadami komunalnymi, z wyłączeniem wymagań związanych ze sprawozdawczością. Takie rozwiązanie umożliwi gospodarstwom domowym przekazywanie tych odpadów, tak jak to miało miejsce dotychczas, tj. w ramach systemu gminnego gospodarowania odpadami komunalnymi. Mając powyższe na uwadze, zapewniono przyjmowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z gospodarstw domowych w punktach selektywnej zbiórki odpadów komunalnych.

W związku z wprowadzeniem definicji odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz wyłączeniem tej kategorii odpadów spod definicji odpadów komunalnych wprowadzono szereg zmian związanych ze sprawozdawczością oraz obowiązkami gminy w przyjmowaniu tych odpadów w art. 3 ust. 2 pkt 6, art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz art. 6r ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Ponadto w sprawozdaniach składanych na podstawie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zniesiono obowiązki w zakresie odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, jako że odpady budowlane i rozbiórkowe nie mieszczą się już w tej kategorii – dokonano więc zmian w art. 9na ust. 3 pkt 3 oraz art. 9oa w ust. 2 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W efekcie wprowadzonych zmian gminy będą umożliwiały gospodarstwom domowym

pozbywanie się odpadów budowlanych i rozbiórkowych w ramach systemu gminnego gospodarowania odpadami komunalnymi, co stanowi kontynuację dotychczasowego sposobu postępowania z tymi odpadami oraz jest ułatwieniem dla mieszkańców. Natomiast sprawozdania, które będą składane w zakresie odbieranych i zbieranych odpadów komunalnych, nie będą obejmowały tych odpadów jako odpadów komunalnych odbieranych i zbieranych przez gminę.

Zmieniony w 2018 r. art. 5 dyrektywy 1999/31 w sprawie składowania odpadów zobowiązuje państwa członkowskie do podejmowania środków niezbędnych do zagwarantowania, aby w 2035 r. ilość składowanych odpadów komunalnych została zmniejszona do ilości nie większej niż 10% całkowitej ilości (według masy) wytwarzanych odpadów.

Z tego względu w art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach dodano ust. 2a, który nakłada na gminy obowiązek osiągnięcia określonych poziomów składowania w poszczególnych latach. Tym samym dojście do docelowego poziomu składowania odpadów komunalnych określonego na rok 2035 rozłożone będzie w czasie (skokowo co 5 lat), co zapewni gminom okres na stopniowe dostosowanie systemu, w tym na dokonanie niezbędnych inwestycji przyczyniających się do ograniczenia masy składowanych odpadów.

Ww. obowiązek osiągnięcia określonych poziomów składowania odpadów komunalnych obowiązywać będzie od 2025 r., ale ze względu na obowiązek przekazywania sprawozdań Komisji Europejskiej wynikający z dyrektywy 1999/31 informacje dotyczące poziomu składowania odpadów komunalnych muszą być zbierane wcześniej – pierwsze sprawozdanie państwa członkowskie muszą przekazać za rok 2020 (jednocześnie sprawozdanie za 2020 r. należy przekazać Komisji Europejskiej do dnia 30 czerwca 2022 r.). W przepisach przejściowych wskazano, że w informacje o osiągniętych poziomach składowania odpadów po raz pierwszy przekazuje się za rok 2020 we właściwych rocznych sprawozdaniach z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi za rok 2021. Gromadzenie informacji dotyczących poziomu składowania nie jest tożsame z obowiązkiem utrzymania poziomu składowania na określonym poziomie.

Poziom składowania, w ślad za postanowieniami dyrektywy 2018/850, to stosunek masy odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przekazanych do składowania do masy wytworzonych odpadów

komunalnych. Natomiast szczegółowy sposób obliczania poziomu składowania zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw klimatu.

Ze względu na wprowadzenie w art. 3b ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach celu w zakresie osiągnięcia poziomu składowania należy również określić podmioty, które mają obowiązek nie przekraczać tego poziomu, oraz wprowadzić sankcje za niespełnienie tego obowiązku. Ponadto w celu monitorowania osiąganych poziomów należy wprowadzić adekwatne obowiązki sprawozdawcze w zakresie nowego poziomu.

W zakresie osiągnięcia poziomu składowania w art. 9g ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadzono obowiązek osiągnięcia tego poziomu przez podmioty odbierające odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości. Podmioty te będą również obowiązane, aby roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 9n ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zawierało także informacje o osiągniętym poziomie składowania. Rozwiązanie to wpisuje się w dotychczasowy system sprawozdawczości podmiotów funkcjonujący w ramach systemu gospodarki odpadami komunalnymi.

W rocznych sprawozdaniach wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz marszałka województwa z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 9q oraz art. 9s ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, będzie trzeba uwzględnić informacje o osiągniętych poziomach składowania. W celu prawidłowego wykonania przepisów dotyczących osiągnięcia określonego poziomu składowania wprowadzono mechanizmy dyscyplinujące w postaci sankcji finansowych. Gmina, która nie wykonuje obowiązku w zakresie ograniczenia poziomów składowania, podlega karze pieniężnej. Sposób obliczenia wysokości kary za nieosiągnięcie wymaganego poziomu składowania określono w dodanym art. 9x ust. 4. Przedsiębiorca oraz gminne jednostki organizacyjne odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, który nie osiągnął wymaganego celu w zakresie poziomu składowania, ponoszą odpowiedzialność na podstawie odpowiednio art. 9x ust. 2 pkt 3 oraz art. 9y ust. 2 pkt 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wysokość kary pieniężnej oblicza się w ten sam sposób jak dla gmin – na podstawie art. 9x ust. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Powyższe obowiązki uzupełnia obowiązek zamieszczania na stronie internetowej urzędu gminy (oraz w sposób zwyczajowo przyjęty) informacji o osiągniętych w danym roku kalendarzowym poziomach składowania przez gminę oraz podmioty odbierające odpady

komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości (art. 3 w ust. 2 pkt 9 lit. c ustawy). W art. 6r w ust. 2d ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zaproponowano zmianę, która ma na celu doprecyzowanie przepisów określających przyjmowanie jakich odpadów musi zapewnić gmina w ramach pobranej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Gmina zapewnia przyjmowanie przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz przyjmowania w inny sposób odpadów wyliczonych w art. 3 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W art. 6r ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadzono zmiany, które określają, jakie odpady mogą być przyjmowane w ograniczonej ilości od właścicieli nieruchomości objętych gminnym systemem odbierania odpadów komunalnych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Konieczność wprowadzenia zmiany wynika ze zmiany definicji odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz bioodpadów.

W art. 6r ust. 3aa ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zaproponowano przepis pozwalający gminie na ograniczenie ilości przyjmowanych lub odbieranych bioodpadów należących do odpadów komunalnych pochodzących od prowadzących określony rodzaj działalności właścicieli nieruchomości niezamieszkałych. Ma to na celu uniknięcie obciążania innych właścicieli nieruchomości nadmiernymi kosztami odbioru i zagospodarowania odpadów o charakterze odpadów komunalnych, jednak wytwarzanych w znacznych ilościach w związku z prowadzoną działalnością handlową lub usługową w zakresie gastronomii, w tym z restauracji, stołówek i zakładów zbiorowego żywienia, hurtowni, jednostek handlu detalicznego, a także podobnych odpadów z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność.

W związku ze zmianami w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadzonymi ustawą o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach dostosowano brzmienie art. 6r ust. 3a i 3aa, tak aby odzwierciedlały zmiany wprowadzone tą ustawą zmieniającą. W związku z tym w ust. 3a jest mowa jedynie o ograniczeniu ilości przyjmowanych odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, a w ust. 3aa o ograniczeniu ilości również w stosunku do innych niż wymienione w ust. 3a bioodpadów.

W celu monitorowania działań związanych z zapobieganiem powstawaniu odpadów proponuje się rozszerzenie sprawozdań z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi o informacje dotyczące ponownego użycia i naprawy, tj. o informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy. Obowiązek ujmowania tych informacji w rocznych sprawozdaniach obejmie roczne sprawozdania wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz marszałka województwa z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi oraz roczne sprawozdania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych (art. 9q, art. 9s oraz art. 9na ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach). Zapobieganie powstawaniu odpadów jest najbardziej skutecznym sposobem na poprawę efektywności wykorzystania zasobów i zmniejszenie oddziaływania odpadów na środowisko.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi regulacjami sprawozdanie, o którym mowa w art. 9q ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jest przekazywane marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska. W związku z tym w ust. 5 doprecyzowano jego brzmienie, wskazując, że sprawozdanie do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska jest przekazywane również za pośrednictwem BDO.

W art. 3 projektu ustawy dokonano zmiany ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, wprowadzając w art. 4a ust. 4 zmianę polegającą na nałożeniu obowiązku przekazywania za pośrednictwem BDO dokumentów związanych z pomocą *de minimis*. Zakres danych ujętych w tych dokumentach nie uległ zmianie. Nie będzie już zatem możliwe przekazywanie dokumentów w postaci papierowej.

W art. 4 projektu ustawy dokonano zmian w ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach przez dodanie art. 25a stanowiącego o nałożeniu obowiązku na dostawcę wyrobu, zdefiniowanego w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), w zakresie przekazywania informacji Europejskiej Agencji Chemikaliów zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia. W art. 54a ww. ustawy wskazano przepis karny o nałożeniu kary

grzywny, w przypadku gdy dostawca nie wykona obowiązku określonego w dodanym art. 25a tej ustawy. Sposób dokonania transpozycji tego obowiązku został zaproponowany przez Europejską Agencję Chemikaliów w porozumieniu z Komisją Europejską jako sposób wdrożenia art. 9 ust. 1 pkt (i) dyrektywy w sprawie odpadów. Taki sposób transpozycji przez wszystkie państwa członkowskie jest kluczowy, aby w pełni zrealizować art. 9 ust. 1 pkt (i) dyrektywy 2008/98/WE. Umieszczenie tego przepisu w ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach jest zasadne, gdyż art. 9 ust. 1 pkt i dyrektywy 2008/98/WE odnosi się do obowiązku nałożonego w przepisach unijnych już funkcjonujących w rozporządzeniu REACH. Zatem należy uznać, że odwołanie zawarte w art. 9 ust. 1 pkt (i) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów pełni nie tylko funkcję porządkującą, ale też odnosi się do konkretnego obowiązku nałożonego na dostawcę wyrobu. Warto przy tym zauważyć, że ustawa z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach zgodnie z jej art. 1 ust. 1 określa właściwość organów, m.in. w zakresie wykonywania zadań administracyjnych i obowiązków wynikających z rozporządzenia REACH. Ponadto w tym przypadku mowa jest o zawartości substancji niebezpiecznych w wyrobach i materiałach, nie zaś w odpadach.

Jednocześnie należy podkreślić, że nałożenie sankcji za nieprzestrzeganie ww. obowiązku będzie możliwe dopiero po wejściu w życie projektowanej ustawy.

W art. 5 projektu ustawy dokonano zmian w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w celu dostosowania jej do dyrektywy 2018/852.

Oprócz wprowadzenia nowych definicji wynikających z dyrektywy 2018/852, tj. odpadów opakowaniowych, opakowania wielokrotnego użytku i opakowania wielomateriałowego, większość zmian dotyczy wskazania na obowiązek recyklingu odpadów opakowaniowych. W obecnym stanie prawnym przedsiębiorcy mają obowiązek uzyskiwania zarówno poziomu innego niż recykling procesu odzysku, jak i samego recyklingu. Po zmianach wprowadzonych przepisami projektowanej ustawy, przedsiębiorcy będą realizować, zgodnie z dyrektywą 2018/852, jedynie poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych. Zniesienie obowiązku uzyskiwania poziomu odzysku innego niż recykling ma na celu zachowanie surowców zawartych w odpadach, ponieważ proces odzysku inny niż recykling odpadów opakowaniowych zazwyczaj realizowany jest przez ich spalanie z odzyskiem energii. Recykling zapewnia natomiast

pozyskanie surowców wtórnych zawartych w odpadach. W efekcie z ww. ustawy zostały skreślone przepisy dotyczące obowiązku uzyskiwania poziomów innego niż recykling procesu odzysku i związanych z realizacją tego obowiązku dokumentów DPO i EDPO, które potwierdzają wykonanie odzysku i wywiezienie odpadów z kraju w celu poddania ich odzyskowi. Jednocześnie w perspektywie do 2030 r. określone zostały w zmieniającym załączniku nr 1 podwyższone poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych. Jednocześnie przewidziano płynne dojście do zwiększonych poziomów za pomocą rocznych poziomów określonych w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W związku ze zmianami wprowadzonymi w projekcie ustawy dotyczącymi dokumentów potwierdzających inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych oraz dokumentów potwierdzających odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich innemu niż recykling procesowi odzysku, a także w związku ze zmianami w zakresie zasad zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi, jest wskazane przesunięcie uruchomienia tzw. modułu potwierdzeń w ramach systemu BDO na dzień 1 stycznia 2023 r. Przesunięcie terminu uruchomienia ww. modułu potwierdzeń jest również wskazane ze względu na równoległe prowadzone prace nad projektem ustawy dotyczącym systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP). Projekt ten zakłada zasadnicze zmiany w zakresie wystawiania potwierdzeń uzyskania poziomów zagospodarowania odpadów powstałych z produktów objętych systemem ROP, czyli dotyczy kwestii związanych z wystawianiem ww. dokumentów.

Wymienione powyżej zmiany powodują konieczność dostosowania modułu potwierdzeń, dlatego jest wskazane, żeby w momencie uruchomienia ten moduł obejmował zarówno dotychczasowe regulacje, jak i planowane zmiany, aby nie było potrzeby jego dostosowania w krótkich odstępach czasu. Rozwiązanie takie będzie korzystne dla przedsiębiorców, którzy będą mieli dłuższy okres na zapoznanie się z wprowadzanymi zmianami.

Zaproponowane zmiany polegają na wprowadzeniu okresu przejściowego (okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.), w którym dokumenty będzie się sporządzało zgodnie z zasadami dotychczasowymi – w formie papierowej. Będzie to obejmować dokumenty:

- dokumenty potwierdzające recykling (DPR) odpadów opakowaniowych – art. 13 ust. 7 projektu;
- dokumenty potwierdzające eksport albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi (EDPR) – art. 13 ust. 7 projektu;
- dokumenty potwierdzające odrębnie odzysk i odrębnie recykling odpadów powstałych z produktów – art. 7 pkt 3 projektu (zmiana art. 15 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw);
- zaświadczenie o zebranych zużytych bateriach przenośnych lub zużytych akumulatorach przenośnych – art. 7 pkt 3 projektu (zmiana art. 16 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw);
- zaświadczenie o przetworzonych zużytych bateriach lub zużytych akumulatorach – art. 7 pkt 3 projektu (zmiana art. 16 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw);
- zaświadczenie o zużytym sprzęcie – art. 7 pkt 4 projektu (zmiana art. 18 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw);
- zaświadczenie potwierdzające recykling oraz zaświadczenie potwierdzające odzysk – art. 7 pkt 4 projektu (zmiana art. 18 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw).

Zmiana w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi polega na nałożeniu obowiązku przekazywania za pośrednictwem BDO dokumentów związanych z pomocą *de minimis*. W związku z tą zmianą nie będzie możliwe przekazywanie dokumentów w postaci papierowej.

W art. 21 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadzono przepisy dotyczące zasad zaliczania masy odpadów opakowaniowych do masy odpadów poddanych recyklingowi, co jest niezbędne do osiągnięcia ustawowych celów, zgodnie z wymaganiami określonymi w zmienionej dyrektywie 94/62/WE. Ponadto zdecydowano się na wprowadzenie mechanizmu, który dopuszcza zmieniona dyrektywa 94/62/WE, tj. zaliczania do recyklingu masy opakowań z drewna przygotowanych do ponownego użycia. Dotychczas przygotowanie do ponownego użycia nie było uznawane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi za recykling. Ten mechanizm będzie dotyczył głównie naprawy palet drewnianych, które są najbardziej

popularnymi opakowaniami z drewna. Ponadto szczegółowe warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 21 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W art. 13 ust. 5 projektowanej ustawy, w związku ze zniesieniem w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi obowiązku uzyskiwania poziomu innego niż recykling procesu odzysku, zakłada się zastosowanie przepisów dotychczasowych do przekazywania sprawozdań w zakresie opakowań i odpadów opakowaniowych składanych za rok 2021, a także do dokumentów DPO i EDPO, które powinny być wystawione za okres przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy oraz do rocznego audytu zewnętrznego. Ma to na celu umożliwienie rozliczeń wymaganych jeszcze w 2021 r. poziomów odzysku odpadów opakowaniowych oraz dokonania oceny wystawionych w 2021 r. dokumentów DPO i EDPO w ramach przeprowadzanych audytów.

W art. 13 ust. 6 projektowanej ustawy utrzymano także w mocy obowiązek przeprowadzania (co 3 lata) przez marszałka województwa na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi okresowej kontroli przedsiębiorców prowadzących inny niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych oraz wywożących z kraju odpady do tego procesu. W związku z usunięciem obowiązku uzyskiwania poziomu innego niż recykling procesu odzysku kontrola powyższych przedsiębiorców obejmie tylko tych z nich, którzy prowadzili działalność w powyższym zakresie przed dniem 1 stycznia 2022 r., i odbywać się będzie na podstawie przepisów dotychczasowych.

W art. 17 projektu wskazano, że do opłat produktowych oraz wpływów z opłat produktowych wynikających z ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi należnych do dnia 31 grudnia 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Wynika to z rocznej realizacji ustawowych obowiązków przez wprowadzających produkty w opakowaniach, w związku z czym te zmiany powinny wejść w życie na początku roku.

W art. 6 projektu ustawy dokonano zmiany ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

W art. 21 w ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dodano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw klimatu, do

wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, co pozwoli na ujednolicenie obliczania uzyskanych poziomów recyklingu. W art. 15 ust. 10 oraz w art. 76 ust. 4 tej ustawy wprowadzono zmianę polegającą na obowiązku przekazywania za pośrednictwem BDO dokumentów związanych z pomocą *de minimis*. Zakres danych ujętych w tych dokumentach nie uległ zmianie. Nie będzie już możliwe przekazywanie tych dokumentów w postaci papierowej. W art. 89 tej ustawy zrezygnowano z obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej trzyletniego sprawozdania w zakresie gospodarowania zużytym sprzętem, co wynika ze zniesienia obowiązku przekazywania tych sprawozdań na szczeblu europejskim.

W art. 7 projektu ustawy dokonano zmiany w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, wprowadzając w niej zmiany w związku ze zmianami wprowadzonymi w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi dotyczącymi rezygnacji z obowiązku uzyskiwania poziomu innego niż recykling procesu odzysku. Zmiany dotyczą rezygnacji w ustawie z dokumentów DPO i EDPO, które na podstawie nowelizacji ustawy o odpadach mają być sporządzane za pośrednictwem BDO. Pozostawiono więc w przepisach ustawy jedynie regulacje odnoszące się do dokumentów recyklingu, czyli dokumentów DPR i EDPR. Poszerzono też zakres informacji przekazywanych w zaświadczeniach o zużytym sprzęcie określonych w przepisach ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, które także mają być sporządzane i wystawiane w ramach BDO, wprowadzając podział na sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych i z innych źródeł oraz wyodrębnienie paneli fotowoltaicznych. Zmiany te wynikają z konieczności dostosowania zakresu zbieranych informacji do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2193 z dnia 17 grudnia 2019 r. określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych oraz ustanawiającej formaty danych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE).

Wprowadzone w projekcie ustawy zmiany nie będą miały wpływu na postępowania toczące się na podstawie zmienianych ustaw. W art. 16 ust. 1 projektu ustawy przewiduje, że w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe – dotyczy to spraw dotyczących przetwarzania odpadów i uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Również decyzje wydane przed

dniem wejścia w życie projektu ustawy (art. 16 ust. 3) zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane. Projektowane zmiany przepisów będą miały wpływ tylko na postępowania, które zostaną wszczęte po ich wejściu w życie.

W art. 18 projektowanej ustawy utrzymuje się w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie:

- 1) art. 30 ust. 4 oraz art. 30 ust. 5 ustawy o odpadach – rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. poz. 132) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796) – ze względu na wprowadzenie definicji prac ziemnych, która może powodować konieczność zmiany rozporządzenia, o którym mowa w art. 30 ust. 5 ustawy o odpadach, oraz ze względu na fakt, że zmianie ulega załącznik nr 1 do ustawy o odpadach, do którego odwołują się upoważnienia do wydania ww. rozporządzeń, w celu uniknięcia wątpliwości należy utrzymać te rozporządzenia w mocy;
- 2) art. 40 pkt 1 ustawy o odpadach – rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego (Dz. U. poz. 1016);
- 3) art. 25 ust. 4 oraz art. 35 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi – rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawieranym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 2310) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz. U. poz. 1972).

Projekt w art. 19 przewiduje, że przepisy ustawy wejdą w życie zasadniczo po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami określonymi w pkt 1–2. Termin wejścia w życie projektowanej ustawy uwzględnia konieczność realizacji ważnego interesu państwa w postaci konieczności jak najszybszej transpozycji prawa UE oraz usunięcia naruszenia w zakresie niepełnej transpozycji dyrektyw 2018/851 i 2018/852. Zakładany okres *vacatio legis*, biorąc pod uwagę charakter i treść projektowanych regulacji, pozwoli, aby wszyscy adresaci norm mieli zapewniony czas na zaznajomienie się z nowym prawem i dostosowanie prowadzonej działalności do zmienionych regulacji. Planowany termin

wejscia w życie jest wystarczający dla adresatów projektowanych przepisów na dostosowanie się do wprowadzanych zmian. W odniesieniu do przepisów, które wymagają dłuższego czasu na dostosowanie się przez adresatów norm do zmienionych regulacji, przewidziany został dłuższy okres *vacatio legis*, np.:

- 1) zmiany w przepisach dotyczących odpadów opakowaniowych – planowany termin wejścia w życie to dzień 1 stycznia 2022 r.; wynika to z rocznej realizacji obowiązków przez wprowadzających produkty w opakowaniach i dlatego zmiany powinny wejść w życie z początkiem roku;
- 2) regulacje dotyczące obowiązku selektywnej zbiórki odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz przepis sankcyjny za niestosowanie się do tych wymagań – planowany termin wejścia w życie to dzień 1 stycznia 2023 r., co wynika z konieczności kontynuowania działań w zakresie właściwego zagospodarowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłosił Polski Koncern Naftowy ORLEN Spółka Akcyjna.

Projekt uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji technicznej Komisji Europejskiej.

Wpływ projektowanych regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) został określony w Ocenie Skutków Regulacji (OSR) i dotyczy ograniczenia wytwarzania odpadów, wykorzystania odpadów jako surowców wtórnych, co wpłynie na zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego oraz zapewni efekty gospodarcze w postaci obniżenia kapitałochłonności i energochłonności pozyskiwania i przetwórstwa surowców, a także zmniejszenia zużycia materiałów oraz kosztów produkcji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba – Sekretarz Stanu w MKiŚ Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marzena Berezowska – Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami, e-mail: marzena.berezowska@klimat.gov.pl tel.: (+48 22) 36 92 262 koordynator: Agnieszka Sosnowska – Starszy Specjalista, Departament Gospodarki Odpadami, e-mail: sosnowska.agnieszka@klimat.gov.pl tel.: (+48 22) 36 92 685	Data sporządzenia 17.08.2021 Źródło: Prawo UE (dyrektywy) Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC43

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W dniu 14 czerwca 2018 r. opublikowane zostały w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 150 następujące dyrektywy nowelizujące przepisy w zakresie gospodarki odpadami:

- 1) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów;
- 2) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów;
- 3) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych;
- 4) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Główne zmiany zawarte w ww. dyrektywach dotyczą wyznaczenia celów do 2025 r., 2030 r. lub 2035 r. w zakresie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych do 2025 r. i 2030 r., a także redukcji składowania odpadów komunalnych do 2035 r. Zaproponowano również m.in. wprowadzenie nowych definicji lub zmiany obowiązujących definicji, dodanie nowego wyłączenia dotyczącego materiałów paszowych, określenie minimalnych wymagań w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz zmiany w sprawozdawczości.

Według danych za 2018 r. w Polsce zebrano 13 759 541,9 Mg odpadów komunalnych, w tym 5 235 449,3 Mg odpadów zebranych w sposób selektywny. Każda gmina jest zobowiązana do odbierania wszystkich odpadów komunalnych wytworzonych przez mieszkańców gminy, może też objąć systemem gminnym nieruchomości niezamieszkałe. Gmina jest odpowiedzialna za organizację systemu, stworzenie odpowiedniej infrastruktury oraz uzyskanie odpowiednich poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych. Odpady mogą być odbierane z posesji lub w punktach selektywnego zbierania odpadów komunalnych (PSZOK), ewentualnie w inny sposób. Każda gmina jest zobowiązana do posiadania co najmniej jednego PSZOK (samodzielnie lub wspólnie z innymi gminami). W Polsce w 2018 r. funkcjonowało 2026 PSZOK-ów. Należy również wskazać, że w 2018 r. Polska osiągnęła 36% poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, wobec wyznaczonego 30% celu pośredniego.

Według danych za rok 2018 w Polsce wprowadzono na rynek 5 470 407 Mg odpadów, recyklingowi poddano 3 200 210 (58,5% przy wymaganym poziomie 56%), z czego:

- 1) opakowań z tworzyw sztucznych wprowadzono 984 916 Mg, a recyklingowi poddano 346 348 Mg (35,2% przy wymaganym poziomie 23,5%) odpadów powstałych z tego rodzaju opakowań;
- 2) opakowań z aluminium wprowadzono 91 503 Mg, a recyklingowi poddano 48 040 Mg (52,5% przy wymaganym poziomie 51%) odpadów powstałych z tego rodzaju opakowań;
- 3) opakowań ze stali wprowadzono 153 775 Mg, a recyklingowi poddano 136 941 Mg (89,1% przy wymaganym poziomie 51%) odpadów powstałych z tego rodzaju opakowań;
- 4) opakowań z papieru i tektury wprowadzono 1 774 294 Mg, a recyklingowi poddano 1 472 558 Mg (83,0% przy wymaganym poziomie 61%) odpadów powstałych z tego rodzaju opakowań;
- 5) opakowań ze szkła wprowadzono 1 192 013 Mg, a recyklingowi poddano 738 146 Mg (61,9% przy wymaganym poziomie 61%) odpadów powstałych z tego rodzaju opakowań;
- 6) opakowań z drewna wprowadzono 1 270 950 Mg, a recyklingowi poddano 372 248,95 Mg (29,3% przy wymaganym poziomie 16%) odpadów powstałych z tego rodzaju opakowań.

Jednocześnie wysokość należnej opłaty produktowej, wnoszonej w związku z niezapewnieniem przez wprowadzających wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, za 2018 r. była równa 1 124 608,77 zł.

Dyrektywa 2018/851 zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów znacząco rozszerza kwestie dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym m.in. odnoszące się do marnotrawienia żywności czy ponownego użycia produktów oraz wprowadza wymóg dotyczący przeciwdziałania zaśmiecaniu środowiska lądowego i morskiego. Dyrektywa ta nakłada na państwa członkowskie obowiązek wprowadzania konkretnych środków w tym zakresie. Ponadto ustanawia nowe wymagania w zakresie planów gospodarki odpadami, m.in. dotyczące uwzględnienia w planach nowych elementów, takich jak np. rozwiązania dotyczące odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych. Ponadto wprowadza wymagania dotyczące przekazywania do Komisji Europejskiej (KE), w formacie określonym przez KE, rocznych sprawozdań na temat wdrażania i pomiaru środków w zakresie ponownego użycia oraz wdrażania i pomiaru środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności.

Najważniejszą zmianą są przepisy dotyczące uszczegółowienia i ujednolicenia dla wszystkich państw unijnych metodyki obliczania osiągnięcia celów w zakresie wymaganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia. Niezbędne będzie również wyodrębnienie w sprawozdawczości (a tym samym też w ewidencji odpadów) dodatkowych informacji niezbędnych do złożenia raportów do KE (np. dotyczących ponownego użycia produktów, przygotowania do ponownego użycia odpadów, recyklingu odpadów).

Art. 8 i art. 8a dyrektywy 2008/98/WE wprowadza nowe wymagania dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Jednocześnie w art. 3 pkt 28a projektu została dodana nowa definicja systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Zgodnie z art. 8 systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta muszą uwzględniać minimalne wymagania określone w art. 8a. Ogólne wymagania minimalne obejmują: określenie roli i obowiązków wszystkich podmiotów zaangażowanych w system, określenie celów do osiągnięcia, system sprawozdawczy służący do gromadzenia danych, równe traktowanie producentów niezależnie od ich pochodzenia czy wielkości. Jednocześnie w ramach rozszerzonej odpowiedzialności producenta producenci produktów lub organizacje mają posiadać określony zasięg geograficzny, produktowy i materiałowy, zapewniać dostępność systemów zbierania odpadów, środki finansowe niezbędne do wypełnienia obowiązków, mają stosować mechanizm samokontroli oraz udostępniać publicznie informacje o realizacji celów (w przypadku organizacji także o strukturze, wkładach finansowych i procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami). W odniesieniu do wysokości wkładów finansowych producentów na rzecz realizacji rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ich wysokość powinna pokrywać koszty selektywnego zbierania odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami, koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, koszty informowania posiadaczy odpadów oraz koszty gromadzenia danych i sprawozdawczości.

Dyrektywa 2018/850 zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów m.in. zmieniła katalog wyłączeń ze stosowania dyrektywy. Uchylono wyłączenie odnoszące się do składowania zanieczyszczonej gleby lub odpadów obojętnych innych niż odpady niebezpieczne, powstałych w wyniku robót poszukiwawczych, wydobywania, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz w wyniku działalności kamieniołomów. Dodano nowe wyłączenie w zakresie odnoszącym się do działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami, z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych.

W art. 5 i art. 5a ww. dyrektywy 2018/850 sformułowano obowiązki:

- dążenia do zapewnienia, aby od 2030 r. wszystkie odpady nadające się do poddania recyklingowi lub innemu procesowi odzysku, w szczególności odpady komunalne, nie były przyjmowane na składowisko, z wyjątkiem odpadów, których składowanie daje wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/98/WE,
- podjęcia środków dla zagwarantowania, aby do 2035 r. zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 10 % całkowitej ilości (według masy) wytwarzanych odpadów komunalnych,
- dotyczące zasad obliczania stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 5 ust. 5 i 6 dyrektywy.

Ponadto w dyrektywie wprowadzono zakaz przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do składowania, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.

Dyrektywa 2018/852 zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych wprowadza szereg zmian, m.in: wprowadzenie środków zapobiegających powstawaniu odpadów opakowaniowych i minimalizujących wpływ opakowań na środowisko; podejmowanie środków zachęcających do zwiększenia udziału opakowań wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu oraz systemów ponownego użycia opakowań; wprowadzenie docelowych poziomów recyklingu dla odpadów opakowaniowych ogółem i z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań, które państwa członkowskie muszą osiągnąć w roku 2025 oraz 2030; wprowadzenie zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów recyklingu; wprowadzenie rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnej z dyrektywą 2008/98/WE.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Powyższe przepisy wymagają transpozycji do polskiego prawa do dnia 5 lipca 2020 r., co wiąże się z koniecznością nowelizacji następujących ustaw:

- 1) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.);
- 2) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888);
- 3) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1850);

- 4) ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2289);
- 5) ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114);
- 6) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893);
- 7) ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.);
- 8) ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1579, z późn. zm.).

Rekomenduje się zmianę ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w zakresie umożliwiającym przekazanie pełnego zakresu danych oraz spełnienie warunków określonych w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2193.

1. Ustawa o odpadach

Wyłączenia zastosowania przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach:

- 1) na podstawie art. 2 tej ustawy dodane zostanie następujące wyłączenie:
 - materiały paszowe, które nie składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani ich nie zawierają.
- 2) na podstawie art. 154a tej ustawy dodane zostanie następujące wyłączenie:
 - w zakresie działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami, z położonego na ładzie przemysłu wydobywczego, pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych.

Definicje:

- 1) zmienione zostaną definicje bioodpadów, gospodarowania odpadami i zapobiegania powstawaniu odpadów, odpadów komunalnych;
- 2) dodane zostaną definicje odpadów innych niż niebezpieczne, odpadów budowlanych i rozbiórkowych, odpadów żywności, systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, odzysku materiałów i wypełniania wyrobisk. Warto podkreślić, że mimo iż dodana definicja odpadów budowlanych i rozbiórkowych odnosi się w sposób ogólny do odpadów powstających w wyniku prac budowlanych i rozbiórkowych, obejmuje ona również odpady pochodzące z drobnych i samodzielnie wykonywanych prac budowlanych i remontowych w gospodarstwach domowych.

Hierarchia sposobów postępowania z odpadami oraz system rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Doprecyzowane zostaną przepisy odnoszące się do produktów ubocznych i utraty statusu odpadów, a także odnoszące się do zasady „zanieczyszczający płaci”. Doprecyzowane zostaną również objaśnienia zawarte w załączniku nr 1 do ustawy o odpadach w celu podkreślenia hierarchii sposobów postępowania z odpadami.

Rozszerzona odpowiedzialność producenta w odniesieniu do produktów, m.in. do opakowań, opon i olejów smarowych, funkcjonuje w Polsce od 2001 r. W tym czasie obowiązki producentów były rozszerzane i modyfikowane, w związku z czym część zadań wynikających z art. 8 i art. 8a dyrektywy 2008/98/WE już funkcjonuje w warunkach krajowych. Pozostałe, dotychczas niefunkcjonujące obowiązki wynikające z art. 8 i art. 8a dyrektywy 2008/98/WE, zostaną implementowane w ramach projektowanej ustawy o odpadach. Istniejące systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w zakresie opakowań, olejów smarowych, opon, sprzętu elektrycznego i elektronicznego, baterii i akumulatorów oraz pojazdów zostaną dostosowane do zmodyfikowanych w dyrektywie przepisów odrębnymi aktami prawnymi w ramach zmian właściwych ustawach produktowych w wymaganym terminie – zgodnie z ww. dyrektywą (art. 8a ust. 7) systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta muszą być zgodne z przepisami tego artykułu do dnia 5 stycznia 2023 r. Natomiast zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 94/62/WE systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich opakowań, zgodnie z art. 8 i art. 8a dyrektywy 2008/98/WE, powinny zostać ustanowione do dnia 31 grudnia 2024 r.

Ponadto wprowadzony zostanie zakaz przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do składowania, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami. Natomiast wprowadzenie takiego zakazu nie powinno mieć wpływu na zwiększenie kosztów gospodarowania odpadami, gdyż stanowi on dopełnienie obowiązującej od wielu lat hierarchii postępowania z odpadami oraz innych przepisów, m.in. zawartych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w szczególności zawartego w art. 93 ust. 2 tej ustawy zakazu mieszania selektywnie zebranych odpadów komunalnych ze zmieszanymi odpadami komunalnymi odbieranymi od właścicieli nieruchomości oraz selektywnie zebranych odpadów komunalnych różnych rodzajów ze sobą.

Zapobieganie powstawaniu odpadów i planowanie gospodarki odpadami

Wobec nowych obowiązków dla państw członkowskich w tym zakresie zostaną rozszerzone przepisy dotyczące zakresu planów gospodarki odpadami. Zakres Krajowego planu gospodarki odpadami (Kpg), zawierający program zapobiegania powstawaniu odpadów, zostanie poszerzony. Wskazane w nim zostaną stosowne działania w związku z wymaganiami dyrektywy 2008/98/WE w zakresie środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów. Wobec powyższego w ustawie zostaną dodane wymagania dotyczące zawartości planów gospodarki odpadami, w szczególności, że mają one uwzględniać co najmniej działania które:

- a) promują i wspierają zrównoważone modele produkcji i konsumpcji,
- b) zachęcają do projektowania, wytwarzania i korzystania z produktów, które są zasobooszczędne, trwałe, w tym trwałe w znaczeniu żywotności i braku sztucznego skracania cyklu życia, nadające się do naprawy, ponownego użycia i modernizacji,
- c) są ukierunkowane na produkty zawierające surowce krytyczne w celu zapobiegania, aby materiały te stały się odpadami,
- d) zachęcają do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących naprawę i ponowne użycie, w szczególności w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych,
- e) wspierają, w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla praw własności intelektualnej, dostępność części zamiennych, instrukcji obsługi, informacji technicznych lub innych narzędzi, sprzętu bądź oprogramowania pozwalającego na naprawę i ponowne użycie produktów bez szkody dla ich jakości i bezpieczeństwa,
- f) zmniejszają wytwarzanie odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobywaniem minerałów i wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik,
- g) zmniejszają wytwarzanie odpadów żywności w produkcji podstawowej, przetwórstwie i wytwórstwie, w sprzedaży detalicznej i innej dystrybucji żywności, w restauracjach i usługach gastronomicznych, jak również w gospodarstwach domowych jako wkład w realizację celu zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, polegającego na dążeniu do zmniejszenia o połowę do 2030 r. globalnej ilości marnowanej żywności na mieszkańca w sprzedaży detalicznej i konsumpcji oraz zmniejszeniu strat żywnościowych w procesie produkcji i dystrybucji,
- h) zachęcają do dokonywania darowizn produktów spożywczych i do innych form redystrybucji żywności, przy zachowaniu pierwszeństwa przeznaczania jej dla ludzi przed wykorzystaniem jako paszę dla zwierząt czy przetwarzaniem na produkty niespożywcze,
- i) promują zmniejszanie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach, bez uszczerbku dla zharmonizowanych wymogów prawnych określonych na poziomie unijnym w odniesieniu do tych materiałów i produktów, oraz zapewniają, aby każdy dostawca wyrobu zdefiniowany w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia przekazywał informacje Europejskiej Agencji Chemikaliów począwszy od dnia 5 stycznia 2021 r.,
- j) zmniejszają powstawanie odpadów, w szczególności tych, które nie nadają się do przygotowania do ponownego użycia ani do recyklingu,
- k) identyfikują produkty będące głównymi źródłami zaśmiecania, w szczególności środowiska lądowego i morskiego, oraz podejmują lub wskazują odpowiednie działania w celu zapobiegania i zmniejszania ilości śmieci lub odpadów pochodzących z tych produktów, przy czym zapewnia, że ewentualne wprowadzone ograniczenia rynkowe będą proporcjonalne i niedyskryminujące,
- l) dążą do powstrzymania powstawania odpadów morskich jako wkład w realizację celu zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego zapobiegania i znacznego zmniejszenia wszelkiego rodzaju zanieczyszczeń środowiska morskiego,
- m) polegają na opracowaniu i wspieraniu kampanii informacyjnych podnoszących poziom świadomości na temat zapobiegania powstawaniu odpadów i zaśmiecania.

Zatem w Kpgo w znacznej mierze zostaną rozszerzone zagadnienia dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, wobec wymogu np. opracowania przez państwa członkowskie specjalnych programów zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. W Kpgo zostanie również uwzględnione zagadnienie gospodarowania surowcami krytycznymi.

Zapobieganie powstawaniu odpadów będzie realizowane już na etapie projektowania wyrobu (ekoprojektowanie), a także w fazie jego produkcji, dystrybucji oraz konsumpcji. Postępowanie to powinno dotyczyć zarówno procesów produkcyjnych, jak i uwzględniając specyfikę działalności, procesów innych niż produkcyjne, np. usługi. Zagadnienia dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów dotyczą podejmowania określonych działań zanim dojdzie do powstania odpadów. Wiele wymagań dotyczy warunków, jakie powinny być spełnione przez produkty lub wyroby i podejmowane na etapie wytwórczym – co jest poza kompetencjami resortu klimatu. Stąd w działania w tym zakresie będą zaangażowane odpowiednie resorty i jednostki, w których właściwości będą leżały działania związane z określonymi produktami lub wyrobami czy też usługami, w tym Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW), samorząd terytorialny (urzędy marszałkowskie, gminy), przedsiębiorcy (w tym małe i średnie przedsiębiorstwa). Działania te zostaną określone w programie zapobiegania powstawaniu odpadów. Przykładowo w odniesieniu do zagadnienia dotyczącego zapobiegania powstawaniu odpadów żywności przyjęte działania mogą mieć w przyszłości wpływ na usługi gastronomiczne, producentów żywności, przetwórstwo przemysłowe czy też banki żywności. Wielkość wpływu będzie znana po określeniu w programie zapobiegania powstawaniu odpadów odpowiednich do realizacji działań, które będą wypracowane wspólnie z innymi resortami.

W celu umożliwienia spełnienia wymogu UE dotyczącego monitorowania i oceny postępów we wdrażaniu środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, poszczególne resorty odpowiedzialne za realizację zadań zostaną zobowiązane do przekazywania co roku do Ministerstwa Klimatu i Środowiska (MKiŚ) stosownych danych i informacji dotyczących stopnia realizacji zadań i osiągniętych efektów w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, których zakres i forma mogą zostać określone przez Ministra Klimatu i Środowiska w rozporządzeniu m.in. na podstawie zakresu wymaganych przez KE raportów.

Projektowane zmiany odnoszą się również do zakresu planów gospodarki odpadami. Kpgo oraz wojewódzkie plany gospodarki odpadami (wpgo) będą zawierały nowe elementy, takie jak:

- a) rozwiązania dotyczące odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych,
- b) środki na rzecz przeciwdziałania zaśmiecaniu środowiska lądowego i morskiego oraz uprzątnięcia wszystkich rodzajów odpadów.

Ponadto wpgo będą zawierały ocenę istniejących systemów zbierania odpadów, w tym materialnego i terytorialnego zakresu selektywnego zbierania oraz środków służących poprawie jego funkcjonowania, a także wszelkich odstępstw przyznaných zgodnie z przepisami UE.

Szczegółowe określenie działań nastąpi w Kpgo na etapie prac nad jego przygotowaniem i zostanie zweryfikowane w procesie konsultacji publicznych, uzgadniania projektu oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Natomiast przewidywane efekty realizacji tych działań zostaną określone w ramach oceny skutków wdrożenia Kpgo.

Zwiększenie zakresu planów gospodarki odpadami oraz działania dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów wpłyną na zwiększenie obowiązków dla administracji dotyczących:

- aktualizacji Kpgo, w tym opracowania programu zapobiegania powstawaniu odpadów,
- przekazywania informacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym ponownego użycia produktów.

2. Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

Dla osiągnięcia obowiązku zmniejszenia do 2035 r. do 10% ilości składowanych odpadów komunalnych (określonego w art. 5 ust. 5 zmienionej dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów) planowane jest nałożenie obowiązku ograniczenia składowania na gminy, przy czym cel ten ma charakter dopełniający ze względu na już istniejące rozwiązania systemowe, w tym w zakresie recyklingu.

Polska podjęła działania legislacyjne w zakresie zmniejszenia ilości składowanych odpadów w trzech kierunkach:

- wprowadzenia nowych zasad selektywnego zbierania odpadów komunalnych,
- podwyższenia stawek opłat za składowanie odpadów, w szczególności za odpady nieprzetworzone,
- liczne zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, efektem których ma być m.in. zwiększenie recyklingu i innych procesów odzysku odpadów.

Rozwiązaniem jest zatem zmiana polegająca na zwiększeniu recyklingu i innych procesów odzysku odpadów, które zamiast trafiać do składowania powinny zostać przetworzone, nie zaś zmiana polegająca *stricte* na zmniejszeniu ilości składowanych odpadów, a ponadto wprowadzenie celów w zakresie zmniejszenia ilości składowanych odpadów z określeniem daty ich osiągnięcia oraz kary za nieosiągnięcie tych celów.

W związku ze zmianą definicji odpadów komunalnych oraz wprowadzeniem definicji odpadów budowlanych i rozbiórkowych konieczne jest doprecyzowanie obowiązków gminy w zakresie odbierania i sprawozdawania dotyczącego odpadów budowlanych i rozbiórkowych powstających w gospodarstwach domowych.

3. Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

Ze względu na zmiany wprowadzone w dyrektywie 94/62/WE w ustawie z dnia 13 lipca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zostaną zaktualizowane definicje odpadów opakowaniowych, opakowań wielokrotnego użytku i opakowań wielomateriałowych.

W celu zapewnienia zgodności systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, ustanowionych przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi ze zmianami wprowadzonymi w art. 8 i art. 8a dyrektywy 2008/98/WE, odpowiednie przepisy zostaną wprowadzone w późniejszym terminie, zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 94/62/WE – do dnia 31 grudnia 2024 r.

Poziomy recyklingu, zgodnie z art. 6 znowelizowanej dyrektywy 94/62/WE, zostaną transponowane ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi na zasadach takich jak dotychczas funkcjonujące poziomy odzysku i recyklingu. Przedsiębiorcy wprowadzający produkty w opakowaniach zostaną obowiązani do osiągnięcia poziomów docelowych wyznaczonych w ustawie na 2030 r. zgodnie z ww. dyrektywą. W celu zapewnienia płynnego osiągnięcia celów i kontrolowania postępów na bieżąco w ujęciu rocznym w rozporządzeniu określone zostanie stopniowe, coroczne, zwiększanie poziomów recyklingu od obecnie obowiązujących do docelowych z uwzględnieniem poziomów określonych w dyrektywie na 2025 r., a następnie 2030 r.

Wzrost wymaganych poziomów recyklingu dla poszczególnych rodzajów opakowań spowoduje konieczność zwiększenia korelacji między systemem zagospodarowania odpadów komunalnych oraz odpadów opakowaniowych przez konieczność finansowania przez wprowadzających produkty w opakowaniach nie tylko zagospodarowania odpadów pochodzących z przemysłu, których zasób jest ograniczony, ale także pochodzących z gospodarstw domowych.

W związku z zasadami obliczania stopnia osiągnięcia celów, określonymi w art. 6a znowelizowanej dyrektywy 94/62/WE, w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zostanie wskazane, że masę odpadów poddanych recyklingowi mierzy się podczas wprowadzenia odpadów do procesu recyklingu, po ich wcześniejszym poddaniu wszystkim niezbędnym czynnościom kontrolnym, sortowaniu i innym czynnościom wstępnym mających na celu usunięcie materiałów odpadowych, które nie są przedmiotem późniejszego ponownego przerobu, w ramach którego materiały odpadowe są faktycznie ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje. W celu monitoringu powyższego zamierza się korzystać z dostępnych narzędzi w postaci m.in. bazy danych o produktach i opakowaniach (BDO). Jednocześnie planuje się wprowadzić fakultatywne upoważnienie ustawowe do zastosowania średnich wskaźników strat, które zgodnie z art. 6a ust. 3 ww. dyrektywy mogą zostać zastosowane, gdy nie można uzyskać innych wiarygodnych danych.

Mając na uwadze, że w znolizowanej dyrektywie zostały określone wyłącznie poziomy recyklingu, w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zostaną określone nowe cele w zakresie recyklingu, z wyłączeniem odzysku innego niż recykling. W związku z powyższym z ustawy zostaną usunięte odniesienia do odzysku, w tym do dokumentów DPO i EDPO. W wyniku ww. zmiany będzie konieczne dokonanie analogicznych zmian w oczekującym na wejście w życie art. 6 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Art. 6 ww. ustawy dostosowuje ustawę o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do elektronicznej dokumentacji potwierdzającej przetwarzanie odpadów opakowaniowych (DPO, DPR, EDPO, EDPR).

4. Ustawa o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

Przewiduje się dodanie upoważnienia dla ministra właściwego do zmian klimatu do wydania rozporządzenia precyzującego sposób określenia masy odpadów poddanych recyklingowi zgodnie z przepisami wydanymi w tym zakresie przez KE.

5. Ustawa o substancjach chemicznych i ich mieszaninach

Przewiduje się dodanie art. 25a wprowadzającego obowiązek dostawcy wyrobu zdefiniowanego w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.) do przekazywania informacji Europejskiej Agencji Chemikaliów zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia. Następnie w ww. ustawie dodano również w art. 54a przepis karny. Brzmienie tego artykułu zostało zaproponowane przez KE jako sposób wdrożenia art. 9 ust. 1 pkt (i) dyrektywy w sprawie odpadów. Taki sposób transpozycji przez wszystkie państwa członkowskie jest kluczowy, aby w pełni zrealizować art. 9 ust. 1 pkt (i).

Informacja o wynikach analiz możliwości osiągnięcia celu projektu (celów postawionych w dyrektywach) za pomocą innych środków regulacyjnych.

Mając na uwadze fakt, że funkcjonowanie rynku gospodarowania odpadami jest w kraju uregulowane za pomocą aktów prawnych takich jak ustawy i rozporządzenia, nie ma możliwości osiągnięcia celów postawionych w dyrektywach za pomocą innych środków regulacyjnych niż wskazane powyżej, tj. zmiana wymienionych ustaw.

Oczekiwane efekty

1. Zapewnienie pełnej transpozycji dyrektyw UE (tzw. „pakietu odpadowego”) do prawa polskiego.
2. Zmniejszenie ilości wytwarzanych odpadów ogólnie i na mieszkańca, zapewnienie wysokiej jakości recyklingu oraz wykorzystania poddanych recyklingowi odpadów jako ważnego źródła surowców w Unii – umożliwi to pełne wdrożenie hierarchii sposobów postępowania z odpadami.
3. Realizacja unijnej inicjatywy na rzecz surowców i zapobieganie marnowaniu żywności.
4. Uniknięcie powielania się przepisów odpadowych z przepisami regulującymi zakres stosowania pasz.
5. Wprowadzenie do ustawy o odpadach nowych definicji lub zmiana dotychczasowych pozwoli na wyjaśnienie zakresu pojęć, których określenie budziło wątpliwości, np. zmiana definicji odpadów komunalnych w ustawie o odpadach uspołnionej z definicją używaną do celów statystycznych umożliwi określenie zakresu osiągania celów dla przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz zasad ich obliczania. Natomiast definicję odzysku materiałów wprowadza się w celu objęcia nią form odzysku innych niż odzysk energii i innych niż powtórne przetwarzanie odpadów na materiały wykorzystywane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii. Definicja wypełniania wyrobisk wyjaśnia, że oznacza ono wszelkie operacje odzysku odpowiednich odpadów innych niż niebezpieczne w celu rekultywacji obszarów, na których były wykonywane wykopy, lub w celach inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu. Odpady wykorzystywane do wypełniania wyrobisk powinny być ograniczone do ilości ściśle niezbędnych do osiągnięcia tych celów. Ponadto zgodnie z dodaną definicją przez odpady budowlane i rozbiórkowe należy rozumieć odpady powstałe podczas robót budowlanych. Natomiast definicja „robót budowlanych” została określona w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, przy czym jak wskazano w preambule dyrektywy 2018/851 odpowiadają one rodzajom odpadów objętych rozdziałem 17 wykazu odpadów ustanowionego decyzją 2014/955/UE w brzmieniu obowiązującym w dniu 4 lipca 2018 r.
6. Projektowane zmiany w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów oraz planowania gospodarki odpadami będą wpływać na ograniczenie negatywnego wpływu odpadów na środowisko i zmniejszenie zagrożenia odpadów dla zdrowia i środowiska, pozwolą na oszczędniejsze gospodarowanie zasobami i mniejsze zużycie surowców do produkcji. Ponadto rozwiązania dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów mogą przyczynić się do tego, że przedsiębiorstwa, chcąc sprostać wymaganiom rynku europejskiego, będą intensywnie wprowadzać nowe rozwiązania technologiczne, bardziej efektywne i bardziej przyjazne środowisku. Może to wpłynąć na zwiększenie innowacyjności gospodarki, a tym samym na wzrost jej konkurencyjności.
7. Określenie katalogu zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami (transpozycja załącznika IVa do dyrektywy 2008/98/WE) przyczyni się do ułatwienia władzom lokalnym korzystania z instrumentów ekonomicznych i innych środków w celu stworzenia zachęt do stosowania ww. hierarchii i osiągnięcia celów określonych w dyrektywie 2008/98/WE.

8. Doprecyzowanie przepisów dotyczących uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny stanowić będzie wsparcie zrównoważonego wykorzystania zasobów i symbiozy przemysłowej.
9. Zmiana przepisów w zakresie utraty statusu odpadów daje możliwość, aby status odpadów utraciły nie tylko materiały powszechnie stosowane do konkretnych celów. Wystarczający będzie warunek, że dany przedmiot lub substancja mają zostać wykorzystane do konkretnych celów, nawet jeżeli takie zastosowanie nie jest powszechne. Aktualnie podmioty ubiegające się o uzyskanie decyzji na przetwarzanie odpadów prowadzące do utraty statusu odpadów mają obowiązek udowodnienia m.in. że dany materiał jest powszechnie stosowany do konkretnych celów, co wyłącza możliwość jego wykorzystania do nowych zastosowań. Wprowadzona zmiana umożliwi podmiotom uzyskanie zgody na utratę statusu odpadów również w sytuacji, gdy znajdą inne niż tradycyjne, pewne zastosowania danego materiału.
10. Osiągnięcie unijnych celów w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych.

Korzyści

Zaproponowane zmiany mają doprowadzić w szczególności do:

- zmniejszenia zużycia surowców pierwotnych, co oznacza pozostawienie większej ich ilości dla przyszłych pokoleń,
- większej dostępności i potencjalnie większego wykorzystania surowców wtórnych w produkcji towarów,
- zwiększenia liczby miejsc pracy w sektorze gospodarki odpadami – w części bardziej zaawansowanej technologicznie (przy pewnym zmniejszeniu ich liczby w sektorze wydobywania surowców pierwotnych),
- ograniczenia wytwarzania odpadów ogólnie i na mieszkańca oraz ograniczenia negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko,
- łatwiejszych kontroli przedsiębiorców przez służby Inspekcji Ochrony Środowiska.

Można przypuszczać, że wprowadzenie obowiązku zredukowania ilości składowanych odpadów komunalnych do 10% odpadów wytworzonych spowoduje zmniejszenie wpływów do funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej z tytułu opłaty za składowanie odpadów. Należy jednak zaznaczyć, że redukcja składowania odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych nie jest zjawiskiem nowym i jest obserwowana już od kilku lat, co jest zgodne z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zgodne z celem polityki Unii Europejskiej i Polski. Wynika ona przede wszystkim ze wzrostu poziomu recyklingu odpadów komunalnych, w tym koniecznych do osiągnięcia – przyszłych celów w tym zakresie (poziom recyklingu na 2020 r. – 50%, a na 2035 r. – 65%). Na poziomie krajowym redukcja składowania będzie także skutkiem obowiązywania przepisów rozporządzeń:

- Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska (Dz. U. poz. 2490),
- Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. poz. 906), które było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 2028).

Obydwa rozporządzenia miały przede wszystkim na celu oprócz wsparcia procesu podnoszenia poziomu recyklingu także ograniczenie składowania. Zwłaszcza ww. rozporządzenie Rady Ministrów przyczyni się do ograniczenia składowania ze względu na znaczące podwyżki opłat za umieszczenie odpadów na składowisku.

Zapobieganie powstawaniu odpadów żywności będzie zmniejszało negatywne oddziaływanie tych odpadów na środowisko oraz będzie miało z pewnością znaczący pozytywny oddźwięk społeczny.

Koszty

Zwiększenie poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych może przyczynić się do wzrostu obciążeń finansowych podmiotów wprowadzających produkty w opakowaniach oraz do wzrostu cen za wykonywanie usług w zakresie recyklingu tych odpadów oferowanych przez przedsiębiorców zajmujących się przetwarzaniem odpadów opakowaniowych. Może to pociągnąć za sobą wzrost cen produktów w opakowaniach, gdyż przedsiębiorcy w ramach zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta będą rekompensować koszty związane z wykonaniem ustawowych obowiązków. Z drugiej strony pozyskanie jak największej ilości surowców wtórnych do produkcji jest korzystne z punktu widzenia konkurencyjności polskich przedsiębiorstw. Odpady opakowaniowe, w szczególności te zbierane selektywnie, a przez to dobrej jakości, powinny stanowić istotny zasób surowcowy do produkcji. Dlatego też w coraz większym stopniu stawać się będą dobrem poszukiwanym na rynku przez producentów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nowe regulacje wynikające ze znowelizowanych dyrektyw będą dotyczyły wszystkich państw członkowskich UE. Wdrażanie dotychczasowych celów i wymagań przepisów (przed nowelizacją) było w krajach członkowskich uzależnione, tak jak zresztą i w Polsce, od uwarunkowań gospodarczych i społecznych danego państwa członkowskiego. Nowe regulacje stanowią pewnego rodzaju uszczegółowienie i ujednolicenie wymagań dla całej UE, tak aby w całej UE stosowanie hierarchii sposobów postępowania z odpadami rzeczywiście odbywało się na zbliżonym poziomie. Ze względu na dość szczegółowy charakter zmian w dyrektywach wszystkie państwa członkowskie w określonych terminach są obowiązane do zapewnienia określonego postępowania z odpadami, a co istotne do jednakowego obliczania poszczególnych celów, tak aby wdrażanie nowych regulacji i osiągnięcie określonych celów było porównywalne.

Ze względu na fakt, że system gospodarki odpadami nie jest generalnie systemem nowym, również w Polsce system zgodny z wymaganiami dyrektyw działa już od kilku lat, nowe wymagania wprowadzane w Polsce powinny bazować na korygowaniu

i ulepszaniu krajowego systemu, uwzględniając polskie warunki i możliwości gospodarcze i społeczne. Przeprowadzono analizę przyjętych rozwiązań w wybranych krajach UE w zakresie funkcjonujących systemów gospodarowania odpadami komunalnymi oraz przyjętego sposobu selektywnego zbierania tych odpadów. Poniżej przedstawiono wybrane trzy przykłady przyjętych rozwiązań:

1. W Niemczech odpady są zbierane z podziałem na 4 frakcje (oraz odpady zmieszane):

- pojemnik żółty – tworzywa, metale, tetrapaki;
- pojemnik zielony lub niebieski – papier, tektura;
- pojemnik czarny lub szary – odpady zmieszane;
- brązowy pojemnik – bioodpady.

Odpady szkła zbierane są w specjalnych pojemnikach. Zazwyczaj są to dwa lub trzy pojemniki: jeden na białe szkło, jeden na brązowe szkło i jeden na szkło dekoracyjne (witraże) (niebieski lub zielony).

2. W Słowenii odpady są zbierane z podziałem na 4 frakcje (oraz odpady zmieszane):

- pojemnik żółty – tworzywa, metale, tetrapaki;
- pojemnik niebieski – papier, tektura;
- pojemnik zielony – szkło;
- brązowy pojemnik – bioodpady.

3. W Belgii odpady zbierane są z podziałem na 4 frakcje (oraz odpady zmieszane):

- pojemnik żółty – papier, tektura;
- pojemnik niebieski – tworzywa, metale, tetrapaki;
- pojemnik zielony – bioodpady (trawa, gałęzie, liście);
- pojemnik biały – odpady zmieszane;

Odpady szkła zbierane są w osobnych pojemnikach.

Analizując powyższe systemy, należy zauważyć, że system przyjęty w Polsce jest zbliżony z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach UE, jednak szczegółowe warunki jego funkcjonowania zostały dostosowane do specyfiki rynku polskiego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty wytwarzające materiały paszowe niezawierające produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego	172 957 (liczba producentów materiałów paszowych każdego rodzaju, brak danych na temat liczby producentów produkujących wyłącznie materiały paszowe niezawierające produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego)	Informacja przesłana przez Główny Inspektorat Weterynarii	Substancje niezawierające produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do użycia jako materiały paszowe nie będą traktowane jako produkty uboczne, ale zostaną wyłączone spod przepisów ustawy o odpadach.
Gospodarstwa domowe	8,45 mln	Sprawozdania marszałków województw z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi za 2017 r.	Działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów wynikające ze środków przyjętych w programie zapobiegania powstawaniu odpadów, np. dotyczące zrównoważonej konsumpcji czy zachęt do ponownego użycia produktów i ich naprawy. Możliwe zwiększone koszty ze względu na wyższe ceny wprowadzanych produktów w opakowaniach wynikające ze wzrastających poziomów recyklingu.

Gminy	2478	Sprawozdania marszałków województw z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi za 2017 r.	Działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów wynikające ze środków przyjętych w programie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym dotyczących przeciwdziałaniu zaśmiecania środowiska lądowego i morskiego. Zmiana wysokości wpływów z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska – za umieszczenie odpadów na składowisku. W związku z wprowadzeniem obowiązku zredukowania ilości składowanych odpadów komunalnych do 10% odpadów wytworzonych w dłuższej perspektywie czasowej powinno to spowodować zmniejszenie wpływów z tytułu opłaty za składowanie odpadów.
Powiaty	314	Główny Urząd Statystyczny	Zmiana wysokości wpływów z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska – za umieszczenie odpadów na składowisku. W związku z wprowadzeniem obowiązku zredukowania ilości składowanych odpadów komunalnych do 10% odpadów wytworzonych w dłuższej perspektywie czasowej powinno to spowodować zmniejszenie wpływów z tytułu opłaty za składowanie odpadów.
Podmioty wprowadzające opakowania i produkty w opakowaniach do obrotu	37 057	Dane urzędów marszałkowskich	Osiągnięcie nowych poziomów recyklingu do 2030 r. Możliwe zwiększone koszty dla wprowadzających w ramach rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP). Koszty te będą wynikać z przyjętych rozwiązań, które zostaną szczegółowo określone w przepisach nowelizujących w zakresie ROP poszczególne ustawy odrębnym aktem prawnym.
NFOŚiGW	1	-	Zmiana wysokości wpływów z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska – za umieszczenie odpadów na składowisku. W związku z wprowadzeniem obowiązku zredukowania ilości składowanych odpadów komunalnych do 10% odpadów wytworzonych w dłuższej perspektywie czasowej powinno to spowodować

			zmniejszenie wpływów z tytułu opłaty za składowanie odpadów.
Wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej	16	-	Zmiana wysokości wpływów z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska – za umieszczenie odpadów na składowisku. W związku z wprowadzeniem obowiązku zredukowania ilości składowanych odpadów komunalnych do 10% odpadów wytworzonych w dłuższej perspektywie czasowej powinno to spowodować zmniejszenie wpływów z tytułu opłaty za składowanie odpadów.
Podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania odpadów	6539	Centralny System Odpadowy	Zmiana w sposobie gospodarowania odpadami. Konieczność ograniczenia składowania masy odpadów komunalnych. Zwiększenie masy odpadów recyklingowych przeznaczonych do przetworzenia. Obowiązek sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych w uszczegółowionym zakresie.
Podmioty prowadzące działalność w zakresie zbierania odpadów	7889	Centralny System Odpadowy	Obowiązek selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych w uszczegółowionym zakresie.
Urzędy marszałkowskie	16	-	Działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów wynikające ze środków przyjętych w programie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym dotyczących przeciwdziałaniu zaśmiecaniu środowiska lądowego i morskiego. Aktualizacja wpgo, działania wynikające z wpgo. Obowiązki przekazywania informacji do MKiŚ dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów.
Przedsiębiorstwa – podmioty gospodarki narodowej (nieprowadzące działalności związanej ze zbieraniem, przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów; zajmujące się odzyskiem surowców)	2,4 mln	Raport „Przedsiębiorczość w Polsce”	Działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów wynikające ze środków przyjętych w programie zapobiegania powstawaniu odpadów. Obowiązek selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych

			w uszczegółowionym zakresie.
Dostawcy wyrobów zdefiniowani w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady	Brak danych	Brak danych	Przekazywanie informacji do Europejskiej Agencji Chemikaliów.
Resorty	19	-	Realizacja zadań wynikających z aktualizacji Kpgo, w tym w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów. Obowiązki przekazywania informacji do MKiŚ dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów, ponownego użycia, odpadów żywności. Opracowanie oraz monitorowanie i ocena wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów.
MKiŚ	1	-	Działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów. Aktualizacja Kpgo. Sprawozdania do KE m.in. dotyczące środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, wdrażaniu ponownego użycia, zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności.
Ministerstwo Rozwoju i Technologii	1	-	Działania w zakresie opracowania oraz monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów.
Państwowa Inspekcja Sanitarna	1	-	Realizacja zadań wynikająca z egzekwowania przepisu karnego zaproponowanego w art. 54a za nieprzekazywanie przez przedsiębiorców informacji przez dostawców wyrobów zdefiniowanych w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*)
Biuro do spraw Substancji Chemicznych	1	-	Realizacja zadań w zakresie uczestnictwa na poziomie Europejskiej Agencji Chemikaliów w pracach związanych z administrowaniem bazy SCIP (zapewnienie wsparcia przedsiębiorcom) oraz uczestnictwo w pracach grupy SCIP IT user group (realizacja

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był poddany prekonsultacjom.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

- 1) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
- 2) Federacja Polskich Banków Żywności;
- 3) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 4) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złotem;
- 5) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 6) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 7) CECED Polska;
- 8) Konfederacja Lewiatan;
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 10) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 11) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 12) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 13) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
- 14) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- 15) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
- 16) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 17) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 18) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 19) Polski Związek Przemysłu Oświetleniowego;
- 20) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 21) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 22) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
- 23) Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów;
- 24) Polska Izba Ekologii;
- 25) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 26) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 27) Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
- 28) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
- 29) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów;
- 30) Unia Metropolii Polskich;
- 31) ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
- 32) ZPSO „Pol-lighting”;
- 33) Związek Samorządów Polskich;
- 34) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 35) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 36) Związek Miast Polskich;
- 37) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 4) regionalnym dyrektorom ochrony środowiska;
- 5) Inspektorowi do spraw Substancji Chemicznych;
- 6) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 7) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 8) Głównemu Lekarzowi Weterynarii;
- 9) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 10) Prezesowi Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 11) wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
- 12) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 13) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Ze względu na zakres projektu został on przesłany do opiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego

oraz Radzie Dialogu Społecznego i reprezentatywnym organizacjom pracodawców i związkom zawodowym. Opiniowanie i konsultacje publiczne trwały minimum 30 dni. W dniu 19 maja 2021 r. projekt uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt ustawy zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	Łącznie (2021–2030)
Dochody ogółem	278,800	259,781	240,221	220,621	201,021	181,421	161,821	142,221	122,621	102,921	1911,448
budżet państwa (z tytułu PIT)	0,0	0,083	0,089	0,089	0,089	0,089	0,089	0,089	0,089	0,089	0,799
ZUS	0,0	0,291	0,315	0,315	0,315	0,315	0,315	0,315	0,315	0,315	2,808
NFZ	0,0	0,085	0,092	0,092	0,092	0,092	0,092	0,092	0,092	0,092	0,818
FP	0,0	0,009	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,091
FS	0,0	0,014	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,132
JST (z tytułu PIT)	0,0	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,9
JST – gminy (z tytułu opłaty za składowanie)	139,4	129,6	119,8	110,0	100,2	90,4	80,6	70,8	61,0	51,2	953
JST – powiaty (z tytułu opłaty za składowanie)	27,9	25,9	24,0	22,0	20,0	18,1	16,1	14,2	12,2	10,2	190,6
NFOŚiGW (z tytułu opłaty za składowanie)	39,0	36,3	33,5	30,8	28,1	25,3	22,6	19,8	17,1	14,3	266,8
WFOŚiGW (z tytułu opłaty za składowanie)	72,5	67,4	62,3	57,2	52,1	47,0	41,9	36,8	31,7	26,6	495,5
Wydatki ogółem	0,0	1,22	1,22	1,22	1,22	3,3	3,3	3,3	3,3	3,3	21,38
budżet państwa	0,0	1,22	1,22	1,22	1,22	3,3	3,3	3,3	3,3	3,3	21,38
Saldo ogółem	278,80	258,56	239	219,40	199,80	178,12	158,52	138,92	119,32	99,62	1890,07
budżet państwa	0,0	-0,74	-0,70	-0,70	-0,70	-2,78	-2,78	-2,78	-2,78	-2,78	-16,73
JST (z tytułu PIT)	0,0	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,9
JST – gminy (z tytułu opłaty za składowanie)	139,4	129,6	119,8	110,0	100,2	90,4	80,6	70,8	61,0	51,2	953
JST – powiaty (z tytułu opłaty za składowanie)	27,9	25,9	24,0	22,0	20,0	18,1	16,1	14,2	12,2	10,2	190,6
NFOŚiGW (z tytułu opłaty za składowanie)	39,0	36,3	33,5	30,8	28,1	25,3	22,6	19,8	17,1	14,3	266,8
WFOŚiGW (z tytułu opłaty za składowanie)	72,5	67,4	62,3	57,2	52,1	47,0	41,9	36,8	31,7	26,6	495,5

Źródła finansowania Skutkiem wprowadzanej regulacji będą wydatki oraz dochody po stronie budżetu państwa. Przewidywane dochody ogółem w okresie od roku 2021 do 2030 wyniosą 1911,448 mln zł, natomiast szacowane wydatki ogółem w tym samym okresie wyniosą 21,38 mln zł.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Oplaty za składowanie
Należy przypuszczać, że wprowadzenie obowiązku zredukowania ilości składowanych odpadów komunalnych do 10% odpadów wytworzonych w dłuższej perspektywie czasowej spowoduje zmniejszenie wpływów do funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej z tytułu opłaty za składowanie odpadów. Nie wyklucza to jednak możliwości, że w najbliższych latach z uwagi na podwyższenie stawek opłat za korzystanie ze środowiska z tytułu składowania odpadów odnotowane mogą być wzrosty wpływów z tytułu tych opłat.
Należy jednak zaznaczyć, że redukcja składowania odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych nie jest zjawiskiem nowym i jest obserwowana już od kilku lat, co jest zgodne z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zgodne z celem polityki Unii

Europejskiej i Polski. Wynika ona przede wszystkim ze wzrostu poziomu recyklingu odpadów komunalnych, w tym koniecznych do osiągnięcia – przyszłych celów w tym zakresie (poziom recyklingu na 2020 r. – 50%, a na 2035 r. – 65%). Na poziomie krajowym redukcja składowania wyniknie także na skutek wejścia w życie przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 10 maja 2021 r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. poz. 906).

Rozporządzenie to ma przede wszystkim na celu oprócz wsparcia procesu podnoszenia poziomu recyklingu, także ograniczenie składowania.

Zawarte w tabeli dane (jst – gminy, jst – powiaty oraz wfośigw) stanowią szacunkowe wpływy (w ujęciu całkowitym – bezwzględny) z tytułu opłat za składowanie na skutek ograniczenia składowania do 2035 r. Dane te opracowano na podstawie obliczeń własnych MKiŚ.

Szacunkowe wpływy uwzględniają:

- przewidywaną ilość odpadów wytworzonych (na podstawie danych rzeczywistych z 2017 r. i szacowanego przyrostu masy wytwarzanych odpadów),
- zmniejszenie masy składowanych odpadów,
- maksymalną stawkę za składowanie odpadów (stawka zależy od rodzaju odpadów przekazanych do składowania).

Ze względu na to, że obecnie nie są gromadzone informacje na temat wpływów za składowanie wyłącznie tych strumieni odpadów (tj. składowanych odpadów komunalnych) – nie można ich porównać z latami poprzednimi (zatem nie sposób ocenić czy będzie to wzrost, czy zmniejszenie wpływów w stosunku do lat ubiegłych).

Wpływ na MKiŚ oraz Ministerstwo Rozwoju i Technologii — wydatki budżetu państwa

Wpływ na MKiŚ

Wdrażanie rozwiązań zawartych w pakiecie odpadowym będzie miało istotny wpływ na wykonywanie zadań przez MKiŚ. W związku z wykonywaniem zadań dotyczących realizacji nowych obowiązków wynikających z przepisów UE w zakresie środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, środków w zakresie ponownego użycia i środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności oraz zagadnień związanych z gospodarowaniem surowcami wtórnymi, w szczególności surowcami krytycznymi, niezbędne jest zatrudnienie **3 pracowników merytorycznych** – specjalistów. Jako że wyżej wymienione zadania są zadaniami nowymi – nie ma przypisanych etatów do ich realizacji. Ponadto trzeba zauważyć, że zadaniem nowym jest również zadanie przygotowania programu zapobiegania powstawaniu odpadów żywności będącego częścią programu zapobiegania powstawaniu odpadów, które zostaną włączone do Kpgo, w oparciu o nowe, bardzo szerokie wymagania. Obecnie w Departamencie Gospodarki Odpadami MKiŚ przewidziane jest tylko jedno stanowisko zajmujące się w części koordynacją przygotowania projektu Kpgo oraz jedno zajmujące się koordynacją analizy i oceny wpgo oraz uzgadniania wojewódzkich planów inwestycyjnych. Istotne jest, że nowe zadania są również związane z koniecznością wdrażania, bieżącego monitorowania i oceną środków w zakresie ponownego użycia oraz wdrażania, bieżącego monitorowania i oceną środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, w tym odpadów żywności. Ponadto nowe zadania będą dotyczyły dodatkowych nowych obowiązków sprawozdawczych do KE (roczne sprawozdania na temat wdrażania i pomiaru środków w zakresie ponownego użycia oraz roczne sprawozdania na temat wdrażania i pomiaru środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności).

Ponadto ustanowiono nowe obowiązki związane z rozszerzeniem zakresu oraz częstotliwością sprawozdawczości w odniesieniu do odpadów komunalnych (składanie co roku 2 dodatkowych raportów, sprawozdań z kontroli jakości oraz sprawozdań na temat podjętych środków). Powyższe obowiązki będą się wiązać z koniecznością współpracy z KE przy opracowywaniu m.in. nowych wytycznych oraz formatów przekazywanych danych, np. w odniesieniu do osiąganego poziomu recyklingu odpadów komunalnych. W ramach powyższych raportów będą dostarczane KE szczegółowe informacje, dotyczące m.in. osiągniętych poziomów recyklingu odpadów komunalnych, sposobu ich wyliczenia, opisu procesu walidacji danych użytych w obliczeniach, a także zgodności z innymi regulacjami (np. z rozporządzeniem 2150/2002/WE). Aby spełnić powyższe wymagania będzie konieczne zweryfikowanie obecnie dostępnych zbiorów danych oraz przygotowanie ich do nowych formatów sprawozdawczych. W ramach przydzielonych zadań konieczna będzie identyfikacja obszarów, w których brak aktualnych wzorów lub ankiet sprawozdawczych, co wiąże się z koniecznością ich zaktualizowania i dostosowania. Zakres obowiązków będzie wiązał się nie tylko z pracami analitycznymi dotyczącymi danych na poziomie kraju czy województw, ale również na poziomie samorządów. Wskazane obowiązki sprawozdawcze będą również wiązały się z pozyskaniem nowych, dotychczas niezbiieranych danych, w tym również

opracowaniem sposobów ich agregacji na poziomie wojewódzkim i krajowym. Analogiczne wymagania będą również przygotowywane w stosunku do osiąganych poziomów recyklingu odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Należy stwierdzić, że nowa sprawozdawczość wiąże się również z długim procesem weryfikacyjnym, połączonym z koniecznością kompleksowego opisywania użytej metodyki. W związku z powyższym oraz w celu terminowej realizacji nałożonych zobowiązań, niezbędne jest zatrudnienie 3 dodatkowych pracowników merytorycznych. Biorąc pod uwagę planowane zatrudnienie nowych pracowników, można założyć, że będzie trzeba przypisać im 1 osobę zatrudnioną na stanowisku koordynującym. Nie bez znaczenia jest także fakt, że projektowana regulacja ma oddziaływanie wieloletnie, a tym samym z upływem lat i nabieraniem kompetencji pracownicy będą awansowali na stanowiska samodzielne. Wpływ na Ministerstwo Rozwoju i Technologii Wdrażanie rozwiązań zawartych w pakiecie odpadowym będzie miało wpływ na wykonywanie zadań przez Ministerstwo Rozwoju i Technologii. W ministerstwie tym niezbędne jest zatrudnienie 3 pracowników merytorycznych w zakresie opracowania oraz monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów. Zadania te wpisują się w GOZ – cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów, rekomendowane do realizacji działania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów. Bez zatrudnienia dodatkowych osób opracowanie znacznej części KPZPO i jego późniejsze wdrażanie i monitorowanie będzie niemożliwe. Wynagrodzenie miesięczne dla pracownika po uwzględnieniu pochodnych wyniesie szacunkowo 9 374 zł, zatem rocznie na jeden etat wyniesie szacunkowo 112 488 zł, czyli dla 10 zatrudnionych pracowników 1 124 880 zł w ujęciu rocznym, z podziałem na: 1) MKiŚ (część 51 Klimat) dla 7 pracowników w wysokości 787 416 zł w ujęciu rocznym w pierwszym roku oraz 853 034 zł w kolejnych latach; 2) Ministerstwo Rozwoju i Technologii: a) w części 20 Gospodarka dla 2 pracowników – w wysokości w 224 976 zł w ujęciu rocznym w pierwszym roku oraz 243 724 zł w ujęciu rocznym w kolejnych latach, b) w części 18 Budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo dla 1 pracownika – w wysokości 112 488 zł w ujęciu rocznym w pierwszym roku oraz 121 862 zł w ujęciu rocznym w kolejnych latach. Wydatki budżetu państwa związane z zatrudnieniem 10 pracowników mogą zostać poniesione w ramach przyznanego limitu poszczególnych dysponentów budżetowych począwszy od roku 2022. W przypadku tego roku do kosztów wynagrodzeń każdego pracownika dodano koszty zakupu 10 komputerów, szkoleń specjalistycznych i koszty materiałów, które szacuje się na kwotę 100 000 zł (10 000 zł/os). Zatem wydatki w pierwszym roku na 10 pracowników wyniosą 1 224 880 zł, z podziałem na: 1) MKiŚ w wysokości 857 416 zł; 2) Ministerstwo Rozwoju i Technologii w wysokości 367 464 zł. Począwszy od roku 2023 oraz w kolejnych latach w wydatkach uwzględniono dodatkowe wynagrodzenie roczne (tzw. trzynastka). Zatem wydatki od roku 2023 i w kolejnych latach wynosić będą 1 218 620 zł, z podziałem na: 1) MKiŚ w wysokości 853 034 zł; 2) Ministerstwo Rozwoju i Technologii w wysokości 365 586 zł. Koszty zatrudnienia nowych pracowników mogą zostać poniesione pod warunkiem dostępności środków w ramach przyznaných limitów. Ponadto dotychczasowe limity wydatków zawarte w art. 251 ust. 1 ustawy o odpadach określone były do roku 2025, stąd począwszy od roku 2026 kwoty wydatków budżetu państwa uwzględniają całkowite wydatki z budżetu państwa, obejmujące wydatki wynikające z wdrożenia niniejszego projektu ustawy, oraz dotychczasowe wydatki związane z kontynuowaniem obecnych zadań określone dotychczas w art. 251 ust. 1 ustawy o odpadach. Dochody ogółem. W zakresie dochodów budżetu państwa dla 10 etatów przyjęto następujące założenia – w roku 2022 – dochód z tytułu: PIT – 0,083 mln zł, ZUS – 0,291 mln zł, NFZ – 0,085 ml zł, Fundusz Pracy – 0,023 mln zł, FS – 0,004 mln zł, natomiast dla roku 2023 oraz w kolejnych latach – dochód z tytułu: PIT – 0,089 mln zł, ZUS – 0,315 mln zł, NFZ – 0,092 ml zł, Fundusz Pracy – 0,010 mln zł, FS – 0,015 mln zł. Wpływ na sektor finansów publicznych w zakresie realizacji zadań wynikających

	z egzekwowania przepisu karnego zaproponowanego w art. 54a do ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (obowiązek nałożony na Państwową Inspekcję Sanitarną). Ewentualne skutki finansowe z tego tytułu zostaną sfinansowane w ramach środków będących w dyspozycji właściwego dysponenta.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa	–	–	–	–	–	–	–
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	–
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	1,22	1,22	1,22	1,22	1,22	10,98
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	–	–	–	–	–	–	–
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ograniczenie wytwarzania odpadów, wykorzystanie odpadów jako surowców wtórnych, co wpłynie na zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego oraz zapewni efekty gospodarcze w postaci: • obniżenia kapitałochłonności i energochłonności pozyskiwania i przetwórstwa surowców, • zmniejszenia zużycia materiałów oraz kosztów produkcji. Uszczegółowienie obowiązku selektywnego zbierania, odbierania i sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych może wpłynąć na zwiększenie kosztów gospodarowania odpadami w tym zakresie. Brak jednak szczegółowych danych do określenia wysokości tych kosztów.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ograniczenie wytwarzania odpadów, wykorzystanie odpadów jako surowców wtórnych, co wpłynie na zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego oraz zapewni efekty gospodarcze w postaci: • obniżenia kapitałochłonności i energochłonności pozyskiwania i przetwórstwa surowców, • zmniejszenia zużycia materiałów oraz kosztów produkcji. Uszczegółowienie obowiązku selektywnego zbierania, odbierania i sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych może wpłynąć na zwiększenie kosztów gospodarowania odpadami w tym zakresie. Brak jednak szczegółowych danych do określenia wysokości tych kosztów.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Kształtowanie postaw oraz wzrost świadomości ekologicznej społeczeństwa. Ograniczenie wytwarzania odpadów i odpowiednie ich zagospodarowanie powinno wpłynąć na zmniejszenie zagrożenia dla zdrowia i środowiska. Odpady budowlane i rozbiórkowe tak jak dotychczas będą mogły być oddawane do PSZOK w ramach uchwalonej przez gminę opłaty za odbiór odpadów komunalnych.						
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze							
Niemierzalne	sytuacja ekonomiczna i społeczna rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Ze względu na obowiązek przekazywania danych do MKiŚ w związku z nowymi wymaganiami dotyczącymi przekazywania do KE, w formacie określonym przez KE, rocznych sprawozdań na temat wdrażania i pomiaru środków w zakresie ponownego użycia oraz wdrażania i pomiaru środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, należy się spodziewać zwiększenia liczby dokumentów sporządzanych przez administrację (rządową i samorządową). Do tej pory podmioty te przekazywały informacje o realizacji działań z Kpgo i wpgo co trzy lata na potrzeby sporządzania sprawozdań z Kpgo i wpgo. Nowe wymagania unijne w tym zakresie powodują, że informacje te (np. w formie sprawozdania) będą musiały być zbierane i przekazywane corocznie. Analogiczna sytuacja dotyczy działań związanych z przygotowaniem oraz późniejszym monitorowaniem i wdrażaniem działań zaplanowanych w programie zapobiegania powstawaniu odpadów. Doprecyzowanie obowiązku selektywnego zbierania, odbierania i sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych nie będzie miało wpływu na zmianę obciążeń administracyjnych i regulacyjnych. Ponadto przewidziano przepis, że decyzje wydane przed wejściem w życie projektowanej ustawy pozostają w mocy przez okres, na jaki zostały wydane, jak również określający, że w sprawach wszczętych a niezakończonych stosuje się przepisy dotychczasowe.

9. Wpływ na rynek pracy

Zmiany w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów będą miały umiarkowany wpływ na rynek pracy. Mogą wpłynąć na wzrost zatrudnienia w przypadku podmiotów realizujących zadania związane z zapobieganiem powstawaniu odpadów, np. punkty wymiany lub sprzedaży rzeczy używanych, punkty napraw itp.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: wpływ na zwiększenie innowacyjności gospodarki	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie

Omówienie wpływu	Projektowany dokument wpłynie na zmniejszenie negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko i zdrowie. Przewiduje się zmniejszenie zagrożenia dla zdrowia i środowiska przez ograniczenie wytwarzania odpadów, w tym prawidłowe postępowanie z odpadami, również z odpadami niebezpiecznymi. Ponadto zapobieganie powstawaniu odpadów, ich selektywne zbieranie w celu odzysku, a w szczególności poddania recyklingowi, pozwoli na mniejsze zużycie surowców do produkcji. Pozwoli to na oszczędniejsze gospodarowanie zasobami. Projektowane rozwiązania powinny przyczynić się do zmniejszenia ilości odpadów deponowanych na składowiskach odpadów. Składowane odpady mogą zagrażać wodom podziemnym i powierzchniowym, powodować uciążliwości dla powietrza atmosferycznego i niekorzystnie wpływać na krajobraz, co skutkuje niekorzystnym wpływem na zdrowie. W wyniku ograniczenia składowanych odpadów zmniejszeniu ulegnie presja na środowisko wodne, powietrze i glebę. Ponadto rozwiązania dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów mogą przyczynić się do tego, że przedsiębiorstwa, chcąc sprostać wymaganiom rynku europejskiego, będą intensywnie wprowadzać nowe rozwiązania technologiczne, bardziej efektywne i przyjazne środowisku. Może to wpłynąć na zwiększenie innowacyjności gospodarki, a tym samym na wzrost jej konkurencyjności. Projektowane rozwiązania powinny mieć korzystny wpływ m.in. na wykorzystanie odpadów jako surowców wtórnych, co wpłynie na zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego, zapewni też efekty gospodarcze w postaci: • obniżenia kapitałochłonności i energochłonności pozyskiwania i przetwórstwa surowców,

- zmniejszenia zużycia materiałów oraz kosztów produkcji.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi po jego wejściu w życie. Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. W przypadku niektórych przepisów wymagających dostosowania się do nowych wymagań przez podmioty gospodarujące odpadami wejście w życie nastąpi w terminach późniejszych:

- 1) zmiany w przepisach dotyczących odpadów opakowaniowych – planowany termin wejścia w życie to dzień 1 stycznia 2022 r., co wynika z rocznej realizacji obowiązków przez wprowadzających produkty w opakowaniach, dlatego zmiany powinny wejść w życie z początkiem roku;
- 2) regulacje dotyczące obowiązku selektywnego zbierania, odbierania i sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych – planowany termin wejścia w życie to dzień 1 stycznia 2023 r., co wynika z konieczności dostosowania się do nowych wymagań w zakresie właściwego zagospodarowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych.

W celu skuteczniejszego wdrożenia regulacji w zakresie zapobiegania powstawania odpadów przewiduje się stworzenie programu zapobiegania powstawania odpadów (oraz jako jego części – programu zapobiegania powstawania odpadów żywności) na poziomie krajowym, który ma również wskazywać rekomendowane działania, których podjęcie zaleca się innym podmiotom, w szczególności samorządom terytorialnym. Określenie konkretnych działań mających na celu zapobieganie powstawania odpadów, w tym odpadom żywności, w Kpgo wydaje się rozwiązaniem najbardziej właściwym. Nie przewiduje się przygotowania i realizacji żadnych dodatkowych środków w celu skuteczniejszego wdrażania oraz zapewnienia weryfikowalności osiągania przez gminy poziomu składowania. Zakłada się, że wszystkie środki przyjmowane na rzecz osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych są jednocześnie środkami służącymi ograniczeniu składowania odpadów komunalnych. Natomiast weryfikowalność osiągania wspomnianych poziomów będzie możliwa dzięki uregulowaniu w rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska sposobu obliczania przez gminy poziomu ograniczania składowania odpadów komunalnych.

W trakcie wdrażania nowych regulacji, jeżeli zostanie uznane to za celowe i wskazane, planuje się przyznanie Ministrowi Klimatu i Środowiska możliwości uregulowania, w drodze rozporządzenia, sposobu obliczania średniego wskaźnika strat dla sortowanych odpadów.

W zakresie regulacji dotyczących odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia ustawowych celów oraz realizacji regulacji unijnych Minister Klimatu i Środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi. Również w celu płynnego dojścia do nowych, zwiększonych poziomów recyklingu (które zostały określone w załączniku do projektu ustawy) przewiduje się określenie w rozporządzeniu rocznych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja aktu prawnego będzie prowadzona cyklicznie przez monitorowanie stopnia osiągnięcia celów założonych w projekcie. Stopień osiągnięcia ww. celów będzie określany w ramach rocznych raportów do KE z wykonania transponowanych ustawą dyrektyw.

Ocena czy cel regulacji, jakim jest przechodzenie stopniowo na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz zmniejszenie ilości powstających odpadów, będzie możliwa przez analizę danych zbieranych w BDO. Zobrazowanie zmian zachodzących w gospodarce odpadami w Polsce będzie możliwe dzięki monitorowaniu zmian rocznych wartości osiąganych dla poziomów recyklingu (w szczególności dla poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych). Również nowy poziom dodany w projekcie ustawy – poziom składowania odpadów komunalnych – pozwoli na monitorowanie ilości odpadów komunalnych przekazywanych na składowiska oraz określenie na przestrzeni lat, czy liczba ta maleje jak zakłada projekt ustawy.

Ponadto na podstawie składanych corocznie sprawozdań przez wprowadzających opony będzie możliwe zweryfikowanie czy zakładane poziomy recyklingu zużytych opon zostały osiągnięte, a w przypadku ich nieosiągnięcia – czy opłata produktowa została poprawnie obliczona i uiszczona.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

–

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA

PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O ODPADACH I NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (UC43)

1. Informacje ogólne.

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie obowiązku, zgodnie z którym organ wnioskujący sporządza raport z konsultacji obejmujący omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

Stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC 43) został udostępniony na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

2. Przebieg konsultacji publicznych i opiniowania.

a) Projekty ustawy zostały skierowane do konsultacji publicznych pismem z dnia 22 października 2020 roku z 30-dniowym terminem na zgłaszanie uwag. W ramach konsultacji publicznych projekt został przesłany do następujących podmiotów:

- 1) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
- 2) Federacja Polskich Banków Żywności;
- 3) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 4) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
- 5) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 6) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 7) CECED Polska;
- 8) Konfederacja Lewiatan.
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 10) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 11) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 12) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 13) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
- 14) Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
- 15) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
- 16) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 17) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 18) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 19) Polski Związek Przemysłu Oświetleniowego;
- 20) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 21) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 22) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
- 23) Polskie Stowarzyszenie Stacji Demontażu Pojazdów;
- 24) Polska Izba Ekologii;
- 25) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 26) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 27) Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
- 28) Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce;
- 29) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów;
- 30) Unia Metropolii Polskich;

- 31) ZIPSEE „Cyfrowa Polska”;
 - 32) ZPSO „Pol-lighting”;
 - 33) Związek Samorządów Polskich;
 - 34) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
 - 35) Związek Gmin Wiejskich RP;
 - 36) Związek Miast Polskich;
 - 37) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami.
- b) W celu wykonania obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania pismem z dnia 22 października 2020 r. z 30-dniowym terminem na zgłaszanie uwag. W ramach opiniowania projekt został przesłany do następujących podmiotów:
- 1) wojewodowie;
 - 2) marszałkowie województw;
 - 3) wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska;
 - 4) regionalni dyrektorzy ochrony środowiska;
 - 5) Prezes Głównego Urzędu Statystycznego;
 - 6) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
 - 7) Główny Inspektor Weterynarii;
 - 8) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
 - 9) Inspektor do spraw Substancji Chemicznych;
 - 10) Prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
 - 11) wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
 - 12) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
 - 13) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
- c) Uwagi do projektu ustawy w ramach konsultacji publicznych i opiniowania zgłosiły następujące podmioty:
- 1) APPLiA Polska Ogólnopolski Związek Producentów AGD;
 - 2) Biuro do spraw Substancji Chemicznych;
 - 3) Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
 - 4) EcoMS Consulting Sp. z o.o.;
 - 5) Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
 - 6) FBSerwis SA;
 - 7) Fundacja RECAL;
 - 8) Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "GREEN";
 - 9) Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad;
 - 10) Głównego Instytutu Górnictwa w Katowicach;
 - 11) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska;
 - 12) Główny Inspektorat Weterynarii;
 - 13) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowej;
 - 14) INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
 - 15) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
 - 16) Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
 - 17) Konfederacja Lewiatan;
 - 18) Krajowa Izba Gospodarcza;
 - 19) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
 - 20) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
 - 21) Ogólnopolska Izba Gospodarczej Drogownictwa;

- 22) Orzeł S.A.;
- 23) PGNiG SA;
- 24) PGNiG TERMIKA SA;
- 25) PKN ORLEN S.A.;
- 26) PKP Energetyka S.A.;
- 27) Polska Federacja Producentów Żywności;
- 28) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 29) Polska Izba Handlu;
- 30) Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- 31) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 32) Polska Zielona Sieć;
- 33) Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- 34) Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego;
- 35) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 36) Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
- 37) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
- 38) Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych;
- 39) Polskie Stowarzyszenie Zero Waste;
- 40) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
- 41) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
- 42) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 43) Prezes Fundacji ProKarton;
- 44) Rada RIPOK - Związek pracodawców;
- 45) Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy;
- 46) Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach;
- 47) Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu;
- 48) Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 49) Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa";
- 50) Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów;
- 51) Stowarzyszenie Instytut Remediacji Terenów Zanieczyszczonych;
- 52) Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000;
- 53) Stowarzyszenie Producentów Cementu;
- 54) Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów;
- 55) TAURON Polska Energia S.A.;
- 56) Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie;
- 57) Towarzystwo na rzecz Ziemi;
- 58) Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego;
- 59) Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego w Lublinie;
- 60) Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego;
- 61) Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie;
- 62) Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego;
- 63) Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego;
- 64) Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego;
- 65) Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego;
- 66) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 67) Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki w Warszawie;
- 68) Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie;
- 69) Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie;
- 70) Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 71) Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze;
- 72) Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu;
- 73) ZGO Sp. z o.o. w Jarocinie- Wielkopolskie Centrum Recyklingu;
- 74) Związek Cyfrowa Polska;
- 75) Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK;
- 76) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;

- 77) Związek Pracodawców Polskie Szkło;
- 78) Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK;
- 79) Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie.

Podmioty, które wyraziły pozytywne stanowisko lub nie zgłosiły uwag:

- 80) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”
 - 81) Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska;
 - 82) Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze;
 - 83) Kujawsko-Pomorski Urząd Wojewódzki w Bydgoszczy;
 - 84) Lubuski Urząd Wojewódzki w Gorzowie Wielkopolskim;
 - 85) Podkarpacki Urząd Wojewódzki w Rzeszowie;
 - 86) Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Łodzi;
 - 87) Świętokrzyski Urząd Wojewódzki w Kielcach.
- d) Projekt ustawy został również skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST).

3. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania.

- a) Przyjęte uwagi – główne regulacje:
- Zmiany w zakresie programów zapobiegania powstawania odpadów – zgodnie ze zgłoszonymi uwagami Program zapobiegania powstawaniu odpadów oraz Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności będą tworzone jedynie na poziomie krajowym, zrezygnowano z tworzenia tych programów na poziomie wojewódzkim.
 - Zmiany w zakresie selektywnego zbierania, odbierania oraz sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych - doprecyzowano wymagania w art. 101a ustawy o odpadach dotyczące obowiązku selektywnego zbierania, odbierania oraz sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych. W wyniku przyjętych uwag, nowy obowiązek nie będzie dotyczył gospodarstw domowych, punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz odpadów, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów, o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach. Jednocześnie zmieniono termin wejścia w życie tego przepisu na 1 stycznia 2023 r. Data ta wynika z konieczności dostosowania się do nowych wymagań zarówno w zakresie organizacyjnym, jak i formalnym (obowiązek dostosowania decyzji administracyjnych). W przypadku nie stosowania przepisów określonych w art. 101a ustawy o odpadach przewidziano administracyjne kary pieniężne (art. 194 ust. 1 pkt 6a ustawy o odpadach). Przepisy dot. postępowań wszczętych przed datą wejścia w życie nowelizacji.
 - Zgodnie z postulatami zgłoszonymi w czasie konsultacji i opiniowania postępowania wszczęte przed wejściem w życie nowelizacji będą toczyły się według przepisów dotychczasowych.
 - Przepisy dot. wejścia w życie – zgodnie z postulatami termin wejścia został zmieniony.
- b) Co do zasady nieprzyjmowane były uwagi:
- Jeżeli zaproponowana zmiana mogłaby doprowadzić do wprowadzenia brzmienia niezgodnego z przepisami unijnymi, w szczególności z transponowanym pakietem odpadowym.
 - Jeżeli zaproponowana zmiana znajduje się poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt UC43 zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię tych dyrektyw.
 - Nie dotyczyły tego procesu legislacyjnego np. uwagi do rozporządzeń.

Uwagi wraz ze stanowiskiem projektodawcy wobec tych uwag omówiono w tabelach stanowiących załączniki do Raportu.

4. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia innym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

5. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa zgłosił Polski Koncern Naftowy ORLEN Spółka Akcyjna.

ZESTAWIENIE UWAG ZGŁOSZONYCH W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH					
do projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC 43)					
L.p.	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Uzasadnienie	Stanowisko MKiŚ	Zgłaszający
UWAGI OGÓLNE					
1.		Obszar: Problematyka systemów depozytowych: System powinien być powszechny ale i dobrowolny, w szczególności dla małych sklepów uwzględniający specyfikę i charakter struktury polskiego handlu w tym w szczególnie małych formatów. Powinien być zorganizowany w taki sposób, ABY NIE ZAPEWNIĆ NIKOMU PRZEWAGI KONKURENCYJNEJ, I STWARZAĆ RÓWNE WARUNKI UCZESTNICTWA WSZYSTKIM JEGO PODMIOTOM. Powinien być tak skonstruowany, aby każdy sklep bez problemu mógł do niego w każdej chwili przystąpić. Dla sklepów które chcą przystąpić system potrzebny jest wsparcia finansowego jak rekompensata za ponoszone koszty obsługi i dopłata do urządzeń jeżeli by takie były wprowadzane. Wybór ewentualnych narzędzi do wykonania procesu jak recykłomat czy inne narzędzia, zbiórka ręczna należy pozostawić do decyzji podmiotu. Jest to szczególnie istotne jeżeli koszt miałaby pokrywać jednostka handlowa, wówczas wybór systemu musi bezwzględnie być dobrowolny. Depozytem powinna zostać objęta wąska grupa opakowań - opakowania z tworzyw sztucznych tj. TYLKO PET z WYŁĄCZENIEM OPAKOWAŃ SZKLANYCH JEDNORAZOWYCH ORAZ ALUMINIOWYCH PUSZEK PO NAPOJACH. System powinien obejmować produkty w opakowaniach: gotowe do spożycia napoje bezalkoholowe (napoje gazowane i niegazowane, woda, soki i nektary) Z systemu powinny być wyłączone opakowania wielokrotnego użytku, które funkcjonują w zakresie systemu kaucyjnego. Utrzymanie systemu kaucyjnego dla butelek szklanych wielokrotnego użytku, który dobrze działa powinno być potraktowane priorytetowo. Zbiórka opakowań szklanych i puszek niesie ze sobą dodatkowe utrudnienia dla sklepów w postaci zabezpieczenia miejsca składowania opakowań, zwłaszcza opakowań szklanych, segregacji, a także mogą się wiązać z wprowadzaniem na szeroką skalę przez sieci dyskontowe i hipermarkety automatów do odbioru i segregacji opakowań, czego sklepy mniejsze, ze względu na koszty nie będą w stanie wprowadzić co zaburzy równowagę konkurencyjną pomiędzy segmentami w handlu Problemem będzie również wykorzystanie i przetworzenie tych opakowań jako surowca. Na zbudowanie tego będzie potrzeba dużo czasu, w związku z czym będą powstawały duże problemy z odbiorem zgromadzonych zużytych opakowań. Bardzo ważnym argumentem przemawiającym za wyłączeniem opakowań szklanych i aluminiowych z systemu depozytowego jest fakt, iż w obecnym systemie opakowania te zbierane są z bardzo wysoką skutecznością, a wprowadzenie systemu kaucyjnego jeszcze bardziej to dopełni. W Polsce według danych Europejskiej Organizacji Opakowań Szklanych rok do roku wzrasta poziom recyklingu opakowań szklanych,		Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.	Polska Izba Handlu

		co jest bardzo dobrą prognozą na przyszłość (2016 r. 53%, 2017 r. 62,5%). Obecnie już około 70% opakowań szklanych w Polsce poddanych jest recyklingowi, a to jest bardzo dobrą prognozą na spełnienie wymagań Unii Europejskiej, aby osiągnąć pełny poziom 70% w 2025 roku. Aluminiowa puszka napojowa jest aktualnie najlepiej odzyskiwanym odpadem opakowaniowym w Polsce. Według najnowszych danych poziom recyklingu w 2018 roku wyniósł aż 80,5 %. Popieramy niezależnego administratora nadzorowanego przez regulatora. Jednocześnie odnosząc się do warunków brzegowych dla wykonania przyszłego systemu zwracamy uwagę, że pominięto w strukturze tworzącej Administratora systemu handel detaliczny co powinno być skorygowane. Podobnie jak wymienieni „twórcy” Administratora jesteśmy uczestnikiem tego rynku i w niemniejszym stopniu problem opakowań dotyczy sklepów detalicznych. Warto rozważyć uzależnienie opłaty od poziomu zbiórki wprowadzającego a także od eko-modulacji opakowania – jako zachęta do podejmowania działań w tym obszarze dla producenta.		
2.		Obszar: Problematyka zapobiegania powstawaniu odpadów: Darowizna produktów spożywczych i niespożywczych jako środek zapobiegania powstawaniu odpadów Projektowana ustawa zakłada wprowadzenie do ustawy o odpadach katalogu środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów (projektowany art. 1 pkt 9). Ministerstwo Klimatu i Środowiska proponuje, aby w katalogu tych środków znalazły się, stanowiące pełną implementację dyrektywy 2018/851, m.in. następujące kwestie: zachęcanie do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących naprawę i ponowne użycie, w szczególności do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych; zachęcanie do dokonywania darowizn produktów spożywczych i do innych form redystrybucji żywności, przy zachowaniu przeznaczenia jej dla ludzi przed wykorzystaniem jako paszę dla zwierząt czy przetwarzaniem na produkty niespożywcze. Wskazane w projektowanej ustawie środki wprost wskazują darowiznę oraz ponowne używanie produktów jako metody zapobiegania powstawaniu odpadów. W pierwszej kolejności należy wskazać, że ograniczenie darowizny i innych form redystrybucji wyłącznie do produktów spożywczych i żywności nie zrealizuje w pełni celu, jakim jest zapobieganie powstawaniu odpadów. W naszej ocenie, optymalnym rozwiązaniem tej kwestii byłoby rozszerzenie tego przepisu także o produkty niespożywcze. Intencją prawodawcy unijnego było objęcie także tych produktów środkami, które zmniejszą liczbę powstałych odpadów. Zarówno w dyrektywie 2018/851, jak i w projektowanej ustawie wskazano, że taki cel spełni zachęcanie do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących naprawę i ponowne użycie produktów niespożywczych. Wydaje się zatem, że rozszerzenie komentowanego przepisu o możliwość darowizn także środków niespożywczych wpisywałaby się w ogólne założenie projektowanych przepisów. Bez wątpienia bowiem darowizna produktów niespożywczych, w miejsce przykładowo ich wyrzucenia lub zniszczenia, przyczyniłaby się pozytywnie do zmniejszenia liczby odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzanie nowych regulacji prawnych służących zapobieganiu powstawaniu odpadów powinno wynikać z realizacji założeń Krajowego programu zapobiegania powstawania odpadów i być poprzedzone kompleksową analizą. Odnosnie propozycji dot. zmiany projektowanego art. 19a ust. 1 pkt 8 trzeba zauważyć, że materia pkt 4 tego ust. (odnosząca się do zachęt w zakresie ponownego użycia) obejmuje merytorycznie również zmianę zaproponowaną odnosnie pkt. 8.	Polska Izba Handlu

	Proponowalibyśmy, aby w projektowanym art. 19a ustawy o odpadach pkt 8 otrzymał następujące brzmienie: „8) zachęcania do dokonywania darowizn produktów spożywczych i do innych form redystrybucji żywności, przy zachowaniu pierwszeństwa przeznaczenia jej dla ludzi przed wykorzystaniem jako paszę dla zwierząt czy przetwarzaniem na produkty niespożywcze, oraz darowizn produktów niespożywczych, w szczególności sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych;”. Wprowadzenie takiego rozwiązania legislacyjnego pozwoliłoby organom władzy publicznej na podejmowanie działań, które zachęcałyby podmioty prywatne do dokonywania – w celu przeciwdziałania powstawaniu odpadów – darowizn także produktów niespożywczych. Ponadto, wskazanie w omawianym przepisie darowizny produktów niespożywczych mogłoby stanowić podstawę do dokonania odpowiednich zmian w obszarze prawa podatkowego, dodatkowo zachęcających podatników do realizacji tego środka. Na gruncie obowiązujących przepisów dotyczących podatku VAT darczyńca, który przekazuje produkty na rzecz organizacji pożytku publicznego jest zobowiązany do zastosowania odpowiedniej stawki VAT, obliczonej na podstawie początkowej ceny sprzedaży na wszystkie towary. Jakkolwiek, zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 16 ustawy o podatku od towarów i usług zwolniona z podatku VAT jest dostawa produktów spożywczych, z wyjątkiem określonych napojów alkoholowych, jeżeli są one przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego, o ile produkty te będą przeznaczone na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez tę organizację, to jednak – w naszej ocenie – funkcjonujące rozwiązanie legislacyjne jest niewystarczające, gdyż istotnie ogranicza katalog produktów, które mogą być przedmiotem, zwolnionej z podatku VAT, darowizny na rzecz organizacji pożytku publicznego. Wielu przedsiębiorców funkcjonujących na polskim rynku nie zajmuje się produkcją lub dystrybucją produktów spożywczych, co nie oznacza, że w toku ich bieżącej działalności nie powstają produkty o charakterze niespożywczym, które mogłyby stanowić przedmiot darowizny na rzecz OPP. Takimi produktami mogą być chociażby wskazane w dyrektywie 2018/851 i procedowanej ustawie - sprzęt elektryczny i elektroniczny, tekstylia, meble, opakowania oraz materiały i produkty budowlane, a także wiele innych kategorii produktów, które nie spełniają przesłanki ich spożywczego charakteru. Dlatego też, dla pełnego osiągnięcia celu, jakim powinno być przeciwdziałanie powstawaniu odpadów, poddajemy pod rozagę możliwość wprowadzenia zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług w następujący sposób – w art. 43 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, której przedmiotem są produkty spożywcze, z wyjątkiem napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,2% oraz napojów alkoholowych będących mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, w których zawartość alkoholu przekracza 0,5%, oraz produkty niespożywcze, jeżeli są one przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez tę organizację;”.		

		Zaproponowana zmiana koresponduje z intencją zaproponowanych przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska rozwiązań zawartych w projektowanej ustawie. W naszej ocenie, zaproponowane powyżej rozwiązania o charakterze legislacyjnym pozwolą na jeszcze pełniejsze wdrożenie środków przeciwdziałających powstawaniu odpadów, a także wyeliminują niepotrzebne obciążenia regulacyjne dla przedsiębiorców, zainteresowanych dokonaniem darowizny produktów niespożywczych na rzecz OPP.		
3.		Część zapisów wydaje się być identyczna z zapisami projektu z dnia 09.10.2020r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. W obu projektach zmieniana jest m.in. ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez np. dodanie art. 3aa, zmianę art. 3b itd. W efekcie część zmian się pokrywa a część zmienia zapisy będącego w początkowej fazie procedowania projektu z dnia 9.10.2020r., a część jest zupełnie nowych. W efekcie dojść może do sytuacji, w której regulacje w tych ustaw będą się zmieniać w 3 dniowym przedziale czasowym. Projekt wprowadza również zmiany w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403), podobnie jak projekt z dnia 9.10.2020r. Oba te projekty dotyczą kwestii m.in. wystawiania dokumentów potwierdzających odzysk i recykling, z tym jednak, że projekt z dnia 9.10.2020 r. wskazuje iż w 2021 r. stosuje się przepisy dotychczasowe aczkolwiek przepisy te wejdą w życie z dniem 01.01.2022r. a projekt z 13.10.2020 r. wskazuje, że wnioski i dokumenty w zakresie DPO, DPR i EDPR itd. składa się i przekazuje za pośrednictwem BDO już od momentu wejścia zmienianej tym projektem ustawy. Może to spowodować chaos interpretacyjny.	Uwaga przyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy zmieniającej ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektóre inne ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br.	Rada RIPOK
4.		Projekt zawiera zapisy o zmianach kilku ustaw, a wiele z nich zawiera upoważnienia do wydania aktów wykonawczych w postaci rozporządzeń. Naszym zdaniem powinny one być przygotowane i przedstawione razem z projektem zmian ustawy. Dotyczy to np. zapisów prawnych dotyczących wdrażania ROP. Ten istotny z punktu widzenia samorządów, instalacji i mieszkańców nowy element gospodarki odpadami wymaga całościowej wizji zawartej także w postaci aktów wykonawczych do ustawy. Dyrektywy UE rozdzielają termin wprowadzenia zmian do systemu prawnego od terminu ich wdrożenia do obiegu gospodarczego. Powinno to pozwolić na dopracowanie optymalnych rozwiązań oraz ich przygotowanie po konsultacjach i wydanie aktów wykonawczych do ustawy.	Uwaga nieprzyjęta. Projekty rozporządzeń zostaną załączone jako materiał informacyjny. Rozporządzenia będą procedowane w innym procesie legislacyjnym.	Rada RIPOK
5.		Popieramy ramy Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta wyrażone w art. 22 ust. 2 i nast. oraz 22a projektowanej ustawy. Zaproponowane w nich zobowiązania względem środowiska uczestnicy Systemu PSOR realizują od ponad 16 lat. Jesteśmy jedyną branżą w Polsce, która kompleksowo podchodzi do realizacji celów ROP. Finansujemy ogólnopolską zbiórkę odpadów opakowaniowych po środkach ochrony roślin wśród rolników i punktów sprzedaży tych produktów. Nie wprowadzamy limitów ilościowych odpadów zbieranych w ciągu roku. Zwracamy przy tym szczególną uwagę na sposób, w jaki opakowania są zwracane przez użytkowników, a następnie przetwarzane, aby maksymalizować masę odpadów poddawaną recyklingowi. W załączeniu przedstawiamy wykres oraz tabelę obrazującą realizację zobowiązania branży. Zbiórce opakowań towarzyszą liczne działania edukacyjne skierowane do	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Zmiany w tym zakresie znajdują się w odrębnym projekcie ustawy.	Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin

	sprzedawców i użytkowników środków ochrony roślin w zakresie właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi. Koszty tych działań są całkowicie ponoszone przez producentów zrzeszonych w Systemie Zbiórki Opakowań PSOR. Zobowiązania wynikające z ustawy o opakowaniach realizujemy poprzez porozumienie. Uważamy jednak, za dyskryminujący i krzywdzący fakt, że wprowadzający rozliczani w ramach porozumień z marszałkiem, którzy zorganizowali funkcjonujący system zbiórki, są zagrożeni wnoszeniem podwójnej opłaty produktowej od nierealizowanych poziomów recyklingu, podczas gdy takiego ryzyka nie ponoszą pozostałe podmioty, niezrzeszone w porozumieniach i nie posiadające zorganizowanego systemu zbiórki. Tym bardziej, że brak możliwości rozliczenia rosnących poziomów recyklingu może wynikać z sytuacji rynkowej i jest od producentów niezależny. Odpady opakowaniowe zbierane w ramach Systemu PSOR pod kodem 150110* (opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone) mogą być przetwarzane tylko na kilku instalacjach działających w kraju. Rozumiemy obowiązek wniesienia opłaty produktowej za niezrealizowane poziomy, natomiast chcemy dalej realizować nadrzędny cel ustawy, polegający na zmniejszeniu obciążenia środowiska przez właściwe i skuteczne zebranie i zagospodarowanie odpadów. Dlatego uważamy, że producenci działający w ramach porozumień nie powinni być stawiani w gorszej sytuacji niż rozliczający się samodzielnie. Działania realizowane wspólnie – przez Systemy zbiórki są bardziej efektywne, obejmują cały kraj i są korzystniejsze dla środowiska niż gdyby każda z firm miała je realizować samodzielnie. Ponadto poprzez porozumienie z Marszałkiem jesteśmy na bieżąco kontrolowani, co z kolei jest korzystne dla realizacji regulacji rynkowej, którą ROP ma na celu wprowadzić. Byliśmy i nadal jesteśmy gotowi sprostać tym oczekiwaniom.		
6.	Na wstępie chcielibyśmy podkreślić, iż projekt zawiera zasadniczo kosmetyczne zmiany w ustawie, związane z literalną transpozycją Dyrektywy 2018/851 i nie wprowadza znaczących systemowych zmian w zakresie funkcjonowania rynku gospodarowania odpadami, w szczególności zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Ponadto w Ocenie Skutków Regulacji stwierdzono, iż w odniesieniu do niektórych produktów, m.in. do opakowań, opon i olejów smarowych, rozszerzona odpowiedzialność producenta funkcjonuje w Polsce od 2001 r. i zapowiedziano modyfikację istniejących przepisów zgodnie z wytycznymi Dyrektywy w terminie do dnia 5 stycznia 2023 r. Sugerowane odroczenie w czasie legislacji wprowadzającej istotne systemowe zmiany w zakresie funkcjonowania rynku gospodarowania odpadami jest zaskakujące, wzięwszy pod uwagę wysokie zaawansowanie trwających od ponad roku prac w Ministerstwie Klimatu/Środowiska nad systemem ROP w zakresie różnych klas odpadów. Jako podmiot prowadzący recykling opon w ilości 20 000 ton rocznie, pragniemy podkreślić palącą potrzebę zasadniczej reformy systemu ROP w Polsce, tak aby spełniał on zmodyfikowane wymagania Dyrektywy 2018/851. Istniejące obecnie otoczenie prawne w branży gospodarki odpadami generuje liczne niewydolności i patologie, które zostały poprawnie zdiagnozowane i opisane m.in. w raporcie Instytutu Jagiellońskiego z czerwca 2020 roku. Powyższe problemy najlepiej streszcza przytoczona w ww. raporcie opinia jednego z uczestników rynku: „Tak naprawdę rozszerzonej odpowiedzialności producenta w Polsce	Uwaga nieprzyjęta. Trwają równoległe prace nad modyfikacją systemu ROP.	ORZEŁ S.A.

	nie ma. System oparty na zakupie dokumentów potwierdzających recykling, w całkowitym oderwaniu od kosztów zbiórki odpadów opakowaniowych i przygotowania ich do recyklingu, stanowi karykaturę ROP.” W obecnym systemie Organizacje Odzysku są de facto quasi-kartelami działającymi w interesie producentów, dyktującymi warunki pozostałym uczestnikom gospodarki o obiegu zamkniętym. Tego typu organizacje, przy bierności instytucji państwowych stojących z mocy ustawy na straży uczciwej konkurencji, mają na tyle silną pozycję rynkową, iż transferują koszty utylizacji odpadów poużytkowych na konsumentów bądź recyklerów. O ile problem wysokich opłat obciążających gospodarstwa domowe jest szeroko komentowany w przestrzeni publicznej, to pogarszająca się sytuacja finansowa przedsiębiorstw prowadzących rzeczywiste zagospodarowanie odpadów w postaci odzysku wartościowych surowców pozostaje ich własnym zmartwieniem. Z jednej strony recyklerzy praktycznie pozbawieni są jakiegokolwiek finansowania ze strony wprowadzających produkty i osiągają przychody jedynie ze sprzedaży materiałów powstałych w procesie recyklingu, nie mogąc tym samym konkurować cenowo z podmiotami zagranicznymi, które takie finansowanie otrzymują. Z drugiej strony koszty recyklingu w ostatnim okresie zdecydowanie wzrosły w wyniku czynników takich jak: podwyżka cen energii na rynku konkurencyjnym, wzrost średniego oraz minimalnego wynagrodzenia oraz wysokie nakłady inwestycyjne związane z koniecznością dostosowania działalności do przepisów wynikających z nowelizacji Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Ponadto w obliczu znacznego spadku sprzedaży niektórych produktów wynikającego ze zmiany zachowań konsumenckich w wyniku pandemii COVID-19 pojawiły się dla tej branży nowe ryzyka, takie jak np. spadek zapotrzebowania na recyklaty czy niekonkurencyjność cen re-granulatów w stosunku do materiałów pierwotnych. W wyniku powyższych zmian w makrootoczeniu, rentowność całej branży recyklingu stoi pod znakiem zapytania grożąc serią upadłości należących do niej przedsiębiorstw. Taki scenariusz nie tylko stawia pod znakiem zapytania możliwość zrealizowania ambitnych poziomów odzysku i recyklingu zawartych w Europejskiej Dyrektywie o Gospodarce Obiegu Zamkniętego, ale wręcz stwarza ryzyko konieczności składowania coraz wyższej masy odpadów w wyniku spadku mocy produkcyjnych koniecznych do ich utylizacji. Apelujemy o wzięcie pod uwagę opisanych powyżej zagrożeń i pilne przeprowadzenie reformy polskiego systemu gospodarki odpadami w oparciu o rozszerzoną odpowiedzialność producenta. Zwracamy uwagę, iż w procesie kształtowania przyszłego systemu ROP Ministerstwo Klimatu i Środowiska może liczyć na wsparcie merytoryczne organizacji zrzeszających przedsiębiorców z branży (Klaster Gospodarki Odpadowej i Recyklingu, Konfederacja Lewiatan), think-tanków (wspomniany wcześniej Instytut Jagielloński) oraz organizacji samorządowych. W naszej ocenie podjęcie działań w tym kierunku jest krokiem niezbędnym nie tylko do uzdrowienia polskiej gospodarki odpadami, ale także zlikwidowania ewidentnych zaburzeń konkurencji, zarówno na rynku krajowym (w tym tzw. „szarej strefy”), jak również w odniesieniu do innych krajów członkowskich UE, wyrównując tym samym szanse polskich recyklerów na rynku europejskim.		
7.	PSZW postuluje zatem, aby przewidywany Projekt Ustawy uwzględniał:	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.	Polskie Stowarzyszenie Zero Waste

		• Likwidację systemu w oparciu o Dokumenty potwierdzające recykling (tzw. DPR) – w zakresie opakowań, producenci powinni przejąć całkowitą odpowiedzialność finansową za konkretne działania mające na celu zbiórkę odpadów opakowaniowych; • Utworzenie centralnej organizacji wypełniającej w imieniu producentów obowiązki ROP, działającej na terenie całego kraju, zobowiązanej do raportowania wprowadzonych na rynek i zebranych opakowań (osobno dla opakowań z sektora usług oraz osobno dla opakowań z gospodarstw domowych) oraz finansowania zbiórki odpadów (innych niż odpady opakowaniowe po napojach) prowadzonych przez jednostki gminne; • Utworzenie obowiązkowego systemu kaucyjnego na jednorazowe opakowania po napojach oraz obowiązkowego systemu na wielorazowe opakowania po napojach obejmujących opakowania z tworzyw sztucznych, szkła i metalu z czytelnym podziałem ról i obowiązków dla jednostek handlowych i wprowadzających oraz obowiązkiem utworzenia centralnych podmiotów raportujących ilości wprowadzonych i zebranych opakowań danego typu; • Utworzenie Funduszu Wspierania Ponownego Użytkowania Opakowań oraz Funduszu Wspierania Minimalizacji Wytwarzania Odpadów Opakowaniowych finansowanych z opłat Wprowadzających opakowania. Przedstawione powyżej postulaty są zgodne z Dyrektywami Pakietu GOZ, włącznie z przepisami Dyrektywy n.t. jednorazowych opakowań z tworzyw sztucznych. Wdrożenie przedstawionych przez PSZW propozycji pozwoli na wypełnienie zobowiązań unijnych dotyczących wysokich poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych: do 2025 r. minimum 70% dla opakowań ze stali, min. 50% dla opakowań z aluminium, min. 50% dla opakowań z tworzyw sztucznych, min. min. 70% dla opakowań ze szkła oraz min. 75% dla opakowań z papieru i tektury, a także poziomów zbiórki dla opakowań po napojach z tworzyw sztucznych określonych w Dyrektywie PE i Rady w sprawie ograniczenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko: 77% w 2025 r. oraz 90% do 2030 r. Co ważne, postulaty mają na względzie potencjał rozwoju gospodarczego w kraju oraz aktualnie implementowane zmiany organizacyjne w innych krajach europejskich, a także obserwowane trendy w zakresie wdrażania efektywnych sposobów zbiórki i zagospodarowywania odpadów.		
8.		Racjonalizacja nadmiernych obowiązków w stosunku do odpadów niepalnych Od kilku lat nakładane są na przedsiębiorstwa gospodarujące odpadami coraz to nowe, kosztowne i nadmierne obowiązki, co bezpośrednio wpływa na spadek konkurencyjności polskich przedsiębiorców, a to dodatkowo pogłębia trudną sytuację sektora hutniczego. Obecny system gospodarowania odpadami złomu, zaliczanych do kategorii odpadów niepalnych, jest nadmiernie obciążony kosztowymi obowiązkami, powodującymi trudności organizacyjne i finansowe w ich wypełnieniu, nie służąc ochronie środowiska. Obowiązek prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsc magazynowania i składowania odpadów, w szczególności odpadów niepalnych oraz zabezpieczenie roszczeń dla odpadów niepalnych w tak wysokich stawkach w żaden sposób nie służy ochronie środowiska i nie wynika z treści Dyrektywy Parlamentu	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

		Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów. Są to kolejne nadmierne i bardzo kosztowne obowiązki wprowadzone do systemu gospodarowania odpadami na przestrzeni ostatnich 3 lat w stosunku do kategorii odpadów niepalnych, znajdujących szerokie zastosowanie w przemyśle. Dodatkowo w celu pobudzenia rynku surowców wtórnych, które są zagospodarowane w myśl idei GOZ, powinny zostać złagodzone nadmiarowe obowiązki dot. gospodarki odpadami, gdyż incydenty dot. pożarów czy nielegalnego porzucania odpadów nie dotyczą branży stalowej.		
9.		Potrzeba rozgraniczenia gospodarowania odpadami komunalnymi od gospodarowania pozostałymi odpadami wykorzystywanymi przez sektor przemysłowy System gospodarowania odpadami w Polsce oraz przepisy w tym zakresie jest bardzo rozbudowany. Kolejne zmiany regulacji koncentrują się głównie na gospodarce odpadami komunalnymi, która jest jedynie wycinkiem wszystkich odpadów wytwarzanych i zagospodarowywanych. W systemie pominięty został rozbudowany i skomplikowany system gospodarki odpadami wykorzystywanymi przez przemysł na który dyrektywy unijne również nakładają obowiązek postępowania z odpadami zgodnie z ideą GOZ. Ambitne cele unijne są tym trudniejsze do zaimplementowania przez sektor przemysłowy, gdyż obecnie obszar ten pozostaje bez wsparcia prawnego ze strony ustawodawcy i mechanizmów umożliwiających racjonalną gospodarkę odpadami innymi niż komunalne. HIPH wyjaśnia, że potrzeba rozgraniczenia systemu gospodarowania odpadami komunalnymi od gospodarowania pozostałymi odpadami wykorzystywanymi przez sektor przemysłowy wynika przede wszystkim z konieczności postawienia granicy pomiędzy odpadami komunalnymi zbieranymi selektywnie oraz zmieszanymi, gospodarowanymi przez gminy oraz mniejsze podmioty gospodarcze (grupa 20) a przemysłowymi, które na masową skalę są przetwarzane w procesach produkcyjnych na inne produkty, potrzebujące zbudowania racjonalnego otoczenia prawnego dla ich prawidłowego zagospodarowania. Ponadto unijny kierunek mający na celu ograniczenie powstawania odpadów, dotyczy przede wszystkim odpadów komunalnych, gdzie potencjał redukcji jest znaczący. Z kolei powstawanie niektórych rodzajów odpadów w procesie produkcji wyrobów stalowych świadczy o wysokiej skuteczności wprowadzonych rozwiązań technologicznych, mających na celu redukcję negatywnego wpływu na środowisko i wynika z przepisów odrębnych.	Uwaga nieprzyjęta. Przepisy ustawy o odpadach dotyczą wszystkich rodzajów odpadów, również wykorzystywanymi przez sektor przemysłowy.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
10.		<u>Stworzenie ram do rzeczywistego dialogu prawodawcy i krajowego przemysłu w procesie tworzenia regulacji w obszarze gospodarki o obiegu zamkniętym i gospodarowania odpadami</u> Potrzebę wprowadzenia do ustawy o odpadach odrębnej kategorii odpadów, która z mocy prawa staje się po spełnieniu określonych przesłanek Surowcem Wtórny, HIPH postulował w czerwcu 2020 r. podczas dialogu z Ministerstwem Klimatu. Obecnie uznanie pewnych rodzajów odpadów, będących z jednej strony surowcami do produkcji wyrobów stalowych (złom), jak i pozostających po procesach produkcyjnych w	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

		sektorze stalowym (np. żużel, zendra, pyły stalownicze i wapniowe), jako produkty uboczne lub tracące status odpadów, napotyka wiele utrudnień.	przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
11.		Rozszerzona odpowiedzialność producenta – uwagi wstępne W pierwszej kolejności, abstrahując od treści poszczególnych przepisów, po zapoznaniu się z Projektem ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 października 2020 r., Polskie Towarzystwo Gospodarcze, po przeprowadzeniu konsultacji wśród swoich członków wskazuje, iż przedmiotowy projekt nie spełnia wymogów zawartych w art. 8a Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (dalej: Dyrektywa 2018/851), które to wymogi określają ogólne wymagania minimalne dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Aby właściwie i efektywnie zaimplementować do polskiego systemu prawa system rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zgodny z wymaganiami minimalnymi, określonymi w art. 8a Dyrektywy 2018/851, koniecznym jest zaplanowanie jego struktury i nadzór sprawowanego przez podmioty, na których spoczywać będzie odpowiedzialność za osiągnięcie odpowiednich poziomów recyklingu, w prawidłowo funkcjonującym na wszystkich etapach procesie. W tym kontekście niezwykle istotnymi podmiotami są wprowadzający produkty w opakowaniach, na których spoczywają obowiązki wynikające z omawianej nowelizacji prawa. Wprowadzający produkty mają z jednej strony projektować opakowania tak, aby coraz lepiej nadawały się do recyklingu czy ponownego użycia, z drugiej natomiast muszą mieć realny wpływ na cykl życia opakowań na każdym etapie, także odpadowym. Z tego też względu wprowadzający produkty powinni mieć bezpośredni wpływ na organizację systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, natomiast w przedłożonym do konsultacji projekcie brakuje rozwiązań, gwarantujących spełnienie tej przesłanki. W projektowanym systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, istotnym czynnikiem jest nie tylko finansowanie, lecz przede wszystkim organizacja selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych i dalszego ich wykorzystania. Celem sprawnego funkcjonowania systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta powinna być dostępność dobrej jakości surowca wtórnego przywróconego na rynek, do wykorzystania przez producenta różnych asortymentów, także opakowań. Dla wprowadzających produkty w opakowaniach istotnym również jest zaproponowanie klarownych mechanizmów ekonomicznych, które umożliwią m.in. zróżnicowanie stawek dla opakowań uwzględniających ich przydatność do ponownego użycia, recyklingu, naprawy oraz obecności substancji niebezpiecznych, także działań promujących tzw. eko-projektowanie. Aby mechanizm finansowania systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta funkcjonował poprawnie, konieczna jest jego transparentność. Wprowadzający produkt musi mieć zapewnienie, iż ponosi tylko takie koszty, jakie będą konieczne do organizacji i utrzymania systemu. Z tego też względu struktura stawek musi odzwierciedlać prawidłowo kryteria eko-projektowania, a zbiórka selektywna powinna być zarządzana w sposób pozwalający na wysegregowanie jak największej ilości dobrej jakości odpadów opakowaniowych, przy jednoczesnej minimalizacji ilości odpadów reszkowych.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze

12.	Rozszerzona odpowiedzialność producenta – rozwiązania ustawowe a wymogi Dyrektywy W ocenie Polskiego Towarzystwa Gospodarczego, przepisy zawarte w Projekcie UC43 nie wypełniają wymogów Dyrektywy 2018/851 w zakresie zapewnienia równego traktowania poszczególnych producentów produktów, niezależnie od ich pochodzenia czy wielkości, nie nakładając nieproporcjonalnego obciążenia regulacyjnego na producentów małych ilości produktów, w tym również na małe i średnie przedsiębiorstwa (art. 8 a ust. 1 pkt d Dyrektywy 2018/851). Ponadto, zaproponowane rozwiązania legislacyjne nie wypełniają wymogów Dyrektywy 2018/851 w zakresie wyraźnego określenia ról i obowiązków wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów, w tym producentów produktów, wprowadzających produkty do obrotu w państwie członkowskim, organizacji realizujących w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, prywatnych lub publicznych podmiotów gospodarujących odpadami, władz lokalnych oraz, w stosownych przypadkach, podmiotów zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej (art. 8 a ust. 1 pkt a Dyrektywy 2018/851).	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze
13.	Projekt UC43 wprowadza wiele istotnych zmian, wymagających wydania aktów wykonawczych, które powinny być przygotowane i przedłożone do konsultacji wraz z projektem zmian ustawy. Mowa tu m.in. o zapisach dotyczących wymagań nowego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Niestety koncepcja Ministerstwa Klimatu, dotycząca nowego modelu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, która była przedmiotem dyskusji w pierwszej połowie 2020 r. nie została finalnie uzgodniona, a to oznacza, że w praktyce jej nie ma. Z tego też względu ogólne zapisy, zawarte w Projekcie UC43 są nie tylko niewystarczające, lecz mogą wręcz skutkować chaosem oraz eskalacją problemów na rynku odzysku i recyklingu, który już dzisiaj sygnalizuje istotne problemy realizacyjne np. wycofanie obowiązku odzysku (likwidacja DPO i EDPO). Powyższe skłania zatem do wniosku, że koniecznym jest niezwłoczne uzupełnienie Projektu UC43 o treść aktów wykonawczych, które umożliwią skutecznie wdrażane projektowanych zmian. Na marginesie dodać należy, że w Projekcie UC43 brakuje Załącznika nr 5, wymienionego w dodanych do Ustawy o odpadach art. Art. 19a., który powinien określać przykłady środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów oraz Załącznika nr 4a, wymienionego w dodanych do Ustawy o odpadach art. Art. 17 ust. 2, który wskazuje na „instrumenty ekonomiczne i inne środki, w szczególności wybrane spośród przykładowych instrumentów i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy.”	Uwaga nieprzyjęta. Projekty rozporządzeń zostaną załączone jako materiał informacyjny. Rozporządzenia będą procedowane w innym procesie legislacyjnym. Uwaga w zakresie ROP nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach. Załącznik 5 do ustawy o odpadach nie ulega zmianie. Dodawany załącznik 4a do ustawy o odpadach stanowi załącznik nr 2 do projektu.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze
14.	Jednoznacznie negatywnie należy ocenić tryb procedowania zmian w szeroko rozumianym prawie odpadowym. Ministerstwo Klimatu i Środowiska równolegle prowadzi prace nad szeregiem ustaw nowelizujących dotyczących zbliżonej i wzajemnie powiązanej ze sobą materii nie przedstawiając jednocześnie całościowej wizji zmian w systemie gospodarowania odpadami komunalnymi. Gwoli przykładu należy wskazać, iż Projekt obejmuje częściowo zagadnienia objęte uchwaloną właśnie przez Sejm i skierowaną do prac w Senacie ustawą o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw³ (poziomy recyklingu). Jednocześnie w wypowiedziach publicznych, w tym na	Uwaga nieprzyjęta. Zakres regulacji został określony w uzasadnieniu.	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"

		posiedzeniach komisji sejmowych, przedstawiciele Ministerstwa zapowiadają w niedalekiej przyszłości ⁴ przedłożenie kolejnych projektów dotyczących zarówno Rozszerzonej Odpowiedzialności Producenta [dalej: ROP], jak i innych zmian w ustawie o odpadach oraz ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Równoległe procedowanie kilku różnych aktów prawnych dotyczących tej samej materii zwiększa ryzyko wzajemnej niespójności wprowadzanych zmian oraz powstania luk w prawie, zwłaszcza gdy nie przedstawiono docelowej wizji systemu, do której prowadzić mają poszczególne zmiany.		
15.		Negatywnie należy ocenić pominięcie w Projekcie – podobnie jak w procedowanym w Sejmie projekcie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach – najpilniejszych z punktu widzenia gmin zmian dotyczących m.in. nieruchomości niezamieszkałych oraz nieruchomości lotniskowo-wypoczynkowych. Brak podniesienia maksymalnych stawek opłat w tym zakresie – pomimo dostrzeżenia w oficjalnych stanowiskach Ministerstwa potrzeby zmian w tym zakresie oraz pomimo postulatów Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych - może doprowadzić do skutków trudnych do odwrócenia w przyszłości.	Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, który zawiera postulowane zmiany obecnie jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163.	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"
16.		Negatywnie należy ocenić brak w Projekcie konkretnych propozycji dotyczących systemu Rozszerzonej Odpowiedzialności Producentów, o który Stowarzyszenie apelowało wielokrotnie. Brak rozwiązań prawnych w tym zakresie przerzuca całość kosztów funkcjonowania systemu odpadowego na mieszkańców oraz na gminy, które coraz częściej pomimo uchwalania stawek na maksymalnym ustawowo poziomie nie są w stanie zagwarantować realizacji samobilansowania się systemu odpadowego.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"
17.		Odnosząc się szczegółowo do rozwiązań zawartych w Projekcie: -pozytywnie należy ocenić propozycje dotyczące poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych zawarte w obu dotychczasowych projektach ministerialnych;	Przyjęto do wiadomości.	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"
18.		w Projekcie brakuje precyzyjnego określenia sposobów obliczania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, w tym zasad uwzględniania w tym zakresie odpadów zagospodarowywanych w przydomowych kompostownikach;	Uwaga nieprzyjęta	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"

			Te zasady są określone w Rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.	
19.		Zwracamy uwagę na konieczność wydłużenia okresów przejściowych w sposób umożliwiający racjonalne przygotowanie się do nowych przepisów przez wszystkich uczestników systemu odpadowego, w tym przez gminy.	Uwaga nieprzyjęta. Projekt przewiduje czas na dostosowanie uchwał dla gmin, w uwadze nie ma wskazane o ile należałoby przedłużyć ten czas.	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"
20.		Apelujemy o pilne powołanie przez Ministra Klimatu i Środowiska zespołu zadaniowego do spraw zmian w prawie odpadowym z udziałem przedstawicieli środowisk samorządowych. Brak takiego zespołu znacząco utrudnia wspólne wypracowywanie rozwiązań prawnych, które możliwie szybko mogłyby poprawić sytuację gmin i ich mieszkańców, także pod względem kosztów funkcjonowania systemu.	Zespół został powołany (Zarządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2020 r. w sprawie powołania Zespołu doradczego do spraw systemowych rozwiązań w zakresie gospodarki odpadami)	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"
21.		Przenaszalność decyzji administracyjnych w przypadku przekształcenia formy działalności gospodarczej i nabycia przedsiębiorstwa – nowelizacja ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach, ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku – Prawo wodne, ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Głównym założeniem proponowanych zmian legislacyjnych jest wprowadzenie jednoznacznych norm prawnych, zgodnie z którymi, w przypadku przejścia przedsiębiorstwa na podmiot inny niż adresat decyzji administracyjnej, a także w przypadku przekształcenia formy prowadzenia działalności na podstawie przepisów zawartych w Tytule IV ustawy z dnia 15 września 2000 roku – Kodeks spółek handlowych, prawa i obowiązki wynikające z decyzji przejdą z mocy prawa na podmiot, który przejął przedsiębiorstwo lub podmiot, który jest kontynuatorem działalności podmiotu łączonego, dzielonego lub przekształcanego. Potwierdzeniem tego faktu byłaby z kolei decyzja administracyjna wydawana przez właściwy organ, która miałaby charakter deklaratoryjny. Pozwoliłoby to na niezakłócone kontynuowanie prowadzenia działalności gospodarczej przez podmiot, który jest sukcesorem (następcą prawnym) dotychczas uprawnionego z tytułu danej decyzji administracyjnej. Jednocześnie, co należy podkreślić, proponowane zmiany dotyczą sytuacji, w których substrat przedsiębiorstwa pozostaje co najmniej w istotnej części niezmieniony, a zmienia się jedynie formuła prawna, forma prowadzenia działalności gospodarczej. Są to zatem przypadki nabycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa, a także przypadki łączenia, dzielenia i przekształcenia spółek prawa handlowego i osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą. Kwestia przenaszalności decyzji administracyjnych jest przedmiotem daleko idących kontrowersji w piśmiennictwie i orzecznictwie. Aktualny stan prawny nie daje przedsiębiorcy gwarancji, że decyzja administracyjna przejdzie z mocy prawa na nabywcę przedsiębiorstwa lub podmiot powstały wskutek	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

	przekształceń dokonanych na podstawie przepisów Kodeksu spółek handlowych. W tym zakresie istotne są poglądy wyrażone m.in. w wyrokach: (i) Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 maja 2017 roku, II GSK 2568/15, w którym wskazano, że „podkreślić trzeba, że w prawie administracyjnym następstwo prawne, rozumiane jako pochodne nabycie praw i obowiązków administracyjnoprawnych jest co do zasady niedopuszczalne, co wiąże się z cechami stosunku administracyjnoprawnego, a mianowicie z osobistym, co do zasady, charakterem uprawnień i obowiązków publicznoprawnych. „Zgodnie z ugruntowanym w doktrynie prawa administracyjnego poglądem za niedopuszczalną uznaje się sukcesję praw i obowiązków wynikających z aktu administracyjnego. Za trafnością takiego stanowiska przemawia charakter stosunku administracyjnoprawnego materialnego. Stosunek ten ma bowiem właściwość stosunku prawnego bezwzględnie obowiązującego, z którego wynikają prawa i obowiązki o charakterze osobistym, odnoszące się wyłącznie do zindywidualizowanego podmiotu. Następstwo prawne i w konsekwencji tożsamość podmiotów w tym zakresie nie występuje” (Renata Alicja Rychter, Res iudicata w postępowaniu administracyjnym, 3.2.2. Następstwo prawne stron, opubl. Lex 2014). Od generalnej zasady nieprzenoszalności praw i obowiązków administracyjnoprawnych są czasem przewidziane wyjątki. Przyjmuje się jednak, że dla zmiany tej zasady konieczna jest wyraźna norma prawna. Z zaskarżonego wyroku wynika, że zdaniem Sądu I instancji taką normą jest art. 494 § 1 k.s.h. Z tym stanowiskiem nie można się jednak zgodzić. Stosownie do tego przepisu spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki i zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego statuuje on zasadę pełnej sukcesji uniwersalnej w zakresie praw i obowiązków cywilnoprawnych (por. Andrzej Kidyba, Komentarz aktualizowany do art. 494 Kodeksu spółek handlowych, Lex 2016 i podana tam literatura). Natomiast ograniczona sukcesja w odniesieniu do stosunków administracyjnoprawnych została przewidziana w paragrafie 2 art. 494, stosownie do którego na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną przechodzą z dniem połączenia w szczególności zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi stanowi inaczej. Wskazuje się w doktrynie, że wyliczenie aktów administracyjnych ma charakter przykładowy i że ta sukcesja administracyjnoprawna ma ograniczony charakter, co przejawia się w tym, że co do zasady na spółki sukcesorki przechodzą z dniem połączenia zezwolenia, koncesje i ulgi, lecz ograniczenie ich przejścia może wynikać z przepisów ustawy, lub, gdy decyzja tak stanowi.” (ii) Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 września 2019 roku, II GSK 2049/17, w którym wskazano, że „pierwszy z tych przepisów [art. 584(2) § 1 i § 2 Kodeksu spółek handlowych. – wtrącenie autora] stanowi, że wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przysługują przekształconej spółce. Drugi zaś stwierdza, że spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane przedsiębiorcy przed przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja stanowi inaczej. Na gruncie tych regulacji nie można jednak budować koncepcji sukcesji generalnej, a pojęcie "wszystkie" z art. 584 § 1 musi być odczytywane przez pryzmat charakteru i rodzaju praw i obowiązków, zwłaszcza gdy są	

	to prawa i obowiązki o charakterze publicznym. Sąd II instancji zauważa i podkreśla, że nawet na gruncie praw i obowiązków cywilnych w analizowanym przypadku nie ma sukcesji generalnej (zob. postanowienie SN z dnia 29 stycznia 2016 r., II CZ 94/15), a skutkiem przekształcenia przedsiębiorcy nie jest przekształcenie podmiotu, ale tylko przedmiotu jego działalności. Zatem nie dochodzi w takim przypadku do pełnej kontynuacji podmiotu przekształcanego, a więc spółka nie staje się pełnym następcą jednoosobowego przedsiębiorcy.” W zakresie przenaszalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach relewantny pozostaje wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 13 lutego 2018 roku, II SA/Op 563/17: „Zauważyć bowiem należy, że o ile zgodnie z art. 584(2) § 1 k.s.h. spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształconego, to jednak przepis ten nie znajduje zastosowania do tych praw i obowiązków, których przejście na podmiot przekształcony następuje na podstawie przepisów szczególnych. Przepis art. 584(2) § 2 k.s.h. zawiera bowiem wyraźne zastrzeżenie, że spółka przekształcona pozostaje podmiotem w szczególności zezwoleń, koncesji oraz ulg, które zostały przyznane przedsiębiorcy przed jego przekształceniem, chyba że ustawa lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji albo ulgi stanowi inaczej. W zakresie przejścia uprawnień wynikającej z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach takie unormowanie, o charakterze <i>lex specialis</i>, znajduje się w art. 72a ustawy, zgodnie z którym organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji. Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że uprawnienia wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są uprawnieniami zbywalnymi, jednak tylko i wyłącznie z zachowaniem warunków przewidzianych w ustawie, tj.: przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić wyłącznie w drodze decyzji administracyjnej, uprawniony musi wyrazić zgodę na przeniesienie tej decyzji na inny podmiot, a podmiot, na który decyzja ma zostać przeniesiona musi bezwzględnie przyjąć wszystkie warunki z tej decyzji wynikające. Powyższe prowadzi do stwierdzenia, że dopiero wydanie decyzji na podstawie art. 72a ust. 1 ustawy powoduje, że spółka powstała wskutek przekształcenia przedsiębiorcy nabywa uprawnienia wynikające z decyzji wydanej w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań. Na podstawie art. 87 ustawy przepis art. 72a ust. 1 ustawy znajduje natomiast zastosowanie także do decyzji o zmianie decyzji środowiskowej.” W zakresie przenaszalności decyzji wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach istotny pozostaje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 kwietnia 2011 roku, II OSK 654/10 (dotyczy starego stanu prawnego, ale obecnie przepisy są analogiczne): „(...) przesłanka ochrony interesu publicznego, a więc także ochrony środowiska, jest podstawą zasady nieprzenoszalności (sukcesji) uprawnień wynikających także z danego zezwolenia. Ponadto, zasady ogólnej nieprzenoszalności (sukcesji) w prawie publicznym uprawnień wynikających z zezwoleń nie podważa unormowanie z art. 55(2) k.c. Ten ostatni przepis statuując zasadę, że czynność prawna mająca na celu przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje	

	wszystko co wchodzi w skład danego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55(1) k.c., stanowi jednak, że nie ma on zastosowania, jeżeli co innego wynika z treści tej czynności prawnej albo z przepisów szczególnych. Jeżeli bowiem ustawodawca dopuszcza tego rodzaju sukcesję, to wprowadza w tym celu odpowiednią normę kompetencyjną, tak jak stanowi o tym unormowanie z art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach. Powyższy przepis stanowi bowiem, że organ właściwy do zatwierdzania instrukcji składowiska odpadów lub nawet jego wydzielonej części jest obowiązany, lecz za zgodą strony, na rzecz której dana decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innej osoby, jeśli wyrazi ona zgodę na przyjęcie wszystkich warunków zawartych w tej decyzji. Dlatego też wykładnia systemowa tego unormowania zastosowana w tej sprawie przez Sąd I instancji była wbrew zarzutowi kasacyjnemu także prawidłowa, przy zastrzeżeniu oczywiście, że przepis ten nie miał zastosowania w tej sprawie. Ponadto, należy podkreślić, że tego rodzaju sukcesja praw i obowiązków wynikających z przedmiotowego zezwolenia nie może być dokonana z mocy prawa także z tej przyczyny, iż podmiot, który nabył dane przedsiębiorstwo musi dysponować środkami technicznymi i organizacyjnymi, które pozwolą na dalsze prowadzenie tej działalności. Oczywiście nie może to być realizowane w sposób dowolny, lecz wyłącznie określony we wniosku o wydanie decyzji zezwalającej na zbieranie lub transport odpadów, zgodnie z dyspozycją art. 28 ust. 5 cyt. ustawy o odpadach oraz oczywiście zgodnie z ośnową (rozstrzygnięciem) decyzji wydanej następnie w tej sprawie. Przyjęcie przeciwnego stanowiska oznaczałoby, że w drodze sukcesji dopuszcza się do szczególnego korzystania ze środowiska - w rozumieniu dyspozycji art. 4 ust. 2 ustawy p.o.ś. w związku z art. 28 ustawy o odpadach - podmiot, który nie posiada wymaganego prawem zezwolenia, wydanego po ocenie przez właściwy organ administracji zakresu przedmiotowego stosownego wniosku. Stąd, nie jest możliwa "automatyczna" czyli z mocy prawa sukcesja tego rodzaju zezwolenia na zbieranie oraz transport odpadów tylko na mocy art. 552 k.c." Taka sama konkluzja wynika także z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 stycznia 2018 roku, II OSK 789/16, wydanego już na gruncie obowiązujących dzisiaj przepisów, zgodnie z którym „zezwolenie na zbieranie odpadów ma charakter publicznoprawnego podmiotowego (osobistego) uprawnienia, a jego przeniesienie na inny podmiot nie zostało dopuszczone przez obowiązujące przepisy. Jest to akt publicznoprawny, którego zakres przedmiotowy obejmuje udzielenie uprawnień publicznoprawnych, regulowanych przepisami materialnego prawa administracyjnego, jak i publicznego prawa gospodarczego, mającymi na celu ochronę interesu publicznego. Dlatego też przesłanka ochrony interesu publicznego, a więc także ochrony środowiska, jest podstawą zasady nieprzenoszalności (sukcesji) uprawnień wynikających z zezwolenia." W zakresie zezwolenia wodnoprawnego należy wskazać, że w aktualnym orzecznictwie podnosi się, iż: „przekształcenie przedsiębiorcy w spółkę kapitałową jest szczególną formą kontynuacji między tymi podmiotami (quasi-kontynuacja), która nie prowadzi jednak do sukcesji uniwersalnej praw i obowiązków przedsiębiorcy przekształcanego na spółkę przekształconą. Z jednej bowiem strony dochodzi do powstania nowego podmiotu - spółki przekształconej, z drugiej natomiast przedsiębiorca przekształcany jako osoba fizyczna zachowuje, co oczywiste, byt prawny. Jednocześnie z dniem przekształcenia powstała w jego	

	następstwie spółka przekształcona staje się podmiotem praw i obowiązków, których podmiotem był dotychczas przedsiębiorca przekształcany i które związane są z jego dotychczasową działalnością gospodarczą” (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 marca 2016 roku, I ACa 45/16). Tym samym, skoro w tym przypadku nie mamy do czynienia z sukcesją, czyli następstwem prawnym, to zachodzą istotne wątpliwości czy art. 411 ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku – Prawo wodne znajdzie zastosowanie, gdyż dotyczy on „następcy prawnego” (tak też Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 września 2019 roku, II GSK 2049/17, który mówi o „przekształceniu działalności” i braku pełnego następstwa prawnego). Co więcej, skoro w przypadku przekształcenia przedsiębiorcy jednoosobowego w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością nie dochodzi do likwidacji podmiotu przekształcanego, to istnieje także ryzyko uznania, że zastosowanie znajdzie art. 411a ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku – Prawo wodne, a zatem procedura przenoszenia decyzji pomiędzy istniejącymi podmiotami (jak w przypadku przekształcenia przedsiębiorcy w spółkę kapitałową). Trzeba mieć bowiem na uwadze, że przykładowo ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych zawiera przepis podobny do art. 411a ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku – Prawo wodne. Przepis art. 40e stanowi, że „organ, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną, przenosi, w drodze decyzji, na rzecz podmiotu będącego nabywcą tej infrastruktury, na jego wniosek, prawa i obowiązki wynikające z tego zezwolenia”. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 12 kwietnia 2018 roku, III SA/Lu 607/17, uznano, że art. 40e ust. 1 z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych stosuje się także w przypadku przekształcenia przedsiębiorcy w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Sąd stwierdził zatem, że spółka przekształcona jest w tym przypadku „nabywcą infrastruktury”. Jednocześnie sąd jednoznacznie wskazał, że w omawianym przypadku nie doszło do przeniesienia praw i obowiązków wynikających z decyzji z mocy prawa na podstawie przepisów Kodeksu spółek handlowych. Mając na uwadze powyższe powstać może wątpliwość czy lub który z przepisów, tzn. art. 411 czy art. 411a ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku – Prawo wodne, ma zastosowanie w przypadku przekształcenia przedsiębiorcy w spółkę prawa handlowego. W konsekwencji istnieje ryzyko uznania, że do przejścia na spółkę przekształconą praw i obowiązków wynikających z pozwolenia konieczna jest konstytutywna decyzja administracyjna i nie ma w tym przypadku nabycia praw z decyzji ex lege. Wskazać należy również, że nawet w zakresie art. 189 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska, wyrażane są obecnie poważne wątpliwości. Jak wskazuje się w doktrynie (vide: Gruszecki Krzysztof, Prawo ochrony środowiska. Komentarz, wyd. V): „W aktualnym stanie prawnym regułą stało się, że w przypadku zmiany prowadzącego instalację, bez względu na to, czy jest ona efektem sukcesji generalnej, czy syngularnej, nowy prowadzący z mocy samego prawa przejmuje uprawnienia i obowiązki wynikające z dotychczasowego pozwolenia. W związku z tym zachowana została ciągłość obowiązywania dotychczasowej decyzji. W celach porządkujących w ust. 2 komentowanego przepisu na nowego władającego nałożono obowiązek niezwłocznego wystąpienia o zmianę dotychczasowego pozwolenia w zakresie oznaczenia prowadzącego instalację. Takie rozwiązanie z punktu widzenia racjonalności jest zrozumiałe, a wydawana decyzja będzie miała charakter jedynie deklaratoryjny. Jednak z procesowego	

	punktu widzenia może ono generować poważne problemy. Zmiana dotychczasowego pozwolenia emisyjnego będzie bowiem następowała w trybie art. 155 k.p.a., którego obowiązywanie nie zostało wyłączone ani zmodyfikowane. W takim zaś przypadku do zmiany pozwolenia niezbędna będzie zgoda na to wszystkich stron (lub ich następców prawnych) pierwotnego postępowania, co już samo w sobie może być trudne. Trudności pogłębiać będzie dodatkowo fakt, że postępowanie w przedmiocie zmiany pozwolenia nie jest postępowaniem w przedmiocie jego wydania. W związku z tym w tym przypadku nie będą znajdowały zastosowania reguły wynikające z art. 185 p.o.ś. określające krąg stron postępowania w sprawie wydania pozwolenia na korzystanie ze środowiska (w tym zakresie zob. uwagi zawarte w komentarzu do tego przepisu). Dlatego też należy uznać, że rozwiązanie to nie zostało dopracowane i może czynić niemożliwym wydawanie deklaratoryjnych decyzji zmieniających pozwolenia emisyjne. Z punktu widzenia bezpieczeństwa obrotu prawnego może to więc przynieść efekt odmienny od zamierzonego. Z jednej strony, nie będzie bowiem można postawić nowemu władającemu zarzutu, że korzysta on ze środowiska bez wymaganego pozwolenia (w tym zakresie skutek wynika bowiem bezpośrednio z mocy prawa), z drugiej natomiast – w obrocie prawnym będą funkcjonowały decyzje, w których korzystający ze środowiska będzie określony niezgodnie z aktualnym stanem faktycznym. Dlatego też de lege ferenda powinno być jednoznacznie sformułowane, że w omawianej kategorii spraw nie znajduje zastosowania art. 155 k.p.a., a stroną postępowania jest jedynie władający instalacją. Niestety de lege lata takich rozwiązań zabrakło, co skutkuje powyższymi problemami”. Poniżej prezentujemy propozycje zmian ustawodawczych, które są wynikiem pogłębionej analizy prawnej przepisów i judykatury, jak też mają nieco inny kształt niż we wcześniejszym piśmie, tak co do treści jak i zakresu. Są to naturalnie wersje, które mogą i powinny być przedmiotem dyskusji, a tym samym ewentualnych zmian lub uzupełnień. Wyznaczają jednak jeden wspólny cel i kierunek proponowanych działań nowelizacyjnych. ZPGO niniejszym proponuje: A. wprowadzenie do ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach przepisów o następującej treści: • w odniesieniu do zezwoleń, o których mowa w ustawie: 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, staje się prowadzącym przedsiębiorstwo przedsiębiorcy, który uzyskał zezwolenie lub prowadzącym część takiego przedsiębiorstwa, która związana jest z tym zezwoleniem, z mocy prawa przejmuje prawa i obowiązki wynikające z tego zezwolenia, a zezwolenie nie wygasa. 2. Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem połączenia zezwolenie, które zostało przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki.	

	3. Na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstałą w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia zezwolenie pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych pozostaje podmiotem zezwolenia, które zostało przyznane spółce lub przedsiębiorcy przekształcanemu przed przekształceniem. 5. Podmiot przejmujący prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia zgodnie z ust. 1 – 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem zezwolenia zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o zmianę zezwolenia w zakresie zmiany podmiotu zezwolenia. 6. Wniosek kierowany jest do organu, który wydał zezwolenie, w terminie 7 dni od dnia przejęcia praw i obowiązków lub dnia połączenia, dnia wydzielenia lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Organ, który wydał zezwolenie wydaje decyzję potwierdzającą zmianę oznaczenia podmiotu zezwolenia. 8. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca. • w odniesieniu do wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 4a 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, staje się prowadzącym przedsiębiorstwo przedsiębiorcy, który został wpisany do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 4a lub prowadzącym część takiego przedsiębiorstwa, która związana jest z wpisem do tego rejestru, z mocy prawa staje się podmiotem wpisu do tego rejestru. 2. Spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, staje się, z dniem połączenia, podmiotem wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 4a, dotyczącym spółki przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. 3. Spółka przejmująca lub spółka nowo zawiązana powstała w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, staje się, z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia, podmiotem wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 4a, jeśli wpis ten pozostaje w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych pozostaje podmiotem wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 4a, dotyczącym spółki lub przedsiębiorcy przekształcanego przed przekształceniem.	

	5. Podmiot, który stał się podmiotem wpisu zgodnie z ust. 1 – 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem wpisu zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o zmianę wpisu w zakresie zmiany podmiotu wpisu. 6. Wniosek kierowany jest do organu prowadzącego rejestr, w terminie 7 dni od dnia przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części lub dnia połączenia, dnia wydzielenia lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca. B. wprowadzenie do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach przepisów o następującej treści: • w zakresie zezwoleń wydawanych na podstawie w/w ustawy: 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części staje się prowadzącym przedsiębiorstwo przedsiębiorcy, który uzyskał zezwolenie lub prowadzącym część takiego przedsiębiorstwa, która związana jest z tym zezwoleniem, z mocy prawa przejmuje prawa i obowiązki wynikające z tego zezwolenia, a zezwolenie nie wygasa. 2. Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem połączenia zezwolenie, które zostało przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. 3. Na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstałą w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia zezwolenie pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych pozostaje podmiotem zezwolenia, które zostało przyznane spółce lub przedsiębiorcy przekształcanemu przed przekształceniem. 5. Podmiot przejmujący prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia zgodnie z ust. 1 – ust. 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem zezwolenia zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o zmianę zezwolenia w zakresie oznaczenia podmiotu zezwolenia. 6. Wniosek kierowany jest do organu, który wydał zezwolenie, w terminie 7 dni od dnia przejęcia praw i obowiązków lub dnia połączenia, dnia wydzielenia lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Organ, który wydał zezwolenie wydaje decyzję potwierdzającą zmianę oznaczenia podmiotu zezwolenia. 8. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca.	

	• w zakresie decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów : 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części staje się prowadzącym przedsiębiorstwo przedsiębiorcy, który uzyskał decyzję zatwierdzającą instrukcję prowadzenia składowiska odpadów lub prowadzącym część takiego przedsiębiorstwa, która związana jest z tą decyzją, z mocy prawa przejmuje prawa i obowiązki wynikające z tej decyzji, a decyzja nie wygasa. 2. Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem połączenia decyzja zatwierdzająca instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, która została przyznana spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. 3. Na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstałą w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia decyzja zatwierdzająca instrukcję prowadzenia składowiska odpadów pozostająca w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych pozostaje podmiotem decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, która została przyznana spółce lub przedsiębiorcy przekształcanemu przed przekształceniem. 5. Podmiot przejmujący prawa i obowiązki wynikające z decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów zgodnie z ust. 1 – ust. 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem tej decyzji zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o jej zmianę w zakresie oznaczenia jej podmiotu. 6. Wniosek kierowany jest organu, który wydał decyzję zatwierdzającą instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, w terminie 7 dni od dnia połączenia, dnia wydzielenia lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Organ, który wydał decyzję zatwierdzającą instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, wydaje decyzję potwierdzającą zmianę oznaczenia podmiotu tej decyzji. 8. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca. • w zakresie wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 2: 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, staje się prowadzącym przedsiębiorstwo przedsiębiorcy, który został wpisany		

	do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 2 lub prowadzącym część takiego przedsiębiorstwa, która związana jest z wpisem do tego rejestru, z mocy prawa staje się podmiotem wpisu do tego rejestru. 2. Spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, staje się, z dniem połączenia, podmiotem wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 2, dotyczącym spółki przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. 3. Spółka przejmująca lub spółka nowo zawiązana powstała w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, staje się, z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia, podmiotem wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 2, jeśli wpis ten pozostaje w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych pozostaje podmiotem wpisu do rejestru, o którym mowa w Rozdziale 2, dotyczącym spółki lub przedsiębiorcy przekształcanego przed przekształceniem. 5. Podmiot, który stał się podmiotem wpisu zgodnie z ust. 1 – 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem wpisu zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o zmianę wpisu w zakresie zmiany podmiotu wpisu. 6. Wniosek kierowany jest do organu prowadzącego rejestr, w terminie 7 dni od dnia przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części lub dnia połączenia, dnia wydzielenia lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca. C. wprowadzenie do ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przepisów o następującej treści: 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części staje się prowadzącym przedsiębiorstwo przedsiębiorcy, który uzyskał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub prowadzącym część takiego przedsiębiorstwa, która związana jest z tą decyzją, z mocy prawa przejmuje prawa i obowiązki wynikające z tej decyzji, a decyzja nie wygasa. 2. Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem połączenia decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, która została przyznana spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki.		

	3. Na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstałą w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem podziału bądź z dniem wydzielania decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach pozostająca w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych pozostaje podmiotem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która została przyznana spółce lub przedsiębiorcy przekształcanemu przed przekształceniem. 5. Podmiot przejmujący prawa i obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z ust. 1 – ust. 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem tej decyzji zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o jej zmianę w zakresie zmiany jej podmiotu. 6. Wniosek kierowany jest do organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w terminie 7 dni od dnia przejęcia praw i obowiązków lub dnia połączenia, dnia wydzielania lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Organ, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, wydaje decyzję potwierdzającą zmianę oznaczenia podmiotu tej decyzji. 8. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca. D. wprowadzenie do ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku – Prawo wodne przepisów o następującej treści: 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części staje się prowadzącym przedsiębiorstwo przedsiębiorcy, który uzyskał pozwolenie wodnoprawne lub prowadzącym część takiego przedsiębiorstwa, która związana jest z tym pozwoleniem, z mocy prawa przejmuje prawa i obowiązki wynikające z tego pozwolenia, a pozwolenie nie wygasa. 2. Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem połączenia pozwolenie wodnoprawne, które zostało przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. 3. Na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstałą w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, przechodzi z dniem podziału bądź z dniem wydzielania pozwolenie wodnoprawne pozostające w związku z przydzielonymi jej w planie podziału składnikami majątku spółki dzielonej, a które zostały przyznane spółce dzielonej. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych pozostaje podmiotem pozwolenia wodnoprawnego, które zostało przyznane spółce lub przedsiębiorcy przekształcanemu przed przekształceniem.	

	5. Podmiot przejmujący prawa i obowiązki wynikające z pozwolenia wodnoprawnego zgodnie z ust. 1 – ust. 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem tego pozwolenia zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o jego zmianę w zakresie zmiany podmiotu tego pozwolenia. 6. Wniosek kierowany jest do organu, który wydał pozwolenie wodnoprawne, w terminie 7 dni od dnia przejęcia praw i obowiązków lub dnia połączenia, dnia wydzielenia lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Organ, który wydał pozwolenie wodnoprawne, wydaje decyzję potwierdzającą zmianę oznaczenia podmiotu tego pozwolenia. 8. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca. E. Zmianę art. 189 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska nadając mu następującą treść: 1. Podmiot, który na skutek czynności prawnej mającej za przedmiot przeniesienie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, staje się prowadzącym instalację lub jej oznaczoną część, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z pozwoleń dotyczących tej instalacji lub jej oznaczonej części, a pozwolenia te nie wygasają. 2. Na spółkę przejmującą albo spółkę nowo zawiązaną w procesie łączenia spółek – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, która stała się prowadzącym instalację lub jej oznaczoną część, przechodzą z dniem połączenia pozwolenia dotyczące tej instalacji lub jej oznaczonej części, które zostały przyznane spółce przejmowanej albo którejkolwiek ze spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. 3. Na spółkę przejmującą lub spółkę nowo zawiązaną powstałą w związku z podziałem – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, która stała się prowadzącym instalację lub jej oznaczoną część, przechodzą z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia pozwolenia, które zostały przyznane spółce dzielonej, pozostające w związku z przydzieloną spółce przejmującej lub spółce nowo zawiązanej, w planie podziału, instalacją lub jej oznaczoną częścią. 4. Spółka przekształcona w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, która stała się prowadzącym instalację lub jej oznaczoną część, pozostaje podmiotem pozwoleń dotyczących tej instalacji lub jej oznaczonej części, które zostały przyznane spółce lub przedsiębiorcy przekształcanemu przed przekształceniem, dotyczące tej instalacji lub jej oznaczonej części. 5. Podmiot przejmujący prawa i obowiązki wynikające z pozwoleń dotyczących instalacji lub jej oznaczonej części zgodnie z ust. 1 – ust. 3 oraz podmiot, który pozostał podmiotem pozwoleń zgodnie z ust. 4, jest zobowiązany do złożenia wniosku o zmianę pozwoleń w zakresie zmiany ich adresata.	

	6. Wniosek kierowany jest do organu, który wydał dane pozwolenie, w terminie 7 dni od dnia przejęcia praw i obowiązków lub dnia połączenia, dnia wydzielenia lub dnia przekształcenia – w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych. 7. Organ, który wydał dane pozwolenie, wydaje decyzję potwierdzającą zmianę oznaczenia podmiotu tego pozwolenia. 8. Stroną postępowania zainicjowanego wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, jest wyłącznie wnioskodawca. W przekonaniu ZPGO wprowadzenie proponowanych unormowań wiązało się będzie z następującymi korzyściami: • podmioty wykonujące działalność na podstawie zezwoleń, pozwoleń lub decyzji, o których mowa we wskazanych wyżej ustawach, będą miały realną możliwość przekształcania się, czy też zmiany formy swojej działalności na równi z przedsiębiorcami z innych branż, co w konsekwencji może przełożyć się na ich lepsze funkcjonowanie, a tym samym podwyższenie standardu świadczonych usług; • zostanie zapewniona ciągłość w wykonywaniu obowiązków wskazanych w zezwoleniach, pozwoleniach lub decyzjach, co leży w interesie nie tylko przedsiębiorców, ale także gmin i lokalnych społeczności. W opinii ZPGO ze wszech miar zasadne jest wprowadzenie spójnych, jednolitych unormowań pozwalających na niezakłócone prowadzenie działalności przez podmioty będące adresatami zezwoleń, pozwoleń lub innych decyzji administracyjnych wydawanych na podstawie wskazanych wyżej ustaw na zasadzie pełnej i nieprzerwanej kontynuacji w opisanych wyżej przypadkach zmian form prowadzenia działalności.		
22.	Propozycje w kwestii odrębnych procedur odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych W kontekście trwających prac ustawodawczych w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego pragnie przedstawić stanowisko w sprawie przepisów związanych z odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych i zaproponować możliwe rozwiązania tej kwestii. Polska jest jedynym krajem Unii Europejskiej, w którym wprowadzono w polskim ustawodawstwie pojęcie <u>środków niebezpiecznych</u> i wymaganie specjalnego postępowania z odpadami opakowaniowymi po tych środkach. W ślad za tym nie poszły jednak realne działania wydzielające ten strumień odpadów przy zbiorze odpadów komunalnych. Konsumenci produktów zdefiniowanych jako środki niebezpieczne (a są to w przeważającej części produkty branży detergentowej) nie mają więc możliwości zgodnego z przepisami postępowania z opróżnionymi opakowaniami po tych produktach Jednocześnie pragniemy zauważyć, że utworzenie dodatkowej <u>kategorii środków niebezpiecznych w odniesieniu do odpadów opakowaniowych</u> jest bezzasadne ze względu na fakt, że dla postępowania z odpadami opakowaniowymi i odpadami po produktach stwarzających zagrożenie z uwagi na swoje właściwości toksykologiczne lub ekotoksykologiczne, stosowanych do celów przemysłowych,	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Kwestie dot. opakowań po środkach niebezpiecznych będą regulowane odrębnym projektem ustawy.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego

	profesjonalnych czy nawet konsumenckich (np. w rolnictwie, budownictwie, itd.) mają zastosowanie regulacje dotyczące odpadów niebezpiecznych. Proponujemy dwa opcjonalne rozwiązania problemu, przy czym opcja nr 1 w ocenie przemysłu jest rozwiązaniem najbardziej efektywnym, a opcję nr 2 traktujemy jako alternatywę w przypadku braku wsparcia opcji nr 1 przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska: Opcja 1: Usunięcie kategorii odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych Wnosimy o zmianę przepisów ustawy o odpadach oraz w szczególności ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi polegającą na <u>usunięciu</u> kategorii odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, co wyeliminuje potrzebę wydzielenia z ogólnego strumienia odpadów opakowaniowych po takich produktach. UZASADNIENIE: Mimo wprowadzenia obowiązku oddzielnego (od innych odpadów) odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych w polskim systemie selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych strumień takich odpadów nie został wydzielony. Ma to związek z następującymi względami praktycznymi: - niemożnością selektywnego zbierania ww. odpadów opakowaniowych z powodu braku cech odróżniających je od innych odpady opakowaniowych - niewielkim zagrożeniem dla środowiska i zdrowia ludzi, stwarzanym przez te odpady. Do odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych zalicza się także te, które nie mają kontaktu z tymi produktami i nie mogą być nimi zanieczyszczone. Natomiast opakowania bezpośrednie (mające kontakt z tymi środkami) trafiają obecnie do odpowiednich materiałowo strumieni odpadów komunalnych po całkowitym opróżnieniu (zalecenie takiego postępowania zamieszczamy na etykietach naszych produktów), a ewentualne niewielkie pozostałości zawartości mogą oddziaływać na środowisko i zdrowie w sposób nie większy niż resztki po wielu produktach spożywczych, kosmetycznych i farmaceutycznych trafiające do śmieci komunalnych z odpadami opakowaniowymi. Jednocześnie pragniemy zauważyć, że usunięcie kategorii środków niebezpiecznych nie będzie miało wpływu na postępowanie z odpadami opakowaniowymi po produktach stwarzających zagrożenie z uwagi na swoje właściwości toksykologiczne lub ekotoksykologiczne, stosowanych do celów przemysłowych lub profesjonalnych np. w rolnictwie, ponieważ w tych przypadkach mają zastosowanie regulacje dotyczące odpadów niebezpiecznych. Opcja 2. Zmiana definicji środka niebezpiecznego Alternatywnie wnosimy o zmianę przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w zakresie zmiany definicji środków niebezpiecznych poprzez usunięcie w art. 8, ustęp 14 określenia: <i>jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2,</i>	

	<u>Proponowane brzmienie definicji:</u> substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.) w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B, mutagenne kategorii 1A lub 1B, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B lub ~~jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2.~~ UZASADNIENIE: Odnoszący się do zagrożenia dla środowiska zapis przytoczonego powyżej fragmentu definicji środka niebezpiecznego w praktyce dotyczy produktów takich, jak zawieszki i płynne środki do czyszczenia muszli WC, środki odstraszające komary, odświeżacze powietrza itp. Odpady opakowaniowe pochodzące z opakowań bezpośrednich tych produktów są: • Zupełnie pozbawione zanieczyszczeń zawartością lub • Zanieczyszczone minimalnymi ilościami produktów, które w przeważającej ilości przypadków są rozpuszczalne w wodzie. Dzięki temu są łatwe do oddzielenia przy przygotowaniu odpadów do recyklingu lub przy innej formie odzysku i mogą być prawidłowo zutylizowane. Za zmianą definicji przemawiają także inne względy: • Duża część odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych zaklasyfikowanych jako niebezpieczne dla środowiska nie ma kontaktu z tymi produktami: m.in. zewnątrz opakowania jednostkowe produktów pakowanych dwustopniowo, oraz opakowania zbiorcze i transportowe. W niektórych przypadkach dotyczy to nawet bezpośrednich opakowań jednostkowych np. blisterów, w których sprzedawane są zawieszki do muszli WC; • Z punktu widzenia przetwarzania i recyklingu odpadów nie ma znaczenia, czy mamy do czynienia z opakowaniem po produktach zaklasyfikowanych jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego czy np. po szamponie do włosów, który nie podlega takiej klasyfikacji; W przypadku zmiany brzmienia definicji środków niebezpiecznych odpowiedniego dostosowania wymagają inne artykuły ustawy, w szczególności art. 25.		
23.	Postulat w zakresie wprowadzenia obowiązkowego minimalnego poziomu recyklatu/ materiału pochodzącego z recyklingu w opakowaniach Przedsiębiorcy wskazują, iż najważniejszym elementem służącym zapewnieniu funkcjonalności systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta(ROP) jest wprowadzenie rozwiązań, których celem będzie nadanie wartości rynkowej surowcom pochodzącym z recyklingu/materiałowi po-recyklingowemu(tzw. recyklat lub „SRM/secondary raw materials”). Takie działanie umożliwiłoby realizację założeń gospodarki o obiegu zamkniętym, przy jednoczesnym zapewnieniu efektywności systemu ROP. Jednocześnie takie	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. materiału z recyklingu zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Branży Elektrodopadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK

		działania mają szerokie umocowanie w prawie Unii Europejskiej, pracach podejmowanych przez Komisję Europejską, jak również stosowane są w wielu krajach UE. Efektywnym środkiem do realizacji ww. celu, może być wprowadzenie regulacji w zakresie obowiązkowego minimalnego poziomu recyklatu/materiału po-recyklingowego w opakowaniach. Wprowadzenie ww. obowiązku, stanowiłoby skuteczny środek ROP, jak również pozostawałoby w zgodzie z przyjętą przez Radę Ministrów Mapą drogową transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym(GOZ)1, która m.in. wskazuje cel, jakim powinno być dążenie do obniżenia zapotrzebowania na surowce pierwotne na rzecz większego wykorzystania surowców wtórnych. Bowiem ww. obowiązek (objęty również sankcjami za brak jego realizacji) spowoduje większy popyt na recyklat/ materiał po-recyklingowy, który będzie wówczas niezależny od koniunktury na rynku surowców pierwotnych. Tym samym takie rozwiązanie jest gwarancją stabilności i rozwoju recyklingu w Polsce oraz potencjalnych inwestycji w tym zakresie. <u>Z uwagi na powyższe postulujemy wprowadzenie obowiązkowego minimalnego poziomu recyklatu/materiału po-recyklingowego w opakowaniach dla następujących kategorii:</u> •w przypadku folii LDPE na poziomie 30% •w przypadku szkła na poziomie 80% •w przypadku butelek PET2na poziomie 25% (od 2025 r.) oraz na poziomie30% (od 2030r.) •w przypadku papieru na poziomie 60%.		
24.		Projekt sam w sobie stanowi transpozycję przepisów dyrektyw pakietu odpadowego – jednocześnie nie wprowadza znaczących systemowych zmian odnośnie zbiórki i recyklingu odpadów. Doprecyzowuje i rozszerza zakres obowiązków odnośnie odpowiedzialności za opakowania oraz -w powiązaniu z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią - za produkty. Skupia się na uszczelnieniu systemu oraz m.in. podejmowaniu środków (nie na wymogu) zachęcających do zwiększenia udziału opakowań wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu oraz systemów ponownego użycia opakowań. Brak jest jednoznacznych wymogów (głównie zalecenia) odnośnie stosowania do produkcji towarów materiałów, które mogą zostać poddane efektywnym procesom recyklingu. Brak jest również rozwiązań systemowych, które umożliwią dostosowanie się rynku do stale rosnących poziomów odzysku i recyklingu opakowań i sprzętu. Dodatkowo na zmianę obecnego stanu prawnego będzie miała wpływ Dyrektywa w sprawie ekoprojektu, która nałoży na przedsiębiorców obowiązek projektowania towarów tak, aby wydłużyć ich cykl życia oraz przeanalizować potencjalny wpływ na środowisko. Potencjalnie wzrośnie więc waga takich procesów jak remanufacturing i refurbishing. Z tym, że obecne założenia ustawy w pierwszej kolejności stawiają na ograniczenie zużycia energii. Może mieć to też wpływ na częstsze wymiany sprzętu i większe wolumeny elektroprzętu przeznaczonego do recyklingu/utylicacji.	Uwaga nieprzyjęta. Brak propozycji.	Związek Cyfrowa Polska

		Tym bardziej wydaje się, że kluczowe będzie systemowe i kompleksowe podejście do zaprojektowania systemu gospodarowania odpadami i opakowaniami.		
25.		Zbiórka cartridge i butli z tonerem: Obecny system teoretycznie promuje zbiórkę i recykling odpadów, ale ze względu na niejasne i niedoprecyzowane przepisy w niektórych przypadkach blokuje usprawnienia odbioru i transportu odpadów. Przykład: Butle po tonerach i cartridge zgodnie z art. 3 ust 1 pkt. 6 tonery i cartridge są klasyfikowane jako odpad. W związku z tym zgodnie podlegają pod wymogi Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów. W związku z powyższym odbiór nawet niewielkich ilości od przedsiębiorcy wymaga umowy z wyspecjalizowaną firmą do odbioru odpadów – szczególnie, że większość tonerów jest klasyfikowana nie tylko jako odpad, ale zużyty elektrośprzęt w myśl ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Dodatkowo przy przekroczeniu ilości podlegających pod zwolnienie wymaga zarejestrowania odbioru w BDO. W praktyce blokuje to możliwość transgranicznego przemieszczania odpadów tonerów oraz sprawnego odbioru odpadów przez np. firmy kurierskie na terenie kraju. Firmy takie przy niskich kosztach transportu mogłyby dostarczać tonery – przy zastosowaniu podstawowych zasad bezpieczeństwa bezpośrednio do instalacji do recyklingu.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Cyfrowa Polska
26.		Nieprecyzyjne przepisy – kategoria sprzętu: Zgodnie z Art. 37. ust. 2. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony. W świetle art. 4 pkt 14 powyższej ustawy sprzętem przeznaczonym dla gospodarstw domowych będzie taki sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe. Czyli z powyższego wynika, że przepis de facto dotyczy każdego rodzaju sprzętu z grupy drukarek biurowych i ciężko zdefiniować, jaki rodzaj sprzętu można zakwalifikować do pochodzącego z gospodarstwa domowego, a jaki z biura.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Cyfrowa Polska
27.		Zawyżanie obowiązku Polski w zbiórce i przetwarzaniu odpadów powstałych ze sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Dyrektywa 2012/19/UE transponowana jest do polskiego prawa poprzez Ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Ustawa o ZSEE), która to nakłada na wprowadzających obowiązek raportowania wprowadzenia sprzętu elektrycznego i elektronicznego (SEE) na rynek oraz uzyskania odpowiednich poziomów zbiórki i recyklingu ZSEE obliczanych na podstawie masy wprowadzonego sprzętu. Natomiast to Polska jako kraj odpowiada za osiągnięci ogólnego celu uzyskania	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera	Związek Cyfrowa Polska

	poziomu zbiórki ZSEE, który do 2017 wynosił 4 kg ZSEE na osobę i stopniowo rośnie do poziomu, który w 2021 roku może osiągnąć nawet 10 kg per capita. Dlatego tak ważne jest rozwiązanie problemu sztucznego zawyżania ww. obowiązku. Dzieje się tak ponieważ w Polsce działa wiele firm dystrybucyjnych oraz brokerskich, które zarówno są importerem sprzętu EE jak i ich eksporterem. Obecne rozwiązania w przypadku większego eksportu nad importem nie pozwalają odliczyć nadwyżki eksportu lub skompensować jej z importem z 3 ostatnich lat. Art. 8. 1. Ustawy o ZSEE przy ustalaniu masy sprzętu wprowadzonego do obrotu nie uwzględnia się masy sprzętu, który został wywieziony z terytorium kraju przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę, na podstawie dokumentów potwierdzających wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim lub wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w tym samym roku kalendarzowym, w którym sprzęt został wprowadzony do obrotu. Przykład: • W 2017 r. przedsiębiorca A importował 1000 kg sprzętu z czego 600 kg zostało wyeksportowane w tym samym 2017 roku. A pozostałe 400 kg sprzedał w Polsce. W grudniu 2017 r. kupił w Polsce 500 kg sprzętu od importera przedsiębiorcy B. • Do raportu za 2017 : wprowadzono $1000-600=400$ kg sprzętu (zakupione w grudniu 500 kg nie podlega raportowaniu, bo zostało już zaraportowane przez przedsiębiorcę B) • W 2018 r. przedsiębiorca A nie prowadził importu, ale był eksport 400 kg sprzętu (zakupionego w 2017 r.) • Do raportu za 2018 r. przedsiębiorca A musi wpisać 0 kg (zero) choć powinno być - 400 kg (minus). W konsekwencji takiej praktyki nie ma możliwości „wykorzystania nadwyżki” – kompensacji w następnym okresie rozliczeniowym. Skutkuje to nieprawdziwym zawyżeniem wprowadzenia czyli zawyżonymi opłatami dla firm oraz zawyżonymi obowiązkami w skali kraju. Takie niewłaściwe rozwiązanie nabierają coraz większego znaczenia dla systemu w sytuacji rosnących poziomów zbiórki ZSEE, których wykonanie staje się coraz większym wyzwaniem. Konsekwencje takich przepisów mają również znaczenie ze względu na zwiększającą się aktywność eksportu polskich dystrybutorów wynikający z ewolucji modeli biznesowych. Polska ze względu na dobre położenie geograficzne i rozbudowane zaplecze magazynowe z wysokim poziomem autoryzacji dystrybutorów buduje pozycję lidera eksportu elektroniki w rejonie Europy Środkowej i Wschodniej.	przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
28.	Brak ważnych aktów wykonawczych do zmian ustawy. Projekt wprowadza w formie ogólnych zapisów poważne zmiany do kilku ustaw i wiele z tych zmian wymaga wydania aktów wykonawczych, które winny być przygotowane równolegle z projektem zmian ustawy. Tak jest np. w przypadku zapisów dotyczących wymagań dla nowego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP). Dyskutowana w I połowie 2020 r. koncepcja Ministerstwa Klimatu dot. nowego modelu ROP-u do wdrożenia w kraju nie została uzgodniona finalnie, co oznacza, że praktycznie jej nie ma. Dlatego	Uwaga nieprzyjęta. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach, a nie w rozporządzeniu.	Krajowa Izba Gospodarcza

		zapisy ogólne w tym przypadku nie są absolutnie wystarczające, a wręcz mogą powodować chaos oraz dalsze problemy na rynku odzysku i recyklingu, który dzisiaj sygnalizuje poważne problemy realizacyjne np. wycofanie obowiązku odzysku (likwidacja DPO i EDPO). Dlatego za konieczne należy uznać uzupełnienie projektu o co najmniej odesłania w przypadku ważnych zmian do aktów wykonawczych, które w określonym czasie zostaną solidnie przygotowane i wydane. Dopiero wtedy zmiany mogą być skutecznie wdrażane. Należy wskazać, że zmiany w dyrektywach UE wyraźnie rozróżniają termin wprowadzenia określonych zmian do systemu prawnego od terminu ich wdrożenia do obiegu gospodarczego, co winno pozwolić na dopracowanie optymalnych rozwiązań i wydanie aktów wykonawczych, jak również dać wystarczający czas zobowiązanym przedsiębiorcom na przygotowanie się do tych zmian.		
29.		Uznanie niektórych grup jednostkowych opakowań konsumenckich w 100% jako pochodzących z gospodarstw domowych. Stoimy na stanowisku, że materiały opakowaniowe, które reprezentowane są wyłącznie przez jednostkowe opakowania konsumenckie powinny być automatycznie oraz w 100% uwzględniane jako pochodzące z gospodarstw domowych bez potrzeby udowadniania ich źródła pochodzenia. Dotyczy to w szczególności opakowań aluminiowych oraz opakowań szklanych, ale ostateczna lista takich opakowań winna być przyjęta po szczegółowej analizie zasadności. Takie podejście istotnie upraszcza procesy i procedury, które muszą stosować przedsiębiorcy w obrocie gospodarczym.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Krajowa Izba Gospodarcza
30.		Dublowanie zmian w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Część zapisów przedmiotowego projektu wydaje się być identyczna z zapisami innego projektu zmian z dnia 09.10.2020r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. W obu projektach zmieniana jest m.in. ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez np. dodanie art. 3aa, zmianę art. 3b itd., co oznacza, że część zmian się pokrywa, część zmienia zapisy projektu z dnia 9.10.2020 r. a część jest zupełnie nowa. W efekcie dochodzimy do sytuacji w której jedna ustawa (UCPG) będzie się zmieniała w kilkudniowym przedziale czasowym, co należy uznać za niezasadne i niezrozumiałe. Ponadto przedsiębiorcy zwracają uwagę na potrzebę przyjęcia jednolitej i zgodnej z dyrektywą definicji odpadów komunalnych ponieważ definicja zawarta w projekcie ustawy nie jest prawidłowo zredagowana, a wręcz wewnętrznie sprzeczna. W pierwszej części (ppkt 7) skopiowano definicję odpadu komunalnego pochodzącego spoza gospodarstwa domowego z obecnego brzmienia definicji z użyciem alternatywy „lub” zamiast „i”, w punkcie „b” natomiast sformułowano nieco inną definicję, ale zgodną z dyrektywą odpadową (vide art. 1 pkt 3). Dlatego należy dostosować redakcję przepisu, aby była precyzyjna i czytelna, co winno być zgodne z intencją projektodawcy.	Odnośnie do dublowania zmian w przepisach - uwaga przyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektórych innych ustaw uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada. Odnośnie do definicji - uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Krajowa Izba Gospodarcza
31.		Na jakich podmiotach będzie spoczywał obowiązek osiągnięcia oraz raportowania o wyznaczonych przez art. 11 ust. 2 lit. b Dyrektywy ramowej o odpadach (2008/98/WE) poziomie recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i	Uwaga nieprzyjęta.	Towarzystwo na rzecz Ziemi, Polskie

		rozbiórkowych, po usunięciu dotychczasowych zapisów nakładających ten obowiązek na gminy? Brak wyznaczenia odpowiedzialnego lub odpowiedzialnych podmiotów spowoduje brak możliwości realizacji obowiązków Dyrektywy. Naszym zdaniem, nie wyznaczenie przez Dyrektywę nowych celów odzysku i recyklingu po 2020 roku nie zwalnia kraju członkowskiego do co najmniej utrzymania wcześniej osiągniętego poziomu. Tym bardziej, że art. 11 ust. 6 Dyrektywy uprawnia Komisję Europejską do wyznaczenia nowych celów przed końcem 2024 r.	Cele/ nowe poziomy dla odpadów BiR po roku 2020 w tym zakresie nie zostały jeszcze określone. W projektowanej ustawie określono natomiast nowe wymagania w zakresie selektywnego zbierania odpadów BiR.	Stowarzyszenie Zero Waste, Polska Zielona Sieć
32.		Na wstępie chcielibyśmy podkreślić, że proponowane rozwiązania w najmniejszym stopniu nie rozwiązują problemów prowadzących stacje demontażu, które zgłaszamy Ministerstwu od lat, a które zostały przedstawione podczas posiedzenia Zespołu Roboczego ds. Recyklingu i Gospodarki Odpadami przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców z udziałem Ministra Jacka Ozdoby w dniu 20 lutego 2020 r. i opisane w kierowanych do Rzecznika piśmie FORS/088/2020 (pismo w zał.) Projekt skupia się w zasadzie wyłącznie na opakowaniach, sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz materiałach budowlanych. Projekt nie zakłada żadnych zmian związanych z implementacją Dyrektywy 2000/53/WE w sprawie recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Mamy jednak nadzieję, że Ministerstwo przystąpi w niedługiej przyszłości do przeglądu polskiego prawodawstwa w zakresie recyklingu pojazdów i po konsultacjach z przedstawicielami branży opracowane zostaną zmiany, które ograniczą nielegalny demontaż i pozwolą polskim stacjom demontażu rozwijać się zamiast spychać je do szarej strefy. 1) obowiązek osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu, nałożony na prowadzącego stację demontażu, przy jednoczesnym braku wpływu ze strony prowadzącego stację na osiągnięte wyniki. Zgodnie z ustawą o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, odpowiedzialność za uzyskanie poziomów odzysku i recyklingu w wysokości odpowiedni 95% i 85% spoczywa na prowadzących stacje demontażu, choć w przypadku innych grup odpadów, odpowiedzialny jest za to producent. Prowadzący stację demontażu ponosi też finansowe konsekwencje nieuzyskania poziomów odzysku i recyklingu, choć tak naprawdę w znikomym stopniu ma wpływ na to, jaki poziom uzyska. Trzeba bowiem pamiętać o tym, że prowadzący stację demontażu nie ma wpływu na to, w jakim stanie pojazd do niego trafi, a musi przyjąć każdy pojazd. Jedynie w przypadku pojazdu niekompletnego może pobrać opłatę - niekompletnego tj. nieposiadającego pewnych elementów wyposażenia i części, niezależnie od wagi przekazywanego do demontażu pojazdu. Tymczasem waga jest kluczowa, ponieważ punktem wyjścia do obliczenia poziomów odzysku i recyklingu pojazdu jest jego masa własna (tj. masa wpisana w dowodzie rejestracyjnym pomniejszona o 40 kg paliwa). Niejednokrotnie nawet w przypadku pojazdów kompletnych masa z wagi w chwili przyjęcia jest niższa od masy własnej o ponad 30%, a to od niej trzeba obliczać poziomy. Ponadto, pozostałości po demontażu, czyli karoserie, które stanowią około 60% % masy całego pojazdu, powinny trafić do strzępiarki. Masa przekazywana do strzępiarki rozliczana jest więc próbą strzępienia – prowadzący stację demontażu nie ma żadnego wpływu na wyniki próby strzępienia, nie ma też żadnych mechanizmów mobilizujących prowadzących strzępiarki do tego, by podnosić wydajność strzępiarek i poprawić tym samym wyniki próby strzępienia.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów

	Od lat powtarzamy, że prowadzący stację demontażu może poziomy obliczyć, lecz nie może odpowiadać za ich osiągnięcie w sytuacji, gdy poziomy uzależnione są od działania pozostałych operatorów w systemie recyklingu oraz jakości odpadu, jaki zostanie przekazany do stacji demontażu. W naszej ocenie nakładanie wyłącznie na prowadzącego stację demontażu obowiązku osiągnięcia poziomów odzysku i recyklingu i uczynienie go jedynym odpowiedzialnym za osiągnięcie tego poziomu, jest sprzeczne z unijną zasadą „zanieczyszczający płaci”, jak również regulacjami wynikającymi z Dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji. Ponadto nie widzimy podstaw do nakładania na prowadzących stację demontażu sankcji w postaci opłaty za nieosiągnięcie poziomów odzysku i recyklingu (art. 28a ustawy o recyklingu pojazdów), w sytuacji gdy poziomy nie zależą od prowadzącego stację demontażu a od stopnia kompletności przekazywanego pojazdu oraz wyników próby strzępienia. 2) obowiązek przyjęcia każdego pojazdu bez możliwości pobrania opłaty od właściciela pojazdu Pomimo wielu obowiązków nałożonych ustawą (oprócz osiągnięcia wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, obowiązek przetwarzania pojazdów w określonych, bezpiecznych dla środowiska warunkach), prowadzący stację nie może pobrać opłaty od ostatniego właściciela za przyjęcie pojazdu. Przewidziany w art. 11 ustawy o recyklingu obowiązek zapewnienia sieci przez wprowadzających pojazdy i pokrycia kosztów przetwarzania odpadów pochodzących z pojazdów wycofanych z eksploatacji, niczego w sytuacji stacji nie zmienia. Po pierwsze: przepisy mówią wyłącznie o pokryciu kosztów przetwarzania odpadów pochodzących z pojazdów, ale nie samych pojazdów. Po drugie zapisy dotyczące obowiązku zapewnienia sieci są tak skonstruowane, że nie zapewniają pokrycia kosztów wszystkim prowadzącym stację demontażu. Wprowadzający bowiem mają obowiązek finansowania wyłącznie stacji będących w sieci wprowadzającego – producenta pojazdów. W przypadku wprowadzających nie więcej niż 1000 pojazdów w ciągu roku – wystarczą 3 punkty, w tym jedna stacja demontażu, położone w różnych miejscowościach. W przypadku wprowadzających powyżej 1000 pojazdów – zapewnić należy w każdym województwie 3 punkty, w tym jedną stację demontażu, położone w różnych miejscowościach. Zatem już na bazie 16 stacji demontażu można zbudować sieć zbierania pojazdów, co oznacza, że finansowanie może uzyskać właśnie te kilkanaście stacji demontażu, a reszta będzie pozbawiona jakichkolwiek środków na pokrycie kosztów przetwarzania pojazdów. Sprzeciw nasz budzi zakłócenie konkurencyjności, z jakim mamy do czynienia przy systemie finansowania recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji przewidzianym w art. 11 i 11a ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Jeśli ustawa może zapewnić finansowanie tylko 16 stacjom demontażu, to pozostałe z ponad 1000 podmiotów prowadzących stację demontażu, ma zdecydowanie gorsze warunki funkcjonowania na rynku, ponieważ nie może liczyć na pokrycie chociażby kosztów zagospodarowania odpadów pochodzących z pojazdów nie mówiąc o podstawowych kosztach demontażu pojazdu. W sytuacji kryzysu, z jakim mamy już dziś do czynienia, takie zakłócenie konkurencyjności skutkować będzie likwidacją większości stacji demontażu. Żadna bowiem stacja demontażu, przy tak znacznych obciążeniach, nie będzie w stanie funkcjonować bez rekompensaty straty wynikającej z bilansu przychodów i kosztów związanych z przetwarzaniem pojazdów wycofanych z eksploatacji, które zgodnie z katalogiem	

	odpadów są odpadami niebezpiecznymi. Ponadto należy nadmienić, że wprowadzający pojazd (producent) może sam wybudować sieć i nie zapewnić finansowania żadnej ze stacji demontażu będącej na rynku. 3) obowiązek przyjęcia i zagospodarowania części pochodzących z naprawy samochodów osobowych – nawet w przypadku, gdy prowadzący stację demontażu nie chce i nie zamierza takiej działalności prowadzić. Obowiązek ten wynika z art. 23a ustawy o z 20 stycznia 2005 r o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Aby wypełnić ten obowiązek, przedsiębiorcy prowadzący stacje demontażu musieli dostosować decyzje, wnieść zabezpieczenia roszczeń, wyznaczyć nowe miejsca magazynowania odpadów, pomimo, że tej działalności nie prowadzili i nie zmierzali i nie zamierzają prowadzić. W naszej ocenie zmuszanie do prowadzenia działalności innej niż przedsiębiorca zamierzał jest naruszeniem prawa do swobody prowadzenia działalności gospodarczej. szara strefa – ponad 50% pojazdów wycofywanych z eksploatacji demontowanych jest poza legalnymi stacjami demontażu. Nie ma systemowych rozwiązań, które spowodowałyby zwiększenie strumienia pojazdów przekazywanych do legalnych stacji demontażu. W 2015 r. dyskutowany był system „500 za 500” podobny do systemu kaucyjnego, który zakładał, że od każdego wprowadzonego na polski rynek pojazdu, wprowadzający wpłaciłby do systemu 500 zł, zaś przekazując pojazd do stacji demontażu lub punktu zbierania pojazdów, właściciel otrzymałby wypłatę z systemu w kwocie 500 zł. Nowe rozwiązania w projekcie zmiany ustawy o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji z 2015 r., przewidujące wprowadzenie tego systemu, pomimo pozytywnych opinii, zarówno ze strony branży, jak i ekspertów, ostatecznie nie zostały przyjęte. Nie ma więc w Polsce żadnych mechanizmów prawnych czy systemowych które ograniczyłyby zjawisko szarej strefy. W tym miejscu podkreślić należy, że legalne firmy prowadzące stacje demontażu od każdego sprzedanego odpadu czy też części nadającej się do powtórnego użycia odprowadzają 23 procentowy podatek VAT.		
33.	Warto też zauważyć, że w projekcie nie ma żadnych wytycznych do sprecyzowania momentu, w którym dany produkt staje się odpadem. Obowiązująca dziś definicja odpadu z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach jest chyba jednak zbyt ogólna i w praktyce organów interpretowana tak szeroko, że coraz większa grupa produktów, znajdujących swoje zastosowanie w gospodarce, które mogłyby być nadal używane bez uszczerbku i dla środowiska i dla użytkowników, uznawana jest za odpady. Widzimy coraz większą pokusę ze strony organów kontrolnych, by produkty nie w pełni sprawne, wymagające naprawy, traktować jako odpady, co jest daleką przesadą i prowadzić będzie to tego, że w przyszłości wszystko co nie jest w pełni sprawne i wymaga naprawy, uznawać będziemy za odpady, które mogą być ponownie użyte jedynie po poddaniu ich procesom przygotowania do ponownego użycia. W naszej ocenie ten kierunek nie jest właściwy, stąd za konieczne widzimy doprecyzowanie definicji odpadu.	Uwaga nieprzyjęta. Definicja odpadów jest spójna w całej Unii Europejskiej, ponad to w ustawie o odpadach zostały wprowadzone definicje doszczegóławiające materię, zgodnie z dyrektywą 2018/851, np. definicja ponownego użycia, definicja przygotowania do ponownego użycia oraz definicja odzysku materiałowego.	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
34.	Projekt nie rozwiązuje również problemu funkcjonowania organizacji odzysku, które (być może nieświadomie) wykorzystują fikcyjne dokumenty potwierdzające odzysk lub recykling - DPO, DPR,	Uwaga nieprzyjęta.	Stowarzyszenie Forum

		EDPO,EDPR. W procedowanym aktualnie w Sejmie projekcie ustawy o zmianie ustawy o czystości i porządku w gminie oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 723) zaproponowano przesunięcie do 1 stycznia 2022r. obowiązek wystawiania tych dokumentów w systemie BDO. Jakie jest tego uzasadnienie, skoro całe BDO w opinii Rządu działa poprawnie, a od stycznia 2021 r. było równolegle planowane nawet połączenie BDO i JPK.	Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Recyklingu Samochodów
35.		Przekazany do konsultacji publicznych projekt ustawy zawiera definicję rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Nie proponuje natomiast szczegółów dotyczących tego systemu, który – jak wynika z zapowiedzi medialnych ze strony przedstawicieli Ministerstwa Klimatu i Środowiska – ma zostać zaproponowany w oddzielnym projekcie legislacyjnym. <u>W związku z tym, chcielibyśmy przedstawić podstawowe propozycje dotyczące systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta.</u> Wyodrębnienie indywidualnego celu recyklingowego dla kartonów do płynnej żywności Kartony do płynnej żywności są w Polsce recyklingowane w znacznej skali. Są wykorzystywane m.in. do pakowania niskoprzetworzonej żywności takiej jak mleko i soki oraz są jednym z rodzajów opakowań wielomateriałowych. W obecnym stanie prawnym opakowania wielomateriałowe podlegają celom dotyczącym odzysku i recyklingu przewidzianym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawierającym z marszałkiem województwa). Rozporządzenie to przewiduje cele dla wszystkich odpadów wielomateriałowych na poszczególne lata. Na marginesie wspomnę, że z zadowoleniem przyjmujemy pozostawienie jedynie celu na recykling w nowym projekcie i pominięcie celu na odzysk. Takie podejście wspomaga gospodarkę cyrkularną i efektywne użycie surowców. Wyodrębniony cel recyklingowy na grupę kartonów do płynnej żywności w nowym systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta byłby istotnym impulsem rozwojowym dla nowych inwestycji i modernizacji obecnych sposobów recyklingu oraz pozwoliłby także na jeszcze silniejsze skierowanie środków na innowacyjne metody zagospodarowania kartonów do płynnej żywności. A odpady takie posiadają znaczny potencjał zarówno jeżeli chodzi o możliwą do poddania recyklingowi wartość materiałową wchodzących w jej skład surowców jak i znaczne możliwości wzrostu. Spowodowałoby to także istotny wzrost zaangażowania firm zajmujących się zbieraniem i segregacją odpadów opakowaniowych po kartonach do płynnej żywności. Rozwiązanie polegające na wyodrębnieniu indywidualnego celu recyklingowego dla kartonów do płynnej żywności z powodzeniem funkcjonuje w niektórych państwach członkowskich Unii Europejskiej np. w Austrii, Belgii, Francji i Niemczech. Takie rozwiązanie byłoby także kontynuacją trendu wyodrębniania celów dla konkretnych grup produktowych, biorąc pod uwagę konieczność osiągnięcia jeszcze wyższych poziomów	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Fundacja ProKarton

	recyklingu. Mam w tym momencie na myśli np. indywidualny cel selektywnego zbierania butelek z tworzyw sztucznych w Unii Europejskiej na poziomie 77 % w 2025 r. i aż 90% w 2029 r. przewidziany w tzw. dyrektywie SUP. Ponadto, wyodrębnienie celu recyklingowego dla kartonów po płynnej żywności pozwoliłoby uniknąć mylnych przekonań związanych z ich przydatnością do recyklingu. W przeciwieństwie od kartonów po płynnej żywności w kategorii odpadów wielomateriałowych znajdują się także odpady trudne w zbieraniu, sortowaniu i recyklingu, które ze względu na swoją niewielką jednostkową masę lub na stopień ich zanieczyszczenia tłuszczem rzadko wchodzą do systemu recyklingu i są najczęściej przerabiane na paliwo alternatywne. Mowa jest tutaj np. o opakowania po słodyczach, przyprawach, kawie oraz opakowaniach wielomateriałowych do masła i margaryny. Należy podkreślić, że wśród odpadów wielomateriałowych to właśnie kartony do płynnej żywności (stanowiące ok. 50-55% wszystkich odpadów wielomateriałowych) są łatwo identyfikowalne, sortowane, zbierane i realnie poddawane recyklingowi. Poziom recyklingu kartonów do płynnej żywności sięgnął w 2019 r. w całej Unii Europejskiej 51%. Wyodrębnienie indywidualnego celu recyklingowego w istotny sposób przyczyniłoby się do zwiększania poziomów selektywnej zbiórki i recyklingu tego typu opakowań w Polsce. Sposób gospodarowania odpadami w nowym systemie W obecnym stanie prawnym zagospodarowaniem odpadów wielomateriałowych, w tym zużytych kartonów do płynnej żywności, zgodnie z art. 25 ustawy <i>o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</i> zajmują się organizacje samorządu gospodarczego w formie porozumienia z marszałkiem województwa. Godnym podkreślenia jest fakt, iż wypracowany schemat funkcjonowania porozumień sprawia, że znajdują się one pod względem operacyjnym najbliżej zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Przy pozyskiwaniu surowca wtórnego z rynku odpadów stosują one zasadę finansowania kosztów netto selektywnej zbiórki oraz kosztów sortowania/przygotowania do recyklingu. Przykładowo, jeżeli chodzi o kartony do płynnej żywności porozumienia kupują wysegregowane i zbelowane kartony po aktualnej cenie rynkowej. Dokumenty potwierdzające recykling (DPR) – które są podstawą rozliczeń w zakresie wszystkich opakowań – służą w tym wypadku jedynie do celów statystycznych oraz są niezbędne w sprawozdawczości. Na uwagę zasługuje też fakt, że zasada kosztu netto materializuje się niezależnie od popytu na konkretne surowce na rynku – np. ostatnio, z uwagi na zmniejszony popyt na surowiec wtórny na rynku papieru, dobrowolne porozumienia zmuszone są także do pokrywania dodatkowych kosztów recyklingu kartonów do płynnej żywności w papierniach. Mając to na uwadze, branża kartonów do płynnej żywności stoi na stanowisku, że nowe rozwiązania systemowe w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta mogą w znacznym stopniu czerpać z powyższych rozwiązań. A ponadto, nowy system nie powinien pomijać indywidualnych doświadczeń porozumień. Przy tworzeniu nowego systemu nie można utracić tego wszystko, co udało się osiągnąć w poprzednich latach. Konieczny jest transfer zdobytych doświadczeń i know-how z porozumień do nowego systemu, a także zapewnienie kontynuacji i ciągłości obecnie realizowanych działań. Kategoria opakowań	

		wielomateriałowych (w tym w przeważającej części kartony do płynnej żywności) osiągnęła wysoki przyrost recyklingu na przestrzeni ostatnich lat. Należy zatem kontynuować te osiągnięcia i dobre praktyki w ramach nowej struktury organizacyjnej.		
36.		W pierwszej kolejności, odnosząc się do projektowanych zmian w ustawie o odpadach w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producentów. proponujemy stworzenie nowego, skutecznego systemu rozszerzonej odpowiedzialności producentów (zwanego poniżej : „ROP”) obejmującego finansowanie odbioru i zagospodarowania odpadów oraz budowy instalacji recyklingu, gwarantującego systematyczny odbiór odpadów powstałych z przetworzenia odpadów komunalnych i pochodzących z selektywnej zbiórki. Wprowadzający na rynek produkty lub ich producenci winni w pełnym zakresie finansować koszty zarówno selektywnej zbiórki i zagospodarowania odpadów objętych zakresem przedmiotowym ROP, jak i utylizacji odpadów pozostałych po przeprowadzeniu tych procesów (tzw. odpadów resztkowych). Jest postulat od wielu lat zgłaszany przez naszą Izbę, gdyż w ocenie naszych członków jest to jedyny mechanizm, który pozwoli w sposób skuteczny i efektywny wdrożyć do polskiego systemu prawnego elementy systemu gospodarki w obiegu zamkniętym	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
37.		podwyższenie wysokości maksymalnych stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne - do co najmniej 6,4% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem (obecnie jest to 3.2%). W wyniku rosnących kosztów transportu i zagospodarowania odpadów komunalnych pozostawienie maksymalnych stawek opłat na wskazanym w ustawie poziomie uniemożliwia gminom ustalenie opłat w wysokości pozwalającej na pełne pokrycie kosztów systemu gospodarowania odpadami komunalnymi (GOK),	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, który zawiera postulowane zmiany obecnie jest na etapie prac w rządzie, projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów (nr UD 163).	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
38.		przywrócenie uprzednio obowiązującego rozwiązania legislacyjnego , w którym to gmina samodzielnie decyduje o objęciu tzw. nieruchomości niezamieszkanym gminnym systemem odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych. Zapisy ustawy o utrzymaniu czystości porządku w gminach w obecnym kształcie, tj. dobrowolne przystępowanie właścicieli nieruchomości niezamieszkałych do systemów gminnych skutkują	Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

		niestabilnością systemów gminnych, utratą kontroli gmin nad strumieniem odpadów oraz zbędnym multiplikowaniem usług w zakresie transportu odpadów (zwłaszcza w dużych konglomeracjach miejskich) ze szkodą dla środowiska naturalnego,	dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, obecnie jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	
39.		dopuszczenie realizacji zamówień w modelu “in-house” w gospodarce odpadami komunalnymi w przypadku zintegrowanych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi, tj. w przypadku objęcia przez gminę systemem gminnym tzw. nieruchomości niezamieszkanymi, poprzez wykreślenie art. 6c ust 2a z ustawy. Model „in-house” powinien być realizowany w przypadku wszystkich właścicieli nieruchomości zarówno zamieszkanymi, jak i niezamieszkanymi, na których powstają odpady komunalne,	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

40.		wprowadzenie zmian umożliwiających stosowanie metody naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi uzależnionej od liczby osób w gospodarstwie domowym,	Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
41.		umożliwienie gminom dostępu do danych osobowych w zakresie zużycia tzw. mediów (woda, energia elektryczna, energia cieplna, gaz) występującego na nieruchomościach, których właściciele mają obowiązek złożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, poprzez wprowadzenie do ustawy nowej regulacji prawnej, zezwalającej gminom na uzyskiwanie informacji, stanowiących dane osobowe z baz danych podmiotów zewnętrznych w stosunku do gmin, w przypadku każdej z dopuszczonych przepisami ustawy metod obliczania tej opłaty,	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163. W ramach konsultacji,	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

			opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	
42.		uchylenie możliwości przekazywania przez właścicieli nieruchomości w zabudowie jednorodzinnej kompostujących bioodpady i korzystających z tego tytułu z obowiązkowej, ustawowej obniżki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi jakiegokolwiek części frakcji bioodpadów powstających na ich nieruchomościach do zagospodarowanie w gminnym systemie gospodarki odpadami komunalnymi	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
43.		uchylenie art. 9h ustawy, przewidującego po stronie przedsiębiorców odbierających odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości obowiązek przekazywania właścicielom nieruchomości , od których odbierają odpady komunalne rachunku, w którego treści wyszczególnione mają być koszty odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych albo jego przerwadagowanie w sposób nadający mu brzmienie dające możliwość praktycznej realizacji tego obowiązku – jako zapisu nie możliwego do wykonania w praktyce obrotu prawnego	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

			kompleksowy, jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	
44.		Jednocześnie, mając na celu optymalizację zasad funkcjonowania gminnych systemów gospodarowania odpadami komunalnymi w gminach, wnosimy o umożliwienie gromadzenia oraz transportu bioodpadów (zbieranych w odrębnych workach) łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi. Powyższe rozwiązanie polegałoby na dodaniu w § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów ustępu 5a w następującej treści: „5a. W przypadku zbierania frakcji odpadów, o której mowa w § 3 pkt 5 w workach, dopuszcza się transport tych worków łącznie z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, pod warunkiem zabezpieczenia ich przed możliwym zmieszaniem z odpadami niesegregowanymi.”. Nadto, wnioskujemy o dopuszczenie łącznego transportu odpadów zbieranych selektywnie, poprzez nadanie nowego brzmienia § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 października 2016 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla transportu odpadów: „§ 4.1. Transport odpadów odbywa się w sposób uniemożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów, z wyjątkiem gdy strumień zmieszanych rodzajów odpadów w całości jest kierowany do przetwarzania w tym samym procesie. 2. Dopuszcza się wspólny transport frakcji zbieranych selektywnie, takich jak: papier, metal i tworzywa sztuczne.”.	Uwaga nieprzyjęta. Transport odpadów odbywa się w sposób uniemożliwiający mieszanie poszczególnych rodzajów odpadów. Odpady różnych frakcji umieszczone w workach nie mieszają się a więc mogą być transportowane razem – trzeba tylko zapewnić aby się nie zmieszały.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
45.		Projekt wprowadza również zmiany w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403), podobnie jak projekt z dnia 9.10.2020r.. Oba te projekty dotyczą kwestii m.in. wystawiania dokumentów potwierdzających odzysk i recykling z tym jednak, że projekt z dnia 9.10.2020r. wskazuje, iż w 2021r stosuje się przepisy dotychczasowe, aczkolwiek przepisy te wejdą w życie z dniem 01.01.2022r. a projekt z 13.10.2020 r. wskazuje, że wnioski i dokumenty w zakresie DPO, DPR i EDPR itd. składa się i przekazuje za pośrednictwem BDO już od momentu wejścia zmienianej tym projektem ustawy. Projekt zawiera także zmiany do kilku ustaw, a wiele z nich zawiera upoważnienia do wydania aktów wykonawczych w postaci rozporządzeń. Naszym zdaniem powinny one być przygotowane i przedstawione razem z projektem zmian ustawy. Dotyczy to np. zapisów prawnych dotyczących wdrażania ROP. Ten istotny z punktu widzenia samorządów, instalacji i mieszkańców nowy element gospodarki odpadami wymaga całościowej wizji, w której istotnym elementem są akty wykonawcze do ustawy. Dyrektywy UE rozdziałają termin wprowadzenia zmian do systemu prawnego od terminu ich wdrożenia do obiegu gospodarczego. Powinno to pozwolić na dopracowanie optymalnych rozwiązań oraz przygotowanie (po konsultacjach) i wydanie aktów wykonawczych do ustawy.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach, a nie w rozporządzeniu.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

46.	Piec cementowy jest unikalnym urządzeniem, w którym przetwarzane termicznie surowce, mają bezpośredni i natychmiastowy kontakt z produktami spalania paliwa jak popiół i gazy odlotowe, i dlatego może zachodzić zarówno odzysk ciepła, jak i odzysk składników mineralnych popiołu. Do produkcji klinkieru cementowego niezbędne są surowce dostarczające cztery podstawowe tlenki (tlenek wapnia CaO, dwutlenek krzemu SiO₂, oraz mniejsze ilości tlenku glinu Al₂O₃ i tlenku żelaza Fe₂O₃), które są spiekane w obrotowym piecu cementowym. Badania wykazały, że popiół z paliw alternatywnych wchodzący w skład wypalanego klinkieru, charakteryzuje się zawartością tych samych czterech podstawowych tlenków klinkierotwórczych, i dlatego uzupełnia część surowca potrzebnego do jego produkcji. Z przeprowadzonych badań wynika, że udział popiołu w paliwach alternatywnych wynosi kilkanaście procent. Cementownia jest w stanie wykazać, że rodzaj stosowanych odpadów pozwala na takie właśnie ich wykorzystanie, z określeniem udziału poszczególnych składników przetwarzanych w obu procesach a także, że spełnione są wymagania ochrony życia i zdrowia ludzi oraz środowiska. Obowiązujące przepisy, w szczególności ustawy o odpadach, nie zawierają zakazu kwalifikowania danego procesu technologicznego, jako realizującego równocześnie dwie formuły odzysku -odzysk energii i recykling materiałowy. W związku z tym, zwracamy się do Pana Ministra o poparcie na poziomie władz samorządowych, pozwalające na zakwalifikowanie w pozwoleniach zintegrowanych cementowni procesu współspalania paliw alternatywnych w obrotowym piecu cementowym, jako odzysk energii (R1) i recykling materiałowy(R5). Aktualne roczne zużycie paliw alternatywnych w postaci RDF kształtuje się na poziomie ok. 1,5 mln ton oraz ok. 90 tys. Ton zużytych opon. Docelowo, potencjał przetwórczy w zakresie RDF może wynieść nawet 1,8 mln ton rocznie. RDF jest produkowany na bazie odpadów komunalnych (do 70%) z dodatkiem odpadów przemysłowych. Dla zilustrowania ilości materiału poddanego recyklingowi w procesie współspalania paliw alternatywnych w klinkierowym piecu cementowym prezentujemy poniższy przykład –ilość zużytego RDF 1,5 mln ton, w tym: -40% odpadów opakowaniowych tworzyw sztucznych (150102); popiół 6%, -25% odpadów opakowaniowych papieru i tektury (150101); popiół 12%, -5% odpadów opakowaniowych wielomateriałowych; popiół 12%. Uzyskujemy sumarycznie 90 tys. ton materiału poddanego recyklingowi. Zwracamy się o przeanalizowanie naszej propozycji i dostosowanie odpowiednich przepisów, w taki sposób, aby umożliwić włączenie cementowni w realizację obowiązków dotyczących osiągnięcia określonych poziomów recyklingu dla odpadów komunalnych i opakowaniowych. W tym zakresie istotna byłaby in. odpowiednia zmiana zapisów w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w szczególności zmiana w art. 21 pkt 3 dopuszczającym również recykling tworzyw, w wyniku którego otrzymuje się także inne produkty, nie tylko wykonane z tworzywa sztucznego oraz zmiana w art. 21 pkt. 4 pozwalającym na recykling odpadów opakowaniowych z drewna nie tylko poprzez R3, ale również w procesie R5.	Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Stowarzyszenie Producentów Cementu

		Warto dodać, że w innych krajach europejskich, jak Portugalia, Francja, Belgia, Węgry, Irlandia czy Wielka Brytania popiół z paliw alternatywnych w cementowni jest raportowany jako materiał wykorzystany w procesie R5.		
47.		[Produkt uboczny] – PKN ORLEN ocenia, że proponowana formuła uznawania odpadu za produkt uboczny niebędący odpadem, jest korzystnym rozwiązaniem dla rynku gospodarowania odpadami, co będzie miało pozytywne skutki w toku prowadzonych w tych sprawach postępowań administracyjnych.	Uwaga przyjęta do wiadomości.	PKN ORLEN S.A.
48.		[Utrata statusu odpadów] – proponowana zmiana umożliwiająca utratę statusu odpadów przez materiały, które mają być wykorzystywane do konkretnych celów bez zastrzeżenia, że mają to być materiały powszechnie stosowane do tych konkretnych celów, należy za uznać za zmianę słuszną, powodującą rozszerzenie możliwości wykorzystania materiałów w nieszablonowy sposób, co wiąże się z ograniczaniem ilości wytwarzanych odpadów. Spółka dostrzega w tym rozwiązaniu potencjalne zwiększenie masy odpadów uznawanych za objęte recyklingiem.	Uwaga przyjęta do wiadomości.	PKN ORLEN S.A.
49.		[Zapobieganie powstawaniu odpadów] – PKN ORLEN zauważa, że proponowane rozwiązania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, zwłaszcza na etapie projektowania wyrobu (ekoprojektowanie), a także w fazie jego produkcji, dystrybucji oraz konsumpcji, należy uznać za kierunkowo zgodne z zasadami określonymi w prawie unijnym, z drugiej jednak strony nie należy tracić z pola widzenia specyfiki procesu dostosowawczego do nowych oczekiwań po stronie podmiotów zaangażowanych w segment gospodarki odpadami, a w szczególności jego czasochłonności i kosztochłonności.	Uwaga przyjęta do wiadomości.	PKN ORLEN S.A.
50.		[Odpady budowlane i rozbiórkowe] – Spółka zwraca uwagę, że projektowane obowiązki selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, mogą stać w kolizji z nowymi krajowymi wymaganiami dla magazynowania odpadów. Konflikt projektowanych rozwiązań i warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 roku, może dotyczyć wymagań tworzenia miejsc magazynowania, spełniających warunki selektywnego zbierania odpadów budowlanych, na terenie niepodlegającym wytwórcy odpadów. Zlecenie przez przedsiębiorców usługi na zewnątrz, polegającej na organizacji miejsca magazynowania odpadów, ze względów logistycznych, może w konsekwencji powodować ograniczenie w ofertowaniu na wykonanie tego typu usług.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PKN ORLEN S.A.
51.		[Nowe zakazy dot. składowania i termicznego przekształcania odpadów] – pozytywnie oceniane przez PKN ORLEN jest wprowadzenie wyraźnego zakazu przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do składowania lub termicznego przetwarzania, przy zachowaniu pewnych wyjątków. Rozwiązanie to przysłuży się na rzecz dotrzymania wymaganych wartości docelowych w zakresie recyklingu odpadów komunalnych, w tym odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, w związku z czym powinno być impulsem dla krajowego rynku do poprawienia swoich zdolności w zakresie recyklingu i jednocześnie będzie działać na rzecz zapewnienia dostępności surowca dla takich instalacji. W ocenie Koncernu, ustalone poziomy recyklingu oraz przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych, nie będą możliwe do osiągnięcia bez stworzenia sieci instalacji do recyklingu	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PKN ORLEN S.A.

		odpadów, w tym odpadów z tworzyw sztucznych. Rozpoczęcie inwestycji w takie aktywa wymaga przewidywalności otoczenia regulacyjnego i biznesowego.		
52.		Zgodnie z uzasadnieniem, celem projektu ustawy jest transpozycja przepisów dyrektyw składających się na tzw. pakiet odpadowy do prawa krajowego. Należy zauważyć, że dyrektywa wiąże Państwa Członkowskie do których jest kierowana co do rezultatu, który ma być osiągnięty. Tym samym pakiet odpadowy określa ramy prawne oraz cele polityki odpadowej, które Polska zobowiązana jest osiągnąć; przy czym, dyrektywa pozostawia organom krajowym swobodę wyboru formy i środków co do osiągnięcia rezultatu. Zaproponowane rozwiązania powinny uwzględniać uwarunkowania krajowe tak, aby ich implementacja przyczyniła się do usprawnienia funkcjonującego systemu gospodarowania odpadami. Tymczasem projekt ustawy w przeważającej mierze zawiera zapisy przepisane wprost z dyrektyw pakietu odpadowego w oderwaniu od warunków specyfiki krajowego rynku odpadowego i nie określa żadnych konkretnych rozwiązań systemowych, co może skutkować nieosiągnięciem celów określonych w dyrektywach.	Uwaga nieprzyjęta. Brak proponowanych rozwiązań w uwadze. Projekt UC43 dopełnia transpozycji dyrektyw pakietu odpadowego.	FBSerwis SA
53.		W trosce o sytuację polskich przedsiębiorców i polskiej gospodarki, dostrzegamy konieczność pilnych zmian obowiązujących przepisów w zakresie wizyjnego systemu kontroli. Biorąc pod uwagę procedowaną nowelizację ustawy o odpadach, apelujemy o uwzględnienie dodatkowych zmian legislacyjnych dotyczących między innymi: - ograniczenia obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli do składowisk odpadów niebezpiecznych lub palnych, - rozszerzenia przewidzianego w art. 25 ust. 6j ustawy o odpadach zwolnienia z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli o odpadowy siarczan żelazowy oraz osady z dekarbonizacji wody oraz o materiały występujące w stanie naturalnym, które stanowią niewykorzystaną w procesie produkcyjnym część surowca lub jego oddzieloną frakcję, niezanieczyszczoną innymi odpadami lub substancjami (np. odpady przesiewu kamienia wapiennego, odpady żwiru lub skruszone skały), a także o odpady niepalne, inne niż niebezpieczne i obojętne, które są magazynowane i przetwarzane przez ich wytwórcę (np. odpady przepału kamienia wapiennego, wapno posodowe niespełniające wymogów wapna odmiany 09, odpady betonu, gruzu ceglanego, odpadowe materiały ceramiczne, odpady materiałów izolacyjnych, zużyte złoża żwirowe), - w kontekście powyższego – uzupełnienia treści załącznika 2a ustawy o odpadowy siarczan żelazowy oraz osady z dekarbonizacji wody, a także odpady z fizykochemicznej obróbki kamienia wapiennego – z przesiewu i przepału kamienia wapiennego, - doprecyzowania zapisu art. 25 ust. 6j ustawy o odpadach w celu potwierdzenia, że wyłączenie dotyczące popiołów i żużli, dotyczy również mieszanek popiołowo - żużlowych ze spalania węgla. Szczegółowe propozycje znajdują się w załączniku.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

		Uwzględnienie proponowanych zmian w nowelizacji ustawy o odpadach, jest szczególnie pilne w kontekście obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 sierpnia 2019 r. w sprawie wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów. Obecnie, z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli zwolnione są niektóre niepalne odpady o dużym wolumenie, takie jak popioły, żużle, gipsy, fosfogipsy i niezanieczyszczona gleba lub ziemia. Wskazujemy, że inne rodzaje odpadów, niestanowiące zagrożenia pożarowego, często składowane na tym samym składowisku lub magazynowane w miejscach magazynowania są nadal objęte obowiązkiem wizyjnego systemu kontroli, co generuje wysokie koszty dla prowadzących instalacje, bez uzyskania dodatkowego pozytywnego efektu środowiskowego i przeciwpożarowego.		
54.		Proponowane jest przez podmioty branży budowlanej, aby w akcie prawnym rangi rozporządzenia wyłączeniu uległ z kategorii odpadów szerszy katalog niż jak wskazany w uwadze wyszczególnionej w pkt 2 powyżej do opiniowanego projektu o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw. Chodzi o rozszerzenie katalogu wyłączonego ze stosowania w reżimie ustawy o odpadach, aby możliwe było wyłączenie ze stosowania ustawy szerszego katalogu aktualnie występujących jako odpad- dla inwestycji liniowych i kolejowych, w tym w szczególności dla inwestycji prowadzonych w ramach istniejącej sieci, gdzie występują roboty rozbiórkowe istniejących konstrukcji nawierzchni i konstrukcji obiektów. Rozporządzenie w swej treści winno być sformułowane tak , by wyłączone spod reżimu ustawy o odpadach została niezanieczyszczona gleba, materiały występujące w stanie naturalnym wydobyte w trakcie robót budowlanych oraz inne materiałów z rozbiórki, które na podstawie dostępnych technologii i norm będą poddane odzyskowi lub ponownemu użyciu, <u>pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych lub w procesie budowlanym.</u> Zbyt wąskie i oderwane od realiów realizacyjnych inwestycji skategoryzowanie wyłączenia powoduje szereg ryzyk interpretacyjnych, a dodatkowo powoduje, że wyłączenie jest oderwane od realiów realizacji inwestycji, co wpływa na wzrost kosztów zarówno po stronie Zamawiających, jak i Wykonawców.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa
55.		GDDKiA popiera propozycję rozszerzenia katalogu odpadów wyłączonych spod stosowania przepisów ustawy o odpadach przedstawioną w pkt 11.8 ww. stanowisk (dot. uwagi - Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa)	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

56.	Projekt nakłada wyłącznie obowiązek realizacji recyklingu odpadów opakowaniowych, wielomateriałowych, po środkach niebezpiecznych i środkach ochrony roślin, bez obowiązku ich odzysku, przy czym projekt nie precyzuje docelowych poziomów recyklingu. Zwracamy uwagę, że dla producentów wykorzystujących opakowania wielomateriałowe oraz po środkach niebezpiecznych stanowi duże ryzyko i niepewność co do możliwości spełnienia tak zdefiniowanego wymogu. Sytuacja ta będzie skutkowała wzrostem kosztów dla producentów. Wprowadzono również zmianę odnoszącą się do katalogu przedsiębiorców zajmujących się odpadami opakowaniowymi – zamiast dotychczasowego zapisu „prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych” pojawiła się wersja „prowadzących działalność w zakresie recyklingu”. Tego typu zawężenie spowoduje wzrost kosztów recyklingu odpadów opakowaniowych, gdyż znacznemu ograniczeniu może ulec rynek podmiotów dotychczas świadczących usługi w tym zakresie.	Uwaga nieprzyjęta. Poziomy recykling zostały określone w zmienianym załączniku nr 1 do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W zakresie opakowań wielomateriałowych znajduje się odwołanie do obowiązującego rozporządzenia.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
57.	Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju uznaje za niezbędne, co następuje: ➤ Dla komunalnych odpadów opakowaniowych poza opakowaniami po napojach: 1.Umożliwienie realizacji obowiązku ROP poprzez jeden krajowy podmiot działający centralnie i realizujący zadania związane z Rozszerzoną Odpowiedzialnością Producentów w imieniu wszystkich zobowiązanych uczestników rynku w formule non-for-profit; 2.Realizację odpowiedzialności finansowej przez producentów z pozostawieniem odpowiedzialności za organizację zbiórki komunalnych odpadów opakowaniowych gminom; 3.Wprowadzenie modelu finansowania gmin na zasadach pokrycia kosztów netto, a zatem z uwzględnieniem przychodów gmin ze sprzedaży surowców oraz na zasadach pokrycia kosztów uzasadnionych, czyli: przyporządkowanych do usług świadczonych przez gminy i dotyczących tylko takich czynności, które mają na celu zbiórkę odpadów, usług świadczonych w sposób efektywny i przejrzysty oraz zabezpieczających wartość odpadów jako surowców do procesów recyklingu; 4.Konstrukcję przepisów motywującą gminy do stosowania modeli zbiórki odpadów zapewniających uzyskanie poziomów recyklingu materiałowego przy optymalnej efektywności kosztowej. ➤ Dla komunalnych odpadów opakowaniowych po napojach: W zakresie opakowań po napojach Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju postuluje wprowadzenie systemu kaucyjnego opartego na zbiórce w obiektach handlowych i finansowanego przez producentów i importerów opakowań objętych tym systemem. UZASADNIENIE Po przeanalizowaniu obecnie funkcjonujących systemów Rozszerzonej Odpowiedzialności Producentów („ROP”) w Europie, jak również planowanych zmian organizacyjno-prawnych związanych z transpozycją dyrektyw Unii Europejskiej, w szczególności Ramowej Dyrektywy Odpadowej, Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju opowiada się za stworzeniem takich uwarunkowań prawnych, by producenci i importerzy opakowań w Polsce mogli realizować swoje obowiązki ROP za pośrednictwem jednego krajowego podmiotu działającego centralnie. Podmiot ten powinien zrzeszać (wskupiać /	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju

	obsługiwać)wszystkich producentów i importerów w Polsce i działać w formule non profit. Wśród zadań takiego podmiotu należałoby wymienić w szczególności: a)finansowanie zbiórki odpadów zgodnie z minimalnymi wymaganiami dotyczącymi systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonymi w art. 8a Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, a także dyrektywą 94/62/WE o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, b)obsługa administracyjna systemu, w tym raportowanie do właściwych organów państwowych, c)określanie wymogów oraz warunków realizacji usług oferowanych przez podmioty prowadzące zbiórkę odpadów. Podmiot ten powinien działać na całym obszarze RP i równo traktować wszystkich producentów i importerów ustalając sprawiedliwe stawki za wprowadzane na rynek opakowania zgodnie z wymaganiami dotyczącymi stawek zróżnicowanych, nie dając przy tym preferencji wybranym frakcjom materiałowym. Realizacja obowiązków ROP poprzez jeden scentralizowany podmiot krajowy pozwoli na wypełnienie obowiązków dyrektyw tzw. Pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym („GOZ”)w sposób rzetelny, efektywny kosztowo oraz sprawiedliwy dla wszystkich uczestników rynku objętych systemem. Biorąc pod uwagę efektywność różnych typów systemów zbiórki (54% wydajności systemów zbiórki bezpośrednio z gospodarstw domowych) oraz rosnące wymagania dotyczące poziomów recyklingu materiałowego (do 2025 r. co najmniej50% dla opakowań z tworzyw sztucznych, minimum70% dla opakowań ze stali, minimum 50% dla opakowań z aluminium, minimum70% dla opakowań ze szkła oraz minimum75% dla opakowań z papieru i tektury)1, nową kalkulację recyklingu materiałowego liczonego wagowo jako ilość substratów do przemysłu recyklingu, jak również niezwykle wysokie poziomy zbiórki dla opakowań po napojach z tworzyw sztucznych (77% w2025 r. oraz 90% do 2030 r.), co prawdopodobnie wyłączy tę frakcję z systemów gminnych, Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju stoi na stanowisku, iż odpowiedzialność za organizację zbiórki komunalnych odpadów opakowaniowych powinna być utrzymana przez gminy i dofinansowywana przez podmiot krajowy realizujący w imieniu wprowadzających obowiązki ROP. Jako punkt odniesienia warto wskazać w tym miejscu model francuski i norweski, gdzie krajowe i centralne podmioty realizują obowiązki ROP w imieniu wszystkich wprowadzających, nie przejmując przy tym odpowiedzialności organizacyjnej za zbiórkę odpadów. Istotny jest również fakt, iż Wielka Brytania, gdzie podobnie jak w Polsce stosuje się jeszcze dokumenty potwierdzające recykling(tzw. DPR), w planowanej reformie systemu wzoruje się na doświadczeniach francuskich. Finansowanie działalności gmin w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi powinno w pełni odzwierciedlać zasadę pokrycia kosztów netto wyartykułowaną w art 8a ramowej dyrektywy odpadowej2. Rekompensata pieniężna dla gmin powinna pokrywać niezbędne koszty z uwzględnieniem przychodów uzyskanych ze sprzedaży surowców wtórnych. Finansowanie powinno również dotyczyć wyłącznie pokrycia kosztów uzasadnionych, czyli takich, które będą przyporządkowane do usług świadczonych przez gminy i dotyczących tylko tych czynności, które będą miały na celu zbiórkę odpadów prowadzoną w sposób		

		efektywny kosztowo i zabezpieczający wartość odpadów jako przyszłych substratów do procesów recyklingu materiałowego. Przejmując odpowiedzialność za finansowanie kosztów zbiórki w ramach prawnych ustalonych przez Dyrektywę 2008/98/EC, Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju stoi na stanowisku, że gminy powinny prowadzić zbiórkę odpadów w sposób efektywny kosztowo, zgodny z najnowszymi trendami w gospodarce odpadami i zapewniający uzyskanie minimalnych poziomów zbiórki. Niepodważalnie najlepszą w tym kontekście metodą zbiórki opakowań poza opakowaniami po napojach jest metoda w oparciu o odbiór odpadów bezpośrednio z gospodarstw domowych (tzw. curbside). W porównaniu z systemem gniazd recyklingu, których efektywność wynosi średnio 43%, odbiór z gospodarstw domowych gwarantuje pozyskanie co najmniej 54% surowców. Istotne jest, aby prawodawstwo krajowe wspomagało wdrażanie takich metod zbiórki i przygotowania do procesów recyklingu, które będą odzwierciedlały aktualne wytyczne BAT (najlepsze dostępne technologie). W przypadku opakowań z tworzyw sztucznych i metali można tu wskazać bardzo dobre wyniki ekonomiczne sortowania centralnego, które eliminuje konieczność sortowania u źródła, a tym samym redukuje koszty nadmiernej logistyki i transportu. W oparciu o doświadczenia europejskie, Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju nie uznaje za konieczne objęcie opakowań po oleju obowiązkowym systemem kaucyjnym. Żaden z krajów, w którym wdrożono taki system (np. Szwecja, Finlandia, Estonia, Litwa) ani też żaden kraj, który w ostatnich latach podjął decyzję o wprowadzeniu systemu kaucyjnego (tj. Słowacja czy Łotwa) nie włączył opakowań po oleju spożywczym do obowiązkowego katalogu produktów w systemie. Celem zwiększenia efektywności systemów gminnych oraz z uwagi na bardzo wysokie minimalne poziomy zbiórki opakowań po napojach, postulujemy jednak wprowadzenie systemu kaucyjnego dla standardowego zakresu opakowań i produktów. System taki, zgodnie z praktyką stosowaną w krajach europejskich, powinien być oparty na zbiorce w obiektach handlowych i finansowany przez producentów i importerów opakowań po napojach objętych tym systemem. Wyrażamy przekonanie, że proponowane niniejszym rozwiązania wpisują się w strategię Europejskiego Zielonego Ładu i wychodzą efektywnie, również pod kątem skorelowanych z nimi kosztów, naprzeciw podwyższonym wymaganiom dyrektyw odpadowej i opakowaniowej Unii Europejskiej, jak również planowane mechanizmy fiskalne w postaci podatku od tworzyw sztucznych. Przedmiotowe stanowisko zostało wypracowane w oparciu o najlepsze praktyki europejskie oraz aktualne trendy zagospodarowania odpadów w Europie. Adresując gotowość wypełnienia zobowiązań nałożonych przez prawodawstwo unijne, Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju wyraża przekonanie, iż przedstawione propozycje pozwolą na zachowanie efektywności kosztowej gospodarki odpadami, co przełoży się na zbilansowane obciążenie finansowe producentów oraz utrzymanie konkurencyjności branży.		
58.		Wydanie interpretacji określającej status prawny urządzeń mobilnych wykorzystywanych do kruszenia, przesiewania, mieszania odpadów budowlanych	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni

	W ostatnich latach w orzecznictwie sądów administracyjnych zaczął kształtować się bardzo niebezpieczny i oderwany od aspektów praktycznych pogląd, zgodnie z którym wykorzystywane przez przedsiębiorców budowlanych urządzeń mobilnych takich jak kruszarka czy przesiewacz do celów rozdrobnienia czy oczyszczenia odpadów budowlanych w celu umożliwienia ich ponownego wykorzystania czy bezpiecznego transportu należy kwalifikować jako prowadzenie instalacji w rozumieniu przepisów Prawa Ochrony Środowiska, a w konsekwencji jako działanie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Argumentem dla takiej interpretacji ma być fakt, że wspomniane urządzenia mobilne – pomimo możliwości ich przemieszczania – co do zasady pracują w stanie unieruchomienia. Powyższy sposób rozumowania (w naszej ocenie całkowicie błędny) prowadzi do wniosku, że wykonawca na potrzeby prawidłowej realizacji robót budowlanych musiałby teoretycznie nie tylko każdorazowo uzyskiwać zezwolenie na przetwarzanie odpadów, ale również starać się o nową decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, odrębną od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która została uzyskana przez zamawiającego i która zazwyczaj nie obejmuje procesu przetwarzania odpadów w instalacjach. Tymczasem okres potrzebny na przygotowanie raportu oddziaływania na środowisko, przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i uzyskanie ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach trwa bardzo często nawet około 2 - 3 lat. Tym samym, sugerowana przez sądy administracyjne kwalifikacja czynności prowadzonych z wykorzystaniem kruszarek i przesiewaczy mobilnych jako instalacji efektywnie prowadzi do kuriozalnej sytuacji, w której wykonawca musi wybierać pomiędzy niezrealizowaniem kontraktu w terminie, a działaniem niezgodnie z przepisami prawa. Mając na uwadze powyższe, niezbędne jest podjęcie przez tutejszy organ przynajmniej jednego z poniższych działań: • Wydanie interpretacji ogólnej wskazującej, że opisany wyżej sprzęt budowlany (tj. mobilne przesiewacze i kruszarki wykorzystywane w ramach prowadzonych robót) nie powinien być traktowany jako instalacja o której mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, a w konsekwencji jego wykorzystanie nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko; <i>LUB</i> • zmiana przepisów ustawy Prawo Ochrony Środowiska w zakresie definicji instalacji poprzez wyłączenie z tej definicji urządzeń mobilnych wykorzystywanych w ramach prowadzenia robót budowlanych . W tym kontekście cechę „mobilności” można by określić np. w następujący sposób: „Z tym, że mobilność urządzenia oraz maszyny oznacza możliwość ich przemieszczania się po terenie wykonywanych prac z wykorzystaniem układu jezdnego (tj. układu kołowego, gąsienicowego, kołowo-gąsienicowego)”;	dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa

		<i>LUB</i> - zmiana ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez wyłączenie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w stosunku do przedsięwzięć polegających na przetwarzaniu odpadów budowlanych i rozbiórkowych przez wykonawcę robót budowlanych z wykorzystaniem urządzeń mobilnych takich jak przesiewacz mobilnych czy kruszarka mobilna. Brak jakiegokolwiek interwencji ze strony Ministerstwa w powyższym zakresie powoduje m.in. następujące zagrożenia o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym: ☐ Duże opóźnienia w realizacji przyszłych i trwających inwestycji, w tym w szczególności kluczowych inwestycji infrastrukturalnych; ☐ Zwiększenie kosztów inwestycji realizowanych w formule zamówień publicznych, a w konsekwencji wyższe oferty wykonawców i zwiększenie wydatków ze środków publicznych; ☐ Większy strumień odpadów budowlanych i rozbiórkowych kierowanych na składowiska; ☐ Mniejszy strumień odpadów budowlanych i rozbiórkowych poddawanych odzyskowi; ☐ Większe zużycie nowych surowców naturalnych; ☐ Większy poziom zanieczyszczenia powietrza spowodowany transportem nowych surowców na place budowy.		
59.		Branża piwowarska od długiego czasu stosuje na szeroką skalę butelki zwrotne wielokrotnego użytku, które są efektywną realizacją modelu gospodarki o obiegu zamkniętym. Uważamy, że prowadzony proces legislacyjny stanowi dogodną okazję do ugruntowania w polskim systemie prawnym tego rodzaju opakowań i ich dalszego upowszechniania, co jest zgodne z celami środowiskowymi. Biorąc powyższe pod uwagę, wnosimy, aby do przedmiotowego projektu ustawy zostały wprowadzone poprawki do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 542, 1403 i 1579 oraz z 2020 r. poz. 284), oraz aby projekt został uzupełniony o artykuły nowelizujące ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2020 poz. 106, 568, 1065, 1106 i 1747) Szczegółowe propozycje: załącznik X, X, X do tabeli z zestawieniem uwag.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. systemu kaucyjno-depozytowego zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie
60.		niekonsekwencje w dostosowaniu przepisów zmienianej ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do obowiązku wprowadzających dotyczącego wyłączenia osiągnięcia poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych poprzez pozostawienie wymogu realizacji odzysku w niektórych artykułach, a – co najważniejsze – braku dostosowania (zawężenia) dopuszczalnych procesów odzysku (R) do nowych obowiązków wyłącznie w zakresie recyklingu;	Uwaga częściowo przyjęta. Odniesienia do odzysku zostaną usunięte. Natomiast w odniesieniu do procesów R w art. 21 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w

			opakowaniowymi już znajduje się odpowiednia zmiana.	Opakowaniach EKO-PAK
61.		ujęciu w projekcie zapisów dotyczących ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach procedowanych już w parlamencie (druk sejmowy 723), przy czym w określeniu poziomów recyklingu dla odpadów komunalnych zaproponowany został błędny, odwrócony mechanizm wyliczania tych poziomów;	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektu ustawy.	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK
62.		Kluczowym jednak aspektem, na który pragniemy zwrócić uwagę, jest całkowity brak mechanizmów, pozwalających wdrożyć zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym systemu depozytowego. W przestrzeni publicznej padają co prawda zapowiedzi powstania w przyszłości takich przepisów, jednak funkcjonowanie wprowadzających produkty w opakowaniach w obszarze gospodarki odpadami opakowaniowymi i realizacja ich – znacznie szerszych - obowiązków w zakresie recyklingu nie może być dłużej uzależniana od takowych, nie sprecyzowanych zapowiedzi. Dlatego też w ramach niniejszego stanowiska pozwalamy sobie zaproponować gotowe rozwiązania legislacyjne, tworzące realne mechanizmy stosowania zasady ROP, w tym systemu depozytowego. Proponowane przez nas kompleksowe zapisy legislacyjne są prawnymi zapisami odzwierciedlającymi koncepcję zawartą w naszym stanowisku z 17 lutego br. oraz szczegółowego modelu zaprezentowanego w maju br. Istotą przedstawionej przez nas propozycji legislacyjnej jest przekonanie, że aby szeroko rozumiany system ROP był efektywny, szczelny i przyjazny, musi on zostać właściwie skonstruowany i zarządzany przez tych, na których to przeniesiona jest ostatecznie odpowiedzialność za osiągnięcie poziomów recyklingu, i którzy są najbardziej zainteresowani obiektywną efektywnością całego systemu ROP, a nie tylko ewentualnym dobrym funkcjonowaniem jego wybranych elementów. W tworzeniu i zarządzaniu systemem ROP kluczową rolę muszą odgrywać wprowadzający produkty w opakowaniach, bo to właśnie na nich państwa członkowskie UE cedują obowiązki osiągnięcia poziomów zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Mechanizm ROP został szczegółowo opisany w dyrektywie z dwóch powodów: po pierwsze, aby zharmonizować systemy w całej Unii Europejskiej, po drugie, by wprowadzający aktywnie uczestniczyli w systemie i realizowali swoje obowiązki własnymi siłami. Ta filozofia wyrażona także została w innych przepisach, obligujących wprowadzających do wykorzystywania określonego odsetka surowców wtórnych w nowych opakowaniach i już dziś wiadomo, że w przyszłości zobowiązani będą do wykorzystywania coraz większej ilości odzyskanych materiałów w szerszym katalogu opakowań. Wprowadzający projektują również opakowania tak, aby coraz lepiej nadawały się one do	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK

	recyklingu czy ponownego użycia, jednak by robić to efektywnie muszą mieć wpływ na cykl życia opakowania na każdym etapie, także odpadowym. Właśnie z tych powodów to wprowadzający powinni nim zarządzać (pod nadzorem rządowego organu administracji publicznej pełniącego rolę regulatora) oraz mieć bezpośredni wpływ na wysokość i strukturę wnoszonych opłat do organizacji odzysku opakowań. Dlatego najbardziej efektywnym rozwiązaniem powinno być nie tylko finansowanie, ale przede wszystkim organizacja selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych oraz dalszego ich zagospodarowania przez działających w imieniu wprowadzających organizacje odzysku opakowań. Uważamy, że samorządy gminne powinny być wyłącznie odpowiedzialne za odbiór od mieszkańców i zagospodarowanie odpadów resztkowych (pozostających po segregacji u źródła) oraz innych odpadów komunalnych jak odpady biodegradowalne, rozbiórkowe i gabarytowe. Za odbiór i zagospodarowanie tych właśnie odpadów powinni płacić mieszkańcy, tak jak ma to miejsce w przeważającej większości krajów Unii Europejskiej. Dodatkowo, mieszkańcy powinni pokrywać koszty selektywnej zbiórki i zagospodarowania frakcyjnych odpadów nieopakowaniowych (np. makulatury gazetowej). Proces zbiórki i recyklingu takich odpadów nieopakowaniowych realizowałyby organizacje odzysku opakowań, ale samorządy gminne rozliczałyby koszty takiej operacji z tymi organizacjami. Reasumując: za selektywną zbiórkę i zagospodarowanie odpadów opakowaniowych w strumieniu komunalnym muszą wziąć odpowiedzialność wprowadzający poprzez reprezentujące ich organizacje odzysku opakowań, które powinny działać w formule non-for-profit (bez nastawienia na zysk), odrębnie rozliczając koszty i przychody dla każdego rodzaju materiału opakowaniowego stosując zasady eko-modulacji oparte nie tylko o zapisy dyrektywy i stosowne wytyczne Unii Europejskiej, ale także o pełny cykl życia produktu. Selektywna zbiórka musi zaś się odbywać w oparciu o ustawowo określone sposoby tak, aby takie same zasady obowiązywały na terenie całego kraju. Jednocześnie konieczne jest ustawowe określenie kryteriów selektywnej zbiórki; nie może być tak że jedynym jej wymogiem jest ustawienie odpowiedniego pojemnika bez związku z tym, czy gromadzone w tym pojemniku odpady są w miarę jednorodne, czy też zupełnie przemieszane z innymi frakcjami. <u>Organizacje odzysku opakowań powinny w szczególności przejąć pełną i realną odpowiedzialność za:</u> - zapewnienia odpowiedniej infrastruktury do selektywnej zbiórki, np. pojemników i worków, uzależnioną np. od stopnia urbanizacji danego terenu, częstotliwości odbioru, itd., zapewnienie egzekwowania zasad selektywnej zbiórki, gdzie ewentualną karą powinien być brak odbioru danego pojemnika przy zanieczyszczeniu jego zawartości, lub przy kolejnym incydencie nieprawidłowej segregacji, obciążenie przez samorząd gminny właściciela nieruchomości stawką z tytułu odbioru zmieszanych odpadów komunalnych, odbiór prawidłowo posegregowanych odpadów poprzez kontraktację tego odbioru przez wyspecjalizowane podmioty niezależnie od tego, czy są podmiotami prywatnymi czy należącymi do samorządów, skierowanie odebranych odpadów do sortowni, posiadających odpowiednie zezwolenia i technologie właściwe dla danego rodzaju odpadu,	

	e) wyegzekwowanie koniecznego doczyszczania odpadów dostarczanych do recyklerów, f) zapewnienia dobrej jakości surowca wtórnego przywróconego na rynek w celu wykorzystania go przez wytwórców różnych produktów, w tym opakowań. Za prawidłową realizację w/w zadań, w tym także za osiągnięcie celów recyklingu, pełną odpowiedzialność powinny ponosić organizacje ROP opakowań. W myśl zasad obowiązujących w krajach Unii Europejskiej, organizacje ROP przejmują bowiem całkowicie od wprowadzających nakładane na nich obowiązki. Oczywiście, działalność organizacji odzysku opakowań musi podlegać stałej kontroli urzędu administracji rządowej pełniącego rolę regulatora. Dzięki temu, zapewnione zostaną: a) wysokie standardy działania organizacji odzysku opakowań potwierdzone uzyskaniem licencji od regulatora, wymagającej okresowego odnowienia, b) regularne audyty organizacji odzysku opakowań oraz wszystkich uczestników systemu przez niezależnych zewnętrznych audytorów (weryfikatorów środowiskowych EMAS), c) wyeliminowanie zbędnych ogniw na drodze przepływu strumieni materiałowego, finansowego oraz sprawozdawczości. W sytuacji istnienia więcej niż jednej organizacji odzysku opakowań, które uzyskają licencję zezwalającą na działalność, dla uspołnienia ich działalności, konieczne jest też powołanie jednostki koordynującej, złożonej z przedstawicieli wszystkich organizacji odzysku opakowań, która dbałaby o równomierne pokrycie kraju pomiędzy organizacje ROP opakowań tak, aby z jednej strony nie występowały obszary nie objęte działaniem organizacji ROP opakowań, a z drugiej – aby uniknąć koncentracji działalności tych organizacji na terenach charakteryzujących się już wysokim poziomem i jakością selektywnej zbiórki. Jednostka koordynująca gromadziłaby także zintegrowane dane do systemu sprawozdawczego. Określony w ustawie procent środków (np. 10%) z wpłat wprowadzających, organizacje odzysku opakowań przekazywałyby na działania edukacyjne oraz na cele związane z rozwojem infrastruktury. Działania edukacyjne prowadzone byłyby z poszanowaniem standardów określanych przez jednostkę koordynującą. Działania te mógłby też prowadzić Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, co mogłoby być uzupełnieniem dotychczasowych działań proekologicznych Funduszu realizowanych z powodzeniem w innych obszarach ochrony środowiska. Fundusz, rozdysponowując jednak liczne środki pomocowe z Unii Europejskiej, powinien także uczestniczyć w finansowaniu projektów infrastrukturalnych, dedykowanych gospodarce odpadami opakowaniowymi, ze szczególnym uwzględnieniem instalacji do recyklingu. Zaproponowany powyżej model ROP wyeliminuje ustawiczną dyskusję o kosztach i przychodach, jak również o tym kto jest stratny, a kto nie. Recykler otrzyma przygotowany do recyklingu odpad po cenie rynkowej, a rozliczenie przychodów i kosztów (zasada kosztu netto) odrębnie dla każdej frakcji nastąpi po sprzedaży tych odpadów recyklerowi. Jeśli jednak do procesu recyklingu, ze względu na charakter odpadu, trzeba będzie dopłacić, to organizacja odzysku opakowań będzie do takiej dopłaty zobowiązana tak, aby recykler nie musiał subwencjonować recyklingu, za który nominalnie odpowiedzialny powinien być wprowadzający produkt w opakowaniu wykonanym z materiału wymagającego dopłaty.	

	Istotnymi warunkami poprawnego działania mechanizmu finansowania jest transparentność systemu zapewniająca wprowadzających, że: a) poniosą tylko takie koszty, jakie będą konieczne do organizacji i utrzymania systemu, w tym uzasadnionych dopłat do recyklingu, b) struktura stawek będzie odzwierciedlała prawidłowo kryteria eko-projektowania, c) selektywna zbiórka będzie tak zarządzana aby zmaksymalizować ilość i jakość wysegregowanych odpadów opakowaniowych i zminimalizować ilość odpadów resztkowych. Naturalnym uzupełnieniem przejścia pełnej i realnej odpowiedzialności za realizację zbiórki pojemnikowej, a następnie przygotowanie gromadzonych w ramach tej zbiórki odpadów frakcyjnych do recyklingu i zabezpieczenie takiego recyklingu, byłby powszechny, obowiązkowy i ogólnokrajowym system depozytowy na wybrane rodzaje opakowań jednorazowego użytku, przy pozostawieniu, ale i ułatwieniu, funkcjonowania odrębnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku (w szczególności butelki zwrotne). Ułatwienia takie, jak choćby likwidacja konieczności okazywania dowodu zakupu (paragonu), są konieczne dla upowszechnienia takiego modelu gospodarki opakowaniami także w innych branżach. Aby system depozytowy adresowany do opakowań jednorazowego użytku był przyjazny dla konsumentów, musi być jednolity i powszechny na terenie całego kraju oraz zarządzany przez odrębną, dedykowaną wyłącznie temu systemowi organizację odzysku opakowań utworzoną przez wprowadzających jako operatora (nie nastawionego na zysk, analogicznie do pozostałych organizacji odzysku opakowań, działającej w formule non-for-profit). Przepisy ustawowe powinny zapewnić, że wszystkie punkty detaliczne gwarantują odbiór odpadu opakowaniowego. Jak już bowiem wielokrotnie podkreślaliśmy, istnienie wielu systemów depozytowych prowadziłoby do chaosu. Ustawa powinna określać minimalną kwotę dodawanej do ceny produktu opłaty depozytowej, ale to operator systemu określałby poziom docelowy. Sam zaś operator zostałby wybrany przez jednostkę podległą Ministrowi Klimatu i Środowiska w formie otwartego konkursu ofert. Taki model wyeliminuje dyskusję o opłatach, które miałyby być nakładane na wprowadzających z tytułu organizacji i utrzymania systemu depozytowego. Obciążenia te wynikałyby bowiem z samego modelu systemu (np. rodzajów opakowań objętych depozytem, stawek za wykorzystanie powierzchni handlowej, proporcji zbiórki manualnej i zautomatyzowanej, przewidywanej wysokości kwoty niezwróconego konsumentom depozytu itp.). To rolą operatora, który zostanie wybrany twórcą i administratorem systemu, byłoby: a) określenie wszystkich składników kosztowych systemu depozytowego, b) przeprowadzenia negocjacji z punktami handlowymi przy określonym ustawowo obowiązku udziału dużych punktów handlowych, c) zagwarantowanie, aby wpłaty wprowadzających były na takim poziomie, aby system depozytowy był szczelny i efektywny,	

		d) przekazywanie administracji rządowej na temat zebranych i poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych tak, aby Polska realizując swoje zobowiązania międzynarodowe mogła wykazać osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu niektórych rodzajów opakowań jednorazowego użytku. Nasza propozycja legislacyjna nie przesądza, jakie rodzaje opakowań powinny być objęte systemem depozytowym. Pozostawia tę kwestię do uregulowania w formie rozporządzenia wykonawczego do ustawy. Podejście to gwarantuje elastyczność zapewniając ramy prawne pozwalające na rozszerzenie systemu depozytowego o inne, wcześniej nie uwzględnione rodzaje opakowań w przyszłości, jak również umożliwi zaprojektowanie infrastruktury w sposób umożliwiający jej modyfikację. Wdrożenie zreformowanego modelu zbiórki pojemnikowej odzwierciedlającego zasady rozszerzonej odpowiedzialności producentów, jak również uruchomienia systemu depozytowego, musi się odbyć w tym samym czasie, tj. z dniem 1 stycznia 2023 r., by ich wdrożenie przyniosło oczekiwane skutki. W przeciwnym razie osiągnięcie znacznie wyższych poziomów recyklingu dla odpadów opakowaniowych ustanowione przez zmienioną dyrektywę w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, jak również te określone przez dyrektywę ograniczającą oddziaływanie na środowisko niektórych wyrobów jednorazowych z tworzyw sztucznych (tzw. dyrektywa Single-Use Plastic), będzie poważnie zagrożone. Jednocześnie, w naszej propozycji legislacyjnej zawieramy wielokrotnie zgłaszane postulaty różnych branż, np. w zakresie opakowań po środkach niebezpiecznych innych niż środki ochrony roślin. Proponujemy całkowitą likwidację tej sztucznej kategorii, funkcjonującą wyłącznie w Polsce i nie mającą nawet uregulowania w ustawie o odpadach. Likwidacja tej kategorii i związanych z nimi anachronicznych obowiązków znajdzie także swoje odzwierciedlenie w zmianie zakresu działania dobrowolnych porozumień, koncentrujących się – w przypadku odpadów po środkach niebezpiecznych – na środkach ochrony roślin.		
63.		Zauważyliśmy, że w projekcie ustawy brakuje mechanizmów pozwalających na praktyczne wdrożenie zasady rozszerzonej odpowiedzialności producenta w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi, w tym systemu depozytowego na butelki jednorazowe po napojach. W związku z tym w załączeniu przesyłamy proponowane rozwiązania legislacyjne, tworzące realne mechanizmy stosowania zasady ROP i systemu depozytowego. Zgodnie z naszym podejściem, w tworzeniu i zarządzaniu systemem ROP dotyczącym odpadów opakowaniowych oraz systemem depozytowym kluczową rolę powinny odgrywać wprowadzający produkty w opakowaniach. Uważamy, że najbardziej efektywnym rozwiązaniem powinno być nie tylko finansowanie, ale również organizacja selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych oraz dalszego ich zagospodarowania przez organizacje odzysku opakowań działające w imieniu wprowadzających. Naszym zdaniem wdrożenie zaproponowanych przez nas rozwiązań prawnych w zakresie mechanizmów rozszerzonej odpowiedzialności producenta i systemu depozytowego wyeliminuje wszelkie wątpliwości związane z ustalaniem, charakterem i dystrybucją opłat czy rozliczeniami kosztów, a także zapewni efektywność funkcjonowania tych systemów w zakresie gospodarki odpadami opakowaniowymi. Rozwiązania dotyczące systemu ROP są wypracowane wspólnie ze Związkiem Pracodawców EKO-PAK oraz Związkiem Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego –Browary Polskie.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców

64.		Utrata statusu odpadu dla RDF oraz frakcji biodegradowalnej efektywnie odseparowanej z odpadów komunalnych, pod warunkiem spełniania przez nie określonych parametrów jakościowych wskazanych w przepisach wykonawczych.	Proponowane wyłączenie ułatwiłoby wykorzystanie tych substancji do produkcji energii elektrycznej i ciepła, i stanowiłoby jednocześnie odpowiedź na unijne oczekiwania dotyczące wzrostu przetwórstwa odpadów komunalnych (w perspektywie do roku 2035 – 65% odpadów komunalnych powinno zostać przygotowane do ponownego użycia i recyklingu.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie
UWAGI DO PROJEKTU					
65.	Art. 1 – dodanie pkt	art. 2 pkt 3 ustawy o odpadach Wyłączenie spod stosowania UO gleby wykorzystywanej do celów budowlanych także poza terenem, na którym została wydobyta.	Ustawa o odpadach uznaje za odpady wszystkie masy ziemne (poza związanymi z wydobywaniem kopaliny ze złoża i poza terenem nieruchomości, z której zostały usunięte), bez względu na jakość geochemiczną. Efektem takiego podejścia jest konieczność uzyskania przez przedsiębiorców wykonujących roboty ziemne, lub ich podwykonawców, szeregu decyzji administracyjnych. Wykreślenie warunku dotyczącego wykorzystania mas ziemnych na terenie, na którym zostały wydobyte, wprowadzi znaczące ułatwienie w zagospodarowaniu wydobytych mas ziemnych.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie
66.	Art. 1 – dodanie pkt	Art. 2 pkt 3) Ustawy o odpadach Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach gleby wykorzystywanej do celów budowlanych także poza terenem, na którym została wydobyta <u>Propozycja zapisu</u> Art. 2 Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...) 3) niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym.	Ustawa o odpadach uznaje za odpady wszystkie masy ziemne (poza związanymi z wydobywaniem kopaliny ze złoża i poza terenem nieruchomości, z której zostały usunięte), bez względu na jakość geochemiczną. Efektem takiego podejścia jest konieczność uzyskania przez przedsiębiorców wykonujących roboty ziemne, lub ich podwykonawców, szeregu decyzji administracyjnych. Wykreślenie warunku dotyczącego wykorzystania mas ziemnych na terenie, na którym zostały wydobyte, wprowadzi znaczące ułatwienie w zagospodarowaniu wydobytych mas ziemnych. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
67.	Art. 1 – dodanie pkt	Propozycja dodania w art. 1 pkt 2 ppkt a) „w pkt 3 usuwa się zapis: (...) na terenie, na którym został wydobyty”.		Uwaga nieprzyjęta.	Polskie Stowarzyszenie

	Tego typu zmiana rozwiązałaby problemy związane z wykorzystaniem cennego materiały pochodzenia naturalnego jakim jest gleba i ziemia. Gleba i ziemia nie powinna być traktowana jako odpad, jeśli jest niezanieczyszczona i wykorzystywana do celów budowlanych. Odmienne podejście do wykorzystania niezanieczyszczonej gleby i ziemi powoduje przede wszystkim koszty zarówno finansowe jak i środowiskowe dla inwestorów i wykonawców prac budowlanych. Gleba i ziemia, która mogłaby być np. wykorzystana do celów budowlanych na innych inwestycjach niż ta na której została wydobyta, ze względu na aktualne obciążenia administracyjne bardzo często nie jest wykorzystywana. Zamiast ograniczać wytwarzanie odpadów, generujemy duże masy odpadów w postaci gleby i ziemi, co powoduje także zwiększenie wykorzystania zasobów naturalnych oraz zwiększone emisje gazów i pyłów do powietrza związane chociażby z transportem nowych surowców. Na tle wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tj. niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty) powstają w praktyce liczne spory interpretacyjne pomiędzy przedsiębiorcami i organami inspekcji ochrony środowiska, zwłaszcza w kontekście realizacji obiektów liniowych (drogi, linie kolejowe, rurociągi, itp.). Podłożem tych sporów jest w szczególności sposób interpretacji przez organy pojęcia „<i>terenu, na którym [materiał] został wydobyty</i>”. Wojewódzcy inspektorowie ochrony środowiska niejednokrotnie wiążą bowiem każde przemieszczenie materiału ziemnego (choćby o kilkadziesiąt czy kilkaset metrów) z ustaniem przesłanek do zastosowania powyższego wyłączenia (a w konsekwencji z powstaniem odpadu i jego transportem, a następnie zbieraniem poza miejscem wytworzenia). W tym kontekście wskazują na bliżej nieokreślone „kryterium geograficzne”. Tymczasem Komisja Europejska w Wytycznych dotyczących interpretacji kluczowych pojęć Dyrektywy 2008/98/WE o odpadach wyjaśniła wprost, że ziemia lub inne podobne materiały tymczasowo zabrane z placu budowy, które następnie mają być wykorzystane w ramach tej samej budowy (str. 43 Wytycznych w wersji z czerwca 2012 r.), nie powinny być traktowane jako odpad w zakresie ich transportu i magazynowania. Powyższe stanowisko jest w pełni zasadne, bowiem jak pokazuje praktyka inwestycji obejmujących realizację obiektów liniowych, przechowywanie wydobytego materiału ziemnego przez wykonawcę robót dokładnie w miejscu pozyskania tego materiału jest najczęściej niewykonalne, gdyż prowadziłoby to do zablokowania ścieżek komunikacyjnych na placu budowy lub uniemożliwienia realizacji innych prac na tym terenie. Tym samym, materiał ziemny do momentu jego powtórnego wykorzystania – ze względów obiektywnych - musi być przechowywany na placach składowych stanowiących zaplecze budowy, które to zaplecze znajduje się w bliskim sąsiedztwie placu budowy i stanowi część terenu budowy w rozumieniu Prawa Budowlanego. Nadto sama treść wyłączenia w art. 2 pkt 3) ustawy o odpadach nie wymaga, aby wydobyty materiał ziemny (który ma być ponownie wykorzystany) pozostawał w obrębie działki, na którym dokonano jego wydobycia, przez cały czas poprzedzający jego ponowne wykorzystanie.	Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa

		Nadto, hipotetyczne przyjęcie odmiennego stanowiska (prezentowanego przez niektóre organy inspekcji ochrony środowiska), zgodnie z którym w przypadku inwestycji obejmujących realizację obiektów liniowych miejscem wytworzenia odpadów w postaci ziemi i innych materiałów występujących w stanie naturalnym jest konkretny punkt, w którym fizycznie nastąpiło wydobycie, a nie cały teren budowy (w tym zaplecze budowy) w rozumieniu Prawa Budowlanego, prowadzi do absurdalnych wniosków, jeżeli chodzi o zakres wymagań administracyjnych stawianych wykonawcy inwestycji infrastrukturalnych. Przyjmując bowiem powyższy, konserwatywny sposób interpretacji (w naszej ocenie całkowicie błędny) należałoby uznać, że każdy wykonawca obiektu liniowego, który nie jest w stanie wykorzystać całości materiału ziemnego w ramach danej budowy i chce się tylko zgodnie z prawem pozbyć takiego materiału (jako odpadu) z terenu budowy i zawiera w tym celu umowę na odbiór odpadów z zewnętrzną firmą, w praktyce będzie zmuszony i tak w odniesieniu do każdej inwestycji uzyskiwać nawet po kilkanaście zezwoleń na zbieranie odpadów, tylko po to, aby do czasu odbioru „odpadów” móc je samodzielnie przemieścić (przesunąć) w miejsce, w którym nie zagrażają bezpieczeństwu realizacji pozostałych prac. Z uwagi na powyższe, niezbędne jest także niezwłoczne wydanie przez Ministra Klimatu ogólnej interpretacji potwierdzającej, że: • możliwe jest skorzystanie z wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3) ustawy o odpadach także w przypadku tymczasowego przemieszczenia wydobytego materiału ziemnego na inne działki niż te, na których nastąpiło wydobycie, jeżeli ze względów technologicznych i logistycznych związanych z realizacją danej inwestycji takie przemieszczenie jest niezbędne przed ponownym wykorzystaniem materiału; • terenem, na którym nastąpiło wydobycie (o którym mowa w art. 2 pkt 3) ustawy o odpadach) oraz miejscem wytworzenia odpadu (w rozumieniu art. 45 ust. 1 pkt 10) ustawy o odpadach) w odniesieniu do odpadów budowlanych i rozbiórkowych powstających w toku realizacji obiektów liniowych jest teren budowy w rozumieniu Prawa Budowlanego, tj. przestrzeń, w której prowadzone są roboty budowlane wraz z przestrzenią zajmowaną przez urządzenia zaplecza budowy i to nawet jeżeli przestrzeń zaplecza budowy wykracza poza działki wskazane w pozwoleniu na budowę. W tym kontekście należy zauważyć, że w przypadku wielu inwestycji infrastrukturalnych to zamawiający (w tym np. GDDKiA czy PKP PLK), a nie wykonawcy, uzyskują pozwolenia na budowę inwestycji i z góry ustalają katalog działek objętych pozwoleniem na budowę, która to dokumentacja nie uwzględnia przestrzeni na utworzenie zaplecza budowy w granicach tych działek. W takich wypadkach teren budowy w rozumieniu Prawa Budowlanego (do którego zalicza się także przestrzeń zaplecza budowy) w sposób naturalny musi wykraczać poza granice działek objętych pozwoleniem.		
68.		GDDKiA popiera propozycję przedstawioną w pkt 1.2 ww. stanowiska (Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa) dotyczącą zmiany brzmienia pkt 3 w art. 2 poprzez usunięcie zapisu: „na terenie, na którym został wydobyty” - analogiczna zmiana została również zaproponowana przez GDDKiA	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

				dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
69.	Art. 1 – dodanie pkt	Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach gleby wykorzystywanej do celów budowlanych także poza terenem, na którym została wydobyta Propozycja zmiany 4.1 W Art. 1 dodaje się punkt 2a) o treści: 2a) W Art. 2 punkt 3 otrzymuje brzmienie: Art. 2 Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...) 3) niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym ~~na terenie, na którym został wydobyty;~~	Ustawa o odpadach uznaje za odpady wszystkie masy ziemne (poza związanymi z wydobywaniem kopaliny ze złoża i poza terenem nieruchomości, z której zostały usunięte), bez względu na jakość geochemiczną. Efektem takiego podejścia jest konieczność uzyskania przez przedsiębiorców wykonujących roboty ziemne, lub ich podwykonawców, szeregu decyzji administracyjnych. Wykreślenie warunku dotyczącego wykorzystania mas ziemnych na terenie, na którym zostały wydobyte, wprowadzi znaczące ułatwienie w zagospodarowaniu wydobytych mas ziemnych. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PGNiG TERMIKA SA
70.	Art. 1 – dodanie pkt	Art. 2 punkt 6) Ustawy o odpadach Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach biomasy stanowiącej frakcję biodegradowalną z odpadów komunalnych Propozycja zapisu: W Art. 2 w punkcie 6 dodaje się podpunkt d) o następującym brzmieniu: Art. 2 Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...) 6) biomasy w postaci: (...) d) frakcji biodegradowalnej, efektywnie odseparowanej z odpadów komunalnych spełniającej odpowiednie parametry określone zgodnie z Art. Y	Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach biomasy stanowiącej frakcję biodegradowalną odpadów komunalnych, ułatwiłoby wykorzystanie jej do produkcji energii elektrycznej i ciepła, i stanowiłoby jednocześnie odpowiedź na unijne oczekiwanie dotyczące wzrostu przetwórstwa odpadów komunalnych (w perspektywie do roku 2035 – 65% odpadów komunalnych powinno zostać przygotowane do ponownego użycia i recyklingu). W Polsce, każdego roku, wytwarzamy ok. 11 mln ton odpadów komunalnych. Szacuje się, że aż trzy czwarte z nich stanowią odpady zmieszane (ok. 8 mln ton), z których blisko połowa to frakcja ulegająca biodegradacji. W ostatnich latach zużycie biomasy w energetyce zawodowej kształtuje się na poziomie ok. 9 mln ton/rok i prognozuje się jego dalszy wzrost. Jest to jedynie w	Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		Dodaje się art. Y o następującym brzmieniu: Art. Y Minister właściwy ds. środowiska określi w drodze Rozporządzenia parametry fizyko-chemiczne niezbędne do osiągnięcia dla frakcji biodegradowalnej z odpadów komunalnych, o której mowa w art. 2 pkt 6 podpunkt d.	części biomasa krajowa, ponieważ corocznie Polska importuje 2 – 4 mln ton tego surowca do produkcji zielonej energii. Biomasa sprowadzana jest z ponad 50 krajów, a transport przez tysiące kilometrów pozostawia „ślad węglowy”, będący zaprzeczeniem głównej idei produkcji zielonej energii, czyli ochrony przed zmianami klimatycznymi. Zestawiając powyższe dane z ilością odpadów wytwarzanych corocznie w kraju i ulegających biodegradacji (prawie 4 mln ton), dostrzec można jak olbrzymi – i marnowany – jest potencjał polskiego rynku. Frakcja biodegradowalna, efektywnie odseparowana z odpadów komunalnych, spełniająca parametry jakościowe odbiorców i bezpieczna dla środowiska, mogłaby z powodzeniem zastąpić importowaną biomasę.		
71.	art. 1 - dodanie pkt	Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach biomasy stanowiącej frakcję biodegradowalną z odpadów komunalnych Propozycja zmian 7.1 W Art. 1 dodaje się punkt 2c) o treści: 2c) W Art. 2 w punkcie 6 dodaje się podpunkt d) o następującym brzmieniu: Art. 2 Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...) 6) biomasy w postaci: (...) d) frakcji biodegradowalnej, efektywnie odseparowanej z odpadów komunalnych spełniającej odpowiednie parametry określone zgodnie z Art. Y 7.2 W Art. 1 dodaje się punkt 2cc) o treści: 2cc) Dodaje się art. Y o następującym brzmieniu: Art. Y	Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach biomasy stanowiącej frakcję biodegradowalną odpadów komunalnych, ułatwiłoby wykorzystanie jej do produkcji energii elektrycznej i ciepła, i stanowiłoby jednocześnie odpowiedź na unijne oczekiwanie dotyczące wzrostu przetwórstwa odpadów komunalnych (w perspektywie do roku 2035 – 65% odpadów komunalnych powinno zostać przygotowane do ponownego użycia i recyklingu). W Polsce, każdego roku, wytwarzamy ok. 11 mln ton odpadów komunalnych. Szacuje się, że aż trzy czwarte z nich stanowią odpady zmieszane (ok. 8 mln ton), z których blisko połowa to frakcja ulegająca biodegradacji. W ostatnich latach zużycie biomasy w energetyce zawodowej kształtuje się na poziomie ok. 9 mln ton/rok i prognozuje się jego dalszy wzrost. Jest to jedynie w części biomasa krajowa, ponieważ corocznie Polska importuje 2 – 4 mln ton tego surowca do produkcji zielonej energii. Biomasa sprowadzana jest z ponad 50 krajów, a transport przez tysiące kilometrów pozostawia „ślad węglowy”, będący zaprzeczeniem głównej idei produkcji zielonej energii, czyli ochrony przed zmianami	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PGNiG TERMIKA SA

		Minister właściwy ds. środowiska określi w drodze Rozporządzenia parametry fizyko-chemiczne niezbędne do osiągnięcia dla frakcji biodegradowalnej z odpadów komunalnych, o której mowa w art. 2 pkt 6 podpunkt d.	klimatycznymi. Zestawiając powyższe dane z ilością odpadów wytwarzanych corocznie w kraju i ulegających biodegradacji (prawie 4 mln ton), dostrzec można jak olbrzymi – i marnowany – jest potencjał polskiego rynku. Frakcja biodegradowalna, efektywnie odseparowana z odpadów komunalnych, spełniająca parametry jakościowe odbiorców i bezpieczna dla środowiska, mogłaby z powodzeniem zastąpić importowaną biomasę.		
72.	art. 1 - dodanie pkt	„w art. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 i pkt 14 w brzmieniu: [...] 14) materiałów występujących w stanie naturalnym, które stanowią niewykorzystaną w procesie produkcyjnym część surowca lub jego oddzieloną frakcję, niezanieczyszczoną innymi odpadami lub substancjami.”	Proponujemy, by część surowca, która nie zostanie wykorzystana w procesie produkcyjnym i nie zostanie zanieczyszczona innymi substancjami, nie była traktowana jako odpad, nawet wówczas, gdy do jej dalszego zagospodarowania konieczne jest poniesienie kosztów przekazania innemu podmiotowi.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
73.	Art. 1 pkt 3	Zmiana definicji „magazynowania odpadów” w części dotyczącej „wstępnego magazynowania”. <u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 3 Projektu: 3) w art. 3: a) w ust. 1: - pkt 1, 2 i 5 otrzymują brzmienie: (...) 5) magazynowaniu odpadów - rozumie się przez to czasowe przechowywanie odpadów obejmujące: „a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę, obejmujące transport odpadów powstających z działalności na poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie węglowodorów przez wytwórcę lub przez podmiot działający na jego rzecz dokonywany w celu wstępnego zmagazynowania tych odpadów, niestanowiącego magazynowania wskazanego w lit. b lub c w ramach jednego zakładu górniczego lub zakładu wykonującego roboty geologiczne, jednostki produkcyjnej w ramach takiego zakładu lub w ramach jednego pozwolenia na wytwarzanie odpadów, uzasadnionego zakresem i charakterem prowadzonej działalności, możliwościami technicznymi i bezpieczeństwem magazynowania. ” b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów, c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów; (...)		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PGNiG SA

	<u>Propozycja alternatywna:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 3 Projektu: 3) w art. 3: a) w ust. 1: - pkt 1, 2 i 5 otrzymują brzmienie: (...) 5) magazynowaniu odpadów - rozumie się przez to czasowe przechowywanie odpadów obejmujące: „a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę. obejmujące również transport odpadów przez posiadacza odpadów z miejsca ich wytworzenia do innych miejsc prowadzenia działalności w obrębie tego samego zakładu w celu wstępnego zmagazynowania tych odpadów, niestanowiącego magazynowania wskazanego w lit. b lub c, uzasadnionego zakresem i charakterem prowadzonej działalności, możliwościami technicznymi i bezpieczeństwem magazynowania.” b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów, c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów; (...) <u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z definicją art. 3 pkt 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (dalej: ustawa o odpadach) przez zbieranie odpadów rozumie się „gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt. 5 lit. b.” Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy o odpadach przez magazynowanie odpadów rozumie się „czasowe przechowywanie odpadów obejmujące: a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę, b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów, c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów”. Zbieranie odpadów wymaga z kolei uzyskania specjalnego zezwolenia. Z przyczyn wskazanych poniżej proponujemy wprowadzenie doprecyzowania polegającego na jednoznacznym przesądzeniu, że forma magazynowania mieści się w definicji „wstępnego magazynowania” odpadów rozumianego przez ich wytwórcę. Po pierwsze, w przypadku działalności o rozproszonej strukturze kopalń, stref przyodwiertowych czy samych wiertni, magazynowanie odpadów jest utrudnione i stwarza zagrożenia dla bezpiecznego magazynowania odpadów ze względu na fakt, że monitorowanie tych stref odbywa się w ograniczonym zakresie. Racjonalne jest zatem zwożenie odpadów powstających w bardzo małych ilościach np. w strefach przyodwiertowych na kopalnie lub ośrodki kopalń, gdzie odpady są magazynowane w miejscach zabezpieczonych i pilnowanych przez obsługę kopalń. Opisany sposób magazynowania nie powinien być traktowany jako zbieranie odpadów. Nie jest to bowiem proces zbierania odpadów przed transportem do zakładu przetwarzania, ale	

	w celu ich bezpiecznego zmagazynowania w ramach jednostki organizacyjnej i tego samego pozwolenia na ich wytwarzanie (o ile jest wymagane). Z tego względu rekomendowana jest zmiana ww. definicji wstępnego magazynowania odpadów w odniesieniu do prowadzonej działalności w rozproszonych lokalizacjach, gdzie powstają niewielkie ilości odpadów np. w strefach przyodwiertowych (są to jednostki o bardzo małej powierzchni terenu, na którym instalacja nie spełnia kryteriów wymaganych dla posiadania pozwolenia na wytwarzanie odpadów) czy ośrodki grupowe powiązane technologicznie z kopalnią ropy i/lub gazu ziemnego (odpady w postaci zużytego sorbentu, świetlówek, opakowań po farbách, zużytego oleju, płynu chłodniczego, inhibitora korozji itp., a dla których to jednostek muszą być specjalnie budowane wiaty na wstępne magazynowanie odpadów i bezpośrednio z nich odbierane). Dużo prostsze byłoby bowiem przewiezienie takich odpadów na kopalnię i zmagazynowanie ich, pod warunkiem uznania tego procesu za wstępne magazynowanie, a nie magazynowanie wymagające zezwolenia na zbieranie odpadów. Po drugie, ze wskazanym wyżej problemem związana jest konieczność wykonywania operatów przeciwpożarowych oraz przeprowadzenie kontroli przez Komendanta Powiatowego (Miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej (dalej: „PSP”) miejsc magazynowania. Ze względu na ograniczone zasoby osób opracowujących operaty przeciwpożarowe, terminy ich wykonania są długie, a koszty ich opracowania wysokie. Czas oczekiwania na kontrolę Komendanta PSP w celu zatwierdzenia wydania postanowienia uzgadniającego warunki ochrony przeciwpożarowej powoduje z kolei nadmierne przeciąganie postępowania w zakresie wydania pozwoleń. Po trzecie, w celu uzyskania pozwolenia na zbieranie odpadów konieczne jest wprowadzenie wizyjnego systemu kontroli każdego miejsca magazynowania odpadów bez względu na wielkość obiektów i ilość zbieranych odpadów oraz utworzenie funduszu zabezpieczenia roszczeń dla każdej kopalni, na terenie której prowadzone byłoby zbieranie odpadów z podległych im jednostek tj. stref przyodwiertowych i ośrodków grupowych. Wszystkie tego typu obiekty zostały zobowiązane do zainstalowania monitoringu wizyjnego, który obejmuje wszystkie boksy magazynowane, drogi dojazdowe w systemie 24-godzinny z dostępem do systemu dla inspekcji ochrony środowiska. Wiąże się to z kosztami zainstalowania odpowiedniego sprzętu i udzielenia dostępu właściwym służbom. Przykładowo ośrodek kopalń lub kopalnia na ogół składa się z kilku obiektów, zlokalizowanych w różnych miejscach (tzn. w miejscach, gdzie występują odwierty eksploatacyjne udostępniające złoża wyznaczone przez warunki geologiczne), w których prowadzona jest eksploatacja złożeń i w wyniku której powstają pojedyncze rodzaje odpadów w bardzo małych ilościach. Odpady z tych obiektów mogłyby być gromadzone przy tych obiektach i z tych lokalizacji odbierane do dalszego zagospodarowania, albo ze względów ekonomicznych, przed przekazaniem do zagospodarowania, mogą być zbierane w jednym wyznaczonym do tego celu miejscu (magazynie). Z kolei wymóg posiadania wizyjnego systemu kontroli dla wszystkich zbierających jest identyczny i nie jest uzależniony od ilości zebranych odpadów. Podobnie jest ze stawką zabezpieczenia roszczeń, która dla tak małego obiektu wynosi ok. 600 000 zł i którą należy wpłacić w postaci depozytu, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub polisy ubezpieczeniowej. Zarówno		

		stawka zabezpieczenia roszczeń, jak i prowadzenia na taką skalę monitoringu, jest zatem niewspółmierna do prowadzonej w tym zakresie działalności. Kolejnym argumentem jest fakt, że ilość wytwarzanych odpadów np. niebezpiecznych w ciągu roku ze wszystkich jednostek Oddziału Wydobywczego rozproszonego na terenie województwa podkarpackiego, małopolskiego, lubelskiego, śląskiego (kopalnie wraz z ośrodkami zbioru gazu i/lub ropy naftowej – łącznie ok. 130 obiektów), wynosi ok. 70 Mg, z czego mniej więcej połowę stanowią oleje oraz emulsje olejowe. Ilość wytwarzanych odpadów niebezpiecznych w zależności od rodzaju prowadzonej działalności wynosi w przypadku kopalni ropnych ok. 1 Mg, a w przypadku kopalni gazowych - 0,1 Mg. Biorąc pod uwagę fakt, że koszty odbioru i przetwarzania odpadów drastycznie wzrosły z końcem ubiegłego roku, odbiór odpadów z poszczególnych jednostek ze względów ekonomicznych i technicznych stał się bardzo utrudniony. Ze względu na brak opłacalności spółki prowadzące działalność w zakresie odbioru odpadów nie są chętne do podpisywania umów na odbiór odpadów w tak małych ilościach z tak obszernego terenu. Odbiór większej ilości odpadów, już w ilości ok. 3 Mg, powoduje konieczność wszczęcia postępowania przetargowego na odbiór odpadów, które trwa niejednokrotnie dwa-trzy miesiące pod warunkiem zgłoszenia spółki chętnej do odbioru odpadów. Biorąc pod uwagę fakt, że okres magazynowania wynosi dla posiadacza odpadów jeden rok, sam czas postępowania przetargowego zajmuje ¼ roku, a przez to rzeczywisty czas na przekazanie odpadu do przetwarzania ulega znacznemu skróceniu. Problem magazynowania odpadów nie jest ograniczony jedynie do działalności wydobywczej. Spółki prowadzące działalność w zakresie dystrybucji gazu również wytwarzają odpady, w tym również odpady niebezpieczne. Ilości wytwarzanych odpadów w ramach danego miejsca są zróżnicowane i zależne od obszaru działania. Są to ilości, których odbiór przez firmy zewnętrzne określany jest jako nieopłacalny transportowo, co w konsekwencji powoduje, że podobnie jak w przypadku działalności wydobywczej, spółki nie wyrażają woli podpisywania umów na odbiór odpadów z wybranych placówek. Umożliwienie przetransportowania własnych odpadów spowoduje, że zwiększy się ilość odpadów magazynowanych w danym miejscu – w ramach wstępnego magazynowania odpadów - oraz zmniejszą się koszty związane z zagospodarowaniem odpadów w zakresie np. usług transportowych. Ponadto uwzględnienie w definicji wstępnego magazynowania odpadów również procesu transportu wytworzonych w ramach prowadzonej działalności odpadów do innego miejsca prowadzenia działalności, skutkowałoby rezygnacją z konieczności uzyskiwania zezwoleń na zbieranie odpadów a jednocześnie zminimalizowało koszty związane z przystosowaniem miejsc do magazynowania odpadów w procesie zbierania (operat, monitoring wizyjny, zabezpieczenia itp.). W razie nieuwzględnienia propozycji podstawowej przedstawimy propozycję alternatywną o węższym zakresie dotyczącą działalności wydobywczej.			
74.	Art. 1 – dodanie pkt	Art. 2 Ustawy o odpadach oraz dodanie nowego art. X w Ustawie o odpadach Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach paliwa alternatywnego RDF	Wyłączenie RDF spod działania Ustawy o odpadach, ułatwiłoby wykorzystanie tej wysokokalorycznej grupy substancji do produkcji energii elektrycznej i ciepła, i stanowiłoby jednocześnie odpowiedź na unijne	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		Propozycja zmian: W Art. 2 dodaje się punkt 13 o następującym brzmieniu: Art. 2 Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...) 13) paliwa alternatywnego RDF stanowiącego produkt pracy instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych spełniającego odpowiednie parametry określone zgodnie z Art. X, wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. Dodaje się art. X o następującym brzmieniu: Art. X Minister właściwy ds. środowiska określi w drodze Rozporządzenia parametry fizyko-chemiczne niezbędne do uznania przetwarzanych odpadów komunalnych za paliwo alternatywne RDF, o którym mowa w art. 2 pkt 13.	oczekiwanie dotyczące wzrostu przetwórstwa odpadów komunalnych (w perspektywie do roku 2035 – 65% odpadów komunalnych powinno zostać przygotowane do ponownego użycia i recyklingu). Regulacje unijne w zakresie ograniczania wolumenu spalanych niesortowanych odpadów komunalnych w ITPOK'ach (Instalacja Termicznego Przekształcenia Odpadów Komunalnych) będą zbieżne z polityką przekształcenia za pośrednictwem wyspecjalizowanych ośrodków zajmujących się mechaniczno-biologicznym przetwarzaniem (MBP). Poprzez procesy selekcji, segregacji i oczyszczenia uzyskiwane jest wystandaryzowane paliwo (tj. takie o zdefiniowanych parametrach fizyczno-chemicznych) dla potrzeb energetyki i ciepłownictwa. Zaskakujące jest, że w chwili obecnej efektem pracy instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów jest w dalszym ciągu odpad!	dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Niezależnie od powyższego wyłączenie takie mogłoby mieć istotny negatywny wpływ na środowisko przez zagrożenie spalania odpadów w niedostosowanych do tego instalacjach i rodziłoby niezgodność z przepisami dyrektywy w 2010/75/UE.	
75.	Art. 1 – dodanie pkt	Wyłączenie spod stosowania Ustawy o odpadach paliwa alternatywnego RDF Propozycja zmian: 6.1 W Art. 1 dodaje się punkt 2b) o treści: 2b) W Art. 2 dodaje się punkt 13 o następującym brzmieniu: Art. 2 Przepisów ustawy nie stosuje się do: (...) 13) paliwa alternatywnego RDF stanowiącego produkt pracy instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych spełniającego odpowiednie parametry określone zgodnie z Art. X,	Wyłączenie RDF spod działania Ustawy o odpadach, ułatwiłoby wykorzystanie tej wysokokalorycznej grupy substancji do produkcji energii elektrycznej i ciepła, i stanowiłoby jednocześnie odpowiedź na unijne oczekiwania dotyczące wzrostu przetwórstwa odpadów komunalnych (w perspektywie do roku 2035 – 65% odpadów komunalnych powinno zostać przygotowane do ponownego użycia i recyklingu). Regulacje unijne w zakresie ograniczania wolumenu spalanych niesortowanych odpadów komunalnych w ITPOK'ach (Instalacja Termicznego Przekształcenia Odpadów Komunalnych) będą zbieżne z polityką przekształcenia za pośrednictwem wyspecjalizowanych ośrodków zajmujących się mechaniczno-biologicznym przetwarzaniem (MBP). Poprzez procesy selekcji,	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Niezależnie od powyższego wyłączenie takie mogłoby mieć istotny negatywny wpływ na środowisko przez zagrożenie spalania odpadów w niedostosowanych do tego instalacjach i rodziłoby niezgodność z przepisami dyrektywy w 2010/75/UE.	PGNiG TERMIKA SA

		wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. 6.2 W Art. 1 dodaje się punkt 2bb) o treści: 2bb) Dodaje się art. X o następującym brzmieniu: Art. X Minister właściwy ds. środowiska określi w drodze Rozporządzenia parametry fizyko-chemiczne niezbędne do uznania przetwarzanych odpadów komunalnych za paliwo alternatywne RDF, o którym mowa w art. 2 pkt 13.	segregacji i oczyszczenia uzyskiwane jest wystandaryzowane paliwo (tj. takie o zdefiniowanych parametrach fizyczno-chemicznych) dla potrzeb energetyki i ciepłownictwa. Zaskakujące jest, że w chwili obecnej efektem pracy instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów jest w dalszym ciągu odpad!		
76.	Art. 1 – dodanie pkt	Wprowadzenie wyłączenia dla niezanieczyszczonej gleby wykorzystanej do celów budowlanych poza terenem, na którym została wydobyta, frakcji biodegradowalnej biomasy oraz paliwa alternatywnego RDF. Propozycja: Zmiana brzmienia art. 1 pkt 2 Projektu: „w art. 2: 1. pkt 3 otrzymuje brzmienie: „niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym. na terenie, na którym został wydobyty” 2. w pkt 6 dodaje się ppkt d w brzmieniu: „6) biomasy w postaci: (...) d) frakcji biodegradowalnej, efektywnie odseparowanej z odpadów komunalnych spełniającej odpowiednie parametry określone zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie ust. 2.”	Ustawa o odpadach uznaje za odpady wszystkie masy ziemne, poza związanymi z wydobywaniem kopaliny ze złoża i poza terenem nieruchomości, z której zostały usunięte, bez względu na jakość geochemiczną. W rezultacie istnieje konieczność uzyskania przez przedsiębiorców wykonujących roboty ziemne lub ich podwykonawców szeregu decyzji administracyjnych związanych z wykorzystaniem tych gleb i innych materiałów. Proponowane usunięcie warunku dotyczącego wykorzystania mas ziemnych na terenie, na którym zostały wydobyte, wprowadziłoby znaczące ułatwienie w zagospodarowaniu wydobytych mas ziemnych. Wyłączenie spod stosowania ustawy o odpadach biomasy stanowiącej frakcję biodegradowalną odpadów komunalnych, ułatwiłoby wykorzystanie jej do produkcji energii elektrycznej i ciepła, i stanowiłoby jednocześnie odpowiedź na unijne oczekiwanie dotyczące wzrostu przetwórstwa odpadów komunalnych (w perspektywie do roku 2035 65% odpadów komunalnych powinno zostać przygotowane do ponownego użycia i recyklingu). W Polsce, każdego roku, wytwarzane jest ok. 11 mln ton odpadów komunalnych. Szacuje się, że aż trzy czwarte z nich stanowią odpady zmieszane (ok. 8	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Niezależnie od powyższego wyłączenie takie mogłoby mieć istotny negatywny wpływ na środowisko przez zagrożenie spalania odpadów w niedostosowanych do tego instalacjach i rodziłoby niezgodność z przepisami dyrektywy w 2010/75/UE.	PGNiG SA

		w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu: (...) 3. 3. Dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13. paliwa alternatywnego RDF stanowiącego produkt pracy instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych spełniającego odpowiednie parametry określone zgodnie z ust. 2, wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. 4. Dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Minister właściwy do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia szczegółowe parametry fizyko-chemiczne niezbędne do osiągnięcia dla frakcji biodegradowalnej z odpadów komunalnych, o której mowa w art. 2 pkt 6 podpunkt d. oraz parametry fizyko-chemiczne niezbędne do uznania przetwarzanych odpadów komunalnych za paliwo alternatywne RDF, o którym mowa w ust. 1 pkt 13 niniejszego przepisu.”.	mln ton), z których blisko połowa to frakcja ulegająca biodegradacji. W ostatnich latach zużycie biomasy w energetyce zawodowej kształtuje się na poziomie ok. 9 mln ton/rok i prognozuje się jego dalszy wzrost. Jest to jedynie w części biomasa krajowa, ponieważ corocznie Polska importuje 2-4 mln ton tego surowca do produkcji zielonej energii. Biomasa sprowadzana jest z ponad 50 krajów, a transport przez tysiące kilometrów pozostawia „ślad węglowy”, będący zaprzeczeniem głównej idei produkcji zielonej energii, czyli ochrony przed zmianami klimatycznymi. Zestawiając powyższe dane z ilością odpadów wytwarzanych corocznie w kraju i ulegających biodegradacji (prawie 4 mln ton), dostrzec można jak olbrzymi jest potencjał polskiego rynku. Frakcja biodegradowalna, efektywnie odseparowana z odpadów komunalnych, spełniająca parametry jakościowe odbiorców i bezpieczna dla środowiska, mogłaby z powodzeniem zastąpić importowaną biomasę. Należy zauważyć, że proponowane wyłączenie zastosowania ustawy o odpadach do paliwa alternatywnego RDF ułatwiłoby wykorzystanie tej wysokokalorycznej grupy substancji do produkcji energii elektrycznej i ciepła, jednocześnie stanowiłoby odpowiedź na wyrażane przez Unię Europejską oczekiwania dotyczące wzrostu przetwórstwa odpadów komunalnych, o którym mowa powyżej. Regulacje unijne w zakresie ograniczania wolumenu spalanych niesortowanych odpadów komunalnych w Instalacjach Termicznego Przekształcenia Odpadów Komunalnych byłyby zbieżne z polityką przekształcenia za pośrednictwem wyspecjalizowanych ośrodków zajmujących się mechaniczno-biologicznym przetwarzaniem. Poprzez procesy selekcji, segregacji i oczyszczenia uzyskiwane jest wystandaryzowane paliwo (tj. takie o zdefiniowanych parametrach fizyczno-chemicznych) dla potrzeb energetyki i ciepłownictwa. Rozważyć należy zmianę obecnego stanu prawnego,	

			zgodnie z którym efektem pracy instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów jest odpad.		
77.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	Proponowany zapis: „bioodpadach – rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, biur, hurtowni, stołówek, zakładów zbiorowego żywienia i jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów przetwórstwa spożywczego” Zgodność z zapisami z Dyrektywy 2008/98/WE, Przetwórstwo spożywcze obejmuje nie tylko przetwórstwo żywności (a tak określa się w katalogu odpadów) Odpady z gastronomii – także w nieuzasadniony sposób zostały wykreślone (tymczasem występuje to pojęcie Dyrektywie).		Uwaga przyjęta.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
78.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	„1) bioodpadach – rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, biur, hurtowni, stołówek, zakładów zbiorowego żywienia i jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność”	W zaproponowanym zapisie pominięto bioodpady powstające w gastronomii. Z uzasadnienia do Projektu Ustawy wynika, że w art. 3 ust. 1 pkt 1 zmieniono definicję bioodpadów, aby zapewnić zgodność z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, zwanej dalej „dyrektywą 2018/851”, przez bioodpady rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, biur, restauracji, hurtowni, stołówek, zakładów zbiorowego żywienia, jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. Proponujemy dodanie do definicji odpadów pochodzących z gastronomii.	Uwaga przyjęta.	Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów
79.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	Wnioskujemy o dodanie do definicji odpadów pochodzących z gastronomii. Proponowany zapis: „1) bioodpadach – rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z	W zaproponowanym zapisie pominięto bioodpady powstające w gastronomii. Z uzasadnienia do Projektu Ustawy wynika, że w art. 3 ust. 1 pkt 1 zmieniono definicję bioodpadów, aby zapewnić zgodność z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę	Uwaga przyjęta.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		gospodarstw domowych, gastronomii, biur, restauracji, hurtowni, stołówek, zakładów zbiorowego żywienia i jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność;	2008/98/WE w sprawie odpadów, zwanej dalej „dyrektywą 2018/851”, przez bioodpady rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, biur, restauracji, hurtowni, stołówek, zakładów zbiorowego żywienia, jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność.		
80.	art. 1 pkt 3 lit. a	Dot. zapisów określań ustawowych: - bioodpady, - odpady zielone Żadne z tych określań nie istnieje w katalogu odpadów (Rozp. Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów) Należałoby określić do jakiej podgrupy i rodzaju takie odpady przynależą: - bioodpady zawierają w sobie kody: 20 01 08, 20 02 01 oraz częściowo z grupy 02, ale nie 20 03 02, - odpady zielone – to 20 02 01 i 20 03 02 bez 20 03 03 Należałoby: - Wykreślić oznaczenia „odpady zielone” a wprowadzić : - „odpady ulegające biodegradacji z ogrodów i parków”, - „ odpady kuchenne ulegające biodegradacji” lub - dla pktu 13a) „odpady żywności” – opisać, że to odpady kuchenne ulegające biodegradacji, z wyjątkiem np.: surowego mięsa		Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Dodatkowo w zakresie propozycji wpisania interpretacji przepisów aktu wykonawczego do ustawy w samej ustawie - do prawidłowej klasyfikacji odpadów służą objaśnienia do załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie katalogu odpadów. Ad pkt 13a – uwaga nieprzyjęta. Zaproponowana w projekcie ustawy definicja odpadów żywności jest zgodna z definicją zawartą w dyrektywie ramowej o odpadach. Kluczowe są w niej pojęcia „żywność” i „odpady”. Jeśli jakieś materiały są w określonych sytuacjach wyłączone spod przepisów dyrektywy ramowej o odpadach (np. produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego), to nie będą	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

				również mieściły się w zakresie pojęcia „odpady żywności” – tak więc nie trzeba wprowadzać dodatkowych wyłączeń. Poza tym „odpady kuchenne” nie są zdefiniowane i zasadniczo zawierają się w pojęciu „odpady żywności”.	
81.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret drugie	po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) odpadach budowlanych i rozbiórkowych – rozumie się przez to odpady powstałe podczas prac budowlanych, remontowych i rozbiórkowych;”,	Zgodnie z Dyrektywą 2018/851 odpady budowlane i rozbiórkowe oznaczają odpady powstałe podczas prac budowlanych i rozbiórkowych. Niezrozumiałe jest więc rozszerzenie tego zakresu w proponowanej ustawie. Poza tym zgodnie z prawem budowlanym (art. 3 pkt 7 PrBud) winna być mowa o robotach budowlanych przez co należy przez to rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego. Poprzez proponowany zapis sugeruje się np. wyłączenie prac montażowych z takich odpadów. Tymczasem nomenklatura winna być spójna systemowo, aby wszystkie odpady z tego typu robót budowlanych były traktowane jednakowo.	Uwaga przyjęta Proponowane nowe brzmienie przepisu: „6a) odpadach budowlanych i rozbiórkowych – rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz.1333);”	Polska Izba Gospodarki Odpadami
82.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret drugie	Proponowany zapis: „odpadach budowlanych i rozbiórkowych – rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych (obejmujących budowę oraz prace przy remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego)” roboty budowlane – zgodnie z Prawem Budowlanym obejmują budowę oraz prace przy remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego podobnie jest opisana grupa 17 z katalogu odpadów		Uwaga częściowo przyjęta. Proponowane nowe brzmienie przepisu: „6a) odpadach budowlanych i rozbiórkowych – rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz.1333);”	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
83.	art. 1 pkt 3 lit. a) tiret trzecie	[...] - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, usług, jednostek handlu detalicznego lub hurtowego, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z	Należy dokonać rozróżnienia odpadów komunalnych i odpadów powstających w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, również w odniesieniu do podmiotów świadczących usługi oraz podmiotów prowadzących jednostki handlowe. Powyższe dotyczy w szczególności odpadów opakowaniowych, powstających podczas rozpakowywania produktów w jednostkach	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"

		eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych[...]	handlowych, które w wielu przypadkach są nieprawidłowo traktowane jako odpady komunalne.	Uwaga dotyczy niewłaściwego z już obowiązującymi przepisami działania.	
84.	art. 1 pkt 3 lit. a) tiret trzecie	[...] - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, usług, jednostek handlu detalicznego lub hurtowego, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych [...]	Należy dokonać rozróżnienia odpadów komunalnych i odpadów powstających w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, również w odniesieniu do podmiotów świadczących usługi oraz podmiotów prowadzących jednostki handlowe. Powyższe dotyczy w szczególności odpadów opakowaniowych, powstających podczas rozpakowywania produktów w jednostkach handlowych, które w wielu przypadkach są nieprawidłowo traktowane jako odpady komunalne.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Uwaga dotyczy niewłaściwego z już obowiązującymi przepisami działania.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
85.	art. 1 pkt 3 lit. a) tiret trzecie	Proponuje się w definicji odpadu komunalnego w pkt. 7 lit b po myślniku dodać zapis jednoznacznie wskazujący, że odpadów komunalnych nie stanowią odpady powstałe w wyniku prowadzonej działalności gospodarczej. Proponowany zapis: „- przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z prowadzonej działalności gospodarczej, produkcji; rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości”,	Wprowadzenie zapisu, że odpady komunalne nie obejmują odpadów z prowadzonej działalności gospodarczej wyeliminuje część problemów interpretacyjnych, szczególnie że z definicji usunięto również zapis, że odpady komunalne pochodzące od innych wytwórców niż gospodarstwa domowe nie mogą zawierać odpadów niebezpiecznych. Jeżeli na terenie przedsiębiorstw znajdują się pomieszczenia socjalne, które są oświetlane lampami fluorescencyjnymi a powstałe z nich odpady nie stanowią odpad produkcyjnego, to pojawi się pytanie czy w takim przypadku w myśl nowej definicji odpady takie powinny stanowić odpad komunalny klasyfikowany jako odpad o kodzie 20 01 21* (Lampy fluorescencyjne i inne odpady zawierające rtęć)? Problemy interpretacyjne mogą się również pojawić w przypadku innych odpadów, których powstawanie nie jest związane z działalnością produkcyjną np.: odpadów opakowaniowych wytwarzanych w hurtowni gdzie przepakowuje się towary.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	EcoMs Consulting Sp. z o.o.

86.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	W art. 3 ust 1 punkt 7 b - niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych.	Spółka zauważa, że przepisy rozporządzenia ws. katalogu odpadów stoją na przeszkodzie klasyfikowaniu wyselekcjonowanych odpadów opakowaniowych, jako odpady komunalne wykluczając wprost taką ich klasyfikację.	Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PKN ORLEN S.A.
87.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	w Projekcie brak jest doprecyzowania definicji odpadu komunalnego, w tym uwzględnienia podnoszonego w interpretacjach ministerialnych kryterium ilościowego;		Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, jest na etapie prac w rządzie – projekt uzyskał wpis do wykazu prac programowych Rady Ministrów pod numerem UD163. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"
88.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	Definicja „odpadu komunalnego” w projekcie ustawy. Zawarta w projekcie ustawy definicja odpadu komunalnego ma zapewne na celu dostosowanie definicji legalnej do definicji zawartej w znowelizowanej ramowej dyrektywie odpadowej (art. 1 pkt 3 w dyrektywie z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów). Definicja w projekcie ustawy: <i>7) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, w szczególności:</i>		Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

	a) <i>niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz</i> b) <i><u>niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych</u></i> - <i>przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości;”</i> Powyższa definicja zawarta w projekcie ustawy jest nieprawidłowo zredagowana, wręcz wewnętrznie sprzeczna. W pierwszej części (podkreślenie) skopiowano definicję odpadu komunalnego pochodzącego spoza gospodarstwa domowego z obecnego brzmienia definicji, w punkcie „b” powyżej sformułowano nieco inną definicję, ale zgodną z dyrektywą. Przepis należy przeredagować w następujący sposób: 1) wykreślić z pierwszej części definicji fragment: <i>a także odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych</i>, gdyż został on tu ewidentnie błędnie (omyłkowo) umieszczony. Definicja w takim kształcie zawiera alternatywę (charakter <u>lub</u> skład) co powoduje, że już tylko spełnienie jednej z tych dwóch przesłanek sprawia, że odpad może być kwalifikowany jako komunalny (jak przy obecnie obowiązującej definicji legalnej), a dyrektywa zawiera definicję, w której pod uwagę należy brać łącznie charakter <u>i</u> skład odpadu. Jednocześnie przy takiej jak proponuje projektodawca redakcji przepisu, do odpadów komunalnych z innych źródeł niż gospodarstwa domowe stosować się będzie wyliczenie z lit. a powyżej. Wydaje się to być niezamierzonym błędem redakcyjnym. W lit. „b” zawarto w zasadzie definicję odpadów komunalnych z innych źródeł i jest ona spójna z tą, którą zawarto w dyrektywie. Definicja ta nie zawiera szczegółowego wyliczenia rodzajów odpadów, a przede wszystkim zawiera koniunkcję (charakter <u>i</u> skład) przez co do uznania danego odpadu za komunalny konieczne będzie podobieństwo zarówno pod względem charakteru jak i składu (nie wystarczy spełnienie tylko jednej z dwóch przesłanek). Takie podejście jest racjonalne, po pierwsze dlatego, że koresponduje z postanowieniami dyrektywy, po drugie przy ciągle dość nieprecyzyjnej definicji odpadu komunalnego zawiera dwa kryteria kwalifikacji danego odpadu jako komunalny, które należy spełnić łącznie, co pozwoli ów abstrakcyjny przepis w sposób mniej kontrowersyjny niż przy obecnie obowiązującej definicji odpadu komunalnego, zastosować w konkretnym przypadku kwalifikowania odpadu do danej grupy odpadów.	

		Konieczność łącznego spełnienia obu kryteriów ograniczy wątpliwości interpretacyjne, czy dany odpad spoza gospodarstwa domowego należy traktować jako komunalny czy nie. 2) dostosować redakcję przepisu, by była jasna, czytelna i – jak się wydaje- odpowiadała zamierzeniu projektodawcy, tj. w sposób następujący: 7) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, w szczególności niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości;”,			
89.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	Proponujemy uzupełnienie definicji odpadów komunalnych o zapis wykluczający uznania za odpad komunalny odpadów z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, zawierających odpady niebezpieczne. Propozycja zapisu: „7) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także niezawierające odpadów niebezpiecznych odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, w szczególności: a) niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i	Postanowienie art. 3 ust. 1 pkt 7 Ustawy o odpadach w obecnym brzmieniu jednoznacznie wskazuje, że odpady komunalne od innych wytwórców (źródeł) nie mogą zawierać odpadów niebezpiecznych. Pozwala to przedsiębiorcy odbierającemu odpady na odmowę odbioru takich odpadów. W zaproponowanym kształcie zapisów wrzucenie do odpadów komunalnych odpadów niebezpiecznych będzie dopuszczalne, a koszty ponosił będzie podmiot gospodarujący tymi odpadami a nie wytwórca odpadów.	Uwaga nieprzyjęta Odpady wytwarzane w gospodarstwach domowych, w ramach normalnego bytowania (oraz inne odpady komunalne, nie pochodzące z gospodarstw domowych) są to również odpady niebezpieczne i gmina musi zapewnić ich odbieranie.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz b) niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości;			
90.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	[...] - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, <u>usług, jednostek handlu detalicznego lub hurtowego</u>, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych [...]	Należy dokonać rozróżnienia odpadów komunalnych i odpadów powstających w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, również w odniesieniu do podmiotów świadczących usługi oraz podmiotów prowadzących jednostki handlowe. Powyższe dotyczy w szczególności odpadów opakowaniowych, powstających podczas rozpakowywania produktów w jednostkach handlowych, które w wielu przypadkach są nieprawidłowo traktowane jako odpady komunalne.	Uwaga nieprzyjęta Dotyczy niewłaściwego z punktu widzenia już obowiązujących przepisów postępowania a nie zaproponowanych przepisów. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego – ten zapis jest zgodny z dyrektywą.	Konfederacja Lewiatan
91.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	Proponowana zmiana: 7)b) niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji,	Propozycja wyłączenia z definicji także popiołów i żużli z palenisk selektywnie zebrane. Odpady te właściwościami odpowiadają odpadom remontowym i rozbiórkowym. Popioły i żużle znajdują się na liście odpadów dopuszczonych do przetwarzania poza instalacjami (Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera	Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu

		rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji , żużli i popiołów z palenisk domowych zebranych selektywnie ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych, niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości;”,	instalacjami i urządzeniami.)W przypadku sortowania odpadów komunalnych zawartość żużli i popiołów utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie efektywnego procesu sortowania oraz obniża wartość energetyczną.	przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
92.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	[...] - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, usług, jednostek handlu detalicznego lub hurtowego (z wyłączeniem odpadów pochodzenia bytowego z tych jednostek) , rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych [...]	Należy dokonać rozróżnienia odpadów komunalnych i odpadów powstających w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, również w odniesieniu do podmiotów świadczących usługi oraz podmiotów prowadzących jednostki handlowe. Powyższe dotyczy w szczególności odpadów opakowaniowych, powstających podczas rozpakowywania produktów w jednostkach handlowych, które w wielu przypadkach są nieprawidłowo traktowane jako odpady komunalne.	Uwaga nieprzyjęta Dotyczy niewłaściwego z punktu widzenia już obowiązujących przepisów postępowania a nie zaproponowanych przepisów. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego – ten zapis jest zgodny z dyrektywą.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
93.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	Skreślenie zapisu: „niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich własności;” Uzasadnienie: Zapis zawiera nieprecyzyjne sformułowania, jak odróżnić niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne od niesegregowanych (zmieszane) odpadów komunalnych poddanych przetworzeniu, Także: poprzedni zapis pkt 7 jednoznacznie wskazywał, że odpady komunalne od innych wytwórców (źródeł) nie mogą zawierać odpadów niebezpiecznych. Pozwalało to przedsiębiorcy odbierającemu odpady na odmowę odbioru. W obecnym kształcie zapisów wrzucenie do odpadów komunalnych odpadów niebezpiecznych będzie dopuszczalne, a koszty ponosił będzie podmiot gospodarujący tymi odpadami a nie wytwórca odpadów.		Uwaga nieprzyjęta. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

		Propozycja zapisu: niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane niezawierające odpadów niebezpiecznych z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji, ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych; poddane czynnościom przygotowania poprzedzającymi odzysk lub unieszkodliwianie;”,			
94.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	„7) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także niezawierające odpadów niebezpiecznych odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, w szczególności: a) niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz b) niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają	Postanowienie art. 3 ust. 1 pkt 7 Ustawy o odpadach w obecnym brzmieniu jednoznacznie wskazuje, że odpady komunalne od innych wytwórców (źródeł) nie mogą zawierać odpadów niebezpiecznych. Pozwala to przedsiębiorcy odbierającemu odpady na odmowę odbioru takich odpadów. W zaproponowanym kształcie zapisów wrzucenie do odpadów komunalnych odpadów niebezpiecznych będzie dopuszczalne, a koszty ponosił będzie podmiot gospodarujący tymi odpadami a nie wytwórca odpadów. Proponujemy zatem uzupełnienie definicji odpadów komunalnych o zapis wykluczający uznanie za odpad komunalny odpadów z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, zawierających odpady niebezpieczne.	Uwaga nieprzyjęta Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego.	Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów

		niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmienia w sposób znaczący ich właściwości;			
95.	art. 1 pkt 3 lit a) tiret piąte	Doprecyzowanie, że przygotowanie do ponownego użycia jest jedną z form recyklingu np. poprzez sformułowanie „... obejmuje w szczególności recykling (w tym przygotowanie do ponownego użycia) i prace ziemne”.	W obecnej redakcji występuje kolizja zapisu opisującego rozłącznie procesy recyklingu i przygotowania do ponownego użycia z treścią art. 3 pkt 10 lit b) projektu (nowy art. 21 ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi) oraz treścią objaśnienia procesu R3 w załączniku nr 1 do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi), w których przygotowanie do ponownego użycia jest opisane jako jedna z form recyklingu.	Uwaga nieprzyjęta Definicja odzysku materiałów stanowi przeniesienie definicji z dyrektywy.. Nie zachodzi kolizja pomiędzy przepisami.	Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000
96.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret piąte	Projekt wprowadza do art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (dalej: „ustawa o odpadach”) definicję „odzysku materiałów” zgodnie z którą „przez odzysk materiałów należy rozumieć każdy proces odzysku inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały przeznaczone do wykorzystania jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii. Obejmuje on między innymi przygotowanie do ponownego użycia, recykling i prace ziemne”. Jednocześnie nie zmieniono definicji „odzysku” – zgodnie z którą przez odzysk rozumie się „jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce.” W konsekwencji, nie jest zrozumiałe, jaka była intencja projektodawcy w wyodrębnieniu definicji „odzysku materiałów”. Ze względu na brak definicji „materiałów” wyjaśnienia wymaga czy ich odzysk stanowi de facto „odzysk odpadów”, a zatem ich przetwarzanie, co wiąże się z koniecznością uzyskania specjalnego zezwolenia. Nie jest ponadto zrozumiałe, jaka jest relacja „odzysku materiałów” do regulacji dotyczącej utraty statusu odpadów. Zgodnie bowiem z art. 14 ustawy o odpadach określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich odzyskowi, w tym recyklingowi, spełniają łącznie następujące warunki: a) przedmiot lub substancja są powszechnie stosowane do konkretnych celów, b) istnieje rynek takich przedmiotów lub substancji lub popyt na nie, c) dany przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach i w normach mających zastosowanie do produktu, d) zastosowanie przedmiotu lub substancji nie prowadzi do negatywnych skutków dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska oraz; e) spełniają ponadto wymagania określone przez przepisy Unii Europejskiej.		Uwaga nieprzyjęta Definicja „odzysku materiałów” obejmuje formy odzysku inne niż odzysk energii i innych niż powtórne przetwarzanie odpadów na materiały wykorzystywane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii.	PGNiG SA

		Nie jest zatem jasne, czy w przypadku nowowprowadzonej kategorii odzysku materiałów nie będzie mowy w ogóle o utracie statusu odpadów, czy mimo tego przy odzysku materiałów mówimy nadal o odzysku odpadów, ponieważ materiały te stanowią tylko jedną z podkategorii odpadów, o której mowa w definicji odzysku. Jednocześnie należy podkreślić konieczność wyjaśnienia w ustawie o odpadach zakresu obowiązków ewidencyjnych dla przedsiębiorców, wynikających z rozszerzenia definicji odpadów komunalnych. W projekcie ustawy zaproponowano bowiem zmiany tej definicji, wskazując, że obecnie do takich odpadów zaliczane będą: papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble. Takie odpady ze względu na podobny charakter i skład będą zbierane, zarówno z gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorców, jeśli będą o podobnym charakterze i składzie. W konsekwencji należy rozstrzygnąć, czy oznacza to, że dla wszystkich rodzajów odpadów wskazanych w nowej definicji odpadów komunalnych nie należy tworzyć kart przekazania odpadów w Bazie Danych Odpadowych. Doprecyzowania wymaga również pojęcie „odpadów z produkcji”. Wytwarzane w ramach działalności gospodarczej odpady w większości traktowane będą jako odpady komunalne np. wskazany powyżej zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory, ale także opakowania po gazomierzach czy odpady wielkogabarytowe (np. meble). Wskazujemy ponadto, że art. 3 ust. 1 pkt 7 lit. b dotyczący odpadów niesegregowanych (zmieszanych) należy uznać za nieprecyzyjny. W myśl tego przepisu odpady w postaci sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i akumulatorów pochodzące od innych wytwórców zaliczane będą do odpadów komunalnych.			
97.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret szóste	Wykreślenie z definicji prac ziemnych sformułowania odwołującego się do kształtowania krajobrazu <u>Zaproponowane rozwiązanie:</u> „20b) pracach ziemnych-rozumie się przez to każdy proces odzysku, w ramach którego odpowiednie odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wyrobiskom, w tym zapadliskom, wartości użytkowych lub przyrodniczych, lub do celów inżynieryjnych; odpady wykorzystywane do prac ziemnych muszą zastępować materiały niebędące odpadami, nadawać się do wyżej wymienionych	Definicja prac ziemnych nie powinna być przy odzysku odpadów dla celów inżynieryjnych być zawężana do potrzeb kształtowania krajobrazu. Pojęcie krajobrazu z jednej strony nie jest definiowane w prawie budowlanym a ponadto jego interpretacja może prowadzić do wyłączenia takich obiektów inżynieryjnych jak na przykład nasypy autostradowe czy kolejowe lub innego rodzaju obiekty inżynieryjne.	Uwaga przyjęta. Definicja prac ziemnych stanowi przeniesienie definicji z dyrektywy. Wprowadzenie proponowanej zmiany mogłoby spowodować niezgodność z dyrektywą.	Stowarzyszenie Instytut Remediacji Terenów Zanieczyszczonych

		celów i ograniczać się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;"			
98.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret szóste	„wypełnianie wyrobisk – rozumie się przez to każdy proces odzysku, w ramach którego odpowiednie odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do rekultywacji obszarów zdegradowanych (np.: po robotach budowlanych) lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu, w tym przywracania wyrobiskom lub zapadliskom, wartości użytkowych lub przyrodniczych; odpady wykorzystywane do wypełniania wyrobisk muszą zastępować materiały niebędące odpadami, nadawać się do wyżej wymienionych celów i ograniczać się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów” Uzasadnienie: Prace ziemne – obejmują także wykopy. Wypełnienie wyrobisk – można zastąpić słowami np.: „rekultywacja terenów zdegradowanych” lub „rewitalizacja terenów ziemnych” Ta propozycja wymaga zmian projektowanych w art. 3 ust. 1 pkt: 15a, 23 ewentualnie innych		Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowane słowa mogą wprowadzać w błąd w kontekście przepisów dotyczących rekultywacji. Rekultywacja terenów zdegradowanych nie zawsze będzie wiązała się np. z wypełnianiem wyrobisk.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
99.	art. 1 pkt 3 lit. a tiret szósty	20b) pracach ziemnych – rozumie się przez to każdy proces odzysku, w ramach którego odpowiednie odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wyrobiskom, w tym zapadliskom, a także składowiskom wartości użytkowych lub przyrodniczych, lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu lub utrzymywania właściwego stanu technicznego składowisk ; odpady wykorzystywane do prac ziemnych muszą zastępować materiały niebędące odpadami, nadawać się do wyżej wymienionych celów i ograniczać się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;"	Zwracamy uwagę, że nowa definicja „prac ziemnych” powinna obejmować również prace wykonywane na składowiskach odpadów związane z ich rekultywacją albo prace wykonywane na terenie czynnych składowisk odpadów związanych z ich utrzymaniem, w tym utwardzaniem powierzchni, utrzymywaniem dróg, umacnianiem skarp.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Definicja prac ziemnych stanowi przeniesienie definicji z dyrektywy. Wprowadzenie proponowanej zmiany mogłoby spowodować niezgodność z dyrektywą.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
100	art. 1 pkt 3 lit. a tiret szósty	zapisy wzbudzające wątpliwości interpretacyjne: - art. 1 pkt 3 lit. a tiret szósty – wprowadzenie nowej definicji „prac ziemnych”. Czy nowa definicja obejmować będzie również prace wykonywane na składowiskach odpadów związanych z ich rekultywacją albo prace wykonywane na terenie czynnych składowisk odpadów związanych z ich utrzymaniem, w tym utwardzaniem powierzchni, utrzymywaniem dróg, umacnianiem skarp?		Uwaga zgłoszona po terminie. Brak uwagi. Tekst stanowi zapytanie o interpretację nieobowiązujących przepisów. Wyjaśnienie: Komisja Europejska opracowuje wytyczne dotyczące backfillingu. Jeszcze nie wiadomo jakie działania/procesy Komisja wskaże jako	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

			możliwe do uznania ich jako backfilling czyli zgodnie z naszą definicją „prac ziemnych”. Być może będzie możliwość objęcia backfillingiem propozycji PIPCH (prac ziemnych związanych z rekultywacją składowisk lub prowadzonych w zw. Z eksploatacją składowisk na postawie rozporządzenia w sprawie składowisk odpadów. Na tym etapie trudno o tym przesądzić. Z projektowanej definicji wynika jednak że prace ziemne to każdy proces odzysku, w ramach którego odpady inne niż niebezpieczne nadają się do wykorzystania do przywracania wyrobiskom i zapadliskom wartości użytkowych lub przyrodniczych, lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu; odpady wykorzystywane do prac ziemnych muszą zastępować materiały niebędące odpadami, nadawać się do wyżej wymienionych celów i ograniczać się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;”. Tak sformułowany zakres przedmiotowy prac nie obejmuje zatem składowisk, zatem wydaje się, że nie będzie możliwe objęcie pracami ziemnymi z odzyskiem odpadów również składowisk odpadów.	
101	Art. 1 pkt 3 lit.a tiret ósme	Zgodnie z przywołanym przepisem projektu w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2020 r. poz. 797 i 875; zwanej także dalej: uo) w art. 3 w ust. 1 po pkt 28 dodaje się pkt 28a w brzmieniu: „28a) surowcach krytycznych — rozumie się przez to surowce ujęte w Komunikacie z dnia 13 września 2017 r. Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE 2017 r. (COM(2017) 490 final)”; W tym kontekście nie sposób nie odnotować, że w dniu 3 września br. opublikowany został Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego-i Komitetu Regionów „Odporność w zakresie surowców krytycznych: wytyczanie drogi do większego bezpieczeństwa i	Uwaga przyjęta częściowo. Po analizie wszystkich uwag w tym zakresie definicja zostanie usunięta z projektu, a samo pojęcie zostanie szerzej opisane w uzasadnieniu. Ponadto, zamiast definicji pojęcia, Minister Klimatu i Środowiska będzie publikował komunikat odesłanie do	Fundacji na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL

		bardziej zrównoważonego rozwoju" (Critical Raw Materials Resilience: Charting a Path towards greater Security and Sustainability) COM(2020) 474 final (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020DC0474) zawierający wykaz surowców krytycznych dla UE na 2020 r. (zob. załącznik nr 1 do Komunikatu z 3 września br.). Mając na względzie fakt, że Komisja co trzy lata dokonuje przeglądu wykazu surowców krytycznych dla UE (pierwszy wykaz opublikowała w 2011 r., a następnie zaktualizowała go w 2014 r. i 2017 r.) i konsekwentnie modyfikuje katalog surowców (wykaz UE z 2020 r. zawiera 30 surowców w porównaniu z 14 w 2011 r., 20 w 2014 r. i 27 w 2017 r.) wprowadzenie cytowanej definicji legalnej uznaję za zbędny i zarazem błędny zabieg legislacyjny (notabene trudno jest wskazać przepisy wspólnotowe, które obligowałyby do takiego działania; nadto, oczywistym jest przeciek, że ewentualne wzbogacenie materiału normatywnego uo o kwestionowaną definicję oznaczać będzie każdorazowo konieczność nowelizacji przepisów uo w przypadku opublikowania przez Komisję nowego wykazu surowców krytycznych) i postuluję usunięcie jej z projektu. W rezultacie zmuszony jestem także postulować usunięcie odwołań do surowców krytycznych znajdujących się w pozostałych miejscach projektu tj. w jego art. 1 pkt 9 („w przypadku produktów zawierających materiały stanowiące surowce krytyczne zapobiegają, aby materiały te stały się odpadami”) i 14 („informacje o rodzajach, rozmieszczeniu i mocy przerobowej istniejących głównych instalacji odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym wszelkie szczególne rozwiązania dotyczące olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych oraz strumieni odpadów objętych szczegółowymi przepisami unijnymi i odpadów komunalnych,” i „rozwiązania dotyczące olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych oraz strumieni odpadów objętych szczegółowymi przepisami w zakresie gospodarki odpadami i odpadów komunalnych”).		aktualnego komunikatu Komisji Europejskiej.	
102	art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	Proponuje się skreślenie pkt 28a	Komisja co trzy lata dokonuje przeglądu wykazu surowców krytycznych dla UE. Wprowadzenie cytowanej definicji legalnej uznaję się za zbędny i zarazem błędny zabieg legislacyjny oczywistym jest przecież, że ewentualne wzbogacenie materiału normatywnego ustawy o kwestionowaną definicję oznaczać będzie każdorazowo konieczność nowelizacji przepisów ustawy w przypadku opublikowania przez Komisję nowego wykazu surowców krytycznych.	Uwaga przyjęta częściowo. Po analizie wszystkich uwag w tym zakresie definicja zostanie usunięta z projektu, a samo pojęcie zostanie szerzej opisane w uzasadnieniu. Ponadto, zamiast definicji pojęcia, Minister Klimatu i Środowiska będzie publikował komunikat odesłanie do aktualnego komunikatu Komisji Europejskiej.	Konfederacja Lewiatan
103	art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	Rezygnacja z wprowadzenia definicji legalnej „surowców krytycznych”. <u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 3 Projektu: 3) w art. 3: a) w ust. 1:		Uwaga przyjęta częściowo. Po analizie wszystkich uwag w tym zakresie definicja zostanie usunięta z projektu, a samo pojęcie zostanie szerzej opisane w uzasadnieniu. Ponadto, zamiast definicji	PGNiG SA

		~~po pkt 28 dodaje się pkt 28a w brzmieniu:~~ ~~„28a) surowcach krytycznych – rozumie się przez to surowce ujęte w Komunikacie z dnia 13 września 2017 r. Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE 2017 r. (COM(2017) 490 final)”;~~ Uzasadnienie: Komisja Europejska dokonuje przeglądu wykazów surowców krytycznych dla UE w okresach trzyletnich. Wprowadzenie definicji legalnej w odniesieniu do konkretnego Komunikatu Komisji oznaczać będzie każdorazowo konieczność nowelizacji przepisów ustawy o odpadach w przypadku opublikowania przez Komisję nowego wykazu surowców krytycznych.		pojęcia, Minister Klimatu i Środowiska będzie publikował komunikat odesłanie do aktualnego komunikatu Komisji Europejskiej.	
104	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	Definicja surowców krytycznych (art. 1 w pkt 3 lit. a) tiret 8 projektu ustawy zmieniającej wprowadzający po pkt 28) nowy pkt 28a)) ~~„28a) surowcach krytycznych – rozumie się przez to surowce ujęte w Komunikacie z dnia 13 września 2017 r. Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE 2017 r. (COM(2017) 490 final)”;~~ Zwracamy uwagę, że stosowanie w definicji legalnej surowców krytycznych odniesienia do KOMUNIKATU KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE 2017 – Wykaz surowców krytycznych dla UE, który to dokument podlega cyklicznej aktualizacji (tj. co 3 lata jest zastępowany nowym komunikatem Komisji) - z uwagi na konieczność uwzględnienia zmian w produkcji, rozwoju rynku i technologii i rosnącą liczbę surowców poddawanych ocenie - spowoduje, że także ustawa o odpadach będzie wymagała cyklicznych nowelizacji. Propozycja zmiany: ~~„28a) surowcach krytycznych – rozumie się przez to surowce ujęte w Komunikacie z dnia 13 września 2017 r. Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE 2017 r. (COM(2017) 490 final)”;~~		Uwaga nieprzyjęta. Po analizie wszystkich uwag w tym zakresie definicja zostanie usunięta z projektu, a samo pojęcie zostanie szerzej opisane w uzasadnieniu. Ponadto, zamiast definicji pojęcia, Minister Klimatu i Środowiska będzie publikował komunikat odesłanie do aktualnego komunikatu Komisji Europejskiej.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa
105	art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	Proponuje się zmiany w pkt 28b w brzmieniu poniżej: 28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby ~~producent~~ producentów wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach, ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na	Określenie „producent produktu” jako zbyt szerokie i generalne nie oddaje w poprawny sposób istoty ROP. Definicja bazująca na określeniu „producent produktu” pomija np. importerów, którzy niczego nie wytwarzają, a jednak wprowadzają produkty lub produkty w opakowaniach. Kolejne proponowane zapisy wprawdzie mówią o „wprowadzających produkty”, ale proponowana definicja ROP nie jest w tym obszarze wystarczająco precyzyjna.	Uwaga przyjęta.	Konfederacja Lewiatan

		etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem.			
106	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	Doprecyzowanie definicji ROP W ustawie o odpadach, która w obecnym brzmieniu mówi wyłącznie o producentach oraz pomija niektóre grupy wprowadzających np. importerów, którzy niczego nie wytwarzają, a jednak wprowadzają produkty lub produkty w opakowaniach. Kolejne proponowane zapisy wprowadzają mówią o „wprowadzających produkty”, ale proponowana definicja ROP nie jest w tym obszarze wystarczająco precyzyjna. Jednym z obszarów aktywności gospodarczej, który wymaga pilnego uszczegółowienia jest handel internetowy, który do tej pory w znacznej części unika realizacji obowiązków ustawowych.		Uwaga przyjęta.	Krajowa Izba Gospodarcza
107	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	W ustawie pojawia się informacja o surowcach krytycznych – rozumie się przez to surowce ujęte w Komunikacie z dnia 13 września 2017 r. Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE 2017 r. (COM(2017) 490 final). Jest to odwołanie się do aktu prawnego Unii Europejskiej, w związku z czym ten wykaz również powinien ulec aktualizacji. Lista uzupełniona została o cztery surowce – boksyt, lit, tytan i stront, a wykreślono z niej hel.		Uwaga przyjęta. Wyjaśnienie: Po analizie wszystkich uwag w tym zakresie definicja zostanie usunięta z projektu, a samo pojęcie zostanie szerzej opisane w uzasadnieniu. Ponadto, zamiast definicji pojęcia, Minister Klimatu i Środowiska będzie publikował komunikat odesłanie do aktualnego komunikatu Komisji Europejskiej.	Główny Instytut Górnictwa w Katowicach
108	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret dziewiąte	Zgodnie z przywołanym przepisem projektu w uo w art. 3 w ust. 1 po pkt 28a dodaje się pkt 28b w brzmieniu: „28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta — rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby producenci produktów ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;”. Oczywistym jest, że w ramach koniecznej implementacji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, w polskim porządku prawnym muszą pojawić się przepisy dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta (zwanej także dalej: ROP), Rozumiejąc tym samym ratio legis stojące za cytowanym przepisem projektu definiującym system ROP, jednocześnie proponuję nadanie mu następującego kształtu, który będzie pełniej i efektywniej oddawał intencje unijnego prawodawcy kryjące się za treścią art. 8 dyrektyw 2008/98/WE w kształcie nadanym mu przez zapisy dyrektywy 2018/851 oraz będzie zgodny z przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (zwanego dalej: ZTP): „28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta — rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach, ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;”. Przystępując do uzasadnienia proponowanej zmiany zakresu podmiotowego definicji systemu ROP wyjść trzeba od stwierdzenia, iż jest		Uwaga przyjęta.	Fundacji na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL

		ona kompatybilna z podstawowymi zasadami, na których opiera się i w ramach których funkcjonuje model ROP. Wypada przypomnieć, że przedmiotowy model polega na „rozszerzeniu” odpowiedzialności za produkt wprowadzany na rynek. Rozszerzenie to obejmuje końcową fazę cyklu życia produktu, tj. moment gdy produkt staje się odpadem (lub powstają odpady opakowaniowe z produktów w opakowaniach; zob. Rozszerzona odpowiedzialność producenta w sektorze gospodarki odpadami, Instytut Jagielloński, Warszawa 2020). Nadto proponowana korekta definicji systemu ROP jest spójna z koncepcją gospodarki w obiegu zamkniętym zakładającą, że odpowiedzialność za zagospodarowanie odpad@ powstałych z produktów wprowadzanych na rynek powinna ciążyć przede wszystkim na wprowadzających te produkty na rynek. W rezultacie zawarte w cytowanym przepisie projektu określenie „producent produktu” jako zbyt szerokie i generalne nie oddaje w poprawny sposób istoty ROP ogniskującej się przecież na fakcie wprowadzenia produktu na rynek, ergo z tego właśnie względu winno ulec doprecyzowaniu. Co więcej, jest ono z racji swej niewątpliwej niedookreśloności sprzeczne z regułami określającymi zasady tworzenia i funkcje definicji legalnych. Syntetycznie wypada przypomnieć, że przepisy ZTP nakładają na pomioty tworzące akty normatywne wymóg tworzenia definicji legalnych, które w rezultacie nadawać będą aktom takich walorów określoności jak precyzja, jednoznaczność, zrozumiałość. Nie ulega przy tym wątpliwości, że definicje mają znaczenie zarówno dla przystępności tekstu prawnego, jak i dla jego pragmatyczności językowej. Ewentualne wprowadzenie do obrotu prawnego definicji systemu ROP w brzmieniu nadanym przez projekt generować będzie wątpliwości interpretacyjne skupione wokół kluczowego dla funkcjonowania ROP pytania o podmiot zobligowany do partycypacji w kosztach systemu zagospodarowania odpadów (podmiot, który opracowuje produkt?, wytwarza?, przetwarza?, obrabia?, sprzedaje?, wwozi?), co z pewnością nie będzie zgodne z przywołanymi wcześniej zasadami. Proponowana zmiana pozbawiona jest tej strukturalnej ułomności i — co ważne — optymalnej niż kwestionowana fraza oddaje specyfikę i funkcję ROP nie tylko w odniesieniu do odpadów opakowaniowych.		
109	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret dziewiąte	Definicja ROP w Ustawie o odpadach W projekcie zaproponowano kontrowersyjne w naszej ocenie brzmienie definicji systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta zakładające odpowiedzialność producenta, a nie wprowadzającego produkt na rynek: - po pkt 28a dodaje się pkt 28b w brzmieniu: „28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby producenci produktów ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;”; Mogłoby ono skutkować wyłączeniem z obowiązków ROP np. importerów. Mając to na uwadze postulujemy zastąpienie słowa „producenci” w definicji słowami „wprowadzający na rynek”. Wskazane przez nas brzmienie jest także zgodne z zapisami nowelizacji dotyczącymi np. katalogu kosztów do poniesienia w ramach ROP w odniesieniu do odpadów opakowaniowych jednoznacznie odnoszących się naszym zdaniem do podmiotów wprowadzających na rynek (nowy art. 22).	Uwaga przyjęta.	Związek Pracodawców Polskie Szkło

110	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret dziewiąte	Rozszerzona odpowiedzialność producenta – problemy z definiowaniem Definicja „systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta” zawarta w Ustawie o odpadach, jest powieleniem treści definicji zawartej w Dyrektywie 2018/851, przy czym z uwagi na charakter aktu prawnego jakim jest dyrektywa, definicja zawarta w Dyrektywie 2018/851 w formie odesłania do działań podjętych przez państwa członkowskie jest zrozumiała i nie budzi wątpliwości. Natomiast powielenie tej definicji w ustawie, bez stosownego odesłania, ani nawet określenia przez kogo te działania są podejmowane, skutkuje tym, że definicja ma charakter nieostry, a to z kolei powoduje, że trudno jest jednoznacznie określić jej zakres. Ponadto, niestety również analiza treści pozostałych przepisów Ustawy o odpadach nie pozwala na jednoznaczne określenie w/w zakresu. Definicja ROP na gruncie Dyrektywy: „»system rozszerzonej odpowiedzialności producenta« oznacza zestaw środków podjętych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia, aby producenci produktów ponoszą odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;” Definicja ROP na gruncie Ustawy o odpadach: „28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby producenci produktów ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;” Polskie Towarzystwo Gospodarcze zwraca również uwagę na fakt, iż w obecnie obowiązującej Ustawie o odpadach, mowa jest wyłącznie o producentach, natomiast pomija się importerów, którzy co prawda nie wytwarzają odpadów w kontekście omawianego systemu, jednak są oni odpowiedzialni za wprowadzanie produktów, w tym produktów w opakowaniach. Co prawda wśród przedłożonych propozycji jest m.in. uzupełnienie definicji systemu odpowiedzialności producenta o „wprowadzających produkty”, jednak proponowana definicja systemu odpowiedzialności producenta nie jest w tym obszarze wystarczająco precyzyjna. Kolejnym przykładem swoistej luki, którą tworzą projektowane przepisy jest działalność gospodarcza wykonywana za pośrednictwem internetu (głównie handel), która została pominięta w omawianym przedłożeniu.	Uwaga przyjęta. Rozwiązania prawne dotyczące handlu internetowego zostaną uregulowane w odrębnym projekcie ustawy.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze
111	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret dziewiąte	Definicja rozszerzonej odpowiedzialności producenta Prawo krajowe, odnosząc się do stosowanego w unijnym prawodawstwie terminu <i>producent</i>, z reguły stosuje pojęcie <i>wprowadzającego</i>, ze stosowną definicją w poszczególnych ustawach dot. konkretnych grup produktów. Podobnym terminem posługują się projektowane przepisy art. 22 i 22a. Postulujemy zatem usunięcie powyższej niespójności, która potencjalnie mogłaby skutkować wątpliwościami dot. statusu tych wprowadzających, którzy niczego nie produkują (importerzy, handel internetowy). <u>Proponowany art. 1 pkt 3 lit. a tiret dziewiąte:</u> - po pkt 28a dodaje się pkt 28b w brzmieniu: „28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby wprowadzający produkty do obrotu ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;”;	Uwaga przyjęta.	Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

112	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret dziewiąte	Proponujemy następujące zmiany w pkt 28b: 28b) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta –rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby ~~producent~~ producentów wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach, ponosili odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem.	Określenie „producent produktu” jako zbyt szerokie i generalne nie oddaje w poprawny sposób istoty ROP. Definicja bazująca na określeniu „producent produktu” pomija np. importerów, którzy nie są producentami, ale wprowadzają do obrotu produkty w opakowaniach. Kolejne proponowane zapisy mówią o „wprowadzających produkty”, ale proponowana definicja ROP nie jest w tym obszarze wystarczająco precyzyjna.	Uwaga przyjęta.	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego
113	Art. 1 pkt 3 – dodanie pkt	W Art. 3 punkt 9 ustawy widnieje zapis: Ilekroć w ustawie jest mowa o: termicznym przekształcaniu odpadów — rozumie się przez to proces rozkładu organicznych składników odpadów przebiegający w temperaturze powyżej 600oC. Brakuje w ustawie możliwości zastosowania innych procesów, w których rozkład termiczny przebiega poniżej temperatury 600oC np. procesy krakingu katalitycznego, termolizy, pirolizy niskotemperaturowej, zgazowania itp. Jednocześnie należy zauważyć, że temperatura procesu dezynfekcji przebiega w temperaturze max. 160oC w której zostają unieszkodliwione wszystkie zarazki, bakterie i wirusy. Proponuje się dopuścić w ustawie możliwość zastosowania innowacyjnych technologii rozkładu termicznego odpadów organicznych i wielomateriałowych z przedłużonym terminem spełnienia wymagań dyrektywy IED (czystość spalin) z zastosowaniem odpowiednich filtrów i katalizatorów.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Główny Instytut Górnictwa w Katowicach
114	Art. 1 pkt 3 – dodanie definicji	W art. 3 ust. 1 w definicjach należy dodać definicję „zużytych materiałów konsumpcyjnych”.	Pojęcie to pojawia się w treści art. 45 ustawy, dotyczącego nieprofesjonalnej działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów, i z tego tytułu brak precyzyjnej definicji rodzi szereg problemów i wątpliwości w procesie stosowania przepisów tej ustawy.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PKN ORLEN S.A.
115	Art. 1 pkt 3 – dodanie definicji	W art. 3 ust. 1 w definicjach należy dodać definicję „zużytych materiałów konsumpcyjnych”.	Pojęcie to pojawia się w treści art. 45 ustawy, dotyczącego nieprofesjonalnej działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów, i z tego tytułu brak precyzyjnej definicji rodzi szereg problemów i wątpliwości w procesie stosowania przepisów tej ustawy.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

				przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
116	Art. 1 pkt 3 – dodanie definicji	Propozycja dodania w art. 1 pkt 3) a) tiret 2: - po pkt. 5) dodaje się kolejne pkt-y 5a, 5b, 5 c i 5d(definicje) o brzmieniu: „5a) miejscu wytworzenia – rozumie się przez to nieruchomość na terenie której faktycznie powstaje odpad, zaś w przypadku odpadów powstających w związku z prowadzeniem zakładu, rozumie się przez to teren tego zakładu, a w przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych powstających w związku z realizacją obiektów liniowych w rozumieniu art. 3 pkt 3a) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane plac budowy wraz zapleczem budowy obejmującym także nieruchomości nie znajdujące się w granicach pasa drogowego, a na których zlokalizowane są stacjonarne lub mobilne wytwórnie mas bitumicznych i/lub węzły betoniarskie, składowiska materiałów z rozbiórki, mobilne urządzenia do przesiewania i/lub kruszenia. Nieruchomości, o których mowa w zdaniu poprzednim stanowiące zaplecze budowy podlegają zgłoszeniu do WUOŚ dla każdej inwestycji liniowej oddzielnie. ” „5b) procesie produkcyjnym –rozumie się przez to całokształt działań związanych z przekształceniem surowców i półproduktów w wyroby gotowe, a także proces budowlany tj. budowę obiektów liniowych, kubaturowych, przemysłowych i energetycznych; 5c) zapleczem budowy – przestrzeń, w której prowadzone są roboty budowlane wraz z przestrzenią zajmowaną przez urządzenia zaplecza budowy i to nawet jeżeli przestrzeń zaplecza budowy wykracza poza działki wskazane w pozwoleniu na budowę oraz place magazynowe wykorzystywane w ramach realizacji danej inwestycji budowlanej; 5d) dopuszcza się przemieszczanie odpadów pomiędzy różnymi miejscami wytworzenia zgodnie z definicją wskazaną powyżej w pkt 5a) w ramach tego samego podmiotu gospodarczego lub w ramach konsorcjum podmiotów gospodarczych”	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa	
117	Art. 1 pkt 3 – dodanie definicji	W zakresie propozycji rozszerzenia katalogu definicji zawartej w pkt 1.3 ww. stanowiska (uwagi - Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa) należy wskazać w odniesieniu do: a) definicji „miejsca wytworzenia" - GDDKiA ma wątpliwości co do zasadności wprowadzenia katalogu zamkniętego, a także ogólnego brzmienia proponowanego zapisu. Warto w tym miejscu rozważyć, czy materiał/odpad powstający na tymczasowym węźle betoniarskim obsługującym konkretną budowę powinien być traktowany tak samo jak powstały bezpośrednio np. z rozbiórki fragmentu wbudowanej nawierzchni, a w szczególności jakie będzie miejsce wytworzenia odpadu powstałego na węźle betoniarskim obsługującym 2 lub 3 sąsiednie inwestycje; b) definicji „procesu produkcyjnego" - w opinii GDDKiA zaproponowane przez OIGD zapisy umożliwiłyby wykorzystanie materiałów pochodzących z budowy, remontu czy przebudowy takich jak np. pozyskany gruz. Niezasadnym wydaje się jednak łączenie definicji procesu budowlanego z definicją procesu produkcyjnego	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad	

		np. w odniesieniu do obiektów przemysłowych czy energetycznych, gdyż są to zupełnie odrębne kwestie, regulowane w inny sposób; c) propozycja przedstawiona w punkcie 1.3 przez dodanie pkt 5d w art. 1 pkt 3 lit. a, tiret drugie, zakładająca dopuszczenie przemieszczania odpadów pomiędzy różnymi miejscami wytworzenia w ramach tego samego podmiotu gospodarczego lub w ramach konsorcjum podmiotów gospodarczych budzi wątpliwości. Propozycja ta znacznie rozszerza wskazywaną wcześniej (pkt 1.2) potrzebę doprecyzowania możliwości wykorzystania w miejscu wydobycia, w trakcie robót budowlanych, niezanieczyszczonych materiałów występujących w stanie naturalnym. Przepis ten może budzić szereg wątpliwości interpretacyjnych, choćby w odniesieniu do sformułowania „w ramach tego samego podmiotu”.			
118	Art. 1 pkt 4	Proponuje się w art. 10 ustawy o odpadach we wprowadzeniu do wyliczenia pozostawić wyrazy „mogą być uznane”, w dotychczasowym brzmieniu, tj.: „Przedmiot lub substancja, powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja, mogą być uznane za produkt uboczny, niebędący odpadem, jeżeli są łącznie spełnione następujące warunki:”	Możliwość wystąpienia przez wytwórcę z wnioskiem o uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny powinno być fakultatywne a nie obligatoryjne. To wytwórca produktu / substancji jest w stanie określić czy taki produkt lub substancja mogą być wykorzystane i w jakich warunkach.	Uwaga nieprzyjęta Przewidziana w projekcie zmiana wynika z transpozycji przepisów UE. Wystąpienie z wnioskiem do marszałka województwa nadal będzie uzależnione od klasyfikacji danego materiału przez podmiot wytwarzający. To od podmiotu uprawnionego będzie zależało czy wystąpi o potwierdzenie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Nieuzyskanie potwierdzenia będzie powodowało, że uprawniony nie będzie mógł korzystać z tej instytucji. Nie można więc mówić o to że instytucja ta jest „obowiązkowa”.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
119	Art. 1 pkt 4	Wobec zmiany wskazanych w art. 1 pkt 4 przedmiotowego projektu, który wprowadza zmiany w art. 10 ustawy o odpadach, wnosimy o stosowne zmiany przepisów uwzględniające: - przywrócenie trybu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny w drodze wyrażenia przez Marszałka Województwa tzw. „milczącej zgody” w oparciu o popartą dowodami deklarację spełnienia czterech wyznaczonych w ustawie warunków. - usunięcie z procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wymogu wydania wiążącej dla Marszałka Województwa opinii	Proponowana w przedmiotowym projekcie zmiana w art. 10 ustawy o odpadach dotycząca uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, gdzie wyrazy „mogą być uznane” zastąpione zostały wyrazami „uznaje się”, co jest krokiem w kierunku promocji gospodarki w obiegu zamkniętym. W tym kontekście należy zwrócić uwagę przede wszystkim na następujące przesłanki: 1. Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach (Dz. U. poz. 1564) uznanie albo odmowa uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następowało w drodze decyzji Marszałka	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. . W projektowanej ustawie nie przewiduje się zmiany trybu.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

		Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.	Województwa wydawanej po zasięgnięciu opinii Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. 2. Na gruncie obowiązujących przed w/w zmianą regulacji uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następowało poprzez wyrażenie przez Marszałka Województwa tzw. milczącej zgody. Jeżeli organ ten w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny nie wyraził sprzeciwu (w drodze decyzji), w świetle prawa przedmiot lub substancja stawały się produktem ubocznym. 3. Biorąc pod uwagę zmiany proponowane w projekcie, w myśl których przedmiot lub substancja spełniające warunki wymienione w Art. 10 mają być obligatoryjnie (a nie jak dotychczas tylko fakultatywnie) uznawane za produkt uboczny, to w tym przypadku należy rozważyć czy przepis dotyczący wydania decyzji Urzędu Marszałkowskiego o uznanie za produkt uboczny oraz opinia WIOŚ (obecnie wiążąca dla Urzędu Marszałkowskiego) nadal powinny mieć zastosowanie w tym zakresie. Takiego rozwiązania nie precyzuje dyrektywa odpadowa, a przepis ten występuje tylko w ustawodawstwie krajowym. 4. Przywrócenia poprzedniego zapisu w ustawie – tj. uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny w drodze wyrażenia przez Marszałka Województwa tzw. milczącej zgody pozwoli osiągnąć spójność z nowym zapisem dotyczącym „obligatoryjnego” uznania za produkt uboczny przedmiotu lub substancji spełniającego warunki określone w art. 10.		
120	Art. 1 pkt 5 – dodanie litery	Art.. 11 ust 3 Ustawy o odpadach Zasadne jest rozszerzenie listy dowodów potwierdzających wykorzystanie przedmiotu lub substancji do określonych celów lub potwierdzające właściwości przedmiotu jako produktu ubocznego. Proponowany zapis:	Mając na uwadze, że substancje powstające w procesie spalania paliw są powszechnie wykorzystywane w praktyce przemysłowej oraz posiadają rejestrację w ECHA, uznanie za produkt uboczny powinno być procedurą mającą szerokie zastosowanie. W praktyce, wytwórcy tych substancji spotykają się z odmową wszczęcia postępowania w związku z brakiem umów	Uwaga nieprzyjęta Wyjaśnienie Art. 11 ust. 3 zawiera jedynie przykładowe dowody potwierdzające spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		Do zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny dołącza się dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 10, oraz szczegółowych wymagań, o ile zostały określone. Dowodami mogą być w szczególności umowy, promesy, listy intencyjne, oświadczenia potwierdzające wykorzystanie przedmiotu lub substancji do określonych celów lub potwierdzające właściwości przedmiotu lub substancji wyniki badań, wykonanych przez laboratoria, o których mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Umową, o której mowa zdaniu pierwszym będzie także umowa na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny.	handlowych, o których mowa w art. 11 ust. 3. Brak możliwości posiadania umów potwierdzających wykorzystanie przedmiotu lub substancji do określonych celów wynika z braku posiadania decyzji administracyjnych potwierdzających status produktu ubocznego. Natomiast, niespełnienie wymogu posiadania tychże umów, jest podstawą do braku możliwości wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia statusu produktu ubocznego. Zapis dotyczący warunku posiadania umów handlowych jako dowodu pewności wykorzystania substancji stanowi barierę dla uznania za produkt uboczny. Podmioty nie mogą uzyskać dla substancji statusu produktu ubocznego, z powodu braku umów, a jednocześnie nie mogą podpisać takich umów, bo nie mają decyzji na produkt uboczny. Pewność dalszego wykorzystania przedmiotu lub substancji powinna być wyrażona umową na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Nie jest zasadne tworzenie katalogu zamkniętego dowodów czy dodanie innych ich przykładów.	
121	Art. 1 pkt 5 – dodanie liter	Urealnienie procedury uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny Propozycja zmiany 3.1 W Art. 1 dodaje się punkt 5a) o treści: 5a) W Art. 11 ustęp 3 otrzymuje brzmienie: Art. 11 (...) 3. Do zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny dołącza się dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 10, oraz szczegółowych wymagań, o ile zostały określone. Dowodami mogą być w szczególności umowy	Zapis dotyczący warunku posiadania umów handlowych jako dowodu pewności wykorzystania substancji stanowi barierę dla uznania za produkt uboczny. Podmioty nie mogą uzyskać dla substancji statusu produktu ubocznego, z powodu braku umów, a jednocześnie nie mogą podpisać takich umów, bo nie mają decyzji na produkt uboczny. Pewność dalszego wykorzystania przedmiotu lub substancji powinna być wyrażona umową na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta Wyjaśnienie Potwierdzenie pewności wykorzystania może nastąpić nie tylko poprzez przedstawienie umowy z odbiorcą ale również np. poprzez wykazanie, że istnieje rynek zbytu na dany produkt. Art. 11 ust. 3 zawiera jedynie przykłady dowodów potwierdzające spełnienie warunków. Ponadto, dowody, o których mowa w art. 11 ust. 3 powinny dotyczyć wykorzystania przedmiotu lub substancji a nie odpadów.	PGNiG TERMIKA SA

		potwierdzające wykorzystanie przedmiotu lub substancji do określonych celów lub potwierdzające właściwości przedmiotu lub substancji wyniki badań, wykonanych przez laboratoria, o których mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Umową, o której mowa zdaniu pierwszym będzie także umowa na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny.			
122	Art. 1 pkt 5 – dodanie liter	Wprowadzenie ułatwień związanych z uznaniem przedmiotu lub substancji za produkt uboczny <u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 5 Projektu: <i>„w art. 11 ust. 3, 5 i 6 otrzymują brzmienie:</i> 3. Do zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny dołącza się dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 10, oraz szczegółowych wymagań, o ile zostały określone. Dowodami mogą być w szczególności umowy potwierdzające wykorzystanie przedmiotu lub substancji do określonych celów lub potwierdzające właściwości przedmiotu lub substancji wyniki badań, wykonanych przez laboratoria, o których mowa w art. 147a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Umową, o której mowa w zdaniu pierwszym będzie także umowa na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny. ”.	Propozycja dotyczy dodania doprecyzowania rozumienia umowy, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy o odpadach. Warto zauważyć, że postanowienie dotyczące warunku posiadania umów handlowych jako dowodu pewności wykorzystania substancji stanowi barierę dla uznania za produkt uboczny. Podmioty nie mogą uzyskać dla substancji statusu produktu ubocznego, z powodu braku umów, a jednocześnie nie mogą podpisać takich umów, ponieważ nie posiadają decyzji na produkt uboczny. Z tego względu zasadne jest, aby pewność dalszego wykorzystania przedmiotu lub substancji była wyrażona umową na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny. Warto zauważyć, że przedmiotowa propozycja wpisuje się w idee wyrażone w ramach Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu aktów prawa Unii Europejskiej dotyczących obszaru gospodarki o obiegu zamkniętym (ang. <i>circular economy</i>)	Uwaga nieprzyjęta Wyjaśnienie Potwierdzenie pewności wykorzystania może nastąpić nie tylko poprzez przedstawienie umowy z odbiorcą ale również np. poprzez wykazanie, że istnieje rynek zbytu na dany produkt. Art. 11 ust. 3 zawiera jedynie przykłady dowodów potwierdzające spełnienie warunków. Ponadto, dowody, o których mowa w art. 11 ust. 3, powinny dotyczyć wykorzystania przedmiotu lub substancji a nie odpadów.	PGNiG SA

123	Art. 1 pkt 5	Nowe przepisy w zakresie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny Jednoznacznie pozytywnie oceniamy zaproponowane w projekcie zapisy zmierzające do doprecyzowania kwestii związanych z postępowaniem z produktami ubocznymi. Mając na uwadze duże znaczenie produktów ubocznych w przejściu do gospodarki o obiegu zamkniętym i zmniejszaniu ilości generowanych odpadów poprzez ułatwienia w obrocie gospodarczym uwzględniającym ich przetwarzanie zgłaszamy poniżej dwie dodatkowe propozycje zmian w tym zakresie. Uznanie czystego szkła (płaskiego) za spełniające kryteria produktu ubocznego Proponujemy uzupełnienia tekstu art. 1 5) projektu nowelizacji (zwolnienie z przepisów Art. 11 ust. 1-4 Ustawy o odpadach) o brzmieniu: „a także szkła niezawierającego zanieczyszczeń w ilościach przekraczających określone przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi utraty statusu odpadu” Poniżej pełne brzmienie art. 1 5)z uwzględnieniem postulowanej przez nas zmiany 5) w art. 11 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: 5. Do przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki dla uznania za produkt uboczny, stanowiących produkty przetworzenia drewna takich jak kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki połuszcarskie, trociny, wióry, zrębki, rzrzyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji, a także szkła niezawierającego zanieczyszczeń w ilościach przekraczających określone przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi utraty statusu odpadu nie stosuje się przepisów ust. 1-4. 6. Jeżeli kryteria dotyczące uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny nie zostały określone przepisami Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria dotyczące uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, kierując się względami ochrony środowiska oraz życia lub zdrowia ludzi.”; Uzasadnienie: Produkcja szkła płaskiego (głównie dla budownictwa i branży automotive) wynosi obecnie około 1,5 mln ton rocznie; występuje co najmniej kilkuset znaczących odbiorców przemysłowych w kraju którzy w swojej działalności wycinają niezbędne w ich produkcji kształty z dużych tafli szkła. Czyste szkło pozostałe po tym procesie jest pożądanym surowcem dla polskich hut. Jego użycie umożliwia obniżenie emisji CO2, ograniczanie zużycia zasobów naturalnych - surowców szklarskich i zmniejszenie zużycia energii (gazu) do wytopu. Czysta stłuczka szklana jest materiałem obojętnym, z którego nie wymywają się żadne szkodliwe związki chemiczne mogące powodować zanieczyszczenie środowiska. Szkło, i tym samym stłuczka szklana, która chemicznie jest szkłem, jest materiałem niepalnym, wprowadzonym do niewyczerpującego wykazu kategorii odpadów niepalnych w załączniku 2a, pkt. 4) Ustawy o odpadach.	Uwaga nieprzyjęta Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Pracodawców Polskie Szkło

		Postulat dotyczy wyłącznie stłuczki spełniającej warunki dla uznania za produkt uboczny i jednocześnie wolnej od zanieczyszczeń – co najmniej spełniającej kryteria jakościowe wskazane w przepisach unijnych dot. utraty statusu odpadu (Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1179/2012 z dnia 10 grudnia 2012 r. ustanawiające kryteria określające, kiedy stłuczka szklana przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE).			
124	Art. 1 pkt 5	Zniesienie obowiązkowej opinii WIOŚ – wprowadzenie kontroli fakultatywnej Procedura zmiany statusu na produkt uboczny, zdefiniowana w art. 10 ustawy o odpadach, po zmianie przepisów Ustawy o odpadach w 2018 r. jest znacząco bardziej skomplikowana niż przed wspomnianą nowelizacją. Wspomniana procedura jest obecnie złożona i długotrwała, na pewno niewspółmiernie do rodzaju materiału, jakim jest czysta stłuczka szklana. Do wydania decyzji o zmianie statusu odpadu konieczna jest opinia Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska poprzedzona ewentualną kontrolą (wcześniej było to jedynie zgłoszenie). Doświadczenia naszych firm członkowskich wskazują, że konieczność uzyskania opinii powoduje około dwukrotne wydłużenie czasu uzyskania decyzji. Mając to na uwadze proponujemy zmienić brzmienie art. 11.4 Ustawy na poniższe, lub zbliżone: 4. Uznanie albo odmowa uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny następuje w drodze decyzji marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wytwarzania tego przedmiotu lub tej substancji. Marszałek województwa ma możliwość zasięgnięcia opinii właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w przypadku gdy uzna to za niezbędne do oceny przedłożonego zgłoszenia.		Uwaga nieprzyjęta W projektowanej ustawie nie przewiduje się zmiany trybu.	Związek Pracodawców Polskie Szkło
125	Art. 1 pkt 5 – dodanie liter	Art. 11 ust 3 ustawy o odpadach Rozszerzenie listy dowodów o promesy i listy intencyjne a także umowy na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny.	Wytwórcy substancji powstających w procesach spalania paliw spotykają się z odmową wszczęcia postępowania w związku z brakiem umów handlowych co wynika z braku posiadania decyzji administracyjnych potwierdzających status produktu ubocznego. Organy zaś odmawiają wydania decyzji, gdyż wymagają umowy. Dodanie promes i listów intencyjnych (co najmniej w przypadku odpadów takich jak uboczne produkty spalania) pozwoliłoby na uzyskanie decyzji i usprawniło proces. Ponadto pewność dalszego wykorzystania przedmiotu lub substancji może także być wyrażona umową na odzysk odpadu o takich samych właściwościach jak przedmiot lub substancja, dla których składa się zgłoszenie o uznanie za produkt uboczny.	Uwaga nieprzyjęta Wyjaśnienie Potwierdzenie pewności wykorzystania może nastąpić nie tylko poprzez przedstawienie umowy z odbiorcą ale również np. poprzez wykazanie, że istnieje rynek zbytu na dany produkt. Art. 11 ust. 3 zawiera jedynie przykłady dowodów potwierdzające spełnienie warunków. Ponadto, dowody, o których mowa w art. 11 ust. 3, powinny dotyczyć wykorzystania przedmiotu lub substancji a nie odpadów.	Towarzystwo Gospodarce Polskie Elektrownie
126	Art. 1 - dodanie pkt	Zmiana art. 13 ust. 1, tj. w art. 13 po ust. 2 proponuje się dodać ust. 3	Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie łącznego magazynowania produktów ubocznych i odpadów, które są przetwarzane w jednym procesie produkcyjnym lub technologicznym.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu	Hutnicza Izba Przemysłowo- Handlowa

		Zakazu, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się w przypadku łącznego magazynowania produktów ubocznych i odpadów, a także magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów, które w całości są kierowane do przetwarzania w tym samym procesie.	Obowiązek oddzielnego magazynowania produktów ubocznych i odpadów, a także magazynowania produktów ubocznych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów jest nadmiernym obowiązkiem względem podmiotów gospodarujących odpadami, nie wynikający z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, nie służącym ochronie środowiska i propagowaniu GOZ. Przeciwnie, taka sytuacja powoduje duże utrudnienia organizacyjno-logistyczne, obowiązek budowy i utrzymania osobnych magazynów dla produktów ubocznych i odpadów, które w przypadku przedsiębiorstw hutniczych są wykorzystywane w tym samym procesie produkcyjnym. Zwracamy również uwagę na niewspółmiernie wysokie koszty budowy i utrzymania odrębnych magazynów, które powodują, że przedsiębiorstwa, które produkują odpady, mogące uzyskać status produktów ubocznych nie decydują się na procedurę, ponieważ brak jest rynku zbytu takich produktów, z uwagi na konieczność budowy i utrzymania odrębnych magazynów. Przedmiotowy zakaz wręcz blokuje gospodarowanie odpadami w myśl idei GOZ.	dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
127	art. 1 pkt 6 lit. a	Aby dany rodzaj odpadu utracił status odpadu konieczne jest spełnienie warunków określonych w art.14 ust.1 pkt. 1. Nie tylko przepisy Unii Europejskiej określają szczegółowe wymagania, które odpad musi spełnić aby utracić status odpadu. Takie wymagania zgodnie z dyrektywą ramową (2008/98/WE) zmienioną Dyrektywa 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. mogą być określone także w przepisach krajowych i indywidualnych decyzjach <u>Proponowane rozwiązanie:</u>	Zmiana jest konieczna żeby implementować odpowiednio dyrektywę ramową, a dodatkowo aby usunąć sprzeczność pomiędzy ust. 1 pkt 2 i ust. 1a. art. 14 ustawy o odpadach-sprzeczność ta polega na tym, że ust. 1a wskazuje podstawę do wydania przepisów krajowych (nieunijnych), które określają szczegółowe kryteria stosowania warunków utraty statusu odpadów a ust. 1 pkt 2 mówi jedynie o wymaganiach określonych w przepisach unijnych niekrajowych. Dodatkowo zmiana ta pozwoli uniknąć obecnych wątpliwości interpretacyjnych związanych z określeniem szczegółowych wymogów utraty statusu odpadów co ma	Uwaga przyjęta. Przyjęcie uwagi pomoże uporządkować przepisy dot. instytucji utraty statusu odpadu. Trzy potencjalne źródła szczególnych warunków utraty statusu odpadów funkcjonują obecnie w systemie gospodarki odpadami oraz wynikają z dyrektywy ramowej w sprawie odpadów. Dodanie proponowanych zapisów pozwoli na rozwianie wątpliwości w zakresie praktycznego korzystania z tej instytucji.	Stowarzyszenie Instytut Remediacji Terenów Zanieczyszczonych

		Na końcu litery dodaje się tiret trzecie o treści: Pkt 2 otrzymuje brzmienie: „szczegółowe kryteria stosowania warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, określone przez przepisy Unii Europejskiej, przepisy wydane na podstawie ust. 1a lub w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów obejmujących proces odzysku, o którym mowa w ust.1.”	ogromne znaczenie dla zmniejszaniu ilości odpadów i przechodzenia na gospodarkę w obiegu zamkniętym		
128	art. 1 pkt 6 lit b)	Korekta poprzez zastąpienie zwrotu „w tym akredytację” zwrotem „a także akredytację”.	W obecnej redakcji wymagania dotyczące akredytacji mogą być rozumiane jako adresowane do podmiotu zainteresowanego utratą statusu odpadu („monitorowanie własnej działalności, w tym akredytację”). Zastosowanie brzmienia zgodnego z dyrektywą jednoznacznie sytuuje wymóg akredytacji (będącej zadaniem adresowanym do władz) poza zadaniami przetwarzającego odpady.	Uwaga przyjęta.	Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000
129	Art. 1 pkt 6	Zmiana art. 14 ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, z mocy prawa , jeżeli na skutek poddania ich recyklingowi lub innemu procesowi odzysku, spełniają:”.	Dodanie wyrażenia „z mocy prawa” ma na celu usunięcie wątpliwości po stronie organów, które wymagają przeprowadzenia przez wytwórcę odpadów, który spełnia przesłanki określone w art. 14 ust. 1 procedury administracyjnej i uzyskanie w tym zakresie decyzji administracyjnej, która nie jest wymagana w przypadku utraty przez odpad statusu odpadu.	Uwaga nieprzyjęta. Utrata statusu odpadu następuje w wyniku procesu odzysku, z którym związana jest konieczność uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Konstrukcja instytucji utraty statusu odpadów nie powoduje „zwolnienia” z obowiązku uzyskania takiego zezwolenia w związku z prowadzonym odzyskiem.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
130	Art. 1 pkt 6	Wyjaśnienie kryteriów utraty statusu odpadów W art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach proponuje się nadanie następującego brzmienia pkt 2): 2) <i>wymagania określone przez przepisy Unii Europejskiej – jeżeli takie przepisy zostały wydane w odniesieniu do danego rodzaju odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi. W przypadku braku stosownych przepisów Unii Europejskiej w odniesieniu do danego rodzaju odpadów, warunku określonego w niniejszym pkt 2) nie stosuje się.</i> oraz wprowadzenie nowego pkt 3) w brzmieniu: 3) <i>szczegółowe kryteria określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a – jeżeli takie przepisy zostały wydane w odniesieniu do danego rodzaju odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi. W</i>		Uwaga przyjęta. Art. 14 ust. 1 pkt 2 został preredagowany.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek

		przypadku braku stosownych przepisów wydanych na podstawie ust. 1a w odniesieniu do danego rodzaju odpadów, warunku określonego w niniejszym pkt 3) nie stosuje się. W prowadzenie postulowanych zmian zmierza do potwierdzenia w ustawie stanowiska Ministra Środowiska wyrażonego w piśmie z dnia 20 kwietnia 2016 r. (znak DGO-I.070.10.2016.IA; 89283.259141.231288) w odpowiedzi na interpelację poselską, zgodnie z którym utrata statusu odpadów jest możliwa także w sytuacji, gdy materiał pozyskany w wyniku przeprowadzonego odzysku spełnia ustawowe przesłanki z art. 14 ust. 1 pkt 1), ale w odniesieniu do danego rodzaju materiałów (pochodzących z odzysku) nie wydano żadnych aktów delegowanych Komisji ani nie wydano żadnych krajowych przepisów wykonawczych doprecyzowujących szczegółowe kryteria utraty statusu odpadu zgodnie z art. 14 ust. 1a. Mając na uwadze powyższe, niezbędna jest ingerencja ustawodawcy, która ukróciłaby stan niepewności prawnej lub przynajmniej wydanie przez Ministra Klimatu oficjalnej, ogólnej interpretacji obecnych przepisów, która to interpretacja ostatecznie potwierdziłaby możliwość utraty statusu odpadu po spełnieniu warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1) ustawy o odpadach nawet wtedy, gdy na poziomie unijnym ani krajowym nie wydano aktów wykonawczych doprecyzowujących kryteria utraty statusu odpadu przez dany rodzaj odpadu. Proponowane wyżej działania byłyby także spójne ze zmianami już przewidzianymi w Projekcie, które wprowadzają obowiązek uwzględnienia bezpośrednio we wnioskach o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz w zezwoleniach na przetwarzanie odpadów informacji dotyczącej wskazania rodzajów odpadów w stosunku do których po procesie przetwarzania odpadów może nastąpić utrata statusu odpadów.			Pracodawców Budownictwa
131	Art. 1 pkt 6	W odniesieniu do propozycji zawartych w pkt 11.2 ww. stanowiska (uwaga - Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa) w zakresie: - spełniania wymagań określonych przepisami Unii Europejskiej - GDDKiA nie zgłasza uwag; - szczegółowych kryteriów określonych na podstawie przepisów - GDDKiA stoi na stanowisku, że istnieje potrzeba pilnego uregulowania zapisów dotyczących możliwości zagospodarowania wytworzonych odpadów. Należy podkreślić, że przepisy ustawy powinny umożliwiać, w drodze rozporządzenia, ewentualne doprecyzowywanie wymagań w odniesieniu do danego rodzaju odpadów		Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga przyjęta. Wyjaśnienie W zakresie możliwości określenia dla niektórych odpadów, szczegółowych warunków utraty statusu odpadów (jeżeli nie zostały określone na poziomie unijnym) ustawa o odpadach przewiduje fakultatywne upoważnienia do wydania rozporządzenia – art. 14 ust. 1a ustawy o odpadach.	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
132	Art. 1 pkt 6 lit. c	Zmiany w ustawie o odpadach. <i>Art. 1 pkt 6 c (zmiana art. 14 ust. 4)</i> Proponujemy rezygnację z wprowadzenia tej zmiany.	Rejestracja w REACH nie wymaga spełnienia warunków art. 14 ust 1, a praktycznie jest dowodem na spełnienie art. 14 ust. 1 ppkt 1c, 1d, np. w odniesieniu do popiołów z energetyki. Utrzymanie tego zapisu może też	Uwaga nieprzyjęta. Dodanie w art. 14 ust. 4 ustawy o odpadach wynika z konieczności transpozycji przepisów dyrektywy. Przepis zwraca jedynie uwagę, że przepisy dotyczące	PKN ORLEN S.A.

			sugerować nieważność dokonanych, przed wejściem w życie nowych przepisów, rejestracji REACH.	produktów i substancji mają zastosowanie dopiero od momentu gdy materiały stają się produktami i substancjami. Przed spełnieniem warunków utraty statusu odpadów będziemy mieli do czynienia z odpadem a nie produktem lub substancją.	
133	Art. 1 dodanie pkt	Art. 15 otrzymuje brzmienie: Art. 15. 1. Zakazuje się łącznego magazynowania odpadów i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów, a także magazynowania przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów. 2. Zakazu, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się w przypadku łącznego magazynowania odpadów i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów, a także magazynowania przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów, które w całości są kierowane do przetwarzania w tym samym procesie.	Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie łącznego magazynowania odpadów i przedmiotu lub substancji, które utraciły status odpadów, a które są w całości przetwarzane w jednym procesie produkcyjnym lub technologicznym. Obowiązek oddzielnego magazynowania przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów i odpadów, a także magazynowania przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów lub składowania odpadów jest nadmiernym obowiązkiem względem podmiotów gospodarujących odpadami, nie wynikający z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, nie służącym ochronie środowiska i propagowaniu GOZ. Przeciwnie, przedmiotowy zakaz powoduje obowiązek budowy i utrzymania osobnych magazynów dla przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów i odpadów, które w przypadku przedsiębiorstw hutniczych są wykorzystywane w tym samym procesie produkcyjnym. Niewspółmiernie wysokie koszty budowy i utrzymania odrębnych magazynów powodują, że przedsiębiorstwa, które produkują odpady, mogące utracić status odpadów nie podejmują takiej decyzji, ponieważ brak jest rynku zbytu takich produktów i substancji, które utraciły status odpadów, z uwagi na konieczność budowy i utrzymania odrębnych magazynów. Przedmiotowy zakaz wręcz blokuje gospodarowanie odpadami w myśl idei GOZ.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

134	Art. 1 pkt 7	W art. 1 pkt 7 ustawy zmieniającej ustawę o odpadach (art. 17 ust. 2) zawarte jest odwołanie do załącznika nr 4a jako zawierającego przykładowe instrumenty i inne środki ekonomiczne zachęcające do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, podczas gdy w rzeczywistości ta materia wskazana jest w załączniku nr 2 do projektu ustawy zmieniającej.		Uwaga nieprzyjęta. Zgodnie z art. 1 pkt 37 projektu: <i>po załączniku nr 4 dodaje się załącznik nr 4a w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy.</i> Ww. załącznik stanie się załącznikiem 4a do ustawy o odpadach, załącznik zostanie jednak wprowadzany do ustawy o odpadach jako załącznik nr 2 do niniejszego projektu – projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw.	PKN ORLEN S.A.
135	Art. 1 pkt 7	W naszej ocenie zapis dotyczący zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami jest zbyt ogólnikowy. Projekt ustawy powinien precyzować co najmniej następujące kwestie: - kto będzie odpowiedzialny za tworzenie zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, w tym za wykorzystywanie instrumentów ekonomicznych i innych środków, - jaki będzie mechanizm stosowania ww. instrumentów i innych środków, w tym tych określonych w załączniku nr 4a do ustawy, - gdzie będą określone warunki stosowania ww. instrumentów i innych środków. Ponadto prosimy o informację, jakie ograniczenia w stosowaniu składowania i spalania odpadów planuje wprowadzić ustawodawca, w tym czy planowane jest ustanowienie opłaty za spalanie odpadów – taka opłata została wymieniona w pkt 1 załącznika 2 do projektu (obecnie przepisy nie przewidują opłaty za spalanie odpadów).		Uwaga nieprzyjęta. Projekt ustawy wskazuje cele oraz przykładowe środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów, konkretne działania oraz rozwiązania w ramach wskazanych środków będą opracowywane na poziomie planów gospodarki odpadami oraz programów zapobiegania powstawaniu odpadów. Jak wskazano w uzasadnieniu szczegółowe określenie zadań nastąpi w KPGO na etapie prac nad jego przygotowaniem i zostanie zweryfikowane w procesie konsultacji publicznych, uzgadniania projektu oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko	FBSerwis SA
136	Art. 1 – dodanie pkt	Proponujemy, aby art. 19 ust. 1 pkt. 2 ustawy o odpadach otrzymał brzmienie: 2) stwarzając zachęty ekonomiczne, w szczególności: a)systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do różnych rodzajów odpadów oraz środki służące poprawie ich skuteczności, rentowności i zarządzania.	Art. 19 wskazuje zadania organów administracji publicznej. W ocenie Związku następujące działania: należyte planowanie inwestycji (pkt. 6), zamówienia publiczne (pkt. 7), znoszenie dopłat (pkt. 8), środki fiskalne wspierające produkty i materiały do ponownego użycia i poddane recyklingowi (pkt. 9), wspieranie badań i innowacji (pkt. 10), zachęty gospodarcze dla organów (pkt 12), systemy koordynacji działań (pkt. 14) i wspieranie dialogu (pkt. 15) to zadania organów administracji publicznej.	Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowane rozwiązania zostały wprowadzone w projektowanym art. 17 ust. 2 i w załączniku, który zawiera przykłady instrumentów ekonomicznych i innych środków zachęcających do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami.	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego

	b)systemy zwrotu kaucji i inne środki zachęcające do wydajnego zbierania zużytych produktów i materiałów. c)zrównoważone zamówienia publiczne zachęcające do lepszego gospodarowania odpadami i wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z recyklingu. d)stopniowe znoszenie dopłat niezgodnych z hierarchią postępowania z odpadami. e)stosowanie środków fiskalnych lub innych środków wspierających wykorzystywanie produktów i materiałów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi f)zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania 3)zapewniając należyte planowanie inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami, w tym z wykorzystaniem funduszy unijnych, 4)wspierając badania i innowacje dotyczące zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów, 5)stwarzając systemy koordynacji działań wszystkich właściwych organów publicznych uczestniczących w gospodarowaniu odpadami, w tym z wykorzystaniem środków elektronicznych, 6)wspierając stały dialog i współpracę między wszystkimi zainteresowanymi stronami dotyczącego gospodarowania odpadami oraz zachęcanie do zawierania dobrowolnych porozumień i do sporządzania przez przedsiębiorstwa sprawozdań dotyczących odpadów,	W projektowanym art. 19a zostały szczegółowo wskazane pozostałe instrumenty ekonomiczne wymienione w załączniku IVa dyrektywy –które są zadaniami przede wszystkim przedsiębiorców. Jednak zadania administracji w art. 19. 1 zostały potraktowane bardzo skrótowo. Dyrektywa 2018/851/WE nie została w zakresie zadań administracji wdrożona w sposób wyczerpujący. Bez wsparcia organów administracji publicznej system gospodarki odpadami i jego finansowania w ramach ROP nie zafunkcjonuje właściwie. Związek proponuje uzupełnienie art. 19, aby wyczerpać listę instrumentów wskazanych w zał. IVa dyrektywy.		

		7) prowadząc publiczne kampanie podnoszenia poziomu świadomości, zwłaszcza dotyczące selektywnej zbiórki, zapobiegania powstawaniu odpadów i zmniejszania ilości odpadów, a także uwzględniając te zagadnienia w edukacji i szkoleniach.			
137	Art. 1 – dodanie pkt	Proponujemy, aby art. 19 ust. 1 pkt. 2 ustawy o odpadach otrzymał brzmienie: 2) stwarzając zachęty ekonomiczne, w szczególności: a) systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do różnych rodzajów odpadów oraz środki służące poprawie ich skuteczności, rentowności i zarządzania. b) systemy zwrotu kaucji i inne środki zachęcające do wydajnego zbierania zużytych produktów i materiałów. c) zrównoważone zamówienia publiczne zachęcające do lepszego gospodarowania odpadami i wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z recyklingu. d) stopniowe znoszenie dopłat niezgodnych z hierarchią postępowania z odpadami. e) stosowanie środków fiskalnych lub innych środków wspierających wykorzystywanie produktów i materiałów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi. f) zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz	Art. 19 wskazuje zadania organów administracji publicznej. Następujące działania: należyte planowanie inwestycji (pkt. 6), zamówienia publiczne (pkt. 7), znoszenie dopłat (pkt. 8), środki fiskalne wspierające produkty i materiały do ponownego użycia i poddane recyklingowi (pkt. 9), wspieranie badań i innowacji (pkt. 10), zachęty gospodarcze dla organów (pkt. 12), systemy koordynacji działań (pkt. 14) i wspieranie dialogu (pkt. 15) to zadania organów administracji publicznej. W projektowanym art. 19a zostały szczegółowo wskazane pozostałe instrumenty ekonomiczne wymienione w załączniku IVa dyrektywy – które są zadaniami przede wszystkim przedsiębiorców. Jednak zadania administracji w art. 19. 1 zostały potraktowane bardzo skrótowo. Dyrektywa 2018/851/WE nie została w zakresie zadań administracji wdrożona w sposób wyczerpujący. Bez wsparcia organów administracji publicznej system gospodarki odpadami i jego finansowania w ramach ROP nie zafunkcjonuje właściwie. Związek proponuje uzupełnienie art. 19, aby wyczerpać listę instrumentów wskazanych w zał. IVa dyrektywy.	Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowane rozwiązania zostały wprowadzone w projektowanym art. 17 ust. 2 i w załączniku, który zawiera przykłady instrumentów ekonomicznych i innych środków zachęcających do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami.	Konfederacja Lewiatan

		rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania. 3) zapewniając należyte planowanie inwestycji w infrastrukturę gospodarowania odpadami, w tym z wykorzystaniem funduszy unijnych, 4) wspierając badania i innowacje dotyczące zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów, 5) stwarzając systemy koordynacji działań wszystkich właściwych organów publicznych uczestniczących w gospodarowaniu odpadami, w tym z wykorzystaniem środków elektronicznych, 6) wspierając stały dialog i współpracę między wszystkimi zainteresowanymi stronami dotyczącego gospodarowania odpadami oraz zachęcanie do zawierania dobrowolnych porozumień i do sporządzania przez przedsiębiorstwa sprawozdań dotyczących odpadów, 7) prowadząc publiczne kampanie podnoszenia poziomu świadomości, zwłaszcza dotyczące selektywnej zbiórki, zapobiegania powstawaniu odpadów i zmniejszania ilości odpadów, a także uwzględniając te zagadnienia w edukacji i szkoleniach.			
138	Art. 1 pkt 9	Zmiany w ustawie o odpadach. Art. 1 pkt 9 ppkt 12 (nowy art. 19a ust. 12) Jednym ze środków zapobiegających powstawaniu odpadów jest dążenie do powstrzymania powstawania odpadów morskich.	Spółka zwraca uwagę na zasadność przyjęcia definicji precyzyjnie określającej odpady morskie.	Uwaga częściowo przyjęta. Pojęcie odpadów morskich zostało zastąpione na sformułowanie odpady w środowisku morskim. Trzeba zauważyć, że intencją MKiŚ nie jest tworzenie nowej kategorii odpadów, a jedynie odniesienie się do środowiska w jakim odpady te się znajdują.	PKN ORLEN S.A.

139	Art. 1 pkt 9	Art. 19a pkt 6 Dodanie: „w tym wspierają efektywność procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny”	Wsparcie efektywności procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny stanowi oczywiste zadanie mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów. Umocowanie powyższego w ustawie, szczególnie wobec skomplikowanej procedury uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, może stanowić impuls dla właściwych organów do efektywnego procedowania wniosków ze wskazanym obszarze. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta. Nie ma potrzeby uszczegóławiania pkt 6.	Towarzystwo Gospodarce Polskie Elektrownie
140	Art. 1 pkt 9	Art. 19a punkt 6) Ustawy o odpadach Rozszerzenie listy środków zapobiegających powstawaniu odpadów Proponowany zapis: Art. 19a. 1 W celu zapobiegania powstawaniu odpadów stosuje się środki, które co najmniej: (...) 6) zmniejszają powstawanie odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobywaniem minerałów i wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik, w tym wspierają efektywność procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny	Wsparcie efektywności procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny stanowi oczywiste zadanie mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów. Umocowanie powyższego w ustawie, szczególnie wobec skomplikowanej procedury uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, może stanowić impuls dla właściwych organów do efektywnego procedowania wniosków ze wskazanym obszarze. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta. Nie ma potrzeby uszczegóławiania pkt 6.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
141	Art. 1 pkt 9	Propozycja zmiany 1.1 W Art. 1 pkt 9), punkt 6) otrzymuje następujące brzmienie: Art. 19a. 1 W celu zapobiegania powstawaniu odpadów stosuje się środki, które co najmniej: (...) 6) zmniejszają powstawanie odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobywaniem minerałów i wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik,	Wsparcie efektywności procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny stanowi oczywiste zadanie mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów. Umocowanie powyższego w ustawie, szczególnie wobec skomplikowanej procedury uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, może stanowić impuls dla właściwych organów do efektywnego procedowania wniosków ze wskazanym obszarze. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta. Nie ma potrzeby uszczegóławiania pkt 6.	PGNiG TERMIKA SA

		w tym wspierają efektywność procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny;			
142	art. 1 pkt 9	Skreślenie w art. 19a ust. 1 ustawy punktu 3	Konsekwencja skreślenia definicji surowców krytycznych.	Uwaga częściowo przyjęta. Pkt 3 transponuje wymóg z dyrektywy 2018/851. Po analizie wszystkich uwag w tym zakresie definicja zostanie usunięta z projektu, a samo pojęcie zostanie szerzej opisane w uzasadnieniu. Ponadto, zamiast definicji pojęcia, Minister Klimatu i Środowiska będzie publikował komunikat odesłanie do aktualnego komunikatu Komisji Europejskiej.	Konfederacja Lewiatan
143	art. 1 pkt 9	Odnosząc się do proponowanych zmian, chcielibyśmy zwrócić uwagę, że przy okazji promocji ponownego użycia (art. 1 pkt 9 projektu dotyczący dodania do ustawy o odpadach rozdziału 2a) niestety zabrakło zapisów dotyczących promocji powtórnego użycia części pochodzących z demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji. W nowym art. 19a ust. 1 pkt 4 zachęca się „do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących naprawę i ponowne użycie, w szczególności w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych”. Wprawdzie wyliczenie jest przykładowe, ale warto uzupełnić je o używane części. Rynek używanych części zamiennych do pojazdów to wciąż rozwijający się segment rynku motoryzacyjnego, z ogromnym potencjałem, ale też i ogromną szarą strefą. Warto promować ponowne użycie części samochodowych, a jednocześnie konieczne jest wypracowanie rozwiązań, które tę szarą strefę będą ograniczać i wspierać tych przedsiębiorców, którzy sprzedają części używane z legalnego demontażu i o znanym pochodzeniu.		Uwaga nieprzyjęta. Wyliczenie w pkt 4 po słowach „w szczególności” jest jedynie przykładowe. Nie ma możliwości wymienienia wszystkich dziedzin w odniesieniu do których należy konstruować zachęty do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących naprawę i ponowne użycie.	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów
144	Art. 1 pkt 9	Art. 19a ust. 2 Brak załącznika nr 5 do ustawy		Uwaga nieprzyjęta. Odnosi się do załącznika nr 5 do ustawy o odpadach nie projektu. Niniejszy projekt nie zmienia załącznika nr 5 do ustawy o odpadach.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
145	Art. 1 pkt 9	Rozszerzenie listy środków zapobiegających powstawaniu odpadów <u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 9 Projektu:	<u>Uzasadnienie:</u> Należy zwrócić uwagę, że wsparcie efektywności procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny stanowi zadanie mające na celu zapobieganie powstawaniu odpadów. Potwierdzenie tego faktu w Projekcie, szczególnie wobec skomplikowanej procedury	Uwaga nieprzyjęta. Nie ma potrzeby uszczegóławiania pkt 6	PGNiG SA

		„Art. 19a. 1. W celu zapobiegania powstawaniu odpadów stosuje się środki, które co najmniej: (...) 6) zmniejszają powstawanie odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobywaniem minerałów i wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik, w tym wspierają efektywność procesu uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny;”.	uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, może stanowić impuls dla właściwych organów do efektywnego procedowania wniosków we wskazanym obszarze. Warto zwrócić uwagę, że propozycja sprzyja realizacji Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym.		
146	Art. 1 pkt 9	Dot. ust. 1 pkt 12 Jednym ze środków zapobiegających powstawaniu odpadów jest dążenie do powstrzymania powstawania odpadów morskich.	Zwracamy uwagę na zasadność przyjęcia definicji precyzyjnie określającej czym są odpady morskie.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga częściowo przyjęta. Pojęcie odpadów morskich zostało zastąpione na sformułowanie odpady w środowisku morskim. Trzeba zauważyć, że intencją MKiŚ nie jest tworzenie nowej kategorii odpadów, a jedynie odniesienie się do środowiska w jakim odpady te się znajdują.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
147	Art. 1 pkt 9	Proponuje się usunięcie lub doprecyzowanie (w jaki sposób można zminimalizować ilość odpadów z rozbiórki obiektów budowlanych) zapisów zmienianego art. 19a ust. 1 pkt. 6 ustawy o odpadach.	Szczegółowe uzasadnienie w uwadze PIPC do art. 1 pkt 34.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Zapis stanowi transpozycję dyrektywy 2018/851 i nie jest możliwe jego usunięcie. W zakresie postulatów doprecyzowania Projekt ustawy wskazuje cele oraz przykładowe środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów, konkretne działania oraz rozwiązania w ramach wskazanych środków będą opracowywane na poziomie planów gospodarki odpadami oraz programów zapobiegania powstawaniu odpadów. Jak wskazano w uzasadnieniu szczegółowe określenie zadań nastąpi w KPGO na etapie prac nad jego przygotowaniem i zostanie zweryfikowane	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

				w procesie konsultacji publicznych, uzgadniania projektu oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.	
148	art. 1 pkt 11	Konieczność doprecyzowania.	Czy obowiązki wskazane w ustępie 2 art. 22 ustawy o odpadach powinny być realizowane wyłączenie przez organizacje odzysku w zakresie sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz olejów, opon i smarów? Artykuł 22 ust. 1. odnosi się do wprowadzania produktów, nie wspominając o produktach w opakowaniach, ani o podmiotach pośredniczących, czy autoryzowanych przedstawicielach.	Uwaga częściowo przyjęta. Doprecyzowany zostanie zapis w ust. 2 poprzez zmianę brzmienia na „wprowadzających produkty, w tym produkty w opakowaniach”.	Konfederacja Lewiatan
149	Art. 1 pkt 11	11) art. 22 otrzymuje brzmienie: „Art. 22. 1. Koszty gospodarowania odpadami są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów	Proponowany zapis, wprowadzający obowiązek poniesienia kosztów infrastruktury gospodarowania odpadami i jej eksploatacji, wprowadza duże ryzyko dla przedsiębiorców, ponieważ nie określa w sposób jednoznaczny, potencjalnego zakresu potencjalnych kosztów. W związku z powyższym wnioskujemy o pozostawienie zapisu w dotychczasowym brzmieniu	Uwaga nieprzyjęta Proponowane w uwadze brzmienie nie zapewnia transpozycji dyrektywy.	Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu
150	Art. 1 pkt 11	Dodatkowo, chcielibyśmy podkreślić, że zgodnie z art.1 pkt 11 przedmiotowego projektu, w ustawie o odpadach wprowadza się zmianę art. 22 zakładającą, że koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. Zgodnie z projektowanymi przepisami, do kosztów tych zalicza się co najmniej koszty: selektywnej zbiórki odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, informowania posiadaczy odpadów powstałych z produktów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, o zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, o systemach odbioru i zbierania odpadów oraz o zapobieganiu zaśmiecaniu, gromadzenia danych i sprawozdawczości dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu oraz zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów. Ponadto, zapisy projektowanego art. 22 ust. 1 są ogólne i istnieje ryzyko, że mogą dotyczyć każdego wytwórcy odpadów, a nie tylko tych przypadków szczególnych, o których mowa jest w ust. 2. Identyfikujemy ryzyko, że przerzucenie pełnych kosztów gospodarowania odpadami po produktach wprowadzanych na rynek na ich wytwórców bez wdrożenia rozwiązań systemowych oraz umożliwienia przedsiębiorcom przygotowania się do nich, spowoduje kolejną falę wzrostu kosztów związanych ze wzrostem cen przetwarzania odpadów po zmiany na rynku chociażby w zakresie dostępności podmiotów zagospodarowujących dane rodzaje odpadów, które w całości mają być pokrywane przez producenta. Rozwiązanie takie może wpłynąć negatywnie na kondycję finansową producentów.		Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Przepis stanowi transpozycję dyrektywy.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

151	Art. 1 pkt 11	W zakresie wdrażania ROP naszym zdaniem ekomodulacja stawek opłat dla przedsiębiorców i wprowadzających powinna być obligatoryjna. Tylko taki system pozwoli realnie wdrożyć ekoprojektowanie i zmobilizować przemysł do pełnej odpowiedzialności za wprowadzanie produkty i opakowania. Niedopuszczalna jest naszym zdaniem wspomniana w art. 22 ust. 3 ekomodulacja stawek opłat jest fakultatywna „(...) koszty (...) powinny być różnicowane, w miarę możliwości (...)”. Stoimy na stanowisku, że różnicowanie stawek opłat dla przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach na rynek i organizacji realizujących obowiązki ROP zbiorowo należy zapisać w formie obligatoryjnej. Ponadto należy wprowadzić wymagany przez dyrektywę opakowaniową zakaz krzyżowego finansowania pomiędzy poszczególnymi produktami lub grupami podobnych produktów.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Rada RIPOK
152	Art. 1 pkt 11	Zmiany w ustawie o odpadach. Art. 1 pkt 11 ppkt 12 (art. 22 ust. 4) Zwracamy uwagę, że z propozycji art. 22 ust. 4 nie wynika jednoznacznie, jak w przejrzysty sposób ustalać koszty gospodarowania odpadami pomiędzy zainteresowanymi podmiotami oraz jak ustalić, że koszty te nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	PKN ORLEN S.A.
153	Art. 1 pkt 11	Koszty gospodarowania odpadami – zmiany w art. 22 Ustawy o odpadach Popieramy działania zmierzające do zwiększonego wsparcia finansowego selektywnego zbierania i recyklingu, w tym urealnienia kosztów gospodarowania odpadami opakowaniowymi. Zwracamy jednak uwagę, że projektowane zapisy ustawowe w przeciwieństwie do stosownych przepisów unijnych nie zakładają zakazu finansowania gospodarowania jednym rodzajem opakowań ze środków pozyskanych w ramach gospodarowania innymi opakowaniami - finansowania krzyżowego pomiędzy różnymi materiałami opakowaniowymi.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Polskie Szkło
154	Art. 1 pkt 11	Rozszerzona odpowiedzialność producenta – problem z interpretacją Art. 22 Ustawy o odpadach brzmi obecnie „Koszty gospodarowania odpadami są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi producent produktu lub podmiot wprowadzający produkt na terytorium kraju, określony w tych przepisach.” Zaproponowana, nowelizowana treść ww. artykułu wydaje się zasadna, a to z uwagi na fakt, iż dookreślono rodzaje kosztów (katalog otwarty) i doprecyzowano, że koszty powinny być zróżnicowane, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych. Zwracamy jednak uwagę na konieczność doprecyzowania ust. 4 omawianego art. 22 Ustawy o odpadach w nowym, proponowanym brzmieniu, który stanowi, iż „4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane w sposób przejrzysty pomiędzy zainteresowanymi podmiotami oraz nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.” albowiem	Uwaga nieprzyjęta. Brzmienie wynika wprost z dyrektywy. Szczegółowy sposób ustalania kosztów zostanie określony w odrębnych ustawach.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze

		przepis ten jest nieprecyzyjny i tym samym daje możliwość jego dowolnej interpretacji, a co za tym idzie – daje pole do nadużyć.		
155	Art. 1 pkt 11	Proponuję z art. 22 ust. 2 zdanie drugie wyeliminować sformułowanie „co najmniej” i zastąpić je określeniem „następujące”, bowiem kwestionowany fragment w niepoprawny sposób transponuje zapisy art. 8a ust 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów, z którego wynika, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wysokość wkładów finansowych płaconych przez producenta produktu w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta: pokrywała następujące koszty związane z produktami, które producent wprowadza do obrotu w danym państwie członkowskim (Member States shall take the necessary measures to ensure that the financial _contributions paid by the producer of the product to comply with its extended producer responsibility obligations: cover the following costs for the products that the producer puts on the market in the Member State concerned). Nadto proponuję doprecyzowanie treści art. 22 ust. 2 pkt 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, pomniejszonych o przychody ze sprzedaży surowców powstających z tych odpadów;”. W wyniku wdrożenia niniejszej propozycji (tzw. zasady kosztu netto) system finansowania kosztów gospodarowania odpadami przez podmiot wprowadzający produkt do obrotu będzie zgodny z zapisami art. 8a ust. 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów nakazującego pokrywanie kosztów selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami, oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w ust. 1 lit. b), po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z jego produktów i z nieodebranych kaucji (costs of separate collection of waste and its subsequent transport and treatment, including treatment necessary to meet the Union wae management targets, and costs necessary to meet other targets and objectives as referred to in point (b) of paragraph 1, taking into account the revenues from re-use, from sales of secondary raw material from its products and from unclaimed deposit fees). Reasumując, proponuję następujące brzmienie art. 22 ust. 2 pkt 1 uo: „2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju, określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się następujące koszty: 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, pomniejszonych o przychody ze sprzedaży surowców powstających z tych odpadów;”. Przedmiotowa propozycja — w odróżnieniu od cytowanych zapisów projektu — jest kompatybilna z brzmieniem przywołanej wcześniej dyrektywy. Co więcej, kierując się potrzebą zainicjowania prac zmierzających do kodyfikacji rozproszonej obecnie wiedzy o możliwościach ekoprojektowania opakowań (zob. więcej w: „Środowiskowe aspekty	Uwaga częściowo przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”. W pozostałym zakresie uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL

	projektowania opakowań", Krajowa Izba Gospodarcza, Fundacja RECAL, Warszawa sierpień 2020, ISBN 974-83-910607-8-0) oraz mając na względzie wstępne analizy i szacunki wskazujące, że koszty realizacji obowiązków odzysku, w tym recyklingu niektórych rodzajów opakowań drastycznie wzrosną w najbliższych latach (ok. 20-30 razy w stosunku do obecnych kosztów) i towarzyszyć im winna zasada ekomodulacji stawek opłat co najmniej pomiędzy materiałami opakowaniowymi, postuluję wzbogacenie ust. 3 cytowanego wyżej art. 22o odwołanie do wytycznych Komisji w sprawie ekomodulacji .opłat w systemach rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ROP ma doprowadzić do eliminacji zbędnych opakowań, zapewnić wystarczające finansowanie dla działalności recyklingowej i być silnym bodźcem do ekoprojektowania. Tym samym proponuję następujący zapis wskazanego ustępu: 3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta koszty, o których mowa w ust. 2, powinny być zróżnicowane, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu, w szczególności wielokrotnego recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych, a także wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie ekomodulacji opłat w systemach rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Nie sposób przy tym nie odnotować, że w odpowiedzi Komisji z 29 marca 2019 r. skierowanej do Parlamentu Europejskiego (Petycja nr 0741/2018, którą złożył Marcel Van Duijvendijk (Holandia), w sprawie ustalenia minimalnego wskaźnika wypełnienia opakowań) przewiduje się, że ekomodulacja opłat w systemach rozszerzonej odpowiedzialności producenta i zaostrzone wymogi dotyczące opakowań zachęcą uczestników rynku do zwiększenia wysiłków towarzyszących projektowaniu i wykorzystywaniu produktów i opakowań w sposób, który umożliwi bardziej zdecydowane działania na rzecz zapobiegania powstawaniu odpadów. Ponadto kierując się zasadą kontroli kosztów na każdym etapie funkcjonowania systemu ROP, nakazem efektywności i transparentności w działaniu przedmiotowego systemu, zakazem przenoszenia kosztów i przychodów pomiędzy rodzajami materiałów (tzw. zasada odrębnego rozliczania każdej frakcji surowcowej) proponuję uzupełnienie treści cytowanego art. 22 uo o przepis statuujący zakaz finansowania krzyżowego pomiędzy materiałami opakowaniowymi (truizmem jest stwierdzenie, że branża aluminium nie może finansować zbiórki i recyklingu np. tworzyw sztucznych). Tym samym za racjonalne uznać należy dokonanie następującej korekty: „ 4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane w sposób przejrzysty pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, przy uwzględnieniu zakazu finansowania krzyżowego pomiędzy materiałami opakowaniowymi oraz nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.".	

156	Art. 1 pkt 11	Postulujemy dostosowanie zapisu do pełnego brzmienia zapisu w dyrektywie poprzez dopisanie do art. 22.3 (art. 1 ust. 11 projektu ustawy) wymogu zapewnienia harmonizacji na poziomie unijnym kryteriów decydujących o zróżnicowaniu kosztów gospodarowania ponoszonych przez wprowadzających. Art. 22. 3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta koszty, o których mowa w ust. 2, powinny być zróżnicowane, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych <u>oraz oparte na zharmonizowanych kryteriach, jeżeli są one dostępne.</u>	Zaproponowana koncepcja zróżnicowania kosztów gospodarowania odpadami w zależności od oceny wybranych cech środowiskowych produktów to istotna zmiana. Uważamy, że niezbędne jest zapewnienie realnych i ekonomicznych kryteriów oceny zapewniających szybką weryfikację oraz skuteczny nadzór rynku. W przeciwnym razie możemy spodziewać się szeregu negatywnych konsekwencji dla konkurencyjności polskich przedsiębiorców. <u>Kryteria oraz metodologia służące do rozróżniania wysokości stawek za gospodarowanie odpadami powinny być proste, mierzalne oraz odtwarzalne. Niezbędne jest ich zharmonizowanie na poziomie europejskim w oparciu o normy przygotowane przez europejskie instytucje normalizacyjne (CENELEC / CEN).</u> Jakiegokolwiek krajowe odstępstwa mogą w konsekwencji obniżyć impuls dla producentów do wprowadzenia premiowanych rozwiązań. Producenci produkują sprzęt na cały rynek UE i w sytuacjach, gdy konieczne będzie dostosowanie produktu do wymogów tylko jednego kraju, koszt wprowadzenia danego rozwiązania może znacząco przewyższać korzyści. W efekcie, system utraci zdolność do zachęcania producentów do innowacyjności w tworzeniu rozwiązań zmniejszających wpływ sprzętu na środowisko. Wprowadzenie jakichkolwiek kryteriów wymaga skutecznego systemu kontroli wszystkich uczestników rynku. Jednym z elementów nadzoru będą testy urządzeń w niezależnych laboratoriach. Na chwilę obecną polski system badań urządzeń nie jest gotowy na taką sytuację i wymaga znaczących inwestycji w celu zapewnienia efektywnego wykorzystania systemu zróżnicowanych stawek. W przypadku wprowadzenia systemu zróżnicowania stawek producenci powinni mieć zagwarantowany co najmniej kilkuletni okres przejściowy na dostosowanie się do nowych wymogów.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP, w tym zróżnicowania stawek opłat, zostaną określone w odrębnych ustawach.	APPLiA Polska Ogólnopolski Związek Producentów AGD

157	Art.. pkt 11	Postulujemy dostosowanie zapisów projektu do pełnego brzmienia zapisów dyrektywy, która mówi, że art. 8a. 4a (wdrażany jako art. 22.2 w projekcie ustawy o odpadach) „nie ma zastosowania do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z dyrektywami 2000/53/WE, 2006/66/WE lub 2012/19/UE”, poprzez dodanie nowego ustępu 5 w art. 22: art. 22. 5 (NOWY) <u>Ust. 2 nie ma zastosowania do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie Ustawą z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawą z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz ustawą z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.</u>	Ogólne wymagania dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności (nowy art. 8a Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów) nakładają się z przepisami szczegółowymi dedykowanymi wybranym strumieniom odpadowym. Potwierdziła to Komisja Europejska w dniu 24 sierpnia 2017 r wydając tzw. Commission non-paper - Correlation table of EPR requirements, w którym m.in. wyłącza się fragmenty art. 8a w przypadku elektroodpadów, dla których rozszerzoną odpowiedzialność producenta reguluje dyrektywa WEEE z 2012 r. Zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, branży elektroodpadowej nie powinien dotyczyć art. 8a.4a określający zakres wkładów finansowych płaconych przez producenta w celu wypełnienia jego obowiązków nawiązujących do rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Wynika to z faktu, że finansowanie w odniesieniu do ZSEE pochodzącego z gospodarstw domowych określa szczegółowo dyrektywa WEEE. W przypadku zużytego sprzętu to art. 12.1 szczegółowo określa odpowiedzialność finansową producentów sprzętu.	Uwaga przyjęta.	APPLiA Polska Ogólnopolski Związek Producentów AGD
158	Art. 1 pkt 11	Zgodnie z projektowanym art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, koszty gospodarowania odpadami mają być ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. Projektowany art. 22 ust. 2 pkt 1 doprecyzowuje, że <i>w przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju, określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się co najmniej koszty: selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania [...].</i> Przepisy te wskazują jedynie na obciążenie producentów stosownymi kosztami. Nie przewidują jednak analogicznego zwolnienia wytwórców z obowiązku poniesienia tych samych kosztów. W aktualnym (i projektowanym) stanie prawnym wiąże się to z wysokim ryzykiem dublowania wydatków. Tymczasem, preambuła dyrektywy 2018/851 wyraźnie wskazuje, że koszty te mogą we wskazanych przypadkach być co najwyżej dzielone z pierwotnymi wytwórcami, wyłącznie <i>pod ściśle określonymi warunkami</i>.		Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

		Nie powinno budzić wątpliwości, że koniecznym warunkiem osiągnięcia poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego odzysku określonych przez projekt ustawy jest radykalna poprawa selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, w szczególności z zabudowy wielorodzinnej. W związku z powyższym, postulujemy aby już na obecnym etapie wprowadzić co najmniej zasadę powiązania rozszerzonej odpowiedzialności producenta ze stawkami opłat ponoszonymi przez mieszkańców – z ewentualnym przesunięciem daty wejścia w życie tego przepisu. Utrzymanie systemu opłaty, w którym poprawa poziomu selektywnej zbiórki nie skutkuje obniżeniem kosztów ponoszonych przez konkretnego mieszkańca, wyklucza osiągnięcie rezultatów wymaganych przez pakiet wdrażanych dyrektyw. <u>Proponowany art. 2 pkt 6 lit a:</u> <i>a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„1) odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych – z wyłączeniem odpadów, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;”</i> W obecnym (i projektowanym) stanie prawnym, mechanizm organizacji odbioru odpadów komunalnych nie ulega zmianie. W związku z powyższym, co najmniej do czasu opracowania dalej idących rozwiązań, postulujemy wyodrębnienie kosztów objętych i nieobjętych mechanizmami ROP w postępowaniu przetargowym prowadzonym na podstawie ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Na obecnym etapie obowiązek ten ma służyć przede wszystkim oszacowaniu kosztów, które zostaną wyłączone z opłaty mieszkańców. Tym samym, może i powinien już obecnie odnosić się do konkretnego rodzaju odpadów. <u>Proponowany art. 2 pkt 5a:</u> <i>5a) w art. 6d:</i> <i>a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:</i> <i>„5a) szacunkowy udział masy odpadów opakowaniowych we frakcjach selektywnie zebranych na terenie gminy”;</i> <i>b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„6) szczegółowe wymagania stawiane przedsiębiorcom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, w tym obowiązek wyodrębnienia w ofercie wykonawcy kosztów odbierania selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych oraz pozostałych odpadów”;</i>		
159	Art. 1 pkt 11	Koszty gospodarki odpadami –art. 1pkt 11) ustawy nowelizującej a dodatkowa regulacja w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Powyżej przywołany przepis ustawy nowelizującej (art. 1 ust 11 projektu ustawy z dnia 13.10.2020)wprowadza zasadę, iż koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów/przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów/ podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju.Tym samym zaproponowany przepis jest zgodny z generalną zasadą ochrony środowiska „zanieczyszczający płaci”, znajdującą odzwierciedlenie w Trakcie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej(art. 191 ust. 2	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK

		TFUE).Dodatkowo zaproponowane rozwiązanie doprecyzowuje, iż do kosztów gospodarowania odpadami zalicza się m.in. koszty selektywnego zbierania odpadów, ich transportu i przetwarzania, koszty publicznych kampanii edukacyjnych/informowania posiadaczy odpadów oraz gromadzenia danych i sprawozdawczości. Jednakże celem urealnienia powyższej zasady, istotne wydaje się doprecyzowanie prawne zapisów również innych ustaw, których regulacje są pośrednio powiązane z ww. obowiązkiem po stronie „producentów/wprowadzających”, m.in. bezpośrednie uregulowanie prawne, iż ww. obowiązek ponoszenia kosztów nie obciąża mieszkańców. Wprowadzenie ww. wyłączenia oznaczałoby to, iż opłaty ponoszone przez mieszkańców ulegną znacznemu zmniejszeniu, gdyż z opłat mieszkańców zostanie wyłączony cały proces zagospodarowania odpadów opakowaniowych, których objętościowo jest znacznie więcej niż pozostałych. W konsekwencji takiego rozwiązania prawnego, mieszkańcy będą podejmować działania celem ograniczenia ilości odpadów zmieszanych na rzecz odpadów opakowaniowych, co z czasem może jeszcze bardziej przyczynić się do obniżenia tych opłat, a jednocześnie ułatwić osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu. Jednocześnie masa odpadów opakowaniowych również ulegnie zwiększeniu. Dodatkowo członkowie Związku zwracają uwagę na okoliczność, iż celem ROP jest między innymi zwiększenie masy surowca wtórnego poddawanego recyklingowi. Tym samym dla jego realizacji zasadnicze wydaje się w pierwszej kolejności zabezpieczenie selektywnej zbiórki u źródła, poprzez nadanie odpadom opakowaniowym wartości. Powyższe jest możliwe poprzez ww. wyłączenia. Bowiem takie rozwiązanie wskazuje, iż mieszkańcy płacą jedynie za odpady, a nie za surowce -co stanowi również element motywacyjny do selektywnego zbierania odpadów. Dodatkowo takie rozwiązanie może przyczynić się do zachowania jakości surowca, która pozwala na poddanie go procesom recyklingu – bowiem co do zasady tylko takie odpady/surowce powinny być zwolnione z opłat. Natomiast pozostałe odpady powinny być objęte wyższymi opłatami dla mieszkańców. Jednocześnie takie rozwiązanie zmniejsza prawdopodobieństwo pojawienia się masy odpadów opakowaniowych na składowisku. <u>W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie analogicznego zapisu w art. 2 projektu (nowelizacja ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach), zgodnie z którym mieszkańcy zostaną zwolnieni z opłat za zagospodarowanie(selektywnej zbiórki, transportu oraz przetwarzania) odpadów opakowaniowych. W przeciwnym razie mieszkańcy nadal będą pokrywać koszty związane z odpadami opakowaniowymi, a system ROP w Polsce będzie mniej efektywny niż zakładano.</u>			
160	Art. 1 pkt 11	Doprecyzowanie treści art. 22 ust. 2 pkt 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, pomniejszonych o przychody ze sprzedaży surowców powstających z tych odpadów;	W wyniku wdrożenia niniejszej propozycji (tzw. zasady kosztu netto) system finansowania kosztów gospodarowania odpadami przez podmiot wprowadzający produkt do obrotu będzie zgodny z zapisami art. 8a ust. 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów nakazującego pokrywanie kosztów selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w	Uwaga przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego

			tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami	pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”.	
161	Art. 1 pkt 11	Proponujemy następujące brzmienie art. 22 ust. 2 ustawy: „2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju, określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się ~~co najmniej~~ następujące koszty:	Proponujemy z art. 22 ust. 2 zdanie drugie wyeliminować sformułowanie „co najmniej” i zastąpić je określeniem „następujące”. Kwestionowany fragment w niepoprawny sposób transponuje zapisy art. 8aust 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów	Uwaga przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”.	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego
162	Art. 1 pkt 11	Proponujemy w art. 22 dodać ust. 5: 5. Ustawodawca wprowadza przepisy szczegółowe, aby zapewnić, że wpływy z opłat ponoszone przez wytwórców, posiadaczy odpadów i wprowadzających produktów do obrotu są przeznaczone na finansowanie na działań w zakresie gospodarowania odpadami, w szczególności wskazanych w art. 22 ust. 1 i 2 oraz w art. 22a.	W ocenie przedsiębiorców sektora kosmetycznego fundusze pozyskiwane w ramach opłat ponoszonych przez wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach powinny być faktycznie przeznaczone na pokrycie kosztów gospodarowania odpadami, czyli na realizację obowiązków poszczególnych uczestników łańcucha wartości odpadów/opakowań. Z art. 22 w obecnym brzmieniu nie wynika to jednoznacznie. Pobranie opłaty w wysokości umożliwiającej pokrycie określonych kosztów, nie oznacza, że wpływy z opłat zostaną faktycznie przeznaczone na pokrycie tych kosztów. Zgodnie z art. 8a pkt 5. dyrektywy 2018/581/WE Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zapewnienia, by producenci produktów i organizacje realizujące w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta wypełniały te obowiązki, także w przypadku sprzedaży na odległość, oraz by środki finansowe były właściwie wykorzystywane, a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta przekazywały wiarygodne dane.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego

163	Art. 1 pkt 11	Artykuł 22 ustawy o odpadach, ust. 1-4 – niewłaściwa transpozycja przepisów znowelizowanej dyrektywy przepisów art. 8a, brak uwzględnienia zasady kosztu netto art. 22 otrzymuje brzmienie: „Art. 22. 1. Koszty gospodarowania odpadami, w tym nakłady związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. 2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju, określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się następujące koszty: 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, po odjęciu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z jego produktów i z nieodebranych kaucji; 2) informowania posiadaczy odpadów powstałych z produktów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach odbioru i zbierania odpadów oraz o zapobieganiu zaśmiecaniu; 3) gromadzenia danych i sprawozdawczości dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu oraz	Pominięcie w transpozycji przepisów art. 8a znowelizowanej dyrektywy 2008/98 w sprawie odpadów zasady kosztu netto. Mechanizm kosztu oprócz składowych określających koszty gospodarki odpadami powinien zawierać drugi element tj. przychody ze sprzedaży odpadów opakowaniowych do recyklera. Na podstawie tak określonego mechanizmu stawka finalnie płacona przez wprowadzających opakowania odzwierciedla opłacalność recyklingu lub jego brak. Nie uwzględnienie tego elementu, wpłynie negatywnie na recykling odpadów trudnych, cechujących się nieopłacalnością recyklingu, co z kolei będzie wpływać na składową rosnących poziomów recyklingu.	Uwaga przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego

		zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów. 3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta koszty, o których mowa w ust. 2, powinny być zróżnicowane, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych. 4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane w sposób przejrzysty pomiędzy zainteresowanymi podmiotami oraz nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.”;			
164	art. 1 pkt 11	art. 22 ust. 2 ustawy: „2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju, określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się ~~co najmniej~~ następujące koszty:	Proponuję z art. 22 ust. 2 zdanie drugie wyeliminować sformułowanie „co najmniej” i zastąpić je określeniem „następujące”, bowiem kwestionowany fragment w niepoprawny sposób transponuje zapisy art. 8a ust 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów.	Uwaga przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”.	Konfederacja Lewiatan
165	art. 1 pkt 11	Doprecyzowanie treści art. 22 ust. 2 pkt 1 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: „1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, <u>pomniejszonych o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych powstających z tych odpadów i z nieodebranych kaucji w</u>	W wyniku wdrożenia niniejszej propozycji (tzw. zasady kosztu netto) system finansowania kosztów gospodarowania odpadami przez podmiot wprowadzający produkt do obrotu będzie zgodny z zapisami art. 8a ust. 4 lit. a) dyrektywy 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów nakazującego pokrywanie kosztów selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w	Uwaga przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów	Konfederacja Lewiatan

		przypadku funkcjonowania takiego systemu w Polsce. ”	tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami.	pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”.	
166	art. 1 pkt 11	Uzupełnienie treści cytowanego art. 22 ustawy: „4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane w sposób przejrzysty pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, przy uwzględnieniu zasady odrębnego rozliczania dochodów i kosztów dla poszczególnych rodzajów (grup) materiałów opakowaniowych - papier, tworzywa, szkło, stal, aluminium i wielomateriałowe oraz nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.”	Kierując się zasadą kontroli kosztów na każdym etapie funkcjonowania systemu ROP, nakazem efektywności i transparentności w działaniu przedmiotowego systemu, zakazem przenoszenia kosztów i przychodów pomiędzy rodzajami materiałów (tzw. zasada odrębnego rozliczania każdej frakcji surowcowej) proponuję uzupełnienie treści cytowanego art. 22 ustawy o przepis statuujący zakaz finansowania krzyżowego pomiędzy materiałami opakowaniowymi (truizmem jest stwierdzenie, że branża aluminium nie może np. finansować zbiórki i recyklingu tworzyw sztucznych).	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Konfederacja Lewiatan
167	art. 1 pkt. 11	Proponujemy w art. 22 dodać ust. 5: <u>5. Ustawodawca wprowadza przepisy szczegółowe, aby zapewnić, że wpływy z opłat ponoszone przez wytwórców, posiadaczy odpadów i wprowadzających produktów do obrotu są przeznaczone na finansowanie na działań w zakresie gospodarowania odpadami, w szczególności wskazanych w art. 22 ust. 1 i 2 oraz w art. 22a.</u>	Fundusze pozyskiwane w ramach opłat ponoszonych przez wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach powinny być faktycznie przeznaczone na pokrycie kosztów gospodarowania odpadami, czyli na realizację obowiązków poszczególnych uczestników łańcucha wartości odpadów/opakowań. Z art. 22 w obecnym brzmieniu nie wynika to jednoznacznie. Pobranie opłaty w wysokości umożliwiającej pokrycie określonych kosztów, nie oznacza, że wpływy z opłat zostaną faktycznie przeznaczone na pokrycie tych kosztów. Zgodnie z art. 8a pkt 5. dyrektywy 2018/581/WE Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zapewnienia, by producenci produktów i organizacje realizujące w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta wypełniały te obowiązki, także w przypadku sprzedaży na odległość, oraz by środki finansowe były właściwie wykorzystywane , a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrażanie systemów	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Konfederacja Lewiatan

		rozszerzonej odpowiedzialności producenta przekazywały wiarygodne dane.		
168	Art. 1 pkt 11	Obowiązkowa ekomodulacja stawek opłat dla przedsiębiorców wprowadzających. Wspomniana w art. 22 ust. 3 ekomodulacja stawek opłat jest fakultatywna „(...) koszty (...) powinny być różnicowane, <u>w miarę możliwości</u> (...)”. Brakuje doprecyzowania tego ważnego zapisu. Stoimy na stanowisku, że różnicowanie stawek opłat dla przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach na rynek i organizacji realizujących obowiązki ROP zbiorowo należy zapisać w formie obligatoryjnej. Należy oczekiwać, że stawki opłat w ramach ekomodulacji zostaną w sposób fachowy i zgodny z faktycznymi kosztami ustalone z odpowiednim wyprzedzeniem, aby dać odpowiedni czas zobowiązanym przedsiębiorcom na podjęcie decyzji. Widzimy też potrzebę szerokiej kampanii informacyjnej w kraju dotyczącej ekoprojektowania wyrobów i opakowań. Dla innych grup odpadów poza opakowaniami ekomodulacja na tym etapie może być fakultatywna. Dodatkowo należy wprowadzić wymagany dyrektywą opakowaniową zakaz krzyżowego finansowania pomiędzy poszczególnymi produktami lub grupami podobnych produktów.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Krajowa Izba Gospodarcza
169	Art. 1 pkt 11	W zakresie wdrażania ROP naszym zdaniem ekomodulacja stawek opłat dla przedsiębiorców i wprowadzających powinna być obligatoryjna. Tylko taki system pozwoli realnie wdrożyć ekoprojektowanie i zmobilizować przemysł do pełnej odpowiedzialności za wprowadzanie produkty i opakowania. Zdecydowanie negatywnie opiniujemy wspomnianą w art. 22 ust. 3 ekomodulację stawek opłat, która jest fakultatywna „(...) koszty (...) powinny być różnicowane, w miarę możliwości (...)”. Stoimy na stanowisku, że różnicowanie stawek opłat dla przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach na rynek i organizacji realizujących obowiązki ROP zbiorowo należy zapisać w formie obligatoryjnej. Ponadto należy wprowadzić wymagany przez dyrektywą opakowaniową zakaz krzyżowego finansowania pomiędzy poszczególnymi produktami lub grupami podobnych produktów.	Uwaga nieprzyjęta. waga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
170	Art. 1 pkt 11 i 12	Zapewnienie zgodności zapisów projektu ustawy z zapisami art. 8a dyrektywy w sprawie odpadów w zmieniających art. 22 i 22a ustawy o odpadach. W art. 22 ust.1 i 2 oraz art. 22a prawidłowy, t.zn. zgodny z dyrektywą, zapis powinien mieć treść następującą (uzupełnienia w stosunku do oryginalnego brzmienia projektu ustawy na czerwono): 1. Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. 2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju lub dystrybutor, określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się następujące koszty: 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych i z nieodebranych kaucji;	Uwaga częściowo przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”. W pozostałej części uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe	Krajowa Izba Gospodarcza

		3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta koszty, o których mowa w ust. 2, powinny być zróżnicowane, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych oraz oparte na zharmonizowanych kryteriach, jeżeli są one dostępne. Art. 22a punkt 2 powinien zaś mieć treść: 2) zapewniają odpowiednią dostępność systemu zbierania odpadów na obszarze, w którym wprowadzają produkty do obrotu; 4) stosują mechanizmy samokontroli, w szczególności audyty, w zakresie zarządzania finansami—środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację obowiązków ;	przepisy dot. ROP, w tym zróżnicowania stawek opłat, zostaną określone w odrębnych ustawach.		
171	Art. 1 pkt 11	Funkcjonalność opakowania i koszty wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta (art. 22 ust. 3 ustawy o odpadach) Projekt w art. 22 ust. 3 ustawy o odpadach proponuje listę elementów, na podstawie których powinny być wyliczane koszty wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Przepis ten jest doskonałą okazją jeszcze silniejszego urzeczywistnienia idei Gospodarki o Obiegu Zamkniętym w polskim prawie. Ustawa w przeważającej części dotyczy odpadów, natomiast oddziałuje także na pozostałe elementy cyklu życia i powinna kontrybuować do szerszego zbioru celów GOZ. W związku z tym, proponuję poniższe uzupełnienie propozycji przepisu: „3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta koszty, o których mowa w ust. 2, powinny być zróżnicowane, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu, <u>odnawialności surowca, oceny całego cyklu życia produktu i funkcjonalności opakowania, w tym stopnia ochrony zawartego w nim produktu</u> oraz obecności substancji niebezpiecznych.”.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP, w tym zróżnicowania stawek opłat, zostaną określone w odrębnych ustawach.	Fundacja ProKarton	
172	Art. 1 pkt 11	Zapis z uwzględnieniem proponowanych zmian Art. 22 otrzymuje brzmienie: „Art. 22. 1. Koszty gospodarowania odpadami, w tym nakłady związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. 2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi podmiot wprowadzający produkt do obrotu na terytorium kraju,	Niewłaściwa transpozycja przepisów art. 8a znowelizowanej dyrektywy 2008/98 w sprawie odpadów, poprzez nieuwzględnienie zasady kosztu netto jak i zmiana podejścia do określenia katalogu kosztów, które mają być pokryte przez przedsiębiorców wprowadzających opakowania na rynek. Mechanizm kosztu składający się z części określającej określone koszty gospodarki odpadami zawiera również drugi element jakim są m.in. przychody ze sprzedaży odpadów opakowaniowych do recyklera. Na podstawie tak określonego mechanizmu stawka finalnie płacona przez wprowadzających opakowania odzwierciedla	Uwaga przyjęta. yraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A

		określony w tych przepisach. Do kosztów tych zalicza się następujące koszty: 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania, po odjęciu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z jego produktów i z nieodebranych kaucji; 2) informowania posiadaczy odpadów powstałych z produktów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach odbioru i zbierania odpadów oraz o zapobieganiu zaśmiecaniu; 3) gromadzenia danych i sprawozdawczości dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu oraz zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów. 3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta koszty, o których mowa w ust. 2, powinny być zróżnicowane, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych. 4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane w sposób przejrzysty pomiędzy zainteresowanymi podmiotami oraz nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.”;	opłacalność recyklingu lub jego brak. Gdy odpady opakowaniowe mają dodatnią wartość rynkową całkowity koszt netto jest obniżany natomiast gdy recykling niektórych odpadów nie jest opłacalny koszt netto pozwala na zbilansowanie finansowe systemu. Nie uwzględniając tego elementu, recykling odpadów trudnych, cechujących się nieopłacalnością recyklingu, nie będzie miał miejsca co z kolei będzie wpływać na możliwość rosnących poziomów recyklingu		
173	Art. 1 pkt 11	W naszej ocenie zapis dotyczący kosztów gospodarowania odpadami jest zbyt ogólnikowy. Nie jest zrozumiały zapis w art. 22 ust. 2 projektu ustawy o odpadach, tj. „w przypadkach określonych w przepisach		Wyjaśnienie – przez odrębne przepisy w tym przypadku należy rozumieć akty	FBSerwis SA

		odrębnych” – jakie dokładnie przypadki ma na myśli ustawodawca? Art. 22 nie określa żadnego konkretnego mechanizmu ponoszenia kosztów gospodarowania odpadami.		prawne dot. ROP, np. ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w których znajdują się szczegółowe przepisy dot. obowiązków przedsiębiorców.	
174	Art. 1 pkt 11	pragniemy zwrócić uwagę na poniższe elementy: niewłaściwe przytoczenie zapisów art. 8a znowelizowanej dyrektywy w sprawie odpadów w zmienianym art. 22 ustawy o odpadach, poprzez nieuwzględnienie zasady kosztu netto wyraźnie wskazanego w dyrektywie, jak również niezgodne z dyrektywą rozszerzenie katalogu kosztów, które ma ponosić wprowadzający (użycie sformułowanie „co najmniej” zamiast prawidłowego „następujące”)		Uwaga przyjęta. Wyraz „co najmniej” zostanie zamieniony na „następujące” oraz brzmienie 1 punktu zostanie dostosowane do brzmienia z dyrektywy poprzez dodanie „oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów i z nieodebranej kaucji”.	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK
175	Art. 1 pkt 12	Zmiana art. 22a ustawy o odpadach 8. W ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta podmioty wprowadzające produkty w opakowaniach do obrotu na terytorium kraju realizujące obowiązki samodzielnie albo organizacje, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniami, realizujące w ich imieniu obowiązki: 9. Przepisów art. 22a nie stosuje się do wyrobów hutniczych.	Doprecyzowanie pojęć użytych przez ustawodawcę w art. 22 a jest zgodne z aktualnie obowiązującym systemem prawnym i eliminuje powstałą w ten sposób lukę prawną. System ROP powinien dotyczyć wyłącznie produktów, których ponowne zagospodarowanie i recykling jest problemem, w przypadku wyrobów hutniczych, które są produktem w 100 % recyklingowanym nałożenie obowiązków wynikających z art. 22 a jest zbędne i nadmiarowe. Ponadto wyroby hutnicze charakteryzują się długim cyklem życia produktu, np. w przypadku konstrukcji stalowych wykorzystywanych na potrzeby budowy mostów żywotność liczy się nawet w dziesiątkach lat.	Uwaga nieprzyjęta. Art. 22a jest przepisem ogólnym dot. ROP i nie może zostać ograniczony wyłącznie do opakowań. W pozostałej części uwaga wykracza poza zakres dyrektywy.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
176	Art. 1 pkt 12	Zmiany w ustawie o odpadach. Art. 1 pkt 12 (nowy art. 22 a) Obowiązki dla wprowadzających produkty oraz organizacji realizujących obowiązki w imieniu tych przedsiębiorców określone w tym przepisie nie dość precyzyjnie wyjaśniają jak ograniczać wykonywanie obowiązków jedynie do przypadków, w których zbieranie i przetwarzanie odpadów przynosi największe zyski, jak i jakie należy stosować mechanizmy samokontroli oraz jaki ma być zakres informacji o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami.		Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	PKN ORLEN S.A.

177	Art. 1 pkt 12	Ponadto, w dodawanym art. 22a Ustawy o odpadach jest mowa o tym, że w ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, podmiot wprowadzający produkt do obrotu, a realizujący obowiązki samodzielnie lub organizacje realizujące w jego imieniu te obowiązki powinien/powinni m.in. posiadać środki finansowe i organizacyjne niezbędne do wykonywania obowiązków. Niestety, z treści projektowanych przepisów nie wynika, jakie środki organizacyjne Projektodawca miał na myśli. Kolejnym obowiązkiem, zawierającym się w art. 22a jest obowiązek „udostępniania publicznie informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami”, przy czym nie określono w ani jaki sposób, ani w jakim terminie, ani z jaką częstotliwością i w jakiej formie te informacje mają być udostępniane. Tym samym wydaje się być koniecznym doprecyzowanie brzmienia w/w przepisów, tak aby nie budziły one wątpliwości interpretacyjnych i mogły być łatwo respektowane.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP, w tym zróżnicowania stawek opłat, zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze
178	Art. 1 pkt 12	Proponuję w punkcie 2 cytowanego przepisu zastąpić frazę „równą dostępność” określeniem „odpowiednią dostępność”. Niniejsza propozycja zdecydowanie lepiej niż propozycja zawarta w projekcie przenosi na polski grunt brzmienie implementowanej dyrektywy (Member States shall take the necessary measures to ensure that any producer of products or organisation implementing extended producer responsibility obligations on behalf of producers of products (...) a) provides an appropriate availability of waste collection systems within the areas referred to in point).	Uwaga przyjęta.	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL
179	Art. 1 pkt 12	Uwagi do brzmienia art. 1 ust. 12) ustawy nowelizującej (dodanie art. 22a w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach) Uwaga nr 1 – wątpliwości interpretacyjne Zaproponowane brzmienie art. 1 ust. 12) ustawy nowelizującej (dodanie art. 22a do ustawy o odpadach) budzi po stronie członków Związku liczne wątpliwości interpretacyjne. Już sama treść projektowanego art. 22a ust. 1 tej ustawy powoduje wątpliwości odnośnie rozumienia pojęcia „organizacji realizujących w ich imieniu obowiązki” – czy użyte pojęcie „organizacji” dotyczy tylko podmiotów posiadających status organizacji odzysku zgodnie z przepisami ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, czy również dotyczy podmiotów pośredniczących wskazanych w ustawie o bateriach i akumulatorach lub jeszcze innych podmiotów np. izb gospodarczych/zrzeszeń przedsiębiorców. Przykładowo zgodnie z art. 6 pkt 10a) ustawy o bateriach i akumulatorach pod pojęciem podmiot pośredniczący rozumie się podmiot, za pośrednictwem którego wprowadzający baterie lub akumulatory wykonuje obowiązki w zakresie i na zasadach określonych w tej ustawie. Tym samym podmioty pośredniczące co do zasady spełniają podobne obowiązki i zadania, jak organizacje odzysku, jednak przyjęta w ustawie nomenklatura nazywa je „podmiotami pośredniczącymi” a nie „organizacjami odzysku”. <u>Z uwagi na powyższe zasadne wydaje się doprecyzowanie czy pojęcie „organizacji” w zaproponowanym art. 22a ust. 1 ustawy o odpadach obejmuje również inne podmioty np. podmioty pośredniczące z ustawy o bateriach i akumulatorach.</u> Propozycja treści zmiany do ustawy nowelizującej: „Art. 22a. W ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta podmioty wprowadzające produkty do obrotu na terytorium kraju realizujące	Uwaga przyjęta. Wyraz „organizacje” zostanie zastąpiony wyrazem „podmioty”.	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK

		<i>obowiązki samodzielnie albo organizacje lub inne podmioty, które na podstawie właściwych ustaw realizują w ich imieniu obowiązki(....)”</i>		
180	Art. 1 pkt 12	Uwagi do brzmienia art. 1 ust. 12) ustawy nowelizującej (dodanie art. 22a w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach) Uwaga nr 2 –naruszenie zasady ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa Na wstępie należy podkreślić znaczenie informacji poufnych we współczesnej gospodarce. Stanowią one kluczowy element dla przedsiębiorców konkurujących ze sobą na jednym rynku. Przykładowo art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji zawiera szerokie pojęcie tajemnicy przedsiębiorstwa, zgodnie z którym „przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, które jako całość lub w szczególnym zestawieniu i zbiorze ich elementów nie są powszechnie znane osobom zwykle zajmującym się tym rodzajem informacji albo nie są łatwo dostępne dla takich osób, o ile uprawniony do korzystania z informacji lub rozporządzania nimi podjął, przy zachowaniu należytej staranności, działania w celu utrzymania ich w poufności”. Warto podkreślić, że informacje uznane za tajemnice przedsiębiorstwa nie mogą być powszechnie znane w danej branży czy łatwe do odszukania przez innych zainteresowanych. Tajemnica przedsiębiorstwa jest bowiem jednym ze składników przedsiębiorstwa w rozumieniu prawa cywilnego. Art.55 (1) pkt 8 k.c. stanowi, iż: „przedsiębiorstwo jest zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej. (...) Obejmuje ono w szczególności (...) tajemnicę przedsiębiorstwa”. Tym samym ww. przepis traktuje tajemnicę przedsiębiorstwa jako podstawowy, zasadniczy element przedsiębiorstwa, doceniając jego wagę i wartość ekonomiczną. Zatem przedsiębiorca powinien zadbać o jak najlepsze zabezpieczenie tajemnic swojej firmy przed ujawnieniem ich osobom nieuprawnionym. W szczególności, iż celem osiągnięcia przewagi konkurencyjnej na rynku, niektórzy przedsiębiorcy niejednokrotnie podejmują działania zamierzone na zdobycie tajemnic innych przedsiębiorców. Zatem informacje traktowane jako tajemnice przedsiębiorstwa powinny być szczególnie chronione przez przedsiębiorców w celu zachowania ich w niejawności. Dodatkowo zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2016/943, tajemnica przedsiębiorstwa oznacza informacje, które:1)są poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są ogólnie znane lub łatwo dostępne dla osób z kręgów, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji;2)mają wartość handlową dlatego, że są objęte tajemnicą;3)poddane zostały przez osobę, która zgodnie z prawem sprawuje nad nimi kontrolę, rozsądnym, w danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich w tajemnicy. Powyższy przepis wprowadza m.in. zasadę, że jeżeli jakaś informacja należąca do przedsiębiorcy nie będzie chroniona w sposób wystarczający, to nie będzie mogła zostać uznana za tajemnicę przedsiębiorstwa, która podlega jakiegokolwiek prawnej ochronie. Wobec powyższego, przedsiębiorcy powinni w większym stopniu zabezpieczyć tajemnice przedsiębiorstwa, by w przyszłym procesie o popełnienie czynów nieuczciwej konkurencji uchronić się przed argumentem strony przeciwnej, że nie dochowali należytej staranności, ponieważ informacje chronione o firmie były łatwe do odszukania lub znane innym osobom w branży.	Uwaga nieprzyjęta. Kwestie związane z przejrzystością działalności wynikają z dyrektywy. Ponadto szczegółowe przepisy w zakresie ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK

		W związku z tym prawo powinno zapewniać skuteczne mechanizmy ochrony szeroko rozumianych informacji poufnych/tajemnicy przedsiębiorstwa nie tylko na gruncie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, ale także na gruncie innych ustaw i instytucji (np. prawa cywilnego, czy ustaw, które regulują funkcjonowanie niektórych branż gospodarki). Z uwagi na powyższe istotne jest aby zapisy ustawy o odpadach stanowiły również efektywne narzędzie ochrony tajemnicy przedsiębiorstw, które funkcjonują na tym rynku. Podczas gdy art. 22a ust. 5 ustawy o odpadach w zaproponowanym brzmieniu zobowiązuje organizacje realizujące obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty udostępniały publicznie szereg informacji, w tym informacji o charakterze tajemnicy przedsiębiorstwa. Bowiem informacje o strukturze własności i członkostwa, wkładach finansowych wnoszonych przez podmioty wprowadzające produkty w odniesieniu do każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu, jak również procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami są nie tylko istotnymi informacjami organizacyjnymi i handlowymi samych organizacji odzysku, ale również stanowią istotne informacje o działalności wprowadzających, na rzecz których realizowane są obowiązki przez takie organizacje. W szczególności, iż zarówno takie organizacje odzysku, jak również podmioty wprowadzające produkty konkurują ze sobą na rynku i np. ujawnianie danych o wkładach finansowych stoi w sprzeczności z zasadami konkurencji, jak również wolnego rynku. Niewątpliwie takie informacje z uwagi na swój charakter stanowią istotne tajemnice organizacyjno-handlowe tych podmiotów, a tym samym objęte są tajemnicą przedsiębiorstwa. W związku z powyższym powinny podlegać ochronie. W szczególności, iż z tzw. Konstytucja dla biznesu wynika obowiązek wykonywania działalności gospodarczej zgodnie z zasadami uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów(art. 9 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców). <u>Z uwagi na powyższe ww. przepis (art. 22a ust. 5) wymaga szczególnego doprecyzowania, w sposób niekolidujący z regulacjami dotyczącymi tajemnicy przedsiębiorstwa, przy jednoczesnym zapewnieniu by wprowadzany przepis nie naruszał zasad konkurencji na rynku.</u> Propozycja treści zmiany do ustawy nowelizującej: „Art. 22a (...) 5) na wniosek uprawnionych organów udostępniają, z zachowaniem zasad ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami, w tym przestrzegania zasad określonych w pkt 1-4, a w przypadku organizacji oraz innych podmiotów realizujących obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty dodatkowo informacje o:a)swojej strukturze własności i członkostwa, b)wkładach finansowych wnoszonych przez podmioty wprowadzające produkty w odniesieniu do każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu,c)procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami.”;		
181	art. 1 pkt 12	art. 22a ust. 2: „2) zapewniają równą odpowiednią dostępność systemu zbierania odpadów na obszarze, w którym wprowadzają produkty do obrotu;”	Niniejsza propozycja zdecydowanie lepiej niż propozycja zawarta w projekcie przenosi na polski grunt brzmienie implementowanej dyrektywy (Member States shall take the necessary measures to ensure that any producer of products or organisation implementing extended producer responsibility obligations on behalf of producers of products (...) a) provides an appropriate	Uwaga przyjęta. Konfederacja Lewiatan

			availability of waste collection systems within the areas referred to in point).		
182	art. 1 pkt 12	Doprecyzowanie definicji organizacji realizujących obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty.	Zasadne wydaje się doprecyzowanie czy chodzi w tym przepisie tylko o podmioty posiadające status organizacji odzysku, czy także podmioty pośredniczące i organizacje samorządu gospodarczego.	Uwaga przyjęta. Wyraz „organizacje” zostanie zastąpiony wyrazem „podmioty”.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
183	art. 1 pkt 12	W dodanym art. 22a ust. 5) proponujemy ograniczenie zakresu udostępnianych publicznie informacji przez organizacje realizujące obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty wyłącznie do informacji nie stanowiących tajemnicy przedsiębiorstwa.	Organizacje realizujące obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty, jak również podmioty wprowadzające produkty konkurują ze sobą na rynku i ujawnianie np. danych o wkładach finansowych stoi w sprzeczności z zasadami konkurencji, wolnego rynku oraz konstytucji biznesu. Proponowany przepis koliduje z ustawowym obowiązkiem organizacji odzysku opakowań zachowania w poufności danych wynikający z art. 32 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. odzysku opakowań zachowania w poufności danych wynikający z art. 32 ustawy <i>o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</i>	Uwaga nieprzyjęta. Kwestie związane z przejrzystością działalności wynikają z dyrektywy. Ponadto szczegółowe przepisy w zakresie ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
184	Art. 1 pkt 12	W zakresie art. 1 pkt 12 projektu, zauważamy, że obowiązki dla wprowadzających produkty oraz organizacji realizujących obowiązki w imieniu tych przedsiębiorców określone w tym przepisie, w nieprecyzyjny sposób wyjaśniają jak ograniczać wykonywanie obowiązków jedynie do przypadków, w których zbieranie i przetwarzanie odpadów przynosi największe zyski, jak również jakie należy stosować mechanizmy samokontroli oraz jaki ma być zakres informacji o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami.		Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. ROP zostaną określone w odrębnych ustawach.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
185	Art. 1 – dodanie pkt	Wydłużenie dopuszczalnego czasu magazynowania odpadów niebezpiecznych Aktualnie wskazany w ustawie maksymalny (łączy) okres magazynowania odpadów niebezpiecznych przez wszystkich posiadaczy wynosi 1 rok. Praktyka pokazuje jednak, że dotrzymanie powyższego terminu w odniesieniu do części odpadów niebezpiecznych pochodzących z budowy i rozbiórki (w tym takich, które po przetworzeniu mogłyby stanowić wartościowy materiał do ponownego wykorzystania), stanowi duży problem. Na przykładzie drewnianych podkładów kolejowych można wskazać, że z uwagi na ograniczone możliwości (przepustowość) instalacji przetwarzania na rynku krajowym oraz czasochłonne procedury związane z międzynarodowym przemieszczeniem takich odpadów do miejsc przetwarzania poza granicami kraju, posiadacze odpadów niejednokrotnie – w sposób niezawiniony (tj. ze względów obiektywnych) – popadają w naruszenie ustawy o odpadach.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa

		Mając na uwadze powyższe, konieczna jest zmiana art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach poprzez wydłużenie maksymalnego, łącznego okresu magazynowania odpadów niebezpiecznych pochodzących z budowy i rozbiórki przynajmniej do 24 miesięcy			
186	Art. 1 – dodanie pkt	Odnosząc się do propozycji (uwaga - Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictw) wydłużenia czasu magazynowania odpadów niebezpiecznych opisanej w pkt 11.1 ww. stanowiska należy zwrócić uwagę, że bardziej restrykcyjne przepisy o miejscach magazynowania odpadów niebezpiecznych związane są wydzielaniem szkodliwych substancji podczas magazynowania takich odpadów. Należy jednak rozważyć, czy zasadnym jest traktowanie wszystkich odpadów niebezpiecznych jednakowo.		Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
187	Art. 1 dodanie pkt	Zmiana art. 25 ust. 6j ustawy o odpadach Przepisów ust. 6a-6i nie stosuje się do popiołów, żużli, gipsów, fosfogipsów i wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi oraz do odpadów niepalnych, o których mowa w Załączniku nr 2a do ustawy.	Obowiązek prowadzenia monitoringu wizyjnego magazynów odpadów niepalnych nie służy ochronie środowiska i nie wynika z treści Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów. Jest to nadmierny i bardzo kosztowny obowiązek w stosunku do kategorii odpadów niepalnych, znajdujących szerokie zastosowanie w przemyśle, bez konieczności stałego monitorowania tego rodzajów odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Hutnicza Izba Przemysłowo- Handlowa
188	Art. 1 dodanie pkt	Proponujemy zmianę art. 25 ust. 6j poprzez rozszerzenie listy odpadów zwolnionych z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów o odpady budowlane i rozbiórkowe niebędące odpadami palnymi. Konieczność prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów w przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych niebędących odpadami palnymi, wydaje się być niczym nieuzasadnionym obowiązkiem, który niesie za sobą koszty organizacji, instalacji i obsługi tego typu systemu.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa
189	Art. 1 dodanie pkt	GDDKiA popiera propozycję (uwaga - Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa) dotyczącą		Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta.	Generalna Dyrekcja Dróg

		zwolnienia z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych niebędących odpadami palnymi opisaną w pkt 11.7 ww. stanowisk		Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Krajowych i Autostrad
190	Art. 1 – dodanie pkt	Art. 25 ust.6a ustawy o odpadach Zasadne jest wyłączenie instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych z wymogu prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania ponieważ bunkier w „spalarniach” należy traktować jako element węzła technologicznego przygotowywania odpadów do spalania, a nie miejsce magazynowania odpadów. Brak jednoznacznego podejścia w tym zakresie powoduje nadregulację w przypadku bunkrów w "spalarniach". Propozycja zapisu: Art 25 ust.6a. Posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów, z wyjątkiem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. a, lub zarządzający składowiskiem odpadów jest obowiązany do prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów, zgodnie z ust. 6b–6f, 6h i 6i oraz przepisami wydanymi na podstawie ust. 8a. Przepisu nie stosuje się w przypadku miejsc	Traktując bunkier instalacji termicznego przekształcania odpadów jako miejsce magazynowania odpadów objęci jesteśmy obowiązkiem dotyczącym prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania. Wymusza to na prowadzącym instalację konieczność zainwestowania i utrzymywania dodatkowego systemu wizyjnego. Instalacje Termicznego Przekształcania spełniają rygorystyczne normy p.poż. m.in. poprzez zastosowanie takich rozwiązań jak: ciągły monitoring bunkra za pomocą termowizji i innych rozwiązań zabezpieczających przed powstaniem pożaru, zatem nie należy tych instalacji zrównywać z otwartymi powierzchniami magazynowania na terenach innych zakładów. Bunkier zasypowy nie powinien być uznawany za miejsce magazynowania odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		magazynowania odpadów, w tym odpadów komunalnych, będących częścią ciągu technologicznego instalacji termicznego przekształcania odpadów.			
191	Art. 1 – dodanie pkt	art. 27 ust. 11 ustawy o odpadach Umożliwienie przedsiębiorcom wykorzystywania wyprodukowanych w skutek prowadzonej przez nich działalności odpadów – na własny użytek – dodanie ust. 11 o treści: <i>11. Wytwórca odpadów będący przedsiębiorcą może wykorzystywać wytworzone przez siebie odpady na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 10.</i>	Ograniczenie możliwości wykorzystania odpadów wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku wyłącznie do osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych niebędących przedsiębiorcami, uniemożliwia przedsiębiorcom wytwarzającym odpady ich wykorzystanie na potrzeby własne. Przykładem może być brak możliwości utwardzenia żużlem drogi wewnętrznej na terenie elektrociepłowni. Obecnie "posiadacz odpadów może przekazywać osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej niebędącej przedsiębiorcami określone rodzaje odpadów, do wykorzystania na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku". Rozwiązaniem likwidującym tę niepotrzebną barierę, które ułatwi wykorzystanie surowców wtórnych z energetyki, będzie zaproponowana zmiana.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Towarzystwo Gospodarce Polskie Elektrownie
192	Art. 1 – dodanie pkt	Umożliwienie przedsiębiorcom wykorzystywania wyprodukowanych w skutek prowadzonej przez nich działalności odpadów – na własny użytek Propozycja zapisu: W Art. 27 dodaje się ustęp 11 w brzmieniu: Art. 27 (...) 11. Wytwórca odpadów będący przedsiębiorcą może wykorzystywać wytworzone przez siebie odpady na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku zgodnie z	Ograniczenie możliwości wykorzystania odpadów wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku wyłącznie do osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych niebędących przedsiębiorcami, uniemożliwia przedsiębiorcom wytwarzającym odpady ich wykorzystanie na potrzeby własne. Przykładem może być brak możliwości utwardzenia żużlem drogi wewnętrznej na terenie	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 10.	elektrociepłowni. Obecnie "posiadacz odpadów może przekazywać osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej niebędącym przedsiębiorcami określone rodzaje odpadów, do wykorzystania na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku". Rozwiązaniem likwidującym tę niepotrzebną barierę, które ułatwi wykorzystanie surowców wtórnych z energetyki, będzie zaproponowana zmiana. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.		
193	Art. 1 – dodanie pkt	Umożliwienie wykorzystania przez przedsiębiorców odpadów na własne potrzeby <u>Propozycja:</u> Dodanie art. 1 pkt 12a Projektu w brzmieniu: <i>„12a) w art. 27 dodaje się ust. 11 w brzmieniu: 11. Wytwórca odpadów będący przedsiębiorcą może wykorzystywać wytworzone przez siebie odpady na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 10.”.</i>	<u>Uzasadnienie:</u> Ograniczenie możliwości wykorzystania odpadów wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska (Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku, Dz. U. z 2016, poz. 93) uniemożliwia przedsiębiorcom wytwarzającym odpady ich wykorzystanie na potrzeby własne. Przykładem może być brak możliwości utwardzenia żużlem drogi wewnętrznej na terenie elektrociepłowni. W obecnym stanie prawnym posiadacz odpadów może przekazywać osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej niebędącym przedsiębiorcami określone rodzaje odpadów, do wykorzystania na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku. Takie rozwiązanie tworzy przeszkodę prawną uniemożliwiającą wykorzystanie surowców wtórnych z energetyki przez przedsiębiorstwa. Przedmiotowa propozycja ma na celu wyeliminowanie tej bariery. Dodatkowo jest ona zgodna z celami gospodarki o obiegu zamkniętym.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	PGNiG SA
194	Art. 1 – dodanie pkt	Umożliwienie przedsiębiorcom wykorzystywania wyprodukowanych w skutek	Ograniczenie możliwości wykorzystania odpadów wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie listy rodzajów	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt	PGNiG TERMIKA SA

		prowadzonej przez nich działalności odpadów – na własny użytek Propozycja zmiany 5.1 W Art. 1 dodaje się punkt 12a) o treści: 12a) W Art. 27 dodaje się ustęp 11 w brzmieniu: Art. 27 (...) 11. Wytwórca odpadów będący przedsiębiorcą może wykorzystywać wytworzone przez siebie odpady na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 10.	odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku wyłącznie do osób fizycznych oraz jednostek organizacyjnych niebędących przedsiębiorcami, uniemożliwia przedsiębiorcom wytwarzającym odpady ich wykorzystanie na potrzeby własne. Przykładem może być brak możliwości utwardzenia żużlem drogi wewnętrznej na terenie elektrociepłowni. Obecnie "posiadacz odpadów może przekazywać osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej niebędącej przedsiębiorcami określone rodzaje odpadów, do wykorzystania na potrzeby własne za pomocą dopuszczalnych metod odzysku". Rozwiązaniem likwidującym tę niepotrzebną barierę, które ułatwi wykorzystanie surowców wtórnych z energetyki, będzie zaproponowana zmiana. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
195	Art. 1 - Dodanie pkt	Propozycja zmiany art. 27 ust. 10 ustawy o odpadach oraz wydanego na podstawie tego artykułu rozporządzenia (tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne), oraz dopuszczalnych metod ich odzysku poprzez umożliwienie także przedsiębiorcom wykorzystywania określonych w rozporządzeniu odpadów w ilościach i na warunkach określonych w tym rozporządzeniu. Zawężanie możliwości wykorzystania odpadów wymienionych w ww. rozporządzeniu tylko do osób fizycznych i jednostek organizacyjnych niebędących przedsiębiorcami jest niezrozumiałe i prowadzi do nieuzasadnionej dyskryminacji osób prowadzących działalność gospodarczą (czy to jednoosobowo, czy też w formie spółek).		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Wyjaśnienie – dla przedsiębiorców od odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami ma zastosowanie rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa
196	Art. 1 - Dodanie pkt	GDDKiA popiera postulat wydania interpretacji określającej status prawny urządzeń mobilnych wykorzystywanych do kruszenia, przesiewania i mieszania odpadów budowlanych przedstawionej w pkt II.		Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta.	Generalna Dyrekcja Dróg

		6 ww. stanowiska (uwaga - Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa).		Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Krajowych i Autostrad
197	art.1 pkt. 14	Dodanie zapisu w artykule 1 ust. 14 projektu (czyli art. 35 ust.6 ustawy o odpadach). w brzmieniu: Instalacją komunalną jest instalacja do przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych lub pozostałości z przetwarzania tych odpadów, określona na liście, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1, spełniająca wymagania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, lub technologii, o której mowa w art. 143 tej ustawy, <u>w tym wykorzystująca nowe dostępne technologie przetwarzania odpadów lub zapewniająca:</u> 1) mechaniczno-biologiczne przetwarzanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i wydzielanie z niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku, lub”, 2) (uchylony); 3) składowanie odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych.”	Proponowana poprawka spowoduje, że nowoczesne instalacje, wykorzystujące nowe technologie, spełniające wszystkie wymienione warunki wynikające z POŚ i BAT, przynoszące lepsze efekty środowiskowe od wskazanych w definicji instalacji MBP i składowisk, również będą mogły zostać uznane za instalację komunalną. W praktyce, poprawka przywraca możliwość funkcjonowania takich instalacji, gdyż do dnia 4 września 2019 roku zgodnie z ówczesnym brzmieniem definicji RIPOK, instalacje wykorzystujące nowoczesne dostępne technologie były uprawnione do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (zmiana zakresu wykorzystywanych technologii wprowadzona została ustawą z dnia 19 lipca 2019 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw). Umożliwienie funkcjonowania instalacjom wykorzystującym technologie nowocześniejsze i bardziej efektywne niż MBP i składowiska przyczyni się pozytywnie do możliwości wypełnienia poziomów recyklingu, zagospodarowania odpadów inaczej niż poprzez termiczne przekształcenie oraz do ogólnego obniżenia cen na rynku gospodarowania odpadami komunalnymi. Jest to rozwiązanie perspektywiczne, zachęcające uczestników rynku do wprowadzania innowacyjnych rozwiązań i bardziej efektywnego gospodarowania odpadami. Przykładem takiego nowoczesnego rozwiązania jest technologia mechaniczno – cieplnego przetwarzania	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Konfederacja Lewiatan

			odpadów. Jest to technologia ukierunkowana na maksymalny odzysk i recykling odpadów. Pozwoli ona spełnić zaplanowane na 2035 rok wymagania unijne w zakresie GOZ (65% recyklingu odpadów komunalnych i ograniczenie składowania odpadów resztkowych do poniżej 10%) oraz wpisuje się w politykę gospodarki cyrkularnej. Instalacja wykorzystująca taką technologię spełnia wymogi przepisów ochrony środowiska oraz wymagania BAT (<i>Best Available Techniques</i>) określane na poziomie Unii Europejskiej dla zakładów przetwarzania odpadów.		
198	Art. 1 pkt 17	Wnosimy o dodanie do art. 37 ustawy odpadach przepisów w następującym brzmieniu: ust. 4. <i>W przypadku nie podjęcia w ciągu 2 lat realizacji inwestycji wpisanej do planu inwestycyjnego wojewódzkiego planu gospodarki odpadami i wskazanej w art. 38a, sejmik województwa wykreśla uchwałą inwestycję z planu inwestycyjnego i w jej miejsce może dopuścić do realizacji inną inwestycję w celu zaspokojenia istniejących potrzeb.</i> ust. 5. <i>Do aktualizacji planu inwestycyjnego wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, o której mowa w ust. 4 stosuje się odpowiednio przepisy art. 36.</i> Uzasadnienie Przepisy te umożliwiłyby okresową weryfikację planów inwestycyjnych WPGO w formie podobnej jak w art. 35b i 35c, ale opartą o ugruntowane procedury, w tym o przejrzysty proces konsultacji publicznych. Dwa proponowane ustępy art. 37 są komplementarne z proponowanym brzmieniem art. 38a, w brzmieniu wnioskowanym w pkt. 2.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Towarzystwo na rzecz Ziemi, Polskie Stowarzyszenie Zero Waste, Polska Zielona Sieć	
199	Art. 1 – dodanie pkt	Wnosimy o przywrócenie i zaktualizowanie art. 38a ustawy o odpadach w brzmieniu: <i>Jeżeli instalacja, przeznaczona do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz przeznaczonych do składowania lub termicznego przekształcania pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, nie została ujęta w wojewódzkim planie gospodarki odpadami, odmawia się wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia na budowę, pozwolenia zintegrowanego lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów w tej instalacji.</i> Uzasadnienie W takim brzmieniu artykuł ten eliminuje lukę w istniejących przepisach, które dopuszczają do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwolenia na budowę dla inwestycji, które następnie nie powinny otrzymać pozwolenia zintegrowanego z uwagi na ich niezgodność z planami gospodarki odpadami - art. 186 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519).	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Towarzystwo na rzecz Ziemi, Polskie Stowarzyszenie Zero Waste, Polska Zielona Sieć	

		Art. 38a nie ma żadnego wpływu na funkcjonujące oraz planowane instalacje do przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych i instalacje termicznego przekształcania zmieszanych odpadów komunalnych i pochodzących z ich przetwarzania, które zostały wpisane do WPGO i zamierzają lub już uzyskały decyzje i pozwolenia. Zmiana umożliwia racjonalne planowanie infrastruktury systemu gospodarowania odpadami oraz przejrzystą i wielostopniową ocenę zgłaszanych propozycji w oparciu o procedury przewidziane dla tworzenia WPGO, przez administrację i samorządy wojewódzkie, samorządy lokalne, Ministra Klimatu oraz społeczeństwo. Przywraca właściwe miejsce i znaczenie wojewódzkim planom gospodarki, które zostały podważone zmianami dokonanymi w zeszłym roku i nadal nie są właściwie umocowane w systemie prawnym i strategicznym nowelą UD 136. Treść wnioskowanego artykułu jest zgodna z celami gospodarki o obiegu zamkniętym, która nadaje priorytet działaniom i inwestycjom stojącym wyżej w hierarchii zasad postępowania z odpadami, bardziej pożądanym w obecnym stanie gospodarki odpadami komunalnymi w Polsce.		
200	Art. 1 – dodanie pkt	Kontrola WIOŚ – art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach. Zgodnie z art. 41a ust. 6 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przepisy odnoszące się m.in. do kontroli przez inspektora ochrony środowiska stosuje się jedynie w przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie, przetwarzanie lub na wytwarzanie odpadów. W naszym przekonaniu należy uznać, iż owa istotna zmiana to nie każda zmiana decyzji, lecz tylko taka, która w sposób znaczący wpływa na treść decyzji pierwotnej, nie ma zaś charakteru jedynie aktualizacyjnego, porządkowego. W odniesieniu do przedmiotowej regulacji musiałaby to być zmiana dotycząca sposobu prowadzenia procesu gospodarowania odpadami (zbierania, przetwarzania itd.) dotycząca go w sposób znaczący. Nie liczba wprowadzanych zmian w decyzji (podyktowanych zresztą wymogiem znowelizowanej ustawy), a ich zakres w odniesieniu do podmiotu wnioskującego winien tu przesądzać. Gdyby bowiem przyjąć odmienny pogląd, Ustawodawca wprowadziłby wraz z wymogami określonymi w ustawie nowelizującej i ten, który kontrolę WIOŚ czyniłby obligatoryjną. Tak jednak nie jest i w odniesieniu do kontroli związanej z wnioskami aktualizacyjnymi obowiązują przepisy art. 41 ust. 6 ustawy o odpadach, które wiążą kontrolę z pojęciem zmiany istotnej. Warto dodać, iż w obecnym stanie prawnym kontrola WIOŚ przedsiębiorcy może się odbywać w zasadzie w każdym czasie (kontrolę: planową, pozaplanową, interwencyjną), nie ma zatem powodu, by w tym przypadku miały one charakter obligatoryjny. Z uwagi jednak na brak definicji legalnej w ustawie o odpadach pojęcia „zmiany istotnej”, organy rozpatrujące wniosek aktualizacyjny, z ostrożności wskazują na konieczność przeprowadzenia takiej kontroli. Zgodnie z dyspozycją art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592 z późn. zm.), podmioty posiadające pozwolenie zintegrowane oraz pozwolenia sektorowe na wytwarzanie, przetwarzanie lub zbieranie odpadów obowiązane były do dnia 5 marca 2020 r. złożyć wniosek o zmianę o charakterze aktualizacyjnym w/w pozwoleń, w celu dostosowania ich do nowych wymogów prawnych. Obecnie organy właściwe dla rozpatrzenia tych wniosków prowadzić będą postępowania do wydania decyzji. Jak już wcześniej, wielokrotnie sygnalizowano, postępowania te będą długotrwałe ze względu na możliwości organizacyjne i kadrowe organów. Wydaje się, iż w obecnej	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

		sytuacji proces ten dodatkowo się wydłuży ze względu na sytuację związaną z epidemią koronawirusa COVID-19. W związku z tym zasadne wydaje się podjęcie wszelkich możliwych działań, które usprawnią procedowanie wniosków i wpłyną pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorców z branży gospodarki odpadami, którzy w związku z epidemią borykają się z ogromnymi problemami logistycznymi i organizacyjnymi w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług odbioru i zagospodarowania odpadów, przede wszystkim komunalnych. Podstawowym usprawnieniem w zakresie uproszczenia procedury rozpatrywania wniosków aktualizacyjnych, zarówno dla urzędów państwowych i samorządowych jak i samych przedsiębiorców, wydaje się w tej sytuacji wprowadzenie jednoznacznego przepisu odnośnie do obowiązku przeprowadzania przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli każdej instalacji, obiektu czy miejsca magazynowania odpadów, których dotyczy wnioski aktualizacyjny. W naszym przekonaniu kontrola taka nie musi być przeprowadzana, bowiem konieczność złożenia wniosku o aktualizację zezwoleń wiąże się jedynie z formalnym obowiązkiem dostosowania zezwolenia do obecnie obowiązujących przepisów, bez zmiany dotychczasowego sposobu funkcjonowania instalacji czy organizacji miejsca magazynowania odpadów. Postulujemy wprowadzenie w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw przepisu wprost wyłączającego stosowanie art. 41a ust. 6 ustawy o odpadach w odniesieniu do zmiany pozwolenia w trybie art. 14 ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592 ze zm.).		
201	Art. 1 – dodanie pkt	Postanowienie WIOŚ oraz komendanta powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej – art. 41a ust 3 i 3a Wnosimy o zmianę w art. 41a ust. 3 i 3a ustawy o odpadach, które odnoszą się wprost do kontroli prowadzonych przez inspekcję ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, na wniosek organów wydających (zmieniających) decyzje na zbieranie, przetwarzania lub wytwarzanie odpadów. Zgodnie z obecnym brzmieniem ww. przepisów po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska, a także komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej, niezwłocznie wydają postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Na przedmiotowe postanowienie nie służy zażalenie. Wskazujemy, że tak sformułowana procedura kontroli oraz przewidziana w art. 41a ust 3 i 3a forma rozstrzygnięcia (postanowienie) kończącego kontrolę, od którego nie przysługuje środek odwoławczy, powoduje, że podmioty prowadzące działalność w zakresie gospodarowania odpadami, po przeprowadzeniu kontroli oraz wydaniu postanowienia negatywnie opiniującego, zostają pozbawione jakichkolwiek środków ochrony prawnej. Należy przy tym wskazać, że wydawane na podstawie przepisów ustawy o odpadach postanowienia, w sposób istotny ingerują w zakres praw podmiotów, wobec których zostają wydane. Wydanie rzeczonych postanowień jest równe w swych skutkach z wydaniem decyzji i rozstrzygnięciem co do istoty sprawy, choć taki skutek zastrzeżony jest w polskim prawie dla decyzji administracyjnej.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

		W przypadku procedury zmiany posiadanych już zezwoleń, postanowienia opiniujące pozytywnie spełnianie warunków pozwalają na kontynuowanie prowadzonej działalności, zaś postanowienia negatywne - powodują konieczność natychmiastowego zaprzestania prowadzenia działalności. Podmiot wobec którego wydane zostanie postanowienie negatywne, z dnia na dzień zostanie pozbawiony uprawnień do prowadzenia działalności, a zatem z dnia na dzień będzie zmuszony zaprzestać prowadzonej przez siebie działalności. Wskazujemy, że formuła postanowień od których nie przysługuje żaden środek odwoławczy ma kardynalne znaczenie właśnie w odniesieniu do podmiotów już prowadzących działalność z zakresu gospodarowania odpadami. Może się bowiem okazać, że za sprawą arbitralnej decyzji inspektora, wobec podmiotu wydane zostanie postanowienie, które w swoich skutkach jest tak samo daleko idące jak decyzja o zakazie prowadzenia działalności wydana z rygiorem natychmiastowej wykonalności. Wskazujemy jednak, że nawet od tej, najbardziej drastycznej decyzji podmiotowi przysługiwała będzie droga odwoławcza, której z kolei w odniesieniu do postanowień wydawanych na podstawie przepisów art. 41a ust 3 i 3a nie przewidziano. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że jedną z najważniejszych zasad polskiego postępowania administracyjnego jest zasada dwuinstancyjności wyrażona w art. 15 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Zasada ta przyznaje osobie niezadowolonej, czy też pokrzywdzonej wydaniem określonego rozstrzygnięcia przez organ I instancji, prawo odwołania się do organu II instancji, który po ponownym rozpatrzeniu sprawy wydaje ostateczną decyzję w sprawie. Mając na względzie doniosłość postanowień, o których mowa, brak przewidzianego trybu odwoławczego jest sprzeczny z przywołaną zasadą, stąd postulowana zmiana wydaje się dalece zasadna, zatem wnosimy o zmianę treści przepisu w taki sposób aby wyraźnie określona została norma przewidująca możliwość skorzystania ze środków ochrony prawnej wobec postanowień wydanych na podstawie przepisów art. 41a ust 3 i 3a ustawy o odpadach, wraz ze wskazaniem organów II instancji właściwych dla ich rozpoznania.		
202	Art. 1 – dodanie pkt	Opinia wójta – art. 41 ust. 6a ustawy o odpadach. Zgodnie z art. 41 ust 6a ustawy o odpadach organ właściwy wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów. Z literalnego brzmienia przepisów nie wynika, aby organ prowadzący postępowanie był zobowiązany do zasięgania opinii prezydenta w postępowaniach w przedmiocie zmiany pozwolenia – także w trybie art. 14 ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592 ze zm.). Procedura taka przewidziana jest wyłącznie w odniesieniu do postępowań w przedmiocie wydania pozwolenia. Wniosek taki doznaje wzmocnienia biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do przepisów nakładających na organ obowiązek zwrócenia się do RDOŚ i Straży Pożarnej o przeprowadzenie kontroli, ustawodawca wprost przewidział, że regulacje te stosuje się również w postępowaniach w przedmiocie zmiany pozwolenia, jeśli zmiana ta miałaby być istotna. W odniesieniu do omawianej procedury	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

		opiniodawczej brak jest podobnego przepisu, a zatem uzasadnione jest twierdzenie, że ustawodawca nie chciał, aby opinie były wydawane również w procedurze zmiany pozwolenia. Jednakże praktyka organów zmierza w innym kierunku, tj. procedura opiniodawcza stosowana jest w praktyce również w postępowaniach dotyczących zmiany pozwolenia. Organy opiniujące często wydają opinie obejmujące swym zakresem również kwestie spoza swoich kompetencji, tj. np. oceniają szczegóły dotyczące technicznych aspektów przedsięwzięcia, które to kwestie powinny być badane przez organ prowadzący postępowanie, a nie organ opiniodawczy. Taka praktyka jest w naszej ocenie błędna i za taką jest również uznawana przez sądy. Postulujemy wprowadzenie w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw przepisu wprost wyłączonego stosowanie art. 41 ust. 6a ustawy o odpadach w odniesieniu do zmiany pozwolenia w trybie art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592 ze zm.).			
203	art. 1 pkt 20	6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis uzupełniono o obowiązek informacji wskazującej na spełnienie warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, oraz szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a a jeżeli ich brak to proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów Jednocześnie oczywistym jest fakt, że utrata statusu odpadów może nastąpić tylko po procesie odzysku, w tym recyklingu, zgodnie z art. 14 ust. 1.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
204	art. 1 pkt 20	6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis uzupełniono o obowiązek informacji wskazującej na spełnienie warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, oraz szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a a jeżeli ich	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

				brak to proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów. Jednocześnie oczywistym jest fakt, że utrata statusu odpadów może nastąpić tylko po procesie odzysku, w tym recyklingu, zgodnie z art. 14 ust. 1.	
205	Art. 1 pkt 20	Usunięcie w art. 42 w ust. 2 pkt 6a w całości	Wskazanie w treści wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów nie powinno być obowiązkiem wnioskodawcy, z uwagi na brak wiedzy wnioskodawcy w tym zakresie w chwili składania przedmiotowego wniosku.	Uwaga nieprzyjęta. To do wnioskodawcy należy przesądzenie, czy w wyniku przetwarzania odpadów następuje utrata statusu odpadów i czy są spełnione wymagania w tym zakresie wynikające z ustawy/rozporządzenia/przepisów UE. Jeżeli wnioskodawca uzna, że następuje utrata statusu odpadów wówczas może uzupełnić wniosek i przedłożyć stosowne informacje potwierdzające spełnienie utraty statusu odpadów.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
206	art. 1 pkt 20	6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis uzupełniono o obowiązek informacji wskazującej na spełnienie warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, oraz szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a a jeżeli ich brak to proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów w decyzji. Jednocześnie oczywistym jest fakt, że utrata statusu odpadów może nastąpić tylko po procesie odzysku, w tym recyklingu, zgodnie z art. 14 ust. 1.	Konfederacja Lewiatan
207	art. 1 pkt 20	6a) wskazanie rodzajów odpadów, które utracą lub mogą utracić status odpadów	We wniosku oraz zezwoleniu na przetwarzanie powinny być wskazane zarówno odpady, które ten status odpadu utracą jak i te które ten status odpadów mogą utracić.	Uwaga nieprzyjęta. We wniosku przedstawia się informację o rodzajach odpadów, co do których zakłada	Polska Izba Gospodarki Odpadami

			Zapis ten powinien dawać podmiotom gospodarczym większą pewność co do rezultatów procesu przetwarzania w kontekście spełnienia bądź niespełnienia przesłanek art. 14 Ustawy o odpadach już na etapie postępowania o uzyskanie takiego zezwolenia na przetwarzanie. Proponowany zapis dotyczący tylko odpadów które mogą utracić taki status jest zbyt wąskim ujęciem, szczególnie w świetle proponowanych zmian art. 14.	się, że utracą status odpadów, po spełnieniu warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, oraz szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a a jeżeli ich brak to proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów w decyzji. Natomiast samo stwierdzenie utraty statusu odpadów zostanie potwierdzone w decyzji na przetwarzanie odpadów.	
208	art. 1 pkt 20	Aby dany rodzaj odpadu utracił status odpadu konieczne jest spełnienie warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt.1. , których szczegółowe kryteria powinny być określone w przepisach unijnych, krajowych lub decyzjach indywidualnych <u>Proponowane rozwiązanie:</u> W art. 42 w ust.2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów oraz szczegółowych kryteriów stosowania warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1, jeśli nie zostały one określone przez przepisy Unii Europejskiej lub przepisy wydane na podstawie art. 14 ust. 1a”;	W przypadku gdy, zdaniem wnioskodawcy dany odpad spełni warunki dla utraty statusu odpadu powinien on we wniosku o wydanie pozwolenia na przetwarzanie odpadów określić kryteria które zastosuje to wykazania spełnienia tych warunków	Uwaga przyjęta. Konsekwencja przyjęcia uwagi Stowarzyszenia dot. art. 1 pkt 6. Przyjęcie uwagi pomorze uporządkować przepisy dot. instytucji utraty statusu odpadu.	Stowarzyszenie Instytut Remediacji Terenów Zanieczyszczonych
209	Art. 1 pkt 20	„6a) wskazanie rodzajów odpadów, które ~~mogą~~ utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów;”	Uważamy za zasadne wprowadzenie zapisu gwarantującego spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga częściowo przyjęta. Przepis uzupełniono o obowiązek informacji wskazującej na spełnienie warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, oraz szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

				pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a a jeżeli ich brak to proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów w decyzji. Jednocześnie oczywistym jest fakt, że utrata statusu odpadów może nastąpić tylko po procesie odzysku, w tym recyklingu, zgodnie z art. 14 ust. 1.	
210	Art. 1 pkt 20 i 21	Art. 14 ustawy o odpadach określa warunki utraty statusu odpadów. Tymczasem z proponowanego brzmienia art. 42 ust. 2 pkt 6a oraz art. 43 ust. 2 pkt 3a ustawy o odpadach wynika, że dodatkowo koniecznym jest określenie rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów we wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie oraz w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów. W praktyce powoduje to faktyczne rozszerzenie przesłanek z art. 14 o kolejny wymóg. Tym samym art. 42 ust. 2 pkt 6a i art. 43 ust. 2 pkt 3a projektu ustawy o odpadach stoją w sprzeczności z art. 14 tej ustawy.	Uwaga nieprzyjęta. Wprowadzenie zmian w art. 42 i 43 ma na celu uporządkowanie przepisy dot. instytucji utraty statusu odpadu. Obecnie utrata statusu odpadów może nastąpić po spełnieniu warunków wynikających z art. 14 ust. 1 oraz przepisów Unii Europejskiej lub przepisów wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a. Jeżeli warunków nie ustanowiono w ww. przepisach UE lub na podstawie art. 14 ust 1a utrata statusu odpadów może nastąpić w drodze decyzji. Nie jest to rozwiązanie nowe lecz obecnie już funkcjonujące i nie powoduje rozszerzenia przesłanek z art. 14 o kolejny wymóg. Dodanie proponowanych zapisów pozwala na rozwianie wątpliwości w zakresie praktycznego korzystania z tej instytucji.	FBSerwis SA	
211	Art. 1 – dodanie pkt	Wnioskujemy o zmianę treści art. 42 ust.3a pkt 5 Ustawy poprzez doprecyzowanie, że chodzi o „ wspólnika będącego osobą fizyczną ”. <u>Proponujemy następujące brzmienie Artykuł 42 ust. 3a pkt 5 Ustawy:</u> „3a Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dotacza się: 5) oświadczenie, że będący osobą fizyczną wspólnik , prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacz odpadów nie jest lub nie był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy,	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Izba Przemysłowo- Handlowa Inwestorów w Polsce	

		a) w stosunku do którego w ostatnich 10 latach wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub b) któremu wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150.000 zł - za naruszenia popełnione w czasie gdy jest lub był współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu tego innego przedsiębiorcy. Przepis przewiduje zasadę odpowiedzialności zbiorowej wielu podmiotów (w tym grup kapitałowych oraz spółek komunalnych z udziałem gmin), które nie miały żadnego udziału decyzyjnego pozostającego w związku z konkretnym naruszeniem zezwolenia na zbieranie oraz przetwarzanie odpadów popełnione przez jeden z podmiotów z grupy kapitałowej, do której należy wnioskodawca. Treść art. 42 ust. 3a pkt 5 Ustawy budzi zasadnicze wątpliwości, gdyż obejmuje swoim zakresem także współników spółek kapitałowych (a już nie akcjonariuszy), co nie jest spójne na gruncie kodeksu spółek handlowych. Przepis w sposób Zastosowanie powyższego przepisu także do współników spółek kapitałowych uniemożliwia złożenie zarówno wniosku o zmianę dotychczasowego zezwolenia na podstawie art. 14 Ustawy Nowelizującej, jak i w ogóle wyklucza możliwość złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów wszystkim podmiotom, które działają w ramach grup kapitałowych oraz podmiotom, których współnikiem jest gmina, posiadająca co najmniej dwie spółki komunalne wykonujące zadania własne gminy w obszarze gospodarowania odpadami (np. spółka komunalna prowadząca odbiór i transport odpadów, spółka komunalna zajmująca się zimowym i letnim utrzymaniem miasta oraz spółka komunalna zarządzająca instalacją RIPOK – dla których podmiotem dominującym jest ta sama gmina). Aktualne brzmienie przepisu wprowadza odpowiedzialność zbiorową spółki matki za działania każdej ze spółek córek nawet w przypadku posiadania przez nią 1 udziału (wspólnik) w spółce (!).			
212	art. 1 pkt 21	3a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis uzupełniono, że decyzja zawierać będzie szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a. Jednocześnie oczywistym jest fakt, że utrata statusu odpadów może nastąpić	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"

				tylko po procesie odzysku, w tym recyklingu, zgodnie z art. 14 ust. 1.	
213	art. 1 pkt 21	3a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis uzupełniono, że decyzja zawierać będzie szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a. Jednocześnie oczywistym jest fakt, że utrata statusu odpadów może nastąpić tylko po procesie odzysku, w tym recyklingu, zgodnie z art. 14 ust. 1.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
214	Art. 1 pkt 21	Usunięcie w art. 43 w ust. 2 pkt 3a w całości	Wskazanie w treści wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów nie powinno być obowiązkiem wnioskodawcy, z uwagi na brak wiedzy wnioskodawcy w tym zakresie w chwili składania przedmiotowego wniosku.	Uwaga nieprzyjęta. To do wnioskodawcy należy określenie, czy w wyniku przetwarzania odpadów następuje utrata statusu odpadów i czy są spełnione wymagania w tym zakresie wynikające z ustawy/rozporządzenia/przepisów UE. Jeżeli wnioskodawca uzna, że następuje utrata statusu odpadów wówczas może uzupełnić wniosek i przedłożyć stosowne informacje potwierdzające spełnienie utraty statusu odpadów.	Hutnicza Izba Przemysłowo- Handlowa
215	art. 1 pkt 21	3a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów	Należy wprowadzić zapis gwarantujący spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis uzupełniono, że decyzja zawierać będzie szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a. Jednocześnie oczywistym jest fakt, że utrata statusu odpadów może nastąpić tylko po procesie odzysku, w tym recyklingu, zgodnie z art. 14 ust. 1.	Konfederacja Lewiatan

216	art. 1 pkt 21	3a) wskazanie rodzajów odpadów, które utracą lub mogą utracić status odpadów	We wniosku oraz zezwoleniu na przetwarzanie powinny być wskazane zarówno odpady, które ten status odpadu utracą jak i te które ten status odpadów mogą utracić. Zapis ten powinien dawać podmiotom gospodarczym większą pewność co do rezultatów procesu przetwarzania w kontekście spełnienia bądź niespełniania przesłanek art. 14 Ustawy o odpadach już na etapie postępowania o uzyskanie takiego zezwolenia na przetwarzanie. Proponowany zapis dotyczący tylko odpadów które mogą utracić taki status jest zbyt wąskim ujęciem, szczególnie w świetle proponowanych zmian art. 14.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis przeredagowano „rodzaje odpadów, które utracą status odpadów, o ile jest to przewidywane, oraz szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a”.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
217	art. 1 pkt 21	Aby dany rodzaj odpadu utracił status odpadu konieczne jest spełnienie warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt.1. , których szczegółowe kryteria powinny być określone w przepisach unijnych, krajowych lub decyzjach indywidualnych Proponowane rozwiązanie: 21) w art.43 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów oraz szczegółowych kryteriów stosowania warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1, jeśli nie zostały one określone przez przepisy Unii Europejskiej lub przepisy wydane na podstawie art. 14 ust.1a;”	W przypadku gdy, organ udzielający pozwolenia na przetwarzanie podzieli opinię wnioskodawcy, że dany odpad spełni warunki dla utraty odpadu powinien określić w pozwoleniu kryteria, które należy zastosować to wykazania spełnienia tych warunków	Uwaga przyjęta . Konsekwencja przyjęcia uwagi Stowarzyszenia dot. art. 1 pkt 6. Przyjęcie uwagi pomorze uporządkować przepisy dot. instytucji utraty statusu odpadu.	Stowarzyszenie Instytut Remediacji Terenów Zanieczyszczonych
218	art. 1 pkt 21	„3a) wskazanie rodzajów odpadów, które ~~mogą~~ utracą status odpadów w wyniku prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów; ”	Uważamy za zasadne wprowadzenie zapisu gwarantującego spełnienie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania odpadów ustawowych warunków utraty statusu odpadów.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga częściowo przyjęta. Przepis przeredagowano „rodzaje odpadów, które utracą status odpadów, o ile jest to przewidywane, oraz szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

				przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a”.	
219	Art. 1 – dodanie pkt	Propozycja zmiany treści art. 45 ust. 3 ustawy o odpadach tak, aby możliwe było określenie maksymalnej ilości przetwarzanych odpadów liczbowo tylko w przypadku odpadów niebezpiecznych, natomiast w odniesieniu do odpadów innych niż niebezpieczne rozporządzenie określałoby sposób wyliczenia dopuszczalnej maksymalnej ilości przetwarzanych odpadów np. odniesienie się w treści rozporządzenia do przedmiaru prac budowlanych. Pozostawienie art. 45 ust. 3 w obecnej formie może doprowadzić do sytuacji w której przy realizacji bardzo zróżnicowanych rodzajów inwestycji, ciężko będzie określić maksymalne wielkości odpadów uwzględniając wszystkie specyfiki przedsięwzięć, przez co może dojść do ograniczenia wykorzystania odpadów.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa
220	Art. 1 – dodanie pkt	Propozycja zmiany treści art. 45 ust. 1 oraz art. 45 ust. 3 ustawy o odpadach poprzez rozszerzenie delegacji ustawowej, a w konsekwencji zakresu ewentualnego rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy o odpadach, także o zwolnienia poszczególnych przypadków z konieczności uzyskiwania zezwolenia na zbieranie odpadów. Z uwagi na zasygnalizowane powyżej trudności administracyjne związane z gospodarką odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi przy okazji realizacji obiektów liniowych, zwolnienie z obowiązku uzyskiwania zezwolenia na zbieranie odpadów powinno dotyczyć w szczególności tych odpadów, które są zbierane poza terenem danej budowy (tj. poza miejscem wytworzenia), ale które mają być następnie wykorzystane w ramach tej samej inwestycji infrastrukturalnej (np. na innym jej odcinku). W tym kontekście należy bowiem zwrócić uwagę, że kontrakty przygotowywane przez podmioty udzielające zamówień publicznych niejednokrotnie obligują wykonawcę do przewiezienia materiałów rozbiórkowych w pobliskie miejsce, do którego tytułem prawnym dysponuje zamawiający i które zamawiający planuje wykorzystać w ramach realizacji dalszych etapów inwestycji. Tymczasem w przypadku uznania takich materiałów za odpady, których zbieranie wymaga zezwolenia, dochodzi do sytuacji, w której prawidłowa realizacja zamówienia udzielonego przez podmiot publiczny wpędza w naruszenie prawa obie strony umowy – tj. wykonawcę z uwagi na przekazanie odpadu podmiotowi, który nie posiada wymaganego zezwolenia na zbieranie odpadów, oraz samego zamawiającego z uwagi na magazynowanie odpadów bez wymaganego zezwolenia.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa
221	Art. 1 – dodanie pkt	Wnioskujemy o zmianę treści art. 46 ust.1b Ustawy poprzez doprecyzowanie, że chodzi o „wspólnika będącego osobą fizyczną”. Proponujemy następujące brzmienie Artykuł 46 ust. 1b Ustawy:		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu	Izba Przemysłowo-Handlowa

	1b. Przepis ust. 1a stosuje się także, jeżeli będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy jest lub był, w czasie gdy zostało popełnione naruszenie, z powodu którego cofnięto zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów, wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano decyzję o cofnięciu zezwolenia, a nie minęło 10 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna Ustawodawca wprowadzając wymóg składania oświadczeń, o których mowa w 46 ust. 1b, 46 ust 1e pkt 1b ustawy o odpadach oraz art. 14 ust.2 pkt 5) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592) wskazał, że oświadczenia te winien składać „wspólnik” lecz w tych przepisach nie zawęził pojęcia wspólnika do „wspólnika będącego osobą fizyczną”. Powyższe przewiduje daleko idące negatywne konsekwencje cofnięcia zezwolenia dla jednej spółki z grupy kapitałowej Wspólnika - dla całej grupy kapitałowej należącej do gminy albo spółki matki. Wprowadzając obowiązek składania oświadczeń przez „wspólnika” ustawodawca dążył do wyeliminowania z rynku odpadów tych osób, które brały lub mogły brać udział w działaniach niezgodnych z prawem. Takimi osobami mogły być: <i>prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej</i>. Owa intencja była jak najbardziej słuszna w odniesieniu do osób fizycznych działających w podmiotach prowadzących działalność na rynku odpadów. Ustawodawca rozszerzył katalog podmiotów ponoszących negatywne konsekwencje działań na „wspólników”, nie różnicując tych wspólników na osoby fizyczne i prawne. Brak zróżnicowania wspólników powoduje daleko idące negatywne konsekwencje dla grup kapitałowych, których spółki córki prowadzą działalność odpadową. W przypadku ukarania spółki córki cofnięciem zezwolenia na zbierania odpadów z grupy kapitałowej wspólnika - spółki matki (spółka holdingowa, gmina rozumiana jako wspólnik). Wspólnik - spółka matka musi złożyć oświadczenie (w trybie art. 14 ust.2 pkt 5) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592) o braku karalności jej jako wspólnika ukaranej firmy. W przypadku złożenia odmiennego oświadczenia jej zezwolenie wygasa. Negatywne konsekwencje dla wspólnika z grupy kapitałowej wynikają także z art. 46 ust. 1b i 46 ust.1e pkt 1b ustawy o odpadach, który przewiduje odmowę wydania zezwolenia, gdy: <u>wspólnik tego przedsiębiorcy jest lub był w czasie, gdy zostało popełnione naruszenie, z powodu którego cofnięto zezwolenie wspólnikiem, innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano decyzję o cofnięciu a nie minęło 10 lat od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.</u> W konsekwencji jeżeli jedna ze spółek z grup kapitałowej wspólnika – spółki matki czy gminy (która ma szereg spółek zajmujących się zbiórką czy przetwarzaniem odpadów) utraci zezwolenie wówczas negatywne konsekwencje poniosą wszystkie spółki z tej grupy kapitałowej. Innymi słowy wspólnik spółki, której cofnięto decyzje (np. gmina) „zaraża” pozostałe spółki, których udziałowcem jest gmina będąca spółką matką. Zasadnym jest doprecyzowanie powyżej przywołanych przepisów - poprzez wskazanie, iż dotyczą one <u>wspólnika rozumianego jako osoba fizyczna</u>. Doprecyzowanie to jest zasadne z uwagi na cel, jaki zamierzał osiągnąć ustawodawca przedmiotową regulacją. W szczególności, iż pozostałe podmioty wymienione w przedmiotowym katalogu tj. prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu, z racji charakteru	dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Inwestorów w Polsce

		przedmiotowych funkcji, mogą być jedynie pełnione przez osób fizycznych. Zgodnie bowiem z art. 109² § 2 k.c. prokurentem może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych. Natomiast zgodnie z art. 18 § 1 k.s.h. członkiem zarządu, rady nadzorczej może być tylko osoba fizyczna, która ma pełną zdolność do czynności prawnych. Podobna regulacja kodeksu spółek handlowych nie została zastosowana względem wspólników oraz akcjonariuszy spółek handlowych, którymi mogą być zarówno osoby fizyczne jak również osoby prawne. Wobec powyższego obecne brzmienie ww. przepisy ustawy o odpadach nie jest precyzyjne – bowiem nie wskazuje, czy regulacja obejmuje jedynie wspólników będących osobami fizycznymi, czy również wspólników będących osobami prawnymi. Jednakże charakter przedmiotowych regulacji z ustawy o odpadach, jak również pominięcie w przedmiotowej regulacji „akcjonariuszy” jednoznacznie wskazuje, iż w założeniu ustawodawcy zakresem tych przepisów miały zostać objęte jedynie osoby fizyczne, tj. wspólnicy będący osobami fizycznymi. Tym bardziej, iż na gruncie przepisów k.s.h. „wspólnik” i akcjonariusz” nie są pojęciami tożsamymi. Bowiem już w samej definicji spółki handlowej (art. 3 k.s.h.) kodeks spółek handlowych rozróżnia wspólników oraz akcjonariuszy. Tym samym wskazane pojęcia nie mogą być ze sobą utożsamiane. Brak odniesienia do akcjonariuszy w naszej ocenie oznaczało, że intencją ustawodawcy nie było karanie spółek za działanie jego akcjonariuszy. Tym samym zasadnym byłby powrót do pierwotnej intencji ustawodawcy i ponoszenia negatywnych konsekwencji za działania wspólników będących osobami fizycznymi a nie wspólnikami, którymi mogą być osoby prawne. Dodatkowo należy zauważyć, iż z uwagi na charakter regulacji z ustawy o odpadach, wskazanie wspólnika rozumianego jak osoba fizyczna, zapewnia ustawodawcy duże prawdopodobieństwo osiągnięcia zamierzonych efektów w zakresie gospodarki odpadami, tj. organicznie liczby pożarów składowisk odpadów czy organicznie ilości nielegalnie przywiezionych odpadów z zagranicy. Co więcej, sam ustawodawca w niektórych przepisach np. art. 46 ust.1e pkt 1a) ustawy o odpadach – w ramach regulacji odmowy zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów - ustawodawca doprecyzował, iż przepis odnosi się do wspólnika będącego osobą fizyczną. Przepis ten wprost wskazuje, że „<i>Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów: 1) przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli co najmniej trzykrotnie: a) <u>będący osobą fizyczną wspólnik</u>, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191</i>”.		
222	Art. 1 – dodanie pkt	Wnioskujemy o zmianę treści art. 46 ust.1e pkt 1 b Ustawy poprzez doprecyzowanie, że chodzi o „wspólnika będącego osobą fizyczną”. Proponujemy następujące brzmienie art. 46 ust.1e pkt 1b) Ustawy: <i>Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów:</i> <i>1) przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną</i> <i>b) wymierzono administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194,</i>	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce

		w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł: – temu przedsiębiorcy, – wspólnikowi, prokurentowi, członkowi zarządu lub członkowi rady nadzorczej tego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą jako osoba fizyczna, – innemu przedsiębiorcy, którego wspólnikiem będącym osobą fizyczną, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu, w czasie gdy zostało popełnione naruszenie, z powodu którego wymierzono administracyjną karę pieniężną, jest lub był wspólnik będący osobą fizyczną, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów składającego wniosek; Mając na uwadze argumenty wskazane powyżej oraz stosując zasadę związku przyczynowego pomiędzy składanymi oświadczeniami, wnioskiem o wydanie zezwolenia, a konsekwencjami prawnymi określonymi przez Ustawę w stosunku do treści przedmiotowych wniosków oraz zasadę pewności prawa i proporcjonalności sankcji do popełnionego czynu, uprzejmie wnioskujemy o dokonanie zmiany art. 46 ust.1e pkt 1b Ustawy w zakresie obligatoryjnej przesłanki odmowy wydania zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej poprzez nadanie mu brzemienia odnoszącego się do wspólników będących osobami fizycznymi. Zwracamy także uwagę, że pozostawienie ww. przepisu w aktualnym brzmieniu może doprowadzić do zaburzenia konkurencji na rynku właściwym poprzez wykluczenie (z uwagi na odmowę wydania zezwolenia) z rynku całych grup kapitałowych. Wykluczenie z rynku szeregu firm skutkować będzie obniżeniem konkurencyjności firm i wzrostem kosztów gospodarki odpadami.			
223	Art. 1 dodanie pkt	Zmiana art. 48 a ust. 2 pkt. 3) Nie dotyczy popiołów, żużli, gipsów, fosfogipsów i wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi oraz odpadów niepalnych, o których mowa w Załączniku nr 2a do ustawy.	Obowiązek ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w stosunku do odpadów niepalnych nie służy ochronie środowiska i nie wynika z treści Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów. Jest to nadmierny i bardzo kosztowny obowiązek w stosunku do kategorii odpadów niepalnych, znajdujących szerokie zastosowanie w przemyśle, bez konieczności stałego monitorowania tego rodzajów odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
224	Art. 1 – dodanie pkt	Zabezpieczenie roszczeń – art. 48a ustawy o odpadach. Zgodnie z art. 48a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach, posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyłączeniem zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego decyzji nakazującej posiadaczowi		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

	odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, a w przypadku posiadacza odpadów, któremu cofnięto zezwolenie, ustanowienia zabezpieczenia usunięcia odpadów i negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku. Przepisy art. 48a ustawy wyraźnie wskazują, że owo zabezpieczenie dotyczy sytuacji, w których podmiot uchyla się od wykonania ciążących na nim obowiązków określonych w tej ustawie. Przepis nie przewiduje przy tym wyłączeń przyjęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela lub gwaranta, należy zatem uznać, że instrument zabezpieczający roszczenia będzie obejmował również sytuację przestępczego działania podmiotu obowiązane, szkody wynikłe z celowego zlekceważenia, świadomego lub umyślnego niedopełnienia wezwania do realizacji obowiązku określonego w decyzji, a także umyślnego wyrządzenia szkody lubw skutek rażącego niedbalstwa. Spośród wymienionych w art. 48a ust. 4 form zabezpieczenia roszczeń, warunki te spełnić może depozyt, gwarancja bankowa lub gwarancja ubezpieczeniowa. Są to jednak instrumenty kosztowne, których wykorzystanie przełoży się wprost na koszty przedsiębiorcy, a finalnie konsumenta. Będzie to zauważalne szczególnie w kontekście gospodarowania odpadami komunalnymi. Zarówno zabezpieczenie w formie depozytu (w przypadku większych przedsiębiorstw liczone w milionach złotych) jak też obniżanie zdolności finansowej (np. zdolności kredytowej w konsekwencji wykupu gwarancji) są instrumentami blokującymi działanie i rozwój przedsiębiorców. Mniej kosztownym i bardziej elastycznym instrumentem zabezpieczenia roszczeń pozostaje polisa ubezpieczeniowa. Niestety na rynku nie istnieje oferta ubezpieczeniowa w zakresie polisy w pełni uwzględniająca wymogi art. 48a ustawy. Wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczycieli obejmują przede wszystkim wspomniane wyżej okoliczności (wina umyślna, rażące niedbalstwo). W konsekwencji podmioty obowiązane do złożenia, zgodnie z dyspozycją art. 14 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1592 z późn. zm.), do dnia 5 marca 2020 r. wniosków o zmianę pozwoleń, w celu dostosowania ich do nowych wymogów prawnych, przedkładają organowi do akceptacji drafty polis ubezpieczeniowych, oczekując akceptacji ich warunków. W efekcie część Urzędów Marszałkowskich akceptuje warunki polisy, inne zaś wskazują na brak możliwości akceptacji, gdyż polisa nie spełnia wymogów ustawy o odpadach. Wydaje się, że zaistniały stan rzeczy może być pokłosiem okoliczności, w jakich uchwalano przedmiotową nowelizację. Na terenie całego kraju zdarzały się pożary składowisk odpadów, często tzw. dzikich składowisk. Ustawodawca doświadczał presji opinii publicznej na szybkie rozwiązanie problemu. I choć należy docenić chęć zmierzenia się z problemem, to nie sposób nie zauważyć, że to uczciwi przedsiębiorcy, a nie uczestnicy szarej strefy, muszą mierzyć się z nowymi trudnościami i barierami w swojej działalności. Rada Ministrów może i powinna podjąć odpowiednie kroki w celu przygotowania wzoru gwarancji oraz polisy, które mogą posłużyć zabezpieczeniu roszczeń, a także wprowadzić do oferty spółek akcyjnych Skarbu Państwa – w ramach uprawnień właścicielskich – produktów w postaci gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz polisy ubezpieczeniowej.	dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	

		Obecnie konieczną wydaje się interwencja ustawodawcy w taki sposób określająca warunki, by na konkurencyjnym rynku pojawiły się produkty ubezpieczeniowe w postaci polisy, które będą w całości zgodne z wymaganiami ustawowymi. Możliwe wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczyciela powinny być wprost sformułowane w ustawie (jak w przypadku posiadaczy pojazdów mechanicznych stanowi ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych) albo w rozporządzeniu, do wydania którego upoważni ustawa (jak np. rozporządzenie Ministra Finansów w odniesieniu do określonych grup zawodowych). Dalsza bierność organów ustawodawczych i wykonawczych będzie prowadziła do niestosowania uchwalonych przepisów ustawy w praktyce, co będzie miało negatywne konsekwencje zarówno dla indywidualnych przedsiębiorców, jak i dla samego autorytetu uchwalanego prawa. Co więcej, w chwili obecnej przedsiębiorcy zmuszeni są do zabezpieczania roszczeń głównie za pomocą depozytów pieniężnych. Biorąc pod uwagę wysokość kwot zabezpieczenia roszczeń sięgającą od kilkuset tysięcy złotych do nawet kilkudziesięciu milionów złotych jest to działanie niepożądane z punktu widzenia gospodarki, zwłaszcza mierzącej się z wyzwaniami pandemii COVID-19. Środki, które służą zabezpieczeniu roszczeń mogłyby posłużyć inwestycjom w środki trwałe i kapitał ludzki, to zaś mogłoby prowadzić do zwiększenia popytu wewnętrznego i w konsekwencji dalszego wzrostu gospodarczego.			
225	Art. 1 – dodanie pkt	Art. 48a ust.1 i ust 2 ustawy o odpadach Wyłączenie bunkrów instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych z wymogu ustanowienia zabezpieczenia roszczeń wskutek uznawania ich za miejsca magazynowania odpadów.	Bunkier zasypowy należy traktować jako element węzła technologicznego przygotowywania odpadów do spalania, a nie miejsce magazynowania odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Towarzystwo Gospodarce Polskie Elektrownie
226	Art. 1 – dodanie pkt	Art. 48a ust.1 i ust 2 ustawy o odpadach Zasadne jest wyłączenie instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych z wymogu ustanowienia zabezpieczenia roszczeń z tego względu, że bunkier w „spalarniach” należy traktować jako element węzła technologicznego przygotowywania odpadów do spalania, a nie miejsce magazynowania odpadów. Brak jednoznacznego podejścia w tym zakresie powoduje nadregulację w przypadku bunkrów w "spalarniach". Propozycja zapisu:	Traktując bunkier instalacji termicznego przekształcania odpadów jako miejsce magazynowania odpadów objęci jesteśmy obowiązkiem dotyczącym zabezpieczania roszczeń, co z kolei wymusza na prowadzącym instalację konieczność ustanowienia dodatkowych zabezpieczeń czy to w postaci polis ubezpieczeniowych czy gwarancji bankowych. Instalacje Termicznego Przekształcania spełniają rygorystyczne normy p.poż. m.in. poprzez zastosowanie takich rozwiązań jak: ciągły monitoring bunkra za pomocą termowizji, armatki ze środkiem gaśniczym, ściany ogniotrwałe etc., zatem nie należy tych instalacji zrównywać z otwartymi powierzchniami magazynowania na terenach innych zakładów. Bunkier	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		Art 48 ust. 2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy: 1) odpadów obojętnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 118; 2) odpadów spełniających kryteria dopuszczenia odpadów do składowania na składowisku odpadów obojętnych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 118; 3) popiołów, żużli i gipsów oraz wydobytej w trakcie robót budowlanych niezanieczyszczonej gleby lub ziemi; 4) odpadów, w tym odpadów komunalnych, magazynowanych w miejscach będących częścią ciągu technologicznego instalacji termicznego przekształcania odpadów.	zasypowy nie powinien być uznawany za miejsce magazynowania odpadów.		
227	Art. 1 pkt 25	Usunięcie w art. 67 w ust. 3 pkt 12 w całości	Wskazanie informacji w ewidencji odpadów o masie produktów i materiałów powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innych procesów odzysku – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego odzysk nie służy ochronie środowiska i stanowi nadmiarową informację.	Uwaga nieprzyjęta. Przepis stanowi transpozycję art. 1 pkt 25 dyrektywy 2018/851, zgodnie z którym „Zakłady i przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 23 ust. 1, wytwórcy odpadów niebezpiecznych oraz zakłady i przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportem odpadów niebezpiecznych lub funkcjonują jako dealerzy i brokerzy odpadów niebezpiecznych, prowadzą w porządku chronologicznym ewidencję: a) ilości, charakteru, miejsca pochodzenia tych odpadów oraz ilości produktów i materiałów powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innych procesów odzysku; oraz...”	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
228	Art. 1 pkt 25	Wnosimy o doprecyzowanie, w jaki sposób informacje wymienione w art. 67 ust. 3 pkt 12 projektu ustawy o odpadach będą przedstawiane w dokumentach ewidencji odpadów, w szczególności w karcie przekazania odpadów (KPO), karcie przekazania odpadów komunalnych (KPOK), karcie ewidencji odpadów (KEO), karcie		Uwaga nieprzyjęta. Przepis stanowi transpozycję art. 1 pkt 25 dyrektywy 2018/851.	FBSerwis SA

		ewidencji odpadów komunalnych (KEOK). W projekcie ustawy nie przedstawiono nowych wzorów dokumentów ewidencji odpadów. Z proponowanego brzmienia zapisu wynika, że wskazywanie tych informacji będzie obowiązkiem posiadacza odpadów prowadzącego odzysk. Należy zauważyć, że obecnie ewidencja odpadów prowadzona jest za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). KPO lub KPOK sporządza się każdorazowo przed rozpoczęciem transportu odpadów. W momencie zatwierdzenia KPO lub KPOK przez posiadacza odpadów przejmującego odpad i prowadzącego odzysk nie będzie możliwe wskazanie informacji o masie produktów i materiałów powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innych procesów odzysku, ponieważ KPO/KPOK jest potwierdzany w momencie przejścia odpadów, a nie dopiero po przeprowadzeniu procesu odzysku. Ponadto wskazywanie ww. informacji odrębnie dla każdej partii przyjętych odpadów będzie wiązać się z niewyobrażalnie dużym nakładem pracy, szczególnie w przypadku zakładów przyjmujących dziennie setki ton odpadów. Czy w związku z planowaną zmianą będzie uruchomiona nowa funkcjonalność w BDO? Jeśli tak to czy przedsiębiorcy będą mogli wcześniej ją przetestować? Wnioskujemy również o wyjaśnienie, co ustawodawca rozumie pod pojęciem „produktów i materiałów”.		Nie ma konieczności ujmowania w przepisach kwestii związanej z obsługą funkcjonalności. Należy zauważyć, że art. 67 ust. 3 określa tylko zakres informacji gromadzonych w dokumentach ewidencji, o których mowa w art. 67 ust. 1. Natomiast uwagi dotyczące ewentualnego testowania zmian w BDO są poza zakresem merytorycznym procedury legislacyjnej związanej z niniejszym projektem ustawy.	
229	Art. 1 dodanie pkt	Dopisanie w Art. 1 pkt 25a) o następującej treści: 25a) w art. 69. ust. 1. wykreślenie „albo do prowadzonych przez siebie miejsc zbierania odpadów lub miejsc przetwarzania odpadów,” i nadanie mu brzmienia: Art. 69. 1. Kartę przekazania odpadów sporządza posiadacz odpadów, który przekazuje odpady do następnego posiadacza odpadów, przed rozpoczęciem transportu.	Zmiana ta ma na celu ściągnięcie obowiązku ewidencji odpadów z podmiotów, które własne odpady, wytworzone w jednym miejscu, przewożą do innych własnych miejsc zbierania. Zwracamy uwagę, że dane o ilościach odpadów, którymi gospodaruje podmiot przewożący własne odpady w obrębie własnych miejsc prowadzenia działalności są i tak zaewidencjonowane, a więc przekazywanie ich do bazy jest niepotrzebnym obciążeniem nie tylko dla podmiotów, ale i dla samego narzędzia jakim jest BDO. W naszym przypadku Centrum Dystrybucyjne, do którego zwożone są odpady ze sklepów przekazuje je w ilości zbiorczej do recyklingu do firmy zewnętrznej, a każde takie przekazanie jest ewidencjonowane w BDO. Dlatego jeszcze raz pragniemy podkreślić i przypomnieć, iż w przypadku przekazywania odpadów w obrębie jednego posiadacza doskonale sprawdzało się rozwiązanie, które funkcjonowało przed 01.01.2020r. przez blisko 20 lat, a mianowicie: ewidencja odpadów prowadzona była jedynie przy użyciu kart ewidencji odpadów. Bez konieczności ewidencjonowania każdego odbytego transportu pomiędzy własnymi punktami podmiotu. Prowadzenie na platformie BDO ewidencji	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

			wewnętrznych przekazania odpadów jest dla przedsiębiorcy dodatkowym, bardzo uciążliwym obowiązkiem. Na potwierdzenie tych słów przytaczamy jedną z sytuacji jaka ma miejsce w związku z realizacją przedmiotowego obowiązku: zgodnie z możliwościami jakie udostępnia baza, nasza ewidencja prowadzona jest z wykorzystaniem tzw. API. Dzięki tej funkcjonalności dokumenty stworzone w naszym systemie wysyłane są w tle do bazy BDO. Okazuje się, że chociaż początkowo proces ten działał bez zarzutów, to po pewnym czasie baza BDO drastycznie ograniczyła limit zapytań pozwalających na generowanie dokumentów PDF – z 6000 do 5 sztuk na 1 minutę (!). Dla podmiotu posiadającego ponad 3000 obiektów, z których codziennie ma miejsce przekazanie odpadów do własnych miejsc zbierania (centra dystrybucyjne), oznaczało to kompletne zablokowanie procesu. Minimum pozwalające na płynną pracę wynosi 400 zapytań na minutę, po negocjacjach z IOŚ limit podwyższono do 40 zapytań, co, jak łatwo się domyśleć, niewiele pomogło. Zastosowanie ewidencji jedynie przy pomocy Kart Ewidencji Odpadów zapewni rzetelne dane i zdecydowanie odciąży platformę BDO.		
230	Art. 1 – dodanie pkt	Artykuł 69, ust. 1 - zawężenie obowiązku wynikającego z wpisywania kart przekazania odpadów do BDO art. 69. 1. otrzymuje brzmienie Kartę przekazania odpadów sporządza posiadacz odpadów, który przekazuje odpady do następnego posiadacza odpadów, przed rozpoczęciem transportu.	Dotychczasowe brzmienie tego zapisu nakazywało wystawiać i wpisywać do BDO karty przekazania odpadów nawet w przypadku przekazywania odpadów pomiędzy jednostkami organizacyjnymi tego samego przedsiębiorstwa. Generuje przez to ogromną obciążenie ilość dodatkowej pracy, obciąża bazę tysiącami dodatkowych wpisów dziennie, w sytuacji której odpad i tak będzie zaewidencjonowany w momencie przekazania następnemu posiadaczowi odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego
231	Art. 1 pkt 27	Usunięcie w art. 75 w ust. 2 w pkt 2 lit. e w całości	System BDO służy do zbierania jedynie informacji o odpadach nie ma potrzeby zbierania informacji o masie i rodzajach odpadów, które utraciły status odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Utrata statusu odpadów następuje w wyniku procesów odzysku, w tym recyklingu. Jest to więc forma przetwarzania	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

				odpadów. BDO zawiera informację o procesach odzysku i recyklingu i masie odpadów poddanych tym procesom.	
232	Art. 1 pkt 27	Usunięcie z Art.1. pkt 27) w propozycji dodania w art. 75 w ust. 2 w pkt 2 lit. f Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875) wprowadza się następujące zmiany: 27) w art. 75 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e i f w brzmieniu: „e) masie i rodzajach odpadów, które utraciły status odpadów, f) ~~masie i rodzajach wytworzonych odpadów żywności;~~ ”;	Informacje o masie wytworzonych odpadów będących żywnością są corocznie raportowane podczas składania rocznego sprawozdania z ilości wytworzonych odpadów, m.in. jako masa kodu 16 03 80 Produkty spożywcze przeterminowane lub nieprzydatne do spożycia. Sprawozdanie o masie i rodzajach wytworzonych odpadów żywności będzie więc dublowaniem danych już znajdujących się w rocznej sprawozdawczości.	Uwaga nieprzyjęta Odpady żywności są nie tylko w odpadach o kodzie 16 03 80 – zależy to od etapu łańcucha dostaw żywności. Poza tym niektóre kody w katalogu odpadów obejmują zarówno odpady żywności, jak i inne.	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
233	Art. 1 pkt 27	W art. 1 projektu z dnia 13 października 2020 r. ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych ustaw, w punkcie 27) (dotyczącym art. 75 ust 2 lit f) ustawy o odpadach) wprowadzono obowiązek podawania w rocznym sprawozdaniu o wytworzonych odpadach, masy i rodzajów wytworzonych odpadów żywności. Przy zmienionej definicji bioodpadów w art 1 punkt 3) (dotyczącym ust 1 pkt 1 ustawy o odpadach) i dodania do tej definicji odpadów żywności z biur powstałby obowiązek podawania ilości i rodzajów odpadów żywności z biur, co powodowałoby konieczność ich selektywnego gromadzenia. Dla podmiotów, które dysponują dużą ilością biur wiązałoby się to z ogromnymi kosztami, niewspółmiernymi do osiągniętych efektów. W art 1 punkt 27) należy zatem doprecyzować jakie podmioty są zobowiązane do podawania danych dotyczących masy i rodzajów wytworzonych odpadów żywności i wyłączyć z tych podmiotów biura, bądź też usunąć z definicji bioodpadów odpady żywności z biur.		Uwaga nieprzyjęta. Wyjaśnienie: W ustawie o odpadach jest wyraźnie określone jakie podmioty są zobowiązane do składania rocznego sprawozdania o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami - krąg tych podmiotów określa art. 75 ust. 1 ustawy o odpadach. Do podawania masy i rodzajów wytworzonych odpadów żywności zobowiązane będą tylko podmioty, które są zobowiązane do składania ww. sprawozdania na podstawie dotychczasowych przepisów.	Główny Instytut Górnictwa w Katowicach
234	art. 1 – dodanie pkt	Proponujemy dodać ust 27a) z propozycją zmiany art. 76 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875). O treści: 27a) W art. 76 dodaje się ust. 2c w brzmieniu: 2c. Podmioty obowiązane do sporządzania sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, w przypadku realizacji obowiązków za pośrednictwem organizacji realizujących obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty, z wyłączeniem organizacji odzysku opakowań , zobowiązane są zapewnić organizacji złożenie sprawozdania za pośrednictwem indywidualnego konta w bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami poprzez przekazanie klucza API lub nadanie		Uwaga nieprzyjęta Propozycja wykracza poza planowany zakres projektu ustawy. Ponadto oprogramowanie API za pomocą, którego komercyjne programy mogą łączyć się z BDO jest dodatkową funkcjonalnością, która nie jest ujęta przepisami ustawy o odpadach. Ponadto ustawa o odpadach nie definiuje	Polska Izba Gospodarki Odpadami

		uprawnień użytkownika głównego. W przypadku braku zapewnienia dostępu lub nieprzesłania danych, umożliwiających złożenie sprawozdania w imieniu podmiotu wprowadzającego produkty, obowiązek złożenia sprawozdania spoczywa na podmiocie wprowadzającym produkty i nie może zostać przeniesiony na organizację realizującą obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty.	również wskazanego w propozycji użytkownika głównego.	
235	Art. 1 – dodanie pkt	Wnosimy o uzupełnienie Artykuł 75 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy o odpadach w następującym brzmieniu: <i>sposobie gospodarowania odpadami, o ile podmiot gospodaruje odpadami, w tym masie odpadów przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi oraz oddzielnie masie odpadów poddanych procesom odzysku materiałów,</i> Uzasadnienie Zgodnie z art. 37 ust. 2 Dyrektywy ramowej o odpadach (2008/98/WE), ilość odpadów wykorzystanych do wypełniania wyrobisk i w innych operacjach odzysku materiałów jest raportowana oddzielnie od ilości odpadów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi. Proponowana zmiana ma na celu zarówno zapewnienie zgodności z Dyrektywą, jak i precyzyjne określenie wymagań dotyczących sprawozdawczości. Odpowiednia zmiana powinna również zostać wprowadzona do rozporządzenia określającego wzór sprawozdania.	Uwaga nieprzyjęta Obowiązujący obecnie przepis jest wystarczających do wypełnienia przepisów dyrektywy. Ponadto zakres sprawozdawczości określa sama ustawa o odpadach, a nie rozporządzenie.	Towarzystwo na rzecz Ziemi, Polskie Stowarzyszenie Zero Waste, Polska Zielona Sieć
236	Art. 1 – dodanie pkt	postulat w zakresie dodatkowej regulacji odnośnie składania sprawozdań–uzupełnienie art. 76 ustawy o odpadach Członkowie Związku wskazują, iż obecnie prowadzony proces legislacyjny (w zakresie ROP) może być również wykorzystany do wprowadzenia dodatkowych regulacji, których celem będzie usprawnienie funkcjonowania np. procedury sprawozdawczej, związanej z prowadzoną działalnością organizacji odzysku oraz obowiązkami producentów. W szczególności członkowie Związku sygnalizują utrudnienia w składaniu sprawozdań przez organizacje odzysku, w sytuacji braku współdziałania ze strony wprowadzających produkty. Z uwagi na powyższe zasadne jest uzupełnienie projektu nowelizacji o dodatkowy przepis, który regulowałby przedmiotową sytuację. <u>W związku z powyższym postulujemy dodanie w art. 1 projektu ustawy nowelizującej ust.27a) z propozycją zmiany art. 76 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</u> Propozycja treści zmiany do ustawy nowelizującej:27a) W art. 76 dodaje się ust. 2c w brzmieniu: „2c. Podmioty obowiązane do sporządzania sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, w przypadku realizacji obowiązków za pośrednictwem organizacji realizujących obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty, zobowiązane są zapewnić organizacji złożenie sprawozdania za pośrednictwem indywidualnego konta w bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami poprzez przekazanie klucza API lub nadanie uprawnień użytkownika głównego. W przypadku braku zapewnienia dostępu lub nieprzesłania danych, umożliwiających złożenie sprawozdania w imieniu podmiotu wprowadzającego produkty, obowiązek złożenia sprawozdania spoczywa na podmiocie wprowadzającym produkty i nie może zostać przeniesiony na organizację realizującą obowiązki w imieniu podmiotów wprowadzających produkty.”	Uwaga nieprzyjęta Propozycja wykracza poza planowany zakres projektu ustawy. Ponadto oprogramowanie API za pomocą, którego komercyjne programy mogą łączyć się z BDO jest dodatkową funkcjonalnością, która nie jest ujęta przepisami ustawy o odpadach. Ponadto ustawa o odpadach nie definiuje również wskazanego w propozycji użytkownika głównego.	Związek Pracodawców Branży Elektrododpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK

		Wprowadzenie ww. regulacji w znacznym stopniu usprawniłoby procedurę składania sprawozdań, jak również pozostawałoby w zgodzie z art. 22 ustawy o odpadach, zgodnie z którym koszty gospodarowania odpadami ponoszone są przez wytwórcę/wprowadzającego produkty (realizacja zasady „zamieszczający płaci”).			
237	Art. 1 pkt 30	Art. 101a. W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne. gips, odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie.”;	Wprowadzenie obowiązku segregacji odpadów powstałych z wyburzeń spowoduje znaczący wzrost kosztów wykonywania wyburzeń oraz gospodarowania odpadami powstałymi podczas tego rodzaju prac. Koszty selektywnej segregacji powstałych odpadów mogą przewyższyć korzyści osiągane poprzez segregację odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Selektywne zbieranie odpadów może być również technicznie niemożliwe podczas prac wyburzeniowych. W miejscach magazynowania niejednokrotnie nie ma możliwości selektywnej zbiórki w/w odpadów, ponieważ są to działania trudne i wręcz niemożliwe do wykonania. Firmy odbierające tego typu odpady nie zapewniają takiej usługi. Nakład pracy w rozdzieleniu odpadów przewyższa cel, który jest wymieniony w projekcie ustawy. Katalog odpadów zawarty w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 10) dopuszcza powstawanie odpadów zmieszanych w tym zakresie tam, gdzie nie da się selektywnie zebrać odpadów budowlanych i rozbiórkowych przewiduje możliwość zagospodarowania odpadów zmieszanych m.in. pod kodem: – 17 01 07 - zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06;	Uwaga nieprzyjęta. Przepis wynika z konieczności transpozycji prawa unijnego Odpady powinny być selektywnie zbierane „u źródła” ich powstawania, co zapewni największą ich przydatność do recyklingu. Z obowiązku tego zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach).	TAURON Polska Energia S.A.

		– 17 09 04 - zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03 Kierunki zagospodarowania poszczególnych rodzajów odpadów budowlanych i wyburzeniowych są zbieżne, selektywne zbieranie poszczególne rodzaje odpadów nie wpłynie w żaden sposób na zmniejszenie oddziaływania tych odpadów na środowisko.		
238	Art. 1 pkt 30	W projekcie z dnia 13.10.2020r. w zakresie zmian ustawy o odpadach wprowadzono zapisy dotyczące obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych „Rozdział 6a odpady budowlane i rozbiórkowe”. Należy doprecyzować, kogo dotyczy przedmiotowy rozdział. Czy zapis art. 101a w brzmieniu: „W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie”? Selektywne zbieranie odpadów budowlanych powinno mieć miejsce przede wszystkim podczas prowadzenia prac budowlanych – być realizowane przez wytwórcę tych odpadów, a nie tylko w ramach odbioru i zbierania u podmiotów zajmujących się ich zagospodarowaniem, na co wskazywałby tak sformułowany przepis. Tylko selektywna zbiórka u wytwórcy pozwoli w maksymalnej części skierować te odpady do recyklingu. Jeżeli bowiem wytwórca dopuści do ich zanieczyszczenia materiałem mineralnym itp., to po rozdzieleniu takiego materiału na frakcji i tak nie będą się one nadawały do recyklingu z uwagi na zanieczyszczenia.	Uwaga częściowo przyjęta. Odpady powinny być selektywnie zbierane „u źródła” ich powstawania, co zapewni największą ich przydatność do recyklingu. Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach).	Rada RIPOK
239	Art. 1 pkt 30	Nowe przepisy dot. odpadów budowlanych i rozbiórkowych w Ustawie o odpadach Popieramy dodanie przepisów dotyczących odpadów budowlanych (nowy rozdział 6a - Odpady budowlane i rozbiórkowe), a w szczególności selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, który ma obejmować szkło. W tym kontekście chcieliśmy podkreślić, że: • Zarówno huty szkła płaskiego, jak i recyklerzy (firmy oczyszczające stłuczkę, w tym Członkowie naszego Związku wyspecjalizowani w oczyszczaniu szkła płaskiego) są zainteresowani zagospodarowaniem (oczyszczeniem i przetopieniem) większego niż obecnie strumienia surowca recyklingowego – stłuczki szkła płaskiego (budowlanego). • Podkreślamy konieczność selektywnego gromadzenia odpadów szkła porozbiórkowego i budowlanego. Deklarujemy współpracę merytoryczną w przypadku zainteresowania Ministerstwa wprowadzeniem przepisów uszczegółwiających wymagania co do selektywnego zbierania odpadów budowlanych lub działań edukacyjno - promocyjnych w tym zakresie. • Polska jest trzecim producentem szkła płaskiego (szkła dla budownictwa i motoryzacji) w Europie. Stąd nawet w przypadku gdyby projektowana zmiana legislacyjna miała przynieść bardzo znaczący wzrost	Uwaga przyjęta.	Związek Pracodawców Polskie Szkło

		ilości zbieranego surowca szkła budowlanego to jeśli będzie on rzeczywiście zebrany selektywnie będzie możliwe zagospodarowanie go w kraju. • Już w chwili obecnej stłuczka szkła płaskiego jest używana jako surowiec w polskich hutach w ilości przynajmniej 400 tysięcy ton rocznie.		
240	Art. 1 pkt 30	Z Projektu nie wynika jednoznacznie czy nowe zasady zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych z podziałem na konkretne frakcje (drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie) dotyczyć ma także zbiórki przez gminy w ramach mobilnych i stacjonarnych PSZOKów – wprowadzenie takiego obowiązku wymaga stosownych (odpowiednio długich) okresów przejściowych, a także wiąże się z dalszym wzrostem kosztów funkcjonowania gminnych systemów odpadowych.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach).	Stowarzyszenie "Metropolia Warszawa"
241	Art. 1 pkt 30	Problem odpadów budowlanych i rozbiórkowych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC43). Projekt nowelizacji ustawy o odpadach (projektowany art. 101a) wprowadza obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, co obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegłę, płytki i minerały ceramiczne oraz kamienie. W uzasadnieniu do projektu (str. 13) wskazano, iż: <i>Nowy art. 101a ustawy o odpadach doprecyzowuje obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, który powinien obejmować co najmniej takie frakcje odpadów jak: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne (beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne, kamienie). Nowy przepis jest transpozycją art. 11 ust. 1 dyrektywy w sprawie odpadów.</i> Tymczasem znowelizowana ramowa dyrektywa o odpadach (art. 11) w odniesieniu do odpadów budowlanych i rozbiórkowych wskazuje: <u>Państwa członkowskie podejmują środki w celu promocji selektywnej rozbiórki, by umożliwić usuwanie substancji niebezpiecznych i bezpieczne postępowanie z nimi oraz ułatwić ponowne użycie oraz wysokiej jakości recykling przez selektywne usuwanie materiałów, a także by zapewnić ustanowienie systemów sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych przynajmniej dla drewna, frakcji mineralnych (beton, cegły, płytki i materiały ceramiczne, kamienie), metalu, szkła, tworzyw sztucznych i gipsu.</u>”; W naszym przekonaniu ustanowienie systemów sortowania nie jest jednoznaczne z koniecznością wprowadzenia selektywnej zbiórki tych odpadów u źródła. W odniesieniu do frakcji papieru, metalu, tworzyw sztucznych i szkła, dyrektywa (w tym samym art. 11) nakazuje państwom członkowskim ustanowienie selektywnej zbiórki tych frakcji. A zatem o ile w odniesieniu do tych czterech frakcji istnieje obowiązek selektywnej zbiórki, o tyle w odniesieniu do odpadów	Uwaga częściowo przyjęta. Odpady powinny być selektywnie zbierane „u źródła” ich powstawania, co zapewni największą ich przydatność do recyklingu Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Nadzór nad postępowaniem z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi sprawują organy ochrony środowiska (Inspekcja Ochrony Środowiska oraz organy wydające decyzje administracyjne w tym zakresie).	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

	budowlanych i rozbiórkowych obowiązek dotyczy ustanowienia systemów sortowania, a zatem nie są to takie same wymogi. Dyrektywa, jako tzw. pośredni akt stanowienia prawa wskazuje państwu członkowskiemu cel, który należy osiągnąć, pozostawiając mu swobodę w zakresie środków jakimi ten cel zostanie osiągnięty. W tym przypadku celem jaki określa dyrektywa jest ustanowienie systemów sortowania przynajmniej dla drewna, frakcji mineralnych, metalu, szkła, tworzyw sztucznych i gipsu. System ten może więc polegać na selektywnym gromadzeniu tych frakcji odpadów u źródła, bądź obowiązku przetwarzania ich w instalacji, która zapewni odzysk tychże frakcji (system sortowania). Postulujemy dokonanie zmian w projekcie przepisów art. 101a i następnych ustawy o odpadach w taki sposób, by obowiązek selektywnego gromadzenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych w odniesieniu do wyżej wymienionych frakcji istniał wobec wytwórcy odpadów, który przekazuje je podmiotowi odbierającemu i zagospodarowującemu posiadającemu jedynie zezwolenie na zbieranie odpadów, a nie posiadającemu zezwolenia na przetwarzanie tych odpadów prowadzące do odzysku wskazanych wyżej frakcji. W odniesieniu do podmiotów, które przekazują odpady budowlane i rozbiórkowe podmiotowi, który posiada zezwolenie na przetwarzanie tych odpadów zapewniające odzysk wskazanych frakcji oraz jednocześnie prowadzi działalność w tym zakresie, selektywnie gromadzenie odpadów u źródła postuluje się ograniczyć jedynie do frakcji mineralnych. Takie rozwiązanie korespondowałoby z rozważanymi obecnie postulatami uproszczenia selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, zgodnie z którymi gmina posiadająca możliwości techniczne rozsortowania zebranych łącznie odpadów surowcowych (z wyłączeniem szkła) mogłaby zmniejszyć podział na frakcje selektywne do trzech. U podstaw tego typu inicjatyw stoi uproszczenie działania systemu zbiórki odpadów prowadzące przede wszystkim do obniżenia jego kosztów (m.in. mniejsza ilość pojazdów i podjazdów). Analogicznie uproszczenie systemu w odniesieniu do odpadów budowlanych i rozbiórkowych zapobiegne drastycznemu wzrostowi kosztów dla wytwórców tych odpadów, którzy zmuszeni będą zamawiać większe ilości kontenerów na odpady przy realizacji inwestycji (np. wielkie przedsięwzięcia budowlane) i będą musieli ponosić koszty zwiększonych znacznie operacji logistycznych. Warunkiem jest jednak przekazanie tych odpadów do instalacji posiadającej możliwości techniczne do wymaganego dyrektywą podziału na frakcje (system sortowania). Należy jednocześnie zwrócić uwagę, iż już dziś proces odbioru i zagospodarowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych wymaga wzmocnienia kontroli i nadzoru państwa, gdyż na tym polu dochodzi często do nadużyć, a wręcz nielegalnego deponowania odpadów w wyrobiskach. Jednym ze sposobów odbierania odpadów poza ewidencją jest formalne świadczenie usługi sprzątnięcia, gdzie urobek zagospodarowuje podmiot świadczący usługę. W istocie usługa polega jedynie na podstawieniu kontenera i odbiorze pełnego, czyli jest klasycznym odbiorem odpadów z tym, że poza systemem BDO. Zapewne także w przypadku przyjęcia postulatu dualizmu w postępowaniu z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi w zależności od zezwoleń podmiotu je odbierającego i zagospodarowującego, należałoby przypisać kompetencje odpowiednim organom. Postulujemy, by w	

		przypadku realizacji inwestycji budowlanych to organ nadzoru budowlanego weryfikował kwestie postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi wytwarzanymi w związku z realizacją tych inwestycji. Inwestor winien do zawiadomienia (o którym mowa w art. 57 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane) o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie dołączyć, oprócz dokumentów tam wskazanych także dokumenty wskazujące podmiot (kopie jego zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów oraz umowę z tym podmiotem), który odbierał i zagospodarowywał odpady powstałe w trakcie całego procesu inwestycyjnego na danej nieruchomości, ze wskazaniem konkretnych frakcji i masy tych odpadów (organ powinien mieć tu dostęp do BDO). Organ nadzoru budowlanego powinien weryfikować te dokumenty (sprawdzając czy selektywna zbiórka odpadów była prowadzona z właściwym podziałem na frakcje, czy odpady przekazywano podmiotowi uprawnionemu), a stwierdziwszy nieprawidłowości <i>ex lege</i> zawiadamiać o tych nieprawidłowościach właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego oraz organ właściwy do wydania zezwolenia na zbieranie albo zbieranie i przetwarzanie odpadów (starosta/marszałek województwa) podmiotowi, który świadczył usługę odbioru i zagospodarowania odpadów w trakcie realizacji inwestycji. Taki mechanizm wyeliminowałby choć częściowo nadużycia w postaci odbioru odpadów w sposób pozorowany realizacją usługi sprzątnięcia terenu.			
242	Art. 1 pkt 30	W Projekcie (art. 101a Projektu) zaproponowano wyróżnienie rodzajów odpadów budowlanych i rozbiórkowych podlegających selektywnemu zbieraniu i odbieraniu. Z niezrozumiałych względów wyróżniono gips jako oddzielną kategorię pomimo tego, że ma on pochodzenie mineralne podobnie jak beton, cegła, płytki ceramiczne oraz kamienie. Proponujemy włączyć gips do kategorii odpadów mineralnych.		Uwaga nieprzyjęta. Sposób podziału odpadów budowlanych i rozbiórkowych na frakcje wynika z transponowanej dyrektywy.	PKP Energetyka S.A.
243	art. 1 pkt. 30	Przesunięcie terminu wejścia w życie nowych przepisów dotyczących odpadów budowlanych i rozbiórkowych (wprowadzenie do ustawy o odpadach rozdziału 6a) na przynajmniej 1.01.2022 r., tak jak to ma miejsce w przypadku art. 1 pkt 25, art. 2 pkt 9 lit b itd.	Wprowadzenie w ustawie oddzielnej regulacji dotyczącej odpadów budowlanych i rozbiórkowych poprzez wprowadzenie rozdziału 6a „Odpady budowlane i rozbiórkowe” z punktu widzenia gospodarki obiegu zamkniętego jest jak najbardziej słuszne, nie mniej wprowadzenie jej musi być możliwe do realizacji i zaplanowane w czasie umożliwiającym zbudowanie rynku przedmiotów przeznaczonych do ponownego wykorzystania. Zaproponowane rozwiązania legislacyjne powinny być poprzedzone analizą rynku w zakresie możliwości zagospodarowania tak specyficznych odpadów (np. opakowania plastikowe zanieczyszczone farbami,	Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.	Konfederacja Lewiatan

			klejami, elementy wyposażenia wnętrz z oznakami zabrudzeń stałych np. pianką poliuretanową). Brak w obecnej chwili instalacji do zagospodarowania odpadów pozyskanych z budów, brak sieci zbytu, może spowodować konieczność magazynowania tego typu odpadów a jednocześnie z uwagi na małą podaż wzrost cen zagospodarowania. Jednocześnie zwracamy uwagę na prawdopodobieństwo intensyfikacji szarej strefy z uwagi na wzrost kosztów zagospodarowania a jednocześnie brak miejsc do zagospodarowania. Wprowadzony zapis w art. 101a – w obecnym brzmieniu nie daje jednoznacznie wskazania, że obowiązek selektywnej zbiórki tego typu odpadów ciąży na wytwórcy odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Wnosimy o wprowadzenie jednoznacznego zapisu obligującego do selektywnego zbierania odpadów u źródła. Aby obowiązek był skuteczny, konieczne jest również wprowadzenie kar dla wytwórców odpadów za brak segregacji u źródła. W obecnie obowiązujących realiach rynkowych większość odpadów budowlanych są to kody 17 09 04 (Zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03) i 17 01 07 (Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06) pochodzące od przedsiębiorców branży remontowo – budowlanej i deweloperskiej. Zastosowanie obowiązku selektywnej zbiórki i odbiorów odpadów typu drewno szkło, metale, tworzywa sztuczne, gipsy czy odpadów mineralnych wymusi zmianę obecnego systemu zbiórki, który odbywa się na zasadach podstawiania kontenera u wytwórcy odpadów, ten zaś przekazuje wytworzony odpad zmieszany.		

			Odbierający odpad w obecnej chwili nie ma żadnego wpływu na sposób zbiórki u źródła. Zatem wprowadzenie nowego zapisu (art. 101a) obligującego do selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych przynajmniej w 6 frakcjach na chwilę obecną nie będzie możliwe do zrealizowania z następujących powodów: • Brak możliwości późniejszego zagospodarowania selektywnie odebranych odpadów (w obecnej chwili nie ma profesjonalnych instalacji przygotowujących tego typu odpady do ponownego wykorzystania czy recyklingu). • Konieczność budowy systemu zbiórki tego typu odpadów tj. zakup odpowiednich kontenerów, pojemników i pojazdów, konieczność stworzenia miejsc do magazynowania tego typu odpadów (uzyskanie stosownych zezwoleń na ich zbiórkę - obecny czas oczekiwania na zezwolenie min. 1 rok) • Konieczność dostosowania obecnych decyzji i miejsc magazynowania do wchodzących z dniem 01.01.2021 wymogów w sprawie magazynowania nowych grup kodów odpadów wydzielonych ze strumienia zmieszanych budowlanych • Brak w kosztorysach przedsięwzięcia budowlanych uwzględnienia kosztów koniecznego zagospodarowania każdej z frakcji odpadów oddzielnie. Wszystkie te czynności wymagają zarówno czasu jak i znacznych nakładów finansowych. Jednoczesne wprowadzenie zapisu (art. 158 ust 2a) o zakazie przekazywania do termicznego przekształcenia odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, jest zbyt wczesne z uwagi na już przytoczone wyżej argument, brak sieci punktów zbytu pozyskanych odpadów po recyklingu czy po przygotowaniu ich do ponownego użycia. Ponadto w obecnej sytuacji część odpadów budowlanych i	

			rozbiórkowych jest zagospodarowywana w instalacjach produkcji paliw alternatywnych, wobec czego rodzi się pytanie czy strumień selektywnie zebranych odpadów budowlanych takich jak drewno z budowy, będzie można przekazać do procesu R-12? Pozostawienie przez ustawodawcę tak krótkiego czasu na dostosowanie się do nowych wymogów w sytuacji normalnego funkcjonowania gospodarki byłoby nie realne, a tym bardziej jest to nie możliwe w sytuacji pandemii. Dodatkowo należy wskazać, że sytuacja związana z pandemią uniemożliwia zbudowanie właściwego systemu segregacji u źródła, zbiórki i zagospodarowania odpadów.		
244	art. 1 pkt. 30 oraz 34	Konieczność doprecyzowania	Czy zapisy podanego artykułu oznaczają, brak możliwości zbierania zmieszanych odpadów budowlanych np. pod kodem: 17 09 04? Jeżeli tak, to zapis ten nie jest wprost odniesiony do wytwórców odpadów, którzy nie powinni magazynować odpadów budowlanych w sposób nieselektywny. Jeśli nie zostanie wprowadzony nakaz segregacji odpadów budowlanych dla ich wytwórców, nakaz selektywnej zbiórki będzie trudny do realizacji, ponieważ na rynku nadal będzie podaż odpadów nieselektywnych. Ogólna intencja tego zapisu nie jest jasna.	Uwaga częściowo przyjęta Selektywna zbiórka dotyczy frakcji odpadów określonych w projekcie ustawy. Odpady powinny być selektywnie zbierane „u źródła” ich powstawania, co zapewni największą ich przydatność do recyklingu. Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach).	Konfederacja Lewiatan
245	art. 1 pkt 30	Art. 101a. W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegłę, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie.”;	Obowiązek selektywności obejmuje zarówno zbieranie jak i odbieranie tych odpadów. Z uzasadnienia do projektu wynika, że celem było tylko doprecyzowanie obowiązku z art. 23 ust.1 Ustawy o odpadach, ale tam jest mowa wyłącznie o selektywnym zbieraniu. Jest to więc nowy obowiązek dotyczący także selektywnego	Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowany w takim brzmieniu przepis ma zapewnić największą efektywność gospodarowania odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

		Proponujemy skreślić 'i odbieranie' bo nie jest ono zdefiniowane.	odbierania tych odpadów, które przecież nie są odpadami komunalnymi. „Odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych.” Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadza odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych, pozwalając aby traktować je jak odpady komunalne (np. w zakresie odbioru w PSZOK-ach) bo do postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi z gospodarstw domowych stosuje się przepisy dotyczące postępowania z odpadami komunalnymi. Jeśli już więc taki odbiór selektywny wprowadzać to tylko wyłącznie do takich odpadów w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.		
246	art. 1 pkt 30	Przesunięcie terminu wejścia w życie nowych przepisów dotyczących odpadów budowlanych i rozbiórkowych (wprowadzenie do ustawy o odpadach rozdziału 6a) na przynajmniej 1.01.2022 r., tak jak to ma miejsce w przypadku art. 1 pkt 25, art. 2 pkt 9 lit b itd.	Wprowadzenie w ustawie oddzielnej regulacji dotyczącej odpadów budowlanych i rozbiórkowych poprzez wprowadzenie rozdziału 6a „Odpady budowlane i rozbiórkowe” z punktu widzenia gospodarki obiegu zamkniętego jest jak najbardziej słuszne, nie mniej wprowadzenie jej musi być możliwe do realizacji i zaplanowane w czasie umożliwiającym zbudowanie rynku przedmiotów przeznaczonych do ponownego wykorzystania. Zaproponowane rozwiązania legislacyjne powinny być poprzedzone analizą rynku w zakresie możliwości zagospodarowania tak specyficznych odpadów (np. opakowania plastikowe zanieczyszczone farbami, klejami, elementy wyposażenia wnętrz z oznakami zabrudzeń stałych np. pianką poliuretanową). Brak w obecnej chwili instalacji do zagospodarowania odpadów pozyskanych z budów, brak sieci zbytu, może	Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

			spowodować konieczność magazynowania tego typu odpadów a jednocześnie z uwagi na małą podaż wzrost cen zagospodarowania. Jednocześnie zwracamy uwagę na prawdopodobieństwo intensyfikacji szarej strefy z uwagi na wzrost kosztów zagospodarowania a jednocześnie brak miejsc do zagospodarowania. Wprowadzony zapis w art. 101a – w obecnym brzmieniu nie daje jednoznacznie wskazania, że obowiązek selektywnej zbiórki tego typu odpadów ciąży na wytwórcy odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Wnosimy o wprowadzenie jednoznacznego zapisu obligującego do selektywnego zbierania odpadów u źródła. Aby obowiązek był skuteczny, konieczne jest również wprowadzenie kar dla wytwórców odpadów za brak segregacji u źródła. W obecnie obowiązujących realiach rynkowych większość odpadów budowlanych są to kody 17 09 04 (Zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03) i 17 01 07 (Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06) pochodzące od przedsiębiorców branży remontowo – budowlanej i deweloperskiej. Zastosowanie obowiązku selektywnej zbiórki i odbiorów odpadów typu drewno szkło, metale, tworzywa sztuczne, gipsy czy odpadów mineralnych wymusi zmianę obecnego systemu zbiórki, który odbywa się na zasadach podstawiania kontenera u wytwórcy odpadów, ten zaś przekazuje wytworzony odpad zmieszany. Odbierający odpad w obecnej chwili nie ma żadnego wpływu na sposób zbiórki u źródła. Zatem wprowadzenie nowego zapisu (art. 101a) obligującego do selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych przynajmniej w 6 frakcjach na		

			chwile obecna nie będzie możliwe do zrealizowania z następujących powodów: • Brak możliwości późniejszego zagospodarowania selektywnie odebranych odpadów (w obecnej chwili nie ma profesjonalnych instalacji przygotowujących tego typu odpady do ponownego wykorzystania czy recyklingu). • Konieczność budowy systemu zbiórki tego typu odpadów tj. zakup odpowiednich kontenerów, pojemników i pojazdów, konieczność stworzenia miejsc do magazynowania tego typu odpadów (uzyskanie stosownych zezwoleń na ich zbiórkę - obecny czas oczekiwania na zezwolenie min. 1 rok) • Konieczność dostosowania obecnych decyzji i miejsc magazynowania do wchodzących z dniem 01.01.2021 wymogów w sprawie magazynowania nowych grup kodów odpadów wydzielonych ze strumienia zmieszanych budowlanych • Brak w kosztorysach przedsiębiorstw budowlanych uwzględnienia kosztów koniecznego zagospodarowania każdej z frakcji odpadów oddzielnie. Wszystkie te czynności wymagają zarówno czasu jak i znacznych nakładów finansowych. Jednoczesne wprowadzenie zapisu (art. 158 ust 2a) o zakazie przekazywania do termicznego przekształcenia odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, jest zbyt wczesne z uwagi na już przytoczone wyżej argument, brak sieci punktów zbytu pozyskanych odpadów po recyklingu czy po przygotowaniu ich do ponownego użycia. Ponadto w obecnej sytuacji część odpadów budowlanych i rozbiórkowych jest zagospodarowywana w instalacjach produkcji paliw alternatywnych, wobec czego rodzi się pytanie czy strumień selektywnie zebranych odpadów budowlanych takich jak drewno z budowy, będzie można przekazać do procesu R-12?		

			Pozostawienie przez ustawodawcę tak krótkiego czasu na dostosowanie się do nowych wymogów w sytuacji normalnego funkcjonowania gospodarki byłoby nie realne, a tym bardziej jest to nie możliwe w sytuacji pandemii. Dodatkowo należy wskazać, że sytuacja związana z pandemią uniemożliwia zbudowanie właściwego sytemu segregacji u źródła, zbiórki i zagospodarowania odpadów.		
247	Art. 1 pkt 30	Innym poważnym problemem dla krajowego rynku są daleko idące zmiany w podejściu do odpadów budowlanych i rozbiórkowych w projekcie ustawy (m.in. art. 101a). Tymczasem znowelizowana dyrektywa ramowa o odpadach (art. 11) nie wprowadza obowiązku dla krajów członkowskich selektywnego zbierania w/w odpadów z podziałem na 6 frakcji, a jedynie ustanowienie systemów sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, czyli np. przez wyspecjalizowane firmy przetwarzające tego typu odpady. Biorąc pod uwagę obecny stan krajowego rynku gospodarowania w/w odpadami wnosimy o przeanalizowanie faktycznych kosztów i możliwości ustanowienia selektywnej zbiórki w/w odpadów z podziałem na 6 frakcji, w tym zapewnienie skutecznej kontroli i egzekucji tak sformułowanego przepisu. Naszym zdaniem w obecnej sytuacji wystarczyłoby wprowadzenie obowiązku dla wytwarzających tego typu odpady podziału na frakcję mineralną (beton, cegły, kamienie, płytki i materiały ceramiczne) oraz na całą resztę (odpady surowcowe), które po przesortowaniu w odpowiednich instalacjach mogłyby być zagospodarowane w procesach recyklingu lub odzysku energii np. jako paliwo alternatywne. Natomiast w następnym etapie (za 3 – 4 lata) rozszerzenie zbiórki selektywnej w/w odpadów na kolejne frakcje byłoby naturalne i być może zasadne. Takie podejście jest uzasadnione również stanem i wydajnością obecnych instalacji do recyklingu wielu odpadów surowcowych pochodzących z sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Rozwój tego rynku będzie wymagał nowych instalacji, co w oczywisty sposób wymaga odpowiedniego czasu.	Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Jednocześnie przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.	Krajowa Izba Gospodarcza	
248	Art. 1 pkt 30	W projekcie z dnia 13.10.2020r. w zakresie zmian ustawy o odpadach wprowadzono zapisy dotyczące obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych „Rozdział 6a odpady budowlane i rozbiórkowe”. Należy doprecyzować, kogo dotyczy przedmiotowy rozdział. Czy zapis art. 101a w brzmieniu: „W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie”? Selektywne zbieranie odpadów budowlanych powinno mieć miejsce przede wszystkim podczas prowadzenia prac budowlanych – być realizowane przez wytwórcę tych odpadów, a nie tylko w ramach odbioru i zbierania u podmiotów zajmujących się ich zagospodarowaniem, na co wskazywałby tak sformułowany przepis. Tylko selektywna zbiórka u wytwórcy pozwoli w maksymalnej części skierować te odpady do recyklingu. Jeżeli bowiem wytwórca dopuści do ich zanieczyszczania materiałem	Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach).	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami	

		mineralnym itp., to po rozdzieleniu takiego materiału na frakcje i tak nie będą się one nadawały do recyklingu z uwagi na zanieczyszczenia. Przy braku na terenie kraju instalacji do recyklingu odpadów budowlanych takich jak drewno, czy tworzywa sztuczne, dodatkowe ograniczenia poprzez zakaz kierowania tych frakcji bezpośrednio do termicznego przekształcania lub składowania, o których mowa w art. 1 pkt. 31, 33 projektu z dnia 13.10.2020r., wraz z sankcjami karnymi, jest bardzo trudne do wdrożenia i wymaga dłuższego okresu dostosowawczego. Należy dokonać bilansu i analizy wydajności istniejących instalacji określając, czy są w kraju wystarczające moce przerobowe dla poszczególnych frakcji odpadów. Dopiero na tej podstawie można stopniowo ograniczać inne formy ich zagospodarowania. Nie można nakładać na adresatów prawa obowiązków niemożliwych do wykonania. Tymczasem prawodawca nie przewiduje nawet okresu przejściowego w tym zakresie i przedmiotowe zakazy zaczną obowiązywać 14 dni od opublikowania zmian.	Przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.	
249	Art. 1 pkt 30	Zmiana treści proponowanego art. 101a oraz złączenie obowiązku selektywnej zbiórki w odniesieniu do technologii, w których mieszanie się odpadów budowlanych i rozbiórkowych jest nieuniknione (art. 1 pkt 30) i pkt 34) Projektu) Proponowana zmiana polegająca na dodaniu do treści art. 101a następującej treści: „chyba, że aktualnie dostępna i wykorzystywana technologia prowadzenia prac budowlanych prowadzi do wytwarzania odpadów zmieszanych, których wytworzenia nie udało się uniknąć.” pozwoliłaby uwzględniać takie sytuacje, które wynikają bezpośrednio ze stosowanej i dostępnej technologii prowadzenia prac budowlanych w wyniku których nieuniknione jest mieszanie się odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Propozycja zmiany treści art. 101a: Art. 101a. W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie, chyba, że aktualnie dostępna i wykorzystywana technologia prowadzenia prac budowlanych prowadzi do wytwarzania odpadów zmieszanych, których wytworzenia nie udało się uniknąć.” W proponowanym w Projekcie nowym art. 101a ustawy o odpadach określającym szczegółowo obowiązek selektywnej zbiórki odpadów budowlanych i rozbiórkowych niezbędne jest uwzględnienie zwolnienia (a przynajmniej wyłączenia odpowiedzialności wykroczeniowej i administracyjnej) w stosunku do: • zmieszanych odpadów budowlanych i rozbiórkowych wytworzonych i zebranych przez wytwórcę jeszcze przed dniem wejścia w życie przepisów proponowanych w Projekcie – mając na uwadze, że obowiązek zapewnienia rozdzielania (sortowania) takich odpadów na zasadach określonych w Projekcie w terminie do dnia 1 stycznia 2021 r. na obecnym etapie mogłoby wymagać od niektórych przedsiębiorców z branży budowlanej uzyskania zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów w terminach niemożliwych do spełnienia; • prac budowlanych, których aktualnie dostępna technologia nieuchronnie prowadzi do powstawania zmieszanych odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Zaproponowany w takim brzmieniu przepis ma zapewnić największą efektywność gospodarowania odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi. Jednocześnie przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa

250	Art. 1 pkt 30	W ocenie GDDKiA propozycja (przedstawiona w uwagach - Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa) złagodzenia obowiązku selektywnej zbiórki przedstawiona w pkt 1.5 ww. stanowiska może budzić wątpliwości interpretacyjne. Wymaga co najmniej przerehabilitacji, tak aby ewentualnie umożliwić nieselektywną zbiórkę odpadów ze względów technologicznych, bez zrównania odpadów zmieszanych i odpadów zebranych selektywnie.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Zaproponowany w takim brzmieniu przepis ma zapewnić największą efektywność gospodarowania odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi. Jednocześnie przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
251	Art. 1 pkt 30	Propozycja zmiany: <i>Art. 101a) W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie, o ile nie doszło do ich zanieczyszczenia innymi odpadami podczas prac budowlanych i rozbiórkowych, na co podmiot prowadzący działalność w zakresie zbierania i odbierania odpadów nie ma wpływu.</i> Odpowiedniej zmiany wymagają także zapisy art. 187a dotyczące kary w tytułu nieselektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych niezgodnie z art. 101a, gdyż przy obecnej konstrukcji zapisu każdy stwierdzony przypadek zbierania i odbierania odpadów inny niż określony w art. 101a, będzie skutkował wymierzeniem kary grzywny lub aresztem. Natomiast ustawa o odpadach wprost nie zakazuje zbierania i odbierania odpadów remontowo-budowlanych w sposób „zmieszany”.	Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Zaproponowany w takim brzmieniu przepis ma zapewnić największą efektywność gospodarowania odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi. Jednocześnie przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
252	Art. 1 pkt 30 i 34	Wnioskujemy o doprecyzowanie, do kogo skierowany jest obowiązek określony w art. 101a i na czym ma polegać „selektywne zbieranie i odbieranie” odpadów. Czy odnosząc się do selektywnego zbierania ustawodawca miał na myśli selektywne magazynowanie przez wytwórcę odpadów? Należy zauważyć, że	Uwaga częściowo przyjęta Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie.	FBSerwis SA

		jeżeli wytwórca odpadów przekazuje zmieszane odpady budowlane lub rozbiórkowe, to podmiot odbierający takie odpady nie ma możliwości odebrania ich w sposób selektywny. Ponadto, pragniemy zauważyć, że ustawa o odpadach nie posługuje się nomenklaturą „odbiór odpadów” – to określenie używane jest w odniesieniu do odpadów komunalnych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Tym samym postanowienia o zaproponowanej treści są niejasne i budzą poważne wątpliwości interpretacyjne, co w szczególności w przypadku przepisów sankcyjnych, narusza zasady prawidłowej legislacji.	Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK -i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Zaproponowany w takim brzmieniu przepis ma zapewnić największą efektywność gospodarowania odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi. Jednocześnie przesunięto termin wejścia w życie nowego obowiązku na 1 stycznia 2023 r.		
253	Art. 1 pkt 30	Nowelizacja wprowadza także dodatkowe uporządkowanie zapisów dotyczących odpadów budowlanych i rozbiórkowych kładąc nacisk na ich selektywne zbieranie.	Brak uwagi.	Główny Instytut Górnictwa w Katowicach	
254	Art. 1 pkt 31 i 33	Przy braku na terenie kraju instalacji do recyklingu odpadów budowlanych takich jak drewno, czy tworzywa sztuczne, dodatkowe ograniczenia poprzez zakaz kierowania tych frakcji bezpośrednio do termicznego przekształcania lub składowania o których mowa w art. 1 pkt. 31, 33 projektu z dnia 13.10.2020r., wraz z sankcjami karnymi, jest mało realne i wymaga dłuższego okresu dostosowawczego. Należy dokonać bilansu i analizy wydajności istniejących instalacji określając, czy są w kraju wystarczające moce przerobowe dla poszczególnych frakcji odpadów. Dopiero na tej podstawie można stopniowo ograniczać inne formy ich zagospodarowania. Nie można nakładać na adresatów prawa obowiązków niemożliwych do wykonania. Tymczasem prawodawca nie przewiduje nawet okresu przejściowego w tym zakresie i przedmiotowe zakazy zaczną obowiązywać 14 dni od opublikowania zmian.	Uwaga częściowo przyjęta. Obowiązek wprowadzenia przepisów w tym zakresie wynika z konieczności transpozycji dyrektywy. Przepisy zostały doprecyzowane. Wejście w życie przepisu zostanie przesunięte na 1 stycznia 2023 r.	Rada RIPOK	
255	Art. 1 pkt 31	Zaproponowany w Projekcie Ustawy przepis, zgodnie z którym zakazuje się składowania na składowisku, odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, wprowadza niebezpieczny wyłom w zakazie	Celem wyeliminowania ryzyka nadinterpretacji zaproponowanego przepisu, mogącego skutkować wzrostem ilości składowanych odpadów, co jest najmniej pożądana metodą zagospodarowania odpadów, proponujemy wprowadzenie całkowitego zakazu składowania odpadów z selektywnej zbiórki. Obecnie stosowana technologia gospodarowania odpadami pozwala na przetworzenie odpadów selektywnie zebranych, które nie nadają się do recyklingu lub ponownego użycia w bardziej przyjazny dla środowiska sposób, z zachowaniem zasad hierarchii	Uwaga nieprzyjęta. Projektowane brzmienie sugeruje, że wynik najlepszy dla środowiska należy wiązać z hierarchią postępowania z odpadami. Ta część odpadów selektywnie zbieranych, która nie nadaje się do recyklingu czy przetworzenia, może być przekazana do składowania po spełnieniu wymagań określonych w aktach wykonawczych do ustawy o opadach.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		składowania odpadów. Przepis ten jest bowiem nieostry i może rodzić ryzyko różnej interpretacji, w tym sprzecznej z intencją ustawodawcy. Przesłanka pozwalająca na składowanie odpadów selektywnie zebranych określona jako „wynik najlepszy dla środowiska” nie została zdefiniowana w przepisach Ustawy o odpadach i nie jest jasne do jakich kryteriów należy ją odnosić. Nieprecyzyjne określenie sytuacji, w której dopuszczalne będzie składowanie odpadów selektywnie zebranych, może rodzić pokusy po stronie posiadacza takich odpadów do uznania składowania za korzystniejsze dla środowiska niż np. termiczne przekształcenie. Składowanie jest to bowiem obecnie najtańsza metoda zagospodarowania odpadów, przy czym jest jednocześnie najmniej pożądana. Niemniej jednak nie można wykluczyć sytuacji, w której posiadacz odpadów, na którego barkach będzie spoczywała ocena, która metoda jest najlepsza dla środowiska, uzna, że w danym przypadku bardziej korzystne dla środowiska będzie składowanie. Jest to oczywiście ryzyko dla posiadacza odpadów, aczkolwiek oszczędność finansowa, może w niektórych sytuacjach prowadzić do nadużywania zaproponowanego przepisu ze szkodą dla środowiska. Proponowany zapis: „5a) selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu”	postępowania z odpadami. Taka technologią jest np. termiczne przekształcenie odpadów z odzyskiem energii, która jest traktowana jako odzysk – proces R1. Proces ten pozwala na zagospodarowanie odpadów w bezpieczny sposób, przy jednoczesnej korzyści w postaci zapewnienia dostaw ciepła oraz energii elektrycznej do sieci. Ponadto z uwagi na konieczność spełnienia przez instalacje termicznego przekształcania odpadów wymogów Konkluzji BAT (zaostorzonych w grudniu 2019 r.), proces ten jest bezpieczny dla środowiska oraz ludzi. Istotne jest również, że wprowadzanie wyłomów w zakazie składowania odpadów, w szczególności w postaci nieostrych i niejednoznacznych zapisów, może prowadzić do nieosiągnięcia zakładanego przez ustawodawcę i wymaganego na poziomie UE maksymalnego poziomu składowania odpadów (10% wagowo rocznie w 2035 r. i za każdy kolejny rok – planowany do wprowadzenia art. 2a Ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 150, 284 i 875)).		
256	Art. 1 pkt 31	<i>selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, <u>jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami</u>;</i>		Uwaga nieprzyjęta. Nie wyjaśniono, na czym polega nieprecyzyjność. Brak propozycji zmiany przepisu.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

		Zapisy są bardzo nieprecyzyjne, dają bardzo dużą dowolność interpretacyjną, składowanie jest ostatnim i najmniej korzystnym rozwiązaniem w hierarchii postępowania z odpadami. Na gospodarującym odpadami będzie spoczywał obowiązek i ryzyko udowodnienia, że jest to wynik najlepszy dla środowiska. Niezamierzone naruszenie tego przepisu jest zagrożone nałożeniem opłaty podwyższonej o której mowa w art. 293 Prawa Ochrony Środowiska. Przepis winien być doprecyzowany i bardziej jednoznaczny.			
257	Art. 1 pkt 31	w art. 122 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a: „5a) selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu.”;	Zaproponowany w Projekcie Ustawy przepis, zgodnie z którym zakazuje się składowania na składowisku, odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, wprowadza niebezpieczny wyłom w zakazie składowania odpadów. Przepis ten jest bowiem nieostry i może rodzić ryzyko różnej interpretacji, w tym sprzecznej z intencją ustawodawcy. Przesłanka pozwalająca na składowanie odpadów selektywnie zebranych określona jako „wynik najlepszy dla środowiska” nie została zdefiniowana w przepisach Ustawy o odpadach i nie jest jasne do jakich kryteriów należy ją odnosić. Nieprecyzyjne określenie sytuacji, w której dopuszczalne będzie składowanie odpadów selektywnie zebranych, może rodzić pokusy po stronie posiadacza takich odpadów do uznania składowania za korzystniejsze dla środowiska niż np. termiczne przekształcenie. Składowanie jest to bowiem obecnie najtańsza metoda zagospodarowania odpadów, przy czym jest jednocześnie najmniej pożądana. Niemniej jednak nie można wykluczyć sytuacji, w której posiadacz odpadów, na którego barkach będzie spoczywała ocena, która metoda jest najlepsza dla środowiska, uzna, że w danym przypadku bardziej korzystne dla środowiska będzie składowanie. Jest to oczywiście ryzyko dla posiadacza odpadów, aczkolwiek oszczędność finansowa, może w niektórych sytuacjach prowadzić do	Uwaga nieprzyjęta. Projektowane brzmienie sugeruje, że wynik najlepszy dla środowiska należy wiązać z hierarchią postępowania z odpadami. Ta część odpadów selektywnie zbieranych, która nie nadaje się do recyklingu czy przetworzenia, może być przekazana do składowania po spełnieniu wymagań określonych w aktach wykonawczych do ustawy o opadach.	Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów

		nadużywania zaproponowanego przepisu ze szkodą dla środowiska. Celem wyeliminowania ryzyka nadinterpretacji zaproponowanego przepisu, mogącego skutkować wzrostem ilości składowanych odpadów, co jest najmniej pożądana metodą zagospodarowania odpadów, proponujemy wprowadzenie całkowitego zakazu składowania odpadów z selektywnej zbiórki. Obecnie stosowana technologia gospodarowania odpadami pozwala na przetworzenie odpadów selektywnie zebranych, które nie nadają się do recyklingu lub ponownego użycia w bardziej przyjazny dla środowiska sposób, z zachowaniem zasad hierarchii postępowania z odpadami. Taka technologią jest np. termiczne przekształcenie odpadów z odzyskiem energii, która jest traktowana jako odzysk – proces R1. Proces ten pozwala na zagospodarowanie odpadów w bezpieczny sposób, przy jednoczesnej korzyści w postaci zapewnienia dostaw ciepła oraz energii elektrycznej do sieci. Ponadto z uwagi na konieczność spełnienia przez instalacje termicznego przekształcania odpadów wymogów Konkluzji BAT (zaostorzonych w grudniu 2019 r.), proces ten jest bezpieczny dla środowiska oraz ludzi. Istotne jest również, że wprowadzanie wyłomów w zakazie składowania odpadów, w szczególności w postaci nieostrych i niejednoznacznych zapisów, może prowadzić do nieosiągnięcia zakładanego przez ustawodawcę i wymaganego na poziomie UE maksymalnego poziomu składowania odpadów (10% wagowo rocznie w 2035 r. i za każdy kolejny rok – planowany do wprowadzenia art. 2a Ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 150, 284 i 875)). Mając powyższe na uwadze, niezbędne jest zmodyfikowanie art. 1 pkt 31) Projektu Ustawy, zgodnie z przedstawioną propozycją.		

258	Art. 1 pkt 32	<u>Propozycja:</u> Zmiana brzmienia art. 1 pkt 32 Projektu: „32) po art. 154 dodaje się art. 154a w brzmieniu: Art. 154a. Przepisów art. 103-154 nie stosuje się do składowania odpadów ~~pocho~~ ~~z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej~~ wydobywcz ych pochodzących z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż.”	Zgodnie z nowym art. 154a Projektu przepisów art. 103-154 nie stosuje się do składowania odpadów pochodzących z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz działalności odkrywkowej. Podkreślić należy, że według definicji Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego oraz Polityki Surowcowej Państwa surowce mineralne obejmują swym zakresem również surowce energetyczne (m.in. ropę i gaz). Jednocześnie art. 127 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze posługuje się pojęciem „odpadów wydobywczyc”. Zgodnie z tym przepisem wymienionych przepisów nie stosuje się do odpadów obojętnych oraz innych niż niebezpieczne i obojętne, jeżeli stanowią odpady wydobywcze w rozumieniu ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczyc. Z kolei zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczyc odpady wydobywcze to odpady pochodzące z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż. W projekcie ustanowiono wyłączenie do składowania odpadów z działalności z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz działalności odkrywkowej, co powoduje niespójność terminologiczną z przepisami Prawa górniczego i geologicznego oraz ustawy o odpadach wydobywczyc. W konsekwencji, nie jest jasne czy odpady wydobywcze mieszczą się w obecnie projektowanym wyłączeniu.	Uwaga przyjęta.	PGNiG SA
259	Art. 1 pkt 33	Zmiana art. 158 ust. 2a Zakazuje się przekazywania odpadów komunalnych selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do termicznego przekształcania, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie	Spalanie odpadów powinno być dozwolone w celu odzysku energetycznego, wykorzystywanego w innym procesie produkcyjnym (energetyczne przetworzeniu odpadów), poza spalaniem nie można w inny sposób przetworzyć odpadów.	Uwaga nieprzyjęta Celem selektywnego zbierania odpadów jest przekazanie ich do recyklingu, za który nie uznaje się odzysku energii. Uwaga niezrozumiała.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

		zebranych, jeżeli termiczne przekształcanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.			
260	Art. 1 pkt 33	Wnosimy o wykreślenie punktu projektu	Zaproponowany przepis wprowadza dodatkową przesłankę, poza zgodnością działania z hierarchią postępowania z odpadami, w postaci uzyskania „wyniku najlepszego dla środowiska”. Istotne jest przy tym, że przesłanka ta nie została zdefiniowana w przepisach Ustawy o odpadach, a z uwagi na jej ocenny charakter daje dużą dowolność interpretacyjną. Na gospodarującym odpadami będzie spoczywał obowiązek i ryzyko udowodnienia, że termiczne przekształcanie w danym przypadku daje wynik najlepszy dla środowiska. Konsekwencją wprowadzenia przepisu może być „prewencyjne” nieprzekazywanie przez podmioty prowadzące Instalacje Komunalne przetworzonych odpadów selektywnie zebranych do termicznego przekształcania, w celu uniknięcia ryzyka uznania, że takie przekazanie może naruszyć art. 158 ust. 2a Ustawy o odpadach. Może to doprowadzić do zmniejszenia strumienia odpadów do termicznego przekształcania, pomimo, iż ich przekazanie byłoby to zgodne z hierarchią postępowania z odpadami. Nawet niezamierzone naruszenie zaproponowanego przepisu jest bowiem zagrożone nałożeniem wysokiej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 1 000 000 zł (art. 194 ust. 1 pkt 10 Ustawy o odpadach). Ponadto, w świetle wchodzących w życie w czerwcu 2021 zmian do ustawy o odpadach w art. 158 ust. 3 i 4, może mieć to wpływ na instalacje ITPOE i ich możliwości pozyskania paliwa. Mając powyższe na uwadze, proponujemy wykreślenie art. 1 pkt 33 Projektu Ustawy.	Uwaga nieprzyjęta Celem selektywnego zbierania odpadów jest przekazanie ich do recyklingu, za który nie uznaje się odzysku energii. Uwaga niezrozumiała. Stosowanie w gospodarce odpadami hierarchii sposobów postępowania z odpadami o której mowa w art. 17 i 18 ustawy o odpadach co do zasady jest środkiem pozwalającym osiągnąć wynik najlepszy dla środowiska. W związku z powyższym przepis nie wprowadza dodatkowych przesłanek.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

261	Art. 1 pkt 33	<i>2a. Zakazuje się przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do termicznego przekształcania, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, <u>jeżeli termiczne przekształcanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.</u></i> Zapisy są nieprecyzyjne i dają bardzo dużą dowolność interpretacyjną. Na gospodarującym odpadami będzie spoczywał obowiązek i ryzyko udowodnienia, że jest to wynik najlepszy dla środowiska. Niezamierzone naruszenie tego przepisu jest zagrożone nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 1 000 000 zł.		Uwaga nieprzyjęta Celem selektywnego zbierania odpadów jest przekazanie ich do recyklingu, za który nie uznaje się odzysku energii. Uwaga niezrozumiała. Stosowanie w gospodarce odpadami hierarchii sposobów postępowania z odpadami o której mowa w art. 17 i 18 ustawy o odpadach co do zasady jest środkiem pozwalającym osiągnąć wynik najlepszy dla środowiska. W związku z powyższym przepis nie wprowadza dodatkowych przesłanek.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
262	Art. 1 pkt 33	Proponujemy wykreślenie z Projektu Ustawy art. 1 pkt 33)	Zaproponowany przepis wprowadza dodatkową przesłankę, poza zgodnością działania z hierarchią postępowania z odpadami, w postaci uzyskania „wyniku najlepszego dla środowiska”. Istotne jest przy tym, że przesłanka ta nie została zdefiniowana w przepisach Ustawy o odpadach, a z uwagi na jej ocenny charakter daje dużą dowolność interpretacyjną. Na gospodarującym odpadami będzie spoczywał obowiązek i ryzyko udowodnienia, że termiczne przekształcenie w danym przypadku daje wynik najlepszy dla środowiska. Konsekwencją wprowadzenia przepisu może być „prewencyjne” nieprzekazywanie przez podmioty prowadzące Instalacje Komunalne przetworzonych odpadów selektywnie zebranych do termicznego przekształcania, w celu uniknięcia ryzyka uznania, że takie przekazanie może naruszyć art. 158 ust. 2a Ustawy o odpadach. Może to doprowadzić do zmniejszenia strumienia odpadów do termicznego przekształcania, pomimo, iż ich przekazanie byłoby zgodne z hierarchią postępowania z odpadami. Nawet niezamierzone naruszenie zaproponowanego przepisu jest bowiem zagrożone nałożeniem wysokiej administracyjnej kary pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 1 000 000 zł (art. 194 ust. 1 pkt 10 Ustawy o odpadach).	Uwaga nieprzyjęta Celem selektywnego zbierania odpadów jest przekazanie ich do recyklingu, za który nie uznaje się odzysku energii. Uwaga niezrozumiała. Stosowanie w gospodarce odpadami hierarchii sposobów postępowania z odpadami o której mowa w art. 17 i 18 ustawy o odpadach co do zasady jest środkiem pozwalającym osiągnąć wynik najlepszy dla środowiska. W związku z powyższym przepis nie wprowadza dodatkowych przesłanek.	Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów

			Ponadto, w świetle wchodzących w życie w czerwcu 2021 zmian do ustawy o odpadach w art. 158 ust. 3 i 4, może mieć to wpływ na instalacje ITPOE i ich możliwości pozyskania paliwa. Mając powyższe na uwadze, proponujemy wykreślenie art. 1 pkt 33) Projektu Ustawy.		
263	art. 1 pkt 34	Art. 187a. 1. Kto nie prowadzi selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych zgodnie z przepisami art. 101a, podlega karze aresztu albo grzywny. 2. Karze, o której mowa w ust. 1, nie podlegają osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, które prowadzą wstępne magazynowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych we własnym zakresie.	Należy zwolnić osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami z odpowiedzialności karnej za nieselektywne magazynowanie w miejscu wytworzenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych przez nie we własnym zakresie, ponieważ jest to wymóg bardzo trudny do spełnienia w przypadku zabudowy wielomieszkaniowej.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy karne zostały zmienione. Odpowiedzialność karna za nieprzestrzeganie tego obowiązku nie będzie dotyczyć osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
264	art. 1 pkt 34	Art. 187a. 1. Kto nie prowadzi selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych zgodnie z przepisami art. 101a, podlega karze aresztu albo grzywny. 2. Karze, o której mowa w ust. 1, nie podlegają osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, które prowadzą wstępne magazynowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych we własnym zakresie.	Należy zwolnić osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami z odpowiedzialności karnej za nieselektywne magazynowanie w miejscu wytworzenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych przez nie we własnym zakresie, ponieważ jest to wymóg bardzo trudny do spełnienia w przypadku zabudowy wielomieszkaniowej.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy karne zostały zmienione. Odpowiedzialność karna za nieprzestrzeganie tego obowiązku nie będzie dotyczyć osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
265	art. 1 pkt 34	Art. 187a. 1. Kto nie prowadzi selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych zgodnie z przepisami art. 101a, podlega karze aresztu albo grzywny. 2. Karze, o której mowa w ust. 1, nie podlegają osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, które prowadzą wstępne magazynowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych we własnym zakresie.	Należy zwolnić osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami z odpowiedzialności karnej za nieselektywne magazynowanie w miejscu wytworzenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych przez nie we własnym zakresie, ponieważ jest to wymóg bardzo trudny do spełnienia w przypadku zabudowy wielomieszkaniowej.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy karne zostały zmienione. Odpowiedzialność karna za nieprzestrzeganie tego obowiązku nie będzie dotyczyć osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.	Konfederacja Lewiatan

266	art. 1 pkt 34	Art. 187a. 1. Kto nie prowadzi selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych zgodnie z przepisami art. 101a, podlega karze aresztu albo grzywny. 2. Karze, o której mowa w ust. 1, nie podlegają osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, które prowadzą wstępne magazynowanie odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych we własnym zakresie.	Należy zwolnić osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami z odpowiedzialności karnej za nieselektywne magazynowanie w miejscu wytworzenia odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z prac prowadzonych przez nie we własnym zakresie, ponieważ jest to wymóg bardzo trudny do spełnienia w przypadku zabudowy wielomieszkaniowej. Przy zabudowie wielomieszkaniowej jest możliwość zastosowania art. 28 Ustawy. Zgodnie z motywem 11 Dyrektywy 2018/851 to mimo iż definicja odpadów budowlanych i rozbiórkowych odnosi się w sposób ogólny do odpadów powstających w wyniku prac budowlanych i rozbiórkowych, obejmuje ona również odpady pochodzące <u>z drobnych i samodzielnie wykonywanych prac budowlanych i wyburzeniowych w gospodarstwach domowych</u>. Odpady budowlane i rozbiórkowe należy rozumieć jako odpowiadające rodzajom odpadów objętych rozdziałem 17 wykazu odpadów ustanowionego decyzją 2014/955/UE w brzmieniu obowiązującym w dniu 4 lipca 2018 r.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepisy karne zostały zmienione. Odpowiedzialność karna za nieprzestrzeganie tego obowiązku nie będzie dotyczyć osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
267	art. 1 pkt 34	Proponuje się przesunięcie w czasie terminu wprowadzenia bezwzględnego obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych z planowanego obecnie 01.01.2021 r. do 01.01.2022 r. Ponadto, nowy rozdział 6a dotyczący odpadów budowlanych i rozbiórkowych powinien uwzględniać możliwość wytwarzania i przekazywania do zagospodarowania zmieszanych odpadów, np. o kodzie 17 01 07 (Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06) lub 17 09 04 (Zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03), których segregacja w czasie budowy, rozbiórki lub remontu nie jest możliwa. Nie jest doprecyzowane, czy pod pojęciem „odpady mineralne” rozumieć należy wszystkie odpady wyszczególnione w katalogu odpadów jako odpady o kodzie 17 01 07 lub 17 09 04 (podobnie jest w przypadku odpadów o kodzie 17 01 06* lub 17 09 03*). Proponowane zapisy o selektywnym zbieraniu i odbieraniu odpadów budowlanych i rozbiórkowych spowodują istotny wzrost kosztów oraz wydłużenie terminów robót rozbiórkowych i budowlanych, a także stworzą konieczność znalezienia odbiorców tych odpadów, którzy zagospodarują je zgodnie z ustawą, co ze względu na obecne uwarunkowania w tym sektorze może stanowić duży problem w skali całego kraju.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga częściowo przyjęta Określony w projekcie ustawy podział odpadów budowlanych i rozbiórkowych na wskazane frakcje wynika z brzmienia transponowanej dyrektywy. Odpady powinny być selektywnie zbierane „u źródła” ich powstawania, co zapewni największą ich przydatność do recyklingu. Przesunięto termin wejścia w życie tego przepisu o 2 lata.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego	

	Ustawa nie daje możliwości przekazywania odpadów do celów badawczych lub przeprowadzenia testów na prototypowych i nowych instalacjach co mogłoby służyć wspieraniu badań i innowacji dotyczących zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów, a tym samym – w odpowiedniej perspektywie czasowej – także obniżeniu związanych z tym kosztów. Szczegółowe uzasadnienie: W kontekście proponowanego w projekcie wprowadzenie bezwzględnego obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych (art. 101a.) należy zwrócić uwagę na następujące kwestie: 1. W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie, przy czym za nie stosowanie się do tego wymogu wprowadzono karę aresztu lub grzywny (art. 187a). 2. Zgodnie z obecną wersją projektu przepisy te zaczną obowiązywać już z dniem 01.01.2021 r. Ze względu na m.in.: już zawarte umowy remontowe oraz duże trudności organizacyjne jak: ☐ konieczność wydzielenia dodatkowych miejsc magazynowania na odpady cegły, kamieni czy gipsu (przy braku obecnych możliwości w tym zakresie ze względu na małe zapotrzebowanie i tworzące się zapasy już magazynowanych materiałów, w szczególności skruszonego gruzu); ☐ konieczność wydzielenia ze strumieni wytwarzanych odpadów budowlanych i rozbiórkowych (poza już oddzielanymi drewnem, metalami, tworzywami, betonem i cegłą) również gipsów, odpadów mineralnych (płytki, materiały ceramiczne oraz kamienie; przedsiębiorcy nie będą w stanie wypełnić takich obowiązków i dostosować się do wymagań we wskazanym przez ustawodawcę terminie. 3. W tym kontekście należy również zwrócić uwagę na uciążliwość tego zapisu powodowaną brakiem możliwości unieszkodliwienia odpadów zbieranych selektywnie poprzez składowanie (ustawa wprowadza zakaz). Przy takich zapisach należy zatem spodziewać się znacznego podniesienia kosztów nie tylko demontażu, rozbiórek oraz remontów, ale również odbioru takich odpadów. Najprawdopodobniej koszty te znacznie przewyższą obecne koszty zagospodarowania tego typu odpadów, co w połączeniu z bardzo prawdopodobnymi karami za przekroczenie czasu magazynowania (ze względu na już obserwowany brak popytu oraz ograniczone zdolności przerobowe trudniących się tym przedsiębiorstw) skutkowało będzie kolejnymi obciążeniami finansowymi. 4. W przedłożonym projekcie ustawa nie przewiduje, że obiekty budowlane wznoszone są z różnych materiałów, które nie zawsze dają się rozdzielić podczas rozbiórki. Powstaje wątpliwość jak należy traktować przypadki, gdy fizycznie podmiot nie jest w stanie rozdzielić mechanicznie poszczególnych odpadów (np. drewno w dużym stopniu jest zanieczyszczane; metale		

		połączone są z izolacją i mechanicznie nie ma możliwości selektywnie rozdzielić odpadów)? Zmieniany art. 101a ustawy o odpadach powinien zostać w tym zakresie doprecyzowany. 5. W art. 17 dodano zapis ust. 2 o treści: „W celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, wykorzystuje się instrumenty ekonomiczne i inne środki, w szczególności wybrane spośród przykładowych instrumentów i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy.” W załączonym projekcie brak załącznika 4a lub zapisu wskazującego dodanie tego załącznika. 6. W dodanym nowym art. 19a ust. 1 („W celu zapobiegania powstawaniu odpadów stosuje się środki, które co najmniej”), w pkt. 6) wprowadzono zapis , że jednym ze sposobów zapobiegania jest „zmniejszenie powstawania odpadów związanych z [...] oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik;”. Zwracamy uwagę, że postulat ten wydaje się mało realny lub wręcz niemożliwy do spełnienia. 7. W punkcie 10 załącznika nr 2 do projektu ustawy jednym z przykładów instrumentów ekonomicznych i innych środków zachęcających do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami jest wspieranie badań i innowacji dotyczących zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów. Zgodnie z obowiązującymi zapisami ustawy o odpadach, odpady można przekazywać tylko i wyłącznie podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich zbieranie lub przetwarzanie. Ustawa nie daje możliwości przekazywania odpadów do celów badawczych lub przeprowadzenia testów na prototypowych i nowych instalacjach. Aby móc rozwijać nowe technologie i prowadzić badania należy stworzyć instrumenty prawne aby móc legalnie i wg ustalonych zasad przekazać próbki odpadów w różnych ilościach. Przy obecnych wymaganiach ustawy o odpadach laboratoria nie mają możliwości posiadania decyzji na odzysk wielu rodzajów odpadów. Ponadto zwracamy uwagę, iż jednym z etapów badań możliwości wykorzystania odpadów może być etap prób półtechnicznych do których wykorzystywane są odpady w większej ilości niż do samych badań laboratoryjnych. Takie badania pozwalają sprawdzić i/lub potwierdzić czy proces przetwarzania odpadów jest uzasadniony i otrzymuje się zamierzony cel.	W projekcie znajduje się odwołanie do załącznika 4a w art. 1 w pkt. 37. Przepis określa jakie cele mają osiągnąć zastosowane środki. Określenie działań i sposób realizacji środków dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów następuje w ramach programu zapobiegania powstawaniu odpadów Załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków. Określenie działań i sposób realizacji środków następuje w ramach planów gospodarki odpadami i programu zapobiegania powstawaniu odpadów.		
268	Art. 1 dodanie rozdziału	Dodaje się: Rozdział 5a Surowce Wtórne Art. X 1. Określone rodzaje odpadów, z mocy prawa, stają się surowcami wtórnymi, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:	Postulat wprowadzenia nowej kategorii Surowców Wtórnych do ustawy o odpadach wpisuje się w cele polityki gospodarowania odpadami i gospodarki o obiegu zamkniętym Unii Europejskiej, w szczególności planu działań ogłoszonego w dniu 12 marca 2020 r. w dokumencie pn.: Circular Economy Action Plan. Funkcjonujące w obowiązującej Ustawie o odpadach pojęcia „produktu ubocznego” oraz „utrąty statusu odpadu” nie wyczerpują możliwości wykorzystania odpadów w sposób bezpieczny i zgodny z ogólnymi zasadami gospodarki odpadami i hierarchią postępowania z odpadami, ale jednocześnie w sposób	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

		a) nie są odpadami niebezpiecznymi w rozumieniu art. 3 ust. 4 b) możliwe jest ich zastosowanie w procesie technologicznym lub produkcyjnym, c) istnieje rynek takich surowców wtórnych lub popyt na nie. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki [w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu] określi, w drodze rozporządzenia listę surowców wtórnych, kierując się ich rodzajem, względami ochrony środowiska oraz możliwością ich dalszego wykorzystania w procesach produkcyjnych i technologicznych, istotnych z punktu widzenia redukcji zużycia surowców pierwotnych. 3. Dopuszcza się łączne magazynowanie odpadów i surowców wtórnych, a także magazynowanie surowców wtórnych w miejscach przeznaczonych do magazynowania odpadów, jeżeli w całości są kierowane do przetwarzania w tym samym procesie.	zapewniający odzyskanie szeregu cennych surowców. Z tego powodu, jako tymczasowe rozwiązanie, proponujemy wprowadzenie do ustawy o odpadach do przepisów nowej kategorii odpadów: „surowców wtórnych”, która będzie funkcjonować obok dotychczasowych, wyżej wskazanych pojęć. Istotą wprowadzenia nowej kategorii odpadów („surowców wtórnych”) jest złagodzenie części obowiązków wynikających z Ustawy o odpadach, związanych z gospodarką odpadami w stosunku do surowców wtórnych, które muszą spełniać wszystkie niezbędne wymogi dot. odpadów pomimo, iż „surowce wtórne” nie stwarzają niebezpieczeństwa dla środowiska, życia i zdrowia ludzi. Powyższy postulat wzmacnia, pogłębia i rozszerza na wielu płaszczyznach Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca Dyrektywę 2008/98/WE (dalej jako „Dyrektywa odpadowa 2018”), poprzez wprowadzenie poprawy efektywności wykorzystania zasobów i zapewnienia, aby odpady były w pierwszej kolejności cenione jako zasoby, mające szerokie zastosowanie, co może przyczynić się do zmniejszenia zależności Unii, w tym Polski, od importu surowców i ułatwić przejście na bardziej zrównoważoną gospodarkę materiałami oraz model GOZ. Cele te powinny zostać osiągnięte m.in. poprzez wprowadzenie definicji odzysku materiałów, w celu objęcia nią również innych form odzysku, takich jak powtórne przetwarzanie odpadów na surowce wtórne do celów inżynierskich przy budowie dróg lub innej infrastruktury, wysokiej jakości recykling odpadów oraz zwiększenie wykorzystania wysokiej jakości surowców wtórnych. HIPH nadmienia, że nie wszystkie rodzaje odpadów wykorzystywane w procesie produkcyjnym mogą być zastosowane bez dalszego przetwarzania, a co za tym idzie odpady takie nie zostaną uznane za produkty uboczne, czyli dalej pozostaną odpadami. W przypadku	

			złomu stalowego, wykorzystywanego do produkcji stali, nie jest możliwa również utrata przez odpad złomowy statusu odpadu, z powodu chaosu legislacyjnego związanego z treścią Rozporządzenia Komisji (UE) ustanawiające kryteria określające, kiedy pewne rodzaje złomu przestają być odpadami na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Nr 333/11), będącego rozporządzeniem martwym i niemożliwym do zastosowania w praktyce z powodu zbyt wysokich wymagań w stosunku do czystości złomu, który może utracić status odpadów, co jest powszechnym problemem na terenie całej Unii Europejskiej. Obowiązkowo dopuszczona powinna zostać możliwość łącznego magazynowania: surowców wtórnych, produktów ubocznych, odpadów, które utraciły status odpadów oraz odpadów, jeśli zostaną użyte w jednym procesie produkcyjnym lub technologicznym. W przeciwnym razie brak będzie możliwości praktycznego zastosowania surowców wtórnych przez przedsiębiorstwa. Powstawanie niektórych rodzajów odpadów w procesie produkcji wyrobów stalowych, świadczy o wysokiej skuteczności wprowadzonych rozwiązań technologicznych, mających na celu redukcję negatywnego wpływu na środowisko. Co więcej, można wręcz powiedzieć, że celem Dyrektywy IED było zwiększenie ilości odpadów wychwytywanych na filtrach w celu zmniejszenia szkodliwych emisji do powietrza. Dlatego też w pracach legislacyjnych nad wprowadzeniem GOZ do ustawy o odpadach należy uwzględniać specyfikę miejsca powstawania odpadów, ich charakterystykę oraz powiązanie z procesami przemysłowymi. Pewnych rodzajów odpadów nie da się uniknąć i zmniejszyć ich ilości bez negatywnego wpływu na proces technologiczny oraz skalę produkcji. Wprowadzanie celów redukcyjnych ilości powstających odpadów powinno co do zasady dotyczyć odpadów,	

			gdzie zgodnie z Nowym Planem Działań GOZ potencjał do redukcji jest znaczący, jak np. odpadów komunalnych czy opakowaniowych, co do których występuje problem recyklingu. Natomiast, powstające w trakcie procesu produkcyjnego odpady mają charakter użytkowy i mogą być z powodzeniem zagospodarowane w innych sektorach gospodarki. Głównymi odpadami pochodzącymi z procesu produkcji stali, mającymi charakter użytkowy, są: żużel, gazy technologiczne, a także pyły i szlamy. Wykorzystanie w gospodarce tego typu wyrobów powinno być bezwzględnie promowane zgodnie z ideą GOZ w stosunku do będących ich użytkowym substytutem wyrobów pozyskiwanych bezpośrednio z natury (surowców pierwotnych). HIPH proponuje ustanowienie kategorii Surowców Wtórnych dla co najmniej następującej grupy odpadów z sektora stalowego: 1. Złom stalowy (złom żelaza i stali), 2. Zendra i zgorzelina, 3. Żużel hutniczy z sektora hutniczego, 4. Pyły hutnicze, 5. Pyły wapniowe, 6. Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe, Złom metali nieżelaznych.		
269	Art. 2 pkt 1	Według projektu ustawy odpady budowlane i rozbiórkowe przestają być odpadami komunalnymi, nawet jeżeli pochodzą z gospodarstw domowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 projektu zakłada się, że do postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi z gospodarstw domowych będą miały zastosowanie przepisy dotyczące postępowania z odpadami komunalnymi. Wnioskujemy o doprecyzowanie jakie dokładnie przepisy będą miały zastosowanie. Czy takie odpady będą mogły być odbierane tylko przez podmioty wpisane do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbioru odpadów komunalnych? Czy odbiór takich odpadów ma się odbywać w oparciu o KPO czy KPOK? Obecne brzmienie przepisów nie jest jednoznaczne i będzie prowadzić do rozbieżności w jego interpretacji.		Uwaga nieprzyjęta. Będą miały zastosowanie przepisy ustawy ucpg z wyjątkiem sprawozdawczości. Oznacza to że odbieranie w systemie gminnym będzie się odbywało na zasadach takich jak odbiór odpadów komunalnych	FBSerwis SA
270	Art. 2 pkt 4	Zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Art. 2 pkt 4 (zmiana w art. art.3b ust.2b)	Zgodnie z obecnie zaprezentowanym podejściem poziom składowanie przekracza poziom 100 %.	Uwaga przyjęta	PKN ORLEN S.A.

		Spółka proponuje rozwiązanie jako stosunek odwrotny do proponowanego, czyli poziom składowania to stosunek składowanych do wytworzonych, a nie wytworzonych do składowanych.			
271	Art. 2 pkt 4	Konieczność doprecyzowania.	W art. 3b zabrakło harmonogramu osiągania poziomów recyklingu w latach 2021 – 2024. Należy doprecyzować, czy w tych latach poziom recyklingu ma wynosić 50%, jak w roku 2020, czy też ma być stopniowo zwiększany, aby w 2025 osiągnąć 55%.	Uwaga nieprzyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy zmieniającej ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektóre inne ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br.	Konfederacja Lewiatan
272	Art. 2 pkt 4 lit. b	Sposób obliczania poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych został błędnie określony. Poprawny sposób obliczania tego poziomu to stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi (licznik) do masy wytworzonych odpadów komunalnych (mianownik).		Uwaga nieprzyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy zmieniającej ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektóre inne ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br.	FBSerwis SA
273	Art. 2. pkt 4 lit. b	Wnosimy o dołączenie do przedłożenia sejmowego projektu ustawy przepisów określających proponowanych poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w latach 2021-2024.		Uwaga nieprzyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy zmieniającej ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektóre inne ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br. W tej ustawie są określone poziomy	Towarzystwo na rzecz Ziemi, Polskie Stowarzyszenie Zero Waste, Polska Zielona Sieć
274	Art. 2. pkt 4 lit. b	Wnosimy o zmianę błędnego zapisu w brzmieniu: <i>1b. Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oblicza się jako stosunek masy wytworzonych odpadów komunalnych do masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi.</i> na <i>1b. Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych.</i>		Uwaga nieprzyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy zmieniającej ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektóre inne ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br.	Towarzystwo na rzecz Ziemi, Polskie Stowarzyszenie Zero Waste, Polska Zielona Sieć
275	Art. 2. pkt 4 lit. b	zachowanie dotychczasowego sposobu obliczania poziomów recyklingu i odzysku odpadów do czasu wypracowania metody najkorzystniejszej w skali całego Kraju, co najmniej do końca roku 2024. Poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia w wysokości 55% w odniesieniu do wszystkich wytworzonych odpadów, gminy będą musiały osiągnąć dopiero w 2025 oraz odpowiednio 60% i 65% za rok		Uwaga nieprzyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy zmieniającej ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektóre inne ustawy	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

		2030 oraz 2035. Stąd do 2024 roku powinny zostać zachowane zasady wypracowane dotychczas. Wprowadzenie nowego sposobu obliczania poziomu recyklingu wymaga przygotowania kraju pod względem infrastrukturalnym, zabezpieczenia instalacji prowadzących recykling odpadów surowcowych oraz bioodpadów. Powyższe zagadnienie zostało odmiennie uregulowane w art. 2 pkt 3 projektu ustawy z dnia 13 października 2020 roku. Ponadto wskazujemy na błędnie pod względem matematycznym sformułowany zapis odnoszący się do sposobu obliczania poziomów recyklingu (art. 2 pkt 4 lit. b w zakresie dodania ust. 1b). W tym zakresie wnioskujemy o dokonanie stosowanych zmian w zapisach projektu ustawy,	uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br. (w tej ustawie znajdują się rozwiązania dotyczące poziomów).	
276	Art. 2 pkt 4 lit. d	Sposób obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych został błędnie określony. Poprawny sposób obliczania tego poziomu to stosunek masy odpadów komunalnych zeskładowanych (licznik) do masy wytworzonych odpadów komunalnych (mianownik). Ponadto wnioskujemy o uwzględnienie w poziomie składowania tylko odpadów komunalnych przekazanych do składowania, bez odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przekazanych do składowania. Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do podjęcia środków niezbędnych do zagwarantowania, by do 2035 r. zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 10% całkowitej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych. Zatem wliczanie (jak zakłada projekt) do poziomu składowania również odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych stanowi nadregulację i będzie powodowało dodatkowe problemy w osiągnięciu dopuszczonych poziomów. Należy zauważyć, że zagospodarowywanie odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych nie zależy od gminy lub podmiotu odbierającego odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, tylko od instalacji przetwarzających te odpady. Tym samym po przekazaniu przez podmiot odbierający odpady komunalne do instalacji, odbierający odpady (i) wyzbywa się władztwa nad odpadami, (ii) nie ma wpływu na faktyczne zagospodarowanie odpadów przez instalację, tj. czy odpady po przetworzeniu zostaną przekazane do składowania czy innego procesu. Zatem nakładanie kary na gminę lub ww. podmiot za nieosiągnięcie poziomów składowania w sytuacji, gdy podmioty te nie mają wpływu na ostateczny sposób zagospodarowania odpadów (tj. czy instalacja prześle odpady do składowania czy zagospodaruje w inny sposób) (i) jest obiektywnie niesprawiedliwe, (ii) nieadekwatne do wagi naruszenia, (iii) i w żaden sposób nie służy osiągnięciu celów z powodu których kara jest nakładana. Z tych powodów, do określenia poziomów składowania nie powinny być wliczane odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych.	Uwaga przyjęta.	FBSerwis SA
277	Art. 2 pkt 5	Dotyczy sformułowania: <i>[...] odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek [...]</i> Przyjęcie zapisu w przedłożonym przez Ministerstwo brzmieniu spowoduje problemy z poprawnym rejestrowaniem i sprawozdawaniem o tym rodzaju odpadów. Ministerstwo powinno rozstrzygnąć w odpowiednim rozporządzeniu pod jakim kodem powinny być odbierane te odpady, warunkach ich tymczasowego magazynowania oraz sposobach unieszkodliwiania, biorąc pod uwagę, że w grupie 20 nie ma	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Towarzystwo na rzecz Ziemi, Polskie Stowarzyszenie Zero Waste, Polska Zielona Sieć

		odpowiedniego kodu dla tego rodzaju odpadów niebezpiecznych. Proponowane rozwiązanie powinno być przedstawione wraz z projektem ustawy.		
278	Art. 2 – dodanie pkt	Wskazanie instalacji zagospodarowania odpadów- art. 6d ust. 4 pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach; Zgodnie z art. 6d ust. 4 pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wójt, burmistrz lub prezydent miasta w przypadku sporządzania dokumentów zamówienia określa w nich m.in. instalacje, w szczególności instalacje komunalne, do których podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, jest obowiązany przekazać odebrane odpady – w przypadku udzielania zamówienia publicznego na odbieranie odpadów od właścicieli nieruchomości lub zobowiązuje do wskazania takich instalacji w ofercie – w przypadku udzielania zamówienia publicznego na odbieranie i zagospodarowywanie tych odpadów; w przypadku niewielkich ilości odebranych odpadów selektywnie zbieranych możliwe jest wskazanie podmiotu zbierającego te odpady Rozwiązania te mają zagwarantować, że odpady będą przetwarzane w miejscach do tego przystosowanych, w sposób minimalizujący zagrożenie dla środowiska. Złożenie już w ofercie oświadczenia, w jakiej instalacji odpady odebrane od zamawiającego będą przetwarzane pozwala na weryfikację, czy założenia wykonawcy co do sposobu realizacji zamówienia gwarantują jego należyte i zgodne z prawem wykonanie. Brak tego typu oświadczeń w ofercie skutkuje natomiast tym, że zamawiający wiedzę co do tego, gdzie trafią odebrane od niego odpady posiędzie dopiero na etapie realizacji umowy. Jest to zdecydowanie zbyt późno, bowiem w sytuacji, gdy instalacja nie będzie spełniała wymogów prawa, nim zamawiający podejmie odpowiednie kroki (np. wezwie wykonawcę do zmiany instalacji na taką, która posiada wymagane prawem zezwolenia pod rygorem natychmiastowego wypowiedzenia umowy), odpady mogą zostać przetworzone w miejscu do tego niewyznaczonym, w sposób zagrażający środowisku. W przypadku innych zamawiających niż gmina nie ma wprost wyrażonej podstawy prawnej do tego, by taki zamawiający żądał wskazywania w ofercie instalacji, do których trafia odpady – art. 6d ust. 4 pkt 5 ucpg nie ma tu zastosowania. Wnosimy o zmianę przepisu w taki sposób, by dotyczył on wszystkich zamawiających w postępowaniu na odbiór lub zagospodarowanie odpadów komunalnych. Wykonawca winien wskazać instalacje, do których będzie przekazywał do zagospodarowania poszczególne rodzaje (frakcje) odpadów komunalnych odebranych od Zamawiającego, z dopuszczeniem możliwości wskazania – w przypadku niewielkich ilości odpadów – zamiast instalacji, podmiotu zbierającego takie odpady. Zawarcie już w ofercie oświadczenia odnośnie tego, w jakich instalacjach odpady będą przetwarzane jest przejawem transparentności i pozwala na prawidłową weryfikację oferty pod kątem spełnienia wymagań związanych z ochroną środowiska. Zamawiający, wybierając ofertę, zyskuje wiedzę, gdzie będą przetwarzane jego odpady, a więc od początku może zachować pełną kontrolę nad swoimi odpadami. Jest to szczególnie istotne, jeśli uwzględni się, że przekazanie odpadów do instalacji, która nie posiada właściwych zezwoleń, ma ten skutek, że na podmiot prowadzący instalację nie przechodzi odpowiedzialność za odpad (art. 27 ust. 3 u.o.). W takim postępowaniu jak niniejsze priorytetem dla Zamawiającego winno być	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami

		zapewnienie by wykonawca w sposób właściwy postępował z odebranymi odpadami, zwłaszcza, że nie właściwe postępowanie wykonawcy może prowadzić do odpowiedzialności samego zamawiającego.			
279	Art. 2 pkt 6 lit. b	W art. 2 projektu z dnia 13.10.2020r. w punkcie 6 b, prawodawca słusznie daje możliwość gminom ustanowienia limitów ilości zużytych opon i odpadów wielkogabarytowych, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę ryczałtową za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ograniczenie takie powinno być również przywrócone w odniesieniu do odpadów biodegradowalnych ogrodowych - tzw. zielonych. Wynika to z faktu drastycznie nierównomiernego wytwarzania tych odpadów przez poszczególnych mieszkańców gmin. Właściciel nieruchomości 1 000 m2 będzie wytwarzał tych odpadów zdecydowanie mniej niż właściciel 10 000 m2. Należy mieć także na uwadze, że w kraju brakuje mocy przerobowych instalacji do zagospodarowania tego rodzaju odpadów. W związku z powyższym gminy w zależności od możliwości powinny mieć prawo do reglamentacji ilości tych odpadów odbieranych od mieszkańców. Brak limitów dla tych odpadów przekłada się to także na rosnące opłaty ponoszone przez mieszkańców.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Rada RIPOK
280	Art. 2 pkt 6 lit. b	W art. 2 projektu z dnia 13.10.2020r. w punkcie 6 b, prawodawca słusznie daje możliwość gminom ustanowienia limitów ilości zużytych opon i odpadów wielkogabarytowych, stanowiących odpady komunalne oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę ryczałtową za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ograniczenie takie powinno być również przywrócone w odniesieniu do odpadów biodegradowalnych ogrodowych - tzw. zielonych. Wynika to z faktu drastycznie nierównomiernego wytwarzania tych odpadów przez poszczególnych mieszkańców gmin. Właściciel nieruchomości 1000 m2 będzie wytwarzał tych odpadów zdecydowanie mniej niż właściciel 10000 m2. Należy mieć także na uwadze, że w kraju brakuje mocy przerobowych instalacji do zagospodarowania tego rodzaju odpadów. W związku z powyższym gminy w zależności od możliwości powinny mieć prawo do reglamentacji ilości tych odpadów odbieranych od mieszkańca. Brak limitów dla tych odpadów przekłada się to także na rosnące opłaty ponoszone przez mieszkańców.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, uzyskał wpis do wykazu prac Rady Ministrów UD163. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
281	Art. 2 – dodanie pkt	Dotyczy obecnie obowiązującego zapisu art. 90a ust. 5 podpunkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Zgodnie z art. 9n Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości sporządza	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt	ZGO Sp. z o.o. w Jarocinie – Wielkopolskie

		Obecny zapis w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach: „1) przedsiębiorcy odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości dwa razy w roku: za pierwsze półrocze – w terminie do 15 lipca i za drugie półrocze – w terminie do 15 stycznia;” Proponowana zmiana: „1) przedsiębiorcy odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości raz w roku – w terminie do 15 stycznia z poprzedni rok kalendarzowy;”	<u>roczne</u> sprawozdanie i przekazuje je wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta w terminie do 31 stycznia za poprzedni rok kalendarzowy. <u>W związku z powyższym niezrozumiałym staje się</u> art. 90a ust. 5 podpunkt 1 Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, z którego wynika, że prowadzący instalację komunalną przekazuje przedsiębiorcy odbierającym odpady od właścicieli nieruchomości <u>w systemie półrocznym</u> informację o odpadach, które poddał procesowi przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku innymi metodami lub przekazał w tym celu innemu posiadaczowi odpadów.	ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Obecnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska kontynuowane są prace nad Programem Czystość Plus. W celu usprawnienia, prace są prowadzone w ramach dwóch projektów. Projekt bardziej kompleksowy, uzyskał wpis do wykazu prac Rady Ministrów UD163.. W ramach konsultacji, opiniowanie i uzgodnień będzie można wypracować wspólne rozwiązania w zakresie odpadów komunalnych.	Centrum Recyklingu
282	art. 3 pkt 3 lit. d	8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań;	Należy doprecyzować, że definicji odpadów opakowaniowych nie spełniają wyłącznie odpady powstające w procesie produkcji opakowań. Definicję odpadów opakowaniowych spełniają bowiem na przykład odpady w postaci uszkodzonych opakowań powstających w procesie produkcji wyrobów w opakowaniach (napełnianie itp.).	Uwaga przyjęta. Treść definicji zostanie dostosowana do dyrektywy 94/62/WE. Wyraz „odpadów” zostanie zamieniony na „pozostałości” oraz usunięty zostanie wyraz „opakowań”.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
283	art. 3 pkt 3 lit. d	8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań;	Należy doprecyzować, że definicji odpadów opakowaniowych nie spełniają wyłącznie odpady powstające w procesie produkcji opakowań. Definicję odpadów opakowaniowych spełniają bowiem na przykład odpady w postaci uszkodzonych opakowań powstających w procesie produkcji wyrobów w opakowaniach (napełnianie itp.).	Uwaga przyjęta. Treść definicji zostanie dostosowana do dyrektywy 94/62/WE. Wyraz „odpadów” zostanie zamieniony na „pozostałości” oraz usunięty zostanie wyraz „opakowań”.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
284	Art. 3 pkt 3 lit. d	Zdaniem PTG, doprecyzowania wymaga również definicja odpadów opakowaniowych, w odniesieniu do których postuluje się doprecyzowanie, iż do odpadów opakowaniowych nie zalicza się odpadów powstających w procesie produkcji opakowań. Mowa tu – przykładowo - o uszkodzonych opakowaniach, powstających w procesie produkcji wyrobów w opakowaniach. Z tego też względu PTG proponuje dodanie w art. 3 pkt. 3 lit. d) ppkt-u 8) w brzmieniu: „odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14		Uwaga przyjęta. Treść definicji zostanie dostosowana do dyrektywy 94/62/WE. Wyraz „odpadów” zostanie zamieniony na „pozostałości” oraz usunięty zostanie wyraz „opakowań”.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze

		grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań lub w procesie napełniania opakowań przed wprowadzeniem na rynek”.			
285	art. 3 pkt 3 lit. d	Doprecyzowanie definicji odpadów opakowaniowych. Należy wyraźnie doprecyzować, że definicji odpadów opakowaniowych nie spełniają m.in. odpady powstające w procesie produkcji opakowań. Proponowaną w ustawie definicję odpadów opakowaniowych spełniają na przykład odpady w postaci uszkodzonych opakowań powstających w procesie produkcji wyrobów w opakowaniach (napełnianie itp.). Dlatego w art. 3 pkt. 3 lit. d) proponujemy dodanie ppkt-u 8) w brzmieniu: „odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań lub w procesie napełniania opakowań przed ich wprowadzeniem na rynek”.		Uwaga przyjęta. Treść definicji zostanie dostosowana do dyrektywy 94/62/WE. Wyraz „odpadów” zostanie zamieniony na „pozostałości” oraz usunięty zostanie wyraz „opakowań”.	Krajowa Izba Gospodarcza
286	art. 3 pkt 3 lit. d	8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań;	Należy doprecyzować, że definicji odpadów opakowaniowych nie spełniają wyłącznie odpady powstające w procesie produkcji opakowań. Definicję odpadów opakowaniowych spełniają bowiem na przykład odpady w postaci uszkodzonych opakowań powstających w procesie produkcji wyrobów w opakowaniach (napełnianie itp.).	Uwaga przyjęta. Treść definicji zostanie dostosowana do dyrektywy 94/62/WE. Wyraz „odpadów” zostanie zamieniony na „pozostałości” oraz usunięty zostanie wyraz „opakowań”.	Konfederacja Lewiatan
287	art. 3 pkt 3 lit. e	[...] 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napełnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;	Słownikowa definicja pojęcia „pojemnik” wskazuje, że jest to „naczynie lub zbiornik do gromadzenia i przechowywania różnych rzeczy”, natomiast słownikowa definicja pojęcia „obudowa” wskazuje, że jest to „część zewnętrzna urządzenia”. Zastosowanie w ustawowej definicji opakowania wielomateriałowego pojęć „pojemnik” i „obudowa” spowoduje powstanie znacznych wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do opakowań wielomateriałowych, które nie składają się z pojemnika i z obudowy w potocznym rozumieniu tych pojęć. Powyższe dotyczy na przykład worków trójwarstwowych, kartonów do żywności płynnej, owinięć, zakrywek do słoików, etykiet czy torebek do przypraw, które w wielu przypadkach stanowią opakowania wielomateriałowe, mimo iż nie składają się z pojemników i obudów.	Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"

288	art. 3 pkt 3 lit. e	[...] 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napełnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;	Słownikowa definicja pojęcia „pojemnik” wskazuje, że jest to „naczynie lub zbiornik do gromadzenia i przechowywania różnych rzeczy”, natomiast słownikowa definicja pojęcia „obudowa” wskazuje, że jest to „część zewnętrzna urządzenia”. Zastosowanie w ustawowej definicji opakowania wielomateriałowego pojęć „pojemnik” i „obudowa” spowoduje powstanie znacznych wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do opakowań wielomateriałowych, które nie składają się z pojemnika i z obudowy w potocznym rozumieniu tych pojęć. Powyższe dotyczy na przykład worków trójwarstwowych, kartonów do żywności płynnej, owinięć, zakrywek do słoików, etykiet czy torebek do przypraw, które w wielu przypadkach stanowią opakowania wielomateriałowe, mimo iż nie składają się z pojemników i obudów.	Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
289	art. 3 pkt 3 lit. e	[...] 9) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację przez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone; przed powtórным napełnieniem lub ponownym użyciem opakowanie może być poddane procesom czyszczenia , opakowanie to staje się odpadem opakowaniowym z chwilą gdy przestaje być wyrobem wielokrotnego użytku;	Żadne czynności niewpływające na strukturę opakowania ani jego funkcjonalność, a wymagane przed ponownym napełnieniem opakowania lub użyciem do tego samego celu zapewnienia odpowiedniej jakości substancji, którą to opakowanie będzie napełniane, nie powinny być traktowane jako proces odzysku odpadu (przede wszystkim mycie takich opakowań).	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
290	art. 3 pkt 3 lit. e	„[...] 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika	Definicja pojęcia „pojemnik”, którą znajdujemy w słowniku określa, że jest to „naczynie lub zbiornik do gromadzenia i przechowywania różnych rzeczy”, natomiast definicja pojęcia „obudowa” określa, że jest to „część zewnętrzna urządzenia”.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

		wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napęnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;”	Zastosowanie w ustawowej definicji opakowania wielomateriałowego pojęć „pojemnik” i „obudowa” spowoduje powstanie znacznych wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do opakowań wielomateriałowych, które nie składają się z pojemnika i z obudowy w potocznym rozumieniu tych pojęć. Przykładowo opakowaniem wielomateriałowym jest big-bag dwuwarstwowy mimo iż nie składa się z pojemnika i obudowy.		
291	art. 3 pkt 3 lit. e	zapisy wzbudzające wątpliwości interpretacyjne: czy projektowana definicja „opakowań wielomateriałowych” obejmie także opakowania typu DPPL - duże pojemniki do przewozu luzem?		Uwaga zgłoszona po terminie. Nie jest to uwaga.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
292	Art. 3 pkt 3	Zmiany w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi Art. 3 pkt. 3 (art. 8 pkt 10) Opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napęnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie. Opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch różnych materiałów, których nie można rozdzielić ręcznie lub za pomocą prostych metod mechanicznych.	Rozszerzenie definicji może skutkować objęciem jej zakresem palety - pojemników powszechnie używanych w przemyśle, które dotychczas nie było uznawane za opakowanie wielomateriałowe. Taka klasyfikacja znacznie podniesie koszty ich zagospodarowania i nie ma uzasadnienia ekologicznego.	Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	PKN ORLEN S.A.
293	Art. 3 pkt 3	Opakowania wielomateriałowe Aktualna definicja tworzyw sztucznych odwołuje się do niezdefiniowanego pojęcia <i>materiałów</i> . Odwołanie to jest z reguły rozumiane jako odniesienie do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie wzorów oznakowania opakowań (Dz.U. 2014 poz. 1298), w którym wszelkie rodzaje tworzyw sztucznych są klasyfikowane jako jeden <i>materiał</i> . W praktyce opakowania składające się z warstw różnych tworzyw sztucznych bywają najbardziej problematyczne w recyklingu. Urealnienie regulacji w powyższym zakresie pozwoli na odniesienie		Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy. Propozycja wykracza poza zakres ustawy.	Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

		osiąganych poziomów do masy opakowań rzeczywiście zdalnych do takiego odzysku. Pozostaje to zbieżne z celem wyrażonym w akapicie czwartym preambuły dyrektywy 2018/852, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny podjąć środki służące <i>ograniczeniu zużycia opakowań nienadających się do recyklingu i nadmiernego opakowania</i> – oraz z projektowanym art. 19a ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. <u>Proponowany art. 3 pkt 3 lit. e:</u> <i>e) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie:</i> „[...]” <i>10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napęlnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie; przez różne materiały rozumie się także tworzywa sztuczne różnego typu takie jak politereftalan etylenu, polietylen wysokiej gęstości, polichlorek winylu”.</i>			
294	Art. 3 pkt 3 lit. e	Artykuł 8, pkt 10) – zmiana definicji opakowania wielomateriałowego w art. 8, pkt 10) otrzymuje następujące brzmienie: 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, w którym żaden pojedynczy rodzaj materiału nie przekracza 95% masy opakowania jednostkowego, i w którym poszczególne warstwy które nie mogą być ręcznie oddzielone, i tworząc jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napęlnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;”,	Niewielkie domieszki innych materiałów w wielu przypadkach nie stanowią bariery dla recyklingu natomiast stanowić mogą istotne bariery administracyjne dla recyklera. Z uwagi na te bariery i stosunkowo niewielki volumen odpadów, recyklerzy rezygnują z recyklingu materiałów klasyfikowanych jako wielomateriałowe, choć z punktu widzenia recyklingu z powodzeniem materiały, które zawierają do 5% domieszek innych materiałów mogą być traktowane jako monomateriał. Istotnym elementem jest również ujednolicenie definicji funkcjonującej na innych rynkach UE.	Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego
295	art. 3 pkt 3 lit. e)	[...]” 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, ~~składającą się z pojemnika~~	Słownikowa definicja pojęcia „pojemnik” wskazuje, że jest to „naczynie lub zbiornik do gromadzenia i przechowywania różnych rzeczy”, natomiast słownikowa definicja pojęcia „obudowa” wskazuje, że jest to „część zewnętrzna urządzenia”.	Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	Konfederacja Lewiatan

		wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napelnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;	Zastosowanie w ustawowej definicji opakowania wielomateriałowego pojęć „pojemnik” i „obudowa” spowoduje powstanie znacznych wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do opakowań wielomateriałowych, które nie składają się z pojemnika i z obudowy w potocznym rozumieniu tych pojęć. Powyższe dotyczy na przykład worków trójwarstwowych, kartonów do żywności płynnej, owinięć, zakrywek do słoików, etykiet czy torebek do przypraw, które w wielu przypadkach stanowią opakowania wielomateriałowe, mimo iż nie składają się z pojemników i obudów.		
296	art. 3 pkt 3 lit. e	[...] 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, ~~składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napelnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;~~	Słownikowa definicja pojęcia „pojemnik” wskazuje, że jest to „naczynie lub zbiornik do gromadzenia i przechowywania różnych rzeczy”, natomiast słownikowa definicja pojęcia „obudowa” wskazuje, że jest to „część zewnętrzna urządzenia”. Zastosowanie w ustawowej definicji opakowania wielomateriałowego pojęć „pojemnik” i „obudowa” spowoduje powstanie znacznych wątpliwości interpretacyjnych w odniesieniu do opakowań wielomateriałowych, które nie składają się z pojemnika i z obudowy w potocznym rozumieniu tych pojęć. Powyższe dotyczy na przykład worków trójwarstwowych, kartonów do żywności płynnej, owinięć, zakrywek do słoików, etykiet czy torebek do przypraw, które w wielu przypadkach stanowią opakowania wielomateriałowe, mimo iż nie składają się z pojemników i obudów.	Uwaga nieprzyjęta. Definicja została przeniesiona wprost z dyrektywy.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
297	Art. 3 pkt 8	Artykuł 18, ustęp 1-5 – <i>usunięcie z ustawy całej kategorii odpadów po środkach niebezpiecznych, za wyjątkiem odpadów po środkach ochrony roślin (nowe brzmienie art. 18) oraz dostosowanie zakresu działania zawieranych dla odpadów po środkach niebezpiecznych dobrowolnych porozumień wyłącznie do tego rodzaju odpadów</i>	Mimo wprowadzenia obowiązku oddzielnego (od innych odpadów) odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych w polskim systemie selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych strumień takich odpadów nie został wydzielony.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres ustawy.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego

		8) w art. 18: a) ust 1-5 otrzymują brzmienie: 1. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać recykling odpadów opakowaniowych powstałych po tych środkach. 2. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany do sfinansowania kosztów zbierania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, o którym mowa w art. 43 ust. 1, oraz do odebrania od niego, na własny koszt, odpadów opakowaniowych po tych środkach. 3. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, samodzielnie albo przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25. 4. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi po tych środkach posiadaczowi odpadów. 4a. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin samodzielnie wykonujący obowiązki, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany zapewnić poziom recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych po tych środkach co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4. 5. Przepisy ust. 1-4a stosuje się także do wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych, z zastrzeżeniem, że	Ma to związek z następującymi względami praktycznymi: - niemożnością selektywnego zbierania ww. odpadów opakowaniowych z powodu braku cech odróżniających je od innych odpady opakowaniowych - niewielkim zagrożeniem dla środowiska i zdrowia ludzi, stwarzanym przez te odpady. Do odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych zalicza się także te, które nie mają kontaktu z tymi produktami i nie mogą być nimi zanieczyszczone. Natomiast opakowania bezpośrednie (mające kontakt z tymi środkami) trafiają obecnie do odpowiednich materiałowo strumieni odpadów komunalnych po całkowitym opróżnieniu (zalecenie takiego postępowania zamieszczamy na etykietach naszych produktów), a ewentualne niewielkie pozostałości zawartości mogą oddziaływać na środowisko i zdrowie w sposób nie większy niż resztki po wielu produktach spożywczych, kosmetycznych i farmaceutycznych trafiające do śmieci komunalnych z odpadami opakowaniowymi. Jednocześnie pragniemy zauważyć, że utworzenie dodatkowej kategorii <u>środków niebezpiecznych w odniesieniu do odpadów opakowaniowych</u> jest bezzasadne ze względu na fakt, że dla postępowania z odpadami opakowaniowymi i odpadami po produktach stwarzających zagrożenie z uwagi na swoje właściwości toksykologiczne lub ekotoksykologiczne, stosowanych do celów przemysłowych, profesjonalnych czy nawet konsumenckich (np. w rolnictwie, budownictwie, itd.) mają zastosowanie regulacje dotyczące <u>odpadów niebezpiecznych</u>. Polska jest również jedynym krajem Unii Europejskiej, w którym wprowadzono w polskim ustawodawstwie pojęcie <u>środków niebezpiecznych</u> i wymaganie	

		obowiązek, o którym mowa w ust. 1, polega na zorganizowaniu systemu przygotowania do recyklingu odpadów powstałych po produktach wprowadzonych do obrotu.”;	specjalnego postępowania z odpadami opakowaniowymi po tych środkach.		
298	art. 3 pkt 10	[...] 4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zalicza się masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia poddanych recyklingowi w procesie odzysku R3 wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 22 Ustawy o odpadach, przygotowaniem do ponownego użycia jest odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania. Zawężenie dopuszczalnego recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna wyłącznie do ich przygotowania do ponownego użycia (naprawa palet drewnianych) spowoduje, że podmioty eksploatujące instalacje do produkcji płyt drewnopochodnych oraz płyt wiórowych nie będą uprawnione do sporządzania dokumentów DPR, co spowoduje nieosiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu określonego dla odpadów opakowaniowych z drewna.	<u>Uwaga przyjęta.</u> <u>Wprowadzono doprecyzowanie, że ten rodzaj działania można zaliczyć do osiągniętego poziomu recyklingu.</u>	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
299	art. 3 pkt 10	[...] 4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zalicza się masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia poddanych recyklingowi w procesie odzysku R3 wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 22 Ustawy o odpadach, przygotowaniem do ponownego użycia jest odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania. Zawężenie dopuszczalnego recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna wyłącznie do ich przygotowania do ponownego użycia (naprawa palet drewnianych) spowoduje, że podmioty eksploatujące instalacje do produkcji płyt drewnopochodnych oraz płyt wiórowych nie będą uprawnione do sporządzania	<u>Uwaga przyjęta.</u> <u>Wprowadzono doprecyzowanie, że ten rodzaj działania można zaliczyć do osiągniętego poziomu recyklingu.</u>	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

			dokumentów DPR, co spowoduje nieosiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu określonego dla odpadów opakowaniowych z drewna.		
300	art. 3 pkt 10	Proponujemy zmiany w brzmieniu jak poniżej [...] 4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zalicza się masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia (<u>w procesie odzysku R12 lub R3) lub poddanych recyklingowi</u> w procesie odzysku R3 wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	Obecnie odpady drewna poddawane są zarówno procesom recyklingu w procesie R3 (procesy zautomatyzowane) oraz procesom przygotowania do ponownego użycia w procesie R3 lub R12 (procesy prowadzone poza instalacjami jak np. naprawy ręczne). Obecnie nie ma możliwości uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów drewnianych (np. palet) poza instalacjami w procesie R3, z uwagi na rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami, które przypisuje tym działaniom proces R12. Tym samym część masy odpadów drewnianych przygotowanych do ponownego użycia jako pełnoprawny produkt nie może być legalnie wykazana na dokumentach DPR, tylko z uwagi na zawężenie zakresu procesów przetwarzania jakie mogą być wykazywane w DPR. Sugerujemy rozważenie rozszerzenia proponowanego zapisu (oraz zapisów powiązanych znajdujących się w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz w razie potrzeby – we właściwych aktach wykonawczych). Zawężenie dopuszczalnego recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna wyłącznie do ich przygotowania do ponownego użycia (naprawa palet drewnianych) spowoduje, że podmioty eksploatujące instalacje do produkcji płyt drewnopochodnych oraz płyt wiórowych nie będą uprawnione do sporządzania dokumentów DPR, co spowoduje nieosiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu określonego dla odpadów opakowaniowych z drewna.	Uwaga przyjęta. Rozszerzono zapis o proces odzysku R12.	Konfederacja Lewiatan
301	art. 3 pkt 10	[...] 4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zalicza się	Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 22 Ustawy o odpadach, przygotowaniem do ponownego użycia jest odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w	<u>Uwaga częściowo przyjęta.</u>	Polska Izba Gospodarki Odpadami

		masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi w procesie odzysku R3 wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.	ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania. Zawężenie dopuszczalnego recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna wyłącznie do ich przygotowania do ponownego użycia (naprawa palet drewnianych) spowoduje, że podmioty eksploatujące instalacje do produkcji płyt drewnopochodnych oraz płyt wiórowych nie będą uprawnione do sporządzania dokumentów DPR, co spowoduje nieosiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu określonego dla odpadów opakowaniowych z drewna.	<u>Wprowadzono doprecyzowanie, że ten rodzaj działania można zaliczyć do osiągniętego poziomu recyklingu.</u>	
302	art. 3 pkt 10	„[...] 4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zalicza się masę odpadów opakowaniowych z drewna ~~przygotowanych do ponownego użycia~~ poddanych recyklingowi w procesie odzysku R3 wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”	Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 22 Ustawy o odpadach, przygotowaniem do ponownego użycia jest odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania. Zawężenie dopuszczalnego recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna wyłącznie do ich przygotowania do ponownego użycia (naprawa palet drewnianych) może spowodować trudności w uzyskaniu znacznie zwiększonego poziomu recyklingu określonego dla opakowań z drewna (brak możliwości uzyskania DPR od producentów płyt drewnopochodnych oraz płyt wiórowych) co dodatkowo wpłynie na podniesienie kosztów ich recyklingu przenoszonych na podmioty wprowadzające przedmiotowe opakowania na rynek krajowy w tym branży chemiczną.	Uwaga zgłoszona po terminie. <u>Uwaga częściowo przyjęta.</u> <u>Wprowadzono doprecyzowanie, że ten rodzaj działania można zaliczyć do osiągniętego poziomu recyklingu.</u>	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
303	art. 3 pkt 10	[...] 5. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które –	O ile w przypadku np. Odpadów opakowaniowych ze szkła zapis pozwala na precyzyjne określenie masy poddanej recyklingowi, o tyle np. w przypadku	Uwaga nieprzyjęta. Zapis pochodzi wprost z dyrektywy.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-

		po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie z nich odpadów, które nie są przedmiotem dalszego recyklingu opakowań – wchodzi do procesu recyklingu, w ramach którego odpady są faktycznie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.	opakowań typu tetrapack zapis jest nieprecyzyjny. Można bowiem domniemywać, że pojawią się sprzeczne interpretacje – z jednej strony opakowanie jest w całości podawane na instalację do przetwarzania (więc zasadne wydaje się stwierdzenie, że 100% masy poddawanej jest recyklingowi), z drugiej strony odpad po procesie stanowi znaczną część masy – co wskazuje na niewykazywanie go jako poddanemu recyklingowi (ale jego odsortowanie nie następuje w fazie wstępnej).		Edukacyjnych "Green"
304	Art. 3 pkt 10 lit. b)	Usunąć dodany ust. 5.	Zawarta w projekcie metoda potwierdzania masy odpadów poddanych recyklingowych jest niemożliwa do rzetelnego zewidencjonowania oraz skontrolowania. Aktualna formuła elektronicznej ewidencji odpadów w systemie BDO, nie pozwala na prześledzenie, jakim procesom zostały poddane przyjęte do zakładu odpady oraz jaka część ze strumienia odpadów opakowaniowych została zaklasyfikowana jako odpad ze wstępnych procesów przygotowywania odpadów do recyklingu. Przekazanie przetwarzającym dowolności w zakresie ustalania, jaka masa przyjętych odpadów opakowaniowych, stała się finalnym wsadem do procesu recyklingu, bez możliwości rzetelnego skontrolowania oświadczeń przetwarzającego, może prowadzić do zafałszowania przedstawiania danych oraz do powstawania szarej strefy w tym zakresie. Spowodować może to nieosiągnięcie celu wprowadzanej normy prawnej. Dotychczasowy zapis pozwalał na przejrzyste określenie mas odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu, na podstawie powstałych KPO, co ma swoje rzetelne odzwierciedlenie w systemie BDO. Zmiana sposobu poświadczania masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, bez wcześniejszego dostosowania obowiązującej formy elektronicznej ewidencji odpadów, doprowadzi do przedstawiania nieprawdziwych informacji w wystawianych dokumentach DPR. W przypadku potwierdzania recyklingu odpadów opakowaniowych w	Uwaga nieprzyjęta. Zapis pochodzi wprost z dyrektywy i wymagana jest jego transpozycja.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"

			formie dokumentów EDPR, nie będzie żadnej możliwości wyegzekwowania oraz sprawdzenia poprawności wystawiania dokumentów zgodnie z proponowaną zmianą przepisu. Należy tu również wskazać, że wskazany przepis odnosi się wyłącznie do kwestii wystawiania dokumentu DPR, w związku z czym różnicuje sposób potwierdzania recyklingu na podstawie dokumentów DPR i EDPR.		
305	Art. 3 pkt 10 lit. b)	Usunąć dodany ust. 5.	O ile w przypadku np. Odpadów opakowaniowych ze szkła zapis pozwala na precyzyjne określenie masy poddanej recyklingowi, o tyle np. w przypadku opakowań typu tetrapack zapis jest nieprecyzyjny. Można bowiem domniemywać, że pojawią się sprzeczne interpretacje – z jednej strony opakowanie jest w całości podawane na instalację do przetwarzania (więc zasadne wydaje się stwierdzenie, że 100% masy poddawanej jest recyklingowi), z drugiej strony odpad po procesie stanowi znaczną część masy – co wskazuje na niewykazywanie go jako poddanemu recyklingowi (ale jego odsortowanie nie następuje w fazie wstępnej). Zawarta w projekcie metoda potwierdzania masy odpadów poddanych recyklingowych jest niemożliwa do rzetelnego zewidencjonowania oraz skontrolowania. Aktualna formuła elektronicznej ewidencji odpadów w systemie BDO, nie pozwala na prześledzenie, jakim procesom zostały poddane przyjęte do zakładu odpady oraz jaka część ze strumienia odpadów opakowaniowych została zaklasyfikowana jako odpad ze wstępnych procesów przygotowywania odpadów do recyklingu. Przekazanie przetwarzającym dowolności w zakresie ustalania, jaka masa przyjętych odpadów opakowaniowych, stała się finalnym wsadem do procesu recyklingu, bez możliwości rzetelnego skontrolowania oświadczeń przetwarzającego, może prowadzić do zafałszowania przedstawiania danych oraz do powstawania szarej strefy w tym zakresie. Spowodować może to nieosiągnięcie celu wprowadzanej normy	Uwaga nieprzyjęta. Zapis pochodzi wprost z dyrektywy i wymagana jest jego transpozycja.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

			prawnej. Dotychczasowy zapis pozwalał na przejrzyste określenie mas odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu, na podstawie powstałych KPO, co ma swoje rzetelne odzwierciedlenie w systemie BDO. Zmiana sposobu poświadczania masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, bez wcześniejszego dostosowania obowiązującej formy elektronicznej ewidencji odpadów, doprowadzi do przedstawiania nieprawdziwych informacji w wystawianych dokumentach DPR. W przypadku potwierdzania recyklingu odpadów opakowaniowych w formie dokumentów EDPR, nie będzie żadnej możliwości wyegzekwowania oraz sprawdzenia poprawności wystawiania dokumentów zgodnie z proponowaną zmianą przepisu. Należy tu również wskazać, że wskazany przepis odnosi się wyłącznie do kwestii wystawiania dokumentu DPR, w związku z czym różnicuje sposób potwierdzania recyklingu na podstawie dokumentów DPR i EDPR.		
306	art. 3 pkt 10	[...] 5. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie z nich odpadów, które nie są przedmiotem dalszego recyklingu opakowań – wchodzi do procesu recyklingu, w ramach którego odpady są faktycznie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.	O ile w przypadku np. Odpadów opakowaniowych ze szkła zapis pozwala na precyzyjne określenie masy poddanej recyklingowi, o tyle np. w przypadku opakowań typu tetrapack zapis jest nieprecyzyjny. Można bowiem domniemywać, że pojawią się sprzeczne interpretacje – z jednej strony opakowanie jest w całości podawane na instalację do przetwarzania (więc zasadne wydaje się stwierdzenie, że 100% masy poddawanej jest recyklingowi), z drugiej strony odpad po procesie stanowi znaczną część masy – co wskazuje na niewykazywanie go jako poddanemu recyklingowi (ale jego odsortowanie nie następuje w fazie wstępnej).	Uwaga nieprzyjęta. Zapis pochodzi wprost z dyrektywy.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
307	Art. 3 pkt 10 lit. b	Usunąć dodany ust. 5.	Zawarta w projekcie metoda potwierdzania masy odpadów poddanych recyklingowych jest niemożliwa do rzetelnego zewidencjonowania oraz skontrolowania. Aktualna formuła elektronicznej ewidencji odpadów w systemie BDO, nie pozwala na prześledzenie, jakim	Uwaga nieprzyjęta. Zapis pochodzi wprost z dyrektywy i wymagana jest jego transpozycja.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

			procesom zostały poddane przyjęte do zakładu odpady oraz jaka część ze strumienia odpadów opakowaniowych została zaklasyfikowana jako odpad ze wstępnych procesów przygotowywania odpadów do recyklingu. Przekazanie przetwarzającym dowolności w zakresie ustalania, jaka masa przyjętych odpadów opakowaniowych, stała się finalnym wsadem do procesu recyklingu, bez możliwości rzetelnego skontrolowania oświadczeń przetwarzającego, może prowadzić do zafałszowania przedstawiania danych oraz do powstawania szarej strefy w tym zakresie. Spowodować może to nieosiągnięcie celu wprowadzanej normy prawnej. Dotychczasowy zapis pozwalał na przejrzyste określenie mas odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu, na podstawie powstałych KPO, co ma swoje rzetelne odzwierciedlenie w systemie BDO. Zmiana sposobu poświadczania masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, bez wcześniejszego dostosowania obowiązującej formy elektronicznej ewidencji odpadów, doprowadzi do przedstawiania nieprawdziwych informacji w wystawianych dokumentach DPR. W przypadku potwierdzania recyklingu odpadów opakowaniowych w formie dokumentów EDPR, nie będzie żadnej możliwości wyegzekwowania oraz sprawdzenia poprawności wystawiania dokumentów zgodnie z proponowaną zmianą przepisu. Należy tu również wskazać, że wskazany przepis odnosi się wyłącznie do kwestii wystawiania dokumentu DPR, w związku z czym różnicuje sposób potwierdzania recyklingu na podstawie dokumentów DPR i EDPR.		
308	Art. 3 pkt 10	w artykule 21 Ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi Proponujemy uzupełnienie zapisów projektu dotyczących masy odpadów opakowaniowych uznawanych za poddane recyklingowi w wyniku działań wstępnych przed dalszym przetwarzaniem w procesie utraty statusu odpadów.	Uwaga częściowo przyjęta. zapis został dostosowany do brzmienia z dyrektywy – wyrazy „przedmioty lub substancje” zostały zamieniony wyrazem „materiały”.	Związek Pracodawców Polskie Szkło	

		W naszej opinii projekt powinien tu uwzględniać nie tylko przedmioty lub substancje ale także materiały (przedmioty, materiały lub substancje) Uzasadnienie: Zaproponowany w projekcie ustawy zapis potencjalnie mógłby skomplikować formalności związane z potwierdzaniem recyklingu. Stłuczka szklana, która ogromnej większości przechodzi proces utraty statusu odpadu najczęściej nie jest traktowana jako substancja (ani przedmiot) tylko materiał. Proponowane brzmienie zapisów nowelizacji z uwzględnieniem wskazanego uzupełnienia: w art. 21: (...) b) dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu: (...) 7. Masa odpadów opakowaniowych, które utraciły status odpadów w wyniku działań wstępnych przed dalszym przetwarzaniem, może zostać uznana za poddaną recyklingowi, pod warunkiem, że przedmioty, materiały lub substancje powstałe z tych odpadów są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych.		
309	Art. 3 pkt 10 lit. b	Obliczanie masy opakowań Zgodnie z projektowanym art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, <i>masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie z nich odpadów, które nie są przedmiotem dalszego recyklingu opakowań – wchodzi do procesu recyklingu, w ramach którego odpady są faktycznie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.</i> Przepis ten zasadniczo powtarza sformułowania użyte w dyrektywie. Taki sposób obliczeń prawdopodobnie przełoży się na znaczące obniżenie poziomów recyklingu osiąganych w skali kraju. Według najlepszej wiedzy Eko-Punkt, do osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu odpadu opakowań szklanych konieczne będzie poddanie temu procesowi ok. 700 000 Mg odpadów, podczas gdy na chwilę obecną poziom zbiórki wynosi ok. 600 000 Mg, a do 20% tej masy stanowią zanieczyszczenia. Tym samym, sposób obliczania poziomów recyklingu wynikający z przyjmowanego przepisu pozwoli, przy obecnym stanie selektywnej zbiórki, na wykazanie recyklingu maksymalnie 480 000 Mg w skali roku, przy wymaganych 700 000 Mg. Transpozycja powyższego przepisu wymaga niezwłocznego przyjęcia środków zapewniających szybki wzrost poziomów selektywnej zbiórki. Nie dostrzegamy bardziej skutecznej metody niż zmniejszenie opłaty pobieranej od mieszkańców, w zależności do ilości odpadów poddawanych segregacji (jeżeli nie w przeliczeniu na konkretną masę, to przynajmniej proporcjonalnie do jej stosunkowego udziału). W związku z powyższym, postulujemy także skorzystanie z możliwości przesunięcia terminów osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, zgodnie z art. 1 pkt 5 lit. b dyrektywy 2018/852.	Przyjęto do wiadomości.	Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

		Niezależnie od powyższego, postulujemy racjonalny wzrost rocznych poziomów określanych w rozporządzeniu wykonawczym oraz urealnienie stawek opłaty produktowej. Zwracamy uwagę, że art. 6 pkt 1 lit. a tiret drugie projektowanej ustawy nakazuje zawarcie w DPR informacji o numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie, a art. 1 pkt 25 wskazanie w dokumentach ewidencyjnych masy produktów i materiałów powstałych w wyniku przeprowadzonych procesów. Nie zgłaszamy zastrzeżeń do powyższych przepisów. Wskazujemy jednak na konieczność odpowiednio wczesnego uwzględnienia w systemie informatycznym możliwej niezgodności pomiędzy danymi o masie odpadów wskazywanej na obu dokumentach, a wynikającej z dodawanej regulacji dot. sposobu liczenia poziomów recyklingu.			
310	Art. 3 pkt 10 lit. b	Masa odpadów opakowaniowych – art. 3 pkt 10) lit. b) ustawy nowelizującej Wprowadzenie art. 3 ust. 10 lit. b. ustawy nowelizującej w zaproponowanym brzmieniu spowoduje obniżenie masy odpadów zaliczanych do recyklingu o masę zanieczyszczeń (masę po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie z nich odpadów, które nie są przedmiotem dalszego recyklingu opakowań). W efekcie od 1.01.2021r. może nastąpić problem z osiąganiem wymaganych poziomów recyklingu. Firmy prowadzące działalność w tym zakresie wprost wskazują iż np. w przypadku szkła opakowaniowego wprowadzenie takiego przepisu oznacza obniżenie strumienia poddawanego recyklingowi o około 120 tys. ton w skali kraju, a trudno sobie wyobrazić wypełnienie takiej luki w postaci dodatkowego strumienia zebranego z rynku. W konsekwencji taki zapis może oznaczać wystąpienie jednego z dwóch scenariuszy, tj.: brak realizacji obowiązku dla wszystkich wprowadzających od przyszłego roku lub występowanie dodatkowych nieprawidłowości na rynku. Przedstawiciele branży wskazują, iż w podobnie wygląda również sytuacja w przypadku innych odpadów opakowaniowych. Podsumowując, brzmienie tego przepisu w zestawieniu ze wzrostem poziomów recyklingu w kolejnych latach wskazuje, iż takie rozwiązanie w znacznym stopniu nie przyczyni się do wzrostu recyklingu, co jest celem ROP. <u>Z uwagi na powyższe postulujemy, celem ograniczenia potencjalnego negatywnego skutku tego rozwiązania prawnego (utrudnienia w realizacji ww. obowiązków oraz powiązane z tym konsekwencje), wykreślenie tego przepisu lub przesunięcie jego wejścia w czasie o momentu zwiększenia selektywnej zbiórki, zwiększenia popytu na recyklaty (surowce pochodzące z recyklingu) oraz realnej możliwości realizacji docelowych poziomów recyklingu.</u>		Uwaga nieprzyjęta. Zapisy wynikają wprost z dyrektywy, których transpozycja jest wymagana.	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK
311	Art. 3 pkt 11 lit. b	Proponowana zmiana: W art. 23 ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 zleca	Ponadto postulujemy o zmianę w art. 23 ust. 8 umożliwiającą wystąpienie z wnioskiem o DPR przez sprzedawcę odpadów. W przypadku Systemu PSOR posiadaczem odpadów jest rolnik lub sklep prowadzący nieprofesjonalną zbiórkę odpadów opakowaniowych. Transport jest organizowany przez Sprzedawcę i transportujących. Nie mają oni obecnie formalnej	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektowanej ustawy.	Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin

		posiadaczowi odpadów, sprzedawcy odpadów, przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów, sprzedawca odpadów.”	możliwości wystąpienia o DPR. Jako branża chcemy, aby zbiórka prowadzona była zgodnie z prawem i przepisami, aby to zapewnić wprowadzenie tej zmiany jest niezbędne i w pełni uzasadnione. Zmiana tego przepisu jest konieczna w sytuacji, w której rozliczenie obowiązków ustawowych będzie realizowane poza porozumieniem z marszałkiem.		
312	Art. 3 – dodanie pkt	Art. 23 ust. 4b. propozycja nowego zapisu: Podmiot, który przekazał odpady opakowaniowe do recyklingu bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów, zobowiązany jest do złożenia wniosku o wydanie dokumentu potwierdzającego recykling tych odpadów do przedsiębiorcy prowadzącego recykling.	Propozycja nowego zapisu. Polska ma obowiązek realizacji rosnących poziomów recyklingu. Obowiązek jest obligatoryjny, a wystąpienie z wnioskiem o wydanie dokumentów potwierdzających recykling do przedsiębiorcy prowadzącego recykling jest dobrowolne. Recyklerzy chcąc ominąć audyt recyklera, kupują odpad do recyklingu oferując wyższą cenę z zastrzeżeniem, że podmiot przekazujący odpad nie będzie występował z wnioskiem o dokument DPR, EDPR. Jeżeli nie będzie obligatoryjnego wnioskowania o dokumenty potwierdzające recykling, realizacja rosnących poziomów recyklingu może być dla Polski bardzo trudna i absolutnie niezgodna z masą odpadów opakowaniowych poddawanych rzeczywiście recyklingowi.	Uwaga nieprzyjęta. ropozycja wykracza poza zakres projektowanej ustawy.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A
313	Art. 3 pkt 12 lit b	W art. 3 pkt 12 należy zmienić lit. b) o treść: „5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których były one wystawione oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.).”	Obowiązek dołączenia kopii faktycznego dokumentu potwierdzającego transgraniczne przemieszczanie odpadów jest skuteczniejszą metodą kontroli oraz zwalczania zauważonych nieprawidłowości w zakresie wystawiania dokumentów EDPR. Pozwoli to na bieżąco monitorować wywiązywanie się przedsiębiorców z ustawowych obowiązków. Obowiązek ten powinien funkcjonować nie tylko w przypadku eksportu odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej ale również w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów.	Uwaga przyjęta.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno- Edukacyjnych "Green"

314	Art. 3 pkt 12 lit. b	W art. 3 pkt 12 należy zmienić lit. b) o treść: „5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których były one wystawione oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.).”	Obowiązek dołączenia kopii faktycznego dokumentu potwierdzającego transgraniczne przemieszczanie odpadów jest skuteczniejszą metodą kontroli oraz zwalczania zauważonych nieprawidłowości w zakresie wystawiania dokumentów EDPR. Pozwoli to na bieżąco monitorować wywiązywanie się przedsiębiorców z ustawowych obowiązków. Obowiązek ten powinien funkcjonować nie tylko w przypadku eksportu odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej ale również w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów.	Uwaga przyjęta.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
315	art. 3 pkt 12 lit. b	W art. 3 pkt 12 należy zmienić lit. b) o treść: <u>„5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których były one wystawione oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.).”</u>	Obowiązek dołączenia kopii faktycznego dokumentu potwierdzającego transgraniczne przemieszczanie odpadów jest skuteczniejszą metodą kontroli oraz zwalczania zauważonych nieprawidłowości w zakresie wystawiania dokumentów EDPR. Pozwoli to na bieżąco monitorować wywiązywanie się przedsiębiorców z ustawowych obowiązków. Obowiązek ten powinien funkcjonować nie tylko w przypadku eksportu odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej ale również w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów.	Uwaga przyjęta.	Konfederacja Lewiatan
316	art. 3 pkt 12 lit. b	W art. 3 pkt 12 należy zmienić lit. b) o treść: „5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których były one wystawione oraz dokumentów dotyczących transgranicznego	Obowiązek dołączenia kopii faktycznego dokumentu potwierdzającego transgraniczne przemieszczanie odpadów jest skuteczniejszą metodą kontroli oraz zwalczania zauważonych nieprawidłowości w zakresie wystawiania dokumentów EDPR. Pozwoli to na bieżąco monitorować wywiązywanie się przedsiębiorców z ustawowych obowiązków. Obowiązek ten powinien funkcjonować nie tylko w przypadku eksportu odpadów	Uwaga przyjęta.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

		przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.).”	opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej ale również w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów.		
317	Art. 3 pkt 12	Art. 24 ust 5 nowe brzmienie: Przedsiębiorca sporządza dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich sporządzenie, dołączając do nich kopie dokumentów celnych i dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, Dz.Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz.Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz.Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz.Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz.Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz.Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz.Urz. UE L 210 z 11.08.2010, str. 35, Dz.Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz.Urz. UE L 336 z 20.12.2011, str. 74, Dz.Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz.Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz.Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz.Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz.Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz.Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz.Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz.Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1.).”, albo faktur, na podstawie których były one sporządzone.	Art. 24 ust. 5 w ustawie Dz. U. 2013 poz. 888 z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi nie został zmieniony ani uwzględniony w projekcie ustawy o odpadach. Kontrole Urzędów Marszałkowskich wykazały, że dokument EDPR nie zawsze był wystawiany zgodnie z dokumentami eksportowymi, a w szczególności z załącznikiem VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, co stanowiło podstawę do unieważnienia EDPR. Mając na uwadze powyższe, ustawa powinna jasno określać na podstawie jakich dokumentów powinien być wystawiany dokument EDPR.	Uwaga przyjęta.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A

318	Art. 3 pkt 12	6a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe, który sporządza dokument EDPR, jest obowiązany posiadać kopie dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez instalację, do której eksportuje odpady opakowaniowe, co najmniej wymagań, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju, w szczególności potwierdzającej posiadanie przez prowadzącego instalację zezwolenia na recykling eksportowanych odpadów, wydanego przez właściwy organ kraju, w którym te odpady są przetwarzane.	Ze względu na i tak ograniczoną dostępność instalacji krajowych zapis wskazujący na konieczność uzyskiwania kopii dokumentacji od instalacji zagranicznej wydaje się zbyt restrykcyjny. Duże podmioty nie będą chętne do udostępniania całości zezwoleń i można spodziewać się mniejszej woli współpracy z ich strony. To z kolei, wraz z kurczącymi się możliwościami rynku polskiego będzie prowadziło do olbrzymich trudności w zapewnieniu potwierdzenia wykonanego recyklingu	Uwaga nieprzyjęta. Wymagania dotyczące zgodności instalacji z przepisami UE wynika z dyrektywy.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
319	Art. 3 pkt 12 lit. c	Usunąć dodany ust. 6a	Określone w projekcie wymagania są nierealne do prawidłowego spełnienia. Nie ma możliwości sprawdzenia autentyczności posiadanych zezwoleń na przetwarzanie odpadów. Czy organy kontroli będą w stanie w jakikolwiek sposób zakwestionować przedstawioną im dokumentację dotyczącą docelowego zakładu przetwarzania, jeśli wymagane kopie dokumentów będą sporządzone w języku chińskim lub malezyjskim? Kontrolę nad przywożonymi do państwa docelowego odpadami oraz nad ich zagospodarowaniem w przystosowanych i uprawnionych do tego zakładach posiadają organy kontroli właściwe dla państwa docelowego. Dodatkowo beneficjenci dokumentów EDPR np. organizacje odzysku opakowań, nie będą uprawnieni do wglądu w przedmiotową kopię dokumentacji więc dopiero kontrola organu administracji lub audyt będą w stanie zweryfikować prawidłowość wystawianych dokumentów. Zawsze jednak taki audyt lub kontrola prowadzone są za okres miniony więc nie będą w stanie na bieżąco weryfikować sytuacji rynkowej.	Uwaga nieprzyjęta. Wymagania dotyczące zgodności instalacji z przepisami UE wynika z dyrektywy.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
320	Art. 3 pkt 12 lit. c	Usunąć dodany ust. 6a	Ze względu na i tak ograniczoną dostępność instalacji krajowych zapis wskazujący na konieczność uzyskiwania	Uwaga nieprzyjęta.	INTERSEROH Organizacja

			kopii dokumentacji od instalacji zagranicznej wydaje się zbyt restrykcyjny. Duże podmioty nie będą chętne do udostępniania całości zezwoleń i można spodziewać się mniejszej woli współpracy z ich strony. To z kolei, wraz z kurczącymi się możliwościami rynku polskiego będzie prowadziło do olbrzymich trudności w zapewnieniu potwierdzenia wykonanego recyklingu Określone w projekcie wymagania są nierealne do prawidłowego spełnienia. Nie ma możliwości sprawdzenia autentyczności posiadanych zezwoleń na przetwarzanie odpadów. Czy organy kontroli będą w stanie w jakikolwiek sposób zakwestionować przedstawioną im dokumentację dotyczącą docelowego zakładu przetwarzania, jeśli wymagane kopie dokumentów będą sporządzone w języku chińskim lub malezyjskim? Kontrolę nad przywożonymi do państwa docelowego odpadami oraz nad ich zagospodarowaniem w przystosowanych i uprawnionych do tego zakładach posiadają organy kontroli właściwe dla państwa docelowego. Dodatkowo beneficjenci dokumentów EDPR np. organizacje odzysku opakowań, nie będą uprawnieni do wglądu w przedmiotową kopię dokumentacji więc dopiero kontrola organu administracji lub audyt będą w stanie zweryfikować prawidłowość wystawianych dokumentów. Zawsze jednak taki audyt lub kontrola prowadzone są za okres miniony więc nie będą w stanie na bieżąco weryfikować sytuacji rynkowej.	Wymagania dotyczące zgodności instalacji z przepisami UE wynika z dyrektywy.	Odzysku Opakowań S.A.
321	art. 3 pkt 12 lit c	Wnioskujemy o wykreślenie zapisu: [...] 6a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe, który sporządza dokument EDPR, jest obowiązany posiadać kopie dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez instalację, do której eksportuje odpady	Ze względu na i tak ograniczoną dostępność instalacji krajowych zapis wskazujący na konieczność uzyskiwania kopii dokumentacji od instalacji zagranicznej wydaje się zbyt restrykcyjny. Duże podmioty nie będą chętne do udostępniania całości zezwoleń i można spodziewać się mniejszej woli współpracy z ich strony. To z kolei, wraz z kurczącymi się możliwościami rynku polskiego będzie	Uwaga nieprzyjęta. Wymagania dotyczące zgodności instalacji z przepisami UE wynika z dyrektywy.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

		opakowaniowe, co najmniej wymagań, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju, w szczególności potwierdzającej posiadanie przez prowadzącego instalację zezwolenia na recykling eksportowanych odpadów, wydanego przez właściwy organ kraju, w którym te odpady są przetwarzane.	prowarziło do olbrzymich trudności w zapewnieniu potwierdzenia wykonanego recyklingu. Poza tym zapis ten jest niespójny z ust. 6, który wymaga oświadczenia, że odpady opakowaniowe zostały przemieszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz zostaną poddane recyklingowi w instalacjach spełniających co najmniej wymagania, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju. Nakładanie na przedsiębiorcę obowiązku posiadania dokumentacji potwierdzającej dodatkowo to oświadczenie bez wskazania jaka to dokładnie dokumentacja i biorąc pod uwagę jej mnogość przy eksporcie czyli do krajów poza UE, gdzie prawo unijne nie obowiązuje jest wymogiem nadmiernym i niczym nieuzasadnionym. Nie zmienia tego kwestia zezwolenia na recykling gdyż te mogą się znacznie różnić od tych wymaganych w krajach UE (także co do rozumienia recyklingu). Takiej faktycznej weryfikacji dokumentów odbiorcy, którego nie obowiązuje prawo UE może dokonać tylko organ w kraju odbioru odpadu a nie przedsiębiorca krajowy. Przedsiębiorca krajowy wysyła odpad W CELU poddania recyklingu. Istotne znacznie ma więc kwestia zamiaru a nie faktycznego dokonania tego recyklingu przez odbiorców na co przedsiębiorca krajowy nie ma w ogóle wpływu. Może bowiem polegać tylko na oświadczeniu odbiorcy co do przesłanej partii odpadu.		
322	art. 3 pkt 12 lit. c	Proponujemy usunąć dodany ust. 6a	Określone w projekcie wymagania są nierealne do prawidłowego spełnienia. Nie ma możliwości sprawdzenia autentyczności posiadanych zezwoleń na przetwarzanie odpadów. Czy organy kontroli będą w stanie w jakikolwiek sposób zakwestionować przedstawioną im dokumentację dotyczącą docelowego zakładu przetwarzania, jeśli wymagane kopie	Uwaga nieprzyjęta. Wymagania dotyczące zgodności instalacji z przepisami UE wynika z dyrektywy.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

			dokumentów będą sporządzone w języku chińskim lub malezyjskim? Kontrolę nad przywożonymi do państwa docelowego odpadami oraz nad ich zagospodarowaniem w przystosowanych i uprawnionych do tego zakładach posiadają organy kontroli właściwe dla państwa docelowego. Dodatkowo beneficjenci dokumentów EDPR np. organizacje odzysku opakowań, nie będą uprawnieni do wglądu w przedmiotową kopię dokumentacji więc dopiero kontrola organu administracji lub audyt będą w stanie zweryfikować prawidłowość wystawianych dokumentów. Zawsze jednak taki audyt lub kontrola prowadzone są za okres miniony więc nie będą w stanie na bieżąco weryfikować sytuacji rynkowej.		
323	Art. 3 – dodanie pkt	Art. 24 ust. 1b. . propozycja nowego zapisu: Podmiot: 1) eksportujący odpady opakowaniowe, 2) dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych zobowiązany jest do wystawienia dokumentu EDPR na ilość którą przekazał do recyklingu poza granice Polski.	Propozycja nowego zapisu. Polska ma obowiązek realizacji rosnących poziomów recyklingu. Obowiązek jest obligatoryjny, a wystąpienie z wnioskiem o wydanie dokumentów potwierdzających recykling do przedsiębiorcy prowadzącego recykling jest dobrowolne. Recykerzy chcąc ominąć audyt recyklera, kupują odpad do recyklingu oferując wyższą cenę z zastrzeżeniem, że podmiot przekazujący odpad nie będzie występował z wnioskiem o dokument DPR, EDPR. Jeżeli nie będzie obligatoryjnego wnioskowania o dokumenty potwierdzające recykling, realizacja rosnących poziomów recyklingu może być dla Polski bardzo trudna i absolutnie niezgodna z masą odpadów opakowaniowych poddawanych rzeczywiście recyklingowi.	Uwaga nieprzyjęta. Szczegółowe przepisy dotyczące funkcjonowania m.in. EDPR w nowym systemie ROP zostaną określone w oddzielnym projekcie ustawy.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A
324	Art. 3 pkt 13 lit. d	Proponowana zmiana: w art. 25ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w	Postulujemy jednak o wprowadzenie zmiany w art. 25 ust. 10 poprzez wykreślenie słowa „podwójnej” z treści przepisu. Taka zmiana pozwoli nam kontynuować efektywną zbiórkę opakowań w ramach porozumienia. Zapis ten był zasadny zaraz po wejściu w życie niniejszej ustawy, kiedy Porozumienia miały osiągnąć poziomy 5-10 % recyklingu. Obecnie poziomy te są zrównane dla przedsiębiorców rozliczających się samodzielnie oraz poprzez udział w Porozumieniu. Podwójna opłata	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin

		porozumieniu poziomów recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”;	produktowa za brak realizacji poziomów recyklingu nie ma od tego czasu uzasadnienia		
325	Art. 3 pkt 13 lit. a i b	Artykuł 25, ust. 1 i 4 - <i>usunięcie z ustawy całej kategorii odpadów po środkach niebezpiecznych, za wyjątkiem odpadów po środkach ochrony roślin (nowe brzmienie art. 18) oraz dostosowanie zakresu działania zawieranych dla odpadów po środkach niebezpiecznych dobrowolnych porozumień wyłącznie do tego rodzaju odpadów</i> 13) w art. 25: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: Organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca grupę przedsiębiorców wprowadzających: 1) produkty w opakowaniach wielomateriałowych albo 2) środki niebezpieczne w opakowaniach będące środkami ochrony roślin – może zawrzeć porozumienie z marszałkiem województwa w zakresie utworzenia i utrzymania systemu przygotowania do recyklingu oraz recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych albo zbierania, transportu, przygotowania do recyklingu oraz recyklingu odpadów opakowaniowych z opakowań po środkach będących środkami ochrony roślin.”;	Mimo wprowadzenia obowiązku oddzielnego (od innych odpadów) odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych w polskim systemie selektywnej zbiórki odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych strumień takich odpadów nie został wydzielony. Ma to związek z następującymi względami praktycznymi: - niemożnością selektywnego zbierania ww. odpadów opakowaniowych z powodu braku cech odróżniających je od innych odpady opakowaniowych - niewielkim zagrożeniem dla środowiska i zdrowia ludzi, stwarzanym przez te odpady. Do odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych zalicza się także te, które nie mają kontaktu z tymi produktami i nie mogą być nimi zanieczyszczone. Natomiast opakowania bezpośrednie (mające kontakt z tymi środkami) trafiają obecnie do odpowiednich materiałowo strumieni odpadów komunalnych po całkowitym opróżnieniu (zalecenie takiego postępowania zamieszczamy na etykietach naszych produktów), a ewentualne niewielkie pozostałości zawartości mogą oddziaływać na środowisko i zdrowie w sposób nie większy niż resztki po wielu produktach spożywczych, kosmetycznych i farmaceutycznych trafiające do śmieci komunalnych z odpadami opakowaniowymi.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego

		b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) cele i termin realizacji porozumienia, w tym przewidziane do osiągnięcia poziomy recyklingu;”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu, kierując się kosztami utworzenia systemu, o którym mowa w ust. 1, mocami przerobowymi istniejących i planowanych instalacji oraz ochroną środowiska, zdrowia i życia ludzi.”,	Jednocześnie pragniemy zauważyć, że utworzenie dodatkowej <u>kategorii środków niebezpiecznych w odniesieniu do odpadów opakowaniowych</u> jest bezzasadne ze względu na fakt, że dla postępowania z odpadami opakowaniowymi i odpadami po produktach stwarzających zagrożenie z uwagi na swoje właściwości toksykologiczne lub ekotoksykologiczne, stosowanych do celów przemysłowych, profesjonalnych czy nawet konsumenckich (np. w rolnictwie, budownictwie, itd.) mają zastosowanie regulacje dotyczące <u>odpadów niebezpiecznych</u>. Polska jest również jedynym krajem Unii Europejskiej, w którym wprowadzono w polskim ustawodawstwie pojęcie <u>środków niebezpiecznych</u> i wymaganie specjalnego postępowania z odpadami opakowaniowymi po tych środkach.		
326	Art. 3 pkt 13 lit. d	Artykuł 25, ust 10 - <i>dostosowanie zasad opłaty produktowej dla dobrowolnych porozumień do opłaty produktowej dla organizacji odzysku opakowań i likwidacja podwójnej opłaty.</i> art. 25, ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej zgodnie z art. 35 ustawy, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”;	Zarówno organizacje odzysku opakowań jak i dobrowolne porozumienia powinny mieć ten sam sposób naliczania opłaty produktowej jak opłata dla gmin za nieosiągnięcie poziomów recyklingu (art. 35 ustawy o gospodarcze opakowaniami i odpadami opakowaniowymi).	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego
327	Art. 3 pkt 15	Stawki opłat produktowych Według stawek opłaty produktowej obowiązujących na dzień dzisiejszy, wymagany kapitał zakładowy organizacji odzysku stanowi równowartość opłaty produktowej dla ok. 900 Mg odpadów z tworzyw sztucznych. W kolejnych latach wymagany poziom recyklingu dla odpadów tego rodzaju ma istotnie		Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu. Szczegółowe przepisy w zakresie	Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

		wzrosnąć, przy jednoczesnej zmianie sposobu kalkulacji masy odpadów poddawanych temu procesowi. Jednocześnie projekt nie przewiduje mechanizmów systemowych zmierzających do poprawy selektywnej zbiórki, eliminacji opakowań nieprzydatnych do recyklingu oraz wymuszenia popytu rynkowego na uzyskiwany recyklat – które pozostają realnie niezbędne dla osiągnięcia wyznaczonych celów. Wobec powyższego, postulujemy wyraźne obniżenie stawki opłaty produktowej. Nie budzi wątpliwości, że sankcje za niewykonanie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności powinny być odczuwalne i odstraszające. Pozostaje to bowiem istotnym czynnikiem kształtującym popyt – a zatem i wartość rynkową – dokumentów DPR. W obecnym stanie prawnym, relatywnie niewielka, w skali całego rynku, masa opakowań brakująca do osiągnięcia wzrastających poziomów może jednak przekładać się na sankcje eliminujące z rynku nawet duże podmioty. To zaś wydaje się wykraczać poza cele regulacji. <u>Proponowany art. 3 pkt 15:</u> 15) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie: <i>„2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi, jak również uwzględniając treść obowiązków określonych w art. 29 ust. 1-4”.</i>	ekomodulacji zostaną zawarte w oddzielnym projekcie ustawy.	
328	Art. 3 pkt 19	Zgodnie z przywołanym przepisem projektu w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 542, 1403 i 1579 oraz z 2020 r. poz. 284; zwanej także dalej: ugo) w art. 48 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „I) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym. zgodności prowadzonego recyklingu z posiadanymi decyzjami”. Mając na względzie sformułowaną wcześniej propozycję dotyczącą wprowadzenia do treści uo zakazu finansowania krzyżowego oraz zasady kosztu netto proponuję, aby audytor podczas audytu dokonywał sprawdzenia spełniania wymagań wynikających z uo ze szczególnym uwzględnieniem respektowania przedmiotowego zakazu. W konsekwencji rekomenduję wprowadzenie następującej korekty w cytowanej regulacji projektu: „ 1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności prowadzonego recyklingu z posiadanymi decyzjami oraz przestrzegania zakazu finansowania krzyżowego pomiędzy materiałami opakowaniowymi, w tym zasady kosztu netto.”	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL
329	art. 3 pkt 18	Uzupełnienie treści poprzez dodanie: 2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 31 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy. Proponowana korekta jest podyktowana doświadczeniami z dotychczasowej praktyki audytowania zakładów przetwarzających odpady, w której narzucony przez ustawę termin końcowy powoduje istotne trudności w organizacji i	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu. Regulacje dotyczące audytów w systemie ROP zostaną przedstawione w oddzielnym projekcie.	Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000

			przeprowadzeniu audytów w krótkim czasie (zarówno po stronie weryfikatorów, jak i audytowanych)		
330	Art. 3 pkt 18	Proponowana zmiana: 1. Przedsiębiorcy: 1) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, którzy sporządzają dokumenty DPR oraz przetworzyli powyżej 400 Mg w ciągu roku kalendarzowego,”	Proponowany zapis nakłada dodatkowe obowiązki (audyt i kontrola Urzędu Marszałkowskiego) na podmioty, który przetworzyły niewielką ilość odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu
331	Art. 3 pkt 19	Proponowany zapis w art. 48: a) ust. 1 otrzymuje nowe brzmienie: „1. Celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach DPR, dokumentach EDPR, dokumentach celnych i fakturach, o których mowa w art. 24 ust. 3 oraz w załącznikach VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, wystawionych w roku kalendarzowym, którego dotyczy audyt, oraz w dokumentach, o których mowa w art. 24 ust. 6a.”,	Brak ujęcia w audycie recyklera obowiązku sprawdzenia wiarygodności danych zawartych w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów, które są zawierane przy wystawieniu dokumentu EDPR.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu. Regulacje dotyczące audytów w systemie ROP zostaną przedstawione w oddzielnym projekcie.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A
332	Art. 3 pkt 21 lit. b	Zmiany w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi <i>Art. 3 pkt. 21b (art. 53 ust. 4a)</i> Przepis jest niejasny. Sankcję w postaci wydania decyzji unieważniającej można ponieść z tytułu rażącej nieprawidłowości czy niezgodności informacji dotyczących zagospodarowania odpadów ze stanem faktycznym?	Z uwagi na potencjalne problemy interpretacyjne zasadne jest doprecyzowanie treści przepisu.	Uwaga nieprzyjęta. Przepis już funkcjonuje, nie zmienia się jego treść w sposób znaczący.	PKN ORLEN S.A.
333	Art. 3 pkt 21 lit. b	Zwracamy również uwagę na niejasność przepisu określonego w art. 3 pkt 21b gdzie określa się, że wskazany tam podmiot sankcję w postaci wydania decyzji unieważniającej dokumenty DPR i EDPR można ponieść, z jednej strony, z tytułu rażącej nieprawidłowości, a z drugiej, z tytułu niezgodności informacji		Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Przepis już funkcjonuje, nie zmienia się jego treść w sposób znaczący.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

		dotyczących zagospodarowania odpadów ze stanem faktycznym. Z uwagi na potencjalne problemy interpretacyjne zasadne jest doprecyzowanie treści przepisu.			
334	Art. 4	Zapis wykracza poza brzmienie zapisu w dyrektywie. Apelujemy o wykreślenie z treści proponowanego zapisu obowiązku przekazywania informacji poprzez narzędzie ECHA, czyli bazę SCIP. Sam wymóg przekazania informacji powinien uwzględniać co najmniej roczny okres przejściowy: „Art. 25a. Dostawca wyrobu w rozumieniu (...), przekazuje informacje Europejskiej Agencji Chemikaliów zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia, począwszy od dnia 5 stycznia 2022 r. ,~~wykorzystując format i narzędzie przygotowane w tym celu przez Europejską Agencję Chemikaliów.~~”;	Proponowany obowiązek rejestracji produktów przez dostawców wprowadza ogromne obciążenie dla wielu branż w całej Polsce bez jakiegokolwiek okresu przejściowego. W skrócie, wymaga zarejestrowania w nowopowstałej europejskiej bazie SCIP (<i>Substances of Concern In Products</i>) określonej jako tzw. „narzędzie” przygotowane przez Europejską Agencję Chemikaliów, ECHA, milionów produktów wprowadzanych przez importerów i producentów z wielu branż. Baza powstała na 2 miesiące przed zakładanym obowiązkiem , a o jej istnieniu nie wie 90% spośród tysięcy firm podlegających pod nowy wymóg. Jednak nie tylko czas jest tutaj problemem. Przygotowana i wdrożona przez ECHA baza danych SCIP wymaga podawania obowiązkowo informacji daleko wykraczających poza wymogi informacyjne art. 33 (1) rozporządzenia nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH). W naszej ocenie stworzone narzędzie wykracza poza kompetencje Komisji Europejskiej oraz ECHA zawarte w dyrektywie 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz w rozporządzeniu REACH. Nie możemy się zgodzić na takie rozwiązanie. Sam zapis w projekcie ustawy także wykracza poza zakres obowiązku przewidziany w w/w dyrektywie i rozporządzeniu REACH.	Uwaga nieprzyjęta. Określony w ustawie obowiązek wynika z konieczności transpozycji dyrektywy.	APPLiA Polska Ogólnopolski Związek Producentów AGD
335	art. 5 pkt 18 (zmieniany art. 66 ustawy o zużytym sprzęcie	Uzupełnienie treści poprzez dodanie ppkt 3): 2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 31 maja roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy. Audyt kończy się podpisaniem przez audytora sprawozdania z przeprowadzonego audytu.	Proponowana korekta jest podyktowana doświadczeniami z dotychczasowej praktyki audytowania zakładów przetwarzania sprzętu i organizacji odzysku sprzętu, w której narzucony przez ustawę termin końcowy powoduje istotne trudności w	Uwaga nieprzyjęta. W art. 5 projektu nie ma punktu 18.	Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000

	elektryczny m i elektroniczn ym)		organizacji i przeprowadzeniu audytów w krótkim czasie (zarówno po stronie weryfikatorów, jak i audytowanych).		
336	art. 5 pkt 18	Zmiana numeracji dotychczasowego ppkt 3) na ppkt 4)	Konsekwencja przyjęcia uwagi nr 4 (uwaga Stowarzyszenia Klub Polskie Forum ISO 14000 dot. art. 5 pkt 18)	Uwaga nieprzyjęta. W art. 5 projektu nie ma punktu 18.	Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000
337	Art. 5	Art. 5. 2) w art. 53: a) w ust. 2: - pkt 15 otrzymuje brzmienie: „15) numer i nazwę grupy sprzętu, z którego powstał przetworzony w zakładzie przetwarzania zużyty sprzęt, z wyodrębnieniem paneli fotowoltaicznych;” Propozycja wyodrębnienia paneli w raportowaniu niestety nie rozwiązuje podstawowego problemu. Postulujemy wyłączenie paneli z grupy 4 do nowej grupy 7 oraz wprowadzenie wyjątkowo tylko dla tej grupy metodologii obliczania poziomów zbierania w oparciu o pojawiające się zużyte panele, czyli tzw. <i>WEEE generated</i>, do którego wyliczenia Komisja Europejska przygotowała dedykowane narzędzie.	Rynek sprzedaży paneli fotowoltaicznych w Polsce urosł w roku 2020 ponad dwukrotnie. Według naszych wyliczeń, w 2020 r. w Polsce zamontowano aż 100 tys. ton paneli. Oznacza to obowiązek osiągnięcia minimalnego poziomu zbierania w wysokości 35 tys. ton w roku 2021 oraz 50 tys. ton w kolejnym (według metodologii opartej na średniorocznej sprzedaży). Średnia żywotność paneli wynosi ok. 20 lat. Oznacza to, że wprowadzający panele nie będą w stanie zebrać obecnie wymaganej masy, ponieważ zużyte panele w takim tonażu pojawią się w punktach zbierania najwcześniej za 15 lat. Wprowadzający panele do tego czasu będą mieli do wyboru płacenie opłaty produktowej (ok. 63 mln zł w roku 2021 i ok. 90 mln zł w roku 2022) lub realizację obowiązku innymi produktami raportowanymi w grupie 4. Ponad 80% tej grupy stanowi zużyte duże AGD, w tym przede wszystkim pralki. Producenci AGD w roku 2021 muszą zebrać ich aż 850 tys. szt. To ok. 75% faktycznie pojawiającego się takiego sprzętu. Z kolei importerzy paneli, aby zrealizować swój obowiązek będą musieli zebrać dodatkowe ok. 630 tys. pralek, aby uniknąć drastycznej wielomilionowej opłaty. Razem to 1,480 mln pralek. Oznacza to, że popyt na zużyte pralki przewyższy o 12% roczną sprzedaż nowych pralek. To niespotykana sytuacja i przy braku pilnych działań niewłaściwa metodologia wyliczeń obowiązku dla importerów paneli może zagrozić realizacji obowiązków przez producentów AGD.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	APPLiA Polska Ogólnopolski Związek Producentów AGD

338	art. 6 pkt 1	Wzbogacenie art. 23 ustawy o ust. 12a w brzmieniu: „4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, a także o sposobie ich recyklingu, o numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o kwartale, w którym zostały przyjęte.	Materiały opakowaniowe, które reprezentowane są wyłącznie przez jednostkowe opakowania konsumenckie powinny być automatycznie oraz w 100% uwzględniane jako pochodzące z gospodarstw domowych bez potrzeby udowadniania ich źródła pochodzenia. Dotyczy to w szczególności opakowań aluminiowych oraz opakowań szklanych.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Konfederacja Lewiatan
339	Art. 6 pkt 1 lit. a	Nowe brzmienie: w art. 6 b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez: wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1. lub innego posiadacza odpadów, który przekazał odpady opakowaniowe w ich imieniu do recyklingu”. e) ust. 9-10b „9. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, posiadaczowi odpadów, o którym mowa w ust. 8. oraz marszałkowi województwa”	Organizacja Odzysku opakowań nie będzie miała możliwości bezpośrednio złożenia wniosku przez BDO do recyklera o potwierdzenia/e recyklingu na ilości odpadów zgodnie z KPO przekazującego odpady pochodzące z innych źródeł (wnioskujący został ujęty w projekcie ustawy tylko przy odpadach pochodzących z gospodarstw domowych). W obecnym stanie prawnym Organizacja Odzysku Opakowań udziela pełnomocnictwa i przekazujący odpad do recyklingu występuje z wnioskiem do recyklera w imieniu i na rzecz Organizacji Odzysku Opakowań. Wnioskujący który przekazał odpad do recyklingu i wnioskował o wydanie dokumentu w imieniu Organizacji Odzysku Opakowań otrzymuje dokument potwierdzający recykling od recyklera w wersji papierowej, następnie rozlicza go poprzez wystawienie faktury dla Organizacji Odzysku Opakowań. Brak udostępnienia dokumentu potwierdzającego recykling o którym mowa w ust. 3, przez Przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, <u>podmiotowi</u>, który przekazał odpad i złożył wniosek w imieniu Organizacji Odzysku Opakowań (na podstawie pełnomocnictwa) za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO uniemożliwia przyporządkowanie i przekazanie tego dokumentu podmiotowi, który	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A

		b) w pkt 2 lit. a – g otrzymują brzmienie: „a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Dokument, o którym mowa w ust. 1, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez przedsiębiorcę: 1) eksportującego odpady opakowaniowe, 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych - na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez posiadacza odpadów, który przekazał odpady opakowaniowe do recyklingu w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust.1, wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”,	wnioskował. Na dokumentach potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych pochodzących z innych źródeł nie ma informacji kto wnioskował o dokument. Jak Organizacja Odzysku ma określić, do kogo należy dokument udostępniony przez recyklera? Udostępnienie dokumentu podmiotowi wnioskującemu zostało uwzględnione w ustawie tylko w przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych. W przypadku dokumentów na inne źródła został pominięty podmiot, który przekazał odpady do recyklingu i wnioskował o dokumenty potwierdzające recykling w imieniu wprowadzającego, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego.		
340	Art. 6 pkt 1 lit. b	f) ust. 8-10 otrzymują brzmienie: „8. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO wraz z kopią dokumentów celnych i dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, Dz.Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz.Urz. UE L 188 z	Przedsiębiorca sporządza dokument, o którym mowa w ust. 1 (EDPR) na podstawie kopii dokumentów celnych i dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów albo faktur, na podstawie których były one sporządzone. W sytuacji, gdy dane na dokumencie EDPR nie są zgodne z dokumentami w oparciu, które zostały sporządzone, dokument EDPR zostaje unieważniony. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A

		16.07.2008, str. 7, Dz.Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz.Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz.Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz.Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz.Urz. UE L 210 z 11.08.2010, str. 35, Dz.Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz.Urz. UE L 336 z 20.12.2011, str. 74, Dz.Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz.Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz.Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz.Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz.Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz.Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz.Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz.Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1.).", albo faktur, na podstawie których były one sporządzone, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz marszałkowi województwa. 9. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go podmiotom wskazanym w ust. 8, w terminie określonym w ust. 5.	opakowań albo organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, akceptując do rozliczenia obowiązku realizacji poziomów recyklingu opakowań wprowadzanych na rynek, musi mieć wgląd we wszystkie dokumenty/ załączniki na podstawie których został wystawiony dokument eksportowy, bo mogą stanowić podstawę do unieważnienia EDPR-ów. Wystawiający dokument EDPR powinien mieć obowiązek prawny udostępnienia dokumentów eksportowych wraz z załącznikiem VII poprzez indywidualne konto w BDO.		
341	Art. 6 pkt 1 lit. e)	Usunąć zmianę ust. 5	Jest to konsekwencja rozwiązania wskazanego w pkt 1 (odniesienie do uwagi Fundacji Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green" dot. art. 3 pkt 12 lit. b).	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
342	Art. 6 pkt 1 lit. e)	Usunąć zmianę ust. 5	Jest to konsekwencja rozwiązania wskazanego w pkt 9 (odniesienie do uwagi Interseroh dot. art. 3 pkt 12 lit. b).	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
343	art. 6 pkt 1 lit. c)	Wzbogacenie art. 23 ust. 5 ustawy o punkt 5 w brzmieniu: „5) punkty skupu.	Mając na względzie restrykcyjne ukształtowanie katalogu podmiotów mogących wnioskować o wystawienie dokumentu DPR postuluję rozszerzenie	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Konfederacja Lewiatan

		przedmiotowego katalogu o np. takie podmioty niepowiązane z komunalną gospodarką odpadami jak punkty skupu surowców wtórnych zaangażowane w selektywną zbiórkę frakcji odpadów komunalnych (należy bowiem pamiętać, że większość obrotu aluminiową puszką po napojach odbywa się przez wspomniane punkty skupu.). Punkty skupu powinny spełniać wymagania określone jak w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Art. 9 nb dotyczący przedstawiania sprawozdania BDO do Gminy.		
344	Art. 6 pkt 1	Zgodnie z przywołanym przepisem projektu w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403; zwanej także dalej: nowelą) wprowadza się w art. 6 w ust. 5 zmianę polegającą na tym, że wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych dokument DPR jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wniosek:" . W tym miejscu należy przypomnieć, że przedmiotowe wyliczenie jest elementem składowym art. 23 ust. 5 ugo, z którego aktualnie wynika, że w przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych dokumenty DPO i DPR są wystawiane przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych na wniosek: 1) podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, albo 2) prowadzącego instalację komunalną, albo 3) podmiotu prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo 4) gminy organizującej odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Jednocześnie w projekcie przewiduje się wzbogacenie art. 23 ugo o ust. 12a w brzmieniu: „12a. Dokument DPR zawiera: 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu, dla którego przeznaczony jest dokument; 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu wnioskującego o sporządzenie dokumentu; 3) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych; 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, a także o sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o kwartale, w którym zostały przyjęte.". Notabene podobne dualistyczne podejście do źródła pochodzenia odpadów opakowaniowych (odpady pochodzące z gospodarstw domowych i innych źródeł) widać także w podejściu autorów projektu do treści dokumentu	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL

	EDPR (przedmiotowy dokument winien m. in. zawierać informacje o masie odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, a także według sposobu ich recyklingu oraz o kwartale, w którym zostały przekazane). Aprobuje rozwiązania pozwalające na wskazanie w stosownych dokumentach faktycznego pochodzenia odpadów opakowaniowych nie sposób nie zauważyć, że projekt (zresztą analogicznie jak nowela) nie wprowadza zmian w zbiorze podmiotów uprawnionych do złożenia stosownego wniosku o wystawienie dokumentu. W rezultacie mając na względzie restrykcyjne ukształtowanie katalogu podmiotów mogących wnioskować o wystawienie dokumentu DPR postuluję rozszerzenie przedmiotowego katalogu o takie podmioty niepowiązane z komunalną gospodarką odpadami jak punkty skupu surowców wtórnych zaangażowane w selektywną zbiórkę frakcji odpadów komunalnych (należy bowiem pamiętać, że większość obrotu użytą puszką aluminiową po napojach odbywa się przez wspomniane punkty). Tym samym proponuję wzbogacenie art. 3 pkt 11 projektu o zapis zmieniający w art. 23 ugo brzmienie ust. 5 poprzez zmianę widniejącej w jego punkcie 4 kropki na przecinek i dodanie frazy „albo 5) podmiotu prowadzącego skup opakowań jednostkowych z aluminium”. De lege lata pozyskanie przez organizacje odzysku opakowań dokumentu DPR potwierdzającego recykling odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych każdorazowo wymaga zaangażowania jednego z podmiotów, o których mowa w art. 23 ust. 5 ugo i jest możliwe w praktyce jedynie w odniesieniu do odpadów posiadanych przez te podmioty. Konsekwencją tego faktu jest zaś praktycznie całkowita niemożliwość pozyskania dokumentów DPR potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych w przypadku nabycia tego rodzaju odpadów na rynku surowców wtórnych w ramach obrotu komercyjnego, czyli efektywnie działającej sieci punktów skupu. TOci stan rzeczy dalece utrudnia pozyskanie dokumentów DPR potwierdzających recykling odpowiedniej ilości odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, narażając przedsiębiorców na wysokie koszty związane z koniecznością ponoszenia opłaty produktowej. Ograniczenie to jest w oczywisty sposób dotkliwe w przypadku odpadów opakowaniowych, które z samej swojej istoty muszą pochodzić z gospodarstw domowych, natomiast bez zaangażowania w proces ich zagospodarowania jednego z podmiotów wymienionych w art. 23 ust. 5 ugo niemożliwe jest uzyskanie dokumentów DPR potwierdzających ich recykling jako odpadów z gospodarstw domowych. Jako przykład mogą służyć w tym przypadku odpady opakowaniowe z aluminium, które w praktyce w 100% pochodzą z gospodarstw domowych, gdyż w obrocie handlowym nie występują opakowania zbiorcze i transportowe wykonane z tego materiału. Pomimo tego faktu, w przypadku pozyskania tego rodzaju odpadów w ramach obrotu komercyjnego nie jest możliwe uzyskanie dokumentu DPR potwierdzającego ich recykling jako .pochodzących z gospodarstw domowych, gdyż w takim przypadku w łańcuchu ich zagospodarowania nie występuje po prostu podmiot, legitymowany do wystąpienia z wnioskiem o wydanie takiego dokumentu, zgodnie z art. 23 ust. 5 ugo. Innymi słowy, organizacja odzysku opakowań będąc w posiadaniu odpadów opakowaniowych z aluminium nabytych w ramach obrotu komercyjnego nie może złożyć wniosku o		

		wydanie dokumentu DPR potwierdzającego ich recykling jako pochodzących z gospodarstw domowych, gdyż nie jest podmiotem wskazanym w katalogu określonym w art. 23 ust. 5 ugo. W konsekwencji proponowana zmiana pozwoli na prawidłowe uwzględnienie obrotu komercyjnego w krajowej statystyce odpadowej oraz na wprowadzenie rzeczywistego podziału gospodarowania opakowaniami jednostkowymi z gospodarstw domowych od pochodzących z handlu i dystrybucji opakowań zbiorczych i transportowych, a także będzie uwzględniać w należyтым stopniu specyfikę aluminium opakowaniowego będącego jedynym podstawowym materiałem opakowaniowym łączącym dwie cechy: 100% opakowań pochodzi z gospodarstw domowych, a zdecydowana większość tego typu opakowań pozyskiwana jest za pośrednictwem źródeł komercyjnych (zob. więcej w: „Wybrane aspekty rynku gospodarowania odpadami opakowaniowymi w Polsce”, Fundacja na rzecz Odzysku Opakowań Aluminiowych RECAL, Warszawa 2018).		
345	Art. 6 pkt 2	Postulat uzupełnienia i zmiany projektu ustawy nowelizującej –wystawianie zaświadczeń/składanie sprawozdań W art. 6 projektu ustawy nowelizującej, proponuję się w pkt 2 wprowadzenie zmian w przepisach ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403), które dotyczą sporządzania przez zakłady przetwarzania dla organizacji odzysku zaświadczeń o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Jednak z uwagi na fakt, że zaświadczenia te są wystawiane zawsze za rok ubiegły, stąd zasadnym wydaje się wprowadzenie zmiany zasad od początku roku 2021 ze skutkiem zmiany sprawozdań składanych w roku 2022. W ocenie członków Związku, w celu uniknięcia działania prawa wstecz, sprawozdania za rok 2020 powinny zostać złożone w roku 2021 na zasadach obowiązujących w roku, którego dotyczą. W roku 2021 sprawozdania będą składane za rok 2020 a zatem za okres, w którym nie obowiązywały nowe wymogi. Należy podkreślić, że umowy zawierane są pomiędzy organizacjami odzysku i zakładami przetwarzania na kolejny rok, zatem w znacznej części przypadków umowy na rok 2020 zawarte były pod koniec roku 2019. Z uwagi na brak modułów sprawozdawczych w BDO w tamtym czasie, strony tych umów nie miały możliwości przewidzenia sposobu raportowania, wprowadzanego procedowaną nowelizacją ustawy a tym samym nie uwzględniły zapisów i wymogów w umowie. <u>Biorąc pod uwagę powyższe, postulujemy dodanie zapisu określającego, że sprawozdania za rok 2020 oraz dotyczące roku 2020 składane w roku 2021 są na zasadach i w formie dotychczasowej.</u> Propozycja treści zmiany do ustawy nowelizującej: art. 6 pkt 2): „w art. 7w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: 1. Prowadzący zakład przetwarzania sporządza zaświadczenie o zużytym sprzęcie za poprzedni rok kalendarzowy, za pośrednictwem indywidualnego konta w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”. Z zastrzeżeniem, iż do zaświadczeń, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 1 i art. 57 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, wystawionych w 2021 a dotyczących 2020 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.(...)” <u>Alternatywnie wejście w życie tego zapisu powinno zostać przesunięte na 1 stycznia 2022, np. poprzez dodanie art. 6 pkt 2 w ramach art. 13 ust. 2 projektu ustawy nowelizującej.</u>	Uwaga nieprzyjęta. Inna ustawa przesuwła termin wejścia w życie tych przepisów na 1 stycznia 2022 r.	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK

346	art. 6 pkt 2	Proponujemy w pkt 2 zmiany w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403) dotyczące zaświadczeń o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wystawiane przez zakłady przetwarzania dla organizacji odzysku. Z uwagi na fakt, że zaświadczenia te są wystawiane zawsze za rok ubiegły, stąd zasadnym wydaje się wprowadzenie tej zmiany od roku początku roku 2021 ze skutkiem w roku 2022. W mojej ocenie sprawozdania za rok 2020 powinny zostać złożone w roku 2021 na zasadach obowiązujących w roku, którego dotyczą. Zatem postuluję o dodanie zapisu określającego, że sprawozdania za rok 2020 oraz dotyczące roku 2020 składane są na zasadach i w formie dotychczasowej. Alternatywnie wejście w życie tego zapisu powinno zostać przesunięte na 1 stycznia 2022 (w art. 13 ust. 2, powinien zostać wymieniony art. 6 pkt 2).		Uwaga nieprzyjęta. Inna ustawa przesuwła termin wejścia w życie tych przepisów na 1 stycznia 2022 r.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
347	art. 6 ust. 1 lit. e)	Proponujemy zmianę ust. 5	Jest to konsekwencja rozwiązania wskazanego w pkt 1.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
348	Art. 6	Art. 24. po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: 6a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe, który sporządza dokument EDPR, jest obowiązany posiadać kopie dokumentacji z opisem instalacji i procesu recyklingu jakiemu będą poddawane eksportowane odpady, wydanej przez właściwy organ kraju, w którym te odpady są przetwarzane. Kopia dokumentów powinna być potwierdzona za zgodność z oryginałem w kraju, w którym instalacja jest prowadzona.	Należy wziąć pod uwagę fakt, że są kraje w których prawnie nie przewiduje funkcjonowania decyzja/pozwolenie na recykling lub też zweryfikowanie tych decyzji przez organy w Polsce może być trudne.	Uwaga częściowo przyjęta. Dodane zostały wyrazy „lub dokument równoważny”.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A

		Wystawiający dokument EDPR za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO obowiązany jest udostępnić kopię tych dokumentów, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, posiadaczowi odpadów, o którym mowa w ust. 8. oraz marszałkowi województwa”.			
349	Dodanie art.	Wprowadzenie zasady „pierwszeństwo dla wtórnych” poprzez dodanie w art. 62 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku oraz w art. 34 ust 3 ustawy Prawo budowlane obowiązku oceny dostępności i możliwości wykorzystania odpadów lub produktów powstałych na skutek utraty statusu odpadów i warunkowania od niej użycia surowców naturalnych.	Częścią systemu wspierającego ochronę surowców naturalnych powinno być wprowadzenie zasady „pierwszeństwa dla wtórnych”, czyli racjonalnego, uzasadnionego ekonomicznie i ekologicznie zastępowania surowców naturalnych materiałami pochodzenia antropogenicznego. Intensyfikacja wykorzystania surowców z odpadów wymaga już dziś poszukiwania synergii pomiędzy różnymi dziedzinami życia gospodarczego. Materiał będący w jednym sektorze bezużytecznym odpadem, może być dla innej branży cennym surowcem wtórnym zastępującym surowiec naturalny. Zaznaczyć należy, że w naszym kraju znane i stosowane są techniki i technologie, które dają możliwość zawrócenia strumienia materiałów do obiegu gospodarczego. Przykładem może być zastosowanie popiołów lotnych jako dodatku do betonu (zgodnie z normą PN-EN 450), zastosowanie gipsu syntetycznego (pozostałość po procesie odsiarczania spalin) w przemyśle budowlanym, zastosowanie antropogenicznych analogów kruszyw w budownictwie drogowym, wypełnienie wyrobisk górniczych. Rozwijanie rynku dla materiałów antropogenicznych winno rozpocząć się od przyjaznego klimatu prawnego, promującego ich wykorzystanie przed kruszywami naturalnymi.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem regulacji.	Towarzystwo Gospodarce Polskie Elektrownie
350	Dodanie art.	Zmiany w Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego	Częścią systemu wspierającego ochronę surowców naturalnych powinno być wprowadzenie zasady	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem regulacji.	Polskie Towarzystwo

	ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Wprowadzenie zasady „pierwszeństwo dla wtórnych” W Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadza się następujące zmiany: 1) W Art. 62 ust. 1 po punkcie 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 4 w brzmieniu: Art.62 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia: (...) 4) dostępność i możliwość wykorzystania odpadów lub produktów ubocznych niebędących odpadem, o których mowa w Art. 10 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub produktów powstałych na skutek utracenia statusu odpadów, o których mowa w Art. 14 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Wynik tej analizy, obejmującej również aspekty ekonomiczne, warunkuje zgodę na wykorzystanie surowców naturalnych. 2) W Art. 84 ustęp 1a otrzymuje brzmienie: Art. 84 (...) 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4, w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4, w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.	„pierwszeństwa dla wtórnych”, czyli racjonalnego, uzasadnionego ekonomicznie i ekologicznie zastępowania surowców naturalnych materiałami pochodzenia antropogenicznego. Intensyfikacja wykorzystania surowców z odpadów wymaga już dziś poszukiwania synergii pomiędzy różnymi dziedzinami życia gospodarczego. Materiał będący w jednym sektorze bezużytecznym odpadem, może być dla innej branży cennym surowcem wtórnym zastępującym surowiec naturalny. Zaznaczyć należy, że w naszym kraju znane i stosowane są techniki i technologie, które dają możliwość zawrócenia strumienia materiałów do obiegu gospodarczego. Przykładem może być zastosowanie popiołów lotnych jako dodatku do betonu (zgodnie z normą PN-EN 450), zastosowanie gipsu syntetycznego (pozostałość po procesie odsiarczania spalin) w przemyśle budowlanym, zastosowanie antropogenicznych analogów kruszyw w budownictwie drogowym, wypełnienie wyrobisk górniczych. Rozwijanie rynku dla materiałów antropogenicznych winno rozpocząć się od przyjaznego klimatu prawnego, promującego ich wykorzystanie przed kruszywami naturalnymi. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Elektrociepłowni Zawodowych

351	Dodanie art.	Zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane Wprowadzenie zasady „pierwszeństwo dla wtórnych” W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane wprowadza się następujące zmiany: 1) W Art. 34 ust. 3 po punkcie 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 6 o następującej treści: Art.34. 3. Projekt budowlany zawiera: (...) 6) analizę dostępności i możliwości wykorzystania odpadów lub produktów ubocznych niebędących odpadem, o których mowa w Art. 10 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub produktów powstałych na skutek utracenia statusu odpadów, o których mowa w Art. 14 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Wynik tej analizy, obejmującej również aspekty ekonomiczne, warunkuje zgodę na wykorzystanie surowców naturalnych.	Częścią systemu wspierającego ochronę surowców naturalnych powinno być wprowadzenie zasady „pierwszeństwa dla wtórnych”, czyli racjonalnego, uzasadnionego ekonomicznie i ekologicznie zastępowania surowców naturalnych materiałami pochodzenia antropogenicznego. Intensyfikacja wykorzystania surowców z odpadów wymaga już dziś poszukiwania synergii pomiędzy różnymi dziedzinami życia gospodarczego. Materiał będący w jednym sektorze bezużytecznym odpadem, może być dla innej branży cennym surowcem wtórnym zastępującym surowiec naturalny. Zaznaczyć należy, że w naszym kraju znane i stosowane są techniki i technologie, które dają możliwość zawrócenia strumienia materiałów do obiegu gospodarczego. Przykładem może być zastosowanie popiołów lotnych jako dodatku do betonu (zgodnie z normą PN-EN 450), zastosowanie gipsu syntetycznego (pozostałość po procesie odsiarczania spalin) w przemyśle budowlanym, zastosowanie antropogenicznych analogów kruszyw w budownictwie drogowym, wypełnienie wyrobisk górniczych. Rozwijanie rynku dla materiałów antropogenicznych winno rozpocząć się od przyjaznego klimatu prawnego, promującego ich wykorzystanie przed kruszywami naturalnymi. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem regulacji.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
352	Dodanie art.	Wprowadzenie zasady „pierwszeństwa dla wtórnych”. <u>Propozycja:</u> Dodanie do Projektu art. 5a i 5b: „Art. 5a. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadza się następujące zmiany:	Częścią systemu wspierającego ochronę surowców naturalnych powinno być wprowadzenie zasady „pierwszeństwa dla wtórnych”, czyli racjonalnego, uzasadnionego ekonomicznie i ekologicznie zastępowania surowców naturalnych materiałami pochodzenia antropogenicznego. Intensyfikacja wykorzystania surowców z odpadów wymaga już dziś poszukiwania synergii pomiędzy różnymi dziedzinami życia gospodarczego. Materiał będący w jednym sektorze bezużytecznym odpadem, może być dla innej	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem regulacji.	PGNiG SA

	1) w art. 62 ust. 1 po punkcie 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 4 w brzmieniu: Art. 62. 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia: (...) 4) dostępność i możliwość wykorzystania odpadów lub produktów ubocznych niebędących odpadem, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub produktów powstałych na skutek utracenia statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Wynik tej analizy, obejmującej również aspekty ekonomiczne, warunkuje zgodę na wykorzystanie surowców naturalnych. 2) w art. 84 ustęp 1a otrzymuje brzmienie: „1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4, w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4, w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. Art. 5b. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 34 ust. 3 po punkcie 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 6 o następującej treści: Art.34. 3. Projekt budowlany zawiera: (...) 6) analizę dostępności i możliwości wykorzystania odpadów lub produktów ubocznych niebędących odpadem, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub produktów powstałych na	branży cennym surowcem wtórnym zastępującym surowiec naturalny. Zaznaczyć należy, że w naszym kraju znane i stosowane są techniki i technologie, które dają możliwość zawrócenia strumienia materiałów do obiegu gospodarczego. Przykładem może być zastosowanie popiołów lotnych jako dodatku do betonu (zgodnie z normą PN-EN 450), zastosowanie gipsu syntetycznego (pozostałość po procesie odsiarczania spalin) w przemyśle budowlanym, zastosowanie antropogenicznych analogów kruszyw w budownictwie drogowym, wypełnienie wyrobisk górniczych. Rozwijanie rynku dla materiałów antropogenicznych winno rozpocząć się od przyjaznego klimatu prawnego, promującego ich wykorzystanie przed kruszywami naturalnymi. Zaproponowana zmiana jest również zgodna z ideą gospodarki o obiegu zamkniętym.	

		<i>skutek utracenia statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Wynik tej analizy, obejmującej również aspekty ekonomiczne, warunkuje zgodę na wykorzystanie surowców naturalnych.</i>			
353	Dodanie art.	Wprowadzenie zasady „pierwszeństwo dla wtórnych” Propozycja zmian 2.1 Dodanie art. 5a o treści: Art. 5a W Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadza się następujące zmiany: 1) W Art. 62 ust. 1 po punkcie 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 4 w brzmieniu: Art.62 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia: (...) 4) dostępność i możliwość wykorzystania odpadów lub produktów ubocznych niebędących odpadem, o których mowa w Art. 10 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub produktów powstałych na skutek utracenia statusu odpadów, o których mowa w Art. 14 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Wynik tej analizy, obejmującej również aspekty ekonomiczne, warunkuje zgodę na wykorzystanie surowców naturalnych. 2) W Art. 84 ustęp 1a otrzymuje brzmienie: Art. 84 (...)	Częścią systemu wspierającego ochronę surowców naturalnych powinno być wprowadzenie zasady „pierwszeństwa dla wtórnych”, czyli racjonalnego, uzasadnionego ekonomicznie i ekologicznie zastępowania surowców naturalnych materiałami pochodzenia antropogenicznego. Intensyfikacja wykorzystania surowców z odpadów wymaga już dziś poszukiwania synergii pomiędzy różnymi dziedzinami życia gospodarczego. Materiał będący w jednym sektorze bezużytecznym odpadem, może być dla innej branży cennym surowcem wtórnym zastępującym surowiec naturalny. Zaznaczyć należy, że w naszym kraju znane i stosowane są techniki i technologie, które dają możliwość zawrócenia strumienia materiałów do obiegu gospodarczego. Przykładem może być zastosowanie popiołów lotnych jako dodatku do betonu (zgodnie z normą PN-EN 450), zastosowanie gipsu syntetycznego (pozostałość po procesie odsiarczania spalin) w przemyśle budowlanym, zastosowanie antropogenicznych analogów kruszyw w budownictwie drogowym, wypełnienie wyrobisk górniczych. Rozwijanie rynku dla materiałów antropogenicznych winno rozpocząć się od przyjaznego klimatu prawnego, promującego ich wykorzystanie przed kruszywami naturalnymi. Zaproponowana zmiana jest zgodna z ideą Pakietu na rzecz Gospodarki o Obiegu Zamkniętym – pakietu Dyrektyw UE z obszaru Circular Economy.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem regulacji.	PGNiG TERMIKA SA

		1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4, w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4, w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. 2.2 Dodanie art. 5b o treści: Art. 5b. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane wprowadza się następujące zmiany: 1) W Art. 34 ust. 3 po punkcie 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 6 o następującej treści: Art.34. 3. Projekt budowlany zawiera: (...) 6) analizę dostępności i możliwości wykorzystania odpadów lub produktów ubocznych niebędących odpadem, o których mowa w Art. 10 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub produktów powstałych na skutek utracenia statusu odpadów, o których mowa w Art. 14 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Wynik tej analizy, obejmującej również aspekty ekonomiczne, warunkuje zgodę na wykorzystanie surowców naturalnych.			
354	Dodanie art.	W art. 27 po ust. 2 ustawy o odpadach dodaje się ust. 2a o następującym brzmieniu: „2a. Posiadacz odpadów, może przekazać odpady na cele badawcze do laboratorium posiadającego akredytację, laboratorium szkół wyższych, instytutów naukowych lub instytutów badawczych i innych podmiotów gospodarczych prowadzących badania na odpadach celem poszukiwania nowych technologii i sposobów ich zagospodarowania prowadzących działalność badawczą na odpadach, pod warunkiem zawarcia umowy w formie pisemnej	Szczegółowe uzasadnienie w uwadze PIPC do art. 1 pkt 34.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego

		lub udokumentowania przekazania odpadów w innej formie pisemnej, pod rygorem nieważności.” W art. 45 po ust. 1 pkt 11 ustawy o odpadach dodaje się pkt 12 w brzmieniu: „Laboratoria posiadające akredytację, laboratoria szkół wyższych, instytutów naukowych lub instytutów badawczych i innych podmiotów gospodarczych prowadzących badania na odpadach celem poszukiwania nowych technologii i sposobów ich zagospodarowania”. W art. 66, ust. 4 po pkt 4 ustawy o odpadach dodaje się pkt 5 o następującym brzmieniu: „laboratoriów posiadających akredytację, laboratoriów szkół wyższych, instytutów naukowych lub instytutów badawczych i innych podmiotów gospodarczych prowadzących badania na odpadach celem poszukiwania nowych technologii i sposobów ich zagospodarowania.”			
355	art. 9	W związku wprowadzoną w art. 1 pkt 36) projektu ustawy zmianą treści Załącznika nr 1 do ustawy zmienianej zachodzi potrzeba wprowadzenia Zmian do rozporządzeń wydanych na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej <u>Zaproponowane rozwiązanie:</u> Wprowadzenie obowiązku wydania nowego rozporządzenia i regulacji, iż dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w brzmieniu życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy,	Wprowadzenie nowych definicji odzysku materiałów oraz prac ziemnych powoduje konieczność aktualizacji treści rozporządzeń obejmujących odzysk, a w szczególności rozporządzenia w sprawie odzysku odpadów poza Instalacjami i urządzeniami z 2015 roku.	Uwaga przyjęta. Do projektu ustawy zostanie dodany przepis stanowiący, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.	Stowarzyszenie Instytut Remediacji Terenów Zanieczyszczonych

		nie dłużej niż 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy			
356	Art. 11	Aktualnie prawie wszystkie instalacje działające w branży odpadowej, oczekują na zmiany posiadanych decyzji, zezwoleń, pozwoleń itd. wynikających z dotychczasowych zmian prawnych. Art. 11 zmiany ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw według projektu z dnia 13.10.2020r. stanowi, iż proces ten ulegnie znacznemu wydłużeniu gdyż: „W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy nowe, a w terminie 90 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy właściwy organ wzywa posiadacza odpadów do uzupełnienia wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów.” W dobie niewydolności urzędów marszałkowskich zarzuconych wnioskami o zmiany, które wynikają z obecnie obowiązujących przepisów, pandemii COVID-19, konkluzji BAT, ciągła aktualizacja złożonych wniosków i oczekiwanie na wydanie zezwolenia, przyczyni się do zapaści branży, a konsekwencji działanie tych instalacji w oparciu w decyzje niezgodne ze stanem faktycznym, albo nawet do ich czasowego zamknięcia.		Uwaga przyjęta.	Rada RIPOK
357	Art. 11	Przepisy intertemporalne – postępowania administracyjne Rozumiemy, że projektowany przepis art. 11 nie powinien być rozumiany jako wyłączenie ogólnej zasady stosowania przepisu względniejszego w postępowaniach dot. administracyjnych kar pieniężnych. Poddajemy pod rozagę uzupełnienie przepisu intertemporalnego o stosowne odwołanie w tym zakresie. <u>Proponowany art. 11 ust. 1:</u> <i>1. W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy nowe, z zastrzeżeniem art. 189c ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.</i>		Uwaga nieaktualna. Art.. 11 ust. 1 otrzymał nowe brzmienie: 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Eko-Punkt Organizacji Odzysku Opakowań S.A.
358	Art. 11	Przepisy przejściowe –zmiana art. 11 ustawy nowelizującej (wprowadzenie reguły stosowania przepisów dotychczasowych zamiast zaproponowanego rozwiązania stosowania przepisów nowych) Przedsiębiorcy wskazują przede wszystkim na liczne obawy odnośnie ww. regulacji, nakazującej stosowanie przepisów nowych w sprawach wszczętych i niezakończonych jeszcze ostateczną decyzją administracyjną. W szczególności przywołują sytuację powstałą w związku z wcześniejszą nowelizacją ustawy o odpadach, która również wprowadziła tożsamą zasadę stosowania przepisów nowych względem postępowań administracyjnych będących w toku ³ . W konsekwencji przedsiębiorcy zostali zobowiązani do aktualizacji złożonych wniosków a mając na uwadze bardzo długi czas procedowania wniosków o aktualizacje decyzji przez urzędy marszałkowskie, duża część wniosków w dalszym ciągu czeka na rozpoznanie. W obecnej sytuacji, czas rozpoznania ww. wniosków może ulec dodatkowemu wydłużeniu z uwagi na sytuację epidemiczną spowodowaną wirusem COVID –19. Mając powyższe na względzie, w ocenie przedsiębiorców nie jest zasadne wprowadzanie obowiązku stosowania przepisów nowych wobec biegnących już postępowań. Tym bardziej, iż w nowych przepisach nie istnieją przeszkody materialne lub formalne uniemożliwiające rozstrzygnięcie spraw/postępowań, które obecnie są już prowadzone i ich rozpoznanie nie nastąpi przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Dodatkowo wymaga wskazania, iż przedsiębiorcy		Uwaga przyjęta.	Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań ELEKTRO-ODZYSK

		podjęli już działania mające na celu dostosowanie się do nowych wymagań podjętych w związku z ww. wcześniejszymi nowelizacjami oraz ponieśli określone koszty. Wprowadzenie natomiast zasady stosowania nowych wymogów do spraw wszczętych i niezakończonych spowoduje dodatkowe koszty oraz spowoduje wydłużenie już procedowanych postępowań administracyjnych. Jednocześnie takie działanie stanowi sprzeczność z zasadami prowadzenia działalności gospodarczej, tj. zasadą pewności prawa oraz zasadą pogłębiania zaufania, proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania przez organy administracji publicznej. Powyższe zasady zostały bezpośrednio sprecyzowane w tzw. Konstytucji dla biznesu, tj. w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Bowiem przedsiębiorca podejmujący decyzje i działający w oparciu o bieżący porządek prawny ma prawo oczekiwać stabilności w zakresie przepisów i otoczenia prawnego inwestycji. Tym samym zmiana zasad w trakcie trwania procesu uzyskiwania decyzji administracyjnych jest niezgodna z podstawowymi zasadami legislacji i rodzi istotne wątpliwości po stronie przedsiębiorców w obszarze zaufania publicznego. Utrzymanie obecnego brzmienia art. 11 projektu ustawy nowelizującej może w ocenie przedsiębiorców prowadzić do dalszego pogłębienia się kryzysu na rynku odpadów, upadku lub wycofania się z rynku kolejnych przedsiębiorstw, zmniejszenia mocy przerobowych i tym samym dalszemu wzrostowi cen zagospodarowania odpadów. <u>Z uwagi na powyższe postulujemy zmianę art. 11 ustawy nowelizującej poprzez wprowadzenie reguły stosowania przepisów dotychczasowych w sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie obecnie procedowanej nowelizacji.</u> Propozycja treści zmiany do ustawy nowelizującej: <i>Art. 11. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.</i> <i>2. Zezwolenia na przetwarzanie odpadów wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.</i>			
359	Art. 11	Proponujemy wykreślenie przepisu.	Biorąc pod uwagę bardzo długi czas procedowania wniosków o aktualizację decyzji przez urzędy marszałkowskie, wpływ pandemii na tempo prac oraz bardzo szeroki zakres, w jakim przedsiębiorcy muszą się dostosować do wymogów ustawy o odpadach znowelizowanej w 2018 roku (nowelizacja „pożarowa”) wiele wniosków wciąż czeka na rozpoznanie. Przedsiębiorcy podjęli już działania mające na celu dostosowanie się do nowych wymagań i ponieśli określone koszty. Dostosowanie się do nowych wymogów w sprawach wszczętych i niezakończonych jest w praktyce niezwykle kłopotliwe i kosztowne. Przedsiębiorca podejmujący decyzje i działający w	Uwaga częściowo przyjęta.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

		oparciu o bieżący porządek prawny ma prawo oczekiwać stabilności w zakresie przepisów i otoczenia prawnego inwestycji. Zmiana zasad w trakcie trwania procesu uzyskiwania decyzji jest niezgodna z zasadami legislacji i rodzi istotne wątpliwości po stronie przedsiębiorców w obszarze zaufania publicznego. Zapis ten powinien zostać wykreślony z projektu nowelizacji ustawy, jest on zbędny i doprowadzi do dalszego pogłębienia się kryzysu na rynku odpadów, upadku lub wycofania się z rynku kolejnych przedsiębiorstw, zmniejszenia mocy przerobowych i tym samym spowoduje dalszy wzrost cen zagospodarowania odpadów. Zasadą jest że w przypadku braku przepisów temporalnych stosuje się przepisy nowe a więc ten przepis w art. 11 ust. 1 jest zbędny. Krytyczne należy ocenić tę regulację. która odnosi się do decyzji nieostatecznej, co będzie komplikowało kwestię postępowania na etapie między instancyjnym. Należy więc w tym wypadku odwrócić zasadę i wskazać, że w sprawach wszczętych a niezakończonych stosuje się przepisy dotychczasowe.		
360	Art.. 11	Chcielibyśmy również wskazać na poważną kumulację zmian w prawie dot. odpadów w ostatnim okresie, co powoduje ogromne problemy dla przedsiębiorców i dla mieszkańców, w tym przekłada się na rosnące koszty gospodarowania odpadami. Aktualnie prawie cała branża odpadowa od wielu miesięcy bezskutecznie oczekuje na zmiany posiadanych decyzji (m.in. pozwolenia zintegrowane i decyzje sektorowe) wynikających z wcześniej dokonanych zmian prawnych. Urzędy Marszałkowskie w wielu przypadkach przeciągają procedury i nie wydają skutecznie stosownych decyzji mimo prawidłowo złożonych wystąpień przedsiębiorców. Tymczasem art. 11 zmiany ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw według projektu z dnia 13.10.2020 r. stanowi, iż przedsiębiorcy będą zmuszeni oczekiwać kolejne miesiące na decyzję gdyż: „W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy nowe, a w terminie 90 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy właściwy organ wzywa posiadacza odpadów do uzupełnienia wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów.” W sytuacji poważnej niewydolności urzędów marszałkowskich zarzuconych wnioskami o zmiany, które wynikają z obecnie obowiązujących przepisów, pandemii COVID-19, konkluzji BAT, ciągła aktualizacja złożonych	Uwaga przyjęta.	Krajowa Izba Gospodarcza

		wniosków i długotrwałe oczekiwanie na wydanie zezwolenia, przyczynia się do poważnych problemów wielu przedsiębiorców i zapaści całej branży. Dlatego apelujemy o wsparcie przedsiębiorców w zakresie rozwiązania tych problemów i opóźnień z wydawaniem decyzji przez właściwe urzędy marszałkowskie. Informujemy, że Krajowa Izba Gospodarcza będzie wspierała wszelkie racjonalne działania w tym kierunku podejmowane przez Ministra Klimatu i Środowiska. Zgodnie z naszą wcześniejszą deklaracją jesteśmy gotowi dyskutować i wspólnie wypracować pakiet racjonalnych działań na rzecz rozwoju efektywnej gospodarki odpadami w naszym kraju , co winno długoterminowo pozwolić na rozwój sektora i wypełnienie naszych zobowiązań wobec UE		
361	Art. 11	Wnioskujemy o doprecyzowanie, jakie konkretnie „sprawy wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną” ma na myśli ustawodawca. Obecny przepis jest nieprecyzyjny	Uwaga przyjęta. Przepis został dostosowany, postępowania toczą się wg przepisów dotychczasowych oraz uzupełniono w uzasadnieniu wpływ rozstrzygnięcia.	FBSerwis SA
362	Art. 11 i art. 13	Vacatio legis Omawiany projekt wprowadza bardzo wiele, daleko idących zmian o charakterze systemowym, które dotyczą kilku aktów prawnych. Wejście w życie części przepisów skutkować będzie poważnymi zmianami zarówno w przeprowadzaniu jak i dokumentowaniu procesów, określanych ustawowo. Podmioty zobowiązane do dostosowania swojej działalności do nowych wymogów ustawowych powinny mieć odpowiednią ilość czasu, potrzebnego na przygotowanie się do wdrożenia wszystkich omawianych zmian. Z tego też względu należy stwierdzić, że zaproponowany w Projekcie UC43 14-dniowy termin na wdrożenie zapisów ustawy jest zdecydowanie za krótki, wobec czego PTG postuluje wydłużenie vacatio legis – co do zasady – co najmniej do 90 dni. Dając wyraz zrozumienia intencji Projektodawcy, aby projektowane przepisy weszły w życie tak szybko, jak jest to możliwe, PTG zwraca uwagę na fakt, że system odbioru i przetwarzania odpadów, w tym ewidencji oraz rozliczania czynności zbierania i przetwarzania odpadów jest procesem o charakterze ciągłym, podzielonym na okresy, w tym m.in. roczny okres sprawozdawczy. Z tego też względu należy projektować przepisy z w oparciu o zasady ewolucji, a nie rewolucji i tym samym umożliwić dokonanie rozliczenia za IV kwartał roku 2020 oraz za cały rok 2020 według dotychczasowych reguł, co w przypadku likwidacji obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych ma ogromne znaczenie i może naruszać zasadę lex retro non agit. Mając na uwadze powyższe PTG postuluje dodanie w Projekcie UC43 art. 14, stanowiącego, iż „W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 dla okresu do 2020 r. włącznie mają zastosowanie dotychczasowe przepisy”.	Uwaga częściowo przyjęta.	Polskie Towarzystwo Gospodarcze
363	Art. 12 ust. 1	Zgodnie z projektem poziom składowania odpadów komunalnych został określony począwszy od 2025 roku. Tymczasem art. 12 ust. 1 projektu przewiduje wskazywanie poziomów w sprawozdaniach dla gmin i marszałków już za 2021 r. Taka regulacja jest niezrozumiała	Wyjaśnienie Sprawozdanie a osiągnięcie poziomu to dwie różne kwestie. Nie ma obowiązku osiągnięcia w 2021 r. poziomu składowania	FBSerwis SA

				określonego dla 2025 r, ale trzeba w sprawozdaniu określić, jaki się osiągnęło poziom składowania. Uzupełniono w uzasadnieniu.	
364	art. 13 pkt 2	Uzupełnienie zwrotem „art. 3 pkt 18”, co oznacza ustalenie terminu wejścia w życie przepisu określającego zakres podmiotowy obowiązanych do przeprowadzenia audytu (nowe brzmienie art. 46 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi) na 1 stycznia 2022 r.	Propozycja zawarta w projekcie oznacza wykluczenie możliwości zweryfikowania w tym trybie dokumentów służących rozliczeniu obowiązków wystawionych w 2020 r.	Uwaga przyjęta. Wejście w życie art. 3 zostało zmienione na 1 stycznia 2022 r.	Stowarzyszenie Klub Polskie Forum ISO 14000
365	Art. 13	Art. 13. Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: 1) art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie, pkt 22 i 23, pkt 26, pkt 35, art. 2 pkt 4 lit. a - c, pkt 7, pkt 8 lit. a, pkt 9 lit. a, pkt 10, pkt 11 lit. b tiret pierwsze i drugie, pkt 12 lit. b tiret pierwsze i drugie, art. 3, art. 5 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.; 2) art. 1 pkt 25, pkt 30, art. 2 pkt 9 lit. b, pkt 11 lit. a, pkt 12 lit. a, pkt 13-15, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.	Obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych będzie wymagała znaczącego przebudowania systemu gospodarowania tymi odpadami. Konieczne jest wydłużenie czasu na przygotowanie się do nowej organizacji zbierania- Termin wejścia w życie tego przepisu określono na 1 stycznia 2021 r. Proponujemy wydłużenie tego terminu na 1 stycznia 2022 r.	Uwaga przyjęta. Termin zostanie przesunięty na 1 stycznia 2023 r.	TAURON Polska Energia S.A.
366	Art. 13	Przedstawiony projekt wprowadza bardzo poważne zmiany w kilku ustawach. Wprowadzane są zapisy które będą skutkowały istotnymi zmianami w gospodarce odpadami. Instalacje komunalne będące obecnie w trakcie zmian pozwoleń zintegrowanych powinny mieć czas na przygotowanie się do wdrożenia zmian które skutkować będą kolejnymi wnioskami a nawet zmianami treści złożonych i procedowanych już wniosków. Proponowany w projekcie 14 dniowy na wdrożenie zapisów ustawy jest w tym kontekście, zdecydowanie zbyt krótki.		Uwaga przyjęta.	Rada RIPOK
367	Art. 13	W uzasadnieniu do Projektu wskazano, że terminem przewidywanym do wejścia w życie zmian w zakresie Rozdziału 6a jest 1 stycznia 2021 r. Ze względu na to, że w połowie listopada 2020 r. nadal trwają konsultacje społeczne, a co do zasady Projekt przewiduje jedynie 14 dni pomiędzy ogłoszeniem a wejściem w życie zmienionych przepisów, praktycznie niemożliwe jest osiągnięcie zakładanego kilkumiesięcznego okresu vacatio legis. Jako jedyne uzasadnienie wejścia w życie zmian od 1 stycznia 2021 r. podano		Uwaga przyjęta. Art. 13 pkt 1 projektu zostanie dostosowany.	PKP Energetyka S.A.

		obowiązujący roczny okres sprawozdawczości w zakresie wytwarzania odpadów. Prawdopodobnie uzasadnienie zostało zredagowane przy założeniu, że przepisy UE wymagały transpozycji do polskiego prawa do dnia 5 lipca 2020 r. i termin ten zostanie dotrzymany. Powstałe opóźnienia wykluczają dotrzymanie uchwalenia ustawy do końca listopada 2020 r., więc praktycznie został wyeliminowany okres na dostosowanie się przedsiębiorstw do nowych regulacji.		
368	Art. 13	W kontekście zaproponowanej regulacji dotyczącej objęcia Ustawą o odpadach inwestycji budowlanych w zakresie selektywnego zbierania odpadów (w tym innych nawiązujących do nowego art. 101a Projektu) pragniemy zwrócić uwagę na wpływ na przebieg procesu budowlanego, w przypadku wprowadzanych w tak krótkim czasie przepisów. Należy zwrócić uwagę, że w zaproponowanym Projekcie termin wprowadzenia nowych regulacji (tj. 1 stycznia 2021 r.) które wiążą się z nałożeniem na podmioty obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, nie uwzględnia ewidentnego wpływu na prace budowlane w trakcie realizacji. Rozpoczęte już inwestycje budowlane (które nie zostaną zakończone przed dniem 1 stycznia 2021 r.) są realizowane (niezależnie czy przez głównego wykonawcę, wykonawcę czy też podwykonawcę) na podstawie zawartych umów przed datą wejścia w życie tych przepisów. Może się okazać, że przed 1 stycznia 2021 r. (zakładany termin wejścia w życie przepisów) te podmioty nie będą mogły przygotować się odpowiednio w zakresie nowych wymogów, np. zlecenia takiej usługi (na rynku działalność tego typu firm może być ograniczona, ze względu na ilość zleceń związanych z wejściem w życie Projektu w obecnym kształcie i terminach). Zapewne w związku z wejściem nowych regulacji, koszty takich usług istotnie wzrosną i będą miały wpływ na koszty po stronie inwestora, oraz cały łańcuch wykonawców (od głównego wykonawcy, po wykonawcę i podwykonawcę). Ponadto należy wskazać, że samodzielne wykonywanie obowiązku przez podmioty na pewno będzie czasochłonne i może mieć wpływ na termin zakończenia realizacji inwestycji. Jednocześnie należy podkreślić, że tak nagłe dołożenie obowiązku zapewnienia wielu kontenerów/pojemników na segregowane odpady budowlane (gdzie nie przewidywano tego na etapie projektowym, tj. planowania placu budowy) może być zadaniem bardzo trudnym i kosztownym, a w skrajnych przypadkach niemożliwym. Projektodawca przewidział kary za niestosowanie przepisów, ale nie pozwolił przedsiębiorcom na przygotowanie się na wprowadzane zmiany, które w bardzo dużym stopniu wpływają na organizację placu budowy. Biorąc pod uwagę wzrost kosztów inwestycji budowlanych (często realizowanych ze środków publicznych) istotną luką w Projekcie jest brak odpowiednich przepisów przejściowych. Mamy na uwadze przepisy przejściowe, które nie tylko odsunęłyby konieczność realizacji obowiązku w czasie, ale również pozwoliły na dostosowanie organizacji w kontekście selektywnej zbiórki odpadów na placu budowy. Proponujemy: • Wskazanie w ustawie terminu np. 1 stycznia 2022 na wejście w życie stosownych przepisów (tj. art. 101 a) i powiązane) co pozwoli na wprowadzanie do nowo zawieranych umów na roboty budowlane,	Uwaga przyjęta w zakresie przesunięcia wejścia w życie nowego obowiązku o 2 lata	PKP Energetyka S.A.

		odpowiednich zapisów w zgodzie z regulacjami, a w tym wykonanie odpowiedniej analizy kosztów inwestycji; - Wprowadzenie w ustawie przepisów umożliwiających np. okres karencji dla inwestycji budowlanych rozpoczętych przed np. 1 marca 2021 r. Wprowadzenie takiego okresu: np. 10 miesięcznego (tj od daty 1 marca 2021 r.) pozwoliłoby inwestorom budowlanym na odpowiednią aktualizację, już wykonywanych umów tj. już po rozpoczęciu prac budowlanych poprzez przejęcie placu budowy). Ważne jest, aby Projektodawca w dalszych pracach nad ustawą przeanalizował ewidentnie zwiększone koszty po stronie podmiotów (również tych korzystających ze środków publicznych) a których wcześniej nie można było przewidzieć, w związku z objęciem tych podmiotów nowymi obowiązkami wynikającymi z Projektu. - Odpowiednio do zmiany terminu wejścia w życie zmienionych przepisów, termin zastosowania sankcji karnych za nieprzestrzeganie zmienionych przepisów ustawy powinien być przesunięty na 1 stycznia 2023 r. (po uwzględnieniu rocznego okresu sprawozdawczości).		
369	Art. 13	Termin wprowadzenia i obowiązywania zmian. Projekt wprowadza poważne zmiany w kilku ustawach. Niektóre zapisy będą skutkowały istotnymi zmianami w ewidencji, logistyce i dokumentowaniu procesów, a także mogą skutkować poważnymi zmianami kosztów np. w zakresie realizacji obowiązków odzysku, w tym recyklingu opakowań. Zobowiązane podmioty powinny mieć odpowiedni czas na przygotowanie się do wdrożenia zmian, w tym również w zakresie budżetów i procedur. Przewidziany w projekcie termin 14 dniowy na wdrożenie zapisów ustawy jest zdecydowanie za krótki, a poważne zmiany np. wycofanie obowiązku pozostałego odzysku (DPO) nie powinny następować w trakcie roku kalendarzowego (okresu sprawozdawczego).	Uwaga przyjęta. Wejście w życie art. 3 zostało zmienione na 1 stycznia 2022 r.	Krajowa Izba Gospodarcza
370	art. 13 pkt 1	Konieczność doprecyzowania Zgodnie z podanym artykułem, zmiany proponowane w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi miałyby wejść w życie 1 stycznia 2021 r., jednak nie określono, czy proponowane zmiany będą dotyczyły okresu sprawozdawczego 2020, 2021, czy kolejnych. Tym samym zawieranie umów z organizacjami odzysku w zakresie przejęcia obowiązków za rok 2021 r. jest obciążone dużym ryzykiem z uwagi na niepewność obowiązujących przepisów. Zapis powinien zostać doprecyzowany w zakresie okresu sprawozdawczego, którego dotyczy.	Uwaga przyjęta. Wejście w życie art. 3 zostało zmienione na 1 stycznia 2022 r.	Konfederacja Lewiatan
371	Art. 13	Odnosząc się dalej do zapisów projektu ustawy, wskazujemy, że przedstawiony projekt wprowadza bardzo poważne zmiany w kilku ustawach. Wprowadzane są zapisy, które będą skutkowały istotnymi zmianami w gospodarce odpadami. Instalacje komunalne będące obecnie w trakcie zmian pozwoleń zintegrowanych powinny mieć czas na przygotowanie się do wdrożenia zmian, które skutkować będą zmianami złożonych wniosków. Proponowany w projekcie 14- dniowy termin wejścia w życie zapisów ustawy jest	Uwaga przyjęta. Z projektu zostaną usunięte przepisy ustawy zmieniającej ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i niektóre inne ustawy	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

		zdecydowanie zbyt krótki. Część zapisów wydaje się być identyczna z zapisami projektu z dnia 09.10.2020r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw. W obu projektach zmieniana jest m.in. ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach poprzez np. dodanie art. 3aa, zmianę art. 3b itd. W efekcie część zmian się pokrywa, część zmienia zapisy projektu z dnia 9.10.2020r., a natomiast część jest nowymi propozycjami. W efekcie pojawi się sytuacja, w której ustawy będą się zmieniać w 3 dniowym przedziale czasowym.		uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br.	
372	Dodanie art.	„Art. 14. W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 do okresu do 2020 r. włącznie stosuje się przepisy dotychczasowe.”	Przedstawiony projekt ustawy zmienia sposób wyliczania opłaty produktowej, poświadczania przetwarzania odpadów oraz definicji merytorycznych np. opakowań wielomateriałowych. W celu zachowania porządku oraz w logiki we wprowadzanych zmianach, należy dokonać oddzielenia zakresu obowiązywania nowych przepisów od wcześniejszych zakresów.	Uwaga przyjęta.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"
373	Dodanie art.	„Art. 14. W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 do okresu do 2020 r. włącznie stosuje się przepisy dotychczasowe.”	Przedstawiony projekt ustawy zmienia sposób wyliczania opłaty produktowej, poświadczania przetwarzania odpadów oraz definicji merytorycznych np. opakowań wielomateriałowych. W celu zachowania porządku oraz w logiki we wprowadzanych zmianach, należy dokonać oddzielenia zakresu obowiązywania nowych przepisów od wcześniejszych zakresów.	Uwaga przyjęta.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
374	Dodanie art.	Dodać art. 14 w brzmieniu: „Art. 14. W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 do okresu do 2020 r. włącznie stosuje się przepisy dotychczasowe.”	Przedstawiony projekt ustawy zmienia sposób wyliczania opłaty produktowej, poświadczania przetwarzania odpadów oraz definicji merytorycznych np. opakowań wielomateriałowych. W celu zachowania porządku oraz w logiki we wprowadzanych zmianach, należy dokonać oddzielenia zakresu obowiązywania nowych przepisów od wcześniejszych zakresów.	Uwaga przyjęta.	Konfederacja Lewiatan
375	Dodanie art.	„Art. 14. W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 do okresu do 2020 r. włącznie stosuje się przepisy dotychczasowe.”	Przedstawiony projekt ustawy zmienia sposób wyliczania opłaty produktowej, poświadczania przetwarzania odpadów oraz definicji merytorycznych np. opakowań wielomateriałowych. W celu zachowania porządku oraz w logiki we wprowadzanych zmianach, należy dokonać oddzielenia zakresu obowiązywania nowych przepisów od wcześniejszych zakresów.	Uwaga przyjęta.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
376	Dodanie art.	Przepisy intertemporalne – rozliczenie IV kwartału 2020 r.		Uwaga przyjęta.	Eko-Punkt Organizacji

		Rozumiemy, że intencją Projektodawcy jest zastosowanie nowych przepisów do rozliczenia obowiązków wprowadzających w 2021 r. (tak uzasadnienie projektu na s. 18: <i>zmiany w przepisach dotyczących odpadów opakowaniowych – planowany termin wejścia w życie to 1 stycznia 2021 r., co wynika z rocznej realizacji obowiązków przez wprowadzających produkty w opakowaniach, zmiany powinny wejść w życie z początkiem roku</i>). Zwracamy uwagę, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, rozliczenie obowiązków za rok 2020 r. w praktyce następuje jeszcze w roku 2021 r. Wprowadzający (i organizacje odzysku) występują o wystawienie dokumentów DPO/DPR/EDPO/EDPR w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do stosownego procesu. Termin 2 miesiące od upływu kwartału przewidziano dla podmiotów, które nie przekazały odpadów samodzielnie (odpowiednio: art. 23 ust. 6 i 6a; art. 24 ust. 4 i 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi). Sami wystawiający przekażą organom egzemplarze DPO/EDPO dot. odpadów przekazanych w IV kwartale 2020 r. dopiero w II kwartale 2021 r. (art. 23 ust. 10 i 10b, art. 24 ust. 9 ustawy). Jednocześnie, wprowadzający i organizacje odzysku mają obowiązek przedłożenia rocznego sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi za rok 2020 w terminie 15 marca 2021 r. (art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach). Wejście w życie projektowanych zmian z dniem 1 stycznia 2021 r. może skutkować istotnymi wątpliwościami dot. rozliczenia poziomów odzysku i recyklingu za 2020 r. W szczególności, może sugerować, że po dniu 1 stycznia 2021 r. nie będą mogły zostać wystawione dokumenty DPO dla odpadów przekazanych w IV kwartale 2020 r. (np. w ostatnim tygodniu grudnia), a egzemplarze dokumentów wystawionych w tych dniach nie muszą być udostępniane organom. Podobne wątpliwości wiążą się z projektowanymi przepisami dot. sposobu obliczania poziomów recyklingu – ich potencjalne stosowanie przy rozliczeniu roku 2020 r. budziłoby istotne zastrzeżenia z perspektywy zasady pewności prawa. <u>Proponowany art. 12a:</u> <u>Art. 12. W zakresie wykonywania obowiązków wprowadzających produkty w opakowaniach za rok 2020 r. stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.</u>		Odzysku Opakowań S.A.
377	Dodanie art.	Doprecyzowanie terminu stosowania ważnych zmian – rozliczenie roku 2020 System odbioru i przetwarzania odpadów, w tym ewidencji oraz rozliczania czynności zbierania i przetwarzania odpadów jest procesem ciągłym podzielonym na okresy, w tym roczny okres sprawozdawczy, dlatego istotne zmiany winny obowiązywać od nowego (pełnego) roku z jednoczesnym dopuszczeniem rozliczenia ostatniego kwartału roku 2020 wg dotychczasowych zasad, co w przypadku likwidacji obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych (dokumenty DPO) ma ogromne znaczenie i narusza zasadę nie działania prawa wstecz. W projekcie należy wyraźnie to zapisać (dodać art. 14 w brzmieniu: „W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 dla okresu do 2020 r. włącznie mają zastosowanie dotychczasowe przepisy”.	Uwaga przyjęta.	Krajowa Izba Gospodarcza

378	Dodanie art.	W projekcie ustawy dodać przepis przejściowy o treści: Do czasu wydania rozporządzenia wykonawczego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 20 ust. 6 ustawy zmienionej w art. 3, obowiązują poziomy określone w załączniku 1 do ustawy zmienionej w art. 3 w dotychczasowym jego brzmieniu.	Brak przepisu przejściowego, który określałby jakie poziomy należy stosować w poszczególnych latach do roku 2030 do czasu wydania Rozporządzenia wykonawczego spowoduje stan niepewności co do zakresu realizowanego obowiązku, a wręcz brak możliwości dokonania oceny jego realizacji.	Uwaga nieprzyjęta. Planuje się wydanie rozporządzenia w terminie.	Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A
379	Dodanie art.	Propozycja zapisu: „Art. 14. W zakresie objętym właściwością ustawy zmienianej w art. 3 do 2021 r. włącznie stosuje się przepisy dotychczasowe.”	Przedstawiony projekt ustawy wprowadza zmianę obowiązku nałożonego w art. 17 i 18 na wprowadzającego produkty w opakowaniach - z zapewnienia odzysku w tym recyklingu odpadów opakowaniowych na obowiązek recyklingu. Wprowadzenie tak dużej zmiany zapisów ustawy (jedynie recykling nowe formy oświadczeń przy EDPR, sposób wyliczania opłaty produktowej, poświadczania przetwarzania odpadów itp.) bez przynajmniej rocznego okresu przejściowego spowoduje drastyczny wzrost kosztów jego realizacji, które będzie musiał ponieść przedsiębiorca, ale też może skutkować brakiem możliwości uzyskania wskazanych poziomów recyklingu.	Uwaga przyjęta.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
380	Załączniki	Ustawa wprowadza: - zmodyfikowany Załącznik nr 1 - NIEWYCZERPUJĄCY WYKAZ PROCESÓW ODZYSKU - nowy Załącznik nr XX - Przykłady instrumentów ekonomicznych i innych środków zachęcających do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami - Załącznik xx - DOCELOWY POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH		Brak uwagi.	Główny Instytut Górnictwa w Katowicach
381	Załącznik 1	Chcemy również zauważyć, że zmiana procesów odzysku zawartych w załączniku nr 1 do ustawy o odpadach wymusi zapewne kolejną zmianę posiadanych decyzji przez tych przedsiębiorców, którzy dane procesu odzysku stosują i mają je opisane w swoich decyzjach. Przypomnieć trzeba, że zdecydowana większość przedsiębiorców nie zdążyła jeszcze dokonać zmiany posiadanych decyzji po nowelizacji ustawy o odpadach dokonanej w 2018 r. Konieczność kolejnej zmiany decyzji to problem – koszty i długotrwałe procedury, a przede wszystkim brak stabilności i poczucie zagrożenia dla prowadzonej działalności. Zmiany w ustawie o odpadach oraz w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska z 2018 r. spowodowały zepchnięcie dużej części firm do szarej strefy. Drastyczne zwiększenie obciążeń dla przedsiębiorców prowadzących gospodarkę odpadami w stosunkowo krótkim czasie, wywołało skutek odwrotny do zamierzonego – nie ograniczyło bowiem to szarej strefy, a wręcz przeciwnie – działalność poza prawem jest dziś zdecydowanie		Wyjaśnienia – w art. 11 projektu zaproponowano przepis przejściowy utrzymujący w mocy dotychczas wydane decyzje na przetwarzanie odpadów.	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów

		bardziej opłacalna, niż jeszcze dwa lata temu. Trudności z uzyskaniem nowej decyzji sprawiają, że pokusa działania poza prawem jest zdecydowanie większa. Dodać przy tym trzeba, że nie wzrosła wykrywalność nielegalnej działalności, ponieważ działania służb kontrolnych w dalszym ciągu koncentrują się przede wszystkim na przedsiębiorcach posiadających decyzje na gospodarowanie odpadami. Widzimy ogromną potrzebę deregulacji i zmniejszenia obciążeń nałożonych na branżę, przyjrzenia się jeszcze raz procedurze wydawania nowych decyzji, w przeciwnym razie staniemy w obliczu załamania się tej branży. Spada liczba nowych inwestycji i jest to spowodowane nie tylko trwającą epidemią, ale głównie bardzo wyśrubowanymi wymogami, długotrwałością procedur administracyjnych związanych z uzyskaniem decyzji i przede wszystkim brakiem pewności, że dla wybudowanej i oddanej do użytkowania instalacji organ w ogóle wyda decyzję na gospodarowanie odpadami.		
382	Załącznik 1	Podobne zamieszanie pojęciowe wprowadza przypis (*****) przy procesie odzysku R13. Aby nie być gołosłownym przeanalizujmy te zapisy. Aktualnie proces R13 jest zdefiniowany jako: „Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1–R12 (z wyjątkiem wstępnego magazynowania u wytwórcy odpadów)”. Proces ten jest zarezerwowany do takiego rodzaju magazynowania odpadów w wyniku którego (w skutek upływu czasu) dochodzi do przemian w odpadach np. rozdział faz koloidu itd., w efekcie czego zachodzi możliwość przeprowadzenia odzysku poszczególnych składników itd. W analizowanym projekcie dodano przypis (*****) mówiący: „(*****) Tymczasowe magazynowanie oznacza wstępne magazynowanie zgodne z art. 3 ust. 1 pkt 34)”. W artykule art. 3 ust. 1 pkt 34 ustawy o odpadach odnajdujemy definicję zbierania odpadów następującej treści „zbieraniu odpadów – rozumie się przez to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b.” W art. 3 pkt. 5 lit. b ustawy o odpadach zdefiniowano pojęcie magazynowania odpadów w następujący sposób: przez magazynowanie odpadów – rozumie się czasowe przechowywanie odpadów obejmujące: b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów. Czy w związku z powyższym należy rozumieć, że każde magazynowanie odpadów w ramach zbierania odpadów jest jednocześnie procesem ich odzysku R13? To po co w takim razie oddzielne zezwolenie na zbieranie odpadów skoro każde zbieranie odpadów jest związane z ich magazynowaniem, a więc procesem przetwarzania – warunkowanym odrębnym zezwoleniem	Uwaga przyjęta	Rada RIPOK
383	Załącznik 1	Odnosnik: (*****) Czy nie występuje nieścisłość: albo tymczasowe magazynowania albo wstępne – zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 Proponujemy wykreślić proponowany zapis lub zapisać: „Dotyczy także tymczasowego magazynowanie zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 34”	Uwaga przyjęta.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami

384	Załącznik 1	Sprostowanie opisów i objaśnień w Załączniku nr 1 do ustawy o odpadach (art. 1 pkt 36 Projektu) do treści Dyrektywy 2008/98/WE W zmienianym załączniku nr 1 do ustawy o odpadach proponuje się następujące zmiany w opisie procesu R13 oraz w objaśnieniach do procesów R12 i R13: <i>R 12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach R 1-R 11 *****</i> <i>R13 Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w punktach R 1-R 12 (z wyjątkiem tymczasowego wstępnego magazynowania, poprzedzającego zbieranie, u wytwórcy odpadów) (*****)</i> <i>(*****) Jeżeli nie istnieje inny właściwy kod R, może to obejmować procesy wstępne poprzedzające ostateczny odzysk i obejmujące przetwarzanie wstępne odpadów, w tym ~~jak~~ np. demontaż, sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulację, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie, przepakowywanie, separację, tworzenie mieszanek lub mieszanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w poz. R1-R11. Jeśli spełnione zostaną wymagania art. 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, proces ten może także samodzielnie prowadzić do utraty statusu odpadu.</i> <i>(*****) Tymczasowe magazynowanie oznacza wstępne magazynowanie odpadów do celów ich transportu do zakładu przetwarzania zgodne z art. 3 ust. 1 pkt 34).</i> Ww. propozycja naniesiona została w Projekcie, w załączniku nr 1 do niniejszego pisma. UZASADNIENIE: Celem proponowanych wyżej zmian jest zapewnienie spójności polskiej ustawy o odpadach z aktualną treścią Dyrektywy 2008/98/WE oraz wyeliminowanie wątpliwości co do rodzajów procesów odzysku, które mogą prowadzić do utraty statusu odpadów. Proces R12 W szczególności zaproponowane w Projekcie objaśnienie do procesu R12 mylnie sugeruje, że proces ten obejmuje <i>procesy wstępne poprzedzające wstępne przetwarzanie</i>, tworząc w ten sposób bliżej niesprecyzowaną i niezdefiniowaną w ustawie kategorię procesów „przedwstępnych”. Tymczasem z treści Dyrektywy (a zwłaszcza jej angielskiej wersji) jasno wynika, że zamiarem prawodawcy Unijnego nie było tworzenie takiej specjalnej podkategorii czynności „przedwstępnych”, a jedynie wskazanie, że proces R12 może obejmować wstępne procesy odzysku, które poprzedzają docelowy proces odzysku (ang. „<i>preliminary operations prior to recovery</i>”) i obejmują czynności wstępnego przetwarzania, takie jak m.in. demontaż, sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulację, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie, przepakowywanie, separację, tworzenie mieszanek lub mieszanie (ang. „<i>including pre-processing such as, inter alia, dismantling, sorting, crushing, compacting, pelletising, drying, shredding, conditioning, repackaging, separating, blending or mixing</i>”). Niezależnie od zapewnienia spójności językowej polskiego objaśnienia z brzmieniem Dyrektywy 2008/98/WE, proponujemy, aby w objaśnieniu do procesu R12 dodatkowo potwierdzić, że przeprowadzenie tego procesu może samodzielnie doprowadzić do utraty statusu odpadu przez dany materiał, o ile już po	Uwaga nieprzyjęta. Wstępne magazynowanie odpadów jest elementem definicji magazynowania odpadów, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o odpadach. Pozostałe propozycje zmian wykraczają poza zakres dyrektywy.	Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Nawierzchni Asfaltowych, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa i Polski Związek Pracodawców Budownictwa

	zakończeniu procesu R12 (a jeszcze przed poddaniem danego materiału procesom R1-R11) możliwe jest wykazanie spełnienia przesłanek określonych w art. 14 ustawy o odpadach. Na taką możliwość wskazuje już obecnie m.in.: (i) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (poz. 22 załącznika do rozporządzenia), (ii) projekt rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie określenia szczegółowych kryteriów utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego z dnia 1 października 2020 r., (iii) a pośrednio także sama treść art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach, która wskazuje, że co do zasady każdy proces odzysku spełniający kryteria określone w tym artykule może doprowadzić do utraty statusu odpadu. Niemniej, bezpośrednie potwierdzenie powyższej okoliczności wprost w ustawie ostatecznie ukłóciłoby spory interpretacyjne w przedmiotowym zakresie. Zwracamy także uwagę na rozbieżność pomiędzy ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach a rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami, ponieważ przygotowanie do ponownego użycia w ww. rozporządzeniu zostało określone i przewidziane w procesie R12. Sugerujemy dostosowanie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami w taki sposób, aby przygotowanie do ponownego użycia zostało oznaczone w przedmiotowym rozporządzeniu jako proces R5 (a nie R12) i wprost odnosiło się także do takich materiałów budowlanych i rozbiórkowych jak m.in. tłuczeń torowy, gruz, gleba i ziemia. <u>Proces R13</u> Proponowane w Projekcie objaśnienie do procesu R13 jest skrajnie niejasne z uwagi na następujące okoliczności: • w objaśnieniu procesu R13 Projekt – na wzór Dyrektywy – próbuje odwoływać się do pojęć objętych definicją zbierania odpadów. Niestety, definicja legalna zbierania odpadów w polskiej ustawie – w przeciwieństwie do definicji z Dyrektywy – nie posługuje się wprost pojęciem „wstępnego magazynowania” (jest w niej mowa tylko o tymczasowym magazynowaniu – tj. ang. <i>„temporary storage”</i> zamiast <i>„preliminary storage”</i>), • definicja zbierania odpadów w ustawie o odpadach zawiera dalsze odesłanie do innej definicji legalnej, która nie występuje w Dyrektywie, tj. do definicji magazynowania – co dodatkowo utrudnia zrozumienie na jaki rodzaj magazynowania (wyłączonego z procesu R13) wskazuje proponowane objaśnienie do procesu R13 – czy chodzi o wstępne magazynowanie przez wytwórcę czy o magazynowanie przez zbierającego; • proponowane w Projekcie objaśnienie do procesu R13 – na wzór Dyrektywy - objaśnia co oznacza „tymczasowe magazynowanie”, o którym rzekomo mowa w opisie tego procesu. Tymczasem opis procesu R13 w polskiej ustawie – w przeciwieństwie do Dyrektywy – nie posługuje się pojęciem tymczasowe magazynowanie, lecz „wstępne magazynowanie”;	

		Mając na uwadze powyższe, niezbędne jest dostosowanie opisu procesu R13 do opisu z dyrektywy, a ponadto wskazanie wprost w objaśnieniu do procesu R13 (a nie poprzez odesłanie do innych przepisów) jaki proces magazynowania nie jest objęty procesem R13.			
385	Załącznik 2	Pkt 1 Proponowany zapis dodatkowy: Opłaty i ograniczenia nie dotyczą spalarni odpadów przetwarzających odpady w procesie odzysku R1 oraz spalarni odpadów komunalnych przetwarzających odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych Proponowane zapisy mogą spowodować nałożenie dodatkowych opłat (na wzór tych za składowanie odpadów) za przyjęcie odpadów do procesu termicznego przekształcania. Instrumenty mogą także wprowadzać inne ograniczenia i wzrost kosztów. Sugerujemy aby wprowadzić tu wykluczenie dla stosowania dodatkowych opłat i ograniczeń, w sytuacji, gdy proces termicznego przekształcania odpadów jest procesem odzysku R1 (zgodnie z załącznikiem do ustawy). Jednocześnie proponujemy, aby z nakładania dodatkowych opłat i ograniczeń wykluczyć odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych.		Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do wprowadzania dodatkowego zapisu, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków. Nałożenie opłat musiałyby nastąpić poprzez zapisy w akcie normatywnym. Samo określenie, że taki środek jest wskazany w ustawie nie daje podstawy do wprowadzenia takich opłat.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
386	Załącznik 2	<i>Opłaty za składowanie i spalanie odpadów niezgodne z hierarchią postępowania z odpadami oraz ograniczenia w stosowaniu tych procesów, zachęcające do zapobiegania powstawaniu odpadów i do recyklingu, przy utrzymaniu składowania jako najmniej pożądanej metody gospodarowania odpadami.*</i> <i>*Opłaty i ograniczenia nie dotyczą spalarni odpadów przetwarzających odpady w procesie odzysku R1 oraz spalarni odpadów komunalnych przetwarzających odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych.</i>	Proponowane zapisy mogą spowodować nałożenie dodatkowych opłat (na wzór tych za składowanie odpadów) za przyjęcie odpadów do procesu termicznego przekształcania. Instrumenty mogą także wprowadzać inne ograniczenia. Będzie to powodować, że instalacje do zagospodarowania odpadów w innych procesach (dotąd mniej opłacalnych) mogą stać się konkurencyjne względem procesu termicznego przetwarzania odpadów. Sugeruję aby wprowadzić tu wykluczenie dla stosowania dodatkowych opłat i ograniczeń, w sytuacji, gdy proces termicznego przekształcania odpadów jest procesem odzysku R1 (zgodnie z załącznikiem do ustawy). Jednocześnie proponuję, aby z nakładania dodatkowych opłat i ograniczeń wykluczyć odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych.	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do wprowadzania dodatkowego zapisu, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków. Nałożenie opłat musiałyby nastąpić poprzez zapisy w akcie normatywnym. Samo określenie, że taki środek jest wskazany w ustawie nie daje podstawy do wprowadzenia takich opłat.	Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów
387	Załącznik 2	Wnosimy o zmianę zapisu w pkt 1 i pkt 12 odnoszących się do spalania odpadów przez doprecyzowanie, że chodzi tylko o proces unieszkodliwiania. Proponowane brzmienie pkt 1. Opłaty za	Odzysk energetyczny zachodzący w instalacjach ITPO nie powinien zostać zrównany ze składowaniem odpadów czy też procesem unieszkodliwiania D10, ponieważ znajduje się wyżej w hierarchii postępowania z odpadami. Nie powinien być więc obciążany	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do wprowadzania dodatkowego zapisu, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie

		składowanie i spalanie odpadów w ramach unieszkodliwiania (D10) oraz ograniczenia w stosowaniu tych procesów, zachęcające do zapobiegania powstawaniu odpadów i do recyklingu, przy utrzymaniu składowania jako najmniej pożądanej metody gospodarowania odpadami. Proponowane brzmienie pkt 12. Zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania w ramach unieszkodliwiania (D10).	dodatkowymi opłatami za przetworzenie odpadu, a także wyłączony z systemu zachęt i wsparcia. Problem ten dotyczył będzie wszystkich funkcjonujących, będących w budowie i planowanych do realizacji spalarni odpadów, które jednocześnie będą pełnić rolę lokalnych ciepłowni. Jest to sprzeczne z prezentowanym aktualnie stanowiskiem zmierzającym do stworzenia systemu lokalnych spalarni odpadów, które jednocześnie będą pełnić rolę lokalnych ciepłowni po zniesieniu limitu 30% dla odpadów termicznie przetwarzanych. Wprowadzenie dodatkowych obciążeń fiskalnych oraz wyłączenie z systemu zachęt i wsparcia, może stanowić istotną barierę dla operatorów instalacji i podmiotów planujących budowanie takich instalacji.	Nałożenie opłat musiałoby nastąpić poprzez zapisy w akcie normatywnym. Samo określenie, że taki środek jest wskazany w ustawie nie daje podstawy do wprowadzenia takich opłat.	
388	Załącznik 2	Załącznik 2 pkt 1 Sugerujemy, aby wprowadzić tu wykluczenie dla stosowania dodatkowych opłat i ograniczeń, w sytuacji, gdy proces termicznego przekształcania odpadów jest procesem odzysku R1 (zgodnie z załącznikiem do ustawy). Jednocześnie proponujemy, aby z nakładania dodatkowych opłat i ograniczeń wykluczyć odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych. Proponowany zapis: "1. Opłaty za składowanie i spalanie odpadów niezgodne z hierarchią postępowania z odpadami oraz ograniczenia w stosowaniu tych procesów, zachęcające do zapobiegania powstawaniu odpadów i do recyklingu, przy utrzymaniu składowania jako najmniej pożądanej metody gospodarowania odpadami.* *Opłaty i ograniczenia nie dotyczą spalarni odpadów przetwarzających odpady w procesie	Proponowane zapisy mogą spowodować nałożenie dodatkowych opłat (na wzór tych za składowanie odpadów) za przyjęcie odpadów do procesu termicznego przekształcania. Instrumenty mogą także wprowadzać inne ograniczenia. Będzie to powodować, że instalacje do zagospodarowania odpadów w innych procesach (dotąd mniej opłacalnych) mogą stać się konkurencyjne względem procesu termicznego przetwarzania odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do wprowadzania dodatkowego zapisu, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków. Nałożenie opłat musiałoby nastąpić poprzez zapisy w akcie normatywnym. Samo określenie, że taki środek jest wskazany w ustawie nie daje podstawy do wprowadzenia takich opłat.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		odzysku R1 oraz spalarni odpadów komunalnych przetwarzających odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych."			
389	Załącznik 2	Wnosimy o zmianę zapisu w pkt 1 i pkt 12 odnoszących się do spalania odpadów przez doprecyzowanie, że chodzi tylko o proces unieszkodliwiania. Proponowane brzmienie pkt 1. Opłaty za składowanie i spalanie odpadów w ramach unieszkodliwiania (D10) oraz ograniczenia w stosowaniu tych procesów, zachęcające do zapobiegania powstawaniu odpadów i do recyklingu, przy utrzymaniu składowania jako najmniej pożądanej metody gospodarowania odpadami. Proponowane brzmienie pkt 12. Zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania w ramach unieszkodliwiania (D10). Propozycje zapisów: Załącznik 4a, pkt 1: Opłaty za unieszkodliwianie odpadów w procesie składowania i spalania odpadów bez odzysku energii (D10) oraz ograniczenia w stosowaniu tych procesów, zachęcające do zapobiegania powstawaniu odpadów i do recyklingu, przy utrzymaniu składowania jako najmniej pożądanej metody gospodarowania odpadami. pkt 12 Zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania procesów unieszkodliwiania poprzez	Odzysk energetyczny zachodzący w instalacjach ITPO nie powinien zostać zrównany ze składowaniem odpadów czy też procesem unieszkodliwiania D10, ponieważ znajduje się wyżej w hierarchii postępowania z odpadami. Nie powinien być więc obciążany dodatkowymi opłatami za przetworzenie odpadu, a także wyłączony z systemu zachęt i wsparcia. Problem ten dotyczył będzie wszystkich funkcjonujących, będących w budowie i planowanych do realizacji spalarni odpadów, które jednocześnie będą pełnić rolę lokalnych ciepłowni. Jest to sprzeczne z prezentowanym aktualnie stanowiskiem zmierzającym do stworzenia systemu lokalnych spalarni odpadów, które jednocześnie będą pełnić rolę lokalnych ciepłowni po zniesieniu limitu 30% dla odpadów termicznie przetwarzanych. Wprowadzenie dodatkowych obciążeń fiskalnych oraz wyłączenie z systemu zachęt i wsparcia, może stanowić istotną barierę dla operatorów instalacji i podmiotów planujących budowanie takich instalacji.	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do wprowadzania dodatkowego zapisu, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków. Nałożenie opłat musiałoby nastąpić poprzez zapisy w akcie normatywnym. Samo określenie, że taki środek jest wskazany w ustawie nie daje podstawy do wprowadzenia takich opłat.	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych

		składowanie i spalanie bez odzysku energii (D10).			
390	Załącznik 2	Zmiana treści Załącznika nr 2 pkt. 7 Zrównoważone zamówienia publiczne zachęcające do lepszego gospodarowania odpadami oraz promujące pierwszeństwo wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z odpadów (w tym również surowców wtórnych, produktów ubocznych, przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów) przed surowcami naturalnymi.	Należy wzmocnić rolę i promocję pierwszeństwa wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z recyklingu w zamówieniach publicznych celem przejścia na GOZ.	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do zmiany treści załącznika, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
391	Załącznik 2	Zmiana treści Załącznika nr 2 pkt. 9 Stosowanie środków fiskalnych lub innych środków i zachęt finansowych wspierających przedsiębiorstwa gospodarujące odpadami zgodnie z GOZ oraz wykorzystywanie: a) produktów i materiałów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi; b) surowców wtórnych, produktów ubocznych, przedmiotów lub substancji, które utraciły status odpadów, c) odpadów zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami.	Należy wzmocnić rolę i promocję pierwszeństwa wykorzystywania produktów i materiałów pochodzących z recyklingu celem przejścia na GOZ. W tym celu należy zastosować środki fiskalne oraz zachęty finansowych wspierających przedsiębiorstwa gospodarujące odpadami zgodnie z GOZ.	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do zmiany treści załącznika, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
392	Załącznik 2	Zmiana treści Załącznika nr 2 pkt. 12 Zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów komunalnych oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania z wyłączeniem współspalania lub spalania odpadów w celu odzysku energii a także jeśli, poza spalaniem nie można w inny sposób przetworzyć odpadów.	Spalanie odpadów nie powinno być wspierane poza enumeratywnie wyliczonymi przypadkami, które służą ochronie środowiska, tj.: współspalanie lub spalanie odpadów jest wykonywane w celu odzysku energetycznego, wykorzystywanego w innym procesie produkcyjnym (energetyczne przetworzeniu odpadów), poza spalaniem nie można w inny sposób przetworzyć odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do zmiany treści załącznika, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa
393	Załącznik 2	Załącznik 2 pkt. 12 Sugerujemy, aby ze stosowania zachęt gospodarczych nie wykluczać tych instalacji	Wprowadzenie tych zapisów prawdopodobnie wykluczy możliwość uzyskania wsparcia finansowego dla instalacji termicznego przekształcania odpadów.	Uwaga nieprzyjęta.	Polskie Towarzystwo

		które przetwarzają lub zamierzają przetwarzać odpady w procesie odzysku R1. Proponowany zapis: "12. Zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania niezgodnego z hierarchią postępowania z odpadami. *brak wsparcia nie dotyczy spalarni odpadów przetwarzających odpady w procesie odzysku R1 oraz spalarni odpadów komunalnych przetwarzających odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych."		Brak uzasadnienia do zmiany treści załącznika, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Elektrociepłowni Zawodowych
394	Załącznik 2	Członkowie IGMNiR zwrócili uwagę, iż w punkcie 10 załącznika 2 jednym z przykładów instrumentów ekonomicznych i innych środków zachęcających do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami jest wspieranie badań i innowacji dotyczących zaawansowanych technologii recyklingu i regeneracji produktów. Zgodnie z obowiązującymi zapisami ustawy o odpadach, odpady można przekazywać tylko i wyłącznie podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia na ich zbieranie lub przetwarzanie. Ustawa nie daje możliwości przekazywania odpadów do celów badawczych lub do przeprowadzenia testów na prototypowych i nowych instalacjach. Aby móc rozwijać nowe technologie i prowadzić badania należy przekazać próbki odpadów w różnych ilościach. Przy obecnych wymaganiach ustawy o odpadach, laboratoria nie mają możliwości posiadania decyzji na odzysk wielu rodzajów odpadów. Ponadto jednym z etapów badań możliwości wykorzystania odpadów może być etap prób półtechnicznych, do których wykorzystywane są odpady w większej ilości, niż do samych badań laboratoryjnych. Takie badania pozwalają sprawdzić i potwierdzić czy proces przetwarzania odpadów jest uzasadniony i otrzymuje się zamierzony cel. W związku z powyższym, należy wprowadzić do ustawy zapisy zwalniające z obowiązku uzyskania decyzji na przetwarzanie odpadów przez laboratoria posiadające akredytację, laboratoria szkół wyższych, instytutów naukowych lub instytutów badawczych prowadzące badania na odpadach, celem poszukiwania nowych technologii ich zagospodarowania. W związku z powyższym należy w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2020, poz. 797 i 875) wprowadzić następujące zmiany: W art. 27 po ust. 2 należy dodać ust. 2a o treści: „2a. Posiadacza odpadów, który przekazał odpady na cele badawcze do laboratorium posiadającego akredytację, laboratorium szkół wyższych, instytutów		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem regulacji. Ponadto załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu

		naukowych lub instytutów badawczych prowadzące badania na odpadach celem poszukiwania nowych technologii ich zagospodarowania, nie zwalnia się z odpowiedzialności za zbieranie lub przetwarzanie odpadów, do czasu wykorzystania tych odpadów przez laboratorium badawcze lub przejęcia odpowiedzialności przez następnego posiadacza odpadów, który posiada decyzję wymienioną w ust. 2 pkt 1 lub 2 albo posiada wpis do rejestru w zakresie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 5 lit. a.” W art. 45 po ust. 11 należy dodać się ust. 12 w brzmieniu: „12. Laboratoria posiadające akredytację, laboratoria szkół wyższych, instytutów naukowych lub instytutów badawczych prowadzące badania na odpadach celem poszukiwania nowych technologii ich zagospodarowania”. W art. 66, ust. 4 po pkt 4 należy dodać pkt 5 w brzmieniu: „5) laboratoria posiadające akredytację, laboratoria szkół wyższych, instytutów naukowych lub instytutów badawczych prowadzące badania na odpadach celem poszukiwania nowych technologii ich zagospodarowania”			
395	Załącznik 2	Pkt 12 Proponowany zapis dodatkowy: Brak wsparcia nie dotyczy spalarni odpadów przetwarzających odpady w procesie odzysku R1 oraz spalarni odpadów komunalnych przetwarzających odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych. Wprowadzenie tych zapisów bez wyłączenia, prawdopodobnie wykluczy możliwość uzyskania wsparcia finansowego dla instalacji termicznego przekształcania odpadów.		Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do zmiany treści załącznika, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
396	Załącznik 2	<i>Zachęty gospodarcze dla organów lokalnych i regionalnych, zwłaszcza wspierające zapobieganie powstawaniu odpadów oraz rozbudowę systemów selektywnej zbiórki, bez wspierania składowania i spalania niezgodnego z hierarchią postępowania z odpadami.</i> <i>*brak wsparcia nie dotyczy spalarni odpadów przetwarzających odpady w procesie odzysku R1 oraz spalarni odpadów komunalnych przetwarzających odpady pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych.</i>	Wprowadzenie tych zapisów prawdopodobnie wykluczy możliwość uzyskania wsparcia finansowego dla instalacji termicznego przekształcania odpadów. Sugeruję, aby ze stosowania zachęt gospodarczych nie wykluczać tych instalacji które przetwarzają lub zamierzają przetwarzać odpady w procesie odzysku R1.	Uwaga nieprzyjęta. Brak uzasadnienia do zmiany treści załącznika, gdyż załącznik zawiera przykłady instrumentów i środków.	Stowarzyszenie Producentów Energii z Odpadów
397	Załącznik nr 3 Objaśnienie nr 1	1) Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.).	Produkty lecznicze stanowią w większości przypadków produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, które po zużyciu stanowią odpady komunalne. W wielu przypadkach są to odpady trudne do recyklingu materiałowego, w tym również odpady opakowań wielomateriałowych, na przykład blistry do tabletek.	Uwaga nieprzyjęta. Zmiana zapisu mogłaby spowodować wzrost cen produktów leczniczych.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno-Edukacyjnych "Green"

			W związku z powyższym, ze względu na powszechność opakowań produktów leczniczych oraz ich skład, zasadnym jest objęcie ich producentów systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta, tak aby ponosili odpowiedzialność finansową i/lub organizacyjną za wszystkie opakowania wprowadzane do obrotu.		
398	Załącznik nr 3 Objaśnienie nr 1	1) Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.).	Produkty lecznicze stanowią w większości przypadków produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, które po zużyciu stanowią odpady komunalne. W wielu przypadkach są to odpady trudne do recyklingu materiałowego, w tym również odpady opakowań wielomateriałowych, na przykład blistry do tabletek. W związku z powyższym, ze względu na powszechność opakowań produktów leczniczych oraz ich skład, zasadnym jest objęcie ich producentów systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta, tak aby ponosili odpowiedzialność finansową i/lub organizacyjną za wszystkie opakowania wprowadzane do obrotu.	Uwaga nieprzyjęta. Zmiana zapisu mogłaby spowodować wzrost cen produktów leczniczych.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.
399	Załącznik nr 3	Objaśnienie nr 2) powinno brzmieć następująco: Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 oraz poz. 10.	Analogicznie do aktualnego brzmienia przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poziom recyklingu dla opakowań razem powinien obejmować również opakowania z kategorii pozostałe. W przeciwnym razie dla opakowań tych nie będzie istniał żaden wymagany poziom recyklingu. Ponadto proponowana zmiana treści art. 18 ust. 5 ww. ustawy wskazuje na potrzebę wyłączenia opakowań wielomateriałowych, z masy opakowań, względem której osiągany jest łączny poziom recyklingu w kategorii opakowań razem.	Uwaga przyjęta.	Fundacja Rozwiązań Ekologiczno- Edukacyjnych "Green"
400	Załącznik nr 3	Objaśnienie nr 2) powinno brzmieć następująco: Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 oraz poz. 10.	Analogicznie do aktualnego brzmienia przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poziom recyklingu dla opakowań razem powinien obejmować również opakowania z kategorii pozostałe. W przeciwnym razie dla opakowań tych nie będzie istniał żaden wymagany	Uwaga przyjęta.	INTERSEROH Organizacja Odzysku Opakowań S.A.

			poziom recyklingu. Ponadto proponowana zmiana treści art. 18 ust. 5 ww. ustawy wskazuje na potrzebę wyłączenia opakowań wielomateriałowych, z masy opakowań, względem której osiągany jest łączny poziom recyklingu w kategorii opakowań razem.		
401	Załącznik nr 3	Objaśnienie nr 2) powinno brzmieć następująco: „Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 oraz poz. 10.”	Analogicznie do aktualnego brzmienia przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poziom recyklingu dla opakowań razem powinien obejmować również opakowania z kategorii pozostałe. W przeciwnym razie dla opakowań tych nie będzie istniał żaden wymagany poziom recyklingu. Ponadto proponowana zmiana treści art. 18 ust. 5 ww. ustawy wskazuje na potrzebę wyłączenia opakowań wielomateriałowych, z masy opakowań, względem której osiągany jest łączny poziom recyklingu w kategorii opakowań razem.	Uwaga przyjęta.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
402	Załącznik nr 3	Objaśnienie nr 2) powinno brzmieć następująco: „Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 oraz poz. 10”.	Analogicznie do aktualnego brzmienia przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poziom recyklingu dla opakowań razem powinien obejmować również opakowania z kategorii pozostałe. W przeciwnym razie dla opakowań tych nie będzie istniał żaden wymagany poziom recyklingu. Ponadto proponowana zmiana treści art. 18 ust. 5 ww. ustawy wskazuje na potrzebę wyłączenia opakowań wielomateriałowych, z masy opakowań, względem której osiągany jest łączny poziom recyklingu w kategorii opakowań razem.	Uwaga przyjęta.	Konfederacja Lewiatan
403	Załącznik nr 3 Objaśnienie nr 1	~~1) Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.).~~	Produkty lecznicze stanowią w większości przypadków produkty w opakowaniach przeznaczonych dla gospodarstw domowych, które po zużyciu stanowią odpady komunalne. W wielu przypadkach są to odpady trudne do recyklingu materiałowego, w tym również odpady opakowań wielomateriałowych, na przykład blistry do tabletek. W związku z powyższym, ze względu na powszechność opakowań produktów leczniczych oraz ich skład,	Uwaga nieprzyjęta. Zmiana zapisu mogłaby spowodować wzrost cen produktów leczniczych.	Polska Izba Gospodarki Odpadami

			zasadnym jest objęcie ich producentów systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta, tak aby ponosili odpowiedzialność finansową i/lub organizacyjną za wszystkie opakowania wprowadzane do obrotu.		
404	Załącznik nr 3	Objaśnienie nr 2) powinno brzmieć następująco: Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 oraz poz. 10.	Analogicznie do aktualnego brzmienia przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi poziom recyklingu dla opakowań razem powinien obejmować również opakowania z kategorii pozostałe. W przeciwnym razie dla opakowań tych nie będzie istniał żaden wymagany poziom recyklingu. Ponadto proponowana zmiana treści art. 18 ust. 5 ww. ustawy wskazuje na potrzebę wyłączenia opakowań wielomateriałowych, z masy opakowań, względem której osiągany jest łączny poziom recyklingu w kategorii opakowań razem.	Uwaga przyjęta.	Polska Izba Gospodarki Odpadami
405	Załącznik 3	Błąd redakcyjny - cele dotyczące recyklingu odpadów wielomateriałowych (załącznik nr 3 do projektu) W załączniku nr 3 do projektu, zmieniającym załącznik nr 1 do ustawy <i>o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</i> zaproponowano, aby docelowy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych wielomateriałowych określany był w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 20 ust. 5 tej ustawy. Wydaje się, że odwołanie to jest błędem redakcyjnym. Art. 20 ust. 5 przewiduje bowiem delegację do wydania rozporządzenia określającego roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, które organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględniać w osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych. Wnioskujemy przywrócenie w powyższym załączniku odwołania do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Projekt przewiduje bowiem utrzymanie tej delegacji, choć w zmienionej – odnoszącej się wyłącznie do poziomów recyklingu – formie.		Uwag przyjęta.	Fundacja ProKarton
406	Załącznik 3	błędne odwołanie w załączniku do ustawy w zakresie poziomu recyklingu dla odpadów po opakowaniach wielomateriałowych.		Uwaga przyjęta.	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK
INNE UWAGI					

	Dodanie zmiany art. 183c ustawy Prawo ochrony środowiska	Proponuje się również wprowadzenie zmiany w art. 183c ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska poprzez wykreślenie wyrazów: „instalacji, obiektu budowlanego lub jego części w tym”. Artykuł 183c ust. 1 otrzymuje wtedy brzmienie: „Pozwolenie na wytwarzanie odpadów jest wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c tej ustawy”	Jak wskazano w uzasadnieniu do wprowadzanego w 2018 r. artykułu 183c jego celem było „rozszerzenie nadzoru straży pożarnej w zakresie informacji o istniejących miejscach magazynowania i składowania odpadów”, co „w konsekwencji ma zapobiegać pożarom miejsc składowania i magazynowania odpadów”. Zgodnie art. 184 ust. 2b, pkt. 6 PC6 wniosek o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów zawiera wskazanie miejsca i sposobu oraz rodzajów magazynowanych odpadów. W obecnym stanie prawnym warunki ochrony przeciwpożarowej miejsca magazynowania odpadów w przypadku wytwórcy odpadów, który nie przetwarza odpadów, są określone w operacie przeciwpożarowym. Wprowadzanie, jak to ma miejsce obecnie, konieczności przeprowadzenia kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części w odniesieniu do podmiotu jedynie wytwarzającego odpady, zdaniem podmiotów wytwarzających odpady, wykracza poza konieczny nadzór nad miejscami magazynowania odpadów, jaki jest wskazany w operacie przeciwpożarowym. Jednocześnie doprowadziło to do wydłużenia czasu oczekiwania na kontrolę, jak i czasu samej kontroli komendanta powiatowego PSP, ponieważ oprócz miejsca magazynowania odpadów kontroli podlega cała instalacja produkcyjna oraz obiekty budowlane niezwiązane w żaden sposób przetwarzaniem odpadów. Należy również wskazać, iż niejednokrotnie zakres kontroli PSP podmiotów zajmujących się przetwarzaniem odpadów jest dużo mniejszy niż firm produkcyjnych, które tylko wytwarzają odpady. Wynika to wyłącznie z faktu, że w przypadku przetwarzających odpady kontroli często podlega tylko instalacja do przetwarzania odpadów a w przypadku firm produkcyjnych praktycznie cała działalność obejmująca obiekty budowlane oraz całą instalację do produkcji, gdzie drobną częścią tej działalności jest magazynowanie odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	EcoMs Consulting Sp. z o.o.

		Załącznik do stanowiska Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego (Załącznik nr 2 do pisma PIPC –propozycje zmian ustawy o odpadach dotyczące obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli) został załączony do tabeli jako załącznik.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Polska Izba Przemysłu Chemicznego
		Załącznik nr 1 do stanowiska Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie - propozycje dotyczące systemu kaucyjnego - został załączony do tabeli jako załącznik.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. systemu kaucyjnego zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie
		Załącznik nr 2 do stanowiska Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie – uzasadnienie do proponowanych zmian w zakresie systemu kaucyjnego - został załączony do tabeli jako załącznik.	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy. Szczegółowe przepisy dot. systemu kaucyjnego zostaną określone w odrębnych ustawach.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie
		Załącznik nr 3 do stanowiska Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie – propozycje dotyczące modelu rozliczeń VAT za opakowania zwrotne - został załączony do tabeli jako załącznik.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem regulacji.	Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie
		Załącznik do stanowiska Związku Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK – propozycje legislacyjne – został załączony do tabeli jako załącznik.	Stanowisko MKiŚ zostało zawarte w ramach poszczególnych uwag zgłoszonych w stanowisku Związku.	Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK
		Załącznik do stanowiska Polskiej Federacji Producentów Żywności Związek Pracodawców – propozycje legislacyjne – został załączony do tabeli jako załącznik.	Stanowisko MKiŚ zostało zawarte w ramach poszczególnych uwag zgłoszonych w stanowisku Związku.	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców

ZESTAWIENIE UWAG ZGŁOSZONYCH W RAMACH OPINIOWANIA					
do projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC 43)					
L.p.	Jednostka redakcyjna	Treść uwagi	Uzasadnienie	Stanowisko MKiŚ	Zgłaszający
UWAGI OGÓLNE					
1.		Projekt zakłada uściślenie prowadzenia ewidencji odpadów przez sprzedających odpady oraz pośredników w obrocie odpadami. W obowiązującej ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797) ewidencje ilościową i jakościową należało prowadzić w odniesieniu do odpadów niebezpiecznych, projekt zakłada zatem rozszerzenie prowadzenia ewidencji do każdego rodzaju odpadów. Ponadto projekt przewiduje dodanie do obecnej ustawy rozdziału 1a dotyczącego rejestru faktur i rachunków. Wiązać ma się to z wprowadzaniem do systemu Bazy danych odpadowych (BDO) dodatkowych danych do 25-tego dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystawiono fakturę/rachunek. Projekt zakłada też, że użytkownik zobowiązany będzie do wprowadzenia do modułu danych obejmujących: numer faktury, datę wystawienia faktury, numer identyfikacji podatkowej nabywcy, kod odpadu i jego masę wyrażoną w tonach, wartość sprzedaży netto oraz kwotę należności ogółem wskazaną na fakturze. W projekcie nie określono, czy wprowadzone dane będą potwierdzane przez nabywcę odpadu ani dla kogo te dane będą widoczne (nie wliczając jednostek nadzorujących wymienionych w art. 83 ww. ustawy: m.in. minister właściwy do spraw klimatu, minister właściwy do spraw środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, marszałkowie województw itd.). W ocenie Pracodawców RP system BDO stanie się zatem nie tylko narzędziem do kontroli gospodarowania odpadami ale również stanie się narzędziem dla kontroli Krajowej Administracji Skarbowej (KAS). Obowiązek rejestracji faktur w systemie umożliwia weryfikację informacji zawartych w ewidencji BDO z danymi ewidencjonowanymi w systemie fiskalnym przez administrację skarbową. Umożliwi to KAS śledzenie i porównywanie na bieżąco systemu BDO z Jednolitym Plikiem Kontrolnym. W naszej ocenie należy zastanowić się czy dodanie proponowanego rozdziału ma na celu jedynie ułatwienie nadzoru w ramach kontroli skarbowej, kosztem rozszerzenia BDO i nałożenia kolejnych obowiązków związanych z ich prowadzeniem. Zdaniem Pracodawców RP w obecnej sytuacji na rynku gospodarowania odpadami, zakładane zmiany mają na celu zwiększenie restrykcji, a nie rozwiązanie narastających problemów. Z perspektywy wytwórców odpadów, z całą pewnością można stwierdzić, że zaobserwowano znaczny, a w niektórych wypadkach nawet kilkukrotny, wzrost cen za odbieranie odpadów. Uwagę należy zwrócić również na	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej	

		fakt, iż w wielu przypadkach występuje problem ze znalezieniem uprawnionego odbiorcy. W naszej ocenie z uwagi na niestabilną sytuację na rynku, wprowadzenie kolejnych zaostrzających zmian, może przynieść zamiast poprawy i stabilizacji dalszy wzrost cen oraz pogłębić problem z znalezieniem odbiorców. Jak pokazuje obecny rok, wiele firm zajmujących się zbieraniem i przetwarzaniem odpadów planuje (o ile już tego nie zrobiła) zrezygnowanie z prowadzenia działalności. Problem nasila się zwłaszcza w przypadku odpadów niebezpiecznych, które powinny być przedmiotem szczególnej rozważ. Zaproponowane zmiany w projekcie uzasadnione są potrzebą uszczelnienia gospodarki odpadami oraz wyeliminowaniem szarej strefy. W rzeczywistości, wprowadzenie planowanych zmian może ponownie wywołać szereg utrudnień oraz dezinformacji w BDO. Należy wziąć pod uwagę fakt, że od początku wprowadzenia systemu BDO, nie funkcjonował on w pełni poprawnie. Poszczególne moduły zostawały dodawane ze znacznym opóźnieniem, a niektóre uwagi zgłaszane w związku z funkcjonowaniem systemu nie zostały uwzględnione przy projektach zmian w ustawie. W naszej ocenie w pierwszej kolejności należałoby dopracować system, pochylić się nad kolejnymi uwagami skierowanymi ze strony użytkowników (m.in. uwagi dotyczące braku możliwości poprawienia Karty przekazania odpadów (KPO) w zakresie numeru rejestracyjnego, brak możliwości poprawienia wybranego w KPO miejsca prowadzenia działalności). Pomimo rozbudowanej strony internetowej bdo.mos.gov.pl i zamieszczonych na niej poradników i instrukcji, a także odpowiedzi na najczęściej (według administratora) zadawanych pytań brakuje instrukcji czy wytycznych jak postępować w wielu sytuacjach, co prowadzi do rozbieżności pomiędzy poszczególnymi użytkownikami BDO. Wprowadzenie zmian jest uzasadnione szczytnym celem jakim jest wyeliminowanie szarej strefy, natomiast głosy użytkowników wskazują jednoznacznie na konieczność w pierwszej kolejności dopracowania funkcjonowania systemu, a w szczególności poprawienia złej sytuacji na rynku odpadów. Zrozumiałe jest, iż poprawne gospodarowanie odpadami niesie za sobą wzrost cen związanych z ich przetworzeniem. Jednak wzrost ten powinien być stopniowy i wywołany faktycznymi kosztami ponoszonymi w związku z unieszkodliwianiem odpadów, a nie niepewną sytuacją w branży, przejmowaniem rynku przez duże przedsiębiorstwa które mogą narzucać ceny czy wzrostem ceny spowodowanym przez ogromne koszty dostosowania składowisk oraz instalacji do wprowadzonych przepisów. Naszym zdaniem projekt ustawy powinien skupić się głównie na rozwiązaniu obecnego problemu, ponieważ wprowadzone do tej pory zmiany nie przyniosły zamierzonego efektu pomniejszenia szarej strefy, a dotknęły uczciwych przedsiębiorców.		
2.		Zwracamy uwagę na konieczność wydania interpretacji określającej status prawny urządzeń mobilnych wykorzystywanych do kruszenia, przesiewania, mieszania odpadów budowlanych. W ostatnich latach w orzecznictwie sądów administracyjnych zaczął kształtować się bardzo niebezpieczny i oderwany od aspektów praktycznych pogląd, zgodnie z którym	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		wykorzystywane przez przedsiębiorców budowlanych urządzeń mobilnych takich jak kruszarka czy przesiewacz do celów rozdrobnienia czy oczyszczenia odpadów budowlanych w celu umożliwienia ich ponownego wykorzystania czy bezpiecznego transportu należy kwalifikować jako prowadzenie instalacji w rozumieniu przepisów Prawa Ochrony Środowiska, a w konsekwencji jako działanie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Argumentem dla takiej interpretacji ma być fakt, że wspomniane urządzenia mobilne — pomimo możliwości ich przemieszczania — co do zasady pracują w stanie unieruchomienia. Powyższy sposób rozumowania (w naszej ocenie całkowicie błędny) prowadzi do wniosku, że wykonawca na potrzeby prawidłowej realizacji robót budowlanych musiałby teoretycznie nie tylko każdorazowo uzyskiwać zezwolenie na przetwarzanie odpadów, ale również starać się o nową decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, odrębną od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, która została uzyskana przez zamawiającego i która zazwyczaj nie obejmuje procesu przetwarzania odpadów w instalacjach. Tymczasem okres potrzebny na przygotowanie raportu oddziaływania na środowisko, przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i uzyskanie ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach trwa bardzo często nawet około 2 - 3 lat. Tym samym, sugerowana przez sądy administracyjne kwalifikacja czynności prowadzonych z wykorzystaniem kruszarek i przesiewaczy mobilnych jako instalacji efektywnie prowadzi do kuriozalnej sytuacji, w której wykonawca musi wybierać pomiędzy niezrealizowaniem kontraktu w terminie, a działaniem niezgodnie z przepisami prawa. Mając na uwadze powyższe, niezbędne jest podjęcie przez organ przynajmniej jednego z poniższych działań: • Wydania interpretacji ogólnej wskazującej, że opisany wyżej sprzęt budowlany (tj. mobilne przesiewacze i kruszarki wykorzystywane w ramach prowadzonych robót) nie powinien być traktowany jako instalacja o której mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, a w konsekwencji jego wykorzystanie nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko; lub • zmiana przepisów ustawy Prawo Ochrony Środowiska w zakresie definicji instalacji poprzez wyłączenie z tej definicji urządzeń mobilnych wykorzystywanych w ramach prowadzenia robót budowlanych. W tym kontekście cechą „mobilności” można by określić np. w następujący sposób: „Z tym, że mobilność urządzenia oraz maszyny oznacza możliwość ich przemieszczania się po terenie wykonywanych prac z wykorzystaniem układu jezdnego (tj. układu kołowego, gąsienicowego, kołowo-gąsienicowego)”. lub • zmiana ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	

		poprzez wyłączenie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w stosunku do przedsięwzięć polegających na przetwarzaniu odpadów budowlanych i rozbiórkowych przez wykonawcę robót budowlanych z wykorzystaniem urządzeń mobilnych takich jak przesiewacz mobilnych czy kruszarka mobilna. Brak jakiegokolwiek interwencji ze strony Ministerstwa w powyższym zakresie powoduje m.in. następujące zagrożenia o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym, tj.: • duże opóźnienia w realizacji przyszłych i trwających inwestycji, w tym w szczególności kluczowych inwestycji infrastrukturalnych; • zwiększenie kosztów inwestycji realizowanych w formule zamówień publicznych, a w konsekwencji wyższe oferty wykonawców i zwiększenie wydatków ze środków publicznych; • większy strumień odpadów budowlanych i rozbiórkowych kierowanych na składowiska; • mniejszy strumień odpadów budowlanych i rozbiórkowych poddawanych odzyskowi; • większe zużycie nowych surowców naturalnych; • większy poziom zanieczyszczenia powietrza spowodowany transportem nowych surowców na place budowy.			
UWAGI DO PROJEKTU					
3.	Indeks 2	Proponuje się w indeksie 2 projektu wprowadzenie zapisu w brzmieniu: „ ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z	W konsekwencji uchylecia ust. 2 i 4 w art. 24a ustawy o odpadach (<i>uwaga UM Województwa Świętokrzyskiego dot. dodania zmiany art. 24a ustawy o odpadach</i>) proponuje się uwzględnienie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw. Ponadto, proponuje się zmianę ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w związku z licznymi informacjami Starostów sygnalizujących ogromne problemy finansowe związane z tworzeniem miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów i egzekucją wydanych decyzji w sprawie obowiązku zagospodarowania odpadów zalegających na naczepach zatrzymanych pojazdów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

		dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.”			
4.	Indeks 2	W projekcie ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw przypis 2) otrzymuje brzmienie: Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz ustawę z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowaniu niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.	Konieczne ze względu na propozycję zmian ustawy o bateriach i akumulatorach i ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowaniu niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.	Uwaga nie przyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
5.	Art. 1 pkt 1	W proponowanym brzmieniu art. 1 ustawy o odpadach brak jest istotnego zdaniem tut. Inspektoratu wskazania, że ustawa określa również środki służące ochronie życia ludzi. W związku z czym proponuje się następujące brzmienie tego przepisu: „Art. 1. Ustawa określa środki służące ochronie środowiska oraz zdrowia i życia ludzi przez zapobieganie powstawaniu i zmniejszenie ilości odpadów oraz negatywnego wpływu ich wytwarzania i gospodarowania nimi oraz przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.”		Uwaga przyjęta	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie
6.	Art. 1 pkt 2	W art. 1 pkt 2. ww. projektu ustawy znajduje się wyrażenie „które nie składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz ich nie zawierają”, które uwzględnia wyłącznie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, natomiast – w opinii Głównego Lekarza Weterynarii - zasadnym jest rozważenie dodania do ww. wyrażenia informacji o produktach pochodnych (przetworzonych). Główny Lekarz Weterynarii wskazuje, że jest o nich mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach		Uwaga nieprzyjęta Wyłączenie w ustawie nie może być szersze niż wyłączenie w transponowanej dyrektywie.	Główny Inspektorat Weterynarii

7.	Art. 1 – dodanie pkt	Propozycja dodania w art. 1 pkt 2 ppkt a) o treści „w pkt 3 usuwa się zapis: (...) na terenie, na którym został wydobyty” W naszej ocenie tego typu zmiana rozwiązałaby problemy związane z wykorzystaniem cennego materiału pochodzenia naturalnego jakim jest gleba i ziemia. Gleba i ziemia nie powinna być traktowana jako odpad, jeśli jest niezanieczyszczona i wykorzystywana do celów budowlanych. Odmienne podejście do wykorzystania niezanieczyszczonej gleby i ziemi powoduje przede wszystkim koszty zarówno finansowe, jak i środowiskowe dla inwestorów i wykonawców prac budowlanych. Gleba i ziemia, która mogłaby być np. wykorzystana do celów budowlanych na innych inwestycjach niż ta, na której została wydobyta, ze względu na aktualne obciążenia administracyjne bardzo często nie jest wykorzystywana. Zamiast ograniczać wytwarzanie odpadów, generujemy duże masy odpadów w postaci gleby i ziemi, co powoduje także zwiększenie wykorzystania zasobów naturalnych oraz zwiększone emisje gazów i pyłów do powietrza związane chociażby z transportem nowych surowców. Na tle wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tj. niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty) powstają w praktyce liczne spory interpretacyjne pomiędzy przedsiębiorcami i organami inspekcji ochrony środowiska, zwłaszcza w kontekście realizacji obiektów liniowych (drogi, linie kolejowe, rurociągi, itp.). Podłożem tych sporów jest w szczególności sposób interpretacji przez organy pojęcia „terenu, na którym [materiał] został wydobyty”. Wojewódzcy inspektorowie ochrony środowiska niejednokrotnie wiążą bowiem każde przemieszczenie materiału ziemnego (choćby o kilkadziesiąt czy kilkaset metrów) z ustaniem przesłanek do zastosowania powyższego wyłączenia (a w konsekwencji z powstaniem odpadu i jego transportem, a następnie zbieraniem poza miejscem wytworzenia). W tym kontekście wskazują na bliżej nieokreślone „kryterium geograficzne”. Tymczasem Komisja Europejska w wytycznych dotyczących interpretacji kluczowych pojęć Dyrektywy 2008/98/WE o odpadach wyjaśniła wprost, że ziemia lub inne podobne materiały tymczasowo zabrane z placu budowy, które następnie mają być wykorzystane w ramach tej samej budowy (str. 43 Wytycznych w wersji z czerwca 2012 r.), nie powinny być traktowane jako odpad w zakresie ich transportu i magazynowania. W naszej ocenie powyższe stanowisko jest w pełni zasadne, bowiem jak pokazuje praktyka inwestycji obejmujących realizację obiektów liniowych, przechowywanie wydobytego materiału ziemnego przez wykonawcę robót dokładnie w miejscu pozyskania tego materiału jest najczęściej niewykonalne, gdyż prowadziłoby to do zablokowania ścieżek komunikacyjnych na placu budowy lub uniemożliwienia realizacji innych prac na tym terenie. Tym samym, materiał	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		ziemny do momentu jego powtórnego wykorzystania — ze względów obiektywnych — musi być przechowywany na placach składowych stanowiących zaplecze budowy. które to zaplecze znajduje się w bliskim sąsiedztwie placu budowy i stanowi część terenu budowy w rozumieniu Prawa Budowlanego. Nadto sama treść wyłączenia w art. 2 pkt 3) ustawy o odpadach nie wymaga, aby wydobyty materiał ziemny (który ma być ponownie wykorzystany) pozostawał w obrębie działki, na którym dokonano jego wydobycia, przez cały czas poprzedzający jego ponowne wykorzystanie. Nadto, hipotetyczne przyjęcie odmiennego stanowiska (prezentowanego przez niektóre organy inspekcji ochrony środowiska), zgodnie z którym w przypadku inwestycji obejmujących realizację obiektów liniowych miejscem wytworzenia odpadów w postaci ziemi i innych materiałów występujących w stanie naturalnym jest konkretny punkt, w którym fizycznie nastąpiło wydobycie, a nie cały teren budowy (w tym zaplecze budowy) w rozumieniu Prawa Budowlanego, prowadzi do absurdalnych wniosków, jeżeli chodzi o zakres wymagań administracyjnych stawianych wykonawcy inwestycji infrastrukturalnych. Przyjmując bowiem powyższy, konserwatywny sposób interpretacji (w naszej ocenie całkowicie błędny) należałoby uznać, że każdy wykonawca obiektu liniowego, który nie jest w stanie wykorzystać całości materiału ziemnego w ramach danej budowy i chce się tylko zgodnie z prawem pozbyć takiego materiału (jako odpadu) z terenu budowy i zawiera w tym celu umowę na odbiór odpadów z zewnętrzną firmą, w praktyce będzie zmuszony i tak w odniesieniu do każdej inwestycji uzyskiwać nawet po kilkanaście zezwoleń na zbieranie odpadów, tylko po to, aby do czasu odbioru „odpadów” móc je samodzielnie przemieścić (przesunąć) w miejsce, w którym nie zagrażają bezpieczeństwu realizacji pozostałych prac. Z uwagi na powyższe, w naszej ocenie niezbędne jest także niezwłoczne wydanie przez Ministra Klimatu ogólnej interpretacji potwierdzającej, że: • możliwe jest skorzystanie z wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3) ustawy o odpadach także w przypadku tymczasowego przemieszczenia wydobytego materiału ziemnego na inne działki niż te, na których nastąpiło wydobycie, jeżeli ze względów technologicznych i logistycznych związanych z realizacją danej inwestycji takie przemieszczenie jest niezbędne przed ponownym wykorzystaniem materiału; • terenem, na którym nastąpiło wydobycie (o którym mowa w art. 2 pkt 3) ustawy o odpadach) oraz miejscem wytworzenia odpadu (w rozumieniu art. 45 ust. 1 pkt 10) ustawy o odpadach) w odniesieniu do odpadów budowlanych i rozbiórkowych powstających w toku realizacji obiektów liniowych jest teren budowy w rozumieniu Prawa Budowlanego, tj. przestrzeń, w której prowadzone są roboty budowlane wraz z przestrzenią zajmowaną przez urządzenia zaplecza budowy i to nawet jeżeli przestrzeń zaplecza budowy wykracza poza działki wskazane w pozwoleniu na budowę. W tym	

		kontekście należy zauważyć, że w przypadku wielu inwestycji infrastrukturalnych to zamawiający (w tym np. GDDKiA czy PKP PLK), a nie wykonawcy, uzyskują pozwolenia na budowę inwestycji i z góry ustalają katalog działek objętych pozwoleniem na budowę, która to dokumentacja nie uwzględnia przestrzeni na utworzenie zaplecza budowy w granicach tych działek. W takich wypadkach teren budowy w rozumieniu Prawa Budowlanego (do którego zalicza się także przestrzeń zaplecza budowy) w sposób naturalny musi wykraczać poza granice działek objętych pozwoleniem.			
8.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	W art. 3 ustawy o odpadach definicję pojęcia: gospodarowanie odpadami – uzupełniono o odniesienie do sortowania jako procesu przetwarzania odpadów, ale nigdzie w ustawie nie klasyfikuje się procesu sortowania jako jednego z metod przetwarzania odpadów, tylko tutaj.		Uwaga nieprzyjęta Brak propozycji zmiany brzmienia. Przepis stanowi wprost transpozycję przepisu dyrektywy.	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu
9.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze wskazuje na propozycję zmiany w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach. W ocenie WIOŚ definicja gospodarowania odpadami powinna być sformułowana jako " <i>późniejsze postępowanie w miejscach unieszkodliwiania odpadów</i> " a nie " <i>późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów</i> ". Wszystkie wcześniejsze zapisy odnoszą się do czynności tj. zbierania, transportu, przetwarzania odpadów, w tym sortowania. Także i w tym przypadku przedmiotem zainteresowania powinno być to, co się będzie działo z odpadami.		Uwaga nieprzyjęta Niezgoda z dyrektywą. Zarówno obecne brzmienie definicji gospodarowania odpadami zawarte w ustawie o odpadach, jak w transponowanej dyrektywie jednoznacznie wskazują na postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów, a nie w miejscach.	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze
10.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: Tiret 1: „bioodpadach — rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów, parków i innych terenów zielonych, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, biur, restauracji, hurtowni, stołówek, zakładów zbiorowego żywienia i jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność”.		Uwaga przyjęta.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
11.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	Proponujemy następujące brzmienie przepisu Tiret 3: niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, żarówki, świetlówki, zużyte tonery, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz”		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
12.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	Proponuje się ujednolicenie przepisów dotyczących definiowania odpadów komunalnych w zakresie odpadów z sieci kanalizacyjnych.	Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 3 pkt 7 lit. b, odpady komunalne nie będą obejmować odpadów z sieci kanalizacyjnej. Natomiast zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego

			dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów, odpady ze studzienek kanalizacyjnych są to odpady klasyfikowane w grupie 20 03 (inne odpady komunalne).	zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
13.	Art. 1 pkt 3) lit. a tiret trzecie	Doprecyzowanie definicji niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych... wyrażenie „odpady komunalne nie obejmują odpadów z (...) zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej (...)” proponuje się zastąpić wyrażeniem: „odpady komunalne nie obejmują odpadów z (...), czyszczenia zbiorników bezodpływowych oraz czyszczenia sieci kanalizacyjnej (...)”	Doprecyzowanie sugerujące, że chodzi o odpady powstałe z działania/ czyszczenia sieci kanalizacyjnej i zbiorników bezodpływowych, nie zaś tylko będące infrastrukturą: zużytymi rurociągami i zbiornika	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nie jest jasna – takie doprecyzowanie nie wnosi dodatkowych informacji.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
14.	Art. 1 pkt 3 lit. a	Proponuje się w pkt 3 lit. a w zakresie pkt 7 lit. b tiret pierwszy dodanie w treści definicji odpadów komunalnych pochodzących z innych źródeł wyłączenia z definicji dla odpadów typu oleje i tłuszcze jadalne 20 01 25 i 20 01 26* i 20 03 07 odpady wielkogabarytowe , w brzmieniu: „- przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych, odpadów z olei i tłuszczy jadalnych z gastronomii, odpadów wielkogabarytowych z innych źródeł niż gospodarstwa domowe ; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli	W ust. 1 pkt 7 lit. b proponuje się dodanie w treści definicji odpadów komunalnych pochodzących z innych źródeł wyłączenia z definicji dla odpadów typu oleje i tłuszcze jadalne 20 01 25 i 20 01 26* i odpadów wielkogabarytowych 20 03 07. Tak jak wyłączone z definicji odpadów komunalnych zostały wymienione w projekcie odpady: z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego

		zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniała w sposób znaczący ich właściwości.			
15.	Art. 3 ust. 1 pkt 7	Zapis: „odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, w szczególności a) niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz b) niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych - przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniała w sposób znaczący ich właściwości;”,	Dotychczasowa definicja „odpadów komunalnych” zawarta w ustawie o odpadach oraz zasady klasyfikacji odpadów zawarte w rozporządzeniu w sprawie katalogu odpadów stanowiły problemy z klasyfikowaniem następujących rodzajów odpadów powstających w wyniku prowadzenia działalności gospodarczej: papier (plakaty, foldery, ulotki, papier biurowy itp.), meble (z hoteli, biur itp.), odpady kuchenne pochodzące z usług gastronomicznych (restauracje, bary, hotele) w tym olej ze smażenia, resztki żywności. W punkcie 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/we w sprawie odpadów wskazano, że „<i>dla zapewnienia, by cele dla przygotowania do ponownego użycia i recyklingu opierały się na wiarygodnych i porównywalnych danych oraz w celu umożliwienia bardziej skutecznego monitorowania postępów w osiąganiu tych celów, definicja odpadów komunalnych w dyrektywie 2008/98/WE powinna być zgodna z definicją używaną do celów statystycznych przez Eurostat oraz Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), na podstawie której to definicji państwa członkowskie przekazują dane od kilku lat. Odpady komunalne są zdefiniowane jako odpady pochodzące z gospodarstw domowych oraz odpady z innych źródeł, takich jak handel detaliczny, administracja, edukacja, służba zdrowia, mieszkalnictwo i usługi gastronomiczne oraz inne usługi i działalność, mające podobny charakter i skład jak odpady z gospodarstw domowych. Odpady</i>	Uwaga zgłoszona po terminie.	Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego

		proponuje się zastąpić zapisem: <i>„odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, z, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące z innych źródeł, takich jak handel detaliczny, administracja, edukacja, służba zdrowia, mieszkalnictwo i usługi gastronomiczne oraz inne usługi i działalność, mające podobny charakter i skład jak odpady z gospodarstw domowych,</i> <i>przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych;</i> <i>niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości;”</i>,	<i>komunalne powinny zatem obejmować między innymi odpady z pielęgnacji parków i ogrodów, takie jak liście, trawy i ścięte gałęzie drzew, oraz odpady z usług oczyszczania targowisk i ulic, takie jak zawartość pojemników na śmieci i zmiotki, z wyjątkiem materiałów takich jak piasek, skały, błoto lub kurz. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by odpady pochodzące z handlu i przemysłu na dużą skalę, niepodobne do odpadów z gospodarstw domowych, nie były objęte zakresem odpadów komunalnych. Odpady z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, budownictwa oraz rozbiórki, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków oraz pojazdy wycofane z eksploatacji są wyłączone z zakresu odpadów komunalnych. Odpady komunalne należy rozumieć jako odpowiadające rodzajom odpadów ujętym w rozdziale 15 01 i rozdziale 20, z wyjątkiem kodów 20 02 02, 20 03 04 i 20 03 06 z wykazu odpadów ustanowionego decyzją Komisji 2014/955/UE (1) w brzmieniu obowiązującym w dniu 4 lipca 2018 r. Odpady ujęte w innych rozdziałach tego wykazu nie powinny być uznawane za odpady komunalne, z wyjątkiem przypadków, w których odpady komunalne poddawane są przetwarzaniu i przypisuje im się kody wymienione w rozdziale 19 tego wykazu. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać stosowne kategorie z tego wykazu do celów statystycznych. Definicja odpadów komunalnych w niniejszej dyrektywie zostaje wprowadzona w celu określenia zakresu stosowania celów dla przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz zasad ich obliczania. Jest ona neutralna w odniesieniu do publicznego lub prywatnego statusu podmiotu gospodarującego</i>	

		<i>odpadami i dlatego obejmuje odpady z gospodarstw domowych i innych źródeł, którymi zarządzają gminy lub inne podmioty w imieniu gmin lub bezpośrednio podmioty prywatne.</i> Stąd też konieczne jest rozważenie zmiany definicji odpadów komunalnych zawartej w ustawie o odpadach zgodnie z przedstawioną propozycją. Definicja ta byłaby jednocześnie zgodna z zawartą w powołanej dyrektywie.		
16.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret szóste	W art. 3 ust. 1 pkt 20b ustawy o odpadach brak jest wyszczególnienia, co ustawodawca miał na myśli w sformułowaniu „odpowiednie odpady”. Zdaniem tut. Inspektoratu zasadnym byłoby wykreślenie słowa „odpowiednie”.	Uwaga przyjęta Definicja zostanie doprecyzowana.	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie
17.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret szóste	Wątpliwości wzbudza również proponowany przepis o pracach ziemnych – bezsprzecznie wymagane jest uszczegółowienie definicji prac ziemnych, jak też odpadów, np. w formie odrębnego rozporządzenia, które będą mogły być kierowane do powyższych prac. Brak szczegółowych przepisów dot. odpadów wykorzystywanych do ww. prac ziemnych może powodować rozwój „szarej strefy”.	Uwaga nieprzyjęta. Prace ziemne są formą odzysku inną niż odzysk energii i inną niż powtórne przetwarzanie odpadów na materiały wykorzystywane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii i ma na celu właśnie rozróżnienie form odzysku odpadów. Możliwość wykorzystania konkretnych rodzajów odpadów np. do wypełniania wyrobisk została wskazana w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami.	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska W Olsztynie
18.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret szóste	W art. 3 ustawy o odpadach dodano pkt 20b) w brzmieniu: (ilekroć mowa o) 20b): pracach ziemnych rozumie się przez to każdy proces odzysku, w ramach którego odpowiednie odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wyrobiskom, w tym zapadliskom, wartości użytkowych lub przyrodniczych, lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu; brak wyjaśnienia terminu „celów inżynierskich”, do jakich celów mogą być wykorzystywane odpady w ramach prac ziemnych.	Wyjaśnienie: Inżynieria to m. in. działalność polegająca na wykonywaniu robót inżynierskich, umiejętność projektowania i wznoszenia różnych rodzajów budowli oraz konstruowania maszyn i urządzeń. Zatem poprzez cele inżynierskie należy rozumieć wykonywanie pracy inżynierskiej mającej na celu przywrócenie krajobrazu do	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu

				stanu pierwotnego, który uległ degradacji np. na skutek prowadzonych prac wydobywczych albo budowlanych.	
19.	Art. 1 pkt 3	Proponuje się dodanie definicji w art.1 pkt. 3 „istotnej zmiany zezwolenia”.	Istotna zmiana zezwolenia, o której mowa w art. 41 a ust.6 ustawy o odpadach nie została zdefiniowana w żadnych przepisach. W związku z powyższym występują rozbieżności interpretacyjne i wątpliwości co do jej definiowania. Ma to szczególne znaczenie szczególnie w odniesieniu do przeprowadzania kontroli przez WIOŚ.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
20.	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	Definicja surowców krytycznych — dodanie pkt 28a Zwracamy uwagę, że stosowanie w definicji legalnej surowców krytycznych odniesienia do komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE 2017 — wykaz surowców krytycznych dla UE, który to dokument podlega cyklicznej aktualizacji (tj. co 3 lata jest zastępowany nowym komunikatem Komisji) - z uwagi na konieczność uwzględnienia zmian w produkcji, rozwoju rynku i technologii i rosnącą liczbę surowców poddawanych ocenie - spowoduje, że także ustawa o odpadach będzie wymagała cyklicznych nowelizacji. Propozycja zmiany: „28a) surowcach krytycznych — rozumie się przez to surowce ujęte w Komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wykazu surowców krytycznych dla UE”.		Uwaga częściowo przyjęta. Biorąc pod uwagę uwagi dotyczące definicji „surowców krytycznych” nie jest możliwe zdefiniowanie tego pojęcia. Nie jest również możliwe wyliczenie w definicji konkretnych surowców. Po analizie wszystkich uwag w tym zakresie definicja zostanie usunięta z projektu. Zgodnie z ustaleniami z konferencji uzgadniającej zamiast definicji pojęcia, Minister Klimatu i Środowiska będzie publikował komunikat odesłanie do aktualnego komunikatu Komisji Europejskiej.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
21.	Art. 1 pkt 3 – dodanie definicji	Proponujemy, aby po pkt. 5) dodać punkty 5a i 5b (definicje) o brzmieniu: „5a) miejscu wytworzenia — rozumie się przez to nieruchomości na terenie której faktycznie powstaje odpad, zaś w przypadku odpadów powstających w związku z prowadzeniem zakładu, rozumie się przez to teren tego zakładu, a w przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych powstających w związku z realizacją obiektów liniowych w rozumieniu art. 3 pkt 3a) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane plac budowy wraz zapleczem budowy/teren gminy na której prowadzona jest inwestycja” „5b) procesie produkcyjnym — rozumie się przez to całokształt działań związanych z przekształcaniem surowców i półproduktów w wyroby gotowe, a także proces budowlany:”		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
22.	Art. 1 pkt 6	Proponuje się wyszczególnienie w ustawie rodzajów (grup) odpadów, które mogłyby	Zgodnie art. 14 utrata statusu odpadów może nastąpić po spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1 i ust. 2. Aktualnie na szczelbu	Uwaga nieprzyjęta.	Urząd Marszałkowski

		utracić status odpadów (np. odpady drewniane).	wspólnotowym przepisy precyzują wyłącznie kryteria określające kiedy pewne rodzaje złomu i stłuczki szklanej przestają być odpadami, brak natomiast takich przepisów odnoszących się do innych rodzajów odpadów.	Utrata statusu odpadów może dotyczyć większości rodzajów odpadów – zgodnie z art. 14.	Województwa Dolnośląskiego
23.	Art. 1 pkt 6	Wyjaśnienie kryteriów utraty statusu odpadów W art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach proponujemy nadanie następującego brzmienia pkt 2): <i>2) wymagania określone przez przepisy Unii Europejskiej — jeżeli takie przepisy zostały wydane w odniesieniu do danego rodzaju odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi. W przypadku braku stosownych przepisów Unii Europejskiej w odniesieniu do danego rodzaju odpadów, warunku określonego w niniejszym pkt 2) nie stosuje się.</i> oraz wprowadzenie nowego pkt 3) w brzmieniu: <i>3) szczegółowe kryteria określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a — jeżeli takie przepisy zostały wydane w odniesieniu do danego rodzaju odpadów poddanych odzyskowi lub recyklingowi. W przypadku braku stosownych przepisów wydanych na podstawie ust. 1a w odniesieniu do danego rodzaju odpadów, warunku określonego w niniejszym pkt 3) nie stosuje się.</i> Wprowadzenie postulowanych zmian zmierza do potwierdzenia w ustawie stanowiska Ministra Środowiska wyrażonego w piśmie z dnia 20 kwietnia 2016 r. (znak DGO-1.070.10.2016.1A; 89283.259141.231288) w odpowiedzi na interpelację poselską, zgodnie z którym utrata statusu odpadów jest możliwa także w sytuacji, gdy materiał pozyskany w wyniku przeprowadzonego odzysku spełnia ustawowe przesłanki z art. 14 ust. 1 pkt 1), ale w odniesieniu do danego rodzaju materiałów (pochodzących z odzysku) nie wydano żadnych aktów delegowanych Komisji ani nie wydano żadnych krajowych przepisów wykonawczych doprecyzowujących szczegółowe kryteria utraty statusu odpadu zgodnie z art. 14 ust. 1a. W naszej ocenie powyższa konkluzja (potwierdzona przez Ministra Środowiska) może być interpretowana już w oparciu o obecne brzmienie przepisów. Ewentualna przeciwna interpretacja - odmawiająca przedsiębiorcom możliwości potwierdzenia utraty statusu odpadów pomimo spełnienia ogólnych przesłanek określonych wprost w ustawie, wyłącznie z uwagi na sam brak wydania przepisów wykonawczych, które mogą (ale nie muszą) dookreślić bardziej szczegółowe kryteria utraty statusu odpadu w odniesieniu do danego materiału - nie znajduje bowiem żadnego oparcia w pozostałych przepisach ustawy (ani Dyrektywy 2008/98/WE), a ponadto prowadziłaby do niczym nieuzasadnionego (a w konsekwencji niedopuszczalnego) ograniczenia konstytucyjnej zasady wolności działalności gospodarczej. Niemniej jednak, obecnie na powyższym tle wśród przedsiębiorców powstają liczne wątpliwości interpretacyjne a w praktyce stosowania (i kontrolowania przestrzegania przepisów) przez poszczególne organy administracji obserwowane są istotne rozbieżności.		Uwaga przyjęta. Przeredagowano art. 14 ust. 1 pkt 2.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		Mając na uwadze powyższe, niezbędna jest ingerencja ustawodawcy, która ukróciłaby stan niepewności prawnej lub przynajmniej wydanie przez Ministra Klimatu oficjalnej, ogólnej interpretacji obecnych przepisów, która to interpretacja ostatecznie potwierdziłaby możliwość utraty statusu odpadu po spełnieniu warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1) ustawy o odpadach nawet wtedy, gdy na poziomie unijnym ani krajowym nie wydano aktów wykonawczych doprecyzowujących kryteria utraty statusu odpadu przez dany rodzaj odpadu. Proponowane wyżej działania byłyby także spójne ze zmianami już przewidzianymi w Projekcie, które wprowadzają obowiązek uwzględnienia bezpośrednio we wnioskach o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz w zezwoleniach na przetwarzanie odpadów informacji dotyczącej wskazania rodzajów odpadów w stosunku do których po procesie przetwarzania odpadów może nastąpić utrata statusu odpadów.			
24.	Art. 1 pkt 9	W dziale II po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a pn. „Zapobieganie powstawaniu odpadów”, w art. 19a ust.1 ustawy o odpadach: „W celu zapobiegania powstawaniu odpadów stosuje się środki, które co najmniej: (...) i w pkt 12 wprowadzono: „dążą do powstrzymania powstawania odpadów morskich”, brak w ustawie definicji odpadów morskich.		Uwaga częściowo przyjęta. Pojęcie odpadów morskich zostało zastąpione sformułowaniem odpady w środowisku morskim. Trzeba zauważyć, że intencją MKiŚ nie jest tworzenie nowej kategorii odpadów, a jedynie odniesienie się do środowiska w jakim odpady te się znajdują.	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu
25.	Art. 1 pkt 11	Art. 3 pkt 11 zmieniający art. 22 ustawy W przepisie niewłaściwie przytoczono zapisy art. 8a znowelizowanej dyrektywy w sprawie odpadów, poprzez nieuwzględnienie zasady kosztu netto wyraźnie wskazanego w dyrektywie, jak również niezgodne z dyrektywą rozszerzenie katalogu kosztów, które ma ponosić wprowadzający (użycie sformułowanie „co najmniej” zamiast prawidłowego „następujące”).		Uwaga przyjęta.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
26.	art. 1 dodanie pkt po pkt 12	Proponuje się w art. 1 projektu jako pkt 13 wprowadzenie zapisu w brzmieniu: „13) uchyla się ust. 2, 3, 4 i 8 w art. 24a”	W wojewódzkich planach gospodarki odpadami (WPGO) nie powinno wyznaczać się miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów, na które mają być kierowane zatrzymane przez odpowiednie służby, transporty z odpadami. Celem WPGO nie jest kształtowanie praw i obowiązków wobec wybranych starostów. Wskazywanie tam miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów stoi także w sprzeczności z celami opracowywania tych dokumentów wyrażonymi w art. 34 i 35 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego. Dodatkowo brak jest propozycji rozwiązania zastępującego regulacje postulowane do wykreślenia.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

		odpadach. Ewentualnie, organizacja tego typu parkingów winna się odbywać z mocy prawa, a takiego charakteru nie ma WPGO, a więc poza planami gospodarki odpadami i należeć do administracji rządowej, a nie samorządowej. Służby tej administracji są bowiem uprawnione do zatrzymywania nielegalnych transportów z odpadami i to one winny nadzorować cały proces zatrzymania jak i uwolnienia. Wobec czego, proponuje się usunięcie wszystkich zapisów regulujących wyznaczenie w WPGO miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów oraz zapisów nakazujących starostom utworzenie takich miejsc.		
27.	Art. 1 – dodanie pkt	Wydłużenie dopuszczalnego czasu magazynowania odpadów niebezpiecznych Aktualnie wskazany w ustawie maksymalny (łączny) okres magazynowania odpadów niebezpiecznych przez wszystkich posiadaczy wynosi 1 rok. Praktyka pokazuje jednak, że dotrzymanie powyższego terminu w odniesieniu do części odpadów niebezpiecznych pochodzących z budowy i rozbiórki (w tym takich, które po przetworzeniu mogłyby stanowić wartościowy materiał do ponownego wykorzystania), stanowi duży problem. Na przykładzie drewnianych podkładów kolejowych można wskazać, że z uwagi na ograniczone możliwości (przepustowość) instalacji przetwarzania na rynku krajowym oraz czasochłonne procedury związane z międzynarodowym przemieszczeniem takich odpadów do miejsc przetwarzania poza granicami kraju, posiadacze odpadów niejednokrotnie — w sposób niezawiniony (tj. ze względów obiektywnych) — popadają w naruszenie ustawy o odpadach. Mając na uwadze powyższe, w naszej ocenie konieczna jest zmiana art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach poprzez wydłużenie maksymalnego, łącznego okresu magazynowania odpadów niebezpiecznych pochodzących z budowy i rozbiórki przynajmniej do 24 miesięcy.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
28.	Art. 1 Dodanie pkt po pkt 12	W art. 25 ust. 6g dodaje się pkt 3) w brzmieniu: „3) w celu weryfikacji otrzymanych danych do logowania do wizyjnego systemu kontroli.” Posiadacz odpadów, o którym mowa w art. 6f tej ustawy, obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów, prowadzący magazynowanie odpadów lub zarządzający składowiskiem odpadów zapewnia wojewódzkiemu	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

		inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na lokalizację miejsca magazynowania lub składowania odpadów dostępność obrazu z wizyjnego systemu kontroli tego miejsca w czasie rzeczywistym przez system teleinformatyczny. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykorzystuje dostęp do rejestrowanego obrazu w czasie rzeczywistym w przypadku: • prowadzonej kontroli, o której mowa w art. 9 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska; • powzięcia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciwko środowisku określonego w art. 182, art. 183 lub art. 186 ustawy - Kodeks karny albo wykroczenia określonego w art. 154 § 2 ustawy - Kodeks wykroczeń, albo wykroczeń, o których mowa w art. 10b ust. 1 pkt 1-15 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska. Ustawodawca nie zapewnił Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska możliwości weryfikacji otrzymanych danych do logowania. WIOŚ w Warszawie, w trakcie prowadzonych kontroli, co do zasady, dokonuje weryfikacji możliwości zalogowania, i spotyka się z przypadkami, gdy przekazane dane nie dają możliwości dostępu do monitoringu wizyjnego. Odnotowano kilka takich przypadków. Dlatego mając na uwadze zauważoną tendencję i cel wykorzystywania przekazywanych danych, zdaniem WIOŚ w Warszawie koniecznym jest zmiana przepisów prawa polegająca na uregulowaniu możliwości weryfikacyjnego logowania się do systemu monitoringu wizyjnego, w celu faktycznego sprawdzenia czy przekazane hasło i login umożliwiają dostęp do systemu, bezpośrednio po jego przekazaniu do WIOŚ. Dzięki ww. nowelizacji, organy Inspekcji będą miały pełną wiedzę na temat funkcjonowania systemu w danym przedsiębiorstwie, co podczas zbierania materiału dowodowego w przypadku powzięcia podejrzenia o możliwości popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przeciwko środowisku jest koniecznym dla skuteczności działań zmierzających do przeciwdziałania patologiom w gospodarowaniu odpadami.		
29.	Art. 1 – dodanie pkt	Proponujemy zmianę art. 25 ust. 6j poprzez rozszerzenie listy odpadów zwolnionych z obowiązku prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów o odpady budowlane i rozbiórkowe niebędące odpadami palnymi. Konieczność prowadzenia wizyjnego systemu kontroli miejsca magazynowania lub składowania odpadów w przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych niebędących odpadami palnymi, wydaje się być niczym nieuzasadnionym obowiązkiem, który niesie za sobą koszty organizacji, instalacji i obsługi tego typu systemu.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
30.	Art. 1 – dodanie pkt	Proponujemy zmianę art. 27 ust. 10 ustawy o odpadach oraz wydanego na podstawie tego artykułu rozporządzenia (tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne), oraz dopuszczalnych metod ich odzysku poprzez umożliwienie także przedsiębiorcom wykorzystywania określonych	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga poza zakresem nowelizacji Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		w rozporządzeniu odpadów w ilościach i na warunkach określonych w tym rozporządzeniu Zawężanie możliwości wykorzystania odpadów wymienionych w ww. rozporządzeniu tylko do osób fizycznych i jednostek organizacyjnych niebędących przedsiębiorcami jest niezrozumiałe i prowadzi do nieuzasadnionej dyskryminacji osób prowadzących działalność gospodarczą (czy to jednoosobowo, czy też w formie spółek).		odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
31.	Art. 1 pkt 13	Proponuje się w art. 1 pkt 13 projektu wprowadzenie zapisu jako pkt 14 w brzmieniu: „po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu: Art. 34a 1. Programy zapobiegania powstawaniu odpadów opracowuje się na poziomie krajowym. 2. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów, zwany dalej „KPZPO”, stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1. 3. Dla odpadów żywności opracowuje się programy zapobiegania powstawaniu odpadów żywności zawierające odpowiednio informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1a. 4. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi wyodrębnioną część KPZPO.”	Zasadne jest, aby Program zapobiegania powstawaniu odpadów opracowywany był na poziomie krajowym, z uwagi na złożony charakter tego dokumentu. Tworzenie bowiem i wdrażanie odpowiednich rozwiązań prawnych mogących przyczynić się do ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów oraz marnowanej żywności pozostaje poza właściwościami samorządu terytorialnego.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
32.	Art. 1 pkt 13	Po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu: „Art. 34a 1. Programy zapobiegania powstawaniu odpadów opracowuje się na poziomie krajowym i wojewódzkim. 2. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów, zwany dalej „KPZPO”, stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1.	Brak potrzeby, aby programy zapobiegania powstawaniu odpadów były opracowywane na poziomie wojewódzkim, ponieważ tworzenie i wdrażanie odpowiednich rozwiązań prawnych mogących przyczynić się do ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów oraz marnowanej żywności pozostaje poza właściwościami samorządu terytorialnego. Na poziomie wojewódzkim mogą być realizowane wyłącznie akcje informacyjno-edukacyjne oraz kampanie	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

		~~3. Wojewódzki program zapobiegania powstawaniu odpadów stanowi załącznik do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 2.~~ 4. Dla odpadów żywności opracowuje się programy zapobiegania powstawaniu odpadów żywności zawierające odpowiednio informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1a. 5. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi wyodrębnioną część KPZPO. ~~6. Wojewódzki program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi wyodrębnioną część wojewódzkiego programu zapobiegania powstawaniu odpadów.”;~~	kształtujące odpowiednie postawy społeczne w zakresie dbałości o środowisko, co jest zawarte w krajowym planie zapobiegania powstawaniu odpadów i co województwo małopolskie realizuje. Wprowadzone zmiany w art. 29 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE nie nakładają obowiązku opracowywania programów zapobiegania powstawaniu odpadów na poziomie regionalnym. Z treści art. 1 pkt 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dn. 30.05.2018 r. wynika, że obowiązek opracowania programów zapobiegania powstawaniu odpadów, jak również programów zapobiegania powstawaniu odpadów żywności w swoich programach zapobiegania powstawaniu odpadów spoczywa na państwach członkowskich.		
33.	Art. 1 pkt 13	wnoszę o odstąpienie od ujmowania w projekcie opiniowanego aktu prawnego zapisów nakładających obowiązek opracowywania pzpo na szczeblu wojewódzkim	W art. 1 pkt 13 przedmiotowego projektu aktu prawnego proponowane są zmiany w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 ze zm.), wprowadzające obowiązek opracowywania programów zapobiegania powstawaniu odpadów (pzpo) na poziomie krajowym i wojewódzkim. Z punktu widzenia samorządu województwa brak jest zasadności, aby pzpo były opracowywane na szczeblu wojewódzkim, przede wszystkim ze względu na fakt, iż tworzenie i wdrażanie odpowiednich rozwiązań prawnych mogących realnie przyczynić się do ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów oraz marnowanej żywności pozostaje poza właściwościami samorządu terytorialnego. Konieczność sporządzenia wojewódzkich programów zapobiegania powstawaniu odpadów, które nie będą posiadały	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego

			odpowiedniej mocy sprawczej, spowoduje jedynie podwyższenie kosztów oraz wydłużenie czasu na opracowanie i uchwalenie aktualizacji lub zmian wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Podkreślić przy tym należy, iż wprowadzone zmiany w art. 29 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 roku w sprawie odpadów nie nakładają obowiązku opracowywania pzpo na poziomie regionalnym. Z treści art. 1 pkt 22 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 roku zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów wynika, że obowiązek opracowania pzpo, w tym programów zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, spoczywa na państwach członkowskich.		
34.	Art.1. pkt.13	Wprowadzona w projekcie zmiana ustawy o odpadach poprzez dodanie art. 34a nakłada obowiązek opracowania Programu zapobiegania powstawania odpadów na poziomie krajowym i wojewódzkim. Proponujemy pozostawienie opracowania przedmiotowego dokumentów wyłącznie na poziomie krajowym.	Dotychczas Program zapobiegania powstawaniu odpadów opracowany był jedynie na poziomie krajowym. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów (KPZPO) miał za zadanie uszczegółowienie w jednym dokumencie działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów zarówno na poziomie krajowym jak i na poziomie województw. Należy podkreślić, że z treści postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dn. 30.05.2018 r. wynika, że obowiązek opracowania Programu zapobiegania powstawaniu odpadów spoczywa na państwach członkowskich (brak odniesienia do programów regionalnych). To państwa członkowskie przyjmują również specjalne programy zapobiegania powstawaniu odpadów żywności w swoich programach zapobiegania powstawaniu odpadów. Wprowadzone zapisy	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego

			pkt 16 projektu ustawy (dodające art. 36a) są realizacją nałożonego na państwa członkowskie obowiązku monitorowania i oceny postępów we wdrażaniu odpowiednich środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów. Artykuł ten mocno podkreśla zarówno rolę jak i istotne znaczenie opracowywanego KPZPO, poprzez dodatkowe zaangażowanie w opracowanie dokumentu wielu ministerstw, które corocznie będą składać sprawozdanie o stanie realizacji przyjętych celów i zadań wraz z oceną ich efektywności. Warto również zauważyć, że tworzenie i wdrażanie wiążących rozwiązań prawnych, mogących przyczynić się do ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów oraz marnotrawienia żywności, leży we właściwościach ministerstwa. Marginalne znaczenie oraz braku odpowiedniej mocy sprawczej wojewódzkich programów zapobiegania powstawaniu odpadów (WPZPO) podważa zasadność ich tworzenia. Opracowanie przez sejmiki województw aktualizacji WPGO w celu dodania załącznika w postaci WPZPO w terminie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia aktualizacji (KPGO), spowoduje zwiększenie kosztów oraz wydłużenie czasu związanego z opracowaniem dokumentu. Należy podkreślić, że część województw przystąpiła do aktualizacji WPGO, która zakończy się jeszcze przed ogłoszeniem nowelizacji krajowego dokumentu. W takim przypadku przyjęte przez samorządy dokumenty, w krótkim czasie podlegać będą ponownej procedurze aktualizacji.		
35.	Art. 1 pkt 13	Dodawanemu po art. 34 - art. 34a proponuje się nadać następujące brzmienie (różniące się od tego, które zostało zawarte w projekcie):	Wprowadzone Dyrektywą PE i Rady UE (2018/851) z dn. 30.05.2018 r. zmiany do art. 29 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów nie nakładają obowiązku opracowywania	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

	„Art. 34a 1. Program zapobiegania powstawaniu odpadów opracowuje się na poziomie krajowym. 2. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów, zwany dalej „KPZPO”, stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1. 3. Dla odpadów żywności opracowuje się program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności zawierający odpowiednio informacje, o których mowa w art. 35 ust. 1a. 4. Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi wyodrębnioną część KPZPO.	programów zapobiegania powstawaniu odpadów na poziomie regionalnym. Z treści art. 1 pkt 22 dyrektywy 2018/851 z dn. 30.05.2018 r. wynika, że obowiązek opracowania programów zapobiegania powstawaniu odpadów, jak również programów zapobiegania powstawaniu odpadów żywności w swoich programach zapobiegania powstawaniu odpadów spoczywa na państwach członkowskich. Z treści projektowanych przepisów wynika, że w pracach nad KPZPO uczestniczyć mają ministrowie właściwi do spraw: rolnictwa, gospodarki wodnej, gospodarki, budownictwa, gospodarki morskiej oraz zdrowia, co wskazuje na złożony charakter tego dokumentu. Wyszczególnieni ministrowie, każdy w zakresie swojej właściwości, przygotowują i prześlą ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie później niż na 6 miesięcy przed terminem opracowania projektu KPZPO, propozycję działań planowanych do określenia w KPZPO. Ci sami ministrowie będą zobowiązani do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw klimatu corocznych informacji o stanie realizacji celów i działań wraz z oceną ich efektywności oraz wartości wskaźników, które zostaną określone w KPZPO. W ocenie tut. Urzędu brak jest zasadności, aby programy zapobiegania powstawaniu odpadów były opracowywane na poziomie poszczególnych województw, ponieważ tworzenie i wdrażanie odpowiednich regulacji prawnych mogących przyczynić się do ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów oraz marnowanej żywności pozostaje poza właściwościami samorządu terytorialnego, o czym świadczą projektowane rozwiązania prawne nakładające nowe obowiązki na ww.	

			ministrów. Wymagane do monitorowania wskaźniki, które zostaną określone w KPZPO posłużą ocenie realizacji działań zaproponowanych przez ww. ministrów mogą zostać ujęte w treści wpgo, które zawierają już rozdziały obejmujące tematykę zapobiegania powstawaniu odpadów i marnowania żywności. Konieczność sporządzenia wojewódzkiego programu zapobiegania powstawaniu odpadów stanowiącego załącznik do wpgo, którego zawartość merytoryczna sprowadzała się będzie w przeważającej części do powielenia zapisów KPZPO spowoduje podrożenie kosztów opracowania i wydłużenie czasu sporządzenia aktualizacji wpgo, które może opóźniać lub wstrzymywać realizację przedsięwzięć z zakresu gospodarki odpadami, gdyż warunkiem dopuszczalności finansowania budowy, rozbudowy lub modernizacji instalacji przeznaczonych do przetwarzania odpadów komunalnych, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych, ze środków Unii Europejskiej lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej jest ich ujęcie w planie inwestycyjnym stanowiącym załącznik do wpgo.		
36.	Art. 1 pkt 16	„6. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o: 1) stanie realizacji celów i działań wraz z oceną ich efektywności, 2) wartości wskaźników, o których mowa art. 35 ust. 1a pkt 3, określonych w KPZPO - w terminie do 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy.”	Korekta błędu redakcyjnego.	Uwaga przyjęta.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach

37.	Art. 1 pkt 16	„7. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 6 , kierując się potrzebą ujednolicenia przekazywanych danych.”;	Korekta błędu redakcyjnego. W projektowanym art. 36a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 analizowanego projektu ustawy, tj. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875), winno znaleźć się odesłanie do art. 36a ust. 6, w którym jest mowa o przywołanej w ust. 7 corocznej informacji składanej ministrowi właściwemu do spraw klimatu. W projektowanym brzmieniu art. 36a nie ma ust. 10.	Uwaga przyjęta	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
38.	Art. 1 pkt 17 lit. c	c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przepisy art. 36 oraz 36a stosuje się do aktualizacji planów gospodarki odpadami, o której mowa w ust. 1, oraz odpowiednio do zmian planów gospodarki odpadami dokonywanych pomiędzy aktualizacjami tych planów. „d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Sześcioletni okres obowiązywania planu gospodarki odpadami liczy się od dnia uchwalenia jego ostatniej aktualizacji, o której mowa w ust. 1.”;	W art. 37 ustawy zmienianej w art. 1 analizowanego projektu ustawy, tj. ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875), nie ma ust. 4.	Uwaga przyjęta	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
39.	Art. 1 pkt 19	art. 40 ust. 1 ustawy o odpadach Proponuje się zawarcie w rozporządzeniu również wzoru do sporządzania wojewódzkiego programu zapobiegania powstawaniu odpadów oraz wojewódzkiego programu zapobiegania powstawania odpadów żywności.	Wprowadzenie aktu wykonawczego pozwoli na jednolite podejście do sporządzania wskazanych programów.	Uwaga nieprzyjęta. Ze względu na przyjęcie uwag dotyczących rezygnacji z opracowywania programów zapobiegania powstawaniu odpadów na poziomie województw, nie ma uzasadnienia do opracowania wzoru do sporządzania wojewódzkiego programu zapobiegania powstawaniu odpadów .	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
40.	Art. 1 Dodanie pkt	Właściwości regionalnego dyrektora ochrony środowiska– zmiana art. 41 ust. 4 ustawy o odpadach, który powinien otrzymać brzmienie cyt.: „Organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na	Niniejsza zmiana ma na celu ujednolicenie właściwości regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Tak zawężona właściwość ujęta jest też w innych ustawach np. w art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy

		przetwarzanie odpadów na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej jest regionalny dyrektor ochrony środowiska”.	i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko(Dz. U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.), czy w art. 378 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska(Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.). Zmiana tego przepisu ograniczy niewłaściwie składane wnioski do RDOŚ, ze względu na rozumienie przez Inwestorów zakresu jego kompetencji.	zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
41.	Art. 1 dodanie pkt	Zgodnie z art. 41a ust. 1 ustawy o odpadach zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Problemem jaki zauważa WIOŚ w Warszawie, jest zakres oraz uwarunkowania formalne udziału w tych czynnościach kontrolnych przedstawicieli właściwych organów. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że nie budzi wątpliwości, że organem wykonującym kontrolę jest wojewódzki inspektor ochrony środowiska, a co za tym idzie to ten organ wykonuje wszystkie czynności w trakcie kontroli, a następnie dokumentuje je w protokole kontroli. Nie stanowi również problemu interpretacyjnego fakt, że kontrola ta wykonywana jest z udziałem przedstawiciela właściwego organu, który prowadzi postępowanie główne zmierzające do wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie gospodarowania odpadami. Problematyczna staje się natomiast forma i zakres udziału właściwych organów w czynnościach prowadzonych przez Inspekcję. Zdaniem WIOŚ w Warszawie udział ten powinien mieć charakter czynny i sformalizowany. Wskazać należy, że kontrola, o której mowa wykonywana jest z uwzględnieniem ograniczeń jakie wynikają z rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.). Jednocześnie trzeba przy tym zauważyć, że w tego rodzaju kontrolach, zdaniem WIOŚ w Warszawie, nie znajduje zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 65 pkt 3 ww. ustawy, gdyż zakres kontroli zgodnie z art. 41a ust. 3 ustawy o odpadach jest szeroki (nie dotyczy wyłącznie gospodarki odpadami) i obejmuje spełnianie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Jedyne wyłączenie jakie przewidział ustawodawca, co do tego rodzaju kontroli, zostało zawarte w art. 41a ust. 7 ustawy o odpadach – wyłączenie konieczności zawiadamiania o zamierza wszczęcia kontroli.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

		Dlatego mając na uwadze powyższe, zdaniem WIOŚ w Warszawie pracownicy właściwych organów uczestniczący w kontrolach prowadzonych przez Inspekcję powinni m.in.: ☐ posiadać indywidualne upoważnienie do przeprowadzenia kontroli udzielone przez właściwy organ (tj. marszałka, starostę, regionalnego dyrektora ochrony środowiska), ☐ dokonać wpisu do książki kontroli prowadzonej przez przedsiębiorcę jako uczestniczący w czynnościach kontrolnych wykonywanych przez Inspekcję. Odnosząc się natomiast do zakresu udziału przedstawicieli organów właściwych w czynnościach kontrolnych Inspekcji, należy zwrócić uwagę, że art. 41a ust. 1 ustawy o odpadach posługuje się zwrotem „kontrola”. W literaturze pojęcie „kontrola” definiuje się jako zespół podejmowanych przez odpowiednie podmioty na podstawie przepisów prawa czynności, których celem jest zweryfikowanie stanu zastanego ze stanem postulowanym, tj. odpowiadającym wzorcowi ustanowionemu w przepisach prawa, a także wyciągnięcie stosownych wniosków, które znajdują swój wyraz w wynikach kontroli. Natomiast pojęcie „czynności kontrolne” należy odnosić do działań jakie organ przeprowadza w celu wykonania kontroli (w przedmiotowej sprawie należy uznać, że czynności kontrolne bezpośrednio wiążą się z uprawnieniami kontrolnymi organów Inspekcji Ochrony Środowiska wskazanymi w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1355, z późn. zm.) Zatem należy uznać, że pojęcie „czynności kontrolne” ma zakres węższy od pojęcia „kontrola”. Dlatego, mając na uwadze literalną wykładnię art. 41a ust. 1 ustawy o odpadach, należy jednoznacznie przyjąć, że wolą ustawodawcy było aby organy właściwe uczestniczyły w kontroli Inspekcji tj. uczestniczyły we wszystkich czynnościach kontrolnych podejmowanych wobec danego przedsiębiorcy. Udział ten, zdaniem WIOŚ w Warszawie, powinien mieć charakter czynny i dodatkowo powinien zostać potwierdzony podpisaniem protokołu kontroli w miejscu wskazanym przez Inspektora i obarczonym dopiskiem - „z udziałem przedstawiciela organu (wskazanie organu)”. Czynny udział w kontroli przedstawiciela organu właściwego powinien skupiać się głównie na wskazywaniu obszarów, które powinny zostać w sposób szczególny zweryfikowane. Ponadto osoba uczestnicząca w kontroli, jako przedstawiciel organu prowadzącego postępowanie w kierunku wydania decyzji z zakresu gospodarowania odpadami, powinna wspierać Inspektorów w zakresie posługiwania się otrzymaną dokumentacją oraz stanowić źródło informacji, co do przedmiotu wniosku, w tym uwarunkowań technicznych dotyczących kontrolowanej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów. W praktyce, osoby reprezentujące organ właściwy, nie zachowują ww. wymagań formalnych uczestnictwa w kontroli, a swój udział w kontroli ograniczają wyłącznie do uczestniczenia w jej otwarciu i dokonania oględzin jakie mają miejsce tego samego dnia. Nie posiadają upoważnień ani nie dokonują wpisu do książki kontroli przedsiębiorcy. Nie uczestniczą w dalszych czynnościach kontrolnych oraz odmawiają podpisania protokołu kontroli jako osoba	

		uczestnicząca. Dlatego też, zdaniem WIOŚ w Warszawie koniecznym jest aby w przedmiotowej sprawie powstały jasne przepisy prawa, w celu wyeliminowania ewentualnego ryzyko nieważności przeprowadzonej kontroli ze względu na błędną formę i zakres udziału przedstawiciela właściwego organu. Proponuje się więc dodatnie po art. 41a ust. 1 przepisu, który normowałby kwestie dotyczące udziału przedstawiciela właściwego organu w kontroli podejmowanej w trybie tego artykułu, poprzez wprowadzenie rozwiązania o następującym brzmieniu: Przedstawiciele właściwego organu posiadają własne upoważnienia do kontroli, dokonują wpisu do książki kontroli, biorą udział we wszystkich czynnościach kontrolnych podejmowanych w toku kontroli, o której mowa w ust. 1, uczestniczą w ustalaniu stanu faktycznego i podpisują protokół z kontroli.			
42.	Art. 1 pkt 20 – dodanie litery	W art. 42 w ust. 3a w pkt 4 końcowemu zdaniu wspólnemu proponuje się nadać brzmienie: „- w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono decyzją ostateczną co najmniej trzykrotnie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł;”. W obecnym stanie prawnym z redakcji przepisu art. 42 ust. 3a pkt 4 z końcowego zdania wspólnego wynika, że przedmiot ostateczności decyzji odnosi się tylko do wymienionych w tym przepisie decyzji stanowiących pozwolenia (zezwolenia), a nie dotyczy decyzji wymierzających kary pieniężne. Tymczasem oświadczenia osób związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie gospodarki odpadami dotyczące wszystkich typów decyzji, o których mowa w tym przepisie, powinny mieć przedmiot decyzji ostateczności, gdyż tylko takie decyzje podlegają wykonaniu.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
43.	Art. 1	W zakresie zawarcia jednoznacznie w ustawie o odpadach informacji o wymogu przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy składaniu wniosku o wydanie zezwolenia, poprzez dodanie takiego zapisu w art. 42 ustawy o odpadach .	Brak tego zapisu powoduje nie załączanie przez Wnioskodawców do wniosku o wydanie zezwolenia, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Z przepisów ustawy o odpadach nie wynika jednoznacznie, że do wniosku o wydanie zezwolenia należy załączyć decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Niniejsze wynika z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Bydgoszczy

			ocenach oddziaływania na środowisko. Taki zapis był kiedyś ujęty w art. 42 ust. 4 ustawy o odpadach w jej pierwotnej wersji z 2013 r. i brzmiał: „Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, o ile jest wymagana”.		
44.	Art. 1 – dodanie pkt	w art. 45 w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 12: „ 12) wytwórcę odpadów, który wytwarzane przez siebie odpady zbiera w miejscu, do którego posiada tytuł prawny w celu zbierania odpowiedniej ilości do przekazania innemu posiadaczowi odpadów, jednak nie dłużej niż 30 dni.	Wytwórcy niewielkich ilości odpadów, tacy jak lekarze świadczący usługi medyczne u pacjentów, osoby świadczące usługi w zakresie serwisu urządzeń elektrycznych i elektronicznych, sprzątanía itp. wytwarzając odpady w miejscu świadczenia usług, zabierają je ze sobą co oczywiście jest niezgodne z przepisami. W związku z powyższym aby normalna działalność, która jest wykonywana w codziennym funkcjonowaniu tych podmiotów nie powodowała, iż de facto ich postępowanie z odpadami było sprzeczne z przepisami i działalność ich obecnie wymaga zezwolenia na zbieranie odpadów, proponuje się dodanie kolejnej przesłanki zwolnienia z wymogu posiadania decyzji na zbieranie tymczasowe odpadów celem ich odpowiedniego zbierania i przekazania odpowiedniemu posiadaczowi odpadów.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
45.	Art. 1 – dodanie pkt	Proponujemy zmianę treści art. 45 ust. 3 ustawy Pozostawienie art. 45 ust. 3 w obecnej formie może doprowadzić do sytuacji w której przy realizacji bardzo zróżnicowanych rodzajów inwestycji, ciężko będzie określić maksymalne wielkości odpadów uwzględniając wszystkie specyfiki przedsięwzięć, przez co może dojść do ograniczenia wykorzystania odpadów. Proponujemy zmianę ww. przepisu tak, aby możliwe		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		było określenie maksymalnej ilości przetwarzanych odpadów liczbowo tylko w przypadku odpadów niebezpiecznych, natomiast w odniesieniu do odpadów innych niż niebezpieczne rozporządzenie określałoby sposób wyliczenia dopuszczalnej maksymalnej ilości przetwarzanych odpadów np. odniesienie się w treści rozporządzenia do przedmiaru prac budowlanych.		zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	
46.	Art. 1 – dodanie pkt	Proponujemy zmianę treści art. 45 ust. 1 oraz art. 45 ust. 3 ustawy o odpadach poprzez rozszerzenie delegacji ustawowej, a w konsekwencji zakresu ewentualnego rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy o odpadach, także o zwolnienia poszczególnych przypadków z konieczności uzyskiwania zezwolenia na zbieranie odpadów Z uwagi na zasygnalizowane powyżej trudności administracyjne związane z gospodarką odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi przy okazji realizacji obiektów liniowych. zwolnienie z obowiązku uzyskiwania zezwolenia na zbieranie odpadów powinno dotyczyć w szczególności tych odpadów. które są zbierane poza terenem danej budowy (tj. poza miejscem wytworzenia), ale które mają być następnie wykorzystane w ramach tej samej inwestycji infrastrukturalnej (np. na innym jej odcinku). W tym kontekście należy bowiem zwrócić uwagę, że kontrakty przygotowywane przez podmioty udzielające zamówień publicznych niejednokrotnie obligują wykonawcę do przewiezienia materiałów rozbiórkowych w pobliże miejsce, do którego tytułem prawnym dysponuje zamawiający i które zamawiający planuje wykorzystać w ramach realizacji dalszych etapów inwestycji. Tymczasem w przypadku uznania takich materiałów za odpady, których zbieranie wymaga zezwolenia, dochodzi do sytuacji, w której prawidłowa realizacja zamówienia udzielonego przez podmiot publiczny wpędza w naruszenie prawa obie strony umowy — tj. wykonawcę z uwagi na przekazanie odpadu podmiotowi, który nie posiada wymaganego zezwolenia na zbieranie odpadów. oraz samego zamawiającego z uwagi na magazynowanie odpadów bez wymaganego zezwolenia.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
47.	Art. 1 pkt 23	Proponuje się dodanie w pkt 23 kolejnej zmiany w art. 52 poprzez zmianę pkt 8 w ust. 2 ustawy o odpadach, w brzmieniu: „8) wskazanie czy jest prowadzona regeneracja olejów odpadowych lub inne operacje recyklingu, jeżeli zapewniają wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska niż regeneracja – w przypadku przetwarzania olejów odpadowych”.	art. 52 ust. 2 pkt 8 ustawy o odpadach –wymaga wskazania czy jest prowadzona regeneracja olejów odpadowych - w przypadku przetwarzania olejów odpadowych. Dopuszczalne jest stosowanie innych operacji recyklingu korzystniejszych dla środowiska o których mowa w art. 91 ust.2 ustawy o odpadach „oleje odpadowe powinny być w pierwszej kolejności poddawane regeneracji.	Uwaga częściowo przyjęta. Proponowane brzmienie pkt 8: „8) wskazanie czy jest prowadzona regeneracja olejów odpadowych lub inne operacje recyklingu.”	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego

48.	Art. 1 – dodanie pkt	W ustawie o odpadach art. 64 ust. 1 pkt 3 i 4 wyraz „rażących” zastępuje się wyrazem „powtarzających się” Lub: W art. 64 ust. 1 pkt 3 i 4 wyraz „rażących” zastępuje się sformułowaniem „znaczących lub powtarzających się” Oraz W art. 64 dodaje się ust. 4 o brzmieniu: Decyzjom wydawanym w związku z przesłankami określonymi w ust. 1 pkt 3 lub 4 marszałek województwa może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.	Zastosowanie terminu „rażące naruszenia prawa”, który nie ma definicji ustawowej i który zgodnie z doktryną prawa administracyjnego i orzecznictwem sądów definiuje sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia, a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną ze wskazaniem na uchybienia o wyjątkowym ciężarze gatunkowym stanowi zapis problematyczny, mogący skutkować błędną klasyfikacją konkretnego naruszenia przepisów prawa przez podmiot. Sugeruje się zastosowanie precyzyjniejszych zapisów prawa które spowodują wykreślenie z rejestru BDO jedynie przedsiębiorców których to działania niezgodne z prawem prowadzone są z pełną tego świadomością np. pomimo cofnięcia posiadanej decyzji. Równocześnie w ust. 3 proponuje się uwzględnianie wykreślenia z BDO tylko w zakresie nieobjętym decyzją na gospodarowanie odpadami. Obecny stan prawny prowadzi do sytuacji, w której po wniosku organów inspekcji środowiska do marszałka województwa o wykreślenie z rejestru BDO w związku z art. 64 ust. 3 gdzie naruszono w sposób rażący warunki określone w decyzji o gospodarowaniu odpadami, a która dalej jest w obiegu prawnym (nie została uchylona) marszałek województwa wykreśla podmiot i jednocześnie po wykreśleniu będzie zobowiązany do powtórnego wpisania podmiotu z uwagi, iż ten posiada ważną decyzję na gospodarowanie odpadami. Dodanie zapisu o możliwości nadania rygoru natychmiastowej wykonalności miałoby na celu ograniczenie możliwości prowadzenia działalności podmiotom, które przez swoje niezgodne z przepisami działanie powodują	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

			zagrożenie dla środowiska, a nawet zdrowia i życia ludzkiego. Od decyzji o wykreśleniu z rejestru służy odwołanie, wniesienie którego wstrzymuje wykonanie decyzji. Przez czas, który upływa do chwili wydania orzeczenia II instancji, obecnie podmiot może działać – również z naruszeniem przepisów		
49.	Art. 1 pkt 24	Proponuje się wprowadzenie kolejnej zmiany w art. 66 ust. 4 pkt 1 poprzez nadanie następującego brzmienia lit. a: „a) odpadów komunalnych , w szczególności z grupy 20 bez względu na źródło powstawania odpadów,”.	Z uwagi na ogromne problemy przedsiębiorców wytwarzających odpady, których nie mogą zakwalifikować w inny kod niż w grupie 20 oraz istniejący rynek zagospodarowywania odpadów z grupy 20 pochodzących z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, proponuje się taki przepis który jednoznacznie określi że grupa 20 jest wyłączona z obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów niezależnie od źródła wytwarzania tych odpadów, i odpady te mogą być przekazywane do zagospodarowania jak od podmiotu zwolnionego z prowadzenia ewidencji odpadów. Zmiana zapisu jest konsekwencją wystawiania kart przekazania odpadów na odpady z grupy 20 (odpady komunalne łącznie z frakcjami gromadzonymi selektywnie) nie mających swoich odpowiedników w innych grupach odpadów w Katalogu odpadów – 200125,200201,200202,200203, 200302, 200303, 200307, przez wytwórców odpadów. W sytuacji gdy zmieniana jest definicja odpadów komunalnych można jasno i precyzyjnie określić tę definicję by uniknąć problemów z rejestracją podmiotów w Rejestrze BDO w dziale XII Wytwórcy odpadów obowiązani do prowadzenia ewidencji odpadów, z wystawianiem kart KPO przez wytwórców odpadów, ze zbieraniem i przetwarzaniem odpadów z grupy 20	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego

			pochodzących z przemysłu przez podmioty posiadające zezwolenie w tym zakresie . Uwzględnienie chociażby odpadu – oleje i tłuszcze jadalne (obecnie 20 01 25) w grupie odpadu komunalnego zwolnionego z obowiązku prowadzenia działalności z możliwością wytwarzania tego odpadu i przekazywania zbierającemu posiadającemu zezwolenie na ten kod odpadowy rozwiąże obecne problemy rynku. Podmioty z Unii Europejskiej odbierają te odpady pod kodem 20 01 25 w celu poddaniu ich przeróbce.		
50.	Art. 1 pkt 26	W art. 73 ust. w 2, w pkt 2 dodaje się lit. i w brzmieniu: w przypadku przedsiębiorcy ubiegającego się o zwolnienie z opłat, o którym mowa w art. 6 ust. 3 i 7 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi: a) zaświadczenia lub oświadczenie o otrzymanej pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708), b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;	Przedsiębiorcy ubiegający się o zwolnienie z opłaty produktowej oprócz rocznego sprawozdania (od 2019 rok składane w systemie BDO) składają również dokumenty związane z udzieleniem pomocy de minimis. Celem ułatwienia zrealizowania obowiązku, ujednolicenia postępowania przedsiębiorców, złożenie dokumentów związanych z uzyskaniem zwolnienia poprzez BDO wydaje się niezbędna. Analogiczna zmiana powinna dotyczyć sprawozdań składanych przez wprowadzających baterie oraz sprzęt.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
51.	Art. 1 pkt 26 dodanie lit.	W art. 73 ust. 2 pkt 2a) otrzymuje brzmienie: „2a) w zakresie lekkich i pozostałych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego objętych opłatą recyklingową, o której mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami	Wprowadzenie do sprawozdania informacji o kwocie należnej opłaty recyklingowej pozwoli na zweryfikowanie nie tylko ilości wydanych lekkich toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, ale także na zweryfikowanie wyliczonej kwoty opłaty. Aktualnie opłata recyklingowa wnoszona jest do 15 dnia miesiąca następującego po	Uwaga nieprzyjęta. Stawka opłaty recyklingowej jest stała i została określona w rozporządzeniu. Natomiast wysokość należnej opłaty recyklingowej oblicza się na podstawie liczby wydanych toreb oraz stawki, która została określona w rozporządzeniu. Nie planuje się	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

		opakowaniowymi -informację o liczbie nabytych i wydanych lekkich i pozostałych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego, stawki opłaty recyklingowej oraz o wysokości należnej opłaty recyklingowej; "W ślad za tą zmianą wnosimy o ujednolicenie terminów składania sprawozdań w zakresie lekkich i pozostałych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego z terminami płatności tej opłaty	kwartale w którym została pobrana, natomiast sprawozdania składane są raz w roku i obejmują ilość toreb wydanych w roku poprzednim, za który opłata została już wpłacona. Powoduje to, że nie ma możliwości zweryfikowania prawidłowości wpłacanych kwartalnie kwot opłaty recyklingowej. Taka sytuacja sprawia, że nie ma możliwości rozpatrywania ewentualnych wniosków o zastosowanie ulgi, ponadto po złożeniu sprawozdań zmiana może ulec wynikająca z nich kwota należna w stosunku do tej jaka została wcześniej wpłacona i odprowadzona na właściwe konta. Zgodnie z przepisami ustawy o odpadach, obowiązek sprawozdawczy za 2019 rok jest realizowany za pośrednictwem systemu BDO (w terminie do 11 września 2020 r. roczne sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi, a w terminie do 30 października 2020 r. roczne sprawozdanie o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami). Niestety marszałkowie województw nie mają dostępu do modułu 5sprawozdawczości w systemie, w związku z czym nie mieli też możliwości ich zweryfikowania w terminie, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy o odpadach (tj. do 30 września 2020 r.).	również obciążenia przedsiębiorców oferujących torby w jednostkach handlowych obowiązkiem częstszego sprawozdawania.	
52.	Art. 1 pkt 27	Usunięcie litery f): „masie i rodzajach wytworzonych odpadów żywności”; lub doprecyzowanie: „masie i rodzajach wytworzonych odpadów żywności, o ile podlegają one obowiązkowi ewidencji”	Odpady żywności posiadają w katalogu odpadów odpowiednie kody odpadów i jeżeli podlegają obowiązkowi ewidencji, wówczas podmiot składał sprawozdanie w tym zakresie i nadal jest zobowiązany do składania informacji o ich wytworzeniu. W przypadku dodania dodatkowego obowiązku (dodatkowej kategorii informacji sprawozdawczej) powstaje pytanie, kto dokładnie będzie objęty tym obowiązkiem?	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Niektóre kody w katalogu odpadów obejmują zarówno odpady żywności, jak i inne. Natomiast przepis ten nie wprowadza zmiany ogólnych przepisów w zakresie podmiotów, które są obowiązane do raportowania. Art. 75 ust. 1 ustawy o odpadach określa katalog podmiotów zobowiązanych do sporządzania	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

			Czy osoby fizyczne, które w gospodarstwach domowych niewątpliwie wytwarzają odpady żywności, będą zobowiązane do składania takiego sprawozdania? Art. 66 ustawy o odpadach wskazuje podmioty zobowiązane do prowadzenia ewidencji, a art. 75 ust. 1 – podmioty objęte obowiązkiem sprawozdawczym, zatem jeżeli odpady żywnościowe podlegają ewidencji, muszą być wykazywane w sprawozdaniu o wytworzonych odpadach. Konieczne jest zatem precyzyjne dookreślenie, jaki dodatkowy obowiązek (niż ten, który wynika z obecnych przepisów) i jakie dodatkowe podmioty (poza tymi, które już teraz mają obowiązek) będą obowiązane do składania informacji w projektowanym przepisie.	rocznych sprawozdań o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami. Projekt UC43 nie przewiduje zmian w kręgu tych podmiotów. Zatem nie ma potrzeby wprowadzania wyłączenia.	
53.	Art.1 po pkt 27	Proponuje się dodać po pkt 27 kolejny punkt zawierający zmianę w art. 79 ust. 2 pkt 4 lit. a ustawy o odpadach o następującej treści: „a) recyklingu odpadów powstałych z opakowań oraz odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, o których mowa w pkt 1 i 2,”	Zniesienie obowiązku odzysku odpadów powstałych z opakowań	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
54.	Art. 1 Dodanie pkt po pkt 27	W art. 77 ustawy o odpadach proponuje się dodać ust. 1a: „Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, za 2019 rok, w terminie do dnia 31 maja 2021 roku”.	Konieczne jest dodanie przepisu przejściowego dot. terminu w jakim marszałkowie województw powinni zweryfikować roczne sprawozdania za 2019 rok, o których mowa w art. 73, art. 74, art. 74a i art. 75 ustawy o odpadach. Zgodnie z przepisami ustawy o odpadach, obowiązek sprawozdawczy za 2019 rok jest realizowany za pośrednictwem systemu BDO (w terminie do 11 września 2020 r. roczne sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi, a w terminie do 30 października 2020 r. roczne sprawozdanie o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu	Uwaga częściowo przyjęta. Zaproponowany termin jest wcześniejszy niż termin wejścia w życie ustawy, zatem proponowany przepis byłby bezprzedmiotowy. Ujednolicono jednakże terminy weryfikacji sprawozdań za lata kolejne.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

			odpadami). Niestety marszałkowie województw nie mają dostępu do modułu sprawozdawczości w systemie, w związku z czym nie mieli też możliwości ich zweryfikowania w terminie, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy o odpadach (tj. do 30 września 2020 r.). Pierwotny termin złożenia rocznych sprawozdań za 2019 rok to 15 marca 2020 r. (art. 76 ust. 1 ustawy o odpadach) i w stosunku do niego wyznaczono półroczny termin na weryfikację sprawozdań tj. 30 września 2020 r. Biorąc pod uwagę aktualny termin na złożenie rocznych sprawozdań marszałek powinien mieć czas do 31 maja 2021 r. na weryfikację sprawozdań za 2019 rok w systemie BDO.		
55.	Art. 1 pkt 28	Art. 90 proponuje nadać się nieco inne brzmienie (zarówno ust. 1 jak i 2): „Art. 90. 1. Oleje odpadowe zbiera się selektywnie, z uwzględnieniem dobrych praktyk. 2. W przypadkach gdy jest to technicznie wykonalne oleje odpadowe o różnych właściwościach nie mogą być ze sobą ani z innymi odpadami lub substancjami mieszane.”	Zapis w przedmiotowym brzmieniu spowoduje, że przepracowane oleje odpadowe będą nadal mieszane w warsztatach samochodowych, co spowoduje ograniczenie ich odzysku i recyklingu. Ponadto brak jest przepisu nakazującego tworzenie warunków technicznych umożliwiających selektywne zbieranie olei odpadowych oraz brak sankcji karnych.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Brzmienie przepisu wynika z brzmienia dyrektywy.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
56.	Art. 1 dodanie pkt	Zgodnie z aktualnymi przepisami prawa określonymi w art. 96 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 lutego 2015 r. w sprawie komunalnych osadów ściekowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 257, dalej: rozporządzenie w sprawie komunalnych osadów ściekowych), ustabilizowane komunalne osady ściekowe (o kodzie 19 08 05), muszą być poddane badaniom wyłącznie przed ich stosowaniem w: 1) w rolnictwie, rozumianym jako uprawa wszystkich płodów rolnych wprowadzanych do obrotu handlowego, włączając w to uprawy przeznaczone do produkcji pasz, 2) do uprawy roślin przeznaczonych do produkcji kompostu, 3) do uprawy roślin nieprzeznaczonych do spożycia i do produkcji pasz, 4) do rekultywacji terenów, w tym gruntów na cele rolne,		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

		5) przy dostosowaniu gruntów do określonych potrzeb wynikających z planów gospodarki odpadami, planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie komunalnych osadów ściekowych, zakres badań komunalnych osadów ściekowych obejmuje wówczas: 1) wartość pH; 2) zawartość s.m. – wyrażonej w procentach masy komunalnych osadów ściekowych; 3) zawartość substancji organicznej – wyrażonej w procentach s.m.; 4) zawartość azotu ogólnego, w tym azotu amonowego – wyrażonej w procentach s.m.; 5) zawartość fosforu ogólnego – wyrażonej w procentach s.m.; 6) zawartość wapnia i magnezu – wyrażonej w procentach s.m.; 7) zawartość metali ciężkich: ołowiu, kadmu, rtęci, niklu, cynku, miedzi i chromu - wyrażonej w mg/kg s.m.; 8) obecność bakterii chorobotwórczych z rodzaju Salmonella w 100 g osadu; 9) liczbę żywych jaj pasożytów jelitowych Ascaris sp., Trichuris sp., Toxocara sp., w kg. s.m. Stan faktyczny Wytwórca komunalnych osadów ściekowych nie ma obowiązku badania osadów ściekowych przed przekazaniem ich do przetwarzania w instalacji, w której może być wytwarzany organiczny środek poprawiający właściwości gleby lub nawóz organiczno-mineralny. Podmiot prowadzący przetwarzanie komunalnych osadów ściekowych w instalacji nie ma obowiązku ich badania przed poddaniem ich odzyskowi. Podmiot prowadzący przetwarzanie komunalnych osadów ściekowych po wytworzeniu produktu w postaci organicznego środka poprawiającego właściwości gleby lub nawozu organiczno-mineralnego, również nie ma obowiązku wykonania badań otrzymanego produktu. Z materiałów kontrolnych oraz z doświadczeń WIOŚ w Warszawie wynika, że komunalne osady ściekowe zawierają metale ciężkie oraz w zdecydowanej większości przypadków zawierają żywe jaja pasożytów jelitowych Ascaris sp., Trichuris sp., Toxocara sp., oraz sporadycznie bakterie z rodzaju Salmonella. Brak konieczności badania ich przed poddaniem ich procesowi odzysku oraz brak konieczności badania produktu (po zakończeniu procesu przetwarzania) przed wprowadzeniem go do obrotu, skutkuje możliwością faktycznego wprowadzenia do obrotu produktu, wytworzonego na bazie komunalnych osadów ściekowych bez wiedzy o zawartości w nich metali ciężkich, łącznej liczby żywych jaj pasożytów jelitowych i obecności bakterii z rodzaju Salmonella.		

		Podkreślić należy, że produkty te zgodnie z decyzjami ministra właściwego ds. rolnictwa mogą być stosowane w uprawach polowych z wyłączeniami dotyczącymi stosowania na łąkach i pastwiskach, do uprawy owoców i warzyw w okresie wegetacji. Zdaniem WIOŚ w Warszawie niewystarczające jest wykonanie badań produktu na etapie składania wniosku do ministra właściwego ds. rolnictwa o wydanie pozwolenia na jego wprowadzanie do obrotu. Z doświadczenia WIOŚ w Warszawie wynika bowiem, że nawet każda partia wytworzonych komunalnych osadów ściekowych na tej samej oczyszczalni ścieków różni się znacząco zawartością metali ciężkich i ich stanem sanitarnym (wyrażonym łączną liczbą żywych jaj pasożytów jelitowych <i>Ascaris</i> sp., <i>Trichuris</i> sp., <i>Toxocara</i> sp. oraz obecnością bakterii z rodzaju <i>Salmonella</i>). Nie można zatem założyć, że stan jakościowy otrzymanego produktu, będzie taki sam jak zbadany jednorazowo na etapie ubiegania się o pozwolenie ministra. Później wytwórca jedynie deklaruje, że otrzymana jakość produktu jest taka sama, bez faktycznego obowiązku jego przebadania. Propozycje zmian: konieczności wykonania przez wytwórcę komunalnych osadów ściekowych badań każdej partii przed przekazaniem ich do przetwarzania (odzysku) w instalacji, w której prowadzony jest proces odzysku R3 (recykling lub odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki, w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania) i R5 (Recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych) w zakresie metali ciężkich, łącznej liczby żywych jaj pasożytów jelitowych <i>Ascaris</i> sp., <i>Trichuris</i> sp., <i>Toxocara</i> sp. oraz obecności bakterii z rodzaju <i>Salmonella</i> (aktualnie wymóg badania osadów ściekowych, dotyczy wyłącznie sytuacji przekazania ich do stosowania o którym mowa w art. 96 u.o.o.), konieczności przekazania ww. wyników badań odbiorcy osadu ściekowego prowadzącego instalację, w której prowadzony jest ww. procesy przetwarzania (po to, by ten w razie potrzeby przeprowadził skuteczny proces higienizacji lub odmówił przyjęcia ich do odzysku). Proponuje się wprowadzenie tych zmian w art. 96 ustawy o odpadach.		
57.	Art. 1 dodanie pkt	zmiana art. 96 ust. 8 i 9 (<i>ustawy o odpadach</i>) oraz dodanie ust. 9a - 9g o treści: 8. Wytwórca komunalnych osadów ściekowych stosowanych w celach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, powiadamia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o zamiarze przekazania tych osadów władającemu powierzchnią ziemi, na której te osady mają być stosowane, na co najmniej 14 dni przed przekazaniem.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

		9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 8, jest dokonywane w formie pisemnej i zawiera informacje wskazujące: 1) władającego powierzchnią ziemi; 2) numery ewidencyjne działek, na których komunalne osady ściekowe mają być stosowane i ich powierzchnię w hektarach wraz z ich obrębem; 3) gminę i powiat, na terenie którego znajdują się działki, na których komunalne osady ściekowe mają być stosowane; 4) wyniki badań każdej partii komunalnych osadów ściekowych przeznaczonych do stosowania; 5) wyniki badań gruntu, na którym komunalne osady ściekowe mają być stosowane; 6) dawkę stosowania komunalnego osadu ściekowego w Mg s.m./ha, która ma być stosowana na poszczególnych działkach; 7) cel w jakim mają być stosowane komunalne osady ściekowe. 9a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w terminie 14 od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 9, może, w drodze decyzji, wnieść sprzeciw. Do przekazania osadów można przystąpić, jeżeli wojewódzki inspektor ochrony środowiska nie wniósł sprzeciwu w tym terminie. 9b. Za dzień wniesienia sprzeciwu uznaje się dzień nadania decyzji w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041) albo w przypadku, o którym mowa w art. 39 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dzień wprowadzenia do systemu teleinformatycznego. 9c. Decyzji w sprawie sprzeciwu, o której mowa w ust. 9a, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Wniesienie odwołania albo wniosku o wzruszenie decyzji ostatecznej w sprawie sprzeciwu w jednym z trybów nadzwyczajnych określonych w przepisach działu II rozdziału 13 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.) przerywa bieg terminu do wniesienia sprzeciwu, który po uchyleniu decyzji o sprzeciwie albo jej wzruszeniu w jednym z trybów nadzwyczajnych określonych w przepisach działu II rozdziału 13 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, biegnie na nowo. 9d. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska może z urzędu, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 5, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9a, oraz uprawnia wytwórcę komunalnych osadów ściekowych do przekazania ich władającemu powierzchnią ziemi. 9e. W razie konieczności uzupełnienia powiadomienia, o których mowa w ust. 8, wojewódzki inspektor ochrony środowiska nakłada na wytwórcę osadów ściekowych, w drodze		

		postanowienia, obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw w drodze decyzji. 9f. Nałożenie obowiązku, o którym mowa w ust. 9e, przerywa bieg terminu, o którym mowa w ust. 9a. 9g. Do wykonania decyzji w sprawie sprzeciwu, o której mowa w ust. 9a, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, z późn. zm.). Przepisy prawa powinny zagwarantować możliwość kontroli sposobu postępowania z ustabilizowanymi komunalnymi osadami ściekowymi przez ich wytwórcę. Powoduje to konieczność uzyskania dokładnych danych, odnoszących się w szczególności do każdej partii komunalnych osadów ściekowych, które mają być stosowane, wskazania nr ew. działek, na których zamierza się je stosować, wraz ze wskazaniem ich powierzchni, a także określenia dawek osadu. Tak określone obowiązki umożliwią skuteczniejszą kontrolę postępowania z komunalnymi osadami ściekowymi przez ich wytwórcę. Termin przekazania informacji wydłużony z 7 do 14 dni, umożliwi wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska ocenę otrzymanych materiałów w celu ustalenia czy wskazany przez wytwórcę sposób stosowania komunalnych osadów ściekowych jest możliwy do realizacji zgodnie z wymogami prawa. Podkreślić należy, że proponowana zmiana nie nakłada na wytwórców komunalnych osadów ściekowych obowiązku wykonywania żadnych dodatkowych badań ani zbierania dodatkowych informacji. Dokumenty, które proponuje się wskazać jako obowiązkowe do przedłożenia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, ich wytwórca musi posiadać z mocy aktualnie obowiązujących przepisów. Dotychczasowe praktyki MWIOŚ polegające na zwracaniu się do wytwórców osadów ściekowych, dokonujących zgłoszenia do WIOŚ w trybie art. 96 ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, o przekazanie powyższych informacji, w znacznej części przypadków prowadzą do wycofania dokonanych zgłoszeń lub wprowadzenia korekt miejsc (działek) przewidywanego stosowania komunalnych osadów ściekowych		
58.	Art. 1 pkt 30	Wątpliwości nasuwa zmiana sposobu postępowania z odpadami budowlanymi, tj. obowiązek ich selektywnego zbierania – wejście w życie może spowodować opór branży budowlanej, a samo selektywne zbieranie ww. odpadów u źródła po wejściu znowelizowanych przepisów może być nieefektywne. Dotychczas przy niewielkich remontach powstały zmieszane odpady budowlano-remontowe, a osoby fizyczne prowadzące remont zlecały usługę odbioru powstałych odpadów w jednym zbiorczym kontenerze.	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis wynika z konieczności transpozycji przepisów unijnych. Odpady powinny być selektywnie zbierane „u źródła” ich powstawania, co zapewni największą ich przydatność do recyklingu. Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK i oraz odpady,	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska W Olsztynie

			dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach).	
59.	Art. 1 pkt 30	Art. 101a projektu W uzasadnieniu do projektu wskazano, że terminem przewidywanym do wejścia w życie zmian w zakresie Rozdziału 6a jest 1 stycznia 2021. Ze względu na to, że w połowie listopada 2020 r. nadal trwają konsultacje społeczne, a co do zasady projekt przewiduje jedynie 14 dni pomiędzy ogłoszeniem a wejściem w życie zmienionych przepisów, praktycznie niemożliwe jest osiągnięcie zakładanego kilkumiesięcznego okresu vacatio legis. Jako jedyne uzasadnienie wejścia w życie zmian od 1 stycznia 2021 podano obowiązujący roczny okres sprawozdawczości w zakresie wytwarzania odpadów. Prawdopodobnie uzasadnienie zostało zredagowane przy założeniu, że przepisy UE wymagały transpozycji do polskiego prawa do dnia 5 lipca 2020 r. i termin ten zostanie dotrzymany. Powstałe opóźnienia wykluczają dotrzymanie uchwalenia ustawy do końca listopada 2020 r., więc praktycznie został wyeliminowany okres na dostosowanie się przedsiębiorstw do nowych regulacji. W kontekście zaproponowanej regulacji dotyczącej objęcia Ustawą o odpadach inwestycji budowlanych w zakresie selektywnego zbierania odpadów (w tym innych nawiązujących do nowego art. 101a projektu) pragniemy zwrócić uwagę na wpływ na przebieg procesu budowlanego, w przypadku wprowadzanych w tak krótkim czasie przepisów. Należy zwrócić uwagę, że w zaproponowanym Projekcie termin wprowadzenia nowych regulacji (tj. 1 stycznia 2021 r.) które wiążą się z nałożeniem na podmioty obowiązku selektywnego zbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, nie uwzględnia ewidentnego wpływu na prace budowlane w trakcie realizacji. Rozpoczęte już inwestycje budowlane (które nie zostaną zakończone przed dniem 1 stycznia 2021 r.) są realizowane (niezależnie czy przez głównego wykonawcę, wykonawcę czy też podwykonawcę) na podstawie zawartych umów przed datą wejścia w życie tych przepisów. Może się okazać, że przed 1 stycznia 2020 r. (zakładany termin wejścia w życie przepisów) te podmioty nie będą mogły przygotować się odpowiednio w zakresie nowych wymogów, np. zlecenia takiej usługi (na rynku działalność tego typu firm może być ograniczona, ze względu na ilość zleceń związanych z wejściem w życie projektu w obecnym kształcie i terminach). Zapewne w związku z wejściem nowych regulacji, koszty takich usług istotnie wzrosną i będą miały wpływ na koszty po stronie inwestora, oraz cały łańcuch wykonawców (od głównego wykonawcy, po wykonawcę i podwykonawcę). Ponadto należy wskazać, że samodzielne wykonywanie obowiązku przez podmioty na pewno będzie czasochłonne i może mieć wpływ na termin zakończenia realizacji inwestycji. Jednocześnie należy podkreślić, że tak nagłe nałożenie obowiązku zapewnienia wielu kontenerów/pojemników na segregowane odpady budowlane (gdzie nie przewidywano tego na etapie projektowym, tj. planowania placu budowy) może być zadaniem bardzo trudnym i	Uwaga częściowo przyjęta. Przepis wynika z konieczności transpozycji przepisów unijnych. Odpady powinny być selektywnie zbierane „u źródła” ich powstawania, co zapewni największą ich przydatność do recyklingu. Przepisy w projekcie ustawy zostały doprecyzowane w tym zakresie. Z nowego obowiązku zostały wyłączone gospodarstwa domowe, PSZOK i oraz odpady, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów (o których mowa w art. 66 ust. 4 pkt 4 ustawy o odpadach). Podział na poszczególne frakcje odpadów BiR wynika z brzmienia przepisów dyrektywy. Wejście w życie przepisu i sankcji karnych w tym zakresie przesunięto na 1 stycznia 2023 r.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		kosztownym, a w skrajnych przypadkach niemożliwym. Projektodawca przewidział kary za niestosowanie przepisów, ale nie pozwolił przedsiębiorcom na przygotowanie się na wprowadzane zmiany, które w bardzo dużym stopniu wpływają na organizację placu budowy. Biorąc pod uwagę wzrost kosztów inwestycji budowlanych (często realizowanych ze środków publicznych) istotną luką w Projekcie jest brak odpowiednich przepisów przejściowych. Mamy na uwadze przepisy przejściowe, które nie tylko odsunęłyby konieczność realizacji obowiązku w czasie, ale również pozwoliły na dostosowanie organizacji w kontekście selektywnej zbiórki odpadów na placu budowy. Proponujemy: • Wskazanie w ustawie terminu np. 1 stycznia 2022 na wejście w życie stosownych przepisów (tj. art. 101 a) i powiązane) co pozwoli na wprowadzanie do nowo zawieranych umów na roboty budowlane, odpowiednich zapisów w zgodzie z regulacjami, a w tym wykonanie odpowiedniej analizy kosztów inwestycji; • Wprowadzenie w ustawie przepisów umożliwiających np. okres karencji dla inwestycji budowlanych rozpoczętych przed np. 1 marca 2021 r. Wprowadzenie takiego okresu: np. 10 miesięcznego (tj od daty 1 marca 2021 r.) pozwoliłoby inwestorom budowlanym na odpowiednią aktualizację, już wykonywanych umów tj. już po rozpoczęciu prac budowlanych poprzez przejęcie placu budowy). Ważne jest, aby projektodawca w dalszych pracach nad ustawą przeanalizował ewidentnie zwiększone koszty po stronie podmiotów (również tych korzystających ze środków publicznych) a których wcześniej nie można było przewidzieć, w związku z objęciem tych podmiotów nowymi obowiązkami wynikającymi z projektu. • Odpowiednio do zmiany terminu wejścia w życie zmienionych przepisów, termin zastosowania sankcji karnych za nieprzestrzeganie zmienionych przepisów ustawy powinien być przesunięty na 1 stycznia 2023 r. (po uwzględnieniu rocznego okresu sprawozdawczości). • W projekcie (art. 101a) zaproponowano wyróżnienie rodzajów odpadów budowlanych i rozbiórkowych podlegających selektywnemu zbieraniu i odbieraniu. Z niezrozumiałych względów wyróżniono gips jako oddzielną kategorię pomimo tego, że ma on pochodzenie mineralne podobnie jak beton, cegła, płytki ceramiczne oraz kamienie. Proponujemy włączyć gips do kategorii odpadów mineralnych. Ponadto proponujemy zmianę treści proponowanego art. 101a oraz złagodzenie obowiązku selektywnej zbiórki w odniesieniu do technologii, w których mieszanie się odpadów budowlanych i rozbiórkowych jest nieuniknione (art. 1 pkt 30) i pkt 34) projektu) Proponowana zmiana polegająca na dodaniu do art. 101a następującej treści: <i>Art. 101a. W przypadku odpadów budowlanych i rozbiórkowych selektywne zbieranie i odbieranie odpadów obejmuje co najmniej: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips,</i>	

		<i>odpady mineralne: beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie, chyba, że aktualnie dostępna i wykorzystywana technologia prowadzenia prac budowlanych prowadzi do wytwarzania odpadów zmieszanych, których wytworzenia nie udało się uniknąć."</i> W naszej ocenie w proponowanym w Projekcie nowym art. 101a ustawy o odpadach określającym szczegółowo obowiązek selektywnej zbiórki odpadów budowlanych i rozbiórkowych niezbędne jest uwzględnienie zwolnienia (a przynajmniej wyłączenia odpowiedzialności wykroczeniowej i administracyjnej) w stosunku do: zmieszanych odpadów budowlanych i rozbiórkowych wytworzonych i zebranych przez wytwórcę jeszcze przed dniem wejścia w życie przepisów proponowanych w projekcie — mając na uwadze, że obowiązek zapewnienia rozdzielania (sortowania) takich odpadów na zasadach określonych w projekcie w terminie do dnia 1 stycznia 2021 r. na obecnym etapie mógłby wymagać od niektórych przedsiębiorców z branży budowlanej uzyskania zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów w terminach niemożliwych do spełnienia; prac budowlanych, których aktualnie dostępna technologia nieuchronnie prowadzi do powstawania zmieszanych odpadów.			
60.	Art. 1 pkt 31	Proponuje się doprecyzowanie przepisu.	Przepis niejednoznaczny, może budzić wątpliwości interpretacyjne.	Uwaga nieprzyjęta. Brak określenia o jakie wątpliwości chodzi czy propozycji zmiany.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
61.	Art. 1 pkt 31	Proponuje się zmienić brzmienie nowego – dodawanego nowelizacją ust. 5a nadając mu następujące brzmienie: 5a) selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli składowanie jest następstwem postępowania zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami,"	W powyższym przypadku nie wiadomo jak rozumieć zapis „wynik najlepszy dla środowiska”. Sformułowanie to jest niejasne, brak jest określenia, o jaki wynik chodzi (czy wynik ekologiczny, ekonomiczny, czasowy itp.)	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Projektowane brzmienie sugeruje, że wynik najlepszy dla środowiska należy wiązać z hierarchią postępowania z odpadami. Ta część odpadów selektywnie zbieranych, która nie nadaje się do recyklingu czy przetworzenia, może być przekazana do składowania po spełnieniu wymagań określonych w aktach wykonawczych do ustawy o opadach.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
62.	Art. 1 pkt 32	Dodany przepis art. 154a ustawy o odpadach stanowi, że „przepisów art. 103-154 nie stosuje się do składowania odpadów pochodzących z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej”. Zgodnie z definicją odpadów wydobywczych zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy o odpadach wydobywczych są to odpady pochodzące z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż. Zasadnym byłoby uzupełnienie tego wyliczenia o		Uwaga częściowo przyjęta. Do art. 154a dodane zostanie odniesienie do „rozpoznawania” Wyjaśnienie:	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie

		rozpoznawanie i magazynowanie tych odpadów – tak jak stanowi definicja odpadów wydobywczych. Ponadto art. 1 ust. 3 ustawy o odpadach wydobywczych stanowi, że „w sprawach dotyczących postępowania z odpadami wydobywczymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (...), z wyjątkiem działu II rozdziału 7 i działu VIII rozdziału 1”. Zatem stosowanie przepisów określonych w art. 103-154 ustawy o odpadach, które stanowią dział VIII rozdział 1 ustawy o odpadach zostało już wyłączone ze stosowania w zakresie odpadów wydobywczych. Zatem w zakresie gospodarowania odpadami wydobywczymi przepisy art. 103-154 ustawy o odpadach zostały już wyłączone ze stosowania do odpadów wydobywczych.	Przepis ma na celu wyeliminowanie wątpliwości odnośnie do składowania odpadów wydobywczych i odpadów innych niż wydobywcze. Wprowadzenie przepisu wynika ze zmiany dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów. W art. 154a ustawy o odpadach wprowadzono wyłączenie stosowania przepisów art. 103–154 ustawy o odpadach w zakresie odnoszącym się do działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami, z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej. Dyrektywa 2018/850 zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów m.in. zmieniła katalog wyłączeń ze stosowania dyrektywy. Uchylono wyłączenie odnoszące się do składowania zanieczyszczonej gleby lub odpadów obojętnych innych niż odpady niebezpieczne, powstałych w wyniku robót poszukiwawczych, wydobywania, obróbki i składowania zasobów mineralnych oraz w wyniku działalności kamieniołomów. Dodano nowe wyłączenie w zakresie odnoszącym się do działalności podejmowanej w ramach gospodarowania odpadami, z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej.	
63.	Art. 1 pkt 35	w art. 194 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a oraz ust. 4 w brzmieniu: - „8a) przekazywanie odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do termicznego przekształcania niezgodnie z	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji.	Urząd Marszałkowski

		przepisami art. 158 ust. 2a;” - wyraz „rażących” zastępuje się wyrazem „powtarzających się” W ślad za pismem Ministerstwa Klimatu z dnia 28-08-2020 znak DGO-I.055.285.2020.AS proponuje się zmienić minimalny wymiar kary z 5 000 zł na 50 zł. Sytuacja związana z COVID 19 oraz problemy firm w tej sytuacji w przypadku kontroli przez organy inspekcji ochrony środowiska, kontrolujący aby nie był związany obligatoryjnym przepisem do nałożenia tak wysokiej minimalnej kary za nieprzestrzeganie lub niedotrzymanie terminów związanych z rejestrem BDO proponuje się zmniejszyć wysokość minimalnej kary. Równocześnie argumentem przemawiającym za obniżeniem kary min. jest to, że rejestr BDO blokował możliwość złożenia wniosków aktualizacyjnych zarówno przez podmioty jak i przez marszałków województw co było zgłaszane do BDO.		Województwa Śląskiego
64.	Art. 1	• zmiana art. 194 (<i>ustawy o odpadach</i>) o treści: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 i 6-9, wynosi nie mniej niż 5000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Administracyjna kara pieniężna za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 5a, wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za: 1) zbieranie odpadów niebezpiecznych, zmieszanych odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, a także odpadów palnych, o których mowa w art. 25 ust. 6f lub 2) przetwarzanie odpadów niebezpiecznych, zmieszanych odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, a także odpadów palnych, o których mowa w art. 25 ust. 6f - bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”, d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Administracyjną karę pieniężną wymierza się za zbieranie odpadów innych niż wymienione w ust. 4 lub przetwarzanie odpadów innych niż wymienione w ust. 4 bez wymaganego zezwolenia, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 10 000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł.”. e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji.	Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska

		„7. Wysokość kary, o której mowa w ust. 4a i 5, oblicza się, uwzględniając w szczególności ilość i właściwości odpadów, możliwość wystąpienia zagrożeń dla ludzi lub środowiska oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy. Proponuje się zmianę sposobu ustalania wysokości administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194 ust. 4 o odpadach, tj. za zbieranie lub przetwarzanie odpadów bez wymaganego zezwolenia. Aktualnie wymiar kary jest ustalany na podstawie wzoru określonego w załączniku nr 6 do ustawy o odpadach, co w efekcie może powodować wymierzanie kar w nieadekwatnie (zdaniem organów IOŚ) wysokich kwotach. Przykładowo w przypadku zebrania znacznych mas odpadów urobku ziemnego bez stosownego zezwolenia, kary takie sięgają nawet 1 mln zł – czyli najwyższej przewidzianej ustawą o odpadach kwoty, przy znikomej szkodliwości czynu dla zdrowia i życia ludzi oraz środowiska. W związku z tym proponuje się pozostawienie wyliczenia administracyjnej kary pieniężnej w sposób określony w załączniku nr 6 ustawy o odpadach, wyłącznie dla odpadów: niebezpiecznych, zmieszanych odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych, a także odpadów palnych, wymienionych w art. 25 ust. 6f ustawy o odpadach. Projekt przewiduje także obniżenie dolnej granicy administracyjnej kary pieniężnej, wymierzonej w stosunku do naruszeń, o których mowa art. 194 ust. 1 pkt 5-5a. Obserwacje z praktyki pokazują, że adresatami takich kar są mali przedsiębiorcy lub instytucje pożytku publicznego, dla których nawet minimalna kwota kary przewidzianej tym przepisem (tj. 5 000 zł), jest znaczącym obciążeniem, przyczyniającym się do pogłębienia kryzysowej sytuacji.			
65.	art. 1 dodanie pkt po pkt 35	W art. 1 projektu po pkt 35 proponuje się dodanie pkt 36 w brzmieniu: „36) uchyla się art. 195a, 195b oraz 195c”	W konsekwencji uchylecia ust. 2 i 4 w art. 24a (<i>uwaga UM Województwa Świętokrzyskiego dot. dodania zmiany art. 24a ustawy o odpadach</i>) należy uchylić sankcje za nieutworzenie ww. miejsca przez starostę, za niewyznaczenie w WPGO tego miejsca oraz przepisy dotyczące organu wymierzającego kary.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
66.	Art. 2	W art. 2 dane publikacyjne ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1439)”.		Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne ustaw zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
67.	Art. 2	W zakresie zmiany ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Ujęcie w projekcie zapisów dotyczących ww. ustawy, która jest już procedowana w parlamencie (druk sejmowy 723), przy czym w określeniu poziomów recyklingu dla odpadów		Uwaga przyjęta. Zostaną usunięte przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o zmianie	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		komunalnych zaproponowany został błędny, odwrócony mechanizm wyliczania tych poziomów.		ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. poz. 2361)	
68.	Art. 2 pkt 4 lit.b	Proponuje się zmianę brzmienia art.2 pkt 4 lit.b na: „1b. Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych”	Omyłkowo wpisano sposób obliczania poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu jako stosunek masy wytworzonych odpadów komunalnych do masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi.	Uwaga zasadna, jednak nie zostanie wprowadzona ponieważ z projektu zostaną usunięte przepisy zawarte w ustawie o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach uchwalonej przez Sejm w dniu 19 listopada br.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
69.	Art. 2 pkt 4 lit.d	Proponuje się zmianę brzmienia art.2 pkt 4 lit.d na: „2b.Poziom składowania oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przekazanych do składowania do masy wytworzonych odpadów komunalnych.”	Omyłkowo wpisano sposób obliczania poziomu składowania jako stosunek masy wytworzonych odpadów komunalnych do masy odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przekazanych do składowania.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
70.	Art. 2 pkt 11	W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 150, 284 i 875) zmienianej w art. 2 ww. projektu proponuję dodanie następującej zmiany o charakterze porządkowym: w art. 9q w ust. 5 po wyrazach „marszałkowi województwa” dodaje się wyrazy „oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska”. Art. 9q. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany do sporządzania rocznego sprawozdania z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi.	Aktualny zapis art. 9q w ust. 2 wskazuje na obowiązek przekazywania sprawozdania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, natomiast brak wskazanej formy przekazania tego sprawozdania. Art. 9q ust. 5 określa tylko sposób przekazania sprawozdania marszałkowi województwa. Aktualnie brak wzoru sprawozdania przekazywanego w formie papierowej, brak również możliwości wydruku sprawozdania przez podmiot zobowiązany z BDO w celu przesłania go do wioś. Natomiast wioś posiada dostęp do BDO w zakresie sprawozdawczości. Poniżej przedstawiam brzmienie art. 9q wraz z proponowaną zmianą.	Uwaga przyjęta.	Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska we Wrocławiu

		2. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie do 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy. 3. Sprawozdanie zawiera: 1) nazwę gminy lub związku międzygminnego, który przejął zadania gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2, w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, rodzaj gminy i liczbę mieszkańców gminy lub związku międzygminnego; 2) informacje o masie poszczególnych rodzajów odpadów komunalnych odebranych z terenu gminy oraz sposobie ich zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały przekazane; 3) informacje o działających na terenie gminy punktach selektywnego zbierania odpadów komunalnych, masie odpadów w nich zebranych oraz o sposobie ich zagospodarowania, wraz ze wskazaniem nazwy i adresu instalacji, do których zostały przekazane zebrane odpady komunalne; 4) informacje o masie pozostałości z sortowania i pozostałości z mechaniczno-biologicznego przetwarzania, przekazanych do składowania powstałych z odebranych i zebranych z terenu gminy odpadów komunalnych; 5) informacje o osiągniętych poziomach: a) recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych, b) recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi			

		metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, c) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania; 6) liczbę właścicieli nieruchomości, od których zostały odebrane odpady komunalne. 4. Niezłożenie sprawozdania jest równoznaczne z niewykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 3b i art. 3c. 5. Sprawozdanie jest przekazywane marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.			
71.	Art. 3	W art. 3 dane publikacyjne ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1114)		Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne ustaw zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
72.	Art. 3 i 4	Należy zmienić kolejność artykułów 3 i 4 – zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach powinny być zawarte w art. 3, natomiast zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi powinny być zawarte w art. 4.		Uwaga przyjęta.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
73.	Art. 3 pkt 6 lit. a	Chodzi o zamierzoną zmianę ust. 1 w art. 16 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 542, 1403 i 1579 oraz z 2020 r. poz. 284) - słowa wskazane jako ulegające skreśleniu w tym ustępie należy	Poprawa omyłki pisarskiej.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

		poprawić w ten sposób, aby zamiast „lub innych niż recykling proces odzysku” było „lub inny niż recykling proces odzysku”.			
74.	Art. 3, pkt 6 lit. b	W przedstawionej propozycji zmiany brzmienia ust. 3 w art. 16 powyższej ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. należy zamienić użyty zwrot „(...) jest obowiązany wystawiać (...)” na „ (...) jest obowiązany sporządzać (...)”	Proponowany termin wejścia w życie ustawy – 14 dni od ogłoszenia; a art. 3 dot. ustawy o gospodarce opakowaniami... to 01.01.2021 r. który jest także terminem wejścia	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
75.	Art. 3 pkt 7 oraz pkt 13	W art. 3 projektu zmieniającego brzmienie art. 17 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przewiduje się, że: wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach - przepis ten wymaga doprecyzowania, nie wiadomo bowiem, co oznaczać ma określenie „wszelkie niezbędne dane”. Jeżeli przedmiotowe dane mają obejmować także dane osobowe, to komentowane określenie może prowadzić do pozyskiwania, a następnie przetwarzania nieograniczonego zakresu danych osobowych, niewykluczone, że zbędnego dla realizacji celu przewidzianego ww. przepisem. Takie rozwiązanie byłoby natomiast niezgodne z zasadą ograniczenia celu oraz zasadą minimalizacji danych osobowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit b) i c) rozporządzenia 2016/679. Tożsama uwaga odnosi się do zmiany brzmienia art. 25 ust. 5a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Warte uwagi Projektodawcy jest zważenie, że zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/679 dane osobowe powinny być przetwarzane zgodnie z zasadami dotyczącymi ich przetwarzania: zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości; ograniczenia celu; minimalizacji danych i ograniczenia przechowywania. Przepisy prawa regulujące problematykę przetwarzania danych osobowych powinny być kształtowane w sposób zapewniający zachowanie powyższych zasad, by nie stanowiły podstawy prawnej pozyskiwania i dalszego przetwarzania nadmiarowych danych osobowych. Pożądanymi uzasadnionym jest przyjmowanie przepisów prawa regulujących przetwarzanie danych osobowych z uwzględnieniem oceny skutków dla ochrony danych (art. 35, w tym ust. 10 rozporządzenia 2016/679), tj. analizą wpływu przyjmowanych rozwiązań na prawa i wolności osób, których dane dotyczą.		Uwaga nieprzyjęta. Zapis „wszelkie niezbędne dane” jest doprecyzowany poprzez „do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku”. Te obowiązki to np. realizacja celów w zakresie odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, czy obowiązek sprawozdawczy. Dane osobowe w tym kontekście nie wydają się daną niezbędną.	Urząd Ochrony Danych Osobowych
76.	Art. 3 pkt 8	Po art. 18 zastępuje się „:” średnikiem „;” W art. 19 ust. 4 wykreśla się akapit:	Ujednolicenie sposobu rozliczenia kampanii edukacyjnych, które stanowią duży problem dla	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta.	Urząd Marszałkowski

		„– łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.” W art. 19 ust. 4a otrzymuje brzmienie: „Opłata na publiczne kampanie edukacyjne stanowi iloczyn stawki wynoszący 0,03 zł za kilogram wprowadzonego opakowania oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym przez wprowadzającego produkty w opakowaniach. Wprowadzający produkty w opakowaniach nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 30 zł W art. 19 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Rozliczenie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych o którym mowa w ust. 4 pkt 1 następuje na koniec roku kalendarzowego. W przypadku o którym mowa w ust. 4 pkt 2 rozliczenie wykonania obowiązku następuje w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata.”	podmiotów rozliczających samodzielnie obowiązki przeważnie kwota jest szacowana i nie odzwierciedla rzeczywistych kosztów. Proponowana zmiana przepisu upraszcza i eliminuje obecny problem. Brak minimalnej kwoty za którą należy zapłacić kampanie edukacyjną powoduje problem z zaległościami po stronie marszałka województwa gdzie prowadzenie postępowania o uzyskanie wpłaty w wielkości paru zł od zalegającego podmiotu jest niewspółmierne do poniesionych kosztów w zakresie prowadzenia postępowań w tym temacie. Proponowana poprawka ustalająca min. Kwotę eliminuje ten problem. Ujednolicenie terminu wykonania obowiązków kampanii w stosunku do pozostałych ustaw gdzie taki obowiązek występuje. Podmioty wprowadzając różne produkty muszą wykonywać obowiązków m.in. w zakresie kampanii edukacyjnych i nie są w stanie zrealizować je w przypadku gdy każda ustawa nakłada różne termin ich wykonania. Aby nie powodować tak dużych rozbieżności w terminach oraz co za tym idzie karać podmioty za nieterminowe wykonanie obowiązku proponuje się ujednolicenie terminów.	Projekt ustawy ma charakter wdrażania bezpośrednio rozwiązań określonych w transponowanej dyrektywie. Natomiast zaproponowana zmiana zostanie ponownie przeanalizowana podczas przyszłych prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, który będzie wdrażał szczegółowe rozwiązania, przede wszystkim w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.	Województwa Śląskiego
77.	Art. 3 pkt 10 lit. a	Uściślenie projektowanej zmiany ust. 2 w art. 21 a ww. ustawy, w ten sposób, że ustęp ten otrzymałby następujące poprawione brzmienie: „Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych zalicza się wyłącznie recykling odpadów opakowaniowych zebranych i pochodzących z terytorium kraju” zamiast „Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych	Dokumenty ewidencji odpadów nie pozwalają w pełni śledzić pochodzenia odpadów, tj. kolejnych posiadaczy. Dokumenty ewidencji odpadów przywożonych z zagranicy nie będą także ujęte w rejestrze BDO. Zapis powinien wymusić na prowadzących recykling odpadów w kraju skupienie większej uwagi na pochodzeniu odpadów – wiarygodności kontrahentów dostarczających odpad.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Naszym zdaniem odpady zebrane na terytorium kraju to także odpady pochodzące z terytorium kraju. Propozycja nie precyzuje przepisów.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

		zalicza się wyłącznie recykling odpadów opakowaniowych zebranych na terytorium kraju”			
78.	Art. 3 pkt 10 lit. b	W części dot. dodanego do art. 21a ww. ustawy nowego ust. 6 w wyrażeniu „(...) powstaje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy, którego masa jest zbliżona do masy poddanej recyklingowi, i ma on być wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. (...)” proponuje się skreślić „którego masa jest zbliżona do masy poddanej recyklingowi”.	W wyniku obróbki tlenowej lub beztlenowej duża część wsadu odpadów przetwarzana jest na gaz, nie na ciało stałe; w obróbce beztlenowej gaz jest priorytetem, a zatem proces prowadzony jest, by uzyskać jak największy jego udział, w konsekwencji masa materiału wyjściowego nie będzie zbliżona do masy wejściowej.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga częściowo przyjęta. Zapis został doprecyzowany.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
79.	Art. 3 pkt 10 lit. b	Proponuje się zmianę brzmienia ust. 5 na następujące: „5. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się, jako masę opakowań przekazanych do recyklingu, pomniejszoną o procentową zawartość zanieczyszczeń, określoną oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań.”	Zawarta w projekcie metoda potwierdzania masy odpadów poddanych recyklingowych jest niemożliwa do rzetelnego zewidencjonowania oraz skontrolowania. Aktualna formuła elektronicznej ewidencji odpadów w systemie BDO, nie pozwala na prześledzenie, jakim procesom zostały poddane przyjęte do zakładu odpady oraz jaka część ze strumienia odpadów opakowaniowych została zaklasyfikowana jako odpad. Przekazanie przetwarzającym dowolności w zakresie ustalania, jaka masa przyjętych odpadów opakowaniowych, stała się finalnym wsadem do procesu recyklingu, bez możliwości rzetelnego skontrolowania oświadczeń przetwarzającego, może prowadzić do zafałszowania przedstawiania danych. Spowodować może to nieosiągnięcie celu wprowadzanej normy prawnej. Odgórne określenie zakładanego procentu zawartych w odpadach opakowaniowych zanieczyszczeń, poprzedzone stosownymi badaniami, ujednolici potwierdzenie recyklingu odpadów opakowaniowych na rynku.	Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowana zmiana jest niezgodna z transponowaną dyrektywą.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego

80.	Art. 3 pkt 11 lit. a	Proponuje się zmianę brzmienia ust. 3 na następujące: „3. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oraz zastosowany proces recyklingu ustala się na podstawie dokumentu DPR”.	Zniesienie obowiązku odzysku odpadów powstałych z opakowań.	Uwaga nieprzyjęta. W załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach określone zostały procesy odzysku. Natomiast w przepisach nie funkcjonuje lista wyłącznie procesów recyklingu. Ponadto recykling jest procesem odzysku.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
81.	Art. 3 pkt 12	Proponuje się dodanie kolejnej zmiany poprzez zmianę brzmienia ust. 5 w art. 24 na następujące: „5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których były one wystawione oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.).”	Obowiązek dołączenia kopii faktycznego dokumentu potwierdzającego transgraniczne przemieszczanie odpadów jest skuteczniejszą metodą kontroli oraz zwalczania zauważonych nieprawidłowości w zakresie wystawiania dokumentów EDPR. Pozwoli to na bieżąco monitorować wywiązywanie się przedsiębiorców z ustawowych obowiązków. Obowiązek ten powinien funkcjonować nie tylko w przypadku eksportu odpadów opakowaniowych poza obszar celný Unii Europejskiej ale również w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
82.	Art. 3 pkt 12 lit. a	a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi ustala się w oparciu o dokument EDPR.”,	Korekta błędu redakcyjnego	Uwaga przyjęta.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
83.	Art. 3 pkt 18	w art. 46 ust. 1 pkt 2) otrzymuje brzmienie: „prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, którzy sporządzają dokumenty	Doprecyzowanie jednostki Mg/rok oraz zwiększenie mocy przerobowej dla której będzie wymagany audyt z uwagi na to, aby mali recyklerzy nie ponosili znacznych kosztów, jakim jest przeprowadzenie audytu i tym samym nie rezygnowali z recyklingu	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

		DPR i posiadają zezwolenie na przetwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pozwalające na recykling odpadów o masie przekraczającej 1500 Mg na rok,”	odpadów opakowaniowych. Równocześnie maili recyklerzy, aby wykonać audyt finalnie będą musieli podnieść ceny za wykonanie recyklingu aby zrekompensować wydatek poniesiony za audyt. Jednocześnie argumentem przemawiającym za podniesieniem limitu jest ciężka sytuacja firm spowodowana COVID 19.		
84.	Art. 3 pkt 19 lit. a	Użyte w ust. 1 art. 48 ww. ustawy wyrażenie „(...) wystawionych w roku kalendarzowym (...)” proponuje się zmienić na „(...) sporządzonych w roku kalendarzowym (...)” .	Wyraz „sporządzonych” wynika z proponowanego terminu wejścia w życie ustawy – 14 dni od ogłoszenia; a art. 3 dot. ustawy o gospodarce opakowaniami... to 01.01.2021 r. który jest także terminem wejścia w życie zmian z ustawy o elektronicznej DPR.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
85.	Art. 3 pkt 22	w art. 56 ust. 1 pkt 7) powinien otrzymać brzmienie: ” wbrew przepisowi art. 19 ust. 4 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie przekazują na odrębny rachunek marszałka województwa opłaty wyliczonej na podstawie art. 19 ust. 4a;”	Proponuje się powrót do treści przed zmianą która nastąpiła w 2018 roku. Zmiana podyktowana jest złagodzeniem kary za niewykonanie obowiązku kampanii edukacyjnych gdzie w obecnym przepisie każdy z podmiotów, który nie wykonał obowiązku kampanii do końca roku którego kampania dot. podlega karze 10 000 zł. Kara jest niewspółmierna do przewinienia z reguły kara ta dotyczy wyłącznie mikro przedsiębiorców którzy często wpłacają na kampanie do marszałka województwa po roku sprawozdawczym wiążąc termin wpłaty z terminem wpłaty za opłatę produktową(dlatego też zaproponowano zmianę terminu wpłaty za kampanie edukacyjne). Jednocześnie kwoty za kampanie edukacyjne są tak niewielkie rzędu od kilku do kilkudziesięciu zł., iż karanie podmiotów kara min. 10 000 zł za wykonanie obowiązku po terminie jest nie proporcjonalne do przewinienia. Równocześnie obecnie istnieje problem karania podmiotów, które wystąpiły do marszałka	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowane odwołanie do ust 4a jest nieprawidłowe, ponieważ jest on przepisem doprecyzującym ust. 4.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

			województwa o pomoc de minimis gdzie zgodnie z przepisami są zwolnione z opłaty produktowej jak również z kampanii edukacyjnych, natomiast nie została im przyznana pomoc (z różnych przyczyn) i wówczas czy podmiot taki należy ukarać z uwagi za nie wykonanie obowiązku terminowego przeprowadzenia kampanii który był na koniec poprzedniego roku, czy termin ten został przesunięty w związku z pomocą de minimis a jeśli tak to jaki termin uważa się za zachowany w przypadku pomocy de minimis. W związku z powyższym powrót do poprzedniego przepisu likwiduje ww. problemy.		
86.	Art 3 pkt 22 lit. a	Proponuje się w art. 56 w ust. 1 w pkt 1 – wyrazy „- w lit. a i b” zastępuje się wyrazami „- w lit.a i c wyraz „wystawia” zastępuje się wyrazem „sporządza”.	Powinna być lit. c bo dotyczy dokumentu DPR, a nie lit. b która dotyczy DPO. Zniesienie obowiązku odzysku odpadów z opakowań.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
87.	art. 3 – dodanie pkt	„w art. 17 w ust. 8, w art. 22 ust. 2, w art. 23 ust. 12, w art. 50 ust. 2, w art. 76 ust. 2: - wyraz „5 lat” zastępuje się wyrazem „2 lata”	Obecnie 5 letni, a de facto 6 leni okres przechowywania ewidencji powoduje. Iż podmioty które w związku z uruchomieniem BDO zaczęły wpisywać się do rejestru w związku z podleganiem pod przepisy ustawy o opakowaniach będą zobowiązane do naliczenia za 6 lat wstecz opłat produktowych. Z reguły są to restauracje, pizzerie, bary szybkiej obsługi, piekarnie, dla których w obecnej sytuacji spowodowanej COVID 19 zapłacenie opłat produktowych za 6 lat wstecz wraz z odsetkami będzie dużym obciążeniem finansowym, które wręcz może spowodować zamknięcie firmy. W związku z powyższym proponuje się zmniejszenie okresu przechowywania dokumentacji do 2, a faktycznie do 3 lat.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowane rozwiązanie spowodowałoby abolicję dla przedsiębiorców niewykonujących ustawowych obowiązków w przeszłości. Ponadto propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

88.	Art. 3 – dodanie pkt	Art. 3 projektu po pkt 22 Proponujemy dodanie, po punkcie 22 kolejnych punktów o brzmieniu: 23) w art. 59 w ust. 1: wyraz „posiadacz” zastępuje się wyrazem „odbiorca”; wyraz „przekazuje” zastępuje się wyrazem „odbiera”; 24) w art. 71 w ust. 1 lit b dodaje się wyrazy „każdego rodzaju odpadu wg ich kodu”; 25) w art. 79 w ust. 7 skreśla się wyrazy „numer PESEL”:		Uwaga nieprzyjęta. Nie można określić do jakiej ustawy odnosi się uwaga.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
89.	Art. 3 – dodanie pkt	Dodanie pkt 3 w brzmieniu: „ Art. 19 ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: 2) przekazuje za dany rok kalendarzowy na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa w terminie do 15 marca roku następującego, po roku którego dotyczy opłata”	W celu ułatwienia realizacji obowiązku ustawowego jakim jest uiszczanie opłaty za niezrealizowane kampanie edukacyjne na konto urzędu marszałkowskiego należy zmienić termin wpłaty z 31 grudnia danego roku na 15 marca roku następującego po roku, którego dotyczy opłata. W takim terminie uiszczania jest też opłata produktowa. Te dwie opłaty są najczęściej uiszczane przez przedsiębiorcę, a więc ujednolicenie terminów wpłat uporządkuje system.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy, natomiast zostanie ponownie rozpatrzona podczas prac nad przyszłą zmianą ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
90.	Art. 3 – dodania pkt	Dodanie pkt 4 w brzmieniu: „ W art. 19 dodaje się ust.7 o treści: W sprawach dotyczących opłat na kampanie edukacyjne stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020r. poz. 1325, ze zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.	Dodanie zapisu w ustawie pozwoli na prowadzenie działań windykacyjnych przez marszałków w oparciu o ustawę Ordynacja podatkowa.	Uwaga nieprzyjęta. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy, natomiast zostanie ponownie rozpatrzona podczas prac nad przyszłą zmianą ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
91.	Art. 4	W ocenie Prezesa Biura do spraw Substancji Chemicznych nie jest poprawne wprowadzenie zaproponowanych w art. 4 projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw zmian w ustawie o substancjach chemicznych i ich mieszaninach polegających na dodaniu art. 25a i art. 48a. Uzasadnienie: Prezes Biura do spraw Substancji Chemicznych nie jest organem właściwym w zakresie merytorycznym objętym proponowanym przepisem, a jednocześnie ustawa o substancjach chemicznych i ich mieszaninach nie jest aktem prawnym właściwym do objęcia proponowanego przepisu jako wyłączonego z zakresu jej regulacji. Stosownie do art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 25 listopada 2011 o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U.		Uwaga nieprzyjęta. Umieszczenie tego przepisu w ustawie o substancjach chemicznych i ich mieszaninach jest zasadne, gdyż art. 9 ust. 1 pkt i dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów odnosi się do obowiązku nałożonego w przepisach unijnych już funkcjonujących w rozporządzeniu REACH. Zatem należy uznać, że odwołanie zawarte w art. 9 ust. 1 pkt i pełni nie tylko funkcję porządkującą, ale też	Biuro do spraw Substancji Chemicznych

	z 2019 r. poz. 1225, z 2020 r. poz. 284, 322, 1337) zwaną dalej „ustawą o substancjach chemicznych i ich mieszaninach”, przepisów tej ustawy nie stosuje się do odpadów w rozumieniu przepisów o odpadach. Natomiast zaproponowany przepis stanowi transpozycję przepisu art. 9 ust. 1 pkt i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Dz. Urz. L 150 z 14.6.2018, str. 109), zwanej dalej „dyrektywą 2018/851”, która, jak nazwa wskazuje, ma na celu zmianę treści dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy (Dz. Urz. L 312 z 22.11.2008, str. 3). Wskazane wyżej akty prawne regulują w sposób szczegółowy zagadnienia postępowania z odpadami na terytorium Unii Europejskiej, a do polskiego porządku prawnego zostały wdrożone przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2019 r., poz. 701 z późn zm.), zwanej dalej „ustawą o odpadach”. Wobec powyższego za niecelowe należy uznać wprowadzenie w ustawie o substancjach chemicznych i ich mieszaninach materii, która została z niej wyraźnie wyłączona. Należy wziąć pod uwagę, że przepis art. 9 ust. 1 pkt i dyrektywy 2018/851 jest jedynie elementem większego systemu prawnego dotyczącego postępowania z odpadami na terytorium Unii Europejskiej. Jego celem jest, na co wskazuje motyw 38 dyrektywy 2018/851, nałożenie na państwa członkowskie obowiązków w celu promowania środków mających na celu zmniejszenie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach, produktach i substancjach, by nadawały się one następnie do recyklingu lub produkcji surowców wtórnych wysokiej jakości (co wchodzi w zakres postępowania z odpadami), a jednocześnie określenie roli Europejskiej Agencji Chemikaliów w zapewnianiu dostępności informacji o obecności substancji wzbudzających szczególnie duże obawy przez cały cykl życia produktów i materiałów, w tym na etapie odpadów, poprzez nałożenie na określone podmioty prywatne obowiązków sprawozdawczych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów. Mimo, iż regulacja art. 9 ust. 1 pkt i dyrektywy 2018/851 odwołuje się wprost do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”, związanego z ustawą o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, odniesienie to ma jedynie charakter porządkujący i ujednolicający stosowane w przepisach prawnych pojęcia. Takie rozumienie ww. przepisu zostało wprost zasugerowane we wspomnianym powyżej motywie 38 dyrektywy 2018/851, który m. in. stanowi, iż „aby osiągnąć te cele (cele dyrektywy 2018/851), konieczna jest poprawa spójności między	odnosi się do konkretnego obowiązku nałożonego na dostawcę wyrobu. Warto przy tym zauważyć, że ustawa o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, zgodnie z art. 1 ust. 1 określa właściwość organów m.in. w zakresie wykonywania zadań administracyjnych i obowiązków wynikających z rozporządzenia REACH. Ponadto w omawianym przypadku mowa jest o zawartości substancji niebezpiecznych w wyrobach i materiałach, nie zaś w odpadach.	

		prawodawstwem unijnym dotyczącym odpadów, chemikaliów i produktów”. Co za tym idzie, nie można zatem zasadnie uznać, iż odwołanie do przepisów rozporządzenia REACH w przepisie dyrektywy 2018/851 jest wystarczające, by proponowany przepis wdrożyć w ustawie o substancjach chemicznych i ich mieszaninach. Pamiętać przy tym należy, iż ustawa o substancjach chemicznych i ich mieszaninach ma na celu uregulowanie warunków oraz zakazów produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji chemicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie odnosi się zaś w żadnym stopniu do odpadów oraz postępowania z odpadami, choćby powstawały one w związku z substancjami chemicznymi. Kwestie te szczegółowo i w sposób wyczerpujący reguluje ww. ustawa o odpadach. Należy podkreślić, że wskazany art. 9 ust. 1 lit i odnosi się do zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach, natomiast w ustawie o substancjach chemicznych i ich mieszaninach nie zostały zdefiniowane zarówno materiały jak i produkty, wskazana jest jedynie w art. 2 pkt 5 definicja dostawcy wyrobu. Ustawa o substancjach chemicznych i ich mieszaninach nie posługuje się tymi dwoma terminami, wyraz produkt występuje jedynie w wyłączeniu dotyczącym stosowania ustawy tj. w jej art. 4 pkt 3. Ponadto zgodnie z założeniami ustanowienia bazy SCIP jest to baza danych zawierająca informacje na temat Substancji wzbudzających Obawy w wyrobach jako takich lub w obiektach złożonych (Produktach) ustanowiona na mocy dyrektywy ramowej w sprawie odpadów (2008/98/WE). Dostawcy wyrobów muszą przedłożyć te informacje do ECHA począwszy od dnia 5 stycznia 2021 r. Celem SCIP jest zapewnienie dostępności informacji na temat substancji wzbudzających szczególnie duże obawy (SVHC) znajdujących się na liście kandydackiej przez cały cykl życia produktów i materiałów, w tym na etapie odpadów. Udostępnia ona dodatkowe dane w celu wspierania sektora odpadów w doskonaleniu obecnych praktyk w zakresie gospodarowania odpadami i promowania wykorzystywania odpadów jako zasobów, np. może promować segregację odpadów zawierających substancje znajdujące się na liście kandydackiej w trakcie zbierania, demontażu i sortowania odpadów, może pomóc w określeniu strumieni materiałów, na które mogą mieć wpływ te substancje znajdujące się w wyrobach, gdy stają się odpadami oraz może również przyczynić się do innowacyjności i powstawania nowych technologii unieszkodliwiania odpadów. Prezes Biura do spraw Substancji Chemicznych nie posiada kompetencji ustawowych pozwalających na wykorzystanie danych zgromadzonych w bazie do wyznaczonego celu. Prezes Biura do spraw Substancji chemicznych nie kwestionuje brzmienia proponowanych przepisów, natomiast za nieprawidłowe uważa wdrożenie ich w ustawie o substancjach chemicznych i ich mieszaninach. Usytuowanie zaproponowanych przepisów w ustawie o substancjach chemicznych i ich mieszaninach mogłoby wywołać u adresatów normy prawnej błędne przekonanie co do kompetencji Prezesa Biura do spraw Substancji Chemicznych oraz		

		problemy interpretacyjne i organizacyjne. Zaproponowana zmiana godziłoby w spójność i klarowność systemu przepisów z zakresu postępowania z odpadami. Mając na uwadze powyższe, proponuję wprowadzenie przepisu transponującego art. 9 ust. 1 pkt i dyrektywy 2018/851 do polskiego porządku prawnego, wraz z odpowiednimi uregulowaniami w zakresie sankcji karnych, we właściwym dla niego systemie przepisów prawa, tj. w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2020 r., poz. 797, 875), w zakresie kompetencji odpowiednich organów administracyjnych, nie zaś w ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach.			
92.	Art. 5	W art. 5 dane publikacyjne ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1893)”.		Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne ustaw zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
93.	Art. 5	W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. 2020 r. poz. 1893) wprowadza się następujące zmiany: (...)	Dnia 28 października 2020 r., pod pozycją 1893 w Dzienniku Ustaw ogłoszono nowy tekst jednolity ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne ustaw zostaną dostosowane.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
94.	W art. 5 dodanie pkt	Po punkcie 3 dodaje się pkt 4 lub dalszy jeżeli zostały uwzględnione inne poprawki w brzmieniu: „4) w art. 11 w ust. 1, w art. 22 ust. 3, w art. 31, w art. 54, w art. 56, w art. 58, w art. 70 ust. 3, w art. 91 pkt 48, w art. 123 ust. 2, w art. 131 ust. 3: - wyraz „5 lat” zastępuje się wyrazem „2 lata”	Obecnie 5 letni, a de facto 6 letni okres przechowywania ewidencji powoduje. Iż podmioty które w związku z uruchomieniem BDO zaczęły wpisywać się do rejestru w związku z podleganiem pod przepisy ustawy o opakowaniach będą zobowiązane do naliczenia za 6 lat wstecz opłat produktowych. Z reguły są to małe i średnie przedsiębiorstwa, dla których w obecnej sytuacji spowodowanej COVID 19 zapłacenie opłat produktowych za 6 lat wstecz wraz z odsetkami będzie dużym obciążeniem finansowym, które wręcz może spowodować zamknięcie firmy. W związku z powyższym proponuje się zmniejszenie okresu przechowywania dokumentacji do de facto 3 lat.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Zaproponowane rozwiązanie spowodowałoby abolicję dla przedsiębiorców niewykonujących ustawowych obowiązków w przeszłości. Ponadto propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
95.	W art. 5 – dodanie pkt	„W art. 15 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje w	Ujednolicenie terminu wykonania obowiązków kampanii w stosunku do pozostałych ustaw gdzie taki obowiązek występuje. Podmioty	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta.	Urząd Marszałkowski

		terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku, w którym wprowadzający sprzęt był obowiązany do przeprowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.”	wprowadzając różne produkty muszą wykonywać obowiązek m.in. w zakresie kampanii edukacyjnych i nie są w stanie zrealizować je w przypadku gdy każda ustawa nakłada różne termin ich wykonania. Aby nie powodować tak dużych rozbieżności w terminach oraz co za tym idzie karać podmioty za nieterminowe wykonanie obowiązku proponuje się ujednolicenie terminów.	Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.	Województwa Śląskiego
96.	W art. 5 dodanie pkt	W art. 15 pkt 15 otrzymuje brzmienie: „średniorocznej masie sprzętu - rozumie się przez to średnią masę sprzętu wprowadzonego do obrotu w danym roku kalendarzowym oraz w poprzednim roku kalendarzowym przez wprowadzającego dany sprzęt; jeżeli wprowadzający sprzęt nie wprowadzał do obrotu sprzętu w poprzednim roku, masę sprzętu liczy się z roku sprawozdawczego;”	Ujednolicenie sposobu liczenia wprowadzanego sprzętu na rynek do sposobu liczenia w zakresie pozostałych ustaw produktowych. Tak skomplikowana forma liczenia powoduje liczne błędy w liczeniu w tym naliczaniu opłaty produktowej. Obecna definicja nie uwzględnia również przypadku gdy wprowadzający rozpoczyna działalność w zakresie wprowadzania na rynek sprzętu gdzie w takim przypadku opłaty wynosi 0 zł z uwagi iż średnioroczna masa sprzętu nie przewiduje masy sprzętu wprowadzonego w pierwszym roku sprawozdawczym. Proponowana poprawka eliminuje skomplikowany sposób liczenia oraz opłatę w pierwszym roku.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
97.	Art. 6 ust. 1 lit. a tiret drugie	Jeżeli chodzi o proponowane zmiany przepisów ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403), to w art. 6 w pkt 1 tiret drugie projektu zaproponowano m.in. zmianę dotyczącą treści litery g poprzez dodanie ustępu 12a. Niniejszym proponuje się uzupełnienie tej propozycji dot. tego, co powinien zawierać dokument DPR, polegające na tym, aby do lit g po pkt 4 dodać pkt 5 w brzmieniu „datę sporządzenia dokumentu”.	Informacja o dacie sporządzenia dokumentu DPR jest niezbędna do weryfikacji terminu w porównaniu z wpływem wniosku o jego sporządzenie.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Zakłada się, że w systemie BDO daty będą się generowały automatycznie w momencie sporządzenia dokumentu.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

98.	Art. 6 ust. 1, lit. b	Do lit. g (wskazującego, że w ust. 2 w art. 6 ww. ustawy po ust. 10 dodaje ust. 10a) po pkt 4 proponuje się dodać pkt 5 (mający zostać uwzględniony w projektowanym ust. 10a) w brzmieniu „datę sporządzenia dokumentu”. Chodzi o analogiczne jak powyżej uzupełnienie propozycji dot. tego, co powinien zawierać dany dokument.	Informacja o dacie sporządzenia dokumentu EDPR jest niezbędna do weryfikacji terminu w porównaniu z wpływem wniosku o jego sporządzenie.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta. Zakłada się, że w systemie BDO daty będą się generowały automatycznie w momencie sporządzenia dokumentu.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
99.	Art. 6	Dodanie pkt 5 w brzmieniu: W art. 7, w ust. 1, w pkt 1 zamienia się „przedsiębiorca złoży marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca każdego roku” na „przedsiębiorca złoży w systemie BDO, poprzez indywidualne konto, marszałkowi województwa w 6 terminie do dnia 15 marca każdego roku”	Przedsiębiorcy ubiegający się o zwolnienie z opłaty produktowej oprócz rocznego sprawozdania (od 2019 rok składane w systemie BDO) składają również dokumenty związane z udzieleniem pomocy de minimis. Celem ułatwienia zrealizowania obowiązku, ujednolicenia postępowania przedsiębiorców, złożenie dokumentów związanych z uzyskaniem zwolnienia poprzez BDO wydaje się niezbędna. Analogiczna zmiana powinna dotyczyć sprawozdań składanych przez wprowadzających baterie oraz sprzęt	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
100.	Art. 6 pkt 1 lit b	Proponuje się w zakresie zmiany lit e) usunąć treść ust. 5: „5. Przedsiębiorca sporządza dokument, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie, dołączając do niego kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których był on sporządzony.”.	Jest to konsekwencja rozwiązania wskazanego w pkt 3 (dot. uwagi UM Województwa Mazowieckiego do Art. 1 pkt 24 projektu – art. 66 ustawy o odpadach).	Uwaga nieprzyjęta Propozycja zmiany dotyczy przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w zakresie wystawiania EDPO i EDPR. Usunięcie ust. 5 spowoduje wykreślenie zapisu precyzującego ile czasu podmiot, do którego był złożony wniosek, ma na wystawienie dokumentów EDPO i EDPR. Natomiast przedstawione w uzasadnieniu do propozycji tej zmiany odniesienie do art. 1 pkt 24 projektu jest niejasne, gdyż odnosi się do innej ustawy i nie ma związku z dokumentami typu EDPO i EDPR.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
101.	Propozycja zmiany ustawy -	Proponuje się po art. 2 dodanie art. 2a w brzmieniu:	Konieczne jest uwzględnienie w art. 401 ust. 8 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska, wskazującym źródła przychodów WFOŚiGW,	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i

	Prawo ochrony środowiska	„Art. 2a. W ustawie z 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565) w art. 401 w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 9y ust. 1 i 2, art. 9z ust. 1-2a, 4 i 6 oraz art. 9za ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 i ...).”.	także wpływów z kar pieniężnych, o których mowa w: • art. 9z ust. 1a i 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nakładanych na gminy, które nie tworzą warunków niezbędnych do utrzymania czystości i porządku na swoim terenie, oraz na wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast, którzy nie wykonują obowiązku, o którym mowa w art. 9u ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (ww. kary pieniężne zostały wprowadzone ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1579); • art. 9z ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, które będą nakładane na gminy które nie wykonują obowiązku, o którym mowa w art. 3b lub art. 3c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (ww. kary pieniężne zostaną wprowadzone uchwaloną przez Sejm RP w dniu 19 listopada 2020 r. ustawą o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw – przekazaną do Senatu RP).	mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Gospodarki Wodnej
102.	Propozycja zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw	Po art. 6 projektu proponuje się dodanie art. 7 w brzmieniu: „Art.7. W ustawie z dnia z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw wprowadza się następujące zmiany: 1) uchyla się art. 22”	W wojewódzkich planach gospodarki odpadami (WPGO) nie powinno wyznaczać się miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów, na które mają być kierowane zatrzymane przez odpowiednie służby, transporty z odpadami. Celem WPGO nie jest kształtowanie praw i obowiązków wobec wybranych starostów. Wskazywanie tam miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów stoi także w sprzeczności z celami opracowywania tych dokumentów wyrażonymi w art. 34 i 35 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

			odpadach. Ewentualnie, organizacja tego typu parkingów winna się odbywać z mocy prawa, a takiego charakteru nie ma WPGO, a więc poza planami gospodarki odpadami i należeć do administracji rządowej, a nie samorządowej. Służby tej administracji są bowiem uprawnione do zatrzymywania nielegalnych transportów z odpadami i to one winny nadzorować cały proces zatrzymania jak i uwolnienia. Wobec czego, proponuje się usunięcie wszystkich zapisów regulujących wyznaczenie w WPGO miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów oraz zapisów nakazujących starostom utworzenie takich miejsc.		
103.	Propozycja zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska	Po art. 7 projektu proponuje się dodanie art.8 w brzmieniu: „Art.8. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 400a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: 6) działania z zakresu zagospodarowania odpadów nielegalnie przemieszczonych, w przypadkach, o których mowa w art.23–25 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L190 z 12.07.2006, str.1), wspomaganie realizacji zadań przeciwdziałających nielegalnemu przemieszczaniu odpadów, w tym	Sygnalizowane są ogromne problemy finansowe związane z tworzeniem tych miejsc i egzekucją wydanych decyzji w sprawie obowiązku zagospodarowania odpadów zgromadzonych na naczepach zatrzymanych pojazdów. Dlatego też zasadne jest umożliwienie finansowania niniejszych zadań, w formie dotacji, ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

		wspomaganie w formie dotacji tworzenia miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów, o których mowa w art. 24a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wspomaganie w formie dotacji realizacji zadań w zakresie wykonania zastępczego, w przypadku gdy egzekucja decyzji, wydanej na podstawie art. 24b 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach stała się bezskuteczna;”			
104.	Dodanie artykułu	Po art. 8 projektu proponuje się dodanie art. 9 w brzmieniu: „Tracą moc postanowienia wojewódzkich planów gospodarki odpadami uchwalonych na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz niektórych innych ustaw”.	Postanowienia wojewódzkich planów gospodarki odpadami winny zostać uchylone w zakresie wskazania miejsc spełniających warunki magazynowania odpadów.	Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
105.	Dodanie zmiany ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej	„W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (t.j. Dz. U. 2020 poz. 1903) wprowadza się następujące zmiany: a) w art. 3: - pkt 5 otrzymuje brzmienie: Wprowadzenie na rynek krajowy produktów następuje z dniem: 1) ich wydania z magazynu lub przekazania osobie trzeciej, z przeznaczeniem do używania lub dystrybucji na terytorium kraju	Ustawa o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej wymaga pilnej zmiany z uwagi na nie doprecyzowanie momentu wprowadzenia na rynek krajowy produktów, co skutkuje brakiem obowiązku uiszczenia ew. opłaty produktowej, co wynika z poniższych wyjaśnień. Zgodnie z pismem Ministerstwa Środowiska znak DGO-II.021.75.2019.TZ w ww. ustawie nie określono możliwości ustalenia terminu wprowadzenia produktów na rynek krajowy na podstawie daty przywozu na terytorium kraju, w związku z czym w przypadku braku faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów nie	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

		2) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów; 3) przywozu produktów na terytorium kraju. -pkt 6otrzymuje brzmienie: Jeżeli wprowadzenie na rynek krajowy produktów nastąpiło w dwóch różnych terminach określonych w pkt 5za dzień wprowadzenia na rynek krajowy produktów uważa się dzień, w którym ich wprowadzenie na rynek krajowy nastąpiło wcześniej. -pkt 6aotrzymuje brzmienie: Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie na rynek krajowy produktów nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w pkt5spoczywa na wprowadzającym je na rynek krajowy przedsiębiorcy”. -art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Opłata produktowa jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy”	ma możliwości określenia tego terminu, nie można nałożyć na takiego przedsiębiorcę wprowadzającego pojazd ustawowych obowiązków w odniesieniu do produktów. Należy ujednolicić zapisy ww. ustawy do takich jakie funkcjonują w ustawie o bateriach i akumulatorach oraz ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Obecnie zgodnie z powyższą interpretacją Ministerstwa Środowiska podmiot, który przywiózł do kraju pojazd z krajów UE (brak faktury) obowiązki ustawowe będzie realizował w stosunku do baterii, akumulatorów, ale nie opon czy olejów, co jest nie zgodne z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności przedsiębiorcy. W celu ułatwienia przedsiębiorcą realizację obowiązku ustawowego jakim jest uiszczenie opłaty produktowej należy ujednolicić termin wpłaty opłaty w stosunku do terminu złożenia sprawozdania. Ponadto pozostałe opłaty produktowe (baterie, opakowania) są uiszczane w terminie do 15 marca.		
106.	Dodanie zmiany w ustawie o bateriach i akumulatorach	W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1850) wprowadza się następujące zmiany:1) w art. 69 ust. 4 otrzymuje brzmienie:„4. Marszałek województwa na podstawie danych zgromadzonych w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy o odpadach, udostępnia na stronie internetowej bdo.mos.gov.pl publicznie dostępny wykaz miejsc odbioru	Począwszy od 2019 roku sprawozdawczego dane, które obejmują wykaz miejsc odbioru i punktów zbierania zużytych baterii i akumulatorów znajdują się w sprawozdaniach o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi, o których mowa w art. 73 ustawy o odpadach (dział VI tabela 4 - wykaz punktów zbierania oraz miejsc odbioru zużytych baterii przenośnych lub zużytych akumulatorów przenośnych). Umieszczenie publicznie dostępnego wykazu, o którym mowa w art. 69 ustawy o bateriach i akumulatorach w	Uwaga nieprzyjęta. Uwaga wykracza poza zakres projektu ustawy.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

		oraz zbierających zużyte baterie lub zużyte akumulatory na terenie województwa.”	obrębie systemu teleinformatycznego, w którym Baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami jest prowadzona umożliwi użytkownikowi końcowemu zlokalizowane najbliższego punktu/miejsca selektywnej zbiórki odpadów poużytkowych w postaci baterii i akumulatorów, co wpłynie korzystnie na prawidłową realizację obowiązku przekazania zużytych baterii i akumulatorów do zbierającego zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub do miejsca odbioru. Proponuje się przyjęcie schematu, w którym marszałek województwa, po zakończeniu procesu weryfikacji ww. sprawozdań, akceptuje dane dot. ww. wykazu poprzez wygenerowanie raportu z terenu danego województwa oraz wysłanie zestawienia na stronę internetową bdo.mos.gov.pl w celu ogólnodostępnej publikacji, co będzie wymagało wprowadzenia takiej funkcjonalności w systemie BDO		
107.	Art. 9 ust. 3	Art. 53 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 5 analizowanego projektu ustawy, tj. ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1895 i z 2020 r. poz. 150, 284 i 875), został uchylony przez art. 7 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1403), który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., na podstawie art. 22 pkt 2 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. Rozpatrywany projekt ustawy nie uwzględnia nowego brzmienia art. 53 ust. 11 ustawy z dnia 11 września 2015 r.		Uwaga przyjęta.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
108.	Art. 11 ust. 1	Proponuje się zmianę zapisu art. 11 ust. 1 nadając mu brzmienie: „W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe”.	Dodatkowe czynności administracyjne związane z wezwaniem podmiotów do uzupełnienia wniosków związanych z dostosowaniem decyzji dotyczących gospodarki odpadami do znowelizowanych przepisów ustawy o odpadach, skutkować będą wydłużeniem czasu rozstrzygnięcia spraw.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

109.	Art. 11 ust. 1	Proponuję przeredagować brzmienie art. 11. ust. 1 w następujący sposób: "1. W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy nowe, z wyłączeniem postępowań prowadzonych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 2."	Brak przepisu przejściowego dla przepisów zmienianych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach uniemożliwi wszczęcie, a także zakończenie trwających postępowań administracyjnych w zakresie wymierzenia kar pieniężnych za stwierdzone naruszenia - w przypadku nieosiągnięcia poziomów recyklingu i odzysku odpadów budowlanych i rozbiórkowych (z uwagi na wprowadzenie braku obowiązku osiągania przez gminy lub związki międzygminne wymaganego poziomu recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych, stanowiących odpady komunalne, a tym samym uchylenie art. 9z ust. 2 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, dotyczącego wymierzenia gminie lub związkowi międzygminnemu kary pieniężnej za nieosiągnięcie w/w poziomu) oraz nieosiągnięcia poziomów recyklingu i odzysku odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne (z uwagi na planowane zmiany w sposobach obliczania w/w poziomów, w związku z czym przestaną obowiązywać dotychczasowe przepisy dotyczące sposobów obliczania poziomów do roku 2020). Wszczęte postępowania w efekcie staną się bezprzedmiotowe, zaś wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska nie będą posiadali również podstawy prawnej do wszczęcia postępowań w wyniku stwierdzonych w/w naruszeń w myśl dotychczasowo obowiązujących przepisów ustawy. Nadmienić należy, iż zgodnie z art. 68 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja	Uwaga przyjęta.	Główny Inspektor Ochrony Środowiska

			podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.) wojewódzki inspektor ochrony środowiska ma trzy lata na wszczęcie i wymierzenie kary pieniężnej za stwierdzone naruszenie, w efekcie czego przykładowo w 2020 r. organ może wymierzyć kary za nieosiągnięcie przez gminy poszczególnych poziomów uzyskanych jeszcze w 2016 r.		
110.	Art. 11	Proponuję w art. 11 po ust. 1 zmienić brzmienie ust. 2, a projektowane ust. 2 i 3 oznaczyć jako 3 i 4. "2.W przypadku naruszeń przepisów ustawy zmienianej w art. 2, obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym."	Brak przepisu przejściowego dla przepisów zmienianych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach uniemożliwi wszczęcie, a także zakończenie trwających postępowań administracyjnych w zakresie wymierzenia kar pieniężnych za stwierdzone naruszenia - w przypadku nieosiągnięcia poziomów recyklingu i odzysku odpadów budowlanych i rozbiórkowych (z uwagi na wprowadzenie braku obowiązku osiągania przez gminy lub związki międzygminne wymaganego poziomu recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych, stanowiących odpady komunalne, a tym samym uchylenie art. 9z ust. 2 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, dotyczącego wymierzenia gminie lub związkowi międzygminnemu kary pieniężnej za nieosiągnięcie w/w poziomu) oraz nieosiągnięcia poziomów recyklingu i odzysku odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne (z uwagi na planowane zmiany w sposobach obliczania w/w poziomów, w związku z czym przestaną obowiązywać dotychczasowe przepisy dotyczące sposobów obliczania poziomów do roku 2020). Wszczęte postępowania w efekcie	Uwaga przyjęta.	Główny Inspektor Ochrony Środowiska

			staną się bezprzedmiotowe, zaś wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska nie będą posiadali również podstawy prawnej do wszczęcia postępowań w wyniku stwierdzonych w/w naruszeń w myśl dotychczasowo obowiązujących przepisów ustawy. Nadmienić należy, iż zgodnie z art. 68 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.) wojewódzki inspektor ochrony środowiska ma trzy lata na wszczęcie i wymierzenie kary pieniężnej za stwierdzone naruszenie, w efekcie czego przykładowo w 2020 r. organ może wymierzyć kary za nieosiągnięcie przez gminy poszczególnych poziomów uzyskanych jeszcze w 2016 r.		
111.	Art. 11	Proponuje się następujące brzmienie ust. 1: „1. W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przedmiocie: – wydania nowego zezwolenia na przetwarzanie odpadów, stosuje się przepisy nowe; – zmiany zezwolenia na przetwarzanie odpadów, stosuje się przepisy dotychczasowe.”. Proponuje się następujące brzmienie ust. 2: „2. W terminie 90 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy właściwy organ wzywa posiadacza odpadów, do uzupełnienia wniosku o wydanie nowego zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w zakresie o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 6a ustawy <i>o odpadach</i>”.	W zaproponowanym w projekcie brzmieniu art. 11 ust. 1, wskazano, iż do wszystkich spraw wszczętych i niezakończonych stosuje się przepisy nowe. Wskazać należy, iż obowiązek ten dotyczyłby wówczas wszystkich procedowanych postępowań dotyczących wydania/zmiany zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Ponadto, zaproponowany w ust. 2 obowiązek wzywania posiadaczy odpadów do uzupełnienia wniosków w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy jest niezrozumiały. Co bowiem w przypadku, gdy procedowany wniosek o zmianę zezwolenia na przetwarzanie odpadów w dacie wejścia w życie zmiany przepisów będzie w ostatecznej fazie (po uzupełnieniu braków formalnych i merytorycznych, przeprowadzeniu wymaganych kontroli i uzyskaniu niezbędnych opinii). Wskazać należy, iż w trakcie procedowania jest wiele postępowań w przedmiocie zmiany	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego

			zezwolenia na przetwarzanie odpadów, niezwiązanych ze zmianami w zakresie rodzajów przetwarzanych odpadów (np. zmiany wyłącznie w zakresie magazynowania odpadów w związku z koniecznością dostosowania decyzji). Zastosowanie tego przepisu do wszystkich procedowanych spraw, w tym do postępowań w przedmiocie zmiany zezwolenia na przetwarzanie odpadów, spowoduje przedłużenie prowadzenia postępowań administracyjnych. Ponadto, nie we wszystkich przypadkach utrata statusu odpadów w ogóle będzie miała zastosowanie (np. odzysk odpadów w ramach rekultywacji składowiska odpadów, wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, przetwarzanie odpadów w instalacjach komunalnych).		
112.	Art. 11 ust. 2	Proponuje się wykreślić art. 11 ust. 2	Dodatkowe czynności administracyjne związane z wezwaniami podmiotów do uzupełnienia wniosków związanych z dostosowaniem decyzji dotyczących gospodarki odpadami do znowelizowanych przepisów ustawy o odpadach, skutkować będą wydłużeniem czasu rozstrzygnięcia spraw.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego
113.	Art. 11	Po art. 11 proponuje się dodanie art. 11a o następującej treści: „Art. 11a. Do opłat produktowych oraz wpływów z opłat produktowych wynikających z ustawy o której mowa w art. 3, należnych do roku 2020 włącznie, stosuje się przepisy dotychczasowe.”	Projekt wprowadza istotne zmiany w obliczaniu opłaty produktowej za nieosiągnięcie wymaganych poziomów dla odpadów opakowaniowych. Przed zmianą chodzi o poziomy odzysku ogółem, recyklingu razem i recyklingu za poszczególne rodzaje materiałów. Po projektowanej zmianie opłata produktowa ma być naliczana już tylko za nieosiągnięcie poziomu recyklingu razem i recyklingu za poszczególne rodzaje materiałów. Wprowadzający produkty w opakowaniach	Uwaga przyjęta. Natomiast wskazano rok 2021 zamiast 2020.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego

			często z opóźnieniem składają zaległe sprawozdania i naliczają opłaty produktowe, jak i marszałkowie województw, w stosunku do zaległości w opłatach, wydają decyzje na mocy art. 37 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w celu określenia wysokości opłaty produktowej i zobowiązania do jej zapłaty. Wprowadzenie przepisu przejściowego pozwoli na jednoznaczne określanie wysokości opłat należnych za lata ubiegłe i za rok 2020 za nieosiągnięcie wymaganego poziomu odzysku ogółem, recyklingu razem i recyklingu za poszczególne rodzaje materiałów. Natomiast poczynszy do opłat za rok 2021 i lata następne będą stosowane wzory i poziomy dot. tylko recyklingu razem i recyklingu za poszczególne rodzaje materiałów. W przepisach musi być wprowadzona wyraźna granica dla ww. opłat produktowych, z uwagi na fakt prowadzenia przez marszałków województw dużej ilości postępowań administracyjnych kończonych wydawaniem decyzji o wysokości zaległości z tytułu opłaty produktowej za lata ubiegłe, a opłaty produktowe za lata 2015-2020 będą przedawniać się kolejno dopiero w latach 2021-2026.		
114.	Dodanie przepisu przejściowego Dot. art. 24b ustawy o odpadach	Proponuje się uwzględnienie stosownych przepisów przejściowych np. dotyczących przekazania akt spraw wszczętych przez Starostów i niezakończonych w związku z realizacją obowiązków, o którym mowa w art. 24b ustawy o odpadach.		Uwaga nieprzyjęta. Poza zakresem projektowanej nowelizacji. Jak wskazano w uzasadnieniu projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu dokonanie pełnej transpozycji zapisów dyrektyw pakietu odpadowego i nie zawiera przepisów wychodzących ponad materię dyrektyw pakietu odpadowego.	Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego

115.	Załącznik nr 1	Proponuje się wykreślenie odnośnika oznaczonego jako (*****).	Symbolu (*****) użyto przy procesie odzysku R13; w objaśnieniach do użytych oznaczeń wskazano, iż symbol (*****) oznacza tymczasowe magazynowanie, zgodne z art. 3 ust. 1 pkt 34. Wskazać należy, iż art. 3 ust. 1 pkt 34 dotyczy zbierania odpadów, które jest innym procesem niż przetwarzanie polegające na magazynowaniu odpadów poprzedzającym którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12 (z wyjątkiem wstępnego magazynowania u wytwórcy odpadów) - proces odzysku R13. Pozostawienie przepisu w takim brzmieniu spowoduje wątpliwości interpretacyjne.	Uwaga przyjęta	Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
116.	Załącznik nr 1 – niewyczerpujący wykaz procesów odzysku – wyłącznie co do określenia procesu odzysku R12	Proponuje się użycie innego od wskazanego w załączniku nr 1 określenia (w celu jego zdefiniowania) procesu odzysku R12. Jest: „R12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R11(*****)” Proponuje się: „R12 Przetworzenie odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1 – R11 (*****)”	Proponuje się zastąpić w określeniu procesu R12 wyrażenie „wymiana” wyrażeniem „przetworzenie” ze względu na to, iż „wymiana” nie brzmi w tym przypadku po polsku i określenie to jest niejasne i stwarza problemy oraz błędne interpretacje.	Uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nieprzyjęta Brzmienie przeniesione z transponowanej dyrektywy.	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
117.	Załącznik nr 1	prostowanie opisów i objaśnień w Załączniku nr 1 do ustawy o odpadach (art. 1 pkt 36 projektu) do treści Dyrektywy 2008/98/WE W zmienianym załączniku nr 1 do ustawy o odpadach proponujemy następujące zmiany w opisie procesu R13 oraz w objaśnieniach do procesów R12 i R13: <i>R 12 Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w punktach R 1-R 11 *****</i> <i>R13 Magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w punktach R 1-R 12 (z wyjątkiem tymczasowego magazynowania, poprzedzającego zbieranie, u wytwórcy odpadów) (*****)</i>		Uwaga nieprzyjęta Wstępne magazynowanie odpadów stanowi część definicji magazynowania odpadów. Objaśnienie do procesu R13 zostało usunięte w związku z uwagami. Objaśnienie do procesu R12 - Brzmienie przeniesione z transponowanej dyrektywy.	Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej

		(*****) Jeżeli nie istnieje inny właściwy kod R, może to obejmować procesy wstępne poprzedzające ostateczny odzysk i obejmujące przetwarzanie wstępne odpadów, w tym jak np. demontaż, sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulację, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie, przepakowywanie, separację, tworzenie mieszanek lub mieszanie przed poddaniem któremukolwiek z procesów wymienionych w poz. R1-R11. Jeśli spełnione zostaną wymagania art. 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, proces ten może także samodzielnie prowadzić do utraty statusu odpadu. (*****) Tymczasowe magazynowanie oznacza wstępne magazynowanie odpadów do celów ich transportu do zakładu przetwarzania. Celem proponowanych wyżej zmian jest zapewnienie spójności polskiej ustawy o odpadach z aktualną treścią Dyrektywy 2008/98/VVE oraz wyeliminowanie wątpliwości co do rodzajów procesów odzysku, które mogą prowadzić do utraty statusu odpadów. Proces R12: W szczególności zaproponowane w Projekcie objaśnienie do procesu R12 mylnie sugeruje, że proces ten obejmuje procesy wstępne poprzedzające wstępne przetwarzanie, tworząc w ten sposób bliżej niesprecyzowaną i niezdefiniowaną w ustawie kategorię procesów „przedwstępnych”. Tymczasem z treści Dyrektywy (a zwłaszcza jej angielskiej wersji) jasno wynika, że zamiarem prawodawcy Unijnego nie było tworzenie takiej specjalnej podkategorii czynności „przedwstępnych”, a jedynie wskazanie, że proces R12 może obejmować wstępne procesy odzysku, które poprzedzają docelowy proces odzysku (ang. „preliminary operations prior to recovery”) i obejmują czynności wstępnego przetwarzania, takie jak m.in. demontaż, sortowanie, kruszenie, zagęszczanie, granulację, suszenie, rozdrabnianie, kondycjonowanie, przepakowywanie, separację, tworzenie mieszanek lub mieszanie (ang. „including pre-processing such as, inter alia, dismantling, sorting, crushing, compading, pelletising, drying, shredding, conditioning, repackaging, separating, blending or mixing”). Niezależnie od zapewnienia spójności językowej polskiego objaśnienia z brzmieniem Dyrektywy 2008/98/WE, proponujemy, aby w objaśnieniu do procesu R12 dodatkowo potwierdzić, że przeprowadzenie tego procesu może samodzielnie doprowadzić do utraty statusu odpadu przez dany materiał, o ile już po zakończeniu procesu R12 (a jeszcze przed poddaniem danego materiału procesom R1-R11) możliwe jest wykazanie spełnienia przesłanek określonych w art. 14 ustawy o odpadach. Na taką możliwość wskazuje już obecnie m.in.: (i) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (poz. 22 załącznika do rozporządzenia), (ii) projekt rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie określenia szczegółowych kryteriów utraty statusu odpadów dla odpadów destruktu asfaltowego z dnia 1 października 2020 r., (iii) a pośrednio także sama treść art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach która wskazuje, że co do zasady każdy proces odzysku	

		spełniający kryteria określone w tym artykule może doprowadzić do utraty statusu odpadu. Niemniej, bezpośrednie potwierdzenie powyższej okoliczności wprost w ustawie ostatecznie ukróciłoby spory interpretacyjne w przedmiotowym zakresie. Zwracamy także uwagę na rozbieżność pomiędzy ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach a rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami, ponieważ przygotowanie do ponownego użycia w ww. rozporządzeniu zostało określone i przewidziane w procesie R12. Sugerujemy dostosowanie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami w taki sposób, aby przygotowanie do ponownego użycia zostało oznaczone w przedmiotowym rozporządzeniu jako proces R5 (a nie R12) i wprost odnosiło się także do takich materiałów budowlanych i rozbiórkowych jak m.in. tłuczeń torowy, gruz, gleba i ziemia. Proces R13 Proponowane w projekcie objaśnienie do procesu R13 jest skrajnie niejasne z uwagi na następujące okoliczności: • w objaśnieniu procesu R13 projekt — na wzór Dyrektywy — próbuje odwoływać się do pojęć objętych definicją zbierania odpadów. Niestety, definicja legalna zbierania odpadów w polskiej ustawie — w przeciwieństwie do definicji z Dyrektywy — nie posługuje się wprost pojęciem „wstępnego magazynowania” (jest w niej mowa tylko o tymczasowym magazynowaniu — tj. ang. „temporary storage” zamiast „preliminary storage”), • definicja zbierania odpadów w ustawie o odpadach zawiera dalsze odesłanie do innej definicji legalnej, która nie występuje w Dyrektywie, tj. do definicji magazynowania — co dodatkowo utrudnia zrozumienie na jaki rodzaj magazynowania (wyłączonego z procesu R13) wskazuje proponowane objaśnienie do procesu R13 — czy chodzi o wstępne magazynowanie przez wytwórcę czy o magazynowanie przez zbierającego; • proponowane w Projekcie objaśnienie do procesu R13 — na wzór Dyrektywy - objaśnia co oznacza „tymczasowe magazynowanie”. o którym rzekomo mowa w opisie tego procesu. Tymczasem opis procesu R13 w polskiej ustawie — w przeciwieństwie do Dyrektywy — nie posługuje się pojęciem tymczasowe magazynowanie, lecz „wstępne magazynowanie”; Mając na uwadze powyższe, niezbędne jest dostosowanie opisu procesu R13 do opisu z dyrektywy, a ponadto wskazanie wprost w objaśnieniu do procesu R13 (a nie poprzez odesłanie do innych przepisów) jaki proces magazynowania nie jest objęty procesem R13.		

118.	Załącznik 3	W załączniku nr 3 do projektu ustawy w objaśnieniu odnośnika nr 1 dane publikacyjne ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 944, z późn. zm.)”.		Uwaga przyjęta.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
119.	Załącznik nr 3 Objaśnienia pkt 2	Proponuje się zmianę treści Objasnienia pkt 2 na następującą: „ ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 i 10”	W poz. 8 są opakowania wielomateriałowe, a w poz. 10 opakowania pozostałe. Do pozycji 8 i 9 – opakowania wielomateriałowe i środki niebezpieczne stosujemy poziomy określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 25 ust 4 - również zgodnie z projektowaną zmianą przepisów, w tym w art. 18 ust. 5. Na dzień dzisiejszy opakowania pozostałe z poz. 10 liczymy do sumy mas opakowań razem i do opłaty za odzysk ogółem i recykling razem. W przeciwnym razie dla opakowań pozostałych nie będzie istniał żaden wymagany poziom recyklingu.	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego (EPUAP 3.XI)
120.	Załącznik nr 3 Pozycja 8 i 9 str. 51	W kolumnie „Poziom w % w roku:” dla pozycji 8 i 9 wielomateriałowe i środki niebezpieczne proponuje się zmianę treści : „poziom określony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4”	Zgodnie z art. 18 ust. 4a oraz art. 25 ust. 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, jak i zgodnie z projektowaną zmianą przepisów, Wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych i środki niebezpieczne mają osiągać poziomy określone w rozporządzeniu wydanym na mocy art. 25 ust. 4, a nie na mocy art. 20 ust. 5. Art. 20 ust. 5 dotyczy opakowań jednorodnych i rocznych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, które organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględniać w osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych,	Uwaga przyjęta.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego

		zwiększenia jego efektywności oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.		
UWAGI DO UZASADNIENIA				
121.	Str. 1	W pierwszym akapicie na str. 1 uzasadnienia dane publikacyjne: 1) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 797, z późn. zm.)”; 2) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1439)”; 3) ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1114)”.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
122.	Str. 2	W drugim akapicie na str. 2 wskazano: „Co roku w Polsce osiągane są wyższe poziomy przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, ale osiągnięcie wymaganego poziomu 50% w 2020 r. nadal pozostaje wyzwaniem.” Proponuje się przeredagowanie powyższego stwierdzenia gdyż mając na uwadze, że jest już koniec 2020 r. sugeruje ono, że poziom ten nie będzie osiągnięty.	Uwaga przyjęta.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
123.	Str. 14	W pierwszym akapicie na str. 14 uzasadnienia dane publikacyjne ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.)”.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
124.	Str. 17	trzecim akapicie na str. 17 uzasadnienia dane publikacyjne ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2019 r. poz. 1225, z późn. zm.)” oraz należy usunąć odnośnik nr 1 użyty w dolnej części tego akapitu wraz z opisem w stopce.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
125.	Str. 17	10. W ostatnim akapicie na str. 17 uzasadnienia należy dopisać dane publikacyjne ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyciu prądu elektrycznego i elektronicznym w brzmieniu „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1893)”.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
126.	Str. 19	W ostatnim akapicie na str. 19 uzasadnienia dane publikacyjne ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.)”.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
UWAGI DO OSR				

127.	Pkt 2	W OSR w pierwszym akapicie pkt 2 dane publikacyjne: 1) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 797, z późn. zm.)”; 2) ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1439)”; 3) ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1114)”; 4) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1893)”; 5) ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2019 r. poz. 1225, z późn. zm.)”.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
128.	Pkt 2	W OSR w pkt 2 w pierwszym akapicie na str. 9 dane publikacyjne rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2019 r. poz. 2028)”.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
129.	Pkt 4	W punkcie 4 OSR dotyczącym podmiotów, na które oddziałuje projekt nie wskazano Biura do spraw Substancji Chemicznych i pominięto rolę Prezesa Biura do spraw Substancji chemicznych w realizacji zaproponowanych przepisów. Realizacja proponowanych przepisów art. 25a wiąże się z nowymi zadaniami w zakresie uczestnictwa na poziomie Europejskiej Agencji Chemikaliów w pracach związanych z administrowaniem bazy SCIP, zapewnieniem wsparcia przedsiębiorcom oraz poprzez uczestnictwo w pracach grupy SCIP IT user group, czego nie przeanalizowano, w szczególności w zakresie wydatków budżetu na pozapłaćcowe koszty obsługi jak i na wynagrodzenia pracowników Biura. Prezes Biura do spraw Substancji Chemicznych nie dysponuje rezerwami budżetowymi umożliwiającymi pokrycie w/w wydatków, które będą miały charakter stały.	Uwaga częściowo przyjęta. OSR w części dot. podmiotów, na które oddziałuje projekt uzupełniono o Biura do spraw Substancji Chemicznych.	Biuro do spraw Substancji Chemicznych
130.	Pkt 6	W OSR w pkt 6 w wierszu „Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń” dane publikacyjne rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów powinny otrzymać brzmienie „(Dz. U. z 2019 r. poz. 2028)”.	Uwaga przyjęta. Dane publikacyjne zostaną dostosowane.	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
131.	Pkt 6	Proponowane przepisy, jak wskazano w OSR, powodują skutki finansowe dla Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. W części 6. OSR - Wpływ na sektor finansów publicznych, uwzględniono jedynie zmiany w dochodach i wydatkach z tytułu zmiany sumy opłat za składowanie. Nie uwzględniono natomiast pozostałych czynników, w tym kary	Uwaga nieprzyjęta. Założenie proponowanych zmian w zakresie ograniczenia składowania jest takie, żeby osiągać narzucone cele %. Oczekiwanym	Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki

		pieniężnej z tytułu przekroczenia poziomów składowania, wprowadzanej omawianym projektem w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie proponuje przeprowadzić ponowną analizę skutków finansowych wprowadzanych regulacji dla jednostek tworzących system finansowania ochrony środowiska oraz uwzględnić wnioski z tej analizy w zaktualizowanej Ocenie Skutków Regulacji.	efektem jest nieprzekraczanie tych celów, a także mały udział kar z przekraczaniu celów. Trudno oszacować ile takich przypadków będzie dopóki przepisy nie zaczną obowiązywać, kiedy będzie można zauważyć tendencje spadku masy składowanych odpadów w gminach. Dodatkowe wyjaśnienie: Szacunkowe wpływy uwzględniają: - przewidywaną ilość odpadów wytworzonych (na podstawie danych rzeczywistych z 2017 r. i szacowanego przyrostu masy wytwarzanych odpadów), - zmniejszenie masy składowanych odpadów - maksymalną stawkę za składowanie odpadów (stawka zależy od rodzaju odpadów przekazanych do składowania).	Wodnej w Warszawie
INNE UWAGI				
132.		Pismo Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z 7 grudnia 2020 roku przesłane po terminie do zgłaszania uwag w ramach opiniowania projektu UC43 jest załączony do tabeli z zestawieniem uwag.	Uwagi zgłoszone po terminie.	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM**

ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw

- zamieszczonym na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” w dniu 22.10.2020 r. (nr w wykazie prac UC 43)

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Polski Koncern Naftowy ORLEN Spółka Akcyjna

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

ul. Chemików 7

09-411 Płock

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Biuro Kontroli Finansowej, Zarządzania Ryzykiem i Zgodnością

Polski Koncern Naftowy ORLEN Spółka Akcyjna

ul. Bielańska 12; 00-085 Warszawa

e-mail: malgorzata.erlich-smurzynska@orlen.pl; bartosz.swiderski@orlen.pl; jakub.ruszel@orlen.pl; tomasz.prost@orlen.pl

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1.	Bartosz Świderski	ul. Bielańska 12; 00-085 Warszawa

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU
BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

Stanowisko PKN ORLEN S.A. wobec projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC 43).

UWAGI OGÓLNE:

- 1. [Produkt uboczny]** – PKN ORLEN ocenia, że proponowana formuła uznawania odpadu za produkt uboczny niebędący odpadem, jest korzystnym rozwiązaniem dla rynku gospodarowania odpadami, co będzie miało pozytywne skutki w toku prowadzonych w tych sprawach postępowań administracyjnych.
- 2. [Utrata statusu odpadów]** – proponowana zmiana umożliwiająca utratę statusu odpadów przez materiały, które mają być wykorzystywane do konkretnych celów bez zastrzeżenia, że mają to być materiały powszechnie stosowane do tych konkretnych celów, należy za zmianę słuszną, powodującą rozszerzenie możliwości wykorzystania materiałów w nieszablonowy sposób, co wiąże się z ograniczaniem ilości wytwarzanych odpadów. Spółka dostrzega w tym rozwiązaniu potencjalne zwiększenie masy odpadów uznawanych za objęte recyklingiem.
- 3. [Zapobieganie powstawaniu odpadów]** – PKN ORLEN zauważa, że proponowane rozwiązania w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, zwłaszcza na etapie projektowania wyrobu (ekoprojektowanie), a także w fazie jego produkcji, dystrybucji oraz konsumpcji, należy uznać za kierunkowo zgodne z zasadami określonymi w prawie unijnym, z drugiej jednak strony nie należy tracić z pola widzenia specyfiki procesu dostosowawczego do nowych oczekiwań po stronie podmiotów zaangażowanych w segment gospodarki odpadami, a w szczególności jego czasochłonności i kosztochłonności.
- 4. [Odpady budowlane i rozbiórkowe]** – Spółka zwraca uwagę, że projektowane obowiązki selektywnego zbierania i odbierania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, mogą stać w kolizji z nowymi krajowymi wymaganiami dla magazynowania odpadów. Konflikt projektowanych rozwiązań i warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 roku, może dotyczyć wymagań tworzenia miejsc magazynowania, spełniających warunki selektywnego zbierania odpadów budowlanych, na terenie niepodlegającym wytwórcy odpadów. Zlecenie przez przedsiębiorców usługi na zewnątrz, polegającej na organizacji miejsca magazynowania odpadów, ze względów logistycznych, może w konsekwencji powodować ograniczenie w ofertowaniu na wykonanie tego typu usług.
- 5. [Nowe zakazy dot. składowania i termicznego przekształcania odpadów]** – pozytywnie oceniane przez PKN ORLEN jest wprowadzenie wyraźnego zakazu przekazywania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do składowania lub termicznego przetwarzania, przy zachowaniu pewnych wyjątków. Rozwiązanie to przysłuży się na rzecz dotrzymania wymaganych wartości docelowych w zakresie recyklingu odpadów komunalnych, w tym odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych, w związku z czym powinno być impulsem dla krajowego rynku do poprawienia swoich zdolności w zakresie recyklingu i jednocześnie będzie działać na rzecz zapewnienia dostępności surowca dla takich instalacji. W ocenie Koncernu, ustalone poziomy recyklingu oraz przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych, nie będą możliwe do osiągnięcia bez stworzenia sieci instalacji do recyklingu odpadów,

w tym odpadów z tworzyw sztucznych. Rozpoczęcie inwestycji w takie aktywa wymaga przewidywalności otoczenia regulacyjnego i biznesowego.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

Uwagi szczegółowe zaprezentowane zostały w tabeli stanowiącej załącznik do niniejszego dokumentu.

UWAGI TECHNICZNE:

W art. 1 pkt 7 ustawy zmieniającej ustawę o odpadach (art. 17 ust. 2) zawarte jest odwołanie do załącznika nr 4a jako zawierającego przykładowe instrumenty i inne środki ekonomicznie zachęcające do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, podczas gdy w rzeczywistości ta materia wskazana jest w załączniku nr 2 do projektu ustawy zmieniającej.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1.	Pełnomocnictwo szczególne.
2.	Kopia odpisu z KRS.
3.	Tabela zawierająca uwagi szczegółowe.

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia nie dotyczy
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Bartosz Świderski	20.11.2020	Dyrektor Dział Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym Biuro Kontroli Finansowej Zarządzania Ryzykiem i Zgodnością Bartosz Świderski

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

.....
(podpis)
Bartosz Świderski

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: „- Zgłoszenie zmiany danych” skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

- Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
- Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

GP/DG/0171/ 42 /2018

Warszawa, 30.08.2018 r.

Pełnomocnictwo procesowe

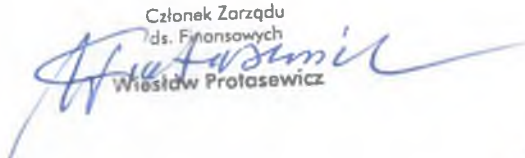
Niniejszym Polski Koncern Naftowy ORLEN Spółka Akcyjna z siedzibą w Płocku, ul. Chemików 7, wpisana do Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS 0000028860 (dalej: Spółka), udziela pełnomocnictwa swojemu pracownikowi - **Panu Bartoszowi Świderskiemu, p.o. Dyrektora Działu Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym PKN ORLEN S.A.**

Niniejsze pełnomocnictwo upoważnia do reprezentowania PKN ORLEN S.A. we wszystkich postępowaniach przed organami administracji publicznej, organami władzy ustawodawczej, sądami administracyjnymi (w tym przed Naczelnym Sądem Administracyjnym), sądami powszechnymi, sądami polubownymi, sądami arbitrażowymi, jak również w postępowaniach mediacyjnych oraz postępowaniach przed organami Unii Europejskiej oraz Krajową Izbą Odwoławczą przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych, w tym w szczególności w następujących sprawach lub postępowaniach:

- a) w zakresie wykonywanej lub planowanej przez PKN ORLEN S.A. działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie wymaganych koncesji, licencji, zezwoleń, wpisów do właściwych rejestrów lub innych pozwoleń administracyjnych, w tym w szczególności w postępowaniach o udzielenie, zmianę lub cofnięcie koncesji, licencji, zezwoleń, wpisów oraz innych pozwoleń administracyjnych;
- b) w zakresie podejmowania prawem przewidzianych działań w ramach postępowań administracyjnych, w których PKN ORLEN S.A. jest stroną, wynikających z kontroli prowadzonych przez organy administracji publicznej wobec PKN ORLEN S.A.;
- c) dotyczących realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego i Narodowego Celu Redukcyjnego;
- d) dotyczących prac legislacyjnych nad projektami aktów prawnych oraz zgłaszania w imieniu PKN ORLEN S.A. zainteresowania pracami nad projektami aktów prawnych oraz reprezentowania PKN ORLEN S.A. w takich pracach zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 roku o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, w tym do reprezentowania PKN ORLEN S.A. podczas wysłuchań publicznych prowadzonych na podstawie ww. ustawy;

- e) zmierzających do pozyskiwania przez PKN ORLEN S.A. funduszy zewnętrznych, w tym środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).
2. Niniejsze pełnomocnictwo upoważnia do podejmowania przewidzianych prawem czynności, a w szczególności, do składania (w tym podpisywania): wniosków, wyjaśnień, zażaleń, odwołań, wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy, skarg oraz wszelkich innych pism i dokumentów, a także przeglądania akt sprawy, sporządzania kopii lub odpisów dokumentów stanowiących akta toczących się postępowań, jak również do poświadczania za zgodność z oryginałem przedkładanych dokumentów.
 3. Pełnomocnictwo nie obejmuje upoważnienia do zaciągania zobowiązania, rozporządzania prawami majątkowymi PKN ORLEN S.A. oraz podejmowania innych działań obciążających PKN ORLEN S.A.
 4. Pełnomocnictwo jest ważne w okresie pełnienia funkcji p.o. Dyrektora Działu Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym PKN ORLEN S.A. i może być w każdej chwili odwołane.
 5. Z chwilą odwołania pełnomocnictwa lub jego wygaśnięcia pełnomocnik jest zobowiązany do zwrotu oryginału pełnomocnictwa do Biura Prawnego PKN ORLEN SA.

Członek Zarządu
ds. Finansowych

Wiesław Protasewicz

Przewodniczący Zarządu

Daniel Obajtek

Wydruk informacji pobranej w trybie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, posiada moc dokumentu wydawanego przez Centralną Informację, nie wymaga podpisu i pieczęci.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 20.11.2020 godz. 13:21:42

Numer KRS: 0000028860

Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		19.07.2001		
Ostatni wpis	Numer wpisu	108	Data dokonania wpisu	24.08.2020
	Sygnatura akt	WA.XIV NS-REJ.KRS/22833/20/132		
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XIV WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA AKCYJNA
2.Numer REGON/NIP	REGON: 610188201, NIP: 7740001454
3.Firma, pod którą spółka działa	POLSKI KONCERN NAFTOWY ORLEN SPÓŁKA AKCYJNA
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	RHB 780 SĄD REJONOWY W PŁOCKU
5.Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat M. PŁOCK, gmina M. PŁOCK, miejsc. PŁOCK
2.Adres	ul. CHEMIKÓW, nr 7, lok. ---, miejsc. PŁOCK, kod 09-411, poczta PŁOCK-BIAŁA, kraj POLSKA
3.Adres poczty elektronicznej	ZARZADPKN@ORLEN.PL
4.Adres strony internetowej	WWW.ORLEN.PL

Rubryka 3 - Oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o statucie		
1. Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	1	1) 29.06.1993R. KANCELARIA NOTARIALNA PAWŁA BŁASZCZAKA REP A NR 6377/93 2) 14.05.2001R. KANCELARIA NOTARIALNA SPÓŁKA CYWILNA DOROTA RYNKIEWICZ-NOTARIUSZ, MAŁGORZATA BRYLEWSKA-IWAŃCZYK-NOTARIUSZ; AKT SPORZĄDZONY PRZED NOTARIUSZEM DOROTĄ RYNKIEWICZ REP A NR 2422/2001 ZMIANA PAR.7 PKT 7 STATUTU 3) 14.05.2001R. KANCELARIA NOTRIALNA SPÓŁKA CYWILNA DOROTA RYNKIEWICZ-NOTARIUSZ, MAŁGORZATA BRYLEWSKA-IWAŃCZYK-NOTARIUSZ; AKT SPORZĄDZONY PRZED NOTARIUSZEM DOROTĄ RYNKIEWICZ REP A NR 2433/2001 TEKST JEDNOLITY STATUTU SPÓŁKI
	2	11.07.2001R. SPORZĄDZENIE AKTU NOTARIALNEGO ZAWIERAJĄCEGO UCHWAŁY NADZWYCZAJNEGO WALNEGO ZGROMADZENIA AKCJONARIUSZY Z DN. 06.07.2001R. KANCELARIA NOTARIALNA SPÓŁKA CYWILNA BARBARA MACUGA-NOTARIUSZ HANNA BANUCHA-NOTARIUSZ; AKT SPORZĄDZONY PRZED NOTARIUSZEM HANNĄ BANUCHĄ REP. A NR 5536/2001 ZMIANA W PAR.7 UST.7 PKT 8; DODANIE W PAR.8 UST.11 PKT 13; DODANIE W PAR.8 UST.11 PKT 14; ZMIANA W PAR.9 UST.7 ORAZ TEKST JEDNOLITY STATUTU
	3	04.07.2002 R. AKT SPORZĄDZIŁ NOTARIUSZ W WARSZAWIE, ELŻBIETA BAREJ-MAGIERA W SWOJEJ KANCELARII PRZY UL. BONIFRATERSKIEJ 6 LOKAL NR 17; REPERTORIUM A NR 3561/2002 - STATUT ZMIANY NASTĘPUJĄCYCH PARAGRAFÓW: PAR. 3 - ZMIANA TYTUŁU; PAR.3 UST.1; PAR.3 UST.3; PAR.4; PAR.5 UST.1; PAR.5 UST.2; PAR.7 UST.1, PAR.7 UST.2, PAR.7 UST.4; PAR.7 UST.7 PKT 2; PAR.7 UST.7 PKT 4; PAR.7 UST.7 PKT 5; PAR.7 UST.7 PKT 12; PAR.7 UST.8; PAR.7 UST.9; PAR.7 UST.12; PAR.8 UST.6; PAR.8 UST.7; PAR.8 UST.11 PKT 2; PAR.8 UST.11 PKT 6; PAR.8 UST.11 PKT 9; PAR.8 UST.12 PKT 4; PAR.8 UST.12 PKT 5; PAR.8 UST.12 PKT 6; PAR.8 UST.12 PKT 7; PAR.8 UST.13 04.07.2002 R. AKT NOTARIALNY SPORZĄDZONY PRZECZ NOTARIUSZA W WARSZAWIE, ELŻBIETĘ BAREJ-MAGIERA W KANCELARII NOTARIALNEJ PRZY ULICY BONIFRATERSKIEJ 6 LOKAL 17; REPERTORIUM A 3561/2002; TEKST JEDNOLITY STATUTU.
	4	AKT NOTARIALNY SPORZĄDZONY W DNIU 24.04.2003R. PRZECZ NOTARIUSZA ELŻBIETĘ BAREJ-MAGIERĘ, W KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE PRZY UL.BONIFRATERSKIEJ 6 LOKAL 17, REPERTORIUM A NR 1851/2003 - ZMIENIONO: PAR.2 UST.2; PAR.3 UST.3; PAR.8 UST.9; PAR.8 UST.12A; PAR.9 UST.2; PAR.9 UST.3 STATUTU SPÓŁKI ORAZ PRZYJĘTO TEKST JEDNOLITY STATUTU
	5	AKT NOTARIALNY Z DN. 08.04.204R., REP. A NR 4351/2004, NOTARIUSZ MAREK BARTNICKI PROWADZĄCY KANCELARIĘ NOTARIALNĄ MAREK BARTNICKI-NOTARIUSZ, MAGDALENA PRONIEWICZ-NOTARIUSZ, SŁAWOMIR STROJNY-NOTARIUSZ, SPÓŁKA CYWILNA, PRZY ULICY GAŁCZYŃSKIEGO 4, 00-362 WARSZAWA NUMERY ZMIENIONYCH PARAGRAFÓW: PAR.2 UST.2, PAR.3 UST.1, PAR.7 UST.7 PKT 8, PAR.8 UST.3, PAR.8 UST.7, PAR.9 UST.5 NUMER DODANEGO USTĘPU: PAR.7 UST.7A
	6	AKT NOTARIALNY Z DN. 28 CZERWCA 2004R., REPERTORIUM A NR 8172/2004, NOTARIUSZ MAREK BARTNICKI PROWADZĄCY KANCELARIĘ NOTARIALNĄ MAREK BARTNICKI-NOTARIUSZ, MAGDALENA PRONIEWICZ-NOTARIUSZ, SŁAWOMIR STROJNY-NOTARIUSZ, SPÓŁKA CYWILNA, PRZY UL.GAŁCZYŃSKIEGO 4, 00-362 WARSZAWA NUMERY ZMIENIONYCH PARAGRAFÓW: PAR.8 UST.11 PKT 13, PAR.8 UST.11 PKT 14, PAR.9 UST.7 PKT 2, PAR.9 UST.7 PKT 3 NUMERY DODANYCH POSTANOWIEŃ: PAR.8 UST.3 PKT 3 NUMERY WYKREŚLONYCH POSTANOWIEŃ: PAR.9 UST.7 PKT 4
	7	AKT NOTARIALNY SPORZĄDZONY W DNIU 29 CZERWCA 2005 R. PRZECZ KRZYSZTOFA NURKOWSKIEGO Z KANCELARII NOTARIALNEJ KRZYSZTOF NURKOWSKI NOTARIUSZ W WARSZAWIE Z SIEDZIBĄ PRZY ULICY DOMANIEWSKIEJ 41, WARSZAWA, REP.A NR 7066/2005; WYKREŚLONO PAR.2 UST.5; W PAR.7 DODANO UST. 9A; W PAR.8 DODANO UST.9A; ZMIENIONO PAR.8 UST.11 PKT 10; ZMIENIONO PAR.8 UST.11 PKT 11; ZMIENIONO PAR.8 UST.11 PKT 12; W PAR.8 UST.12 DODANO PKT 8; ZMIENIONO PAR.9 UST.1 PKT 1; W PAR.9 DODANO UST.7 A; ZMIENIONO PAR.9 UST.9
	8	27.06.2006R., REPERTORIUM A 13974/2006, KANCELARIA NOTARIALNA KRZYSZTOF NURKOWSKI NOTARIUSZ W WARSZAWIE, UL.DOMANIEWSKA 41, 02-672 WARSZAWA, ZMIANY STATUTU SPÓŁKI: PAR.2 UST.2 PKT.18, PAR.2 UST.2 PKT.19, PAR.8 UST.5, PAR.8 UST.9A, PAR.8 UST.12 PKT.4 LIT.A,; DODANO: PAR.2 UST.2 PKT.27, PAR.2 UST.2 PKT.28, PAR.2 UST.2

	PKT.29, PAR.9A.
9	PROTOKÓŁ ZWYCZAJNEGO WALNEGO ZGROMADZENIA PKN ORLEN S.A. Z DNIA 15.07.2009R. REPERTORIUM A NR 11147/2009 KANCELARIA NOTARIALNA MAREK BARTNICKI-NOTARIUSZ, MAGDALENA PRONIEWICZ-NOTARIUSZ, SŁAWOMIR SRTOJNY-NOTARIUSZ, WIKTOR WĄGROWSKI-NOTARIUSZ S.C. ZMIANY STAT. 1) W PAR.1 STATUTU DODANO UST.4, 2)ZMIANIE ULEGŁ PAR.2 UST.2 STAT., 3) ZMIENIE ULEGŁ PAR.2 UST.4 STAT.,4) ZMIANIE ULEGŁ PAR.4 STAT., 5) ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.4 STAT.,6) ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.5 STAT.,7) ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.6 STAT., 8)ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.7 PKT 1 STAT.,9) ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.7 PKT 4 STAT.,10) ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.7 PKT 11 STAT.,11) ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.7 PKT 12 STAT.,12) W TREŚCI PAR.7 UST.7 STAT. DODANO PKT 14,13) ZMIANIE ULEGŁ PAR.7 UST.12 STATUTU,14) DOTYCHCZASOWA TREŚĆ PAR.7 UST.11 STATUTU ZOSTAŁA OZNACZONA JAKO PAR.7 UST.11 PKT 1,15) W TREŚCI PAR.7 UST.11 STATUTU DODANO PKT 2,16) W TRESCI PAR.7 UST.11 STATUTU DODANO PKT.3,17) W TREŚCI PAR.7 UST.11 STATUTU DODANO PKT 4,18) W TRE SCI PAR.7 UST.11 STATUTU DODANO PKT 5,19) W TREŚCI PAR.7 UST. 11 STATUTU DODANO PKT 6,20) W TREŚCI PAR.7 UST. 11 STATUTU DODANO PKT 7, 21) ZMIENIONO TREŚĆ PAR.8 UST.3 PKT 1 STATUTU,22) WYKREŚLONY ZOSTAŁ PAR.8 UST.3 PKT 3 STATUTU,23) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.9 UST.3 PKT 1 STATUTU,24) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.8UST.5 STATUTU,25) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.8 UST.9A STATUTU,26)ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.8 UST.11 PKT 6 STATUTU,27) W TREŚCI PAR.8 UST.11 STATUTU PO PKT 6 DODANY ZOSTAŁ PKT 6A,28) W TREŚCI PAR.8 UST.11 STATUTU DODANY ZOSTAŁ PKT 15,29) W TREŚCI PAR.8 UST.11 STATUTUDODANY ZOSTAŁ PKT 16,30) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.8 UST.12 PKT 4 STATUTU, 31) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.8 UST.12 PKT 6 STATUTU,32) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.8 UST.12 PKT 7 STATUTU,33) WYKREŚLONY ZOSTAŁ PAR.8 UST.13 PKT 1 STATUTU,34) W TREŚCI PAR.9 UST.1 PKT 3 STATUTU ZOSTAŁO WYKREŚLONE ZDANIE DRUGIE,35) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR. 9 UST.3 PKT 3 STATUTU,36) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.9 UST.4 STATUTU,37) ZMIENIONY ZOSTAŁ PAR.9 UST.10 STATUTU,38) WYKREŚLONY ZOSTAŁ PAR.11
10	PROTOKÓŁ ZWYCZAJNEGO WALNEGO ZGROMADZENIA PKN ORLEN S.A. - SPORZĄDZONY DNIA 25.06.2010R., REPERTORIUM A NR 10466/2010 PRZEZ NOTARIUSZA MARKA BARTNICKIEGO, KANCELARIA NOTARIALNA MAREK BARTNICKI, MAGDALENA PRONIEWICZ, SŁAWOMIR STROJNY, WIKTOR WAGRODZKI SPÓŁKA CYWILNA, 00-362 WARSZAWA, UL. GAŁCZYŃSKIEGO 4; ZMIANY STATUTU: 1) W PAR.2 UST.2 STATUTU DODANO PUNKTY 66 ORAZ 67 2) ZMIANIE ULEGŁ PAR.8 UST.11 PKT 5 STATUTU.
11	PROTOKÓŁ SPORZĄDZONY DNIA 29.06.2011R., REPERTORIUM A NR 11382/2011 PRZEZ NOTARIUSZA W WARSZAWIE MARKA BARTNICKIEGO, PROWADZĄCEGO KANCELARIE NOTARIALNĄ PRZY UL. GAŁCZYŃSKIEGO NR 4, ZMIANA STATUTU:PAR.1 UST.4, PAR.7 UST.11 PKT 1, PAR.7 UST.11 PKT 6
12	30.05.2012R., REPERTORIUM A NR 9142/2012, NOTARIUSZ MAREK BARTNICKI W WARSZAWIE, PAR.9A STATUTU (SKREŚLONO)
13	AKT NOTARIALNY Z DNIA 27.06.2013R., REP. A NR 10519/2013, NOTARIUSZ MAREK BARTNICKI, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE, ZMIENIONO PAR. 8 UST. 11 PKT 5 STATUTU SPÓŁKI
14	28.04.2015 R., REP. A NR 5599/2015, NOTARIUSZ MAREK BARTNICKI, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE. ZMIANA § 1 UST. 4, § 8 UST. 12 PKT 4 LIT.A,§ 2 USTT. 2, § 2 UST. 2 PKT 1 STATUTU.
15	02.02.2018 R., REPERTORIUM A NR 1641/2018, NOTARIUSZ MAREK BARTNICKI, KANCLARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE - PAR. 2 UST. 2 DODANO PUNKTY OD 71 DO 88 STATUTU
16	03.07.2018 R., REP. A NR 2604/2018, NOTARIUSZ ANETA SZKUTNIK, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE. ZMIANA § 8 UST. 7 PKT 1, § 9 UST. 6. DODANO § 9 UST. 5 PKT 4.
17	14.06.2019 R., REP. A NR 1620/2019, NOTARIUSZ MICHAŁ ŁUKASZEWICZ, KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE. ZMIENIONO: § 8 UST.1, § 8 UST.2, § 8 UST.11, § 8 UST.12, § 8 UST.13, § 9 UST.1, § 10; DODANO: W § 8 UST.9 DODANO PKT 5, W § 9 DODANO UST.11, § 11, § 12;
18	05.06.2020R. REPERTORIUM A NR 13660/2019, MICHAŁ ŁUKASZEWICZ NOTARIUSZ,

KANCELARIA NOTARIALNA W WARSZAWIE ZMIENIONO § 1 UST. 4 , § 7 UST. 7 PKT. 6A, ZMIENIONO § 8 UST. 9A, DODANO W § 8 UST. 12 PKT. 6A, SKREŚLONO W § 7 UST. 7

Rubryka 5

1.Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY
2.Oznaczenie pisma innego niż Monitor Sądowy i Gospodarczy, przeznaczonego do ogłoszeń spółki	-----
4.Czy statut przyznaje uprawnienia osobiste określonym akcjonariuszom lub tytuły uczestnictwa w dochodach lub majątku spółki nie wynikających z akcji?	TAK
5.Czy obligatoriusze mają prawo do udziału w zysku?	NIE

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki

1.Określenie okoliczności powstania	POŁĄCZENIE
2.Opis sposobu powstania spółki oraz informacja o uchwale	UCHWAŁĄ NR 8/99 ZWYCZAJNEGO WALNEGO ZGROMADZENIA AKCJONARIUSZY "PETROCHEMII PŁOCK" SPÓŁKI AKCYJNEJ Z DNIA 19 MAJA 1999R. POŁĄCZONO SPÓŁKĘ MAZOWIECKIE ZAKŁADY RAFINERYJNE I PETROCHEMICZNE "PETROCHEMIA PŁOCK" SPÓŁKA AKCYJNA W PŁOCKU (SPÓŁKA PRZEJMUJĄCA) ZE SPÓŁKĄ CENTRALNA PRODUKTÓW NAFTOWYCH "CPN" SPÓŁKA AKCYJNA W WARSZAWIE (SPÓŁKA PRZEJĘTA)
3.Numer i data decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zgodzie na dokonanie koncentracji	NIE PODLEGA OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA DO URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW.

Podrubryka 1

Podmioty, z których powstała spółka

1	1.Nazwa lub firma	MAZOWIECKIE ZAKŁADY RAFINERYJNE I PETROCHEMICZNE "PETROCHEMIA PŁOCK" SPÓŁKA AKCYJNA W PŁOCKU,-----
	2.Kraj i nazwa rejestru lub ewidencji, w którym podmiot był zarejestrowany	-----,RHB
	3.Numer w rejestrze albo ewidencji	780
	4.Nazwa sądu prowadzącego rejestr albo organu prowadzącego ewidencję	SĄD REJONOWY W PŁOCKU
	5.Numer REGON	610188201
	6.Numer NIP	-----
2	1.Nazwa lub firma	CENTRALA PRODUKTÓW NAFTOWYCH "CPN" SPÓŁKA AKCYJNA W WARSZAWIE,-----
	2.Kraj i nazwa rejestru lub ewidencji, w którym podmiot był zarejestrowany	-----,RHB
	3.Numer w rejestrze albo ewidencji	45550
	4.Nazwa sądu prowadzącego rejestr albo organu prowadzącego ewidencję	SĄD REJONOWY DLA MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY WYDZIAŁ XVI GOSPODARCZY-REJESTROWY
	5.Numer REGON	011323967
	6.Numer NIP	-----

Rubryka 7 - Dane jedyne akcjonariusza

Brak wpisów

Rubryka 8 - Kapitał spółki	
1.Wysokość kapitału zakładowego	534 636 326,25 Zł
2.Wysokość kapitału docelowego	-----
3.Liczba akcji wszystkich emisji	427709061
4.Wartość nominalna akcji	1,25 Zł
5.Kwotowe określenie części kapitału wpłaconego	534 636 326,25 Zł
6.Wartość nominalna warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego	-----
Podrubryka 1 Informacja o wniesieniu aportu	
Brak wpisów	

Rubryka 9 - Emisja akcji		
1	1.Nazwa serii akcji	A OD A-000000001 DO A-336000000
	2.Liczba akcji w danej serii	336000000
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	-----
2	1.Nazwa serii akcji	B OD B-00000001 DO B-6971496
	2.Liczba akcji w danej serii	6971496
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	-----
3	1.Nazwa serii akcji	C OD C-000000001 DO C-77205641
	2.Liczba akcji w danej serii	77205641
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	-----
4	1.Nazwa serii akcji	D
	2.Liczba akcji w danej serii	7531924
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPRZYWILEJOWANE

Rubryka 10 - Wzmianka o podjęciu uchwały o emisjach obligacji zamiennych

1.Data podjęcia uchwały o emisji obligacji	1	15.05.2000

zamiennych i akcji wydawanych za te obligacje

Rubryka 11

1.Czy zarząd lub rada administrująca są upoważnieni do emisji warrantów subskrypcyjnych?

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu

ZARZĄD PKN ORLEN S.A.

2.Sposób reprezentacji podmiotu

- DWAJ CZŁONKOWIE ZARZĄDU DZIAŁAJĄCY ŁĄCZNIE
- CZŁONEK ZARZĄDU DZIAŁAJĄCY ŁĄCZNIE Z PROKURENTEM
DO ZACIĄGANIA ZOBOWIĄZAŃ I DOKONYWANIA CZYNNOŚCI ROZPORZĄDZAJĄCYCH ZWYKŁEGO ZARZĄDU O WARTOŚCI NIE PRZEKRACZAJĄCEJ 100.000 /STO TYSIĘCY/ ZŁOTYCH
WYSTARCZAJĄCE JEST OŚWIADCZENIE WOLI I PODPIS JEDNEGO CZŁONKA ZARZĄDU.

Podrubryka 1

Dane osób wchodzących w skład organu

1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	LESZCZYŃSKI
	2.Imiona	ZBIGNIEW MARIUSZ
	3.Numer PESEL/REGON	██████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	OBAJTEK
	2.Imiona	DANIEL
	3.Numer PESEL/REGON	██████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	PREZES ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	WĘGRECKI
	2.Imiona	JÓZEF
	3.Numer PESEL/REGON	██████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----

4	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KLARECKA
	2.Imiona	PATRYCJA
	3.Numer PESEL/REGON	████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU DO SPRAW SPRZEDAŻY DETALICZNEJ
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
5	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	RÓG
	2.Imiona	MICHAŁ
	3.Numer PESEL/REGON	████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU DO SPRAW HANDLU HURTOWEGO I MIĘDZYNARODOWEGO
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
6	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ARTWICH
	2.Imiona	ARMEN KONRAD
	3.Numer PESEL/REGON	████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU DO SPRAW KORPORACYJNYCH
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
7	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	BURAK
	2.Imiona	ADAM WOJCIECH
	3.Numer PESEL/REGON	████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----
8	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SZEWCZAK
	2.Imiona	JAN WŁODZIMIERZ
	3.Numer PESEL/REGON	████████
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	-----

Rubryka 2 - Organ nadzoru			
1	1.Nazwa organu		RADA NADZORCZA
	Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
	1	1.Nazwisko	LESISZ
		2.Imiona	JADWIGA
		3.Numer PESEL	████████
	2	1.Nazwisko	WÓJCIK
		2.Imiona	ANNA
		3.Numer PESEL	████████
	3	1.Nazwisko	KAPAŁA
		2.Imiona	ANDRZEJ WŁADYSŁAW
		3.Numer PESEL	████████
	4	1.Nazwisko	JARZEMBOWSKA
		2.Imiona	BARBARA MARIA
		3.Numer PESEL	████████
	5	1.Nazwisko	KLIMASZEWSKI
		2.Imiona	MICHAŁ JERZY
		3.Numer PESEL	████████
	6	1.Nazwisko	SAKOWICZ KACZ
		2.Imiona	ANNA
		3.Numer PESEL	████████
	7	1.Nazwisko	SZUMAŃSKI
		2.Imiona	ANDRZEJ PAWEŁ
		3.Numer PESEL	████████
	8	1.Nazwisko	KUSZ
		2.Imiona	ROMAN JÓZEF
		3.Numer PESEL	████████
	9	1.Nazwisko	KACZMARSKI
		2.Imiona	DOMINIK ADAM
		3.Numer PESEL	████████
	10	1.Nazwisko	JASIŃSKI
		2.Imiona	WOJCIECH
		3.Numer PESEL	████████

Rubryka 3 - Prokurenci	
Brak wpisów	

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności		
1.Przedmiot przeważającej działalności	1	19, 20, Z, WYTWARZANIE I PRZETWARZANIE PRODUKTÓW RAFINACJI ROPY NAFTOWEJ

przedsiębiorcy		
2.Przedmiot pozostałej działalności przedsiębiorcy	1	20, 1, , PRODUKCJA PODSTAWOWYCH CHEMIKALIÓW, NAWOZÓW I ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH, TWORZYW SZTUCZNYCH I KAUCZUKU SYNTETYCZNEGO W FORMACH PODSTAWOWYCH
	2	35, 1, , WYTWARZANIE, PRZESYŁANIE, DYSTRYBUCJA I HANDEL ENERGIĄ ELEKTRYCZNĄ
	3	35, 2, , WYTWARZANIE PALIW GAZOWYCH; DYSTRYBUCJA I HANDEL PALIWAMI GAZOWYMI W SYSTEMIE SIECIOWYM
	4	46, 71, Z, SPRZEDAŻ HURTOWA PALIW I PRODUKTÓW POCHODNYCH
	5	47, 3, , SPRZEDAŻ DETALICZNA PALIW DO POJAZDÓW SILNIKOWYCH NA STACJACH PALIW
	6	47, 25, Z, SPRZEDAŻ DETALICZNA NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH I BEZALKOHOLOWYCH PROWADZONA W WYSPECJALIZOWANYCH SKLEPACH
	7	49, 5, , TRANSPORT RUROCIĄGOWY
	8	52, 1, , MAGAZYNOWANIE I PRZECHOWYWANIE TOWARÓW
	9	66, 12, Z, DZIAŁALNOŚĆ MAKLERSKA ZWIĄZANA Z RYNKIEM PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH I TOWARÓW GIEŁDOWYCH

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach

Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1.Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	23.03.2001	OD 1 STYCZNIA 2000 ROKU DO 31 GRUDNIA 2000 ROKU
	2	07.08.2003	2002 ROK
	3	02.07.2004	2003 ROK
	4	29.04.2005	2001 ROK
	5	08.07.2005	2004 ROK
	6	28.08.2006	01.01.2005 - 31.12.2005
	7	16.07.2007	01.01.2006 - 31.12.2006
	8	07.10.2008	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	9	24.07.2009	01.01.2008 - 31.12.2008
	10	14.07.2010	01.01.2009R. - 31.12.2009R.
	11	06.07.2011	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
	12	15.06.2012	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
	13	20.08.2013	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
	14	22.05.2014	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	15	05.05.2015	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	16	16.06.2016	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	17	10.07.2017	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	18	06.07.2018	OD 01.01.2017 DO 31.12.2017
	19	27.06.2019	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	20	16.06.2020	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
2.Wzmianka o złożeniu opinii biegłego rewidenta / sprawozdania z badania rocznego sprawozdania finansowego	1	*****	OD 1 STYCZNIA 2000 ROKU DO 31 GRUDNIA 2000 ROKU
	2	*****	2002 ROK
	3	*****	2003 ROK
	4	*****	2001 ROK
	5	*****	2004 ROK
	6	*****	01.01.2005 - 31.12.2005

	7	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	8	*****	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	9	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	10	*****	01.01.2009R. - 31.12.2009R.
	11	*****	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
	12	*****	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
	13	*****	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
	14	*****	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	15	*****	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	16	*****	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	17	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	18	*****	OD 01.01.2017 DO 31.12.2017
	19	*****	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	20	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
3.Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	*****	OD 1 STYCZNIA 2000 ROKU DO 31 GRUDNIA 2000 ROKU
	2	*****	2002 ROK
	3	*****	2003 ROK
	4	*****	2001 ROK
	5	*****	2004 ROK
	6	*****	01.01.2005 - 31.12.2005
	7	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	8	*****	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	9	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	10	*****	01.01.2009R. - 31.12.2009R.
	11	*****	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
	12	*****	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
	13	*****	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
	14	*****	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	15	*****	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	16	*****	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	17	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	18	*****	OD 01.01.2017 DO 31.12.2017
	19	*****	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	20	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
4.Wzmianka o złożeniu sprawozdania z działalności podmiotu	1	*****	OD 1 STYCZNIA 2000 ROKU DO 31 GRUDNIA 2000 ROKU
	2	*****	2002 ROK
	3	*****	2003 ROK
	4	*****	2001 ROK
	5	*****	2004 ROK
	6	*****	01.01.2005 - 31.12.2005
	7	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	8	*****	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	9	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	10	*****	01.01.2009R. - 31.12.2009R.

11	*****	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
12	*****	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
13	*****	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
14	*****	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
15	*****	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
16	*****	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
17	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
18	*****	OD 01.01.2017 DO 31.12.2017
19	*****	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
20	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1.Wzmianka o złożeniu skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego	1	16.07.2007	01.01.2006 - 31.12.2006
	2	07.10.2008	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	3	24.07.2009	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	14.07.2010	01.01.2009R. - 31.12.2009R.
	5	06.07.2011	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
	6	15.06.2012	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
	7	20.08.2013	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
	8	22.05.2014	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	9	05.05.2015	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	10	16.06.2016	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	11	10.07.2017	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	12	06.07.2018	OD 01.01.2017 DO 31.12.2018
	13	27.06.2019	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	14	16.06.2020	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
2.Wzmianka o złożeniu opinii biegłego rewidenta / sprawozdania z badania skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego	1	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	2	*****	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	3	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	*****	01.01.2009R. - 31.12.2009R.
	5	*****	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
	6	*****	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
	7	*****	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
	8	*****	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	9	*****	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	10	*****	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	11	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	12	*****	OD 01.01.2017 DO 31.12.2018
	13	*****	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	14	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
3.Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o	1	*****	01.01.2006 - 31.12.2006

zatwierdzeniu skonsolidowanego rocznego sprawozdania finansowego	2	*****	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	3	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	*****	01.01.2009R. - 31.12.2009R.
	5	*****	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
	6	*****	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
	7	*****	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
	8	*****	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	9	*****	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	10	*****	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	11	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	12	*****	OD 01.01.2017 DO 31.12.2018
	13	*****	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	14	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
4.Wzmianka o złożeniu sprawozdania z działalności spółki dominującej	1	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	2	*****	01.01.2007R. - 31.12.2007R.
	3	*****	01.01.2008 - 31.12.2008
	4	*****	01.01.2009R. - 31.12.2009R.
	5	*****	01.01.2010R. - 31.12.2010R.
	6	*****	01.01.2011R. - 31.12.2011R.
	7	*****	01.01.2012R. - 31.12.2012R.
	8	*****	OD 01.01.2013 DO 31.12.2013
	9	*****	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	10	*****	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	11	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	12	*****	OD 01.01.2017 DO 31.12.2018
	13	*****	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	14	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
5.Wzmianka o złożeniu skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej	1	*****	OD 01.01.2017 DO 31.12.2018
	2	*****	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	3	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy

1.Dzień kończący pierwszy rok obrotowy, za który należy złożyć sprawozdanie finansowe	31.12.2000

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe albo o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo po prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 3 - Zarząd komisaryczny

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu, podziale lub przekształceniu

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacje o postępowaniach restrukturyzacyjnych, o postępowaniu naprawczym lub o przymusowej restrukturyzacji

Brak wpisów

Rubryka 8 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 20.11.2020

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: ekrs.ms.gov.pl

Załącznik do zgłoszenia zainteresowania przez PKN ORLEN S.A. pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw w wersji z dnia 13 października 2020 r. (nr UC 43 w wykazie prac legislacyjnych).

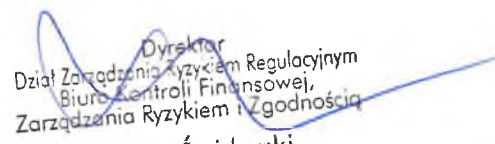
L.p.	Podmiot zgłaszający uwagę	Przepis projektu nowelizowanej ustawy	Treść uwagi	Propozycja zapisu alternatywnego	Uzasadnienie uwagi
1.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o odpadach. <i>Art. 1 pkt 3 (definicje)</i>	W art. 3 ust. 1 w definicjach należy dodać definicję „zużytych materiałów konsumpcyjnych”.	Brak	Pojęcie to pojawia się w treści art. 45 ustawy, dotyczącego nieprofesjonalnej działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów, i z tego tytułu brak precyzyjnej definicji rodzi szereg problemów i wątpliwości w procesie stosowania przepisów tej ustawy.
2.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o odpadach. <i>Art. 1 pkt 3 (definicje)</i>	W art. 3 ust 1 punkt 7 b - niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych.	Brak	Spółka zauważa, że przepisy rozporządzenia ws. katalogu odpadów stoją na przeszkodzie klasyfikowaniu wyselekcjonowanych odpadów opakowaniowych, jako odpady komunalne wykluczając wprost taką ich klasyfikację.
3.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o odpadach. <i>Art. 1 pkt 6 c (zmiana art. 14 ust. 4)</i>	Proponujemy rezygnację z wprowadzenia tej zmiany.	Brak	Rejestracja w REACH nie wymaga spełnienia warunków art. 14 ust 1, a praktycznie jest dowodem na spełnienie art. 14 ust. 1 ppkt 1c, 1d, np. w odniesieniu do popiołów z energetyki. Utrzymanie tego zapisu może też sugerować nieważność dokonanych, przed wejściem w życie nowych przepisów, rejestracji REACH.
4.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o odpadach. <i>Art. 1 pkt 9 ppkt 12 (nowy art. 19a ust. 12)</i>	Jednym ze środków zapobiegających powstawaniu odpadów jest dążenie do powstrzymania powstawania odpadów morskich.	Brak	Spółka zwraca uwagę na zasadność przyjęcia definicji precyzyjnie określającej odpady morskie.

Dyrektor
Dział Zarządzania Ryzykiem i Regulacyjnym
Biuro Kontroli Finansowej
Zarządzania Ryzykiem i Zgodnością
Bartosz Świdorski

5.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o odpadach. Art. 1 pkt 11 ppkt 12 (art. 22 ust. 4)	Zwracamy uwagę, że z propozycji art. 22 ust. 4 nie wynika jednoznacznie, jak w przejrzysty sposób ustalać koszty gospodarowania odpadami pomiędzy zainteresowanymi podmiotami oraz jak ustalić, że koszty te nie powinny przekraczać kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo.	Brak	Brak
6.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o odpadach. Art. 1 pkt 12 (nowy art. 22 a)	Obowiązki dla wprowadzających produkty oraz organizacji realizujących obowiązki w imieniu tych przedsiębiorców określone w tym przepisie nie dość precyzyjnie wyjaśniają jak ograniczać wykonywanie obowiązków jedynie do przypadków, w których zbieranie i przetwarzanie odpadów przynosi największe zyski, jak i jakie należy stosować mechanizmy samokontroli oraz jaki ma być zakres informacji o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami.	Brak	Brak
7.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.	Spółka proponuje rozwiązanie jako stosunek odwrotny do proponowanego, czyli poziom składowania to stosunek składowanych do wytworzonych, a nie wytworzonych do składowanych.	Brak	Zgodnie z obecnie zaprezentowanym podejściem poziom składowanie przekracza poziom 100 %.

Dyrektor
 Dział Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym
 Biuro Kontroli Finansowej,
 Zarządzania Ryzykiem i Zgodnością
 Bartosz Świdorski

		Art. 2 pkt 4 (zmiana w art. art.3b ust.2b)			
8.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi Art. 3 pkt. 3 (art. 8 pkt 10)	<i>Opakowaniu wielomateriałowym</i> – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napętnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie.	<i>Opakowaniu wielomateriałowym</i> – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch różnych materiałów, których nie można rozdzielić ręcznie lub za pomocą prostych metod mechanicznych.	Rozszerzenie definicji może skutkować objęciem jej zakresem palety - pojemników powszechnie używanych w przemyśle, które dotychczas nie było uznawane za opakowanie wielomateriałowe. Taka klasyfikacja znacznie podniesie koszty ich zagospodarowania i nie ma uzasadnienia ekologicznego.
9.	PKN ORLEN S.A.	Zmiany w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi Art. 3 pkt. 21b (art. 53 ust. 4a)	Przepis jest niejasny. Sankcję w postaci wydania decyzji unieważniającej można ponieść z tytułu rażącej nieprawidłowości czy niezgodności informacji dotyczących zagospodarowania odpadów ze stanem faktycznym?	Brak	Z uwagi na potencjalne problemy interpretacyjne zasadne jest doprecyzowanie treści przepisu.

 Dyrektor
 Dział Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym
 Biuro Kontroli Finansowej,
 Zarządzania Ryzykiem i Zgodnością
 Bartosz Świdorski

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2021 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU			Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC43)			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH			DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego			
Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 2 pkt 1	W dyrektywie 2006/66/WE wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Państwa członkowskie monitorują corocznie poziomy zbierania zgodnie z systemem określonym w załączniku I do niniejszej dyrektywy. Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2150/2002 (*4) państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną sprawozdania w terminie 18 miesięcy od końca roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Sprawozdania te zawierają informację o sposobie uzyskania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbierania.	N	Art. 1 pkt 31	31) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, za poprzedni rok kalendarzowy, w terminie do dnia 30 września następnego roku.”;	Zmiana jest zmianą porządkową wewnętrznych przepisów – dzięki wydłużeniu terminu raportowania do Komisji Europejskiej do 18 miesięcy nie ma potrzeby wcześniejszej weryfikacji krajowych sprawozdań przedsiębiorców w zakresie baterii
2.	Art. 3 pkt 1	Zmiana dyrektywy 2012/19/UE W dyrektywie 2012/19/UE wprowadza się	N	Art. 1 pkt 29 lit. b	29) w art. 73 w ust. 2: [...]	Zmiany w projekcie związane są z decyzją

	następujące zmiany: 1) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany: a) uchyla się ust. 5; b) dodaje się ustępy w brzmieniu: „6. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania ust. 4 za każdy rok kalendarzowy. Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 9. Pierwszy okres sprawozdawczy rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego, który określa format zgłaszania danych, zgodnie z ust. 9, i obejmuje ono dane za ten okres sprawozdawczy. 7. Do danych zgłaszanych zgodnie z ust. 6 państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. 8. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z ust. 6 i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. W sprawozdaniu tym ocenia się organizację gromadzenia danych, źródła danych i metodę stosowaną przez państwa członkowskie, jak również kompletność, rzetelność, aktualność oraz spójność tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata. 9. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format zgłaszania danych, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze			b) w pkt 5 lit. a tiret czwarte otrzymuje brzmienie: „- osiągniętym minimalnym rocznym poziomie zbierania zużytego sprzętu, poziomie odzysku oraz poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, z podziałem na grupy sprzętu,”;	Komisji wydaną w związku z dodanym art. 16 ust. 6 oraz ust. 9 dyrektywy 2012/19/UE i koniecznym dostosowaniem zakresu zbierania danych od przedsiębiorców na potrzeby sprawozdawcze
		Art. 6 pkt 2 i 4	Art. 6. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893) wprowadza się następujące zmiany: 2) w art. 21 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, kierując się koniecznością ujednolicenia sposobu obliczania poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1 oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”; 4) uchyla się art. 89.		
		Art. 7 pkt 2	2) w art. 7 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Prowadzący zakład przetwarzania sporządza zaświadczenie o zużytym sprzęcie za poprzedni rok kalendarzowy, za pośrednictwem indywidualnego konta BDO. 2. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawiera: 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania; 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu; 3) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy prowadzącego		

		przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.”;		działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku; 4) informacje o masie zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt, z podziałem na sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe; 5) informacje o masie zużytego sprzętu przetworzonego w zakładzie przetwarzania dla wprowadzającego sprzęt; 6) numer i nazwę grupy sprzętu, z którego powstał przetworzony w zakładzie przetwarzania zużyty sprzęt, z wyodrębnieniem paneli fotowoltaicznych; 7) informacje o masie zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt; 8) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia dla wprowadzającego sprzęt; 9) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, poddanych recyklingowi i innym niż recykling procesom odzysku dla wprowadzającego sprzęt; 10) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem rodzaju procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 11) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt; 12) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania, z podaniem rodzaju procesu określonego w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 13) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom	

					odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt; 14) informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu dla wprowadzającego sprzęt.”;”.	

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2021 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU			Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (UC43)		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH			DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów		
Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. Aktu prawnego	Treść przepisu/ów aktu prawnego
1.	Art. 1 pkt 3	3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany: b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Gospodarowanie odpadami z położonego na lądzie przemysłu wydobywczego, czyli odpadami pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, w tym z przedprodukcyjnej fazy przygotowawczej, z przetwarzania i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, jest wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, jeżeli jest ono objęte zakresem stosowania innych aktów ustawodawczych Unii.”	T	Art. 1 pkt 37	37) w dziale VIII w rozdziale 1 po art. 154 dodaje się art. 154a w brzmieniu: „Art. 154a. Przepisów art. 103-154 nie stosuje się do składowania odpadów wydobywczych pochodzących z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż.”;
2.	Art. 1 pkt 4 lit. b	4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany: b) w ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu: „f) odpady selektywnie zebrane w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE i art. 22 tej dyrektywy, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku operacji dalszego przetwarzania selektywnie zebranych odpadów, jeżeli składowanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z art. 4 tej	T	Art. 1 pkt 36	36) w art. 122 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu: „5a) selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyłączeniem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli w tym przypadku składowanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami;”;

		dyrektywy.;"			
3.	Art. 1 pkt 4 lit. d	4) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany: d) dodaje się ustępy w brzmieniu: „5. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by do 2035 r. zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 10 % całkowitej ilości (według masy) wytwarzanych odpadów komunalnych.	T	Art. 2 pkt 3, pkt 6, pkt 10 lit. a tiret drugie, pkt 11 lit. b, pkt 12, pkt 13, pkt 16 lit. a tiret drugie, lit. b-c	3) w art. 3b: a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Gminy są obowiązane nie przekraczać poziomu składowania w wysokości: 1) 30% wagowo rocznie - za każdy rok w latach 2025-2029; 2) 20% wagowo rocznie - za każdy rok w latach 2030-2034; 3) 10% wagowo rocznie - w 2035 r. i za każdy kolejny rok w latach następnych. 2b. Poziom składowania oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych przekazanych do składowania do masy wytworzonych odpadów komunalnych.”, b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania poziomu składowania, kierując się zapewnieniem możliwości zweryfikowania osiągnięcia poziomu składowania przez każdą gminę oraz przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami.”; 6) w art. 9g w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) nieprzekraczających poziomów składowania określonych w art. 3b ust. 2a.”; 10) w art. 9q: a) w ust. 3:[...] - w pkt 5 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) składowania;”

					11) w art. 9s w ust. 3: [...] b) w pkt 5 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) składowania;”; 12) w art. 9x: a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) składowania.”, b) w ust. 3 wyrazy „o której mowa w ust. 2” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 2 pkt 1 i 2”, c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 2 pkt 3, oblicza się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, i masy składowanych odpadów komunalnych przekraczającej poziom składowania wyrażonej w Mg.”; 13) w art. 9y: a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) składowania.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 2: 1) pkt 1 i 2 - oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 3; 2) pkt 3 - oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 4.”;

					14) w art. 9z ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie: „2a. Gmina, która nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3b lub art. 3c – podlega karze pieniężnej obliczonej odrębnie dla wymaganego poziomu: 1) przygotowania odpadów komunalnych do ponownego użycia i recyklingu; 2) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania; 3) składowania. 3. Kary pieniężne, o których mowa w: 1) ust. 2 i ust. 2a pkt 1 i 2 – oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 3; 2) ust. 2a pkt 3 – oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 4.”.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2021 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1 pkt 1	1) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania Niniejsza dyrektywa ustanawia środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie powstawaniu i zmniejszenie ilości odpadów oraz negatywnego wpływu ich wytwarzania i gospodarowania nimi oraz przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania, co ma zasadnicze znaczenie dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym oraz dla zapewnienia konkurencyjności Unii w perspektywie długoterminowej.”;	T	Art. 1 pkt 1	1) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 1. Ustawa określa środki służące ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi przez zapobieganie powstawaniu odpadów i zmniejszenie ich ilości oraz negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, a także przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów oraz poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.”;	
2.	Art. 1 pkt 2	2) w art. 2 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu: „e) substancje, które są przeznaczone do użycia jako materiały paszowe zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 (*) i które nie składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani ich nie zawierają;	T	Art. 1 pkt 2	2) w art. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu: „13) substancji, które są przeznaczone do użycia jako materiały paszowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					uchylającego dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE (Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 1, z późn. zm.)) i w których skład nie wchodzi produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 oraz które nie zawierają tych produktów.”;	
				Art. 1 pkt 5 lit. e	5) w art. 11: e) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny, stanowiących produkty przetworzenia drewna takich jak kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki połuszcarskie, trociny, wióry, zrębki, rzyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji. (...)”	
3.	Art. 1 pkt 3 lit. a	a) dodaje się punkty w brzmieniu: „2a) »odpady inne niż niebezpieczne« oznaczają odpady nieobjęte pkt 2;	T	Art. 1 pkt 3 lit. b	b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Odpadami innymi niż niebezpieczne są odpady inne niż określone w ust. 4.”;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		2b) »odpady komunalne« oznaczają: a) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z gospodarstw domowych, w tym papier i tekturę, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble; b) odpady zmieszane i odpady selektywnie zebrane z innych źródeł, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych. Odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych oraz z sieci kanalizacyjnej i z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych. Niniejsza definicja nie narusza podziału obowiązków w zakresie gospodarowania odpadami między podmiotami publicznymi i prywatnymi;	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie	– pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) odpadach komunalnych – rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych oraz odpady pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter i skład są podobne do odpadów z gospodarstw domowych, w szczególności niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i odpady selektywnie zebrane: a) z gospodarstw domowych, w tym papier i tektura, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, tekstylia, opakowania, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte baterie i akumulatory oraz odpady wielkogabarytowe, w tym materace i meble, oraz b) ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, jeżeli odpady te są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów z gospodarstw domowych – przy czym odpady komunalne nie obejmują odpadów z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników bezodpływowych, sieci kanalizacyjnej oraz z oczyszczalni ścieków, w tym osadów ściekowych, pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane przetwarzaniu odpadów, ale przetwarzanie to nie zmieniło w sposób znaczący ich właściwości;”;	
				Art. 1 pkt 27	27) w art. 66 w ust. 4 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) odpadów budowlanych i rozbiórkowych pochodzących z robót budowlanych prowadzonych przez osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami;”;	
				Art. 2 pkt 1	1) w art. 1b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Do postępowania z odpadami budowlanymi i rozbiórkowymi z gospodarstw domowych stosuje się przepisy dotyczące postępowania z odpadami komunalnymi.”;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
				Art. 2 pkt 2	2) w art. 3 w ust 2: a) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) tworzą w sposób umożliwiający łatwy dostęp wszystkim mieszkańcom gminy punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych wymienionych w pkt 5, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych;”, b) w pkt 9 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) osiągniętym przez gminę oraz podmioty odbierające odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości, w danym roku kalendarzowym, wymaganym poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, poziomie składowania odpadów komunalnych i odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych, zwanym dalej „poziomem składowania”, oraz poziomie ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania;”,	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
				Art. 2 pkt 4	4) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,”;	
				Art. 2 pkt 5	5) w art. 6r: a) w ust. 2d po wyrazach „przyjmowanie odpadów” dodaje się wyrazy „, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 6,”, b) ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. W uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.”, c) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu: „3aa. Ograniczenie może dotyczyć także ilości innych niż wymienione w ust. 3a bioodpadów stanowiących odpady komunalne odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					mieszkańcy, prowadzących działalność w zakresie gastronomii, w tym restauracje, stołówki i zakłady zbiorowego żywienia, hurtownie, jednostki handlu detalicznego, a także podobnych odpadów z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. W uchwale, o której mowa w ust. 3, gmina określi rodzaje działalności prowadzonej na nieruchomościach, na których nie zamieszkują mieszkańcy, których dotyczy to ograniczenie.”;	
				art. 2 pkt 7	7) w art. 9n: a) w ust. 3 w pkt 3 uchyla się lit. d, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany zamieścić w rocznym sprawozdaniu także informacje o osiągniętym poziomie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, poziomie ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz o poziomie składowania.”;	
				Art. 2 pkt 8 lit. a	8) w art. 9na w ust. 3 w pkt 3: a) w lit. a po wyrazie „komunalnych” dodaje się wyrazy „i odpadów innych niż komunalne,”,	
				Art. 2 pkt 9	9) w art. 9oa w ust. 2 uchyla się pkt 2;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
				Art. 1 pkt 15 lit. d oraz pkt 16	15) w art. 35: d) w ust. 9 skreśla się wyrazy „, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych,”; 16) w art. 35a w ust. 1 skreśla się wyrazy „, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych,”;	
				Art. 8	Art. 8. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579 oraz z 2020 r. poz. 568, 695, 875 i 2361) w art. 16 w ust. 2: 1) skreśla się wyrazy „, w tym odpadów budowlanych i rozbiórkowych,”, 2) po wyrazach „na lata 2014–2020” dodaje się wyrazy „oraz 2021–2027”.	
		2c) »odpady budowlane i rozbiórkowe« oznaczają odpady powstałe podczas prac budowlanych i rozbiórkowych;”;	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret drugie i pkt 43	– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) odpadach budowlanych i rozbiórkowych – rozumie się przez to odpady powstałe podczas robót budowlanych;”, 43) w załączniku nr 2a do ustawy pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) odpady budowlane i rozbiórkowe, z wyłączeniem odpadów drewna, odpadów tworzyw sztucznych, odpadów papieru i odpadów oklein;”;	
4.	Art. 1 pkt 3 lit. b	b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) »bioodpady« oznaczają ulegające biodegradacji odpady ogrodowe i parkowe, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, biur, restauracji, hurtowni, stołówek, placówek zbiorowego żywienia i handlu detalicznego oraz porównywalne	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	3) w art. 3: a) w ust. 1: - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) bioodpadach – rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		odpady z zakładów przetwórstwa spożywczego;”;			z ogrodów i parków, odpady żywności i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, w tym restauracji, stołówek oraz zakładów zbiorowego żywienia, biur, hurtowni i jednostek handlu detalicznego, a także podobne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność; [...]”	
5.	Art. 1 pkt 3 lit. c	c) dodaje się punkt w brzmieniu: „4a) »odpady żywności« oznaczają wszelką żywność zgodną z definicją w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), która stała się odpadami;	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret czwarte	– po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu: „13a) odpadach żywności – rozumie się przez to żywność w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.), która stała się odpadami;”;	
6.	Art. 1 pkt 3 lit. d	d) pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) »gospodarowanie odpadami« oznacza zbieranie, transport, odzysk, w tym sortowanie, oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów wraz z działaniami wykonywanymi w charakterze dealera lub brokera;”;		Art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze	„[...] 2) gospodarowaniu odpadami – rozumie się przez to zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami;”;	
7.	Art. 1 pkt 3 lit. e	e) pkt 12 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) zawartość substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach;”;	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret dziewiąte	– w pkt 33 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) zawartość substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach;”;	
8.	Art. 1 pkt 3 lit. f	15a) »odzysk materiałów« oznacza każdy proces odzysku inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały przeznaczone do wykorzystania jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii. Obejmuje on między innymi przygotowanie do ponownego użycia, recykling i wypełnianie wyrobisk	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret piąte	– po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu: „15a) odzysku materiałów – rozumie się przez to każdy odzysk inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały, które mogą zostać wykorzystane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii; odzysk materiałów obejmuje w szczególności przygotowanie do ponownego użycia, recykling i prace ziemne;”;	
9.	Art. 1 pkt 3	g) dodaje się punkt w brzmieniu: „17a) »wypełnianie wyrobisk« oznacza każdy proces odzysku, w	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret szóste i	– po pkt 20a dodaje się pkt 20b w brzmieniu: „20b) pracach ziemnych – rozumie się przez to każdy odzysk, w ramach	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
	lit. g	ramach którego odpowiednie odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do rekultywacji obszarów, gdzie wykonywane były wykopy, lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu. Odpady wykorzystywane do wypełniania wyrobisk muszą zastępować materiały niebędące odpadami, nadawać się do wyżej wymienionych celów i ograniczać się do ilości bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;”;		siódme	którego odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do przywracania wartości użytkowych lub przyrodniczych wyrobiskom i zapadliskom lub do celów inżynierskich na potrzeby kształtowania krajobrazu; odpady wykorzystywane do prac ziemnych zastępują materiały niebędące odpadami, nadają się do wyżej wymienionych celów i ograniczają się do masy bezwzględnie koniecznej do osiągnięcia tych celów;”; – w pkt 23 wyrazy „lub do celów wypełniania wyrobisk” zastępuje się wyrazami „lub do prac ziemnych”,	
10.	Art. 1 pkt 3 lit. h	h) dodaje się punkt w brzmieniu: „21) »system rozszerzonej odpowiedzialności producenta« oznacza zestaw środków podjętych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia, aby producenci produktów ponoszą odpowiedzialność finansową lub odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;”;	T	Art. 1 pkt 3 lit. a tiret ósme	– po pkt 28 dodaje się pkt 28a w brzmieniu: „28a) systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta – rozumie się przez to zestaw środków podjętych w celu zapewnienia, aby wprowadzający produkty, w tym produkty w opakowaniach, ponosili odpowiedzialność finansową albo odpowiedzialność finansową i organizacyjną na etapie cyklu życia produktu, gdy staje się on odpadem;”;	
11.	Art. 1 pkt 4	4) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Państwa członkowskie wykorzystują instrumenty ekonomiczne i inne środki mające na celu stworzenie zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, takie jak te wskazane w załączniku IVa lub inne odpowiednie instrumenty i środki.”;	T	Art. 1 pkt 8, pkt 14, pkt 15 lit. b i pkt 44	8) w art. 17 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu: „2. W celu stworzenia zachęt do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami wykorzystuje się instrumenty ekonomiczne i inne środki. 3. Przykładowe instrumenty ekonomiczne i inne środki, które mają zachęcać do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, są określone w załączniku nr 4a do ustawy.”; 14) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu: „Art. 34a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się w szczególności na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów, zwanego dalej „KPZPO”. 2. Dla odpadów żywności opracowuje się program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					3. KPZPO stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1. 4. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi część KPZPO.”; 15) w art. 35: b) po ust. 1 dodaje ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. KPZPO, oprócz działań wymienionych w art. 19a ust. 1, określa także: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów; 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów; 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, w szczególności dotyczące ilości wytwarzanych odpadów oraz pomiaru poziomów odpadów żywności; 4) informacje o wpływie instrumentów ekonomicznych i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy na zapobieganie powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne; 5) ocenę użyteczności środków określonych w załączniku nr 5 do ustawy lub innych stosowanych środków – jeżeli jest to konieczne; 6) określenie surowców krytycznych, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawania odpadów – jeżeli jest to konieczne; 7) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym działania zapobiegające temu, aby produkty zawierające surowce krytyczne nie stały się odpadami. 1b. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności obejmuje co najmniej: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					odpadów żywności, 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 4) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.”, 44) po załączniku nr 4 do ustawy dodaje się załącznik nr 4a do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej ustawy;	
12.	Art. 1 pkt 5 lit. a	5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 wprowadzenie otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, by substancja lub przedmiot powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest produkowanie tej substancji lub tego przedmiotu, nie były uznawane za odpady, ale za produkt uboczny, jeżeli spełnione są następujące warunki:”;	T	Art. 1 pkt 4, pkt 5, pkt 6, pkt 39	4) art. 10 otrzymuje brzmienie: „Art. 10. Przedmiot lub substancja powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja, uznaje się za produkt uboczny niebędący odpadem, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki: 1) dalsze wykorzystywanie przedmiotu lub substancji jest pewne; 2) przedmiot lub substancja mogą zostać wykorzystywane bezpośrednio bez dalszego przetwarzania, innego niż normalna praktyka przemysłowa; 3) przedmiot lub substancja są produkowane jako integralna część procesu produkcyjnego; 4) przedmiot lub substancja spełniają wszystkie istotne wymagania, w tym prawne, w zakresie produktu, ochrony środowiska oraz życia i zdrowia ludzi, dla określonego wykorzystania danego przedmiotu lub danej substancji i wykorzystanie takie nie doprowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko, życie lub zdrowie ludzi; 5) przedmiot lub substancja spełniają szczegółowe warunki uznania danego przedmiotu lub danej substancji za produkt uboczny, jeżeli zostały one określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6.”; 5) w art. 11:	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					a) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) informacje wskazujące na spełnienie warunków, o których mowa w art. 10.”, b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Do zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny dołącza się dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 10.”, c) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie: „4. Marszałek województwa, w drodze decyzji wydawanej po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania przedmiotu lub substancji, potwierdza spełnienie warunków uznania za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków. 4a. Decyzję potwierdzającą spełnienie warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat.”, d) w ust. 4d wyrazy „decyzję o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny” zastępuje się wyrazami „decyzję stwierdzającą niespełnienie warunków uznania za produkt uboczny”, e) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny, stanowiących produkty przetworzenia drewna takich jak kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki potuszcarskie, trociny, wióry, zrębki, zrżyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji. 6. Jeżeli szczegółowe warunki uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, o których mowa w art. 10 pkt 5, nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla jednej lub kilku	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					spraw, dla niektórych przedmiotów lub substancji, szczegółowe warunki uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, kierując się względami ochrony środowiska oraz życia lub zdrowia ludzi.”; 6) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przedmioty lub substancje, które przestały spełniać warunki uznania za produkt uboczny, o których mowa w art. 10, stają się odpadami.”; 39) w art. 170 ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Przepis ust. 1 stosuje się do postępowań w sprawach potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny albo stwierdzenia niespełnienia tych warunków.”;	
13.	Art. 1 pkt 5 lit. b	b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia szczegółowych kryteriów dotyczących jednolitego stosowania warunków, o których mowa w ust. 1, do określonych substancji lub przedmiotów. Te szczegółowe kryteria zapewnią wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego oraz ułatwią rozsądne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2. Przyjmując te akty wykonawcze Komisja obiera za punkt wyjścia najsurowsze i najkorzystniejsze dla ochrony środowiska spośród wszystkich kryteriów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, a przy ustalaniu szczegółowych kryteriów priorytetowo traktuje możliwe do odtworzenia praktyki z zakresu symbiozy przemysłowej.”;	N			
14.	Art. 1 pkt 5 lit. c	c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Jeżeli kryteriów nie ustanowiono na poziomie unijnym zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie mogą ustanowić szczegółowe	T	Art. 1 pkt 5 lit. e	5) w art. 11: e) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do przedmiotów lub substancji,	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		kryteria stosowania warunków określonych w ust. 1, w odniesieniu do określonych substancji lub przedmiotów. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych szczegółowych kryteriach zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), gdy ta dyrektywa tego wymaga. (*) Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).”;			które spełniają warunki uznania za produkt uboczny, stanowiących produkty przetworzenia drewna takich jak kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki połuszcarskie, trociny, wióry, zrębki, zrżyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji. 6. Jeżeli szczegółowe warunki uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, o których mowa w art. 10 pkt 5, nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla jednej lub kilku spraw, dla niektórych przedmiotów lub substancji, szczegółowe warunki uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, kierując się względami ochrony środowiska oraz życia lub zdrowia ludzi.”;	
15.	Art. 1 pkt 6 lit. a ppkt i	6) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: (i) część wprowadzająca i lit. a) otrzymują brzmienie: „1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, by odpady, które zostały poddane recyklingowi lub innemu procesowi odzysku, przestawały być uznawane za odpady, jeżeli spełniają następujące warunki: a) dana substancja lub przedmiot mają być wykorzystywane do konkretnych celów;”;	T	Art. 1 pkt 7 lit. a i c	7) w art. 14: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich recyklingowi lub innemu odzyskowi spełniają:”; – w pkt 1: – – lit. a otrzymuje brzmienie: „a) przedmiot lub substancja mają zostać wykorzystane do konkretnych celów,”; – – lit. c otrzymuje brzmienie: „c) przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach, w szczególności dotyczących chemikaliów i produktów mających zastosowanie do danego przedmiotu lub danej substancji, i w normach mających zastosowanie do danego produktu,”; – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, które są określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					ust. 1a, a jeżeli nie zostały określone w tych przepisach – w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.”, [...] c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Przedmiot lub substancja, które przestały spełniać warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1, stają się odpadami.”,	
16.	Art. 1 pkt 6 lit. a ppkt ii	(ii) uchyla się akapit drugi;	N			
17.	Art. 1 pkt 6 lit. b	b) ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie: „2. Komisja monitoruje opracowywanie krajowych kryteriów utraty statusu odpadów w państwach członkowskich i ocenia potrzebę opracowania na tej podstawie kryteriów ogólnounijnych. W związku z tym, w stosownych przypadkach, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia szczegółowych kryteriów dotyczących jednolitego stosowania warunków określonych w ust. 1, do pewnych rodzajów odpadów. Te szczegółowe kryteria zapewniają wysoki poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego oraz ułatwiają rozsądne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych. Obejmują one: a) odpady, których wykorzystanie w procesie odzysku jest dozwolone; b) dopuszczalne procesy i techniki przetwarzania; c) kryteria jakościowe stosowane do materiałów powstałych w procesie odzysku, które utraciły status odpadów, zgodnie z mającymi zastosowanie normami dotyczącymi produktów obejmującymi w razie potrzeby dopuszczalne wartości zanieczyszczeń; d) wymogi dotyczące systemu gospodarowania, aby wykazać zgodność z kryteriami utraty statusu odpadu obejmujące, w	T	Art. 1 pkt 7 lit. b, pkt 22 i pkt 23	7) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany: [...] b) w ust. 1a: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw: budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, energii, gospodarki, gospodarki morskiej, łączności, informatyzacji, rolnictwa, transportu, żeglugi śródlądowej, spraw wewnętrznych, zdrowia oraz Ministrem Obrony Narodowej, może określić, w drodze rozporządzenia, odrębnie dla jednej lub kilku spraw, dla niektórych odpadów, szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, obejmujące w szczególności:” – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wymogi dotyczące systemu gospodarowania, aby wykazać zgodność z warunkami utraty statusu odpadów, obejmujące – jeżeli to niezbędne – kontrolę jakości i monitorowanie własnej działalności, a także akredytację;” 22) w art. 42 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) wskazanie rodzajów odpadów, które mogą utracić status odpadów, w przypadku gdy utrata statusu odpadów jest przewidywana, oraz	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		stosownych przypadkach, kontrolę jakości i monitorowanie własnej działalności, a także akredytację; oraz e) wymóg dotyczący oświadczenia o zgodności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2. Przyjmując te akty wykonawcze Komisja uwzględni odpowiednie kryteria ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 3 i obiera za punkt wyjścia najbardziej rygorystyczne i najkorzystniejsze dla ochrony środowiska spośród tych kryteriów. 3. Jeżeli kryteriów nie ustanowiono na poziomie unijnym zgodnie z ust. 2, państwa członkowskie mogą ustanowić szczegółowe kryteria stosowania warunków określonych w ust. 1 w odniesieniu do pewnych rodzajów odpadów. Te szczegółowe kryteria uwzględniają jakikolwiek możliwy niekorzystny wpływ danej substancji lub przedmiotu na środowisko i zdrowie ludzkie i spełniają wymagania określone w ust. 2 lit. a)–e). Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych kryteriach zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535, gdy ta dyrektywa tego wymaga. PL L 150/122 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 14.6.2018 4. Jeżeli kryteriów nie ustanowiono ani na poziomie unijnym ani krajowym zgodnie odpowiednio z ust. 2 lub 3, państwa członkowskie mogą indywidualnie rozpatrywać poszczególne przypadki lub podejmować odpowiednie środki w celu sprawdzenia, czy pewne odpady przestały być odpadami w oparciu o warunki określone w ust. 1, i w razie potrzeby uwzględniając wymogi określone w ust. 2 lit. a)–e) i biorąc pod uwagę dopuszczalne wartości zanieczyszczeń oraz wszelki możliwy negatywny wpływ na środowisko i zdrowia ludzkiego. Decyzje podejmowane w indywidualnie rozpatrywanych przypadkach nie muszą być zgłaszane Komisji zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535. Państwa członkowskie mogą podawać do wiadomości publicznej			informacje o spełnieniu warunków określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1, a ponadto: a) informacje o spełnieniu szczegółowych warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a, b) proponowane szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a;”; 23) w art. 43 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) rodzaje odpadów, które utracą status odpadów, w przypadku gdy utrata statusu odpadów jest przewidywana, oraz szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zostały określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 1a;”;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		drogą elektroniczną informacje o indywidualnych decyzjach oraz o wynikach weryfikacji przeprowadzonej przez właściwe organy.”;				
18.	Art. 1 pkt 6 lit. c	c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „5. Osoby fizyczne lub prawne, które: a) po raz pierwszy używają materiału, który przestał być odpadami i który nie został wprowadzony do obrotu; lub b) po raz pierwszy wprowadzają do obrotu materiał po tym, jak przestał on być odpadami; zapewniają, by materiał ten spełniał odpowiednie wymogi określone w mających zastosowanie przepisach z zakresu chemikaliów i produktów. Warunki określone w ust. 1 muszą zostać spełnione, zanim przepisy dotyczące chemikaliów i produktów będą mieć zastosowanie do materiału, który przestał być odpadami.”;	T	Art. 1 pkt 7 lit. a i d	7) w art. 14: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich recyklingowi lub innemu odzyskowi spełniają:”, – w pkt 1: – – lit. a otrzymuje brzmienie: „a) przedmiot lub substancja mają zostać wykorzystane do konkretnych celów”, – – lit. c otrzymuje brzmienie: „c) przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach, w szczególności dotyczących chemikaliów i produktów mających zastosowanie do danego przedmiotu lub substancji, i w normach mających zastosowanie do danego produktu”, – pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, które są określone w przepisach Unii Europejskiej albo w przepisach wydanych na podstawie ust. 1a, a jeżeli nie zostały określone w tych przepisach – w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.”,[...] d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przedmiot lub substancja, które utraciły status odpadów, do czasu gdy są po raz pierwszy: 1) używane – w przypadku gdy nie zostały wprowadzone do obrotu lub 2) wprowadzane do obrotu – powinny spełniać warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1.”;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
19.	Art. 1 pkt 7 lit. a (dotyczący art. 7 ust. 1)	W art. 7 ust. 1 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie: „1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez ustanowienie wykazu odpadów i poddawanie go przeglądowi zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.”;	N			
20.	Art. 1 pkt 7 lit. b (dotyczący art. 7 ust. 2)	Art. 7 ust. 2. Otrzymuje brzmienie Państwo członkowskie może uznać dane odpady za odpady niebezpieczne, nawet jeśli nie zostały umieszczone w wykazie odpadów, w przypadku, gdy wykazują co najmniej jedną z właściwości wymienionych w załączniku III. Państwo członkowskie powiadamia niezwłocznie Komisję o wszystkich takich przypadkach i dostarcza Komisji wszelkich stosownych informacji. W świetle otrzymanych zawiadomień wykaz zostaje poddany przeglądowi w celu podjęcia decyzji dotyczącej jego dostosowania.”;	N			
21.	Art. 1 pkt 7 lit. c	uchyla się art. 7 ust. 5	N			
22.	Art. 1 pkt 8	8) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu: „W przypadku gdy środki takie obejmują ustanowienie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta obowiązują ogólne minimalne wymogi określone w art. 8a. Państwa członkowskie mogą postanowić, że producenci produktów podejmujący z własnej inicjatywy finansową lub finansową i organizacyjną odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami stanowiące etap cyklu życia produktu, powinni stosować niektóre lub wszystkie ogólne wymagania minimalne określone w art. 8a.”;	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Państwa członkowskie mogą zastosować odpowiednie środki zachęcające do projektowania produktów i składników produktów w taki sposób, aby zmniejszyć ich oddziaływanie na środowisko i wytwarzanie odpadów podczas produkcji, a następnie użytkowania produktów, oraz gwarantujące, że odzysk i unieszkodliwianie produktów, które stały się odpadami, będą się odbywać zgodnie z art. 4 i 13. Środki te mogą zachęcać, między innymi, do opracowywania, produkcji i wprowadzania do obrotu produktów i składników produktów nadających się do wielokrotnego użycia, które zawierają materiały pochodzące z recyklingu, są technicznie trwałe oraz łatwo naprawialne i które, po tym jak stały się odpadami, nadają się do przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, co ułatwia właściwe stosowanie hierarchii postępowania z odpadami. Środki te uwzględniają wpływ produktów w całym cyklu ich życia, hierarchię postępowania z odpadami oraz, w stosownych przypadkach, możliwość wielokrotnego recyklingu.”;PL 14.6.2018 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 150/123 c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „5. Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi a podmiotami zaangażowanymi w systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta na temat praktycznego wdrożenia ogólnych minimalnych wymogów określonych w art. 8a. Obejmuje ona, między innymi, wymianę informacji na temat najlepszych praktyk służących zapewnieniu odpowiedniego zarządzania, współpracy transgranicznej w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego, na temat cech organizacyjnych i nadzorowania organizacji realizujących w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zróżnicowania wkładów finansowych, wyboru podmiotów				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		gospodarujących odpadami i zapobiegania zaśmiecaniu. Komisja publikuje wyniki wymiany informacji i może przedstawić wytyczne w tym zakresie, jak również dotyczące innych istotnych aspektów. Komisja, w konsultacji z państwami członkowskimi, publikuje wytyczne na temat współpracy transgranicznej w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz zróżnicowania wkładów finansowych, o którym mowa w art. 8a ust. 4 lit. b). Jeżeli jest to konieczne, aby uniknąć zakłóceń na rynku wewnętrznym, Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu określenia kryteriów służących zapewnieniu jednolitego stosowania art. 8a ust. 4 lit. b), wykluczając przy tym jakiegokolwiek dokładne określanie poziomu wkładów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.”;				
23.	Art. 1 pkt 9	9) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 8a Ogólne wymagania minimalne dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta 1. W przypadku gdy systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta zostały ustanowione zgodnie z art. 8 ust. 1, a także zgodnie z innymi unijnymi, aktami prawnymi, państwa członkowskie: a) w wyraźny sposób określają role i obowiązki wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów, w tym producentów produktów, wprowadzających produkty do obrotu w państwie członkowskim, organizacji realizujących w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, prywatnych lub publicznych podmiotów gospodarujących odpadami, władz lokalnych oraz, w stosownych przypadkach, podmiotów zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej; b) zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określają cele w zakresie gospodarowania odpadami w dążeniu do osiągnięcia	T	art. 1 pkt 12, pkt 13, pkt 24 i pkt 32 lit. b, art. 3, art. 5 pkt 3 i art. 6 pkt 1 i 3	12) art. 22 otrzymuje brzmienie: „ (...) 2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi określony w tych przepisach wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju. Do kosztów tych zalicza się koszty: 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w przepisach odrębnych, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów, a w przypadku wprowadzenia systemu kaucyjnego – z nieodebranej kaucji; 2) informowania posiadaczy odpadów powstałych z produktów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach zbierania odpadów oraz o sposobach zapobiegania zaśmiecaniu; 3) gromadzenia danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu oraz zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		przynajmniej celów ilościowych istotnych dla systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonych w niniejszej dyrektywie, dyrektywie 94/62/WE, dyrektywie 2000/53/WE, dyrektywie 2006/66/WE oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE (*), a także inne cele ilościowe lub jakościowe uważane za istotne dla systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta; c) zapewniają, by działał system sprawozdawczy służący do gromadzenia danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu w państwach członkowskich przez producentów produktów objętych systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz danych na temat zbierania i przetwarzania odpadów pochodzących z tych produktów, określając, w stosownych przypadkach, przepływy materiałów odpadowych, jak również inne dane istotne dla celów, o których mowa w lit. b); d) zapewniają równe traktowanie poszczególnych producentów produktów, niezależnie od ich pochodzenia czy wielkości, nie nakładając nieproporcjonalnego obciążenia regulacyjnego na producentów małych ilości produktów, w tym również na małe i średnie przedsiębiorstwa. 2. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by posiadacze odpadów objęci systemami rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionymi zgodnie z art. 8 ust. 1 byli informowani o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach odbioru i zbierania odpadów oraz o zapobieganiu zaśmiecaniu. Państwa członkowskie podejmują również środki w celu stworzenia zachęt dla posiadaczy odpadów do wzięcia na siebie odpowiedzialności za dostarczanie odpadów do systemów selektywnej zbiórki, przede wszystkim, w stosownych przypadkach, poprzez bodźce ekonomiczne i uregulowania prawne. 3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu			produktów, a także sprawozdawczości w tym zakresie. 3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta realizowanych przez podmiot reprezentujący wprowadzających produkty, koszty, o których mowa w ust. 2, różnicuje się w odniesieniu do poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, z uwzględnieniem ich trwałości, przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności w nich substancji niebezpiecznych. 4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane między podmiotami uczestniczącymi w systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, tak aby nie przekraczały kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami. 5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2056), ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1850) oraz ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893).”; 24) w art. 49 w ust. 7 a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1893)”, b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–8 w brzmieniu: „6) informacji i dokumentów, o których mowa w art. 4a ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach; 7) informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 8) informacji, o których mowa w art. 15 ust. 8 pkt 1 lit. b oraz art. 76 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”; 32) w art. 79: [..]	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		zapewnienia, by wszyscy producenci produktów lub organizacje realizujące w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta: a) mieli jasno określony zasięg geograficzny, produktowy i materiałowy, nieograniczający się do przypadków, w których zbieranie odpadów i gospodarowanie nimi przynoszą największe zyski; b) zapewniali odpowiednią dostępność systemów zbierania odpadów w ramach zasięgu, o którym mowa w lit. a); c) posiadali środki finansowe lub środki finansowe i organizacyjne niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta; d) wprowadzili odpowiedni mechanizm samokontroli, wspierany, w stosownych przypadkach, przez regularne niezależne kontrole w celu oceny: (i) zarządzania ich finansami, w tym zgodności z wymogami określonymi w ust. 4 lit. a) i b); (ii) jakości danych zgromadzonych i zgłoszonych zgodnie z ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu oraz z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006; e) udostępniali publicznie informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz, w przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, również informacje o: (i) swojej strukturze własności i członkostwa; (ii) wkładach finansowych wnoszonych przez producentów produktów od każdej sprzedanej sztuki lub od każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu; oraz (iii) procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami. 4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by wysokość wkładów finansowych płaconych przez producenta produktu w celu wypełnienia jego obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta: a) pokrywała następujące koszty związane z produktami, które			b) w ust. 5 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu: „7) zaświadczeniach lub oświadczeniach, o których mowa w art. 4a ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz informacjach i dokumentach, o których mowa w art. 4a ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach; 8) zaświadczeniach lub oświadczeniach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz informacjach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 9) zaświadczeniach, oświadczeniach oraz informacjach, o których mowa w art. 15 ust. 8 pkt 1 oraz art. 76 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”; 13) po art. 22 dodaje art. 22a w brzmieniu: „Art. 22a. W ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju, którzy realizują obowiązki samodzielnie, albo podmioty realizujące w ich imieniu obowiązki: 1) nie ograniczają wykonywania obowiązków do przypadków, w których zbieranie i przetwarzanie odpadów przynosi największe zyski; 2) zapewniają odpowiednią dostępność systemu zbierania odpadów na obszarze, na którym wprowadzają produkty do obrotu; 3) posiadają środki finansowe i organizacyjne niezbędne do wykonywania obowiązków; 4) stosują mechanizmy samokontroli, w szczególności audyty, w zakresie: a) zarządzania finansami przeznaczonymi na realizację obowiązków, b) gromadzenia danych i sporządzania sprawozdań dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu, c) zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów; 5) udostępniają publicznie informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami, w tym przestrzegania zasad określonych w pkt 1–4, a w przypadku organizacji realizujących obowiązki w imieniu	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		producent wprowadza do obrotu w danym państwie członkowskim: — koszty selektywnej zbiórki odpadów, a następnie ich transportu i przetwarzania, w tym przetwarzania niezbędnego do osiągnięcia unijnych celów w zakresie gospodarowania odpadami, oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w ust. 1 lit. b), po uwzględnieniu dochodów z ponownego użycia, ze sprzedaży surowców wtórnych pochodzących z jego produktów i z nieodebranych kaucji, — koszty dostarczania posiadaczom odpadów odpowiednich informacji zgodnie z ust. 2, — koszty gromadzenia danych i sprawozdawczości zgodnie z ust. 1 lit. c). Niniejsza litera nie ma zastosowania do systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych zgodnie z dyrektywami 2000/53/WE, 2006/66/WE lub 2012/19/UE; b) w przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, była zróżnicowana, w miarę możliwości, dla poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, zwłaszcza przy uwzględnieniu ich trwałości, ich przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności substancji niebezpiecznych, a tym samym przyjęciu podejścia opartego na cyklu życia i zgodnego z wymogami określonymi w odpowiednich przepisach unijnych oraz opartego na zharmonizowanych kryteriach, jeżeli są one dostępne, w celu zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego; oraz c) nie przekraczała kosztów niezbędnych do świadczenia usług gospodarowania odpadami w sposób efektywny kosztowo. Koszty te są ustalane w sposób przejrzysty między zainteresowanymi podmiotami. W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia właściwego gospodarowania odpadami i efektywności ekonomicznej systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta państwa członkowskie			wprowadzających produkty – organizacje te udostępniają dodatkowo informacje o: a) strukturze własności i członkostwa tych organizacji, b) wkładach finansowych wnoszonych przez podmioty wprowadzające produkty, w odniesieniu do każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu, c) procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami.”; Art. 3. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1850) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 4a ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zaświadczenia lub oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, oraz informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784).”; 2) w art. 5 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875)”. Art. 5 W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114) wprowadza się następujące zmiany:[...] 3) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zaświadczenia lub oświadczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”.”; Art. 6. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 15 ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 8 pkt 1, przekazuje się za pośrednictwem Bazy danych o produktach	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		mogą odstąpić od podziału odpowiedzialności finansowej określonego w lit. a), pod warunkiem że: (i) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych na mocy unijnych aktów ustawodawczych, producenci produktów ponoszą co najmniej 80 % niezbędnych kosztów; (ii) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych w dniu 4 lipca 2018 r. lub po tej dacie z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych wyłącznie na mocy przepisów danego państwa członkowskiego, producenci produktów ponoszą co najmniej 80 % niezbędnych kosztów; (iii) w przypadku systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. z myślą o realizacji celów i zadań w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych wyłącznie na mocy przepisów danego państwa członkowskiego, producenci produktów ponoszą co najmniej 50 % niezbędnych kosztów, oraz pod warunkiem że pozostałe koszty ponoszą pierwotni wytwórcy odpadów lub dystrybutorzy. Odstępstwo to nie może być wykorzystane w celu obniżenia odsetka kosztów ponoszonych przez producentów produktów w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta ustanowionych przed dniem 4 lipca 2018 r. 5. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zapewnienia, by producenci produktów i organizacje realizujące w ich imieniu obowiązki wynikające z rozszerzonej odpowiedzialności producenta wypełniały te obowiązki, także w przypadku sprzedaży na odległość, oraz by środki finansowe były właściwie wykorzystywane, a wszystkie podmioty zaangażowane we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta przekazywały wiarygodne dane.			i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO.”; 3) w art. 76 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Zaświadczenia, oświadczenie oraz informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przekazuje się za pośrednictwem BDO.”;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		Jeżeli na terytorium danego państwa członkowskiego wiele organizacji realizuje w imieniu producentów produktów obowiązki wynikające z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, to zainteresowane państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ niezależny od prywatnych interesów lub organ publiczny do nadzoru realizacji obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Każde państwo członkowskie zezwala producentom produktów, którzy mają siedzibę w innym państwie członkowskim i wprowadzają produkty do obrotu na jego terytorium, na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę na jego terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do spraw wypełniania na jego terytorium obowiązków producenta w zakresie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W celu monitorowania i kontroli realizacji obowiązków producenta produktu wynikających z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, państwa członkowskie mogą określić wymogi, takie jak rejestracja, informowanie i sprawozdawczość, które osoba prawna lub fizyczna musi spełnić, aby zostać wyznaczona na upoważnionego przedstawiciela na ich terytorium. 6. Państwa członkowskie zapewniają regularny dialog pomiędzy odpowiednimi podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym producentami i dystrybutorami, prywatnymi lub publicznymi podmiotami gospodarującymi odpadami, władzami lokalnymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz, w stosownych przypadkach, podmiotami gospodarki społecznej, sieciami ponownego użycia i napraw oraz podmiotami zajmującymi się przygotowaniem do ponownego użycia. 7. Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, które zostały ustanowione przed dniem 4 lipca 2018 r., były zgodne z niniejszym artykułem do dnia 5 stycznia 2023 r.				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		8. Podawanie informacji do wiadomości publicznej na mocy niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla zachowania poufności szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi. (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38).”;				
24.	Art. 1 pkt 10	10) art. 9 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 9 Zapobieganie powstawaniu odpadów 1. Państwa członkowskie podejmują środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów. Środki te muszą co najmniej: a) promować i wspierać zrównoważone modele produkcji i konsumpcji; b) zachęcać do projektowania, wytwarzania i korzystania z produktów, które są zasobooszczędne, trwałe (w tym w znaczeniu żywotności i braku sztucznego skracania cyklu życia), nadające się do naprawy, ponownego użycia i modernizacji; c) być ukierunkowane na produkty zawierające surowce krytyczne w celu zapobiegania, aby materiały te stały się odpadami; d) zachęcać do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących naprawę i ponowne użycie, w szczególności w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych; e) wspierać, w stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla praw własności intelektualnej, dostępność części zamiennych, instrukcji obsługi, informacji technicznych lub innych narzędzi, sprzętu bądź oprogramowania pozwalającego na naprawę i ponowne użycie produktów bez szkody dla ich jakości i bezpieczeństwa; f) zmniejszać powstawanie odpadów w procesach związanych z	T	Art. 1 pkt 10, pkt 14 oraz pkt 15 lit. b, art. 4	10) w dziale II po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu: „Rozdział 2a Zapobieganie powstawaniu odpadów Art. 19a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów polega co najmniej na: 1) promowaniu i wspieraniu zrównoważonych modeli produkcji i konsumpcji; 2) zachęcaniu do projektowania, wytwarzania i korzystania z produktów, które są zasobooszczędne, trwałe, nadające się do naprawy, ponownego użycia i modernizacji oraz do nieskracania sztucznie cyklu życia produktów; 3) zachęcaniu do ponownego używania produktów i tworzenia systemów promujących ich naprawę i ponowne użycie, w szczególności w odniesieniu do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, tekstyliów, mebli, opakowań oraz materiałów i produktów budowlanych; 4) wspieraniu dostępności części zamiennych, instrukcji obsługi, informacji technicznych lub innych narzędzi, sprzętu lub oprogramowania pozwalających na naprawę i ponowne użycie produktów bez szkody dla ich jakości i bezpieczeństwa – jeżeli nie prowadzi to do naruszenia prawa własności intelektualnej; 5) zmniejszeniu powstawania odpadów w procesach związanych z produkcją przemysłową, wydobywaniem kopalin ze złóż i z wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik; 6) zmniejszeniu wytwarzania odpadów żywności w produkcji	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		produkcją przemysłową, wydobywaniem minerałów i wytwórczością oraz budową i rozbiórką, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych technik; g) zmniejszać wytwarzanie odpadów żywności w produkcji podstawowej, przetwórstwie i wytwórstwie, w sprzedaży detalicznej i innej dystrybucji żywności, w restauracjach i usługach gastronomicznych, jak również w gospodarstwach domowych jako wkład w realizację celu zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, polegającego na zmniejszeniu o połowę do 2030 r. globalnej ilości marnowanej żywności per capita w sprzedaży detalicznej i konsumpcji oraz zmniejszeniu strat żywnościowych w procesie produkcji i dystrybucji; h) zachęcać do dokonywania darowizn produktów spożywczych i do innych form redystrybucji żywności, przy czym przedkładać należy przeznaczenie jej dla ludzi nad wykorzystanie jako paszę dla zwierząt czy przetwarzanie na produkty niespożywcze; i) promować zmniejszanie zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach, bez uszczerbku dla zharmonizowanych wymogów prawnych określonych na poziomie unijnym w odniesieniu do tych materiałów i produktów, oraz zapewniać, by każdy dostawca wyrobu zdefiniowany w art. 3 pkt 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*), zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia przekazywał informacje Europejskiej Agencji Chemikaliów począwszy od dnia 5 stycznia 2021 r.; j) zmniejszyć powstawanie odpadów, w szczególności tych, które nie nadają się do przygotowania do ponownego użycia ani do recyklingu; k) identyfikować produkty będące głównymi źródłami zaśmiecania, w szczególności środowiska lądowego i morskiego, oraz podejmować odpowiednie działania w celu zapobiegania i zmniejszania ilości śmieci pochodzących z tych produktów. Jeżeli państwa członkowskie postanowią wypełnić to zobowiązanie			podstawowej, przetwórstwie i wytwarzaniu, w sprzedaży detalicznej i innej dystrybucji żywności, w usługach gastronomicznych oraz w gospodarstwach domowych;. 7) zachęcaniu do dokonywania darowizn produktów spożywczych i do innych form redystrybucji żywności, przy zachowaniu pierwszeństwa przeznaczenia dla ludzi przed wykorzystaniem jako paszy dla zwierząt czy przetwarzania na produkty niespożywcze; 8) promowaniu zmniejszania zawartości substancji niebezpiecznych w materiałach i produktach; 9) zmniejszaniu powstawania odpadów, w szczególności tych, które nie nadają się do przygotowania do ponownego użycia lub do recyklingu; 10) identyfikowaniu produktów będących głównymi źródłami zaśmiecania, w szczególności środowiska lądowego i morskiego, oraz podejmowaniu działań w celu zapobiegania i zmniejszania ilości odpadów pochodzących z tych produktów; 11) dążeniu do przeciwdziałania powstawaniu oraz przedostawaniu się odpadów do środowiska morskiego; 12) opracowaniu i wspieraniu kampanii informacyjnych podnoszących poziom świadomości na temat zapobiegania powstawaniu odpadów i zaśmiecania. 2. Przykłady środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów są określone w załączniku nr 5 do ustawy.”; 14) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu: „Art. 34a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się w szczególności na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów, zwanego dalej „KPZPO”. 2. Dla odpadów żywności opracowuje się program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. 3. KPZPO stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1. 4. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi część	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		poprzez wprowadzenie ograniczeń rynkowych, zapewnią, aby ograniczenia te były proporcjonalne i niedyskryminujące; l) dążyć do powstrzymania powstawania odpadów morskich jako wkład w realizację celu zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego zapobiegania i znacznego zmniejszenia wszelkiego rodzaju zanieczyszczeń środowiska morskiego; oraz m) opracować i wspierać kampanie informacyjne podnoszące poziom świadomości na temat zapobiegania powstawaniu odpadów i zaśmiecania.			KPZO.”; 15) w art. 35: [...] b) po ust. 1 dodaje ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. KPZO, oprócz działań wymienionych w art. 19a ust. 1, określa także: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów; 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów; 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, w szczególności dotyczące ilości wytwarzanych odpadów oraz pomiaru poziomów odpadów żywności; 4) informacje o wpływie instrumentów ekonomicznych i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy na zapobieganie powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne; 5) ocenę użyteczności środków określonych w załączniku nr 5 do ustawy lub innych stosowanych środków – jeżeli jest to konieczne; 6) określenie surowców krytycznych, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne; 7) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym działania zapobiegające temu, aby produkty zawierające surowce krytyczne nie stały się odpadami. 1b. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności obejmuje co najmniej: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					odpadów żywności, 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 4) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.”, Art. 4. W ustawie z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2289) wprowadza się następujące zmiany: 1) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu: „Art. 25a. Dostawca wyrobu w rozumieniu art. 3 pkt 33 rozporządzenia nr 1907/2006 przekazuje informacje Agencji zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia, wykorzystując format i narzędzie przygotowane w tym celu przez Agencję.”; 2) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu: „Art. 54a. Dostawca wyrobu, który wbrew art. 25a nie przekazuje Agencji informacji zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006, wykorzystując format i narzędzie przygotowane w tym celu przez tę Agencję, podlega karze grzywny.”.	
		2. Do dnia 5 stycznia 2020 r. Europejska Agencja Chemikaliów ustanawia bazę danych służącą przekazywaniu do niej informacji zgodnie z ust. 1 ppkt (i) oraz prowadzi ją. Europejska Agencja Chemikaliów zapewnia dostęp do tej bazy danych podmiotom zajmującym się przetwarzaniem odpadów. Na żądanie zapewnia ona także dostęp do tej bazy danych konsumentom.	N			
		3. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów. W tym celu wykorzystują odpowiednie jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w szczególności dotyczące ilości wytworzonych odpadów.	T	Art. 1 pkt 14, pkt 15 lit. b, pkt 18, pkt 30	14) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:	
		4. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie swoich			„Art. 34a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się w szczególności na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów, zwanego dalej „KPZPO”. 2. Dla odpadów żywności opracowuje się program zapobiegania	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		środków w zakresie ponownego użycia poprzez pomiar ponownego użycia na podstawie wspólnej metody ustanawianej w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 7, począwszy od pierwszego pełnego roku kalendarzowego po przyjęciu tego aktu wykonawczego. 5. Państwa członkowskie monitorują i oceniają wdrażanie swoich środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności poprzez pomiar poziomów odpadów żywności na podstawie metody ustanawianej aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 8, począwszy od pierwszego pełnego roku kalendarzowego po przyjęciu tego aktu delegowanego.			powstawaniu odpadów żywności. 3. KPZPO stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1. 4. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi część KPZPO.”;15) w art. 35: [...] b) po ust. 1 dodaje ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. KPZPO, oprócz działań wymienionych w art. 19a ust. 1, określa także: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów; 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów; 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, w szczególności dotyczące ilości wytwarzanych odpadów oraz pomiaru poziomów odpadów żywności; 4) informacje o wpływie instrumentów ekonomicznych i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy na zapobieganie powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne; 5) ocenę użyteczności środków określonych w załączniku nr 5 do ustawy lub innych stosowanych środków – jeżeli jest to konieczne; 6) określenie surowców krytycznych, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawania odpadów – jeżeli jest to konieczne; 7) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym działania zapobiegające temu, aby produkty zawierające surowce krytyczne nie stały się odpadami. 1b. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności obejmuje co najmniej:	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 4) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.”, 18) po art. 36 dodaje się art. 36a i art. 36b w brzmieniu: „Art. 36a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw zdrowia współpracują z ministrem właściwym do spraw klimatu przy opracowywaniu projektu KPZPO. 2. Minister właściwy do spraw klimatu, na rok przed przystąpieniem do opracowania projektu KPZPO, przekazuje ministrom, o których mowa w ust. 1, informację o zamiarze opracowania projektu KPZPO. 3. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, każdy w zakresie swojej właściwości, przygotowują i przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, informacje niezbędne do opracowania KPZPO, obejmujące w szczególności: 1) wskazanie celów; 2) wdrożone oraz proponowane działania; 3) rodzaj działań z podziałem na prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne; 4) sposób, koszty i potencjalne źródło finansowania wdrażania działań; 5) oczekiwane efekty działań;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					6) sposób monitorowania realizacji działań. 4. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, także informacje wykorzystane do ich przygotowania. 5. Minister właściwy do spraw klimatu uzgadnia z ministrami, o których mowa w ust. 1, sposób uwzględnienia uwag zgłoszonych w wyniku konsultacji publicznych i opiniowania do projektu KPZPO w zakresie informacji, o których mowa w ust. 3. Art. 36b. 1. Ministrowie, o których mowa w art. 36a ust. 1, oraz ministrowie realizujący zadania określone w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o: 1) stanie realizacji celów i działań określonych w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, wraz z oceną ich efektywności, 2) wartości wskaźników, o których mowa w art. 35 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b pkt 3, określonych w KPZPO – w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy. 2. Zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną ich efektywności w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy. 3. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, kierując się potrzebą ujednolicenia danych przekazywanych w tych informacjach.”; 30) w art. 75 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e oraz f w brzmieniu:	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					„[...] f) masie i rodzajach wytworzonych odpadów żywności;”;	
		6. Do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja przeanalizuje dane na temat odpadów żywności dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 37 ust. 3 w celu rozważenia wykonalności ustanowienia wyznaczenia unijnego celu w zakresie ograniczenia odpadów żywności do roku 2030 na podstawie danych przekazanych przez państwa członkowskie w oparciu o wspólną metodę ustanowioną na mocy ust. 8. W tym celu Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. 7. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia wskaźników do pomiaru ogólnych postępów we wdrażaniu środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, a do 31 marca 2019 r. przyjmie akt wykonawczy w celu ustanowienia wspólnej metody przekazywania informacji o ponownym użyciu produktów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.PL 14.6.2018 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 150/127 8. Do dnia 31 marca 2019 r. na podstawie wyników prac Unijnej Platformy ds. Strat i Marnotrawienia Żywności Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie wspólnej metody i minimalnych wymagań jakościowych dla jednolitego pomiaru poziomów odpadów żywności. 9. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeanalizuje dane na temat ponownego użycia dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 37 ust. 3, mając na uwadze rozważenie wykonalności środków zachęcających do ponownego użycia produktów, w tym wyznaczenia celów ilościowych. Komisja rozważy też wykonalność ustanowienia innych środków na rzecz zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym celów w zakresie redukcji ilości odpadów. W tym celu Komisja przedłoży	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. _____ (*) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1).”;				
25.	Art. 1 pkt 11	11) art. 10 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 10 Odzysk 1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by odpady były poddawane przygotowaniu do ponownego użycia, recyklingowi lub innym procesom odzysku zgodnie z art. 4 i 13. 2. Jeżeli jest to konieczne, aby spełnić wymogi ust. 1 i aby ułatwić lub udoskonalić przygotowanie do ponownego użycia, recykling i inne procesy odzysku, odpady są poddawane selektywnej zbiórce i nie są mieszane z innymi odpadami lub innymi materiałami o odmiennych właściwościach.	T		Wymóg selektywnej zbiórki został określony w art. 23 ustawy o odpadach oraz w art. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	
		3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na odstępstwa od ust. 2, jeżeli zostanie spełniony co najmniej jeden z poniższych warunków: a) łączne zbieranie pewnych rodzajów odpadów nie wpływa na możliwość poddania ich przygotowaniu do ponownego użycia, recyklingowi lub innym procesom odzysku zgodnie z art. 4, a uzyskiwany materiał wyjściowy z tych procesów ma jakość porównywalną do jakości uzyskiwanej poprzez selektywną zbiórkę;	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		b) selektywna zbiórka nie przynosi wyniku najlepszego dla środowiska, jeśli wziąć pod uwagę całkowity wpływ na środowisko gospodarowania odpowiednimi strumieniami odpadów; c) selektywna zbiórka nie jest technicznie wykonalna, jeśli wziąć pod uwagę dobre praktyki w zakresie zbierania odpadów; d) selektywna zbiórka pociągnęłaby za sobą nieproporcjonalnie wysokie koszty ekonomiczne, przy uwzględnieniu kosztów negatywnego wpływu zbierania i przetwarzania odpadów zmieszanych na środowisko i zdrowie ludzkie, możliwości poprawy efektywności zbierania i przetwarzania odpadów, dochodów ze sprzedaży surowców wtórnych oraz zastosowania zasady „zanieczyszczający płaci” i rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Państwa członkowskie dokonują regularnego przeglądu odstępstw na podstawie niniejszego ustępu uwzględniając dobre praktyki w zakresie selektywnej zbiórki oraz inne postępy w dziedzinie gospodarowania odpadami.				
		4. Państwa członkowskie przyjmują środki zapewniające, aby odpady selektywnie zebrane w celu przygotowania do ponownego użycia i w celu recyklingu zgodnie z art. 11 ust. 1 i art. 22 nie były spalane, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku operacji dalszego przetwarzania selektywnie zebranych odpadów, jeżeli spalanie daje w tym przypadku wynik najlepszy dla środowiska zgodnie z art. 4.	T	Art. 1 pkt 38 i pkt 40 lit. b	38) w art. 158 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Zakazuje się przekazywania do termicznego przekształcania odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu, z wyjątkiem odpadów powstających w wyniku dalszego przetwarzania odpadów selektywnie zebranych, jeżeli w tym przypadku termiczne przekształcanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska, zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami.”; 40) w art. 194 w ust. 1: [...] b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu: „8a) przekazywanie odpadów selektywnie zebranych w celu przygotowania ich do ponownego użycia lub recyklingu do termicznego	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					przekształcania, wbrew obowiązкови określönemu w art. 158 ust. 2a;”;	
		5. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia zgodności z ust. 1 niniejszego artykułu oraz do ułatwienia lub udoskonalenia odzysku, państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by przed odzyskiem lub podczas odzysku z odpadów niebezpiecznych usuwano niebezpieczne substancje, mieszaniny i składniki z myślą o przetworzeniu tych odpadów zgodnie z art. 4 i 13.	T	Art. 1 pkt 9	9) w art. 18 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia odzysku zgodnego z ust. 3 lub ułatwienia lub udoskonalenia tego odzysku, posiadacz odpadów, z wyjątkiem wytwórcy odpadów nieprowadzącego ich odzysku, przed odzyskiem lub podczas odzysku usuwa niebezpieczne substancje, mieszaniny i składniki z odpadów niebezpiecznych w celu zapewnienia przetworzenia tych odpadów zgodnie z art. 16 i art. 17 ust. 1.”;	
		6. Do dnia 31 grudnia 2021 r. państwa członkowskie przekażą Komisji sprawozdanie z wdrażania niniejszego artykułu w odniesieniu do odpadów komunalnych oraz bioodpadów, w tym dotyczące materiałowego i terytorialnego zakresu selektywnej zbiórki oraz odstępstw na podstawie ust. 3.”;	N			
26.	Art. 1 pkt 12 lit. a-b	12) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany: a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Przygotowanie do ponownego użycia i recykling”; b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	T		Odpowiednie przepisy znajdują się w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.	
27.		„1. Państwa członkowskie podejmują środki w celu promocji przygotowywania do ponownego użycia, zwłaszcza przez zachęcanie do tworzenia i wspierania sieci przygotowywania do ponownego użycia i napraw, przez ułatwianie im – jeżeli jest to zgodne z właściwym gospodarowaniem odpadami – dostępu do odpadów znajdujących się w systemach lub punktach zbierania i nadających się do przygotowania do ponownego użycia, ale nieprzeznaczonych do przygotowania do ponownego użycia przez te systemy lub punkty zbierania, oraz przez wspieranie wykorzystania instrumentów ekonomicznych, kryteriów udzielania zamówień, celów ilościowych lub innych środków. Państwa członkowskie podejmują środki w celu promocji wysokiej jakości recyklingu i w tym celu wprowadzają selektywną zbiórkę odpadów, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 i 3.				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		Z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 i 3 państwa członkowskie ustanowią selektywną zbiórkę przynajmniej papieru, metalu, tworzyw sztucznych i szkła, a od dnia 1 stycznia 2025 r. tekstyliów.				
		Państwa członkowskie podejmują środki w celu promocji selektywnej zbiórki, by umożliwić usuwanie substancji niebezpiecznych i bezpieczne postępowanie z nimi oraz ułatwić ponowne użycie oraz wysokiej jakości recykling przez selektywne usuwanie materiałów, a także by zapewnić ustanowienie systemów sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych przynajmniej dla drewna, frakcji mineralnych (beton, cegły, płytki i materiały ceramiczne, kamienie), metalu, szkła, tworzyw sztucznych i gipsu.”;	T	Art. 1 pkt 35 i 40	35) w dziale VII po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu: „Rozdział 6a Odpady budowlane i rozbiórkowe Art. 101a. 1. Odpady budowlane i rozbiórkowe zbiera się oraz odbiera selektywnie z podziałem co najmniej na: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne, w tym beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie. 2. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do gospodarstw domowych, punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz do odpadów budowlanych i rozbiórkowych, dla których nie ma obowiązku prowadzenia ewidencji odpadów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5. 3. Odpady budowlane i rozbiórkowe, które nie zostały zebrane i odebrane w sposób selektywny, podlegają sortowaniu co najmniej na: drewno, metale, szkło, tworzywa sztuczne, gips, odpady mineralne, w tym beton, cegła, płytki i materiały ceramiczne oraz kamienie.”; 40) w art. 194 w ust. 1: a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) nieprowadzenie selektywnego zbierania, odbierania i sortowania odpadów budowlanych i rozbiórkowych, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 101a;”,	
28.	Art. 1 pkt 12 lit. c	c) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany: (i) wprowadzenie otrzymuje brzmienie: „2. Aby zapewnić zgodność z celami niniejszej dyrektywy oraz przejść na europejską gospodarkę o obiegu zamkniętym o wysokim poziomie efektywnego wykorzystania zasobów, państwa członkowskie przyjmują środki służące do osiągnięcia następujących celów:”; (ii) dodaje się litery w brzmieniu:	T		Odpowiednie przepisy znajdują się w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		„c) do 2025 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 55%; d) do 2030 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 60 %; e) do 2035 r. przygotowanie do ponownego użycia i recykling odpadów komunalnych zostaną zwiększone wagowo do minimum 65%.”;				
29.	Art. 1 pkt 12 lit. d	d) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie: „3. Państwo członkowskie może przesunąć maksymalnie o pięć lat terminy osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 2 lit. c), d) i e), pod warunkiem że: a) według danych ze wspólnego kwestionariusza OECD i Eurostatu w tym państwie członkowskim przygotowywano do ponownego użycia i poddawano recyklingowi mniej niż 20% lub składowano więcej niż 60% odpadów komunalnych wytworzonych w 2013 r.; oraz b) najpóźniej 24 miesiące przed upływem odpowiedniego terminu określonego w ust. 2 lit. c), d) lub e), powiadomi Komisję, że zamierza przesunąć dany termin, i przedłoży plan wdrożenia zgodnie z załącznikiem IVb. 4. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrożenia przedłożonego zgodnie z ust. 3 lit. b), Komisja może wezwać państwo członkowskie do skorygowania go jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w załączniku IVb. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w terminie trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji. 5. W przypadku przesunięcia terminu osiągnięcia celów zgodnie z ust. 3 dane państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zwiększenia przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych:	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		a) do co najmniej 50% do 2025 r., w razie przesunięcia terminu osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 2 lit. c); b) do co najmniej 55% do 2030 r., w razie przesunięcia terminu osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 2 lit. d); PL 14.6.2018 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 150/129 c) do co najmniej 60% do 2035 r., w razie przesunięcia terminu osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 2 lit. e);”;				
30.	Art. 1 pkt 12 lit. e	e) dodaje się ustępy w brzmieniu: „6. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja rozważy wyznaczenie celów dotyczących przygotowywania do ponownego użycia i recyklingu odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz ich poszczególnych frakcji materiałowych, odpadów tekstylii, odpadów z handlu, odpadów przemysłowych innych niż niebezpieczne i innych strumieni odpadów, a także wyznaczenie celów dotyczących przygotowywania do ponownego użycia odpadów komunalnych i recyklingu bioodpadów komunalnych. W tym celu Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. 7. Do dnia 31 grudnia 2028 r. Komisja dokona przeglądu celu określonego w ust. 2 lit. e). W tym celu Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym. Komisja oceni technologię wspólnego przetwarzania umożliwiającą wbudowywanie minerałów w procesie współspalania odpadów komunalnych. Jeżeli przegląd ten pozwoli wskazać niezawodną metodę, Komisja rozważy możliwość zaliczenia tych minerałów na poczet celów dotyczących recyklingu.”;	N			
31.	Art. 1 pkt 13	13) dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 11a Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów 1. Aby obliczyć, czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i e)	T		Te przepisy zostaną transponowane w tekście projektowanego Rozporządzenia Ministra Klimatu w sprawie sposobu obliczania poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz warunki zaliczania masy odpadów komunalnych do masy odpadów	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte: a) państwa członkowskie obliczają masę odpadów komunalnych wytworzonych i przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym; b) masę odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia oblicza się jako masę produktów i składników produktów, które stały się odpadami komunalnymi oraz przeszły wszystkie niezbędne operacje sprawdzania, oczyszczania i naprawy umożliwiające ponowne użycie bez dalszego sortowania i przetwarzania wstępnego; c) masę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę odpadów, które – po przejściu wszystkich niezbędnych operacji sprawdzania, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie materiałów odpadowych, które nie są przedmiotem dalszego powtórnego przetwarzania, oraz zapewnienie wysokiej jakości recyklingu – wprowadzane są do procesu recyklingu, w którego wyniku materiały odpadowe są faktycznie powtórnie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje. 2. Do celów ust. 1 lit. c) masę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi mierzy się w momencie wprowadzenia do procesu recyklingu. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego masę odpadów komunalnych poddanych recyklingowi można mierzyć na wyjściu z dowolnej operacji sortowania, pod warunkiem że: a) odpady po operacji sortowania są następnie poddane recyklingowi; b) masa materiałów lub substancji usuwanych w dalszych operacjach poprzedzających operację recyklingu i niepoddawanych następnie recyklingowi nie jest zaliczana do masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi. 3. Państwa członkowskie tworzą skuteczny system kontroli jakości			przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi, kierując się koniecznością możliwości zweryfikowania ich osiągnięcia przez każdą gminę oraz przepisami Unii Europejskiej System kontroli jakości i możliwości śledzenia odpadów komunalnych, o którym mowa w art. 11a ust. 3, został już stworzony na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		i możliwości śledzenia odpadów komunalnych, aby zapewnić spełnienie warunków określonych w ust. 1 lit. c) i w ust. 2 niniejszego artykułu. Aby zapewnić wiarygodność i dokładność gromadzonych danych o odpadach poddanych recyklingowi, system ten może obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów lub średnie wskaźniki strat sortowanych odpadów dla różnych rodzajów odpadów oraz praktyk gospodarowania odpadami. Średnie wskaźniki strat stosuje się tylko wtedy, gdy nie można w inny sposób uzyskać wiarygodnych danych, i oblicza się je zgodnie z zasadami określonymi w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z ust. 10 niniejszego artykułu. 4. Na użytek obliczenia czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, ilość odpadów komunalnych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej można zaliczyć do odpadów poddanych recyklingowi, jeżeli w wyniku tej obróbki powstaje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy o podobnej ilości zawartości pochodzącej z recyklingu w stosunku do wsadu, i ma on być wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, państwa członkowskie mogą go zaliczyć jako poddany recyklingowi tylko wtedy, gdy to wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska. Od dnia 1 stycznia 2027 r. państwa członkowskie mogą zaliczać bioodpady komunalne poddawane obróbce tlenowej lub beztlenowej do odpadów poddanych recyklingowi tylko wtedy, gdy zostały selektywnie zebrane lub posegregowane u źródła zgodnie z art. 22. 5. Do celu obliczenia czy cele określone w art. 11 ust. 2 lit. c) i d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, ilość materiałów, które przestały być odpadami w wyniku działań wstępnych przed				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		ponownym przetworzeniem, można zaliczyć do materiałów poddanych recyklingowi, pod warunkiem że mają być następnie powtórnie przetworzone na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych. Jednakże na poczet realizacji celów recyklingu nie można zaliczać materiałów, które utraciły status odpadów, a mają być używane jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalone, użyte do wypełniania wyrobisk lub składowane. 6. Do celów obliczenia, czy cele ustanowione w art. 11 ust. 2 lit. c), d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 zostały osiągnięte, państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali wydzielonych po spaleniu odpadów komunalnych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają dane kryteria jakościowe określone w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 9 niniejszego artykułu. 7. Odpady przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub wypełniania wyrobisk w tym innym państwie członkowskim mogą być zaliczone na poczet realizacji celów określonych w art. 11 ust. 2 i 3 jedynie przez państwo członkowskie, w którym zostały zebrane. 8. Odpady wywiezione z Unii w celu przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu są zaliczane na poczet realizacji celów ustanowionych w art. 11 ust. 2 i 3 niniejszej dyrektywy przez państwo członkowskie, w którym je zebrano, jedynie w przypadku, gdy spełnione są wymogi określone w ust. 3 niniejszego artykułu oraz gdy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 eksporter może udowodnić, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami tego rozporządzenia, a przetwarzanie odpadów poza Unią odbyło się w warunkach zasadniczo równoważnych do wymogów właściwych przepisów unijnego prawa ochrony środowiska. 9. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu Komisja przyjmie do dnia 31 marca 2019 r.				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		akty wykonawcze określające zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych, w szczególności w odniesieniu do: a) wspólnej metody obliczania masy metali poddanych recyklingowi zgodnie z ust. 6, w tym kryteriów jakościowych dla metali pochodzących z recyklingu; oraz b) bioodpadów posegregowanych i poddanych recyklingowi u źródła. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2. 10. Do dnia 31 marca 2019 r. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie zasad obliczania, weryfikacji i zgłaszania masy materiałów lub substancji usuniętych po operacji sortowania i niepoddanych następnie recyklingowi, na podstawie średniego wskaźnika strat dla sortowanych odpadów.				
32.		Artykuł 11b Sprawozdanie dotyczące systemu wczesnego ostrzegania 1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, sporządza sprawozdania z postępów w osiąganiu celów określonych w art. 11 ust. 2 lit. c), d) i e) oraz w art. 11 ust. 3 najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych przepisach. 2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy: a) oszacowanie stopnia osiągnięcia celów przez każde państwo członkowskie; b) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami dla tych państw członkowskich; c) przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, mogące być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia celów.”;	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
33.	Art. 1 pkt 14	14) art. 12 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 12 Unieszkodliwianie 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach gdy nie zostaje przeprowadzony odzysk zgodnie z art. 10 ust. 1 odpady były poddawane bezpiecznym procesom unieszkodliwiania zgodnym z przepisami art. 13 dotyczącymi ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.	T		Odpowiednie przepisy zostały transponowane w ustawie o odpadach – art. 16 oraz 18.	
		2. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeprowadzi ocenę procesów unieszkodliwiania wymienionych w załączniku I, w szczególności w świetle art. 13, i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym, w celu uregulowania procesów unieszkodliwiania, w tym przez wprowadzenie ewentualnych ograniczeń, oraz rozważenia wprowadzenia celu dotyczącego redukcji unieszkodliwiania z myślą o zapewnieniu gospodarowania odpadami bezpiecznego dla środowiska.”;	N			
34.	Art. 1 pkt 15	15) art. 14 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 14 Koszty 1. Zgodnie z zasadą »zanieczyszczający płaci« koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, ponosi pierwotny wytwórca odpadów lub obecny lub poprzedni posiadacz odpadów. 2. Bez uszczerbku dla art. 8 i 8a państwa członkowskie mogą postanowić, że koszty gospodarowania odpadami mają być ponoszone częściowo lub w całości przez producenta produktu, z którego powstają odpady, oraz że dystrybutorzy tych produktów mogą częściowo ponosić te koszty.”;	T	art. 1 pkt 12	12) art. 22 otrzymuje brzmienie: „Art. 22. 1. Koszty gospodarowania odpadami, w tym koszty związane z niezbędną infrastrukturą i jej eksploatacją, są ponoszone przez pierwotnego wytwórcę odpadów lub przez obecnego lub poprzedniego posiadacza odpadów. 2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi określony w tych przepisach wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju. Do kosztów tych zalicza się koszty: 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w przepisach odrębnych, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów, a w	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					przypadku wprowadzenia systemu kaucyjnego – z nieodebranej kaucji; 2) informowania posiadaczy odpadów powstałych z produktów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach zbierania odpadów oraz o sposobach zapobiegania zaśmiecaniu; 3) gromadzenia danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu oraz zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów, a także sprawozdawczości w tym zakresie. [...]”	
35.	Art. 1 pkt 16	16) art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Jeżeli odpady niebezpieczne zmieszano niezgodnie z prawem, z naruszeniem niniejszego artykułu, państwa członkowskie, bez uszczerbku dla art. 36, zapewniają rozdzielenie odpadów, jeżeli jest to technicznie wykonalne i niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 13. Jeżeli rozdzielenie nie jest wymagane zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, państwa członkowskie zapewniają przetworzenie zmieszanych odpadów w zakładzie, któremu zgodnie z art. 23 wydano zezwolenie na przetwarzanie takich mieszanin.”;	T	art. 1 pkt 11	11) w art. 21: a) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „zmieszaniu” dodaje się wyrazy „niezgodnie z przepisami ust. 1 lub 2”, b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. W przypadku gdy proces rozdzielenia odpadów niebezpiecznych zmieszanych z innymi odpadami, substancjami, materiałami lub przedmiotami nie spełnia warunków określonych w ust. 3, przetworzenie zmieszanych odpadów następuje w instalacjach lub urządzeniach określonych w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.”;	
36.	Art. 1 pkt 17	17) art. 20 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 20 Odpady niebezpieczne wytwarzane w gospodarstwach domowych 1. Do dnia 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie wprowadzają selektywną zbiórkę odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych oraz zapewniają ich przetwarzanie zgodnie z art. 4 i 13 oraz zapewniają, aby nie zanieczyszczały one innych strumieni odpadów komunalnych. 2. Art. 17, 18, 19 i 35 nie mają zastosowania do odpadów zmieszanych wytwarzanych w gospodarstwach domowych. 3. Art. 19 i 35 nie mają zastosowania do odrębnych frakcji	T		Odpowiednie przepisy znajdują się w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - art. 3 ust. 2 pkt 6.	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych do czasu ich przejęcia w celu zebrania, unieszkodliwienia lub odzysku przez zakład lub przedsiębiorstwo, które uzyskało zezwolenie lub zostało zarejestrowane zgodnie z art. 23 lub 26. 4. Do dnia 5 stycznia 2020 r. Komisja opracuje wytyczne, by wesprzeć państwa członkowskie w prowadzeniu selektywnej zbiórki odpadów niebezpiecznych pochodzących z gospodarstw domowych oraz by im taką zbiórkę ułatwić.”;				
37.	Art. 1 pkt 18	18) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie: „a) oleje odpadowe były zbierane selektywnie, chyba że selektywna zbiórka nie jest technicznie wykonalna, z uwzględnieniem dobrych praktyk; b) przy przetwarzaniu olejów odpadowych pierwszeństwo miała regeneracja lub ewentualnie inne operacje recyklingu zapewniające wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska niż regeneracja, zgodnie z art. 4 i 13; c) oleje odpadowe o różnych właściwościach nie były ze sobą mieszane i by oleje odpadowe nie były mieszane z innymi odpadami lub substancjami, jeżeli takie mieszanie utrudnia ich regenerację lub inne operacje recyklingu zapewniające wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska niż regeneracja.”; b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „4. Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja przeanalizuje dane na temat olejów odpadowych dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 37 ust. 4, by rozważyć wykonalność przyjęcia środków dotyczących przetwarzania olejów odpadowych, w tym celów ilościowych dotyczących regeneracji olejów odpadowych oraz wszelkich dalszych środków wspierających regenerację olejów odpadowych. W tym celu Komisja przedłoży	T	art. 1 pkt 26 lit. b, pkt 33 i pkt 34	26) w art. 52: [...] b) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) wskazanie, czy jest prowadzona regeneracja olejów odpadowych lub inny recykling – w przypadku przetwarzania olejów odpadowych;”; 33) art. 90 otrzymuje brzmienie: „Art. 90. 1. Oleje odpadowe zbiera się selektywnie, o ile jest to technicznie wykonalne, z uwzględnieniem wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 2. 2. W przypadku gdy jest to technicznie wykonalne olejów odpadowych o różnych właściwościach nie miesza ze sobą ani z innymi odpadami lub substancjami, jeżeli takie mieszanie utrudnia ich regenerację lub inny recykling.”, 34) w art. 91 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Oleje odpadowe mogą być poddawane recyklingowi innemu niż regeneracja, jeżeli recykling ten zapewnia wynik całkowity równoważny lub korzystniejszy dla środowiska.”;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.”;				
38.	Art. 1 pkt 19	19) art. 22 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 22 Biodopady 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby najpóźniej od dnia 31 grudnia 2023 r. i z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 i 3 biodopady były segregowane i poddawane recyklingowi u źródła lub selektywnie zbierane i niemieszane z innymi rodzajami odpadów. Państwa członkowskie mogą zezwolić, by odpady o podobnych właściwościach biodegradacyjnych i możliwościach kompostowania, spełniające odpowiednie normy europejskie lub wszelkie równoważne normy krajowe dotyczące opakowań nadających się do kompostowania i biodegradacji, były zbierane razem z biodopadami. 2. Państwa członkowskie podejmują zgodnie z art. 4 i 13 środki mające na celu: a) zachęcanie do recyklingu, w tym kompostowania i fermentacji biodopadów, w sposób zapewniający wysoki poziom ochrony środowiska i którego materiał wyjściowy spełnia rygorystyczne normy jakości; b) zachęcanie do kompostowania domowego; oraz c) wspieranie stosowania materiałów powstałych z biodopadów.	T		Przepisy dotyczące selektywnej zbiórki biodopadów komunalnych znajdują się w przepisach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepisy dotyczące selektywnej zbiórki odpadów znajdują się w przepisach ustawy o odpadach.	
		3. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja wystąpi do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie europejskich norm jakości biodopadów wprowadzanych do procesów recyklingu organicznego, a także kompostu i materiału pofermentacyjnego, na podstawie najlepszych dostępnych praktyk.”;	N			
39.	Art. 1 pkt 20	20) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie minimalnych standardów technicznych dla czynności przetwarzania, w tym sortowania i recyklingu odpadów, wymagających zezwolenia na mocy art. 23, w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.”; b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 38a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie minimalnych standardów dla czynności wymagających rejestracji na mocy art. 26 lit. a) i b), w przypadkach gdy istnieją dowody, że takie standardy minimalne mogą przynieść korzyści w kategoriach ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska lub zapobiegania zakłóceniom rynku wewnętrznego.”;				
40.	Art. 1 pkt 21	21) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany: (i) lit. b) i c) otrzymują brzmienie: „b) istniejące główne instalacje unieszkodliwiania i odzysku odpadów, w tym wszelkie szczególne rozwiązania dotyczące olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych lub strumieni odpadów objętych szczegółowymi przepisami unijnymi; c) ocenę potrzeby zamknięcia istniejących obiektów gospodarowania odpadami i potrzeby stworzenia dodatkowej infrastruktury gospodarowania odpadami zgodnie z art. 16. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzenie oceny inwestycji i innych środków finansowych, w tym dla władz lokalnych, niezbędnych do zaspokojenia tych potrzeb. Ocenę tę włącza się do odpowiednich planów gospodarki odpadami lub do innych dokumentów strategicznych obejmujących całe terytorium	T	Art. 1 pkt 15 lit. a, c, pkt 17, pkt 19, pkt 20 i pkt 21	15) w art. 35: a) w ust. 1: – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) analizę aktualnego stanu gospodarki odpadami na obszarze, dla którego jest sporządzany plan, w tym: a) informacje o istniejących środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów i ocenę ich użyteczności, b) informacje o rodzajach odpadów, ich ilości i źródłach ich powstawania, c) informacje o rodzajach i ilości odpadów poddawanych poszczególnym procesom odzysku, również w instalacjach położonych poza terytorium kraju, d) informacje o rodzajach i ilości odpadów poddawanych poszczególnym procesom unieszkodliwiania, również w instalacjach położonych poza terytorium kraju,	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		danego państwa członkowskiego.”; (ii) dodaje się litery w brzmieniu: „ca) informacje o środkach służących osiągnięciu celów określonych w art. 5 ust. 3a dyrektywy 1999/31/WE lub w innych dokumentach strategicznych obejmujących całe terytorium danego państwa członkowskiego; cb) ocenę istniejących systemów zbierania odpadów, w tym materialnego i terytorialnego zakresu selektywnej zbiórki oraz środków służących poprawie jego funkcjonowania, a także wszelkich odstępstw przyznanych zgodnie z art. 10 ust. 3, oraz potrzeby stworzenia nowych systemów zbierania;”; (iii) dodaje się litery w brzmieniu: „f) środki na rzecz zwalczania wszelkich form zaśmiecania i zapobiegania im oraz uprzątnięcia wszystkich rodzajów odpadów; g) odpowiednie jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w tym dotyczące ilości wytworzonych odpadów i ich przetwarzania oraz odpadów komunalnych unieszkodliwianych lub poddawanych procesowi odzysku energii.”; b) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Plany gospodarki odpadami są zgodne z wymogami dotyczącymi planowania gospodarowania odpadami, określonymi w art. 14 dyrektywy 94/62/WE, celami określonymi w art. 11 ust. 2 i 3 niniejszej dyrektywy oraz z wymogami art. 5 dyrektywy 1999/31/WE, a do celów zapobiegania zaśmiecaniu – z wymogami określonymi w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE (*) i art. 11 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**). _____ (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str.			e) informacje o istniejących systemach gospodarowania odpadami, w tym zbierania odpadów, f) informacje o rodzajach, rozmieszczeniu i mocy przerobowej istniejących i istotnych dla systemu gospodarki odpadami instalacjach odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym o rozwiązaniach dotyczących olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów komunalnych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców najistotniejszych z ekonomicznego punktu widzenia, których dostawy są obciążone wysokim ryzykiem, zwanych dalej „surowcami krytycznymi”, lub innych strumieni odpadów, g) identyfikację problemów w zakresie gospodarki odpadami, w tym ocenę: – konieczności zamknięcia istniejących instalacji gospodarowania odpadami i potrzeby budowy dodatkowej infrastruktury gospodarowania odpadami zgodnie z zasadą bliskości oraz konieczności realizacji inwestycji w celu zaspokojenia istniejących potrzeb – jeżeli jest to uzasadnione, – istniejących systemów zbierania odpadów, w tym rodzajów odpadów objętych tymi systemami i terytorialnego zakresu selektywnego zbierania odpadów, środków służących poprawie funkcjonowania tych systemów oraz potrzeby stworzenia nowych systemów zbierania odpadów – uwzględniając – jeżeli to konieczne – podstawowe informacje związane z obszarem, dla którego jest sporządzany plan gospodarki odpadami, w szczególności położenie geograficzne, sytuację demograficzną, sytuację gospodarczą oraz warunki glebowe, hydrogeologiczne i hydrologiczne, mogące mieć wpływ na lokalizację instalacji gospodarowania odpadami, h) ocenę inwestycji i środków finansowych, w tym w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego, niezbędnych do zaspokojenia potrzeb, o których mowa w lit. g tiret pierwsze, i) informacje o środkach mających na celu przeciwdziałanie	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		19). (**) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000, str. 1).”;			umieszczaniu odpadów nadających się do poddania recyklingowi lub innemu odzyskowi, w szczególności odpadów komunalnych, na składowisku, z wyjątkiem odpadów, których składowanie zapewnia wynik najlepszy dla środowiska, j) informację o środkach na rzecz zwalczania zaśmiecania środowiska lądowego i morskiego oraz przeciwdziałania temu zaśmiecaniu i usuwaniu wszystkich rodzajów odpadów, k) jakościowe lub ilościowe wskaźniki i cele, w tym dotyczące ilości wytworzonych odpadów i ich przetwarzania oraz odpadów komunalnych unieszkodliwianych lub poddawanych procesowi odzysku energii;”, – pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) kierunki działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów oraz kształtowania systemu gospodarki odpadami, podejmowanych dla osiągnięcia celów, o których mowa w pkt 3, w tym: a) rozwiązania dotyczące olejów odpadowych, odpadów niebezpiecznych, odpadów komunalnych, odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych oraz innych strumieni odpadów, b) określenie polityki w zakresie gospodarki odpadami wraz z planowanymi technologiami i metodami jej realizacji lub polityki w zakresie postępowania z odpadami stwarzającymi problemy z ich zagospodarowaniem, w tym: – środki, jakie należy zastosować, aby udoskonalić z punktu widzenia ochrony środowiska przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inny niż recykling odzysk oraz unieszkodliwianie odpadów, – środki zachęcające do selektywnego zbierania bioodpadów w celu ich kompostowania, fermentacji lub przetwarzania w inny sposób, który zapewnia wysoki poziom ochrony środowiska, stosowania bezpiecznych dla środowiska materiałów wyprodukowanych z bioodpadów, przy zachowaniu wysokiego poziomu ochrony życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, c) informacje dotyczące kryteriów lokalizacji instalacji gospodarowania	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					odpadami oraz mocy przerobowych przyszłych instalacji unieszkodliwiania odpadów lub istotnych dla systemu gospodarki odpadami instalacji odzysku – jeżeli jest to konieczne;”, – w pkt 5 po wyrazie „finansowania” dodaje się wyrazy „oraz przewidywane koszty”, – po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) ocenę, w jaki sposób plan wspiera działania zmierzające do osiągnięcia celów i spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami;”, [...] c) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. Organy administracji publicznej opracowują plany gospodarki odpadami, które wspierają działania zmierzające do osiągnięcia celów i spełnienia wymagań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami, w szczególności opakowań i odpadów opakowaniowych, składowania odpadów i zapobiegania zaśmiecaniu.”, 17) w art. 36 w ust. 1 po wyrazie „wodnej” dodaje się wyrazy „oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej”; 19) w art. 37: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Aktualizacja polega na zmianie planu gospodarki odpadami co najmniej w zakresie wskazanym w art. 35 ust. 1, 3 i 4 i art. 35a ust. 1 i 2 albo na uchwaleniu nowego planu gospodarki odpadami. 1b. Plany gospodarki odpadami mogą być zmieniane między aktualizacjami w zakresie innym niż wskazany w ust. 1a.”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przepisy art. 36 i art. 36a stosuje się odpowiednio do aktualizacji planów gospodarki odpadami, o której mowa w ust. 1, oraz do zmian planów gospodarki odpadami, o których mowa w ust. 1b.”,	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Sześcioletni okres obowiązywania planu gospodarki odpadami liczy się od dnia uchwalenia ostatniej aktualizacji, o której mowa w ust. 1.”; 20) w art. 39 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Właściwi ministrowie realizujący zadania określone w krajowym planie gospodarki odpadami przygotowują, każdy w zakresie swojej właściwości, i przedkładają ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację dotyczącą realizacji tych zadań, według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy, w terminie 9 miesięcy od dnia upływu okresu sprawozdawczego. 2b. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o której mowa w ust. 2a, kierując się potrzebą ujednolicenia sposobu przygotowania informacji oraz przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami.”; 21) art. 40 otrzymuje brzmienie: „Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób i formę sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzór planu inwestycyjnego, kierując się potrzebą ujednolicenia sposobu przygotowywania wojewódzkich planów gospodarki odpadami wraz z planami inwestycyjnymi, a także przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami. 2. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, sposób i formę jego sporządzania oraz wzór tego sprawozdania, kierując się potrzebą ujednolicenia sposobu przygotowywania sprawozdań z realizacji tych planów oraz przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami.”;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
41.	Art. 1 pkt 22 (dotyczy art. 29)	22) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie opracowują programy zapobiegania powstawaniu odpadów określające przynajmniej środki zapobiegania powstawaniu odpadów określone w art. 9 ust. 1, zgodnie z art. 1 i 4. Programy te włącza się do planów gospodarki odpadami, wymaganych na mocy art. 28, albo – w stosownych przypadkach – do innych programów dotyczących polityki ochrony środowiska, lub funkcjonują one jako odrębne programy. Jeżeli taki program włączono do planu gospodarki odpadami lub do tych innych programów, cele i środki dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów muszą być wyraźnie wskazane.”; b) w ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „2. Opracowując takie programy, państwa członkowskie w stosownych przypadkach opisują wkład instrumentów i środków wymienionych w załączniku IVa w zapobieganiu powstawaniu odpadów i oceniają użyteczność przykładowych środków wskazanych w załączniku IV lub innych stosownych środków. W programach należy również opisać istniejące środki zapobiegania powstawaniu odpadów oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów.”; c) dodaje się ustęp w brzmieniu: „2a. Państwa członkowskie przyjmują specjalne programy zapobiegania powstawaniu odpadów żywności w swoich programach zapobiegania powstawaniu odpadów.”; d) uchyla się ust. 3 i 4;	T	Art. 1 pkt 14, pkt 15 lit. b, pkt 18.	14) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu: „Art. 34a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się w szczególności na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów, zwanego dalej „KPZPO”. 2. Dla odpadów żywności opracowuje się program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. 3. KPZPO stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1. 4. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi część KPZPO.”; 15) w art. 35: [...] b) po ust. 1 dodaje ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. KPZPO, oprócz działań wymienionych w art. 19a ust. 1, określa także: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów; 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów; 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, w szczególności dotyczące ilości wytwarzanych odpadów oraz pomiaru poziomów odpadów żywności; 4) informacje o wpływie instrumentów ekonomicznych i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy na zapobieganie powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne; 5) ocenę użyteczności środków określonych w załączniku nr 5 do ustawy lub innych stosowanych środków – jeżeli jest to konieczne; 6) określenie surowców krytycznych, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawania odpadów	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					– jeżeli jest to konieczne; 7) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym działania zapobiegające temu, aby produkty zawierające surowce krytyczne nie stały się odpadami. 1b. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności obejmuje co najmniej: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 4) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.”, 18) po art. 36 dodaje się art. 36a i art. 36b w brzmieniu: „Art. 36a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw zdrowia współpracują z ministrem właściwym do spraw klimatu przy opracowywaniu projektu KPZPO. 2. Minister właściwy do spraw klimatu, na rok przed przystąpieniem do opracowania projektu KPZPO, przekazuje ministrom, o których mowa w ust. 1, informację o zamiarze opracowania projektu KPZPO. 3. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, każdy w zakresie swojej właściwości, przygotowują i przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, informacje niezbędne do	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					opracowania KPZPO, obejmujące w szczególności: 1) wskazanie celów; 2) wdrożone oraz proponowane działania; 3) rodzaj działań z podziałem na prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne i kontrolne; 4) sposób, koszty i potencjalne źródło finansowania wdrażania działań; 5) oczekiwane efekty działań; 6) sposób monitorowania realizacji działań. 4. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, także informacje wykorzystane do ich przygotowania. 5. Minister właściwy do spraw klimatu uzgadnia z ministrami, o których mowa w ust. 1, sposób uwzględnienia uwag zgłoszonych w wyniku konsultacji publicznych i opiniowania do projektu KPZPO w zakresie informacji, o których mowa w ust. 3. Art. 36b. 1. Ministrowie, o których mowa w art. 36a ust. 1, oraz ministrowie realizujący zadania określone w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o: 1) stanie realizacji celów i działań określonych w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, wraz z oceną ich efektywności, 2) wartości wskaźników, o których mowa w art. 35 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b pkt 3, określonych w KPZPO – w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy. 2. Zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną ich efektywności w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy. 3. Minister właściwy do spraw klimatu może określić, w drodze	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					rozporządzenia, wzór informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, kierując się potrzebą ujednolicenia danych przekazywanych w tych informacjach.”;	
42.	Art. 1 pkt 23	23) art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Europejska Agencja Ochrony Środowiska co dwa lata publikuje sprawozdanie zawierające przegląd postępów poczynionych w realizacji i wdrażaniu programów zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym ocenę postępów w zapobieganiu powstawaniu odpadów w poszczególnych państwach członkowskich i w Unii jako całości, a także w oddzielaniu wytwarzania odpadów od wzrostu gospodarczego i w przechodzeniu na gospodarkę o obiegu zamkniętym.”;	N			
43.	Art. 1 pkt 24	24) art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia formatu zawiadomienia o przyjęciu i istotnych zmianach planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2.”;	N			
44.	Art. 1 pkt 25	25) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zakłady i przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 23 ust. 1, wytwórcy odpadów niebezpiecznych oraz zakłady i przedsiębiorstwa, które zawodowo zajmują się zbieraniem lub transportem odpadów niebezpiecznych lub funkcjonują jako dealerzy i brokerzy odpadów niebezpiecznych, prowadzą w porządku chronologicznym ewidencję: a) ilości, charakteru, miejsca pochodzenia tych odpadów oraz ilości produktów i materiałów powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innych procesów odzysku; oraz b) w odpowiednich przypadkach, miejsca przeznaczenia, częstotliwości zbierania, sposobu transportu oraz przewidywanej	T	art. 1 pkt 28, pkt 30 i pkt 41, Art. 2 pkt 10 lit. b	28) w art. 67 w ust. 3 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu: „12) masę oraz rodzaj produktów i materiałów, powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego odzysk.”; 30) w art. 75 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e oraz f w brzmieniu: „e) masie i rodzaju produktów i materiałów, powstałych w wyniku przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub innego odzysku – w przypadku posiadacza odpadów prowadzącego odzysk, , [...]”	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		metody przetwarzania odpadów. Udostępniają one te dane właściwym organom za pośrednictwem elektronicznego rejestru lub rejestrów, które mają być ustanowione zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.”;			41) w art. 251: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W latach 2016–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw klimatu będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:”, – pkt 7–10 otrzymują brzmienie: „7) 2022 r. – 2937 tys. zł; 8) 2023 r. – 2932 tys. zł; 9) 2024 r. – 2932 tys. zł; 10) 2025 r. – 2932 tys. zł;”, – dodaje się pkt 11–15 w brzmieniu: „11) 2026 r. – 2932 tys. zł; 12) 2027 r. – 2932 tys. zł; 13) 2028 r. – 2932 tys. zł; 14) 2029 r. – 2932 tys. zł; 15) 2030 r. – 2932 tys. zł.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw gospodarki będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w: „1) 2021 r. – 0 tys. zł; 2) 2022 r. – 245 tys. zł; 3) 2023 r. – 244 tys. zł; 4) 2024 r. – 244 tys. zł; 5) 2025 r. – 244 tys. zł; 6) 2026 r. – 244 tys. zł; 7) 2027 r. – 244 tys. zł;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					8) 2028 r. – 244 tys. zł; 9) 2029 r. – 244 tys. zł; 10) 2030 r. – 244 tys. zł. 1b. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w: 1) 2021 r. – 0 tys. zł; 2) 2022 r. – 122 tys. zł; 3) 2023 r. – 122 tys. zł; 4) 2024 r. – 122 tys. zł; 5) 2025 r. – 122 tys. zł; 6) 2026 r. – 122 tys. zł; 7) 2027 r. – 122 tys. zł; 8) 2028 r. – 122 tys. zł; 9) 2029 r. – 122 tys. zł; 10) 2030 r. – 122 tys. zł.”, c) dodaje się ust. 8–11 w brzmieniu: „8. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1a, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 9. 9. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw gospodarki obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki, w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków. 10. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1b, oraz w razie	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					potrzeby wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 11. 11. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.”; 10) w art. 9q: b) w ust. 5 po wyrazach „marszałkowi województwa” dodaje się wyrazy „oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska”;	
				Art. 2 pkt 8 lit b, pkt 10 lit a, pkt 11 lit. a	8) w art. 9na w ust. 3 w pkt 3: [...] b) lit. d otrzymuje brzmienie: „d) produktów przyjętych do ponownego użycia i naprawy.”; 10) w art. 9q: a) w ust. 3: – po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy;”, – w pkt 5 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu: „d) składowania;”, 11) w art. 9s w ust. 3: a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) informacje o masie produktów przyjętych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych do ponownego użycia oraz naprawy;”,	
		b) dodaje się ustępy w brzmieniu: „4. Państwa członkowskie tworzą elektroniczny rejestr lub	T	Art. 1 pkt 41 Art. 2 pkt 10	(odpowiednie przepisy znajdują się w ustawie o odpadach – art. 49, rt. 79 i art. 84)	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		skoordynowane rejestry w celu ewidencji danych dotyczących odpadów niebezpiecznych, o których mowa w ust. 1, obejmujące swym zakresem całe terytorium geograficzne danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie mogą utworzyć takie rejestry dla innych strumieni odpadów, w szczególności dla strumieni odpadów, dla których cele ustanowione są w aktach ustawodawczych Unii. Państwa członkowskie wykorzystują dane dotyczące odpadów zgłoszone przez zakłady przemysłowe w Europejskim Rejestrze Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*). _____ (*) Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).”;		lit. b	41) w art. 251: a) w ust. 1: – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W latach 2016–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw klimatu będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:”, – pkt 7–10 otrzymują brzmienie: „7) 2022 r. – 2937 tys. zł; 8) 2023 r. – 2932 tys. zł; 9) 2024 r. – 2932 tys. zł; 10) 2025 r. – 2932 tys. zł.”, – dodaje się pkt 11–15 w brzmieniu: „11) 2026 r. – 2932 tys. zł; 12) 2027 r. – 2932 tys. zł; 13) 2028 r. – 2932 tys. zł; 14) 2029 r. – 2932 tys. zł; 15) 2030 r. – 2932 tys. zł.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw gospodarki będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w: „1) 2021 r. – 0 tys. zł; 2) 2022 r. – 245 tys. zł; 3) 2023 r. – 244 tys. zł; 4) 2024 r. – 244 tys. zł; 5) 2025 r. – 244 tys. zł; 6) 2026 r. – 244 tys. zł; 7) 2027 r. – 244 tys. zł;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					8) 2028 r. – 244 tys. zł; 9) 2029 r. – 244 tys. zł; 10) 2030 r. – 244 tys. zł. 1b. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w: 1) 2021 r. – 0 tys. zł; 2) 2022 r. – 122 tys. zł; 3) 2023 r. – 122 tys. zł; 4) 2024 r. – 122 tys. zł; 5) 2025 r. – 122 tys. zł; 6) 2026 r. – 122 tys. zł; 7) 2027 r. – 122 tys. zł; 8) 2028 r. – 122 tys. zł; 9) 2029 r. – 122 tys. zł; 10) 2030 r. – 122 tys. zł.”, c) dodaje się ust. 8–11 w brzmieniu: „8. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1a, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 9. 9. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw gospodarki obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki, w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków. 10. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1b, oraz w razie	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					potrzeby wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 11. 11. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.”; 10) w art. 9q: b) w ust. 5 po wyrazach „marszałkowi województwa” dodaje się wyrazy „oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska”;	
		5. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia minimalnych warunków prowadzenia takich rejestrów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 39 ust. 2.	N			
45.	Art. 1 pkt 26	26) art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki zakazujące porzucania odpadów, wyrzucania ich w miejscach niedozwolonych lub niekontrolowanego gospodarowania nimi, w tym zaśmiecania.”;	T		Odpowiednie przepisy są transponowane w obowiązujących przepisach: Ustawa o odpadach: art. 26, art. 26a, art. 27 ust. 1–3b, 4–9, art. 29a ust. 1 oraz art. 175; Kodeks wykroczeń art. 154 § 2; Kodeks karny art. 183.	
46.	Art. 1 pkt 27	27) art. 37 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 37 Sprawozdawczość 1. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 11 ust. 2 lit. a)–e) oraz art. 11 ust. 3 za każdy rok kalendarzowy. Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną, w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu. Pierwszy okres sprawozdawczy rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu. 2. Do celów sprawdzenia zgodności z art. 11 ust. 2 lit. b) państwa członkowskie zgłaszają ilość odpadów wykorzystanych do wypełniania wyrobisk i w innych operacjach odzysku materiałów oddzielnie od ilości odpadów przygotowanych do ponownego użycia lub poddanych recyklingowi. Państwa członkowskie zgłaszają ponowne przetwarzanie odpadów na materiały, które mają być wykorzystane do wypełniania wyrobisk jako wypełnianie wyrobisk. Do celów sprawdzenia zgodności z art. 11 ust. 2 lit. c)–e) i art. 11 ust. 3 państwa członkowskie zgłaszają ilość odpadów przygotowanych do ponownego użycia oddzielnie od ilości odpadów poddanych recyklingowi. 3. Państwa członkowskie co roku zgłaszają Komisji dane dotyczące wdrażania art. 9 ust. 4 i 5. Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu. Pierwszy okres sprawozdawczy rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu. 4. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji za każdy rok kalendarzowy dane o mineralnych lub syntetycznych olejach smarowych lub przemysłowych wprowadzanych do obrotu oraz o zebranych selektywnie i przetworzonych olejach odpadowych. Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, dla którego dane zostały zebrane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7. Pierwszy okres sprawozdawczy rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 7. 5. Do danych zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości oraz sprawozdanie na temat środków podjętych zgodnie z art. 11a ust. 3 i 8, w stosownych przypadkach zawierające szczegółowe informacje o średnich wskaźnikach strat. Informacje te są zgłaszane w formacie zgłaszania danych określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu. 6. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to obejmuje ocenę organizacji gromadzenia danych, źródeł danych i metodyki stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata. 7. Do dnia 31 marca 2019 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze ustanawiające format zgłaszania danych, o których mowa w ust. 1, 3, 4a i 5 niniejszego artykułu. Do celów składania sprawozdań z wykonania art. 11 ust. 2 lit. a) i b) państwa członkowskie stosują format określony w decyzji wykonawczej Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. ustanawiającej kwestionariusz na potrzeby sprawozdań państw członkowskich z wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów. Do celów składania sprawozdań dotyczących odpadów żywności przy opracowywaniu formatu zgłaszania danych uwzględnia się metodologię opracowaną zgodnie z art. 9 ust. 8. Te				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 39 ust. 2 niniejszej dyrektywy.”;				
47.	Art. 1 pkt 28	28) art. 38 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 38 Wymiana informacji i najlepszych praktyk, interpretacja i dostosowanie do postępu technicznego 1. Komisja organizuje regularną wymianę informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, w tym, w stosownych przypadkach, z udziałem organów regionalnych i lokalnych, dotyczącą praktycznego wdrażania i egzekwowania wymogów niniejszej dyrektywy, w tym: a) stosowania zasad obliczania określonych w art. 11a oraz opracowywania środków i systemów śledzenia strumieni odpadów komunalnych od sortowania do recyklingu; b) odpowiedniego zarządzania, egzekwowania i współpracy transgranicznej; c) innowacji w dziedzinie gospodarowania odpadami; d) krajowych kryteriów dotyczących produktu ubocznego oraz zniesienia statusu odpadu, o których mowa w art. 5 ust. 3 i w art. 6 ust. 3 i 4, z wykorzystaniem ogólnounijnego rejestru elektronicznego, który ma zostać utworzony przez Komisję; e) instrumentów ekonomicznych i innych środków stosowanych zgodnie z art. 4 ust. 3, aby wspierać osiągnięcie celów określonych w tym artykule; f) środków określonych w art. 8 ust. 1 i 2; g) zapobiegania powstawaniu odpadów i tworzenia systemów sprzyjających ponownemu użyciu i wydłużaniu okresu żywotności; h) wdrażania obowiązków dotyczących selektywnej zbiórki; i) instrumentów i zachęt do osiągania celów określonych w art. 11 ust. 2 lit. c), d) i e); Komisja podaje do wiadomości publicznej wyniki tej wymiany	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		informacji i najlepszych praktyk. 2. Komisja może opracować wytyczne dotyczące interpretacji wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, w tym definicji odpadów, zapobiegania, ponownego użycia, przygotowania do ponownego użycia, odzysku, recyklingu i unieszkodliwiania, oraz dotyczące stosowania zasad obliczania określonych w art. 11a. Komisja opracowuje wytyczne dotyczące definicji odpadów komunalnych i wypełniania wyrobisk. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a zmieniających niniejszą dyrektywę poprzez określenie stosowania wzoru dla spalarni, o którym mowa w załączniku II pkt R1. Można uwzględnić lokalne warunki klimatyczne, jak np. bardzo niskie temperatury i zapotrzebowanie na energię ciepłą, o ile mają one wpływ na ilość energii, która może zostać technicznie wykorzystana lub wyprodukowana w postaci energii elektrycznej, ciepłej, chłodniczej lub pary technologicznej. Można również uwzględnić lokalne warunki regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i terytoriów, o których mowa w art. 25 Aktu o przystąpieniu z 1985 r. 3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 38a w celu zmiany załączników IV i V w świetle postępu naukowego i technicznego.”;				
48.	Art. 1 pkt 29	29) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 38a Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 8, art. 11a ust. 10, art. 27 ust. 1 i 4,	N			

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		art. 38 ust. 2 i 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 4 lipca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 8, art. 11a ust. 10, art. 27 ust. 1 i 4, art. 38 ust. 2 i 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*9). 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 8, art. 11a ust. 10, art. 27 ust. 1 i 4 i art. 38 ust. 2 i 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu				

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		Europejskiego lub Rady. (*9) Dz. Urz. UE L 123 z 12.05.2016, str. 1.”;”				
49.	Art. 1 pkt 30	30) art. 39 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 39 Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*10). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011. (*10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz. Urz. UE L 55 z 28.02.2011, str. 13).”;”	N			
50.	Art. 1 pkt 31	31) w załączniku II procesy R 3, R 4 i R 5 otrzymują brzmienie: „R 3 Recykling/odzysk substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne biologiczne procesy przekształcania) (*11) R 4 Recykling/odzysk metali i związków metali (*12) R 5 Recykling/odzysk innych materiałów nieorganicznych (*13) (*11) W tym przygotowanie do ponownego użycia, zgazowanie i piroliza z wykorzystaniem tych składników jako odczynników chemicznych oraz odzysk materii organicznej polegający na wypełnianiu wyrobisk.” (*12) W tym przygotowywanie do ponownego użycia.” (*13) W tym przygotowanie do ponownego użycia, recykling	T	Art. 1 pkt 42	42) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej ustawy;	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		nieorganicznych materiałów budowlanych, odzysk materiałów nieorganicznych polegający na wypełnianiu wyrobisk i oczyszczanie gleby prowadzące do jej odzysku.”;”				
51.	Art. 1 pkt 32	32) tekst zawarty w załączniku do niniejszej dyrektywy dodaje się jako załączniki IVa i IVb.	N			
52.	Art. 2	Artykuł 2 Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 5 lipca 2020 r. Niezwłocznie powiadamiają one o tym Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.	N			
53.	Art. 3	Artykuł 3 Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
54.	Art. 4	Artykuł 4 Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			
55.	Załącznik	ZAŁĄCZNIK Dodaje się załączniki: ZAŁĄCZNIK IVa PRZYKŁADY INSTRUMENTÓW EKONOMICZNYCH I INNYCH	T	Art. 1 pkt 14 i 15 lit. b Załącznik nr 2	14) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu: „Art. 34a. 1. Zapobieganie powstawaniu odpadów prowadzi się w szczególności na podstawie Krajowego programu zapobiegania powstawaniu odpadów, zwanego dalej „KPZPO”.	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
		ŚRODKÓW ZACHĘCAJĄCYCH DO STOSOWANIA HIERARCHII POSTĘPOWANIA Z ODPADAMI, O KTÓREJ MOWA W ART. 4 UST. 3 (1)			2. Dla odpadów żywności opracowuje się program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności. 3. KPZPO stanowi załącznik do krajowego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 36 ust. 1. 4. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności stanowi część KPZPO.”; 15) w art. 35: [...] b) po ust. 1 dodaje ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. KPZPO, oprócz działań wymienionych w art. 19a ust. 1, określa także: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów; 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, oraz ich wkład w zapobieganie powstawaniu odpadów; 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, z wyodrębnieniem ponownego użycia, w szczególności dotyczące ilości wytwarzanych odpadów oraz pomiaru poziomów odpadów żywności; 4) informacje o wpływie instrumentów ekonomicznych i innych środków określonych w załączniku nr 4a do ustawy na zapobieganie powstawaniu odpadów – jeżeli jest to konieczne; 5) ocenę użyteczności środków określonych w załączniku nr 5 do ustawy lub innych stosowanych środków – jeżeli jest to konieczne; 6) określenie surowców krytycznych, które są istotne przy podejmowaniu działań w zakresie zapobiegania powstawania odpadów – jeżeli jest to konieczne; 7) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym działania zapobiegające temu, aby produkty zawierające surowce krytyczne nie stały się odpadami. 1b. Program zapobiegania powstawaniu odpadów żywności obejmuje co	

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
					najmniej: 1) cele dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów żywności, 2) opis istniejących środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 3) wskaźniki jakościowe lub ilościowe w celu monitorowania i oceny wdrażania środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów żywności, 4) działania rekomendowane do realizacji w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów żywności.”, Załącznik nr 2 (Dodaje się załącznik nr 4a do ustawy o odpadach) Przykładowe instrumenty ekonomiczne i inne środki, które mają zachęcać do stosowania hierarchii sposobów postępowania z odpadami	
		Załącznik IVb PLAN WDRAŻANIA PRZEDKŁADANY ZGODNIE Z ART. 11 UST. 3	N			

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2021 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU			Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw		
TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH			DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych		
Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu dyrektywy	Konieczność wdrożenia (T/N)	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisów projektu ustawy
1	Art. 1 pkt 1	2. W tym celu niniejsza dyrektywa ustanawia środki zmierzające w pierwszym rzędzie do zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz, w ramach dodatkowych zasad podstawowych, do ponownego użycia opakowań, recyklingu oraz innych form odzysku odpadów opakowaniowych, a co za tym idzie, ograniczenia ostatecznego unieszkodliwiania takich odpadów, aby przyczynić się do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym.	N		
2	Art. 1 pkt 2 lit. a	Uchyła się akapit: We właściwych przypadkach Komisja bada i w razie konieczności poddaje przeglądowi ilustrujące przykłady dotyczące definicji opakowania podane w załączniku I. W pierwszej kolejności bada się następujące wyroby: opakowania nośników CD oraz wideo, doniczki kwiatowe, tuby oraz cylindry, wokół których jest nawijany giętki materiał, samoprzyczepny papier opakowaniowy oraz papier opakowaniowy. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z	N		

		kontrolą, o której mowa w art. 21 ust. 3;			
3	Art. 1 pkt 2 lit. b	2) odpady opakowaniowe« oznaczają wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe objęte definicją odpadów zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE, z wyjątkiem pozostałości powstających w procesie produkcji;	T	Art. 5 pkt 4 lit. d	4) w art. 8: [...] d) pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to opakowania lub materiały opakowaniowe, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem pozostałości powstających w procesie produkcji;”
4	Art. 1 pkt 2 lit. c	2a) opakowanie wielokrotnego użytku« oznacza opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone;	T	Art. 5 pkt 4 lit. e	4) w art. 8: [...] e) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie: „9) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację przez powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone; opakowanie to staje się odpadem opakowaniowym gdy przestaje być opakowaniem wielokrotnego użytku;[...]”
5	Art. 1 pkt 2 lit. c	2b) opakowanie wielomateriałowe« oznacza opakowanie składające się z co najmniej dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, składającą się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej, którą napełnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;	T	Art. 5 pkt 4 lit. e	4) w art. 8: [...] e) pkt 9 i 10 otrzymują brzmienie: [...] 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch warstw różnych materiałów, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą jedną integralną całość, która składa się z pojemnika wewnętrznego i obudowy zewnętrznej oraz którą napełnia się, przechowuje, transportuje i opróżnia w takiej formie;”
6	Art. 1 pkt 2 lit. c	2c) stosuje się definicje odpadów, gospodarowania odpadami, »zbierania, selektywnej zbiórki, zapobiegania, ponownego użycia, przetwarzania, odzysku, recyklingu, unieszkodliwiania i systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zawarte w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE.	N		Definicje znajdują się w art. 3 aktualnie obowiązującej ustawy o odpadach. W odniesieniu do definicji zmienianych oraz definicji systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zostaną one również wprowadzone w projekcie w art. 3 ustawy o odpadach. W ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (art. 2 ust. 1) znajduje się odesłanie do ustawy o odpadach
7	Art. 1 pkt 2 lit. d	W art. 3 uchyla się pkt 3, 4 i 6-10	N		

8	Art. 1 pkt 2 lit. d	W art. 3 uchyla się pkt 5	T	Art. 5 pkt 4 lit. h	4) w art. 8: [...] h) uchyla się pkt 21;
9	Art. 1 pkt 3 lit. a	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby oprócz środków podejmowanych zgodnie z art. 9 zostały wdrożone inne środki zapobiegawcze w celu zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych i zminimalizowania wpływu opakowań na środowisko. Takie inne środki zapobiegawcze mogą składać się z programów krajowych, zachęt w ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta w celu zminimalizowania wpływu opakowań na środowisko lub podobnych działań podejmowanych, w stosownych przypadkach, w konsultacji z podmiotami gospodarczymi oraz organizacjami konsumentów i organizacjami zajmującymi się ochroną środowiska, mających na celu skupianie i wykorzystywanie licznych inicjatyw w zakresie zapobiegania podejmowanych w państwach członkowskich. Państwa członkowskie wykorzystują instrumenty ekonomiczne i inne środki mające na celu stworzenie zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, takie jak te wskazane w załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE lub inne odpowiednie instrumenty i środki.	T	Art. 1 pkt 12 i 13	12) art. 22 otrzymuje brzmienie: „[...]” 2. W przypadkach określonych w przepisach odrębnych koszty gospodarowania odpadami ponosi określony w tych przepisach wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju. Do kosztów tych zalicza się koszty: 1) selektywnego zbierania odpadów powstałych z produktów, a następnie ich transportu i przetwarzania oraz koszty niezbędne do realizacji innych celów i zadań, o których mowa w przepisach odrębnych, pomniejszone o przychody z ponownego użycia, ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania tych odpadów, a w przypadku wprowadzenia systemu kaucyjnego - z nieodebranej kaucji; 2) informowania posiadaczy odpadów powstałych z produktów o środkach służących zapobieganiu powstawaniu odpadów, zakładach zajmujących się ponownym użyciem i przygotowaniem do ponownego użycia, systemach zbierania odpadów oraz o sposobach zapobiegania zaśmiecaniu; 3) gromadzenia danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu oraz zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów, a także sprawozdawczości w tym zakresie. 3. W przypadku zbiorowego wypełniania obowiązków wynikających z systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta realizowanych przez podmiot reprezentujący wprowadzających produkty, koszty, o których mowa w ust. 2, różnicuje się w odniesieniu do poszczególnych produktów lub grup podobnych produktów, z uwzględnieniem ich trwałości, przydatności do naprawy, ponownego użycia i recyklingu oraz obecności w nich substancji niebezpiecznych. 4. Koszty, o których mowa w ust. 2 i 3, są ustalane między podmiotami uczestniczącymi w systemie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, tak aby nie przekraczały kosztów niezbędnych do świadczenia usług

					gospodarowania odpadami. 13) po art. 22 dodaje art. 22a w brzmieniu: „Art. 22a. W ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta wprowadzający produkty do obrotu na terytorium kraju, którzy realizują obowiązki samodzielnie, albo podmioty realizujące w ich imieniu obowiązki: 1) nie ograniczają wykonywania obowiązków do przypadków, w których zbieranie i przetwarzanie odpadów przynosi największe zyski; 2) zapewniają odpowiednią dostępność systemu zbierania odpadów na obszarze, na którym wprowadzają produkty do obrotu; 3) posiadają środki finansowe i organizacyjne niezbędne do wykonywania obowiązków; 4) stosują mechanizmy samokontroli, w szczególności audyty, w zakresie: a) zarządzania finansami przeznaczonymi na realizację obowiązków, b) gromadzenia danych i sporządzania sprawozdań dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu, c) zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z produktów; 5) udostępniają publicznie informacje o realizacji celów w zakresie gospodarowania odpadami, w tym przestrzegania zasad określonych w pkt 1 - 4, a w przypadku organizacji realizujących obowiązki w imieniu wprowadzających produkty - organizacje te udostępniają dodatkowo informacje o: a) strukturze własności i członkostwa tych organizacji, b) wkładach finansowych wnoszonych przez podmioty wprowadzające produkty w odniesieniu do każdej tony produktu wprowadzonego do obrotu, c) procedurze wyboru podmiotów gospodarujących odpadami.”
10	Art. 1 pkt 3 lit. b	W art. 4 uchyla się ust. 3.	N		

11	Art. 1 pkt 4	Artykuł 5 Ponowne użycie 1. Zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE, państwa członkowskie podejmują środki zachęcające do zwiększenia udziału opakowań wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu oraz systemów ponownego użycia opakowań w sposób przyjazny dla środowiska i zgodny z Traktatem, bez uszczerbku dla higieny żywności lub bezpieczeństwa konsumentów. Takie środki mogą obejmować między innymi: a) stosowanie systemów zwrotu kaucji; b) określanie celów jakościowych lub ilościowych; c) stosowanie zachęt ekonomicznych; d) ustalanie minimalnej ilości opakowań wielokrotnego użytku, wprowadzanych do obrotu każdego roku w każdym strumieniu opakowań.	T		Przepisy zachęcające do korzystania z opakowań wielokrotnego użytku już znajdują się w obecnie obowiązującej ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Zgodnie z art. 8 pkt 24 wprowadzenie do obrotu produktu w danym opakowaniu następuje tylko za pierwszym razem. W związku z powyższym wprowadzający korzystający z opakowań wielokrotnego użytku za drugim i każdym kolejnym razem korzystając z tych opakowań, nie zalicza ich masy do podlegających obowiązkowi odzysku i recyklingu, a więc także ewentualnej opłacie produktowej.

12	Art. 1 pkt 4	2. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o realizacji zmodyfikowanego poziomu celów, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. f)–i), w danym roku przy uwzględnieniu średniego udziału, w poprzednich trzech latach, opakowań handlowych wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy i ponownie wykorzystywanych w ramach systemu ponownego użycia opakowań. Zmodyfikowany poziom oblicza się przez odjęcie: a) od celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. f) i h) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych, oraz b) od celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. g) i i) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, składających się z odpowiedniego materiału opakowaniowego we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych składających się z tego materiału. Przy obliczaniu odpowiedniego zmodyfikowanego poziomu docelowego uwzględnia się nie więcej niż pięć punktów procentowych takiego udziału.	N		
13	Art. 1 pkt 4	3. Przy obliczaniu celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 lit. f), lit. g) ppkt (ii), lit. h) oraz lit. i) ppkt (ii) państwo członkowskie może uwzględnić ilości opakowań drewnianych naprawianych w celu ponownego użycia.	T	Art. 5 pkt 11 lit. b	11) w art. 21: [..] b) dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu: „4. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można zaliczyć się masę odpadów opakowaniowych z drewna przygotowanych do ponownego użycia w procesach odzysku R3 lub R12 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. [...]”
14	Art. 1 pkt 4	4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, Komisja przyjmie do dnia 31 marca	N		

		2019 r. akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące obliczania, weryfikacji i sprawozdawczości danych oraz obliczania celów zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.			
15	Art. 1 pkt 4	5. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja przeanalizuje dane na temat opakowań wielokrotnego użytku dostarczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 12 i załącznikiem III w celu rozważenia możliwości ustalenia celów ilościowych dotyczących ponownego użycia opakowań, w tym zasad obliczania, oraz wszelkich dalszych środków mających na celu promowanie ponownego użycia opakowań. W tym celu Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy.	N		
16	Art. 1 pkt 5 lit. a	f) nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. co najmniej 65 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi; g) nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. zostaną osiągnięte następujące minimalne wielkości docelowe recyklingu w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych: (i) 50 % wagowo dla tworzyw sztucznych; (ii) 25 % wagowo dla drewna; (iii) 70 % wagowo dla metali żelaznych; (iv) 50 % wagowo dla aluminium; (v) 70 % wagowo dla szkła; (vi) 75 % wagowo dla papieru i tektury; h) nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. co najmniej 70 % wagowo wszystkich odpadów opakowaniowych zostanie poddane recyklingowi; i) nie później niż do dnia 31 grudnia 2030 r. zostaną	T	Art. 1 pkt 25, pkt 26 lit. a, pkt 29 lit. a oraz pkt 32 lit. a	25) w art. 50 w ust. 1: [...] c) w pkt 6 lit. d otrzymuje brzmienie: „d) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych”; 26) w art. 52: a) w ust. 1 w pkt 7a: - w lit. a tiret pierwsze otrzymuje brzmienie: „- wskazanie rodzajów opakowań, w stosunku do których organizacja odzysku opakowań zamierza wykonywać obowiązek zapewniania recyklingu odpadów opakowaniowych”, - w lit. b tiret pierwsze otrzymuje brzmienie: „- kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych w celu poddania ich recyklingowi poza terytorium kraju”, - w lit. c: - - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „przedsiębiorców prowadzących recykling odpadów opakowaniowych:”, - - tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

		osiągnięte następujące minimalne wartości docelowe recyklingu w odniesieniu do następujących określonych materiałów zawartych w odpadach opakowaniowych: (i) 55 % wagowo dla tworzyw sztucznych; (ii) 30 % wagowo dla drewna; (iii) 80 % wagowo dla metali żelaznych; (iv) 60 % wagowo dla aluminium; (v) 75 % wagowo dla szkła; (vi) 85 % wagowo dla papieru i tektury.		„- kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych do recyklingu,”, - - tiret piąte otrzymuje brzmienie: „- informację o miejscu prowadzenia działalności w zakresie recyklingu,”, - w lit. d tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie: „- informację o sposobie wykonania obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych samodzielnie, za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań lub organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, - nazwę i numer rejestrowy organizacji odzysku opakowań, której zlecił wykonanie obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych,”, 29) w art. 73 w ust. 2: a) w pkt 2 lit. d–f otrzymują brzmienie: „d) masie poddanych recyklingowi odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań środków niebezpiecznych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz z uwzględnieniem podziału na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, a także z podziałem według sposobu ich recyklingu, e) osiągniętych poziomach recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań środków niebezpiecznych, z podziałem na poszczególne ich rodzaje, f) wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, z podziałem na poszczególne rodzaje opakowań i dla wszystkich opakowań razem, w tym opakowań środków niebezpiecznych - w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu,”, 32) w art. 79: a) w ust. 2 w pkt 4: - lit. a otrzymuje brzmienie: „a) recyklingu odpadów powstałych z opakowań, o których mowa w pkt 1,”, - po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

					„aa) odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, o których mowa w pkt 2,”,
				Art. 5 pkt 1, 2, 4 lit. a-c, f-g, pkt 5, pkt 7-10, pkt 11 lit. a, pkt 12, pkt 13 lit. a, pkt 14-23.	1) w art. 1 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych;”; 2) w art. 6 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) uzyskania wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych,”; 4) w art. 8: a) w pkt 1 uchyla się lit. b oraz d, b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „lub innemu niż recykling procesowi odzysku”, c) w pkt 7 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych,” [...] f) w pkt 12: - w lit. a oraz b skreśla się wyrazy „lub dokumenty EDPO”, - lit. c otrzymuje brzmienie” „c) prowadzącym recykling odpadów opakowaniowych - rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty DPR;”, g) w pkt 16 skreśla się wyrazy „lub innemu niż recykling procesowi odzysku”, 5) w art. 10 w ust. 2 pkt 3 i część wspólna otrzymują brzmienie: „3) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych- podlega wpisowi do rejestru na wniosek, jeżeli zamierza wystawiać odpowiednio dokumenty DPR lub EDPR.”; 7) w art. 16:

					a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub inny niż recycling proces odzysku”, b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 i 2, wpisany do rejestru jest obowiązany sporządzać odpowiednio do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej dokumenty DPR lub EDPR.”; 8) w art. 17: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać recycling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził do obrotu produkty, z uwzględnieniem art. 18.”, b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie, jeżeli poddaje recyklingowi:”, c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie: „5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań dane niezbędne do realizacji przejętego przez tę organizację od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3. 6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował organizacji odzysku opakowań, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.”; 9) w art. 18: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

				„1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać recykling odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, z tym że wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać recykling odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.”, b) ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie: „4a. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach samodzielnie wykonujący obowiązki, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany zapewnić poziom recyklingu odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4. 5. Przepisy ust. 1-4a stosuje się także do wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.”; 10) w art. 20: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2030 r. oraz w latach następnych osiągnąć poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1 do ustawy.”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć w poszczególnych latach do 2030 r., poziom recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.”, c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie: „2. Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w tym roku oraz masy opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

				3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu w tym roku.”, d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zagospodarowania odpadów opakowaniowych oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.”; 11) w art. 21: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych do recyklingu zalicza się procesy odzysku R2-R9 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. [...]” 12) w art. 23: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oraz zastosowany proces odzysku ustala się na podstawie dokumentu DPR.”, b) ust. 8 otrzymuje brzmienie: „8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”, c) ust. 11 otrzymuje brzmienie: „11. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach w ramach wykonywanej działalności gospodarczej dokonuje recyklingu odpadów opakowaniowych, masę odpadów opakowaniowych poddanych przez niego

					recyklingowi oraz sposób recyklingu ustala się na podstawie prowadzonej przez niego ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”; 13) w art. 24: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi ustala się na podstawie dokumentu EDPR.”, 14) w art. 25: a) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) cele i termin realizacji porozumienia, w tym przewidziane do osiągnięcia poziomy recyklingu;”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których w porozumieniu nie mogą zostać określone poziomy recyklingu, kierując się kosztami utworzenia systemu, o którym mowa w ust. 1, mocami przerobowymi istniejących i planowanych instalacji oraz ochroną środowiska, zdrowia i życia ludzi.”, c) ust. 5a i 5b otrzymują brzmienie: „5a. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazać organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w tym przepisie, dane niezbędne do realizacji przejętego przez tę organizację od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach oraz o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3. 5b. W przypadku nieprzekazania organizacji samorządu gospodarczego, o

				której mowa w ust. 1, danych, o których mowa w ust. 5a, wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, o których nie poinformował tej organizacji, a które wprowadził do obrotu w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3.”, d) ust. 10 otrzymuje brzmienie: „10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są obowiązani do wniesienia opłaty produktowej obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i podwójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.”; 15) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, którzy nie wykonali obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu recyklingu oraz poziomu recyklingu dla wszystkich opakowań razem.”; 16) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych recyklingowi.”; 17) w art. 42 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów

					opakowaniowych,”; 18) w art. 45 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, który nie przekazał tej organizacji informacji o wszystkich wprowadzonych do obrotu produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 lub 3, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odzysku opakowań, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”; 19) w art. 48: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach DPR i dokumentach EDPR oraz dokumentach celnych i fakturach, o których mowa w art. 24 ust. 3, sporządzonych w roku kalendarzowym, którego dotyczy audyt, a także w dokumentach, o których mowa w art. 24 ust. 6a.”, b) w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności prowadzonego recyklingu z posiadanymi decyzjami; 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego recykling pozwalających na przetwarzanie odpadów opakowaniowych w wielkości odpowiadającej danym zawartym w dokumentach DPR sporządzonych w danym roku;”; 20) w art. 52 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Marszałek województwa, w drodze decyzji, zobowiązuje przedsiębiorcę do przedłożenia ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1, oraz dokumentów DPR

					lub EDPR, w przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, budzi wątpliwości co do prawidłowości wypełnienia lub gdy jest to niezbędne do prowadzenia innych postępowań z zakresu ochrony środowiska należących do właściwości tego marszałka.”; 21) w art. 53: a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) prowadzących recykling odpadów opakowaniowych;”, b) ust. 4a i 4b otrzymują brzmienie: „4a. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 2 lub 2a, marszałek województwa unieważnia, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, dokumenty DPR lub EDPR, w odniesieniu do których wykazano niezgodność informacji dotyczących zagospodarowania odpadów opakowaniowych zawartych w tych dokumentach ze stanem faktycznym. 4b. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane dokumenty DPR lub EDPR, które zostały unieważnione, są obowiązani do złożenia skorygowanego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4a, stała się ostateczna.”; 22) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy; 23) w załączniku nr 2 do ustawy uchyla się pkt 2.
				Art. 7 pkt 1	1) w art. 6: a) w pkt 1: - lit. a-e otrzymują brzmienie: „a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Dokument, o którym mowa w ust. 3, sporządza się za pośrednictwem

					indywidualnego konta w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „BDO”.”, b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Dokument, o którym mowa w ust. 3, jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”, c) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych dokument DPR jest sporządzany przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych na złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wniosek:”, d) ust. 6-7 otrzymują brzmienie: „6. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych jest obowiązany sporządzić dokument DPR, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu. 6a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 6 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do recyklingu, złożyli wniosek o sporządzenie dokumentu DPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu, przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych może sporządzić ten dokument.

				7. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych sporządza dokument, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie.”, e) ust. 9-10b otrzymują brzmienie: „9. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz marszałkowi województwa. 10. Przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, podmiotom wskazanym w ust. 9, w terminie określonym w ust. 7. 10a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych przedsiębiorca prowadzący recykling odpadów opakowaniowych udostępnia dokument, o którym mowa w ust. 3, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wnioskodawcy określonego w ust. 5, w terminie określonym w ust. 7. 10b. Wnioskodawca określony w ust. 5 uzupełnia dokument, o którym mowa w ust. 10a, nie później niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu, wpisując w nich wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań albo organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, i niezwłocznie udostępnia, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wpisanemu podmiotowi oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych.”, - lit. g otrzymuje brzmienie: „g) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu: „12a. Dokument DPR zawiera: 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu, dla którego jest przeznaczony dokument;

					2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu wnioskującego o sporządzenie dokumentu; 3) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu prowadzącego recykling odpadów opakowaniowych; 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przyjętych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, a także o sposobie ich recyklingu, numerze karty przekazania odpadów potwierdzającej ich przyjęcie oraz o kwartale, w którym zostały przyjęte.”;”, b) w pkt 2 lit. a–g otrzymują brzmienie: „a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Dokument, o którym mowa w ust. 1, sporządza się za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO.”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany przez przedsiębiorcę: 1) eksportującego odpady opakowaniowe, 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych - na wniosek złożony, za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub organizację samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1.”, c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Dokument, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi albo na podstawie faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi oraz na podstawie dokumentu dotyczącego transgranicznego przemieszczania odpadów określonego w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie

					przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.).”, d) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić dokument, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 2, został złożony nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”, e) ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie: „4a. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4 wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, w tym również ci, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, złożyli wniosek o sporządzenie dokumentu EDPR, nie później jednak niż 2 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, przedsiębiorca może sporządzić ten dokument. 5. Przedsiębiorca sporządza dokument, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie, dołączając do niego uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których został on sporządzony, oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów.”,

				f) ust. 8-10 otrzymują brzmienie: „8. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, wprowadzającemu produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, oraz marszałkowi województwa. 9. Przedsiębiorca sporządzający dokument, o którym mowa w ust. 1, udostępnia go podmiotom wskazanym w ust. 8, w terminie określonym w ust. 5. 10. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań oraz organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, są obowiązani przechowywać dokumenty celne i faktury, o których mowa w ust. 3 oraz dokumenty, o których mowa w ust. 6a, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.”, g) po ust. 10 dodaje ust. 10a w brzmieniu: „10a. Dokument EDPR zawiera: 1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podmiotu, dla którego jest przeznaczony dokument; 2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby oraz numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, eksportera odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowego dostawcy odpadów opakowaniowych; 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby odbiorcy odpadów; 4) informacje o masie odpadów opakowaniowych przekazanych do recyklingu z podziałem na poszczególne ich rodzaje oraz na odpady pochodzące z gospodarstw domowych i z innych źródeł niż gospodarstwa domowe, a także według sposobu ich recyklingu oraz o kwartale, w którym zostały przekazane.”, c) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) art. 46 otrzymuje brzmienie:

					„1. Przedsiębiorcy: 1) prowadzący recykling odpadów opakowaniowych, którzy sporządzają dokumenty DPR i posiadają zezwolenie na przetwarzanie odpadów, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pozwalające na recykling odpadów o masie przekraczającej 400 Mg, 2) eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorcy dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, którzy sporządzili w danym roku kalendarzowym dokumenty EDPR potwierdzające eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych o masie przekraczającej 400 Mg”; — są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.”; 4) w art. 56 w ust. 1: a) w pkt 1, 9 i 10 uchyla się lit. b oraz d, b) w pkt 12 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,”;”;																			
				Załącznik nr 3	<table><tr><th colspan="3">POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH¹⁾</th></tr><tr><th rowspan="2">Poz.</th><th rowspan="2">Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:</th><th>Poziom w % w roku:</th></tr><tr><th>2030</th></tr><tr><td>1.</td><td>razem²⁾</td><td>70</td></tr><tr><td>2.</td><td>z tworzyw sztucznych</td><td>55</td></tr><tr><td>3.</td><td>z aluminium</td><td>60</td></tr><tr><td>4.</td><td>z metali żelaznych</td><td>80</td></tr></table>	POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH ¹⁾			Poz.	Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:	Poziom w % w roku:	2030	1.	razem ²⁾	70	2.	z tworzyw sztucznych	55	3.	z aluminium	60	4.	z metali żelaznych	80
POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH ¹⁾																								
Poz.	Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:	Poziom w % w roku:																						
		2030																						
1.	razem ²⁾	70																						
2.	z tworzyw sztucznych	55																						
3.	z aluminium	60																						
4.	z metali żelaznych	80																						

					<table><tr><td>5.</td><td>z papieru i tektury</td><td>85</td></tr><tr><td>6.</td><td>ze szkła</td><td>75</td></tr><tr><td>7.</td><td>z drewna</td><td>30</td></tr><tr><td>8.</td><td>Wielomateriałowe</td><td rowspan="2">poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy³⁾</td></tr><tr><td>9.</td><td>środki niebezpieczne</td></tr><tr><td>10.</td><td>Innych</td><td>-</td></tr></table> Objaśnienia: ¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 974 i 981). ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 i 10. ³⁾ Ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114).	5.	z papieru i tektury	85	6.	ze szkła	75	7.	z drewna	30	8.	Wielomateriałowe	poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy ³⁾	9.	środki niebezpieczne	10.	Innych	-
5.	z papieru i tektury	85																				
6.	ze szkła	75																				
7.	z drewna	30																				
8.	Wielomateriałowe	poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy ³⁾																				
9.	środki niebezpieczne																					
10.	Innych	-																				
17	Art. 1 pkt 5 lit. b	„1a. Bez uszczerbku dla ust. 1 lit. f) i h), państwo członkowskie może przesunąć maksymalnie o pięć lat terminy osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1 lit. g) ppkt (i)–(vi) oraz w ust. 1 lit. i) ppkt (i)–(vi), pod następującymi warunkami: a) odstępstwo jest ograniczone do maksymalnie 15 punktów procentowych z jednego celu lub podzielone między dwa cele; b) w wyniku odstępstwa poziom recyklingu dla jednego celu nie zostaje ograniczony poniżej 30 %; c) w wyniku odstępstwa poziom recyklingu dla jednego celu, o którym mowa w ust. 1 lit. g) ppkt (v) i (vi) oraz w ust. 1 lit. i) ppkt (v) i (vi), nie zostaje ograniczony poniżej 60 %; oraz	N																			

		d) najpóźniej 24 miesiące przed upływem odpowiedniego terminu określonego w ust. 1 lit. g) lub i) niniejszego artykułu państwo członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze przesunięcia odpowiedniego terminu i przedkłada plan wdrożenia zgodnie z załącznikiem IV do niniejszej dyrektywy. Państwo członkowskie może połączyć ten plan z planem wdrożenia przedłożonym zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2008/98/WE. 1b. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrożenia przedłożonego zgodnie z ust. 1a lit. d), Komisja może wezwać państwo członkowskie do skorygowania go, jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w załączniku IV. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji. 1c. Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja dokonuje przeglądu celów ustanowionych w ust. 1 lit. h) i i) w celu ich utrzymania lub, w stosownych przypadkach, zwiększenia. W tym celu Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy.			
18	Art. 1 pkt 5 lit. c	W art. 6 uchyla się ust. 2, 3, 5, 8 i 9.	N		
19	Art. 1 pkt 6	„Artykuł 6a Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów 1. Aby obliczyć, czy cele określone w art. 6 ust. 1 lit. f)–i) zostały osiągnięte: a) państwa członkowskie obliczają masę odpadów opakowaniowych wytworzonych i poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym. Odpady opakowaniowe wytworzone w państwie członkowskim można uznać za	N		

		równe ilości opakowań wprowadzonych do obrotu w tym samym roku na terytorium tego państwa członkowskiego;			
20	Art. 1 pkt 6	b) masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie materiałów odpadowych, które nie są przedmiotem późniejszego ponownego przerobu, oraz zapewnieniu wysokiej jakości recyklingu – wchodzi do procesu recyklingu, w ramach którego materiały odpadowe są faktycznie ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.	T	Art. 5 pkt 11 lit. b	11) w art. 21: b) dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu: „[...]” 5. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po wykonaniu niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie z nich odpadów, które nie są przedmiotem dalszego recyklingu opakowań – są przekazywane do recyklingu, w ramach którego odpady są faktycznie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje. [...]”
21	Art. 1 pkt 6	2. Do celów ust. 1 lit. a) masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi mierzy się w momencie wprowadzenia odpadów do procesu recyklingu. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi można mierzyć na wyjściu z dowolnej operacji sortowania, pod warunkiem że: a) odpady po operacji sortowania są następnie poddane recyklingowi; b) masa materiałów lub substancji, które są usuwane w trakcie dalszych czynności poprzedzających operację recyklingu i nie są następnie poddawane recyklingowi, nie jest wliczana do masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.	N		
22	Art. 1 pkt 6	3. Państwa członkowskie tworzą skuteczny system kontroli jakości i możliwości śledzenia odpadów opakowaniowych, aby zapewnić spełnienie warunków określonych w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu i ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu. Aby zapewnić wiarygodność i dokładność gromadzonych danych na temat odpadów opakowaniowych	T		Odpowiednie przepisy znajdują się w już obowiązujących ustawach: Ustawa o odpadach (art. 49-65, art. 66-72, art. 73-78 oraz art. 79-84a), -Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (art. 53), -Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 6ka, art. 9n-9nb, art. 9q, art. 9s oraz art. 9oa).

		poddanych recyklingowi, system ten może odpowiednio obejmować elektroniczne rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE, specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów lub średnie wskaźniki strat w odniesieniu do sortowanych odpadów dla różnych rodzajów odpadów oraz praktyki gospodarowania odpadami. Średnie wskaźniki strat stosowane są wyłącznie wówczas, gdy nie można uzyskać innych wiarygodnych danych, i są obliczane na podstawie zasad obliczania ustanowionych w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 11a ust. 10 dyrektywy 2008/98/WE.			
23	Art. 1 pkt 6	4. Aby obliczyć czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f)–i) zostały osiągnięte, ilość odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej można uznać za poddaną recyklingowi wówczas, gdy przetwarzanie to generuje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy o podobnej ilości zawartości pochodzącej z recyklingu w stosunku do wsadu, i ma on być wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, państwa członkowskie mogą zaliczyć go jako poddany recyklingowi tylko wówczas, gdy to wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska.	T	Art. 5 pkt 11 lit. b	11) w art. 21: b) dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu: „[...]” 6. Masa odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej może zostać uznana za masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, jeżeli w tych procesach powstaje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy, których masa odpowiada, zgodnie z charakterystyką użytego procesu biodegradacji, masie poddanej recyklingowi, i mają one zostać wykorzystane jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, zalicza się go do poddanego recyklingowi wyłącznie wtedy, gdy takie wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do poprawy stanu środowiska, w szczególności przez rekultywację. [...]”
24	Art. 1 pkt 6	5. Ilość odpadowych materiałów opakowaniowych, które przestały być odpadami w wyniku działań wstępnych przed ponownym przerobem, może zostać uznana za poddaną recyklingowi, pod warunkiem że takie materiały są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych. Jednakże na poczet	T	Art. 5 pkt 11 lit. b	11) w art. 21: b) dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu: „[...]” 7. Masa odpadów opakowaniowych, które utraciły status odpadów w wyniku działań wstępnych przed dalszym przetwarzaniem, może zostać uznana za poddaną recyklingowi, pod warunkiem, że materiały powstałe z tych odpadów są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych

		realizacji celów recyklingu nie są zaliczane materiały, które utraciły status odpadów, a które mają być użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalane, użyte do wypełniania wyrobisk lub składowane.			celów. 8. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych nie zalicza się masy odpadów opakowaniowych, które utraciły status odpadów, a które mają zostać użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalane, użyte do prac ziemnych lub składowane. [...]”
25	Art. 1 pkt 6	6. Aby obliczyć, czy cele ustanowione w art. 6 ust. 1 lit. f)–i) zostały osiągnięte, państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali wydzielonych po spalaniu odpadów, proporcjonalnie do ilości spalanych odpadów opakowaniowych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają niektóre kryteria jakościowe określone w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 11a ust. 9 dyrektywy 2008/98/WE.	N		
26	Art. 1 pkt 6	7. Odpady opakowaniowe przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu recyklingu w tym innym państwie członkowskim mogą być zaliczone na poczet realizacji celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. f)–i) jedynie przez państwo członkowskie, w którym te odpady opakowaniowe zostały zebrane.	T	Art. 5 pkt 11 lit. a	11) w art. 21: a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „[...]” 2. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych zalicza się wyłącznie recykling odpadów opakowaniowych zebranych na terytorium kraju.”,

27	Art. 1 pkt 6	8. Odpady opakowaniowe wywiezione z Unii są zaliczane na poczet realizacji celów ustanowionych w art. 6 ust. 1 niniejszej dyrektywy przez państwo członkowskie, w którym zebrano odpady opakowaniowe, jedynie w przypadku gdy spełnione są wymogi określone w ust. 3 tego artykułu oraz gdy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) eksporter może udowodnić, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami tego rozporządzenia, a przetwarzanie odpadów opakowaniowych poza Unią odbyło się w warunkach zasadniczo równoważnych wymogom określonym we właściwych przepisach unijnego prawa ochrony środowiska. _____ (*) Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.7.2006, str. 1).”;	T	Art. 5 pkt 13 lit. b -c	13) w art. 24: [...] b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe dołącza do dokumentu EDPR oświadczenie, że odpady opakowaniowe zostały przemieszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz zostaną poddane recyklingowi w instalacjach spełniających co najmniej wymagania, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju.”, c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe, który sporządza dokument EDPR, jest obowiązany posiadać kopie dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez instalację, do której eksportuje odpady opakowaniowe, co najmniej wymagań, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju, w szczególności potwierdzającej posiadanie przez prowadzącego tę instalację zezwolenia na recykling eksportowanych odpadów lub dokument równoważny wydany przez właściwy organ kraju, w którym te odpady są przetwarzane.”;

				Art. 7 pkt 1 lit b.	Art. 7 pkt 1 lit b: e) ust. 4a i 5 otrzymują brzmienie: [...] „5. Przedsiębiorca sporządza dokument, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o jego sporządzenie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których został on sporządzony, oraz dokumentów dotyczących transgranicznego przemieszczania odpadów określonych w załączniku IA, IB lub VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów.”;
28	Art. 1 pkt 6	9. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1–5, Komisja przyjmie do dnia 31 marca 2019 r. akty wykonawcze określające zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych, w szczególności w odniesieniu do masy wytworzonych odpadów opakowaniowych. Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.	N	Art. 5 pkt 11 lit. b	11) w art. 21: b) dodaje się ust. 4-9 w brzmieniu: „[...] 9. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi, kierując się przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”;
29	Art. 1 pkt 7	Artykuł 6b Sprawozdanie dotyczące systemu wczesnego ostrzegania 1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, sporządza sprawozdania z postępów w osiąganiu celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. f)–i) najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych przepisach. 2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące elementy: a) oszacowanie stopnia osiągnięcia celów przez każde państwo członkowskie; b) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami dla państw członkowskich, których to dotyczy;	N	-	-

		c) przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, które mogą być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia celów.			
30	Art. 1 pkt 8	Artykuł 7 Systemy zwrotu, zbierania i odzysku 1. Aby spełnić cele określone w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że ustanowiono systemy w celu: a) zwrotu i/lub zbierania używanych opakowań i/lub odpadów opakowaniowych od konsumenta lub innego użytkownika końcowego lub ze strumienia odpadów w celu przekazania ich do najbardziej odpowiedniego sposobu gospodarowania odpadami; b) ponownego użytku lub odzysku, w tym recyklingu zebranych opakowań i/lub odpadów opakowaniowych. W systemach tych mogą uczestniczyć podmioty gospodarcze działające w danych sektorach oraz właściwe władze publiczne. Systemy te mają także zastosowanie do wyrobów przywożonych na niedyskryminacyjnych warunkach, w tym do szczegółowych rozwiązań i wszelkich opłat nakładanych za dostęp do systemu, oraz są tak skonstruowane, aby zgodnie z Traktatem uniknąć przeszkód w handlu oraz zakłóceń konkurencji.	T		Odpowiednie przepisy znajdują się w już obowiązujących ustawach: Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 25 ust. 1 oraz art. 42-44) Ustawa utrzymania czystości i porządku w gminach (art. 3 ust. 2 pkt 5)
31	Art. 1 pkt 8	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. ustanowiono systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do wszelkich opakowań zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE.	T		System ROP dla wszelkich opakowań został już ustanowiony w ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Pełne dostosowanie systemu do wymagań art. 8 i art. 8a zostanie zapewnione odrębnym projektem ustawy.
32	Art. 1 pkt 8	3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią element polityki obejmującej wszelkie opakowania i odpady opakowaniowe oraz uwzględniają w szczególności wymogi dotyczące ochrony środowiska i zdrowia konsumenta, bezpieczeństwa i higieny, ochrony jakości, autentyczności i właściwości technicznych pakowanych towarów i	T		Odpowiednie przepisy znajdują się w już obowiązujących ustawach: Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 25 ust. 1, art. 42-44) Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 3 ust. 2 pkt 5)

		zastosowanych materiałów, a także ochrony praw własności przemysłowej i handlowej.			
33	Art. 1 pkt 8	4. Państwa członkowskie podejmują środki wspierające wysoką jakość recyklingu odpadów opakowaniowych i spełnianie niezbędnych norm jakości dla odpowiednich sektorów recyklingu. W tym celu art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE stosuje się do odpadów opakowaniowych, w tym odpadów powstałych z opakowań wielomateriałowych.	T		Odpowiednie przepisy znajdują się w już obowiązujących ustawach. Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (art. 8 pkt 24), Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (art. 3 ust. 2 pkt 5).
34	Art. 1 pkt 9	5. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja zbada możliwość wzmocnienia podstawowych wymogów w celu między innymi poprawy projektowania z myślą o ponownym użyciu i promowania wysokiej jakości recyklingu, a także wzmocnienia egzekwowania tych wymogów. W tym celu Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownym przypadku towarzyszy wniosek ustawodawczy.	N		
35	Art. 1 pkt 10	3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 21a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie warunków niestosowania poziomów stężeń określonych w ust. 1 niniejszego artykułu do materiałów poddanych recyklingowi i ogniw produktów, które znajdują się w zamkniętym i kontrolowanym obiegu, jak również poprzez określenie rodzajów opakowań, które są zwolnione z wymogu określonego w ust. 1 tiret trzecie niniejszego artykułu.	N		
36	Art. 1 pkt 11 lit. a	Tytuł otrzymuje brzmienie: Systemy informacyjne i sprawozdawczość	N		
37	Art. 1 pkt 11 lit.	2. Bazy danych, o których mowa w ust. 1, zawierają dane oparte na załączniku III i są źródłem informacji dotyczących w szczególności wielkości, właściwości i ewolucji	N		

	b	przepływów opakowań i odpadów opakowaniowych na poziomie poszczególnych państw członkowskich, w tym informacji na temat toksyczności lub zagrożenia ze strony materiałów opakowaniowych oraz składników stosowanych do ich produkcji.			
38	Art. 1 pkt 11 lit. c	W art. 12 uchyla się ust. 3.	N		
39	Art. 1 pkt 11 lit. d	3a. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące wdrożenia art. 6 ust. 1 lit. a)–i) oraz dane na temat opakowań wielokrotnego użytku za każdy rok kalendarzowy. Państwa członkowskie zgłaszają te dane drogą elektroniczną w terminie 18 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, którego dotyczą zebrane dane. Dane są zgłaszane w formacie określonym przez Komisję w oparciu o załącznik III zgodnie z ust. 3d niniejszego artykułu. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczący celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. f)–i) oraz danych dotyczących opakowań wielokrotnego użytku rozpoczyna się w pierwszym pełnym roku kalendarzowym po przyjęciu aktu wykonawczego określającego format zgłaszania danych zgodnie z ust. 3d niniejszego artykułu, i obejmuje dane za ten okres sprawozdawczy. 3b. Do danych zgłaszanych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości oraz sprawozdanie na temat środków podjętych zgodnie z art. 6a ust. 3 i 8, w stosownych przypadkach zawierające szczegółowe informacje na temat średnich wskaźników strat. 3c. Komisja dokonuje przeglądu danych zgłoszonych zgodnie	N		

		z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to ocenia organizację gromadzenia danych, źródła danych i metodyki stosowane przez państwa członkowskie, jak również kompletność, rzetelność, aktualność oraz spójność tych danych. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Sprawozdanie to jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata. 3d. Do dnia 31 marca 2019 r. Komisja przyjmie akty wykonawcze ustanawiające format zgłaszania danych zgodnie z ust. 3a niniejszego artykułu. Do celów składania sprawozdań z wykonania art. 6 ust. 1 lit. a)–e) niniejszej dyrektywy państwa członkowskie stosują format określony w decyzji Komisji 2005/270/WE (*). Takie akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2 niniejszej dyrektywy. _____ (*) Decyzja Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiająca formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 86 z 5.4.2005, s. 6).”;			
40	Art. 1 pkt 11 lit. e	W art. 12 uchyla się ust. 5.	N		
41	Art. 1 pkt 12	Uchyla się art. 17.	N		
42	Art. 1 pkt	Artykuł 19 Dostosowanie do postępu naukowo-technicznego	N		

	13	1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu dostosowania systemu identyfikacji, o którym mowa w art. 8 ust. 2 i art. 10 akapit drugi tiret szóste, do postępu naukowego i technicznego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, określoną w art. 21 ust. 2. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 21a w celu zmiany podanych w załączniku I przykładów ilustrujących definicję opakowań.”;			
43	Art. 1 pkt 14	Artykuł 20 Środki szczególne Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 21a w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy, gdy jest to konieczne do pokonania ewentualnych trudności związanych ze stosowaniem przepisów niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do obojętnych materiałów opakowaniowych wprowadzanych do obrotu w Unii w bardzo małych ilościach (to jest około 0,1 % wagowo), opakowań podstawowych dla wyrobów medycznych i produktów farmaceutycznych, małych opakowań i opakowań luksusowych.	N		
44	Art. 1 pkt 15	Artykuł 21 Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*). 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		

		(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).			
45	Art. 1 pkt 16	Artykuł 21a Wykonanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 4 lipca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia	N		

		2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (*). 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11 ust. 3, art. 19 ust. 2 i art. 20 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady. _____ (*) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.			
46	Art. 1 pkt 17	W załącznikach II i III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.	N		
47	Art. 1 pkt 18	Dodaje się załącznik IV zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.	N		
48	Art. 2	Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą dyrektywą do dnia 5 lipca 2020 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Takie środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób wprowadzania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty	N		

		podstawowych środków prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą. Komisja informuje o nich pozostałe państwa członkowskie.			
49	Art. 3	Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		
50	Art. 4	Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		
51	Zał. pkt 1 lit. a	W załączniku II pkt 1 tiret drugie otrzymuje brzmienie: „— Opakowania są projektowane, wytwarzane i wprowadzane do obrotu w sposób pozwalający na ich wielokrotne użycie i odzysk, w tym recykling – zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami – oraz na zmniejszenie ich wpływu na środowisko w przypadku unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych lub pozostałości po działaniach prowadzonych w ramach gospodarowania odpadami opakowaniowymi.”;	N		
52	Zał. pkt 1 lit. b	W załączniku II pkt 3 lit. c) i d) otrzymują brzmienie: „c) Opakowania podlegające odzyskowi przez kompostowanie Odpady opakowaniowe przetwarzane przez kompostowanie mają taką podatność na biodegradację, która nie stanowi przeszkody dla selektywnego zbierania i procesu kompostowania lub innych działań, jakim są poddawane.	N		
53	Zał. pkt 1 lit. b	d) Opakowania ulegające biodegradacji Odpady opakowaniowe ulegające biodegradacji odznaczają się taką zdolnością rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład gotowego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę. Oksydegradowalnych opakowań z tworzyw	T	Art. 5 pkt 6	6) w art. 12 w ust. 2 w pkt 3 po średniku dodaje się wyrazy „oksydegradowalnych opakowań z tworzyw sztucznych nie uważa się za opakowania ulegające biodegradacji;”;

		sztucznych nie uważa się za opakowania ulegające biodegradacji.”.																																							
54	Załącznik 2 lit. a	W załączniku III w tabelach 1 i 2 każdy z wierszy zatytułowanych „Metal” zastępuje się dwoma wierszami zatytułowanymi „Metale żelazne” i „Aluminium”;	T	Załącznik nr 3	<table><tr><th colspan="3">POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH¹⁾</th></tr><tr><th rowspan="2">Poz.</th><th rowspan="2">Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:</th><th>Poziom w % w roku:</th></tr><tr><th>2030</th></tr><tr><td>1.</td><td>razem²⁾</td><td>70</td></tr><tr><td>2.</td><td>z tworzyw sztucznych</td><td>55</td></tr><tr><td>3.</td><td>z aluminium</td><td>60</td></tr><tr><td>4.</td><td>z metali żelaznych</td><td>80</td></tr><tr><td>5.</td><td>z papieru i tektury</td><td>85</td></tr><tr><td>6.</td><td>ze szkła</td><td>75</td></tr><tr><td>7.</td><td>z drewna</td><td>30</td></tr><tr><td>8.</td><td>wielomateriałowe</td><td rowspan="2">poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy³⁾</td></tr><tr><td>9.</td><td>środki niebezpieczne</td></tr><tr><td>10.</td><td>Innych</td><td>-</td></tr></table> Objaśnienia: ¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 974 i 981). ²⁾ Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w poz. 2–7 i 10. ³⁾ Ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114).	POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH ¹⁾			Poz.	Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:	Poziom w % w roku:	2030	1.	razem ²⁾	70	2.	z tworzyw sztucznych	55	3.	z aluminium	60	4.	z metali żelaznych	80	5.	z papieru i tektury	85	6.	ze szkła	75	7.	z drewna	30	8.	wielomateriałowe	poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy ³⁾	9.	środki niebezpieczne	10.	Innych	-
POZIOM RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH ¹⁾																																									
Poz.	Rodzaje opakowań, z których powstały odpady opakowaniowe:	Poziom w % w roku:																																							
		2030																																							
1.	razem ²⁾	70																																							
2.	z tworzyw sztucznych	55																																							
3.	z aluminium	60																																							
4.	z metali żelaznych	80																																							
5.	z papieru i tektury	85																																							
6.	ze szkła	75																																							
7.	z drewna	30																																							
8.	wielomateriałowe	poziom określony w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy ³⁾																																							
9.	środki niebezpieczne																																								
10.	Innych	-																																							

55	Załącznik pkt 2 lit. b	W załączniku III w tabeli 2 wprowadza się zmiany: (i) w drugiej kolumnie tytuł „Ilość w tonach zużytych opakowań” otrzymuje brzmienie „Ilość w tonach opakowań wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy”; (ii) tytuł trzeciej kolumny „Opakowania wielokrotnego użytku” otrzymuje brzmienie „Opakowania nadające się do wielokrotnego użytku”; (iii) po trzeciej kolumnie dodaje się, co następuje: <table><tr><th colspan="2">„Opakowania handlowe nadające się do wielokrotnego użytku</th></tr><tr><th>Ilość w tonach</th><th>Wartość procentowa</th></tr><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr><tr><td> </td><td> </td></tr></table>	„Opakowania handlowe nadające się do wielokrotnego użytku		Ilość w tonach	Wartość procentowa															N		
„Opakowania handlowe nadające się do wielokrotnego użytku																							
Ilość w tonach	Wartość procentowa																						
56	Załącznik pkt 2 lit. c	w tabelach 3 i 4 każdy z wierszy zatytułowanych „Opakowania metalowe” zastępuje się dwoma wierszami zatytułowanymi „Opakowania z metali żelaznych” i „Opakowania aluminiowe”.	N																				
57	Załącznik pkt 3	ZAŁĄCZNIK IV PLAN REALIZACJI, KTÓRY NALEŻY PRZEDŁOŻYĆ ZGODNIE Z ART. 6 UST. 1 A LIT. D) Plan realizacji przedkładany zgodnie z art. 6 ust. 1a lit. d) zawiera następujące informacje: 1) ocenę minionych, obecnych i przewidywanych poziomów recyklingu, składowania i innego przetwarzania odpadów opakowaniowych oraz strumieni, z których składają się te odpady; 2) ocenę wdrożenia planów gospodarki odpadami i programów zapobiegania powstawaniu odpadów realizowanych zgodnie z art. 28 i 29 dyrektywy 2008/98/WE;	N																				

		3) powody, dla których państwo członkowskie uważa, że może nie być w stanie osiągnąć odpowiedniego celu określonego w art. 6 ust. 1 lit. g) oraz i) w terminie tam określonym oraz ocena dodatkowego czasu niezbędnego do osiągnięcia tego celu; 4) środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 6 ust. 1 lit. g) oraz i) niniejszej dyrektywy mających zastosowanie do danego państwa członkowskiego przez ten dodatkowy okres, w tym stosowne instrumenty ekonomiczne i inne środki zachęcające do stosowania hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 ust. 1 i załączniku IVa do dyrektywy 2008/98/WE; 5) harmonogram wdrożenia środków wskazanych w pkt 4, określenie organu właściwego w sprawie ich wdrożenia oraz ocenę wkładu poszczególnych środków w osiągnięcie celów mających zastosowanie w przypadku przyznania dodatkowego czasu; 6) informacje dotyczące finansowania gospodarowania odpadami zgodnie z zasadą »zanieczyszczający płaci«; 7) środki mające na celu odpowiednią poprawę jakości danych w celu lepszego planowania i monitorowania stanu gospodarowania odpadami.			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie warunków zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu
poddanej recyklingowi²⁾**

Na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 oraz) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi zalicza się masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia oraz masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu, przygotowanych do ponownego użycia, które po sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie mogą być ponownie użyte bez jakichkolwiek dalszych czynności sortowania lub przetwarzania wstępnego.

2. W przypadku gdy całe urządzenie jest przygotowywane do ponownego użycia, a w procesie przygotowania do ponownego użycia nowymi częściami zastąpiono jedynie części składowe stanowiące łącznie mniej niż 15% całkowitej masy urządzenia, wówczas masę całego urządzenia zalicza się do masy zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia.

3. Do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi zalicza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu przekazanych do procesu recyklingu, w ramach którego odpady są faktycznie powtórnie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2193 z dnia 17 grudnia 2019 r. określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych oraz ustanawiającej formaty danych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE (Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 72)).

4. W przypadku gdy zakład prowadzący proces recyklingu przeprowadza przetwarzanie wstępne, w tym sortowanie, masy odpadów usuniętych w trakcie przetwarzania wstępnego, która nie jest następnie poddana recyklingowi, nie zalicza się do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie warunków zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi stanowi wykonanie fakultatywnego upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 oraz), do określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze rozporządzenia, warunków zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, kierując się koniecznością ujednolicenia sposobu obliczania poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1 oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.

W związku ze zmianą *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)* (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38, z późn. zm.) została wydana *decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2193 z dnia 17 grudnia 2019 r. określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych oraz ustanawiającej formaty danych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)* (Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 72), która m.in. uszczegółowiła warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, określone w tej dyrektywie. Analogiczne przepisy zawarto w projektowanym rozporządzeniu.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wpływa na sektor małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie warunków zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Jacek Ozdoba Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Łęska, tel. 22 36 92 783, e-mail: agnieszka.leska@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 2 września 2021 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 oraz) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku ze zmianą dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, została wydana decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2193 z dnia 17 grudnia 2019 r. określającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych oraz ustanawiającej formaty danych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE (Dz. Urz. UE L 330 z 20.12.2019, str. 72), która m.in. ujednoliciła i uszczegóławia warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi, określone w tej dyrektywie.

Zatem pojawia się potrzeba uwzględnienia ww. przepisów szczegółowych w prawie krajowym.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadzają delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw klimatu do wydania właściwego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się wydanie rozporządzenia, które wskazuje warunki zaliczania masy zużytego sprzętu do masy zużytego sprzętu poddanej recyklingowi.

Osiągnięcie celów zakładanych w projektowanym rozporządzeniu jest niemożliwe w inny sposób niż przez działania legislacyjne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE dokonują obliczeń analogicznie do Polski, ponieważ metoda obliczeń została określona w przepisach unijnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny	9495	Baza danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami (według stanu na 2 września 2021 r.)	Wskazanie dodatkowych warunków zaliczania masy odpadów zużytego sprzętu do masy odpadów poddanych recyklingowi.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych, które zostaną przeprowadzone zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów. Projekt zostanie przekazany następującym podmiotom:

- 1) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami, ul. Grunwaldzka 1, 99-300 Kutno;
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
- 3) Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. ul. Z. Słomińskiego 19 lok. 27, 00-195 Warszawa;
- 4) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami, ul. Szkolna 2/4 pok. 401/402, 00-006 Warszawa;
- 5) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Al. Jerozolimskie 136 (IX piętro) 02-305 Warszawa;
- 6) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, ul. Stępińska 22/30, 00-739 Warszawa;
- 7) Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem, ul. Kierbedzia 4, 00-728 Warszawa;
- 8) ZIPSEE „Cyfrowa Polska”, ul. Ogrodowa 58, 00-876 Warszawa;
- 9) APPLiA Związek Pracodawców AGD, ul. Włodarzewska 76d, 02-393 Warszawa;
- 10) ZPSO „Pol-lighting”, ul. Stępińska 22/30, 00-739 Warszawa;
- 11) Polski Związek Przemysłu Oświetleniowego, ul. Rzymowskiego 30, 02-697 Warszawa;
- 12) Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk, ul. Puławska 99, 02-595 Warszawa;
- 13) Biosystem Elektorecyklng Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego SA, ul. Wodna 4, 30-556 Kraków;
- 14) AURAEKO Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Rzymowskiego 30, 02-697 Warszawa;
- 15) CCR RELECTRA Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., al. Niepodległości 124 lok. 18, 02-577 Warszawa;
- 16) ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Łopuszańska 95, 02-457 Warszawa;
- 17) TOM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Pomorska 112, 70-812 Szczecin;
- 18) ERP Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego i Organizacja Odzysku Opakowań S.A., ul. Żurawia 32/34, 00-515 Warszawa;
- 19) ELECTRO-SYSTEM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A, ul. Zawodzie 16, 02-981 Warszawa, Adres do korespondencji: ul. Ekologiczna 2, 05-870 Błonie;
- 20) ASEKOL PL Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. 17 Stycznia 56, 02-146 Warszawa.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do:

1. wojewodów;
2. marszałków województw;
3. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
4. Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych;
5. Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacji ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym. Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Zróżła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—					
	(dodaj/usuń)	—	—	—	—	—	—	—	—				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	—											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—											

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—		
	(dodaj/usuń)	—		
Niemierzaln e	(dodaj/usuń)	—		
	(dodaj/usuń)	—		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie odwołuje się do wymagań określonych w przepisach UE, w związku z czym nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw m.in. mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Ponadto projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu				
☒ nie dotyczy				
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy		
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy		
Komentarz: Projekt nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych.				
9. Wpływ na rynek pracy				
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.				
10. Wpływ na pozostałe obszary				
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.			
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego				
Planuje się, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.				
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?				
Projekt odwołuje się do wymagań określonych w przepisach UE. Z uwagi na powyższe nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.				
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)				
-				

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych²⁾

Na podstawie art. 3b ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych.

§ 2. 1. Do obliczeń poziomu składowania odpadów komunalnych stosuje się zasady oraz metody określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1885 z dnia 6 listopada 2019 r. ustanawiającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących składowania odpadów komunalnych zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE oraz uchylającą decyzję Komisji 2000/738/WE (Dz. Urz. UE L 290 z 11.11.2019, str. 18), zwanej dalej „decyzją 2019/1885”.

2. W stosunku do gmin oraz podmiotów, które zawarły umowy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z właścicielami nieruchomości, zasady i metody określone w decyzji 2019/1885 stosuje się odpowiednio.

3. Grupy, podgrupy i rodzaje odpadów oraz kody odpadów są określane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784).

§ 3. 1. Poziom składowania odpadów komunalnych oblicza się zgodnie ze wzorem:

$$S = \frac{M_s}{M_w} \times 100\%$$

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów z dnia 30 maja 2018 r. (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 100);
- 2) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1885 z dnia 6 listopada 2019 r. ustanawiającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących składowania odpadów komunalnych zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE oraz uchylającej decyzję Komisji 2000/738/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7874).

gdzie:

S – poziom składowania odpadów komunalnych, wyrażony w %,

Ms – łączna masa składowanych odpadów komunalnych, wyrażona w Mg,

Mw – łączna masa wytworzonych odpadów komunalnych, wyrażona w Mg.

2. Do Ms zalicza się:

- 1) odpady komunalne z grupy 15 oraz z grupy 20, z wyjątkiem odpadów o kodach 20 02 02, 20 03 04 i 20 03 06;
- 2) odpady powstałe z przetworzenia odpadów, o których mowa w pkt 1, usunięte w wyniku operacji sprawdzania, oczyszczania lub naprawy umożliwiających ponowne użycie bez dalszego sortowania lub przetwarzania wstępnego, z wyjątkiem odpadów wytworzonych w procesie recyklingu odpadów komunalnych – kierowanych do składowania na składowisku odpadów;
- 3) odpady komunalne lub pochodzące z przetworzenia odpadów komunalnych, o których mowa w pkt 1, kierowane w ramach procesu odzysku do wykonania warstwy izolacyjnej, o której mowa w art. 129 ust. 4 pkt 11 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

3. Do Mw zalicza się odpady komunalne z grupy 15 oraz z grupy 20, z wyjątkiem odpadów o kodach 20 02 02, 20 03 04 i 20 03 06.

4. W przypadku gmin uwzględnia się odpady komunalne:

- 1) odebrane z terenu danej gminy zarówno przez gminę, jak i przez podmiot, który zawarł umowy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z właścicielami nieruchomości;
- 2) zebrane z terenu danej gminy zarówno przez gminę, jak i innych zbierających odpady komunalne.

5. W przypadku podmiotów odbierających odpady komunalne na podstawie umów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uwzględnia się odpady komunalne odebrane z terenu danej gminy.

§ 4. 1. Masę odpadów komunalnych wytworzonych przekazanych do składowania oblicza się za dany rok kalendarzowy.

2. Do masy składowanych odpadów komunalnych nie zalicza się odpadów powstałych podczas recyklingu lub innych procesów odzysku odpadów komunalnych, które są

składowane i które są wliczane do poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia.

§ 5. Masę składowanych odpadów komunalnych oblicza się w momencie przekazania do składowania.

§ 6. Do masy składowanych odpadów zalicza się odpady usunięte z procesu obróbki tlenowej lub beztlenowej bioodpadów stanowiących odpady komunalne, a które są przekazane do składowania.

§ 7. W masie składowanych odpadów komunalnych uwzględnia się masę odpadów kierowaną do termicznego przekształcania odpadów stanowiącego unieszkodliwianie odpadów komunalnych w procesie D10, w celu ich późniejszego składowania, z wyłączeniem masy odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych poddanych procesom odzysku.

§ 8. Jeżeli odpady komunalne są przemieszczane do innego państwa członkowskiego lub wywożone z Unii do państwa trzeciego w celu ich recyklingu lub przeprowadzenia innych procesów odzysku zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.³⁾), ilość odpadów, która powstała w wyniku procesów przetwarzania odpadów przeprowadzonych przed recyklingiem lub innym procesem odzysku i która jest następnie składowana lub wprowadzana do procesu unieszkodliwiania przez termiczne przekształcanie odpadów w celu późniejszego składowania w państwie przeznaczenia, jest zaliczana do masy odpadów składowanych komunalnych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 299 z 08.11.2008, str. 50, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, , Dz. Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, , Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz. Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz. Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 433 z 22.12.2020, str. 11.

**MINISTER KLIMATU I
ŚRODOWISKA**

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 3b ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888 oraz z....)W projektowanym rozporządzeniu określa się sposób obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych. Poziom ten oblicza się zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/1885 z dnia 6 listopada 2019 r. ustanawiającą zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących składowania odpadów komunalnych zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE oraz uchylającą decyzję Komisji 2000/738/WE z uwzględnieniem nowych celów wyznaczonych dla odpadów komunalnych przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 100).

Przy czym w § 2 ust. 2 wskazano, że przepisy decyzji wykonawczej 2019/1885z dnia 6 listopada 2019 r. ustanawiającej zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących składowania odpadów komunalnych zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE oraz uchylającą decyzję Komisji 2000/738/WE, zwanej dalej „decyzją 2019/1885”, stosuje się odpowiednio w stosunku do gmin oraz podmiotów, które mają podpisane indywidualne umowy na odbieranie odpadów komunalnych, a więc umowy, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Projekt wprowadza w § 3 ust. 1 wzór pozwalający na obliczenie poziomu składowania dla wszystkich odpadów komunalnych.

Jednocześnie, zgodnie z art. 5a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 1999/31WE w sprawie składowania odpadów, niniejszy projekt określa zasadę obliczania poziomu w odniesieniu do roku kalendarzowego oraz jakie odpady należy uwzględnić w obliczeniach, w tym np. masę odpadów powstałych z przetwarzania odpadów komunalnych (np. sortowania lub mechaniczno-biologicznego przetwarzania). Konieczne było też zastrzeżenie, aby masy odpadów powstałych podczas recyklingu lub innych procesów odzysku odpadów komunalnych, które są następnie składowane, nie zaliczać do masy odpadów komunalnych zgłaszanych jako składowane, co zapewni spójność z rozporządzeniem w sprawie sposobu obliczania poziomów recyklingu i nie dublowanie danych w sprawozdaniach.

W § 3 ust. 2–5 wskazano, jakie kody odpadów mają być wzięte pod uwagę do obliczeń.

Zgodnie z punktem 5 preambuły decyzji 2019/1885 w art. 11a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy ustanowiono szczególną zasadę dotyczącą obliczania ilości odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia, która wyklucza wszelkie odpady usunięte w wyniku operacji sprawdzania, oczyszczania lub naprawy umożliwiających ponowne użycie bez dalszego sortowania lub przetwarzania wstępnego. Jeżeli takie usunięte odpady są następnie składowane, należy uwzględnić je w

ilości odpadów komunalnych zgłaszanych jako składowane. Zasada ta została zastosowana w § 3 ust. 2 pkt 2 projektu.

Wdrożenie punktu (2) preambuły decyzji 2019/1885 zapewni projektowany § 3 ust. 2 pkt 3 dotyczący konieczności uwzględnienia w obliczeniu masy składowanych odpadów komunalnych również odpadów kierowanych w ramach procesu odzysku do wykonania warstwy izolacyjnej na składowiskach odpadów.

W § 4 i 5 określono, kiedy należy dokonywać pomiaru mas odpadów uwzględnianych w obliczeniach.

W § 6 wskazano szczegółowe przepisy, zgodnie z którymi należy zaliczać odpady ulegające biodegradacji, w tym bioodpady należące do odpadów komunalnych, do masy składowanych odpadów, zgodnie wymaganiami wynikającymi z art. 2 ust. 4 pkt b decyzji 2019/1885.

W celu zapewnienia wdrożenia wymagań określonych w art. 2 pkt 3 decyzji 2019/1885, w § 7 projektu wskazuje się, aby w masie składowanych odpadów komunalnych uwzględnić masę odpadów kierowaną do termicznego przekształcania odpadów stanowiącego unieszkodliwianie odpadów komunalnych w procesie D10, w celu ich późniejszego składowania, z wyłączeniem masy odpadów pochodzących z przetwarzania odpadów komunalnych poddanych procesom odzysku.

W § 8 projektu wskazano, że do masy składowanych odpadów komunalnych należy zaliczać masę odpadów, która powstała w wyniku procesów przetwarzania odpadów przeprowadzonych przed recyklingu odpadów transgranicznie przemieszczonych do innego państwa członkowskiego lub wywożonych z Unii Europejskiej do państwa trzeciego, które następnie zostały przekazane do składowania.

Projekt wprowadza wzór do obliczenia poziomu składowania, ale nie wprowadza jednak w tym zakresie nowych obowiązków, zaś obowiązek sprawozdawczy dotyczący tego poziomu oraz ewentualne kary związane z jego nieosiągnięciem zostały wprowadzone w projekcie ustawy o zmianie ustawy o odpadach i niektórych innych ustaw transponującej „pakiet odpadowy”.

W związku z powyższym przewidziano, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia, tak aby umożliwić obliczanie poziomu składowania odpadów komunalnych za 2021 r. na nowych zasadach od dnia 1 stycznia 2022 r.

Projekt nie wpływa na sektor małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie

zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie obliczania poziomów składowania odpadów komunalnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Ozdoba, Sekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Barbara Malinowska tel. 22 36 92 804, barbara.malinowska@klimat.gov.pl Łukasz Turowski tel. 22 36-92-817, lukasz.turowski@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 23.04.2021 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 3b ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (tzw. składowiskowej) (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 100) wprowadziła obowiązek aby do 2035 r. zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych nie więcej niż do 10% całkowitej ilości (według masy) wytwarzanych odpadów komunalnych (art. 5 ust. 5 dyrektywy 1999/31).

Ponadto w związku z art. 5a dyrektywy składowiskowej Komisja Europejska wydała decyzję wykonawczą (UE) 2019/1885 z dnia 6 listopada 2019 r. ustanawiającą zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych dotyczących składowania odpadów komunalnych zgodnie z dyrektywą Rady 1999/31/WE oraz uchylającą decyzję Komisji 2000/738/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7874).

W związku z wejściem w życie ww. przepisów UE wskazujących konieczność obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych dokonano odpowiednich zmian w tym zakresie w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Wprowadzono regulacje związane z osiągnięciem konkretnych poziomów składowania odpadów komunalnych z podziałem na lata oraz delegację ustawową do wydania rozporządzenia w sprawie obliczania poziomu składowania.

Należy zatem określić sposób obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych w odniesieniu do wytworzonych odpadów komunalnych, biorąc pod uwagę wytyczne UE.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska określającego sposób obliczania poziomu składowania odpadów komunalnych. Zapewni to zgodność z:

- wymogami UE transponowanymi w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/1885 z dnia 6 listopada 2019 r.

Zgodnie z zasadami określonymi w art. 5a dyrektywy składowiskowej, aby obliczyć czy cel określony w art. 5 ust. 5 został osiągnięty, państwa członkowskie obliczają masę odpadów komunalnych wytworzonych i składowanych w danym roku kalendarzowym. Ze względu na rozłożenie w czasie obowiązku osiągnięcia poziomu składowania. Poziom ten oblicza się, dzieląc masę odpadów składowanych przez masę odpadów wytworzonych.

Oczekiwany efekt będzie umożliwienie obliczenia przez gminy osiągniętego poziomu składowania odpadów komunalnych na podstawie metody określonej w art. 5a dyrektywy składowiskowej oraz zgodnie z zasadami określonymi w ww. decyzji wykonawczej 2019/1885.

Osiągnięcie ww. celów projektu nie jest możliwe w inny sposób niż przez działania legislacyjne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE dokonują obliczeń analogicznie do Polski, ponieważ zarówno metoda obliczeń, jak i wymagane poziomy są określone w przepisach Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości	1461	Główny Urząd Statystyczny (GUS) „Infrastruktura komunalna 2016”	Nowy wzór dla obliczania osiągniętych poziomów składowania odpadów komunalnych.
Jednostki samorządu terytorialnego - gminy	2478	GUS	Nowy wzór dla obliczania osiągniętych poziomów składowania odpadów komunalnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Na podstawie § 34 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) należy przeprowadzić konsultacje publiczne i opiniowanie. Wyznaczono termin 30 dni na przekazanie uwag w ramach opiniowania i konsultacji.

Projekt zostanie przekazany do opiniowania:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska
- 4) wójtom, burmistrzom i prezydentom miast
- 5) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
- 6) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 7) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 8) Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 9) Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie;
- 10) Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych;
- 11) Instytutowi Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
- 12) Instytutowi Ochrony Środowiska;
- 13) Instytutowi Chemii Przemysłowej;
- 14) Państwowemu Instytutowi Geologicznego – Państwowemu Instytutowi Badawczemu.

Projekt został skierowany w ramach konsultacji publicznych do:

- 1) Centrum Prawa Ekologicznego;
- 2) Federacji Gospodarki Żywnościowej RP.
- 3) Fundacja Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 4) Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej;
- 5) Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 6) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 7) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami;
- 8) Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu;
- 9) Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Roślin;
- 10) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego,
- 11) Polskiego Klubu Ekologicznego;
- 12) Polskiego Stowarzyszenia Zero Waste;
- 13) Polskiej Izby Ekologii;
- 14) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami;
- 15) Stowarzyszenia Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;

16) Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.)). Jednak mając na uwadze, że członkami ww. organizacji mogą być przedsiębiorstwa z branży odpadowej, zasadne byłoby przekazanie projektu do tych organizacji w ramach konsultacji publicznych.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Źródła finansowania

-

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projektowane rozporządzenie nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowane rozporządzenie wprowadza wzór do obliczeń, przy czym to ustawa wprowadza obowiązek uzyskiwania określonego poziomu oraz kary przewidziane dla gmin oraz podmiotów, które tego poziomu nie osiągnęły, w związku z czym nie przewiduje się, aby wydanie tego rozporządzenia spowodowało obciążenia dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—
	(dodaj/usuń)	—	—	—	—	—	—	—
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—						
	sytuacja ekonomiczna i społeczna rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych	—						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	—						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.				☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz: Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na obciążenia regulacyjne, w tym obowiązki informacyjne. W stosunku do przyjętych dotychczas rozwiązań nie wprowadza ono nowych obciążeń.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie ma pośredni pozytywny wpływ na środowisko. Będzie służyć do monitorowania stanu środowiska i na podstawie wyników tego monitoringu być może będą podejmowane działania mające na celu lepsze zagospodarowanie odpadów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wprowadzony w projektowanej ustawie poziom składowania odpadów komunalnych wynosi: 1) 30% wagowo rocznie za każdy rok w latach 2025–2029; 2) 20% wagowo rocznie za każdy rok w latach 2030–2034; 3) 10% wagowo rocznie w 2035 r. i za każdy kolejny rok w latach następnych. Jednak ze względu na to, że obowiązek sprawozdawczy wynikający z art. 15 w związku z art. 5 ust. 5 i dyrektywy składowiskowej dotyczy 2020 r., za który Polska ma przekazać dane do dnia 30 czerwca 2022 r., konieczne jest określenie metodyki obliczeń. Przewidziano że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja osiągnięcia określonych w rozporządzeniu poziomów będzie dokonana w ramach raportowania do Komisji Europejskiej z wykonania dyrektywy (raporty składane co roku). Natomiast ewaluacja w zakresie wprowadzonego wzoru nie jest planowana, gdyż nie ma możliwości oceny efektywności wprowadzonego wzoru.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia ...

w sprawie określenia szczegółowych warunków uznania za produkt uboczny ...²⁾

Na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 ...) zarządza się, co następuje:

- § 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki uznania za produkt uboczny
2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do ... powstających podczas produkcji ...

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1)

§ 3. 1. powstające podczas produkcji są uznane za produkty uboczne, w przypadku gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) ...
2) ...

2. W celu potwierdzenia spełnienia warunków uznania za produkt uboczny, o których mowa w ust. 1, pobiera się próbki tych i wykonuje ich badania.

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej dnia ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), wdrażającego dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków uznania za produkt uboczny wypełnia upoważnienie do wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784), dalej jako „ustawa o odpadach”. Podstawowym celem projektu jest określenie warunków, jakie muszą spełnić, aby mogły być uznane za produkt uboczny.

Przepis § 1 ust. 1 projektu rozporządzenia określa zakres przedmiotowy rozporządzenia.

Przepis § 2 projektu rozporządzenia zawiera definicję pojęć stosowanych w projekcie rozporządzenia.

W § 3 projektu rozporządzenia określone zostały warunki, po spełnieniu których są uznane za produkt uboczny. Ponadto w celu potwierdzenia spełnienia warunków uznania za produkt uboczny, o których mowa w § 3 ust. 1, pobiera się próbki tych i wykonuje ich badania.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą przekazania do uzgodnień członkom Rady Ministrów, projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane rozporządzenie nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, a także małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, w związku z tym podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Termin wejścia w życie rozporządzenia został określony w na 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie określenia szczegółowych warunków uznania za produkt uboczny ... Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia. Źródło: Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (art. 11 ust. 6) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niniejsze rozporządzenie stanowi realizację fakultatywnego upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.) dla ministra właściwego do spraw klimatu do określenia w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, kierując się względami ochrony środowiska, życia lub zdrowia ludzi.

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny uzależnione jest od kumulatywnego spełnienia wymienionych w ww. ustawie następujących warunków:

- 1) dalsze wykorzystywanie przedmiotu lub substancji jest pewne;
- 2) przedmiot lub substancja mogą być wykorzystywane bezpośrednio bez dalszego przetwarzania, innego niż normalna praktyka przemysłowa;
- 3) dany przedmiot lub substancja są produkowane jako integralna część procesu produkcyjnego;
- 4) dana substancja lub przedmiot spełniają wszystkie istotne wymagania, w tym prawne, w zakresie produktu, ochrony środowiska oraz życia i zdrowia ludzi, dla określonego wykorzystania tych substancji lub przedmiotów i wykorzystanie takie nie doprowadzi do ogólnych negatywnych oddziaływań na środowisko, życie lub zdrowie ludzi.

Celem projektowanego rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowych warunków uznania za produkt uboczny ... jest określenie takich kryteriów, które będą jednoznaczne i czytelne jak również zapewnią wysoki poziom ochrony środowiska.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane jest określenie szczegółowych warunków uznania ... za produkt uboczny i w tym celu wydanie odpowiedniego rozporządzenia regulującego omawiane kwestie.

Mając na uwadze powyższe, projektowane rozporządzenie określi warunki istotne z punktu widzenia jednoznacznego przesądzenia, czy przesłanki wskazane w art. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są spełnione.

[illegible]

Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łączni e (0- 10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	(dodaj/usuń)											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze i niepełnosprawne											
	(dodaj/usuń)											
Niemierzalne	środowisko	Projekt powinien pozytywnie wpłynąć na środowisko ze względu na ...										
	(dodaj/usuń)											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
1. Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia
w sprawie szczegółowych warunków utraty statusu odpadów²⁾

Na podstawie art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki utraty statusu odpadów dla odpadów
.....

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1)

§ 3. 1. Odpady ... tracą status odpadów, w przypadku gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) są przetwarzane w procesach odzysku wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) otrzymany w procesie odzysku będzie spełniał co najmniej wymagania i kryteria jakościowe ...
- 3) otrzymany w procesie odzysku może zostać wykorzystany do

2. W celu potwierdzenia spełnienia warunków utraty statusu odpadów, o których mowa w ust. 1, przez te odpady pobiera się próbki i wykonuje ich badania.

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej dnia ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), wdrażającego dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

§ 4. 1. Spełnienie warunków utraty statusu odpadów przez odpady, o których mowa w § 3 ust. 1, potwierdza posiadacz tych odpadów, sporządzając odrębnie dla każdej badanej partii oświadczenie o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów.

2. Oświadczenie o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów jest przedkładane na żądanie wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce powstania oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce wykorzystania, w trakcie prowadzonej kontroli.

3. Posiadacz odpadów przechowuje oświadczenie o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów wraz z wynikami badań próbek lub protokołami przez okres 5 lat.

4. Wzór oświadczenia o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów ... jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. 1. Posiadacz odpadów prowadzi system gospodarowania umożliwiając wykazanie zgodności z warunkami utraty statusu odpadów, o których mowa w § 3 ust. 1.

2. System gospodarowania obejmuje zbiór udokumentowanych procedur dotyczących:

- 1) monitorowania procesów i technik przetwarzania odpadów;
- 2) monitorowania zgodności z warunkami, o których mowa w § 3 ust. 1;
- 3) planowanego wykorzystania;
- 4) przeglądu i usprawnienia systemu gospodarowania, o którym mowa w ust. 1;
- 5) szkolenia personelu.

3. Posiadacz odpadów udostępnia na żądanie właściwym organom Inspekcji Ochrony Środowiska w trakcie przeprowadzania kontroli dokumentację związaną z systemem gospodarowania, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

W porozumieniu:

....

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz. ...)

WZÓR

OŚWIADCZENIE O ZGODNOŚCI Z WARUNKAMI UTRATY STATUSU ODPADÓW

Dane identyfikacyjne posiadacza odpadów		
Nazwa posiadacza		Numer identyfikacji podatkowej lub VAT
Nr KRS		
Adres siedziby posiadacza odpadów		Numer domu i/lub mieszkania
Kod pocztowy	Gmina	Województwo
Dane dotyczące		
Partia (przebadana, oferowana do wykorzystania)/Nr badania		
Dane dotyczące decyzji w zakresie przetwarzania odpadów		
Decyzja, na podstawie której posiadacz odpadów przetwarza te odpady/Organ, który wydał decyzję ¹⁾		Data wydania i obowiązywania decyzji

Miejsce pochodzenia ²⁾

Objaśnienia:

¹⁾ Należy wskazać decyzję wraz z jej sygnaturą oraz organ wydający.

²⁾ Należy podać województwo, powiat, gminę nr drogi/trasy.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla ... wypełnia upoważnienie do wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.), dalej jako „ustawa o odpadach”. Podstawowym celem projektu jest określenie szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla ...

Określenie szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla odpadów ... ułatwi gospodarowanie tym materiałem, przyniesie wymierne korzyści dla środowiska, ... oraz wpisuje się w założenia gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). Zgodnie z podejściem GOZ produkty, materiały oraz surowce powinny pozostawać w obiegu tak długo, jak jest to możliwe, a wytwarzanie odpadów powinno być jak najbardziej zminimalizowane.

Przepis § 1 projektu rozporządzenia określa przedmiot i zakres projektowanej regulacji.

Przepis § 2 projektu rozporządzenia zawiera definicje pojęć stosowanych w projekcie.

W § 3 projektu rozporządzenia określone zostały szczegółowe warunki utraty statusu odpadów, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, dla odpadów

Spełnienie szczegółowych warunków utraty przez ... statusu odpadów potwierdza posiadacz odpadów ..., sporządzając odrębnie dla każdej badanej partii odpadów ... oświadczenie o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów, o którym mowa w § 4 projektu rozporządzenia.

Przepis § 5 projektu rozporządzenia zawiera przepisy dotyczące wymagań dla systemów gospodarowania, które mają na celu umożliwienie wykazania zgodności z warunkami utraty statusu odpadów, o których mowa w § 3 ust. 1.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą przekazania do uzgodnień członkom Rady Ministrów, projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projektowane rozporządzenie nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, a także małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne, w związku z tym podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Termin wejścia w życie rozporządzenia został określony w na 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie określenia szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia Źródło: Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (art. 14 ust. 1a) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dla gospodarki obiegu zamkniętego pożądane jest podejmowanie działań mających na celu ponowne wykorzystanie surowców wtórnych. Traktowanie ... jako odpadu, nie jako istotnego komponentu o udokumentowanych właściwościach, który może być ponownie wykorzystany do ... nie wpisuje się w założenia koncepcji gospodarki o obiegu zamkniętym zmierzającej do racjonalnego wykorzystania zasobów i ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko wytwarzanych produktów, które podobnie jak materiały oraz surowce powinny pozostawać w gospodarce tak długo, jak jest to możliwe, a wytwarzanie odpadów powinno być jak najbardziej zminimalizowane.

Rozporządzenie ma na celu określenie warunków, po spełnieniu których ... przestanie być traktowany jako odpad. Ma to na celu ułatwienie jego stosowania w ... tak, aby nie było wątpliwości, co do jego jakości oraz prawidłowego i bezpiecznego wykorzystania. stanowić będzie pełnowartościowy produkt, a nie odpad. Wówczas podmioty, do których trafi, także nie będą musiały mieć odpowiednich zezwoleń na gospodarowanie odpadami i prowadzić ewidencji odpadów.

Warunki określające, kiedy przestaje być odpadem, powinny gwarantować, że otrzymany w wyniku procesu odzysku spełnia wymogi techniczne, jest zgodny z istniejącymi przepisami i normami, które mają zastosowanie do produktów, oraz nie prowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane jest określenie szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla i w tym celu wydanie odpowiedniego rozporządzenia regulującego omawiane kwestie. W rozporządzeniu w sprawie szczegółowych warunków utraty statusu odpadów dla ... muszą być określone wymagania wynikające z art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj.:

- 1) odpady wykorzystywane w procesie odzysku;
- 2) dopuszczalne procesy i techniki przetwarzania tych odpadów;
- 3) kryteria jakościowe stosowane do materiałów powstałych w procesie odzysku, które utraciły status odpadów, zgodnie z mającymi zastosowanie normami dotyczącymi produktów obejmującymi w razie potrzeby dopuszczalne wartości zanieczyszczeń;
- 4) wymogi dotyczące systemu gospodarowania, aby wykazać zgodność z warunkami utraty statusu odpadów, obejmujące – jeżeli to niezbędne – kontrolę jakości i monitorowanie własnej działalności, a także akredytację;
- 5) wymogi dotyczące oceny oraz oświadczenia o zgodności z warunkami utraty statusu odpadów.

Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich odzyskowi, w tym recyklingowi, spełniają:

- 1) łącznie następujące warunki:
 - a) jest stosowany do konkretnych celów,

Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze i niepełnosprawne												
Niemierzalne													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Rozporządzenie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie zostanie ogłoszone w r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

w sprawie rocznych poziomów recyklingu
odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r.

Na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych, które wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany osiągnąć w poszczególnych latach do 2030 r.

2. Roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych, o których mowa w ust. 1, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz.)

ROCZNE POZIOMY RECYKLINGU ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH, KTÓRE WPROWADZAJĄCY PRODUKTY W OPAKOWANIACH
JEST OBOWIĄZANY OSIĄGNAĆ W POSZCZEGÓLNYCH LATACH DO 2030 R.¹⁾

Lp.	Rodzaj opakowania, z którego powstał odpad	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	2028 r.	2029 r.
		[%]							
1	razem ²⁾	59	61	63	65	66	67	68	69
2	tworzywo sztuczne	30	40	45	50	51	52	53	54
3	aluminium	52	53	54	55	56	57	58	59
4	stal, w tym blacha stalowa, oraz pozostałe metale	55	60	65	70	72	74	76	78
5	papier i tektura	66	70	73	75	77	79	81	83
6	szkło	64	66	68	70	71	72	73	76
7	drewno	19	21	23	25	26	27	28	29
8	wielomateriałowe	poziomy określone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi							
9	środki niebezpieczne								
10	pozostałe	-	-	-	-	-	-	-	-

Objaśnienia:

¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 974 i 981).

²⁾ Dotyczy sumy wszystkich rodzajów opakowań wymienionych w lp. 2–7 i 10.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z poz.).

Niniejsze rozporządzenie określa roczne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych od 2022 r. w perspektywie do 2030 r., które wprowadzający produkty w opakowaniach będą musieli zapewnić.

Projektowane rozporządzenie ma za zadanie zapewnić płynne dojście do poziomów recyklingu określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.) na rok 2025 i 2030 od momentu wejścia w życie nowelizacji ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie rocznych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach do 2030 r. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Pan Jacek Ozdoba Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Zaliwski, tel. 22 36 92 840 e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 27 kwietnia 2021 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114). Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia ... r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) dokonuje transpozycji m.in. znowelizowanej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.). W związku z powyższym w ustawie wprowadzone zostały poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach w perspektywie do 2030 r. oraz dodano upoważnienie do wydania rozporządzenia, które określi płynne dojście do tych poziomów od stanu aktualnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Określenie płynnego dojścia do poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach w perspektywie do 2030 r., z uwzględnieniem poziomów ustanowionych na 2025 r., począwszy od 2022 r.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie określają poziomy przejściowe w okresie przed obowiązkiem zapewnienia poziomów wymaganych na rok 2025 i 2030.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający produkty w opakowaniach	69 445 (stan na dzień 14.12.2020 r.)	Baza danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami (BDO)	Umożliwienie progresywnego zapewnienia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach w perspektywie do 2030 r.
Organizacje odzysku opakowań	26	BDO	Umożliwienie progresywnego zapewnienia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych w poszczególnych latach w

			perspektywie do 2030 r.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji			
Projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem pre-konsultacji. Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych, z terminem zgłaszania uwag wynoszącym 10 dni. Konsultacje zostaną przeprowadzone zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów. Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do następujących podmiotów: 1. COBRO – Instytut Badawczy Opakowań; 2. Krajowa Izba Gospodarcza; 3. Polska Izba Ekologii; 4. Polska Izba Gospodarki Odpadami; 5. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji; 6. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami; 7. Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych; 8. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”; 9. Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań; 10. Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce; 11. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem; 12. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin; 13. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego; 14. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami; 15. Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 16. Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 17. CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 18. EKO-PUNKT Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 19. TOM-DOLEKO-EKOLA Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 20. Biosystem Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 21. CP Recycling Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 22. Branżowa Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 23. Interseroh Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 24. AURAEKO BATERPAK Organizacja Odzysku Opakowań S.A.; 25. Stowarzyszenie „Polski Recykling”. Ponadto, projekt rozporządzenia w ramach opiniowania zostanie przekazany marszałkom województw. Projekt będzie przedmiotem opiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym. Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 poz. 248), oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (RCL) w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Ponadto wyniki przeprowadzonych konsultacji zostaną dodatkowo streszczone w zamieszczonym na stronie RCL Raporcie z konsultacji.			
6. Wpływ na sektor finansów publicznych			

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania	—												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sektor finansów publicznych.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—					
	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	—	—	—	—	—	—	—					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	brak wpływu											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	brak wpływu											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	brak wpływu											

	osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze	brak wpływu
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie wpływa bezpośrednio na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Natomiast wprowadza progresywne poziomy recyklingu co umożliwi wprowadzających produkty w opakowaniach oraz organizacjom odzysku opakowań na płynne dojście do poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych ustanowionych na 2030 r. W ten sposób zniwelowany zostanie gwałtowny przeskok z poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych obowiązujących aktualnie do tych wymaganych przepisami UE na rok 2025 i 2030.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na obciążenia regulacyjne.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Progresywne poziomy recyklingu odpadów opakowaniowych mają za zadanie zwiększyć masę odpadów opakowaniowych poddawanych recyklingowi w poszczególnych latach.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nastąpi z dniem 1 stycznia 2022 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja nastąpi po 2 pełnych okresach sprawozdawczych, czyli w 2024 r. Miernikami będą osiągnięte poziomy recyklingu dla poszczególnych rodzajów odpadów opakowaniowych.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Nie dotyczy.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków zaliczania masy odpadów opakowaniowych
do poddanych recyklingowi**

Na podstawie art. 21 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do obliczenia masy odpadów opakowaniowych, która została poddana recyklingowi, stosuje się zasady oraz metody określone w decyzji Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiającej formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. UE L 86 z 05.04.2005, str. 6, z późn. zm.²⁾).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Zmiany niniejszej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L.....

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 ...) do określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi, kierując się przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.

W związku z transpozycją znowelizowanej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.) powstała konieczność wskazania na szczególne warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi. W związku z tym, że szczególne warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi określa decyzja Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiająca formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. UE L 86 z 05.04.2005, str. 6, z późn. zm.), w projektowanym rozporządzeniu odwołano się do tej decyzji.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wpływa na sektor małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowych warunków zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Pan Jacek Ozdoba Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Zaliwski, tel. 22 36 92 840, e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 27 kwietnia 2021 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 21 ust. 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 ...) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Istotą problemu wprowadzenie szczegółowych warunków w zakresie zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi oraz brak funkcjonującego w przepisach krajowych odwołania do tych warunków. Same szczegółowe warunki zostały określone w decyzji Komisji 2005/270/WE z dnia 22 marca 2005 r. ustanawiającej formaty w odniesieniu do systemu baz danych zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadzają delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw klimatu do wydania właściwego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się wydanie rozporządzenia, które wskazuje na szczegółowe warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi.

Osiągnięcie celów zakładanych w projektowanym rozporządzeniu jest niemożliwe w inny sposób niż przez działania legislacyjne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE dokonują obliczeń analogicznie do Polski, ponieważ metoda obliczeń została określona w przepisach unijnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych	532	Baza danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami (wg stanu na 11 stycznia 2021 r.)	Jednoznaczne wskazanie na szczegółowe warunki zaliczania masy odpadów opakowaniowych do poddanych recyklingowi.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych, które zostaną przeprowadzone zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów. Projekt zostanie przekazany następującym podmiotom:

1. COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;
2. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem;
3. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
4. Krajowa Izba Gospodarcza;
5. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
6. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
7. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
8. Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
9. Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;

10. Polska Izba Ekologii;
11. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
12. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
13. Stowarzyszenie „Polski Recykling”;
14. Indorama Ventures Poland.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do:

1. wojewodów;
2. marszałków województw;
3. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
4. Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych;
5. Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacji ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym. Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—
	(dodaj/usuń)	—	—	—	—	—	—	—
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	—						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—						
	(dodaj/usuń)	—						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	—						
	(dodaj/usuń)	—						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie odwołuje się do wymagań określonych w przepisach UE, w związku z czym nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw m.in. mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Ponadto projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Projekt nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Planuje się, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.								

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projekt odwołuje się do wymagań określonych w przepisach UE. Z uwagi na powyższe nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia .

**w sprawie minimalnych rocznych poziomów recyklingu dla opakowań wielomateriałowych
oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, poniżej których nie mogą zostać określone
poziomy w porozumieniu zawieranym z marszałkiem województwa**

Na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minimalne roczne poziomy recyklingu, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, dla opakowań:

- 1) wielomateriałowych – są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) po środkach niebezpiecznych – są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.²⁾

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941)..

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawieranym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 2310), które zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

MINIMALNE ROCZNE POZIOMY RECYKLINGU DLA OPAKOWAŃ WIELOMATERIAŁOWYCH

Poz.	Rodzaj opakowania	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.
		poziom [%]			
		recyklingu	recyklingu	recyklingu	recyklingu
1	wielomateriałowe	47	53	59	65

Poz.	Rodzaj opakowania	2026 r.	2027 r.	2028 r.	2029 r.	2030 r. i lata następne
		poziom [%]				
		recyklingu	recyklingu	recyklingu	recyklingu	recyklingu
1	wielomateriałowe	66	67	68	69	70

Załącznik nr 2

MINIMALNE ROCZNE POZIOMY RECYKLINGU DLA OPAKOWAŃ PO ŚRODKACH NIEBEZPIECZNYCH

Poz.	Rodzaj opakowania	2022 r.	2023 r.	2024 r.	2025 r.
		poziom [%]			
		recyklingu	recyklingu	recyklingu	recyklingu
1	tworzywo sztuczne	36	38	40	42
2	aluminium				
3	stal, w tym blacha stalowa, oraz pozostałe metale				
4	papier i tektura				
5	szkło				
6	drewno				
7	wielomateriałowe				
8	pozostałe				

Poz.	Rodzaj opakowania	2026 r.	2027 r.	2028 r.	2029 r.	2030 r. i lata następne
		poziom [%]				
		recyklingu	recyklingu	recyklingu	recyklingu	recyklingu
1	tworzywo sztuczne	44	46	48	49	50
2	aluminium					
3	stal, w tym blacha stalowa, oraz pozostałe metale					
4	papier i tektura					
5	szkło					
6	drewno					
7	wielomateriałowe					
8	pozostałe					

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 114) i było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie minimalnych rocznych poziomów odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawierającym z marszałkiem województwa (Dz. U. poz. 2310).

Projekt rozporządzenia określa minimalne roczne poziomy recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych. Przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu produkty w tych opakowaniach oraz organizacje samorządu gospodarczego, w ramach porozumień zawieranych z marszałkami województw, zobowiązani będą osiągnąć wyznaczone w rozporządzeniu poziomy wzrastające w poszczególnych latach w perspektywie do dnia 31 grudnia 2030 r. i w latach następnych.

Ustalenie w przedmiotowym projekcie rozporządzenia wymaganych minimalnych rocznych poziomów recyklingu dla opakowań wielomateriałowych pozwoli w poszczególnych latach wprowadzającym produkty w tych opakowaniach oraz organizacjom samorządu gospodarczego na płynne dojście w 2030 r. do poziomów recyklingu wymaganych nowymi przepisami przyjętymi na poziomie Unii Europejskiej w ramach pakietu odpadowego.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, gdyż nie wprowadza nowych obowiązków, a jedynie modyfikuje wysokość celów w ramach tych obowiązków.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie minimalnych rocznych poziomów recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu zawierającym z marszałkiem województwa Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Pan Jacek Ozdoba Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Zaliwski, tel. 22 36 92 840 e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 27 kwietnia 2021 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z). Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zobowiązuje m.in. wprowadzających produkty w opakowaniach wielomateriałowych oraz środki niebezpieczne w opakowaniach do uzyskania określonych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych. Ten obowiązek może być realizowany przez wprowadzającego za pośrednictwem organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 ww. ustawy, w ramach porozumienia. Minimalne poziomy recyklingu dla porozumień określa minister właściwy do spraw klimatu w drodze aktu wykonawczego do ww. ustawy.

W związku z nowelizacją ustawy i zmianą upoważnienia do wydania rozporządzenia powstaje konieczność wydania nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomenduje się wydanie nowego rozporządzenia, które uwzględni rezygnację z poziomów odzysku.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozliczanie odpadów powstałych z opakowań wielomateriałowych oraz opakowań po środkach niebezpiecznych za pośrednictwem porozumień jest polskim rozwiązaniem. Najczęściej takie odpady opakowaniowe są rozliczane w państwach członkowskich UE w ramach zagospodarowania pozostałych odpadów opakowaniowych wg rodzaju materiału z jakiego zostały wykonane.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych i środki niebezpieczne w opakowaniach	1786		Brak wymagań w zakresie odzysku innego niż recykling.
Organizacje samorządu gospodarczego reprezentujące przedsiębiorców, które	11		Brak wymagań w zakresie odzysku innego niż recykling.

zawarły porozumienia		Raporty składane w ramach porozumienia za rok 2018	
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1	-	W związku z rezygnacją z poziomów odzysku wpływy z tytułu opłat produktowych mogą być niższe.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem pre-konsultacji. Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych w r., z terminem zgłaszania uwag równym 10 dni. Konsultacje zostaną przeprowadzone zgodnie – Regulaminem pracy Rady Ministrów. Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do następujących podmiotów:

1. Krajowa Izba Gospodarcza;
2. Polska Izba Ekologii;
3. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
4. Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
5. Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce;
6. Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań;
7. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
8. Północna Izba Gospodarcza;
9. Jaworznicka Izba Gospodarcza;
10. Związek Pracodawców Izba Recyklingu i Odzysku Opakowań;
11. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska;
12. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
13. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
14. PMP Recykł;
15. Tektura Opakowania Papier S.A.;
16. Fabryka Papieru i Tektury Beskidy S.A.;
17. Mondi Świecie S.A.;
18. Stena Recycling Sp. z o.o.;
19. Wileco Sp. z o.o. Sp. Komandytowa;
20. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Robac;
21. Drum-Clean-Recycling Sp. z o.o.;
22. „Polska Grupa Recyklingu ProEko” Sp. z o.o.;
23. IBC Service;
24. Zakład Złotniczy „ARGS” S.C.;
25. Plast MM;
26. Polimer Inno Tech Sp. z o.o.;
27. Cid-Rol Sp. z o.o. Sp. K.;
28. KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Huta Miedzi „Głogów”;
29. PPHU EkoProd S.C.;
30. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „EkoBud”;
31. Fenix Metals Sp. z o.o.

Ponadto projekt rozporządzenia w ramach opiniowania zostanie przekazany do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego.

Projekt rozporządzenia zostanie także przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z ustawą z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie

Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) dlatego nie podlega opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie podlega także opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 poz. 248), oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny (RCL). Ponadto wyniki przeprowadzonych konsultacji zostaną dodatkowo streszczone w zamieszczonym na stronie RCL raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania		-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie pośrednio może wpłynąć na wysokość wpływów z tytułu opłaty produktowej wpłacanej do marszałków województw, a następnie do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, które jednak nie są możliwe do przewidzenia.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—					

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	–	–	–	–	–	–
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	–						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–						
	osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	–						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie pośrednio może wpłynąć na finanse przedsiębiorców w przypadku ewentualnej opłaty produktowej. Od wysokości uzyskanych przez przedsiębiorców poziomów recyklingu zależą ewentualne wpływy z tytułu opłaty produktowej, które tym samym nie są możliwe do przewidzenia.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
-								
9. Wpływ na rynek pracy								
-								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Przekazanie odpadów do recyklingu pośrednio pozytywnie wpływa na zdrowie ludzi, zwłaszcza w kontekście odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nastąpi z dniem 1 stycznia 2022 r. Zatem w ramach realizacji porozumień, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, będą realizowane poziomy wskazane								

w przedmiotowym rozporządzeniu.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja nastąpi w ramach raportów składanych przez porozumienia. W związku z wejściem w życie rozporządzenia z dniem 1 stycznia 2022 r. pierwsze raporty zostaną przekazane do dnia 15 marca 2023 r.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Nie dotyczy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie procesu odzysku R10²⁾

Na podstawie art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Rozporządzenie określa warunki odzysku w procesie odzysku R10 Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska i rodzaje odpadów dopuszczonych do takiego odzysku.

2. Warunki odzysku w procesie odzysku R10 Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska i rodzaje odpadów dopuszczonych do takiego odzysku są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...³⁾

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r., poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1)

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. poz. 132), które zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz. ...)

**WARUNKI ODZYSKU W PROCESIE ODZYSKU R10 OBRÓBKA NA POWIERZCHNI
ZIEMI PRZYNOSZĄCA KORZYŚCI DLA ROLNICTWA LUB POPRAWĘ STANU
ŚRODOWISKA I RODZAJE ODPADÓW DOPUSZCZONYCH DO TAKIEGO ODZYSKU**

Lp.	Kod odpadu ¹⁾	Rodzaj odpadu ¹⁾	Warunki odzysku
I. Odpady zawierające wapń			
1	2	3	4
1.	02 04 02	Nienormatywny węgiel wapnia oraz kreta cukrownicza (wapno defekacyjne)	Odpady mogą być stosowane tylko do wapnowania gleb kwaśnych i bardzo kwaśnych (o pH_{KCL} poniżej 5,5), przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) są spełnione wymagania dotyczące dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń określone odpowiednio dla wapna nawozowego i wapna nawozowego zawierającego magnez w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i art. 11 pkt 5 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2021 r. poz. 76), b) dla odpadów o kodzie ex 06 02 99 i ex 19 02 99 zawartość chlorków jest nie większa niż 3,5 %, c) dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem stopnia zakwaszenia gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zaleceń odnośnie do wapnowania, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, z późn. zm.), 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód
	03 03 09	Odpady szlamu wapiennego (pokaustyzacyjnego)	
	ex 06 01 99	Odpad z produkcji siarczanu magnezu nawozowego	
	ex 06 02 99	Odpady węgla wapnia i odpady z gaszenia wapna palonego	
	ex 06 03 99	Odpady z fizykochemicznej obróbki kamienia wapiennego – z przesiewu i przepału kamienia wapiennego	
	06 09 04	Poreakcyjne odpady związków wapnia inne niż wymienione	

		w 06 09 03 i 06 09 80	powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r. poz. 2187), b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane, c) odpady są stosowane na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości nie mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu, d) odpady są stosowane poza okresem wzrostu i rozwoju roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi (czas od siewu albo sadzenia do zbioru) – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.).
	ex 06 09 99	Odpad z produkcji roztworu ortofosforanów z ekstrakcyjnego kwasu fosforowego	
	ex 06 10 99	Odpady z produkcji soli azotanowych: saletra wapniowa i magnezowa	
	07 01 80	Wapno pokarbidowe niezawierające substancji niebezpiecznych (inne niż wymienione w 07 01 08)	
	10 13 04	Odpady z produkcji wapna palonego i hydratyzowanego	
	ex 19 02 99	Odpady zawierające węglan wapnia pochodzące z oczyszczania solanki	
	19 09 03	Osady z dekarbonizacji wody	
II. Osady ściekowe			
1.	02 02 04	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) są spełnione wymagania jak dla komunalnych osadów ściekowych, określone w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784) i w przepisach wydanych na podstawie art. 96 ust. 13 tej ustawy, b) w przypadku odpadów o kodach 02 02 04, 02 03 05, 02 04 03 – są spełnione wymagania określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie
	02 03 05	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	
	02 04 03	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	
	02 05 02	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	
	02 06 03	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	
	02 07 05	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	
	ex 03 03 11	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 03 03 10 – niezawierające	

		chlorowanych węglowodorów	(WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
	04 01 07	Osady niezawierające chromu, zwłaszcza z zakładowych oczyszczalni ścieków	
	ex 10 12 13	Szlamy z zakładowych oczyszczalni ścieków – niezawierające metali ciężkich	
2.	19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) są spełnione wymagania jak dla komunalnych osadów ściekowych, określone w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i w przepisach wydanych na podstawie art. 96 ust. 13 tej ustawy, 2) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie – przy czym wytwórca odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
III. Odpady zawierające duże ilości substancji organicznej, z wyłączeniem osadów ściekowych			
1.	02 01 03	Odpadowa masa roślinna	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym

	ex 02 01 99	Osady z oczyszczania stawów służących do hodowli lub chowu ryb	spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) odpady zostały poddane rozdrobnieniu, b) w przypadku odpadów o kodzie 02 01 03 – zostały poddane przyspieszonemu rozkładowi części stałych przy zastosowaniu bakterii, grzybów i mikroorganizmów, niepowodującemu zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi i niestwarzającemu zagrożenia dla środowiska, c) dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, d) odpady są stosowane poza okresem wzrostu i rozwoju roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi (czas od siewu albo sadzenia do zbioru), 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane, c) odpady są stosowane na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości nie mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
2.	ex 02 01 06	Odchody zwierząt	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym

		gospodarskich w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich²⁾	spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) są spełnione wymagania jak dla nawozów określone w przepisach ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz wymagania dotyczące dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń określonych dla nawozów w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i art. 11 pkt 5 tej ustawy, b) dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, c) są spełnione wymagania weterynaryjne określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) są spełnione są wymagania dotyczące szczegółowego sposobu stosowania nawozów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 pkt 1 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane, c) na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie odpady są stosowane, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości nie mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27

			kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
3.	02 01 07	Odpady z gospodarki leśnej	Odpady mogą być stosowane tylko na terenach leśnych, terenach zieleni miejskiej oraz w ogrodach i parkach, przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) odpady zostały poddane rozdrobnieniu, b) w przypadku odpadów o kodzie 02 01 07 – zostały one poddane przyspieszonemu rozkładowi części stałych przy zastosowaniu bakterii, grzybów i mikroorganizmów, niepowodującemu zagrożeń dla zdrowia i życia człowieka i niestwarzającemu zagrożenia dla środowiska, 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
	ex 02 03 81	Śruta słomiana i otręby pochodzące z produkcji pasz roślinnych	
	ex 03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, nie poddane obróbce chemicznej inne niż wymienione w 03 01 04	
	ex 03 03 01	Odpady z kory	
4.	ex 02 01 99	Grzybnia pochodząca z hodowli pieczarek	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) odpady zostały poddane rozdrobnieniu, b) dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, c) odpady są stosowane poza okresem wzrostu i rozwoju roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi (czas od siewu albo sadzenia do zbioru), 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być
	ex 02 03 01	Szlamy z mycia, oczyszczania, obierania, odwirowywania i oddzielania surowców z roślin uprawnych	
	ex 02 03 80	Wytłoki i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)	
	02 04 80	Wysłodki	
	ex 02 07 01	Odpady z mycia, oczyszczania i mechanicznego	

		rozdrabniania surowców tylko z roślin okopowych	stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane, c) odpady są stosowane na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości nie mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
	ex 02 07 80	Niezawierające części mineralnych wytloki, osady moszczowe i pofermentacyjne oraz wywary	
	ex 07 05 14	Wyekstrahowana kora kasztanowca, śruta z nasion kasztanowca oraz wyekstrahowane liście naparstnicy	
	ex 19 05 03	Kompost nieodpowiadający wymaganiom (nienadający się do wykorzystania) wytworzony z odpadów zielonych i innych bioodpadów zbieranych selektywnie	
5.	ex 19 06 04	Przefermentowane odpady po suchej fermentacji odpadów ulegających biodegradacji zbieranych selektywnie	Odpady mogą być stosowane tylko na terenach zdegradowanych, których przyszłe zagospodarowanie nie obejmuje rolniczego użytkowania, pasach zieleni wzdłuż dróg, terenach zdegradowanych przeznaczonych pod zalesianie, przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) nie powinny zostać przekroczone wartości następujących parametrów: – wielkość cząstek – 0÷40 [mm], – zawartość metali ciężkich – nie więcej niż [mg/kg suchej masy]: kadm Cd – 25, chrom Cr – 800, miedź Cu – 800, nikiel Ni – 200, ołów Pb – 800, cynk Zn – 2500 i rtęć Hg – 25, b) są spełnione wymagania określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002

			(rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), c) dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane na glebach w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane, c) odpady są stosowane na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości nie mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
6.	ex 20 02 01	Odpady ulegające biodegradacji z pielęgnacji terenów zieleni	Odpady mogą być stosowane tylko na terenach zieleni miejskiej, w ogrodach i parkach oraz na terenach zdegradowanych, których przyszłe zagospodarowanie nie obejmuje rolniczego użytkowania, przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów – dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017

			r. – Prawo wodne, 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
7.	ex 19 06 04	Przefermentowane odpady po mokrej fermentacji odpadów ulegających biodegradacji zbieranych selektywnie	Odpady mogą być stosowane tylko gdy są spełnione wymagania jak dla komunalnych osadów ściekowych określone w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach i w przepisach wydanych na podstawie art. 96 ust. 13 tej ustawy, przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
8.	19 06 05	Ciecze z beztlenowego rozkładu odpadów zwierzęcych i roślinnych	1. Jeżeli w procesie beztlenowego rozkładu przetwarzane były między innymi odpady, powstałe odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) są spełnione wymagania jak dla nawozów określone w przepisach ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz wymagania dotyczące dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń określonych dla nawozów w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i art. 11 pkt 5 tej ustawy, b) materiał po procesie fermentacji pochodzenia zwierzęcego spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu
	19 06 06	Przefermentowane odpady z beztlenowego rozkładu odpadów zwierzęcych i roślinnych	

			Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) ilość metali ciężkich w wierzchniej warstwie gruntu (do głębokości 0–25 cm), nie przekracza wartości dopuszczalnych określonych dla stosowania komunalnych osadów ściekowych w przepisach wydanych na podstawie art. 96. ust. 13 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, b) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, c) są spełnione wymagania dotyczące szczegółowego sposobu stosowania nawozów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 pkt 1 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, d) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. 2. Jeżeli w procesie beztlenowego rozkładu przetwarzana była wyłącznie biomasa, o której mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2014 r. o odpadach lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 2 pkt 9 tej ustawy, bez dodatku odpadów, powstałe odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków:

			1) materiał po procesie fermentacji pochodzenia zwierzęcego spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego); 2) są spełnione wymagania jak dla nawozów naturalnych określone w przepisach ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz wymagania dotyczące dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń określonych dla nawozów w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i art. 11 pkt 5 tej ustawy, a także są spełnione wymagania dotyczące szczegółowego sposobu stosowania nawozów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 pkt 1 tej ustawy; 3) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm.
9.	ex 19 09 01	Osady z czyszczenia stawów infiltracyjnych wytwarzane na ujęciu wody	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) odpady zostały poddane rozdrobnieniu, b) dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane,

			c) odpady są stosowane poza okresem wzrostu i rozwoju roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi (czas od siewu albo sadzenia do zbioru), d) odpady są stosowane na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości nie mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
10.	ex 18 01 81	Zużyte kąpiele lecznicze aktywne biologicznie inne niż wymienione w 18 01 80 – borowina pozabiegowa.	Odpady mogą być stosowane tylko na terenach leśnych, terenach zieleni miejskiej oraz w ogrodach i parkach, przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) odpady zostały poddane rozdrobnieniu, b) odpady zostały poddane przyspieszonemu rozkładowi części stałych przy zastosowaniu bakterii, grzybów i mikroorganizmów, niepowodujących zagrożeń dla zdrowia i życia człowieka i niestwarzającym zagrożenia dla środowiska, 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane – odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
IV. Odpady mineralne			
1.	ex 01 04 08	Odpady skruszonych skał zawierających substancje	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków:

		odżywcze dla roślin, np. wapń	1) w odniesieniu do odpadów: a) odpady skruszonych skał zostały rozdrobnione tak, że odsiew na sicie o boku oczek kwadratowych 2 mm jest mniejszy niż 10 %, a przesiew przez sito o boku oczek kwadratowych 0,5 mm jest nie mniejszy niż 50 %, b) są spełnione wymagania dotyczące dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń dla nawozów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i 11 pkt 5 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, c) dopuszczalna dawka odpadu została ustalona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane równomiernie na powierzchni gleby do głębokości 30 cm i są przykryte glebą lub są z nią wymieszane, c) odpady są stosowane poza okresem wzrostu i rozwoju roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi (czas od siewu albo sadzenia do zbioru) – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
	ex 01 04 12	Odpady powstające przy płukaniu i czyszczeniu kopalin pochodzące z obróbki wapieni i dolomitów, inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11	
	ex 01 04 13	Odpady powstające przy cięciu i obróbce postaciowej skał pochodzące z obróbki wapieni i dolomitów, inne niż wymienione w 01 04 07	
	ex 02 03 99	Zużyta ziemia okrzemkowa z procesu produkcji pektyny	
	02 04 01	Osady z oczyszczania i mycia buraków	
	ex 02 07 99	Zużyta ziemia okrzemkowa z procesu filtracji	
	10 01 03	Popioły lotne z torfu i drewna niepoddanego obróbce chemicznej	
	ex 10 01 99	Odpady pochodzące ze spalania biomasy w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 146 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska	
	19 09 02	Osady z klarowania wody	
2.	ex 02 01 83	Ociekowe pożywki z upraw hydroponicznych	Odpady mogą być stosowane tylko przy łącznym spełnieniu następujących warunków: 1) w odniesieniu do odpadów: a) dopuszczalna dawka odpadu została uwzględniona z uwzględnieniem zasobności gleby, sposobu jej

			użytkowania, jakości odpadu oraz zapotrzebowania roślin na składniki pokarmowe, a także zbioru zaleceń dobrej praktyki rolniczej, o których mowa w art. 103 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, b) odpady są stosowane poza okresem wzrostu i rozwoju roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi (czas od siewu albo sadzenia do zbioru), 2) w odniesieniu do gleb, na których odpady mają być stosowane: a) odpady są stosowane w taki sposób i w takiej ilości, aby ich stosowanie nie spowodowało pogorszenia jakości gleby, ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych nawet przy długotrwałym stosowaniu, w szczególności nie spowodowało szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, b) odpady są stosowane na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości nie mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu – przy czym posiadacz odpadów dysponuje wynikami badań potwierdzającymi jakość odpadów i jakość gleb, na których odpady mają być stosowane, wykonanych przez laboratorium, o którym mowa w art. 147a ust. 1 pkt 1 lub ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Kody i rodzaje odpadów są zgodne z kodami i rodzajami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z tym że poprzedzenie kodu odpadu literami „ex” oznacza, iż kod z tym oznaczeniem obejmuje wyłącznie rodzaje odpadów określone w kolumnie trzeciej tabeli.
- ²⁾ Z wyłączeniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego objętych przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego).

UZASADNIENIE

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”, która dokonuje m.in. zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o odpadach”.

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 30 ust. 4 ustawy o odpadach do określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu w drodze rozporządzenia, warunków odzysku za pomocą procesu odzysku R10 – *Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska*, wymienionego w załączniku nr 1 do ustawy i rodzajów odpadów dopuszczonych do takiego odzysku, uwzględniając potrzebę ochrony życia i zdrowia ludzi oraz ochrony środowiska.

Upoważnienie zawarte w art. 30 ust. 4 ustawy o odpadach nie zostało zmienione ustawą zmieniającą. Proces R10 w załączniku nr 1 do ustawy o odpadach również nie ulega zmianie, ale cały załącznik nr 1 jest w całości zastępowany nowym załącznikiem nr 1. Jest to zmiana, którą należy uznać za pośrednią zmianę treści tego upoważnienia.

Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. poz. 132), które zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy zmieniającej traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Projektowane rozporządzenie zawiera przepisy dotyczące odzysku odpadów w procesie odzysku R10, które nie zawierają zmian merytorycznych w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym podlega notyfikacji.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie procesu odzysku R10 Ministerstwo wiodące i ministerstwo współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Jacek Ozdoba, Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Joanna Kwapisz, tel. 22 57 92 274, e-mail: joanna.kwapisz@mos.gov.pl	Data sporządzenia 19 stycznia 2021 r. Źródło: Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska: ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”, która dokonuje m.in. zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanej dalej „ustawą o odpadach”.

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 30 ust. 4 ustawy o odpadach do określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu, w drodze rozporządzenia, warunków odzysku za pomocą procesu odzysku R10 *Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska*, wymienionego w załączniku nr 1 do ustawy, i rodzajów odpadów dopuszczonych do takiego odzysku, uwzględniając potrzebę ochrony życia i zdrowia ludzi oraz ochrony środowiska.

Upoważnienie zawarte w art. 30 ust. 4 ustawy o odpadach nie zostało zmienione ustawą zmieniającą. Proces R10 w załączniku nr 1 do ustawy o odpadach również nie ulega zmianie, ale cały załącznik nr 1 jest w całości zastępowany nowym załącznikiem nr 1. Jest to zmiana, którą należy uznać za pośrednią zmianę treści tego upoważnienia. Aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. poz. 132), zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy zmieniającej zostało utrzymane w mocy do czasu wydania nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z wyżej opisanych przyczyn legislacyjnych, tj. pośredniej zmiany upoważnienia do jego wydania. Nie ma możliwości rozwiązania problemu w sposób pozalegisłacyjny.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proces odzysku R10 *Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska*, został wymieniony w załączniku II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3, z późn. zm.). W przedmiotowym rozporządzeniu zostaną określone odpady, które mogą być poddawane procesowi odzysku oraz warunki odzysku, aby zapewnić bezpieczne dla zdrowia ludzi i środowiska ich stosowanie na powierzchni ziemi. Brak w obecnej chwili danych jak ten problem jest uregulowany w innych krajach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wytwórcy odpadów			Brak nowych obowiązków
Właściciele i użytkownicy gruntów			Brak nowych obowiązków

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Planuje się wysłanie projektu do opiniowania do:

- 1) Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 2) Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej;
- 3) Instytutu Ochrony Środowiska – PIB;
- 4) Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych;
- 5) Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach – PIB;
- 6) Instytutu Medycyny Wsi w Lublinie;
- 7) Krajowej Radzie Izb Rolniczych

oraz do konsultacji, na 21 dni, do następujących instytucji, organizacji i przedsiębiorstw związanych pośrednio lub bezpośrednio z gospodarowaniem osadami ściekowymi:

- 1) Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP;
- 2) Instytutu Gospodarowania Odpadami sp. z o.o.;
- 3) Izby Gospodarczej Wodociągi Polskie;
- 4) Krajowej Izby Gospodarki Odpadami;
- 5) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 6) Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Ochrony Środowiska;
- 7) Polskiej Izby Ekologii;
- 8) Polskiej Izby Gospodarki Odpadami;
- 9) Polskiemu Klubowi Ekologicznemu;
- 10) Polskiemu Towarzystwu Inżynierii Ekologicznej;
- 11) Stowarzyszenia Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 12) Stowarzyszeniu Eksploatatorów Obiektów Gospodarki Wodno – Ściekowej;
- 13) Stowarzyszeniu Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 14) Unii Metropolii Polskich;
- 15) Związku Gmin Wiejskich RP;
- 16) Związku Miast Polskich;
- 17) Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych oraz praw i interesów związków pracodawców, projekt nie podlega opiniowaniu w trybie art. 23 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263, z późn. zm.) oraz w trybie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1809).

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)

Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne.												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.											

przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Utrzymanie dotychczasowych zasad odzysku odpadów na powierzchni ziemi będzie miało pozytywny wpływ na ochronę środowiska i zdrowie ludzi. Przestrzeganie wskazanych w warunkach odzysku szeregu wymagań i ograniczeń zawartych w przywołanych przepisach prawnych zapewnia ochronę środowiska naturalnego. Pozytywny wpływ na środowisko ma również wybranie tylko określonej grupy odpadów dopuszczonych do tego procesu odzysku. Natomiast utrzymanie warunków, jakich należy bezwzględnie przestrzegać podczas stosowania odpadów na powierzchni ziemi ma na celu zabezpieczenia środowiska przed negatywnymi skutkami wpływu stosowanych odpadów na glebę i wody, a co za tym idzie na zdrowie ludzi i środowisko.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Zmiana ma charakter legislacyjny.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluacji projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami
i urządzeniami²⁾**

Na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje odpadów oraz warunki ich odzysku w procesach odzysku R3, R5, R11 i R12 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, poza instalacjami lub urządzeniami.

§ 2. Rodzaje odpadów oraz warunki ich odzysku w procesach odzysku R3, R5, R11 i R12 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, poza instalacjami lub urządzeniami, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...³⁾

MINISTER KLIMATU I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796), które zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia
(poz. ...)

RODZAJE ODPADÓW ORAZ WARUNKI ICH ODZYSKU
W PROCESACH ODZYSKU R3, R5, R11 I R12 WYMIENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU NR 1 DO USTAWY Z DNIA 14 GRUDNIA
2012 R. O ODPADACH, POZA INSTALACJAMI LUB URZĄDZENIAMI

Lp.	Kod odpadów ¹⁾	Rodzaj odpadów ¹⁾	Proces odzysku	Warunki odzysku
1	2	3	4	5
1.	ex 01 01 02	Stale odpady z wydobywania kopalin innych niż rudy metali	R3, R5	Wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych (takich jak zapadliska, nieeksploatowane odkrywkowe wyrobiska lub wyeksploatowane części tych wyrobisk) pod warunkiem, że: 1) planowane działanie jest określone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy albo jest zgodne z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu albo jest określone w decyzji w sprawie rekultywacji i zagospodarowania gruntów rolnych lub leśnych na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326); 2) planowane działanie nie spowoduje bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r. poz. 2187). 3) wypełnianie odpadami prowadzi się do rzędnych przyległych terenów nieprzekształconych z zastrzeżeniem, że warstwę powierzchniową o grubości od 1 do 1,5 m należy formować w sposób zapewniający jej funkcję glebotwórczą lub w sposób odpowiadający docelowemu przeznaczeniu
	01 01 80	Odpady skalne z górnictwa miedzi, cynku i ołowiu		
	ex 01 03 81	Stale odpady z flotacyjnego wzbogacania rud metali nieżelaznych inne niż wymienione w 01 03 80		
	01 04 08	Odpady żwiru lub skruszone skały inne niż wymienione w 01 04 07		
	01 04 09	Odpadowe piaski i iły		
	ex 01 04 12	Stale odpady powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11		
	01 04 13	Odpady powstające przy cięciu i obróbce postaciowej skał inne niż wymienione w 01 04 07		
	ex 01 04 81	Stale odpady z flotacyjnego wzbogacania węgla inne niż wymienione w 01 04 80		

ex 02 01 01	Stałe osady z mycia i czyszczenia	terenu; w przypadku stosowania zagospodarowania metodami bezglebowymi z przeznaczeniem terenu na użytki zielone, tereny rekreacyjne, leśne wypełnianie terenu odpadami o kodach 01 01 02, 01 04 12 i 01 04 81 można stosować do poziomu otaczającej powierzchni; 4) odpady z podgrupy 17 01 przed ich zastosowaniem poddaje się kruszeniu w przypadku konieczności dostosowania ich składu granulometrycznego do realizacji konkretnego przedsięwzięcia; 5) odpady o kodzie ex 18 01 81 mogą być stosowane wyłącznie do wypełniania wyrobisk torfu; 6) odpady o kodach: ex 01 04 81 i ex 06 03 99 mogą być stosowane wyłącznie w przypadku gdy nie zawierają części palnych. W przypadku wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych odpadami o kodach: ex 10 01 01, ex 10 01 02, ex 10 01 80, ex 16 07 99 należy spełnić dodatkowe warunki: 1) wypełniany odpadami teren niekorzystnie przekształcony znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią i poza obszarem, na którym istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego, na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 , z późn. zm.⁵⁾⁾); 2) wyniki istniejącego rozpoznania budowy geologicznej lub prac geologicznych zaprojektowanych specjalnie w tym celu dowodzą, że: a) wypełniany teren niekorzystnie przekształcony posiada naturalną ciągłą barierę geologiczną, uszczelniającą całe podłoże i ściany boczne o miąższości co najmniej 0,5 m i współczynnika filtracji $k \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s, b) przewidywany najwyższy poziom zwierciadła wód podziemnych znajduje się na głębokości co najmniej 1 m, licząc od poziomu najniżej położonego punktu terenu niekorzystnie przekształconego;
ex 02 03 01	Ziemia sucha, ziemia mokra, w tym kamienie	
ex 02 04 01	Stałe osady z oczyszczania i mycia buraków	
ex 06 03 99	Odpady z przesiewu i przepału węgla kamiennego	
ex 10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04) - nie pochodzące z palenisk fluidalnych	
ex 10 01 02	Popioły lotne z węgla - nie pochodzące z palenisk fluidalnych	
10 01 03	Popioły lotne z torfu i drewna niepoddanego obróbce chemicznej	
ex 10 01 17	Popioły lotne ze współspalania węgla z biomasą - nie pochodzące z palenisk fluidalnych	
ex 10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych – nie pochodzące z palenisk fluidalnych	
ex 10 01 82	Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym) - pochodzące z palenisk fluidalnych	
10 05 80	Żużle granulowane z pieców szybowych oraz żużle z pieców obrotowych	

10 06 80	Żużle szybowe i granulowane	3) w miejscach, gdzie teren niekorzystnie przekształcony nie posiada naturalnej bariery geologicznej o parametrach określonych w pkt 2, stosuje się sztucznie wykonaną barierę geologiczną umożliwiającą uszczelnienie tego terenu zapewniające osiągnięcie wartości, o których mowa w pkt 2; 4) w razie stwierdzenia, na podstawie wyników badań geologicznych, o których mowa w pkt 2, występowania w podłożu terenu niekorzystnie przekształconego poziomów wodonośnych o znaczeniu użytkowym, które mogą być potencjalnie narażone na zanieczyszczenie ze strony odpadów, przed, w czasie prowadzenia wypełniania oraz po jego zakończeniu przez okres 5 lat, prowadzi się monitoring wód podziemnych najpłytszego poziomu wodonośnego przy zastosowaniu metodyk referencyjnych pomiarów i badań określonych w załączniku nr 5 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych (Dz. U. poz. 1550 oraz z 2013 r. poz. 1558) za pomocą co najmniej trzech otworów obserwacyjno-badawczych, z których jeden powinien być zlokalizowany na kierunku dopływu wód podziemnych, a dwa pozostałe na kierunku odpływu tych wód spod tego terenu; 5) liczbę, rozmieszczenie, głębokość i konstrukcję otworów obserwacyjno-badawczych określa szczegółowo projekt robót geologicznych, sporządzony zgodnie z art. 79 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420); 6) monitoring, o którym mowa w pkt 4, prowadzi się w zakresie: a) obserwacji poziomu zwierciadła wód podziemnych, b) badań wskaźnikowych parametrów zanieczyszczeń obejmujących co najmniej: odczyn (pH), przewodność elektrolityczną właściwą, zawartość poszczególnych metali ciężkich (Cu, Zn, Pb, Cd, Cr⁺⁶, Hg, As, B), chlorki (Cl⁻
10 09 03	Żużle odlewnicze	
10 09 06	Rdzenie i formy odlewnicze przed procesem odlewania inne niż wymienione w 10 09 05	
10 09 08	Rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania inne niż wymienione w 10 09 07	
10 09 10	Pyły z gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 09 09	
10 09 12	Inne cząstki stałe niż wymienione w 10 09 11	
10 10 06	Rdzenie i formy odlewnicze przed procesem odlewania inne niż wymienione w 10 10 05	
10 10 08	Rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania inne niż wymienione w 10 10 07	
10 10 10	Pyły z gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 10 09	
10 12 01	Odpady z przygotowania mas wsadowych do obróbki termicznej	
10 12 03	Cząstki i pyły	
10 12 06	Zużyte formy	
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)	
ex 16 07 99	Ziemia, piasek, miał z czyszczenia wagonów dostarczających złom	

16 11 04	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych inne niż wymienione w 16 11 03	), siarczany (SO_4^{2-}) sumę wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA); 7) przy ustalaniu pełnego zakresu wskaźnikowych parametrów zanieczyszczeń badanych w wodach podziemnych uwzględnia się także skład wód podziemnych przed rozpoczęciem wypełniania terenu niekorzystnie przekształconego odpadami (tło hydrogeochemiczne) oraz skład wyciągu z odpadów poddawanych odzyskowi; 8) pomiary zwierciadła wód podziemnych w otworach obserwacyjno-badawczych oraz badanie wskaźników, o których mowa w pkt 6, prowadzi się z częstotliwością: a) przed wypełnieniem: jednorazowo, b) w czasie prowadzenia wypełnienia: nie rzadziej niż co 3 miesiące, c) po zakończeniu wypełnienia: nie rzadziej niż co 6 miesięcy; W przypadku wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych odpadami o kodzie ex 10 01 82, tj. odpadami pochodzącymi z palenisk fluidalnych, należy spełnić dodatkowe warunki: 1) odpady przed wypełnieniem poddaje się mieszanii z ziemią; odczyn uzyskanej mieszaniny powinien zawierać się w przedziale wartości pH 6,5-7,5; 2) wypełniany odpadami teren niekorzystnie przekształcony znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią i poza obszarem, na którym istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego, na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne; 3) wyniki istniejącego rozpoznania budowy geologicznej lub prac geologicznych zaprojektowanych specjalnie w tym celu dowodzą, że: a) wypełniany teren niekorzystnie przekształcony posiada naturalną ciągłą barierę geologiczną, uszczelniającą całe podłoże i ściany boczne o
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów	
17 01 02	Gruz ceglany	
ex 17 01 03	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia (wykonane z ceramiki)	
ex 17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych inne niż wymienione w 17 01 06	
ex 17 01 81	Odpady z remontów i przebudowy dróg w postaci betonu, gruzu betonowego lub ceglanego, odpady ceramiczne oraz gleba i ziemia w tym kamienie	
ex 17 05 06	Urobek z pogłębiania rzek górskich inny niż wymieniony w 17 05 05* tzn. spełniający warunki wymienione w Lp. 14	
17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03	
17 05 08	Tłuczeń torowy (kruszywo) inny niż wymieniony w 17 05 07	
ex 18 01 81	Zużyte kąpiele lecznicze aktywne biologicznie inne niż wymienione w 18 01 80 - borowina pozabiegowa	

ex 19 12 09	Minerały (np. piasek, kamienie) inne niż pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych		
20 02 02	20 02 02	Gleba i ziemia, w tym kamienie	miąższości co najmniej 0,5 m i współczynnika filtracji $k \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s, b) przewidywany najwyższy poziom zwierciadła wód podziemnych znajduje się na głębokości co najmniej 1 m, licząc od poziomu najniżej położonego punktu terenu niekorzystnie przekształconego; 4) w miejscach, gdzie teren niekorzystnie przekształcony nie posiada naturalnej bariery geologicznej o parametrach określonych w pkt 3, stosuje się sztucznie wykonaną barierę geologiczną umożliwiającą uszczelnienie tego terenu zapewniające osiągnięcie wartości, o których mowa w pkt 3; 5) w razie stwierdzenia, na podstawie wyników badań geologicznych, o których mowa w pkt 3, występowania w podłożu terenu niekorzystnie przekształconego poziomów wodonośnych o znaczeniu użytkowym, które mogą być potencjalnie narażone na zanieczyszczenie ze strony odpadów przed, w czasie prowadzenia wypełniania oraz po jego zakończeniu przez okres 5 lat, prowadzi się monitoring wód podziemnych najpłytszego poziomu wodonośnego za pomocą co najmniej trzech otworów obserwacyjno-badawczych, z których jeden powinien być zlokalizowany na kierunku dopływu wód podziemnych, a dwa pozostałe na kierunku odpływu tych wód spod tego terenu; 6) liczbę, rozmieszczenie, głębokość i konstrukcję otworów obserwacyjno-badawczych określa szczegółowo projekt robót geologicznych, sporządzony zgodnie z art. 79 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze; 7) monitoring, o którym mowa w pkt 5, prowadzi się w zakresie: a) obserwacji poziomu zwierciadła wód podziemnych, b) badań wskaźnikowych parametrów zanieczyszczeń obejmujących co najmniej: odczyn (pH), przewodność elektrolityczną właściwą, zawartość poszczególnych metali ciężkich (Cu, Zn, Pb, Cd, Cr⁺⁶, Hg, As, B), chlorki (Cl⁻), siarczany (SO₄⁻²);

				8) przy ustalaniu pełnego zakresu wskaźnikowych parametrów zanieczyszczeń badanych w wodach podziemnych uwzględnia się także skład wód podziemnych przed rozpoczęciem wypełniania terenu niekorzystnie przekształconego odpadami (tło hydrogeochemiczne) oraz skład wyciągu z odpadów poddawanych odzyskowi; 9) pomiary zwierciadła wód podziemnych w otworach obserwacyjno-badawczych oraz badanie wskaźników, o których mowa w pkt 7, prowadzi się z częstotliwością: a) przed wypełnieniem: jednorazowo, b) w czasie prowadzenia wypełnienia: nie rzadziej niż co 3 miesiące, c) po zakończeniu wypełnienia: nie rzadziej niż co 6 miesięcy; 10) wokół terenu niekorzystnie przekształconego wypełnianego odpadami, o których mowa pkt 1, umieszcza się zewnętrzny system rowów drenażowych uniemożliwiający dopływ wód powierzchniowych i podziemnych do tego terenu; 11) przepisu, o którym mowa w pkt 10, nie stosuje się, jeżeli z wyników badań, o których mowa w pkt 3, wynika, że zewnętrzny system rowów drenażowych nie jest konieczny; 12) w przypadku wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych mieszaniną odpadów ex 10 01 01, ex 10 01 02, ex 10 01 80, ex 10 01 82 ustala się takie warunki prowadzenia odzysku jak w przypadku wypełniania odpadami o kodzie ex 10 01 82.
2.	ex 01 01 02	Stale odpady z wydobywania kopalin innych niż rudy metali	R5	Utwardzanie powierzchni terenów, do których posiadacz ma tytuł prawny na podstawie zgłoszenia dokonanego w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.⁶⁾), z tym że utwardzanie to powinno być prowadzone w sposób uniemożliwiający pylenie oraz nie powinno zakłócać stanu wody na gruncie - zgodnie z art. 29 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.
	01 01 80	Odpady skalne z górnictwa miedzi, cynku i ołowiu		
	ex 01 03 81	Stale odpady z flotacyjnego wzbogacania rud metali nieżelaznych inne niż wymienione w 01 03 80		

01 04 08	Odpady żwiru lub skruszone skały inne niż wymienione w 01 04 07	Planowane działania nie spowodują bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. Odpady z podgrupy 17 01 oraz odpady o kodach 10 10 05, 10 10 06, 10 10 07, 10 10 08, 10 12 06, 10 12 08, 10 13 82, w przypadku konieczności dostosowania ich składu granulometrycznego do realizacji przedsięwzięcia, przed zastosowaniem poddaje się kruszeniu. Odpady o kodzie 17 03 02 mogą być wykorzystywane wyłącznie: 1) do utwardzania dróg, poboczy i placów; 2) po wykonanych badaniach mających na celu potwierdzenie spełnienia przez te odpady kryteriów określonych dla odpadów obojętnych, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 118 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach; 3) poza obszarami zalewowymi, w odległości min. 50 cm od najwyższego poziomu wody, który wystąpił w okresie ostatnich 50 lat; 4) w odległości min. 60 m od każdego cieku wodnego; 5) poza obszarami poddanymi ochronie na podstawie przepisów o ochronie przyrody; 6) poza obszarami poddanymi ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne; 7) przez podmioty prowadzące prace budowlane związane z budową lub remontem dróg, poboczy, placów. Wykorzystywany odpad o kodzie 17 03 02 poddaje się walcowaniu za pomocą ciężkiego sprzętu.
01 04 09	Odpadowe piaski i iły	
ex 01 04 12	Stałe odpady powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11	
01 04 13	Odpady powstające przy cięciu i obróbce postaciowej skał inne niż wymienione w 01 04 07	
ex 01 04 81	Stałe odpady z flotacyjnego wzbogacania węgla inne niż wymienione w 01 04 80	
ex 02 04 01	Stałe osady z oczyszczania i mycia buraków	
ex 06 03 99	Odpady z przesiewu i przepału kamienia wapiennego	
ex 10 01 01	Żużle	
ex 10 01 80	Stałe odpady w postaci mieszanek popiołowo-żuźlowych z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	
10 02 01	Żużle z procesów wytapiania (wielkopieczowe, stalownicze)	
10 02 08	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 02 07	
10 05 80	Żużle granulowane z pieców szybowych oraz żużle z pieców obrotowych	
10 06 80	Żużle szybowe i granulowane	
10 09 03	Żużle odlewnicze	

10 09 06	Rdzenie i formy odlewnicze przed procesem odlewania inne niż wymienione w 10 09 05		
10 09 08	Rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania inne niż wymienione w 10 09 07		
10 09 12	Inne części stale niż wymienione w 10 09 11		
10 10 06	Rdzenie i formy odlewnicze przed procesem odlewania inne niż wymienione w 10 10 05		
10 10 08	Rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania inne niż wymienione w 10 10 07		
10 12 01	Odpady z przygotowania mas wsadowych do obróbki termicznej		
10 12 06	Zużyte formy		
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)		
10 13 82	Wybrakowane wyroby		
ex 16 07 99	Ziemia, piasek, miał z czyszczenia wagonów dostarczających złom		
16 11 04	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych inne niż wymienione w 16 11 03		
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów		
17 01 02	Gruz ceglany		

	ex 17 01 03	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia (wykonane z ceramiki)		
	17 01 81	Odpady z remontów i przebudowy dróg		
	17 03 02	Asfalt inny niż wymieniony w 17 03 01		
	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03		
	ex 17 05 06	Urobek z pogłębiania rzek górskich inny niż wymieniony w 17 05 05* tzn. spełniający warunki wymienione w Lp. 14		
	17 05 08	Tłuczeń torowy (kruszywo) inny niż wymieniony w 17 05 07		
	20 02 02	Gleba i ziemia, w tym kamienie		
3.	01 01 01	Odpady z wydobywania rud metali (z wyłączeniem 01 01 80)	R5	Wykorzystanie w podziemnych technikach górniczych, przez które rozumie się wykorzystanie odpadów: 1) jako składnika podsadzki hydraulicznej i samozestalającej, 2) do doszczelniania zrobów, które powstały w wyniku eksploatacji prowadzonej systemem z zawałem stropu, podsadzki hydraulicznej, podsadzki suchej i innych, 3) do profilaktyki przeciwpożarowej i budowy korków izolacyjnych, 4) do likwidacji zbędnych wyrobisk, w tym szybów, 5) do wzmocnień i stabilizacji wyrobisk górniczych - pod warunkiem prowadzenia tej działalności z uwzględnieniem właściwości odpadów oraz warunków lokalnych, w taki sposób, aby działalność ta nie powodowała pogorszenia jakości wód podziemnych.
	01 01 02	Odpady z wydobywania kopalin innych niż rudy metali		
	01 01 80	Odpady skalne z górnictwa miedzi, cynku i ołowiu		
	01 03 06	Inne odpady poprzarobcze niż wymienione w 01 03 04, 01 03 05, 01 03 80 i 01 03 81		
	01 03 08	Odpady w postaci pyłów i proszków inne niż wymienione w 01 03 07		
	01 03 81	Odpady z flotacyjnego wzbogacania rud metali nieżelaznych inne niż wymienione w 01 03 80		
	01 04 09	Odpadowe piaski i iły		

01 04 10	Odpady w postaci pyłów i proszków inne niż wymienione w 01 04 07		
01 04 11	Odpady powstające przy wzbogacaniu soli kamiennej i potasowej inne niż wymienione w 01 04 07		
01 04 12	Odpady powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11		
01 04 13	Odpady powstające przy cięciu i obróbce postaciowej skał inne niż wymienione w 01 04 07		
01 04 81	Odpady z flotacyjnego wzbogacania węgla inne niż wymienione w 01 04 80		
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)		
10 01 02	Popioły lotne z węgla		
10 01 03	Popioły lotne z torfu i drewna		
10 01 05	Stale odpady z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych		
10 01 24	Piaski ze złóż fluidalnych (z wyłączeniem 10 01 82)		
ex 10 01 80	Stale odpady w postaci mieszanek popiołowo-żużlowych z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych		
10 01 82	Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody		

		suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)		
	10 05 80	Żużle granulowane z pieców szybowych oraz żużle z pieców obrotowych		
	10 06 80	Żużle szybowe i granulowane		
	12 01 21	Zużyte materiały szlifierskie inne niż wymienione w 12 01 20		
	ex 17 02 04	Odpady drewna		
	ex 17 04 05	Zużyte szyny kolejowe		
	ex 19 02 06	Szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów o kodzie 16 11 04		
	ex 19 08 99	Osady z osadników wód kopalnianych, osady z osadników lub zbiorników wód opadowych i roztopowych		
	19 13 06	Szlamy z oczyszczania wód podziemnych inne niż wymienione w 19 13 05		
4.	ex 04 01 99	Ścinki wyprawionych skór	R11	Wytwarzanie wyrobów okolicznościowych, w tym elementów dekoracji, pod warunkiem spełnienia wymagań wynikających z przepisów odrębnych.
	ex 15 01 09	Opakowania z tekstyliów w postaci płótna		
5.	02 01 10	Odpady metalowe	R11	Wykonywanie drobnych napraw i konserwacji.
	04 02 21	Odpady z nieprzetworzonych włókien tekstylnych		
	04 02 22	Odpady z przetworzonych włókien tekstylnych		
	ex 07 02 99	Odpady gumowe		
	10 09 80	Wybrakowane wyroby żeliwne		
	15 01 03	Opakowania z drewna		
	15 01 04	Opakowania z metali		
	15 01 09	Opakowania z tekstyliów		

	16 01 19	Tworzywa sztuczne		
	17 02 01	Drewno		
	17 03 80	Odpadowa papa		
	17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz		
	17 04 02	Aluminium		
	17 04 05	Żelazo i stal		
	17 04 07	Mieszaniny metali		
	17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10		
	17 06 04	Materiały izolacyjne inne niż wymienione w 17 06 01 i 17 06 03		
	20 01 11	Tekstylia		
	20 01 38	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37		
	20 01 40	Metale		
6.	ex 15 01 09	Opakowania z tekstyliów w postaci płótna	R11	Wykorzystanie do szycia worków przy zachowaniu wymagań wynikających z przepisów odrębnych dla opakowań.
7.	ex 07 02 99	Odpady gumowe	R11	Wykorzystanie do wykonywania odbojników, zgarniaczy, wykładzin, eliminacji (kompensacji) drgań emitowanych przez urządzenia.
8.	16 01 03	Zużyte opony	R11	Wykorzystanie jako odbijaczy, wykorzystanie na placach zabaw, boiskach, w ogródkach, do zabezpieczania pryzm kiszonkowych.
9.	08 03 17*	Odpadowy toner drukarski zawierający substancje niebezpieczne	R11	Naprawa urządzeń i napełnianie tonerów i kartridży z zachowaniem przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.
	08 03 18	Odpadowy toner drukarski inny niż wymieniony w 08 03 17		
	16 02 16	Elementy usunięte z zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15		
10.	ex 01 01 02	Stałe odpady z wydobywania kopalin innych niż rudy metali	R5	Budowa, przebudowa lub remont budowli kolejowych i podtorzy, wałów, nasypów kolejowych i drogowych, podbudów dróg

01 01 80	Odpady skalne z górnictwa miedzi, cynku i ołowiu	i autostrad, nieprzepuszczalnych wykładzin, czasz osadników ziemnych, rdzeni budowli hydrotechnicznych oraz innych budowli i obiektów budowlanych, w tym fundamentów, pod warunkiem, że zostało to uwzględnione w decyzji wydanej na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym lub prawa budowlanego, jeżeli taka decyzja jest wymagana, a planowane działania nie spowodują bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. Odpady z grupy 17 oraz odpady o kodach 10 12 08, 10 13 82 mogą być wykorzystane pod warunkiem poddania ich procesowi kruszenia. Odpady o kodzie ex 19 01 12 - Żużle paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11 mogą być wykorzystane wyłącznie do podbudowy dróg i autostrad pod warunkiem spełnienia ww. wymogów oraz spełnienia parametrów określonych poniżej: <table><tr><th>Lp</th><th>Składnik</th><th>Maksymalna dopuszczalna zawartość [mg/kg s.m.]</th><th>Dopuszczalne graniczne wartości wymywania [mg/l]*</th></tr><tr><td>1</td><td>Arsen (As)</td><td>-</td><td>0,1</td></tr><tr><td>2</td><td>Bar (Ba)</td><td>-</td><td>7</td></tr><tr><td>3</td><td>Kadm (Cd)</td><td>-</td><td>0,03</td></tr><tr><td>4</td><td>Chrom (całkowity) (Cr)</td><td>-</td><td>0,2</td></tr><tr><td>5</td><td>Miedź (Cu)</td><td>-</td><td>0,9</td></tr><tr><td>6</td><td>Rtęć (Hg)</td><td>-</td><td>0,003</td></tr><tr><td>7</td><td>Molibden (Mo)</td><td>-</td><td>0,3</td></tr></table>	Lp	Składnik	Maksymalna dopuszczalna zawartość [mg/kg s.m.]	Dopuszczalne graniczne wartości wymywania [mg/l]*	1	Arsen (As)	-	0,1	2	Bar (Ba)	-	7	3	Kadm (Cd)	-	0,03	4	Chrom (całkowity) (Cr)	-	0,2	5	Miedź (Cu)	-	0,9	6	Rtęć (Hg)	-	0,003	7	Molibden (Mo)	-	0,3
Lp	Składnik		Maksymalna dopuszczalna zawartość [mg/kg s.m.]	Dopuszczalne graniczne wartości wymywania [mg/l]*																														
1	Arsen (As)		-	0,1																														
2	Bar (Ba)		-	7																														
3	Kadm (Cd)		-	0,03																														
4	Chrom (całkowity) (Cr)		-	0,2																														
5	Miedź (Cu)		-	0,9																														
6	Rtęć (Hg)		-	0,003																														
7	Molibden (Mo)		-	0,3																														
01 03 81	Odpady z flotacyjnego wzbogacania rud metali nieżelaznych inne niż wymienione w 01 03 80																																	
01 04 08	Odpady żwiru lub skruszone skały inne niż wymienione w 01 04 07																																	
01 04 09	Odpadowe piaski i iły																																	
01 04 12	Odpady powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11																																	
01 04 81	Odpady z flotacyjnego wzbogacania węgla inne niż wymienione w 01 04 80																																	
ex 02 01 01	Stałe osady z mycia i czyszczenia																																	
ex 02 03 01	Ziemia sucha, ziemia mokra, w tym kamienie																																	
ex 06 03 99	Odpady z przesiewu i przepału kamienia wapiennego																																	
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)																																	
10 01 02	Popioły lotne z węgla																																	
10 01 03	Popioły lotne z torfu i drewna niepoddanego obróbce chemicznej																																	
10 01 15	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14																																	

10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużlowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych, w postaci stałej		8	Nikiel (Ni)	-	0,2
10 02 01	Żużle z procesów wytapiania (wielkopieczowe, stalownicze)		9	Ołów (P)	-	0,2
10 02 08	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 02 07		10	Antymon (Sb)	-	0,02
10 02 14	Szlamy i osady pofiltracyjne z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 02 13		11	Selen (Se)	-	0,06
10 05 80	Żużle granulowane z pieców szybowych oraz żużle z pieców obrotowych		12	Cynk (Zn)	-	2
10 06 80	Żużle szybowe i granulowane		13	Chlorki (Cl-)	-	550
10 09 03	Żużle odlewnicze		14	Fluorki (F-)	-	4
10 09 06	Rdzenie i formy odlewnicze przed procesem odlewania inne niż wymienione w 10 09 05		15	Siarczany (SO42-)	-	560
10 09 08	Rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania inne niż wymienione w 10 09 07		16	Wskaźnik fenolowy	-	0,5
10 09 10	Pyły z gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 09 09		17	Stale związki rozpuszczone (TDS)	-	2500
10 09 12	Inne cząstki stałe niż wymienione w 10 09 11		18	BETEX (benzen, toluen, etylobenzen i ksylene)	6	-
10 10 06	Rdzenie i formy odlewnicze przed procesem odlewania inne niż wymienione w 10 10 05		19	PCB (polichlorowane bifenyle, 7 kongenerów)	1	-
			20	Węglowodory (C10 do C40)	500	-
			21	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne	1	-
			22	Rozpuszczony węgiel organiczny (DOC)	-	240

10 10 08	Rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania inne niż wymienione w 10 10 07		23	Ogólny węgiel organiczny (TOC)	30 000	-
10 10 10	Pyły z gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 10 09		*Test wymywalności należy wykonywać zgodnie z normą PN-EN12457-1:2006P			
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)		Ponadto odpady o kodzie ex 19 01 12 mogą być stosowane wyłącznie:			
10 13 82	Wybrakowane wyroby		1) po uprzednio dokonanej separacji lekkich zanieczyszczeń, części niespalonych, złomu ferromagnetyków i metali nieżelaznych oraz starzeniu tzn. po poddaniu procesom mającym na celu obniżenie reaktywności i unieczynnienie soli i związków metali ciężkich (obniżenie wymywalności oraz pH);			
16 11 04	Okładziny piecowe i materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych inne niż wymienione w 16 11 03		2) poza obszarami zalewowymi, w odległości min. 50 cm od najwyższego poziomu wody, który wystąpił w okresie ostatnich 50 lat;			
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów		3) w odległości min. 60 m od każdego ciekłu wodnego;			
17 01 02	Gruz ceglany		4) poza obszarami poddanymi ochronie na podstawie przepisów o ochronie przyrody;			
ex 17 01 03	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia (wykonane z ceramiki)		5) poza obszarami poddanymi ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.			
ex 17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych inne niż wymienione w 17 01 06		Odpady o kodzie ex 19 01 12 należy zagęścić i przykryć warstwą nieprzepuszczalną (asfalt, beton).			
17 01 81	Odpady z remontów i przebudowy dróg		Ustalenie spełnienia warunków, o których mowa w powyższej tabeli, następuje na podstawie badań, które wykonują laboratoria akredytowane w zakresie badania i pobierania próbek do wykonywania badań właściwości i składników odpadów. Badania mogą wykonywać również laboratoria posiadające wdrożony system jakości w zakresie badania właściwości i składników odpadów, określonych w powyższej tabeli.			
17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03		Laboratoria wykonują badania i pobieranie próbek według metod przeznaczonych do zamierzonego zastosowania i opisanych w aktualnych wydaniach norm lub według uznanych międzynarodowo metod.			
ex 17 05 06	Urobek z pogłębiania rzek górskich inny niż wymieniony w 17 05 05* tzn. spełniający warunki wymienione w Lp. 14					

	17 05 08	Tłuczeń torowy (kruszywo) inny niż wymieniony w 17 05 07		
	ex 19 01 12	Żużle paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11		
	19 12 09	Minerały (piasek, kamienie) inne niż pochodzące z przetwarzania odpadów komunalnych		
	20 02 02	Gleba i ziemia, w tym kamienie		
11.	17 05 06	Urobek z pogłębiania inny niż wymieniony w 17 05 05*	R5	Budowa, rozbudowa i utrzymanie budowli hydrotechnicznych innych niż wymienione w Lp. 13, takich jak sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia, podmorskie kable i rurociągi, nabrzeża, wały, pomosty, pirsy, pola refulacyjne lub inne obiekty infrastruktury portowej i infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich, budowle przeciwpowodziowe, zabezpieczenia brzegu pod warunkiem, że zostało to uwzględnione w decyzji wydanej na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przepisów prawa budowlanego, przepisów o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub przepisów prawa wodnego, jeśli taka decyzja jest wymagana, a planowane działania nie spowodują bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. W przypadku, gdy wynika to z wymogów technicznych urobek (osady) poddawany jest procesom odwodnienia i stabilizacji z zastosowaniem np. odpowiednich materiałów bądź substancji stosownie do warunków geotechnicznych i funkcji terenu. Wykorzystany urobek musi spełniać następujące warunki: 1. Metale^{a, b} 1) Arsen - w stężeniu niższym od 30 mg/kg suchej masy 2) Chrom - w stężeniu niższym od 200 mg/kg suchej masy 3) Cynk - w stężeniu niższym od 1.000 mg/kg suchej masy

			4) Kadm - w stężeniu niższym od 7,5 mg/kg suchej masy 5) Miedź - w stężeniu niższym od 150 mg/kg suchej masy 6) Nikiel - w stężeniu niższym od 75 mg/kg suchej masy 7) Ołów - w stężeniu niższym od 200 mg/kg suchej masy 8) Rtęć - w stężeniu niższym od 1 mg/kg suchej masy 2. Związki organiczne^c 1) Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA)^d a) Benzo(a)antracen - w stężeniu niższym od 1,5 mg/kg suchej masy b) Benzo(b)fluoranten - w stężeniu niższym od 1,5 mg/kg suchej masy c) Benzo(k)fluoranten - w stężeniu niższym od 1,5 mg/kg suchej masy d) Benzo(ghi)perylene - w stężeniu niższym od 1,0 mg/kg suchej masy e) Benzo(a)piren - w stężeniu niższym od 1,0 mg/kg suchej masy f) Dibenzo(a,h)antracen - w stężeniu niższym od 1,0 mg/kg suchej masy g) Indeno(1,2,3-c,d)piren - w stężeniu niższym od 1,0 mg/kg suchej masy 2) Polichlorowane bifenyle (PCB)^e Suma kongenerów PCB 28, 52, 101, 118, 138, 153 i 180 - w stężeniu niższym od 0,3 mg/kg suchej masy. Objaśnienia: ^a Pobieranie i przygotowywanie próbki reprezentatywnej do oznaczania metali: Dla prac czerpalnych na torach wodnych, w zbiornikach wodnych, ciekach naturalnych, kanałach i rowach przy głębokości czerpania do 1 m i w basenach portowych przy głębokości czerpania do 0,5 m próby pobrać chwytakiem. Dla większych głębokości czerpania pobrać próby rdzeniowe. Wymagana liczba punktów pobrania prób zależy od przewidywanej objętości prac czerpalnych: - do 25.000 m³ urobku - 3 punkty poboru próbek, - 25.000-100.000 m³ urobku - 4-6 punktów poboru próbek, - 100.000-500.000 m³ urobku - 7-15 punktów poboru próbek, - 500.000-2.000.000 m³ urobku - 16-30 punktów poboru próbek, - powyżej 2.000.000 m³ urobku - dalszych 10 punktów poboru próbek na

			każdy 1 mln m³. Reprezentatywną próbkę w ilości równej lub większej niż 1 kg należy wysuszyć w temperaturze pokojowej do stałej masy, przesiał przez sito nylonowe 2 mm. Stężenie substancji oznaczać we frakcji urobku o uziarnieniu <2 mm - w celu wyeliminowania materiałów niebędących składnikami urobku, takich jak: kawałki złomu metali, kawałki drewna, muszle, fragmenty żużlu, okruchy farb i lakierów, zestalone kawałki smoły czy asfaltu itp. Z odsianej frakcji urobku <2 mm, po skwartowaniu, pobrać 100 g próbkę analityczną i utrzyć do ziaren <0,063 mm w moździerz agatowym w celu uzyskania rozdrobnionej próbki. ^b Oznaczanie metali - metodą ICP - AES (spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem plazmowym) lub ASA (absorpcyjna spektrometria atomowa) po rozтворzeniu rozdrobnionych próbek roztworem kwasu solnego (1+4). ^c Pobieranie i przygotowywane próbki reprezentatywnej do oznaczania związków organicznych: Dla prac czerpalnych na torach wodnych, w zbiornikach wodnych, ciekach naturalnych, kanałach i rowach przy głębokości czerpania do 1 m i w basenach portowych przy głębokości czerpania do 0,5 m próby pobrać chwytakiem. Dla większych głębokości czerpania pobrać próby rdzeniowe. Wymagana liczba punktów pobrania prób zależy od przewidywanej objętości prac czerpalnych: - do 25.000 m³ urobku - 3 punkty poboru próbek, - 25.000-100.000 m³ urobku - 4-6 punktów poboru próbek, - 100.000-500.000 m³ urobku - 7-15 punktów poboru próbek, - 500.000-2.000.000 m³ urobku - 16-30 punktów poboru próbek, - powyżej 2.000.000 m³ urobku - dalszych 10 punktów poboru próbek na każdy 1 mln m³. Reprezentatywną próbkę urobku w ilości równej lub większej od 1 kg, przeznaczoną do oznaczeń związków organicznych, pobrać

				do szklanych naczyń i transportować w chłodziarkach, ewentualnie w torbach chłodniczych, po przywiezieniu do laboratorium suszyć w liofilizatorach. ^d Oznaczanie wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych - metodą GC - MSD (chromatografia gazowa z detektorem spektrometrii masowej), metodą HPLC (wysokosprawna chromatografia cieczowa) lub równorzędną w ekstraktach dichlorometanowych uzyskanych po ekstrakcji próbek dichlorometanem. ^e Oznaczanie polichlorowanych bifenyli - metodą GC - ECD (chromatografia gazowa z detektorem wychwyty elektronów) lub GC - MSD (chromatografia gazowa z detektorem spektrometrii masowej) w ekstraktach acetonowych uzyskanych po ekstrakcji próbek mieszaniną heksan/aceton.
12.	ex 02 01 03	Słoma	R3	Wykorzystanie odpadów w postaci słomy jako naturalnej zapory przeciwolejowej w akcjach likwidacji zanieczyszczeń olejowych w strefie brzegowej.
13.	03 01 01	Odpady kory i korka	R3	Wykorzystanie przy chowie i hodowli zwierząt jako podściółki.
	ex 03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno inne niż wymienione w 03 01 04		
14.	01 01 02	Odpady z wydobywania kopalin innych niż rudy metali	R5	Likwidacja zagrożeń pożarowych, takich jak samozapłony, w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będących w fazie eksploatacji i w fazie po zamknięciu (w tym zwałowiskach skał płonnych pochodzących z górnictwa węgla kamiennego). W przypadku prowadzenia odzysku w obiektach unieszkodliwiania odpadów wydobywczych będących w fazie eksploatacji i w fazie po zamknięciu, innych niż zwałowiska skał płonnych pochodzących z górnictwa węgla kamiennego, ww. odzysk może być prowadzony o ile w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi zawarte są informacje dotyczące opisu technologii i środków technicznych służących zapobieganiu (z wykorzystaniem odpadów) powstawaniu pożarów
	01 04 12	Odpady powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11		
	01 04 81	Odpady z flotacyjnego wzbogacania węgla inne niż wymienione w 01 04 80		
	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)		

	10 01 02	Popioły lotne z węgla		w obiektach unieszkodliwiania odpadów, w których są składowane odpady zawierające części palne.
	10 01 03	Popioły lotne z torfu i drewna niepoddanego obróbce chemicznej		
	10 01 17	Popioły lotne ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 16		
	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych		
	10 01 82	Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)		
	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03		
15.	01 04 12	Odpady powstające przy płukaniu i oczyszczaniu kopaliny inne niż wymienione w 01 04 07 i 01 04 11	R3, R5	Do rekultywacji biologicznej zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych i zwałowisk skał płonnych pochodzących z górnictwa węgla kamiennego lub ich części (tak zwanej okrywy rekultywacyjnej), przy czym grubość warstwy stosowanych odpadów powinna być uzależniona od planowanych obsiewów lub nasadzeń. W odniesieniu do odpadów o kodzie 19 08 05 stosuje się art. 96 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Odpady o kodach: 10 01 01, 10 01 02, 10 01 15 i 10 01 80 przed wykorzystaniem należy wymieszać w proporcji 1:1 z odwodnionymi osadami ściekowymi i stosować w postaci warstwy o grubości maksymalnie 1 m w przypadku nasadzeń niskich lub 2 m w przypadku nasadzeń drzewiastych.
	02 03 80	Wytłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)		
	02 07 80	Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary		
	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)		
	10 01 02	Popioły lotne z węgla		
	10 01 15	Popioły paleniskowe, żużle i pyły z kotłów ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 14		

	10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych		
	17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03		
	17 05 06	Urobek z pogłębiania inny niż wymieniony w 17 05 05		
	19 05 03	Kompost nieodpowiadający wymaganiom (nienadający się do wykorzystania)		
	19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe		
	20 02 02	Gleba i ziemia, w tym kamienie		
16.	ex 17 05 03*	Gleba i ziemia zawierająca substancje ropopochodne	R5	Odzysk wydobytej gleby i ziemi polegający na usunięciu z niej substancji ropopochodnych, na przykład za pomocą bakterii lub innych metod; po przeprowadzeniu odzysku wykonuje się w akredytowanym laboratorium badania potwierdzające uzyskanie standardów wymaganych odrębnymi przepisami.
	ex 17 05 05*	Urobek z pogłębiania zawierający lub zanieczyszczony wyłącznie substancjami ropopochodnymi		
17.	09 01 10	Aparaty fotograficzne jednorazowego użytku bez baterii	R12	Przy demontażu urządzeń stanowiących zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny zachowane są wymagania ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155 oraz z 2014 r. poz. 1322 i 1662). Przy usuwaniu freonów, HCFC, HFC zachowane są wymagania określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436). W przypadku innych urządzeń niż wyżej wymienione są usuwane z nich elementy niebezpieczne. Usuwanie elementów niebezpiecznych musi odbywać się na nieprzepuszczalnym podłożu z wykorzystaniem urządzeń do
	09 01 11*	Aparaty fotograficzne jednorazowego użytku zawierające baterie wymienione w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03		
	09 01 12	Aparaty fotograficzne jednorazowego użytku zawierające baterie inne niż wymienione w 09 01 11		
	16 02 12*	Zużyte urządzenia zawierające wolny azbest		

	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż lampy fluorescencyjne oraz inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12		usuwania wycieków i separatora cieczy, o ile w czasie demontażu może nastąpić wyciek.
	16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13		
	16 02 15*	Niebezpieczne elementy lub części składowe usunięte z zużytych urządzeń		
	16 02 16	Elementy usunięte z zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15		
	ex 16 80 01	Dyski twarde		
	20 01 35*	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21 i 20 01 23 zawierające niebezpieczne składniki		
	20 01 36	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21, 20 01 23 i 20 01 35		
18.	20 03 07	Odpady wielkogabarytowe	R12	Demontaż
19.	20 01 10	Odzież	R12	Sortowanie
	20 01 99	Obuwie, zabawki		
20.	02 01 04	Odpady tworzyw sztucznych (z wyłączeniem opakowań)	R12	Tworzenie mieszanek materiałów o tych samych właściwościach, separacja, segregacja, sortowanie, demontaż, doczyszczanie, przepakowywanie, cięcie, zagęszczanie, suszenie.
	02 01 10	Odpady metalowe		
	ex 02 01 99	Inne niewymienione odpady – Odpady metali		
	ex 03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04		

ex 03 01 99	Odpady metali		
ex 03 02 99	Odpady metali		
03 03 01	Odpady z kory i drewna		
03 03 07	Mechanicznie wydzielone odrzuty z przeróbki makulatury i tektury		
03 03 08	Odpady z sortowania papieru i tektury przeznaczone do recyklingu		
ex 03 03 99	Odpady metali		
ex 04 02 99	Odpady metali		
ex 06 04 99	Odpady metali		
ex 06 11 99	Odpady metali		
07 02 13	Odpady tworzyw sztucznych		
07 02 80	Odpady z przemysłu gumowego i produkcji gumy		
ex 07 02 99	Odpady metali		
ex 08 01 99	Odpady metali		
ex 08 03 99	Odpady metali		
ex 09 01 99	Odpady metali		
10 03 02	Odpadowe anody		
10 02 10	Zgorzelina walcownicza		
10 02 80	Zgary z hutnictwa żelaza		
ex 10 02 99	Odpady metali		
ex 10 03 99	Odpady metali		
ex 10 04 99	Odpady metali		
ex 10 05 99	Odpady metali		
ex 10 06 99	Odpady metali		
ex 10 07 99	Odpady metali		
10 08 14	Odpadowe anody		
ex 10 08 99	Odpady metali		
10 09 80	Wybrakowane wyroby żeliwne		

ex 10 09 99	Odpady metali		
10 10 03	Zgary i żużle odlewnicze		
ex 10 10 12	Inne cząstki stałe metali niż wymienione w 10 10 11		
ex 10 10 99	Odpady metali		
ex 10 11 10	Odpady metali z przygotowywania mas wsadowych inne niż wymienione w 10 11 09		
ex 10 12 01	Odpady metali z przygotowywania mas wsadowych do obróbki termicznej		
ex 10 12 99	Odpady metali		
ex 10 13 01	Odpady metali z przygotowywania mas wsadowych do obróbki termicznej		
ex 10 80 99	Odpady metali		
ex 11 01 99	Odpady metali		
ex 11 02 03	Odpady metali z produkcji anod dla procesów elektrolizy		
ex 11 02 06	Odpady metali z hydrometalurgii miedzi inne niż wymienione w 11 02 05		
ex 11 02 99	Odpady metali		
11 05 01	Cynk twardy		
ex 11 05 99	Odpady metali		
12 01 01	Odpady z toczenia i piłowania żelaza oraz jego stopów		
12 01 02	Cząstki i pyły żelaza oraz jego stopów		
12 01 03	Odpady z toczenia i piłowania metali nieżelaznych		
12 01 04	Cząstki i pyły metali nieżelaznych		
12 01 05	Odpady z toczenia i wygładzania tworzyw sztucznych		

12 01 13	Odpady spawalnicze		
ex 12 01 17	Odpady poszlifierskie metali inne niż wymienione w 12 01 16		
ex 12 01 21	Zużyte metalowe materiały szlifierskie inne niż wymienione w 12 01 20		
ex 12 01 99	Odpady metali i tworzyw		
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury		
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych		
15 01 03	Opakowania z drewna		
15 01 04	Opakowania z metali		
15 01 05	Opakowania wielomateriałowe		
15 01 06	Zmieszane odpady opakowaniowe		
15 01 07	Opakowania ze szkła		
15 01 09	Opakowania z tekstyliów		
16 01 03	Zużyte opony		
16 01 17	Metale żelazne		
16 01 18	Metale nieżelazne		
16 01 19	Tworzywa sztuczne		
16 01 20	Szkło		
16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13		
16 02 16	Elementy usunięte z zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15		
16 03 04	Nieorganiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 03, 16 03 80		
16 03 06	Organiczne odpady inne niż wymienione w 16 03 05, 16 03 80		
17 02 01	Drewno		
17 02 02	Szkło		

17 02 03	Tworzywa sztuczne		
17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz		
17 04 02	Aluminium		
17 04 03	Ołów		
17 04 04	Cynk		
17 04 05	Żelazo i stal		
17 04 06	Cyna		
17 04 07	Mieszaniny metali		
17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10		
19 01 02	Złom żelazny usunięty z popiołów		
19 10 01	Odpady żelaza i stali		
19 10 02	Odpady metali nieżelaznych		
19 12 01	Papier i tektura		
19 12 02	Metale żelazne		
19 12 03	Metale nieżelazne		
19 12 04	Tworzywa sztuczne i guma		
19 12 05	Szkło		
19 12 07	Drewno inne niż wymienione w 19 12 06		
19 12 08	Tekstylia		
20 01 01	Papier i tektura		
20 01 02	Szkło		
20 01 38	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37		
20 01 39	Tworzywa sztuczne		
20 01 40	Metale		
20 03 07	Odpady wielkogabarytowe		

21.	Wszystkie rodzaje odpadów powstałe z produktów lub części produktów	R12	Czynności polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie produktów lub części produktów stanowiących odpady w celu ich przygotowania do ponownego użycia bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania, odbywające się bez stosowania stacjonarnych urządzeń.
22.	Wszystkie rodzaje odpadów	R12	Przetwarzanie prowadzące do utraty statusu odpadów spełniające wymagania określone w art. 14 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach polegające na przeprowadzeniu oględzin, analizy grawimetrycznej, sprawdzeniu, sortowaniu, separacji, demontażu, mieszaniu, przepakowywaniu, cięciu, zagęszczaniu, granulacji, suszeniu, rozdrabnianiu.

Objaśnienia:

¹⁾ Kod oraz rodzaj odpadów podane są zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

*) Poprzedzenie kodu odpadu literami „ex” oznacza, że kod z tym oznaczeniem obejmuje wyłącznie odpady określone w kolumnie trzeciej załącznika do rozporządzenia, wyodrębnione z rodzaju odpadu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

UZASADNIENIE

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ...).

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, do określenia przez ministra właściwego do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, rodzajów odpadów oraz warunków ich odzysku w procesach odzysku R3, R5, R11 i R12 wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, poza instalacjami i urządzeniami, uwzględniając właściwości tych odpadów oraz możliwość bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi wykorzystania tych odpadów. Rozporządzenie zawiera przepisy dotyczące odzysku odpadów poza instalacjami, zawarte dotychczas w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796).

Rozporządzenie w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami uwzględnia te same procesy odzysku, które są uwzględnione w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami.

Rozporządzenie zostanie zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym podlega notyfikacji.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu	Data sporządzenia Źródło: Art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z ...), który stanowi, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wydanie rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące działalność w zakresie przetwarzania odpadów	6 539	Centralny System Odpadowy	W stosunku do odpadów wykorzystywanych do odzysku poza instalacjami i urządzeniami

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany w ramach opiniowania do:

- 1) Konfederacja „Lewiatan”;
- 2) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) „Business Centre Club” – Związek Pracodawców;
- 4) Związku Rzemiosła Polskiego.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji do:

- 1) Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie;
- 2) Centrum Prawa Ekologicznego;
- 3) Federacja Regionalnych Związków Gmin i Powiatów;
- 4) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 5) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 6) Główny Instytut Górnictwa;
- 7) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 8) Instytut Chemii Przemysłowej;
- 9) Instytut Gospodarowania Odpadami sp. z o. o.;
- 10) Instytut Gospodarki Surowcami Mineralnymi i Energią Polskiej Akademii Nauk;
- 11) Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
- 12) Fundacja Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 13) Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 14) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 15) Izba Gospodarcza Towarzystw Emerytalnych;
- 16) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 17) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 18) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 19) Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.;
- 20) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ochrony Środowiska;
- 21) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
- 22) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
- 23) Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych;
- 24) Polska Izba Ekologii;
- 25) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 26) Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych;
- 27) Polska Izba Ubezpieczeń;
- 28) Polski Klub Ekologiczny;
- 29) Polskie Biuro Ubezpieczeń Komunikacyjnych;
- 30) Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych;
- 31) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
- 32) Związek Banków Polskich;
- 33) Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
- 34) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 35) Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny;
- 36) Unii Metropolii Polskich.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do:

- 1) wojewodom;
- 2) marszałkom województw;
- 3) Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
- 4) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
- 5) wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
- 6) Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

- 7) Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie;
- 8) Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego;
- 9) Instytutowi Ekologii Terenów Uprzemysłowionych;
- 10) Instytutowi Ochrony Środowiska;
- 11) Państwowej Radzie Ochrony Środowiska;
- 12) Państwowemu Instytutowi Geologicznemu – Państwowemu Instytutowi Badawczemu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych ze względu na fakt, że stanowi powtórzenie przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	4	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)	-						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	-						
	(dodaj/usuń)	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe ze względu na fakt, że stanowi powtórzenie przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				

Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy ze względu na fakt, że stanowi powtórzenie przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z chwilą wejścia w życie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Brak konieczności – projektowane przepisy stanowią powtórzenie obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796).		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów
opakowań**

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.²⁾

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie stawek opłat dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz. U. poz. 1972), które zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy z dnia...o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz.)

**SZCZEGÓŁOWE STAWKI OPŁAT PRODUKTOWYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH
RODZAJÓW OPAKOWAŃ**

Poz.	Rodzaje opakowań (jednostkowych, transportowych i zbiorczych)	Jednostkowa stawka w zł za 1 kg
1	opakowania z tworzyw sztucznych	2,70
2	opakowania z aluminium	1,40
3	opakowania z metali żelaznych	0,80
4	opakowania z papieru i tektury	0,70
5	opakowania ze szkła	0,30
6	opakowania z drewna	0,30
7	opakowania wielomateriałowe	1,70
8	opakowania środków niebezpiecznych	2,00
9	pozostałe opakowania	1,00

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 ...) do określenia przez ministra właściwego do spraw klimatu szczegółowych stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) nieco modyfikują delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw klimatu. W związku z transpozycją znowelizowanej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.) z delegacji ustawowej usunięto odwołania do procesów odzysku innych niż recykling. Poza wcześniej określonymi stawkami w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz. U. poz. 1972), została dodana pozycja „opakowania środków niebezpiecznych”.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Pan Jacek Ozdoba Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Zaliwski, tel. 22 36 92 840, e-mail: tomasz.zaliwski@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 27 kwietnia 2021 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114...) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Istotą problemu jest uiszczanie opłaty przez wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy nie zapewnili wymaganego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych. Bez projektowanego rozporządzenia przedsiębiorcy ci nie będą znali stawek za każdy kilogram danego rodzaju odpadu opakowaniowego, wobec których posiadają ustawowe obowiązki, których nie wykonali. Tym samym nie będą w stanie obliczyć należnej opłaty produktowej.

Zmiany wprowadzone ustawą z dnia ... r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadzają nieco zmodyfikowaną delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw klimatu. Poza wcześniej określonymi stawkami w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań (Dz. U. poz. 1972), została dodana pozycja „opakowania środków niebezpiecznych”. W przypadku rodzajów opakowań wymienionych w pozostałych pozycjach załącznika stawki pozostawiono na dotychczasowym poziomie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się dostosowanie przepisów w zakresie opłaty produktowej dotyczącej odpadów opakowaniowych do zmian wprowadzonych ustawą z dnia ... r. o odpadach oraz niektórych innych ustaw.

Ze względu na charakter zmian polegających na określeniu stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, nie ma możliwości zastosowania innych środków niż legislacyjne do osiągnięcia celu przewidzianego w projekcie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy dotyczące stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań są powszechne w krajach członkowskich UE. Należy jednak zauważyć, że nie jest możliwe wskazanie rozwiązań w innych krajach ze względu na okres dostosowania przepisów do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, z której to wynika nowe brzmienie przepisu upoważniającego oraz podział opakowań z uwzględnieniem opakowań środków niebezpiecznych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wprowadzający produkty w opakowaniach	69 445 (stan na dzień 14.12.2020 r.)	Baza danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami	Projekt rozporządzenie nie będzie oddziałował bezpośrednio na wszystkich wprowadzających, a jedynie na tych, którzy nie wypełnili ustawowych obowiązków. Natomiast przepisy w tym zakresie już istnieją i ewentualna opłata jest naliczana i uiszczana.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych, które zostaną przeprowadzone zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Projekt zostanie przekazany następującym podmiotom:

1. ERP Polska Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego I Elektronicznego I Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
2. Branżowa Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
3. Tom-Doleko-Ekola Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
4. „Oiler Organizacja Odzysku Opakowań I Olejów” S.A.;
5. Interseroh Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
6. Biosystem Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
7. Organizacja Odzysku Opakowań Rebis S.A.;
8. Organizacja Odzysku Opakowań Torent S.A.;
9. Reeko Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
10. Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
11. Alba Organizacja Odzysku OPAKOWAŃ S.A.;
12. Total-Eko Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
13. Auraeko Baterpak Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
14. Pro-Ekol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
15. Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
16. Eurobac Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
17. Energa Organizacja Odzysku Produktów i Opakowań S.A.;
18. Eko Trade Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
19. Recan Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
20. Eko-Świat Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
21. Eko-Punkt Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
22. CCR Repack Polska Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
23. Ogólnopolska Organizacja Odzysku Opakowań O Trzy S.A.;
24. Konsorcjum Olejów Przepracowanych - Organizacja Odzysku Opakowań i Olejów S. A.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania do:

1. wojewodów;
2. marszałków województw;
3. Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
4. Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych;
5. Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie podlega opiniowaniu, konsultacji ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym. Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Wydatki ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania		-										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
		Skutki										
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—				
	(dodaj/usuń)	—	—	—	—	—	—	—				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	—										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—										
	(dodaj/usuń)	—										
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	—										
	(dodaj/usuń)	—										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wyżej omówione propozycje zmian, w stosunku do obowiązujących stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań są niewielkie i nie mają charakteru merytorycznego. Z tego względu projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw m.in. mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Ponadto projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.										
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymagany przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Projekt jest kontynuacją aktualnie obowiązujących przepisów, zatem nie wpłynie na zmianę obciążeń regulacyjnych.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na pozostałe obszary.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Planuje się, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Projekt jest kontynuacją aktualnie obowiązujących przepisów. W stosunku do obowiązujących stawek opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań zmiany są niewielkie. Z uwagi na powyższe nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
-			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania
powstawaniu odpadów**

Na podstawie art. 36b ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór informacji, o której mowa w art. 36b ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) wzór informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną ich efektywności, o której mowa w art. 36b ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

§ 2. 1. Wzór informacji, o której mowa w § 1 pkt 1, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór informacji, o której mowa w § 1 pkt 2, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska z
dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR INFORMACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 36B UST. 1 USTAWY Z DNIA
14 GRUDNIA 2012 R. O ODPADACH

Tabela 1. INFORMACJA O STANIE REALIZACJI DZIAŁAŃ OKREŚLONYCH W KPZPO, W TYM W PROGRAMIE ZAPOBIEGANIA POWSTAWANIU ODPADÓW ŻYWNOŚCI, WRAZ Z OCENĄ ICH EFEKTYWNOŚCI

Nazwa działania	Okres realizacji	Minister realizujący działanie	Stan realizacji	Ocena efektywności
1.	2.	3.	4.	5.
Nazwa celu				
Nazwa celu				

Tabela 2. INFORMACJA O STANIE REALIZACJI CELÓW OKREŚLONYCH W KPZPO, W TYM W PROGRAMIE ZAPOBIEGANIA POWSTAWANIU ODPADÓW ŻYWNOŚCI

Nazwa celu	Horyzont czasowy	Ocena realizacji celu
1.	2.	3.

Tabela 3. WARTOŚCI WSKAŹNIKÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 35 UST. 1A PKT 3 I UST. 1B PKT 3 USTAWY Z DNIA 14 GRUDNIA 2012 R. O ODPADACH, OKREŚLONYCH W KPZPO

Wskaźnik	Jednostka miary	Wartość bazowa	Wartość docelowa	Wartość osiągnięta
1.	2.	3.	4.	5.

WZÓR INFORMACJI O STANIE REALIZACJI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE ZAPOBIEGANIA POWSTAWANIU
ODPADÓW NA TERENIE WOJEWÓDZTWA WRAZ Z OCENĄ ICH EFEKTYWNOŚCI

**Tabela 1. INFORMACJA O STANIE REALIZACJI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE ZAPOBIEGANIA POWSTAWANIU
ODPADÓW NA TERENIE WOJEWÓDZTWA WRAZ Z OCENĄ ICH EFEKTYWNOŚCI**

Nazwa działania	Okres realizacji	Nazwa województwa	Stan realizacji	Ocena efektywności
1.	2.	3.	4.	5.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia w sprawie wzoru informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów wypełnia upoważnienie do wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 36b ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 ...), dalej jako „ustawa o odpadach”. Podstawowym celem projektu jest ujednolicenie informacji dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów przekazywanych przez właściwych ministrów oraz zarządy województw, w związku z obowiązkiem określonym w art. 36b w ust. 1 i 2 ustawy o odpadach.

Przepis § 1 projektu rozporządzenia określa zakres przedmiotowy rozporządzenia. W załączniku nr 1 do rozporządzenia jest określony wzór informacji o stanie realizacji:

- działań określonych w Krajowym planie zapobiegania powstawaniu odpadów (kzpzo), w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, wraz z oceną ich efektywności,
- celów określonych w kpzpo, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności oraz wzór informacji o wartościach wskaźników, o których mowa w art. 35 ust. 1a pkt 3 i ust. 1b pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, określonych w kpzpo. Natomiast w załączniku nr 2 do rozporządzenia określono wzór informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną ich efektywności.

Regulacja nie ma wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 3 projektowanego rozporządzenia wejdzie ono w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska i Klimatu w sprawie wzoru informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów	Data sporządzenia 2.09.2021
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska	Źródło: Ustawa o odpadach
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba – Sekretarz Stanu w MKiŚ	Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:...
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marzena Berezowska – Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami, e-mail: marzena.berezowska@klimat.gov.pl, tel.: (+48 22) 36 92 262	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 36b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach ministrowie, o których mowa w art. 36a ust. 1, oraz ministrowie realizujący zadania określone w Krajowym planie zapobiegania powstawaniu odpadów (KPZPO), w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, przekazują ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o:

- 1) stanie realizacji celów i działań określonych w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, wraz z oceną ich efektywności,
- 2) wartości wskaźników, o których mowa w art. 35 ust. 1a pkt 3 oraz ust. 1b pkt 3, określonych w KPZPO

- w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy. Natomiast zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu coroczną informację o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną ich efektywności w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok kalendarzowy.

Projekt rozporządzenia pozwoli na ujednolicenie informacji dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów przekazywanych przez właściwych ministrów oraz zarządy województw, w związku z obowiązkiem określonym w art. 36b w ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W rozporządzeniu zostanie wskazany sposób przedstawienia informacji przekazywanych na podstawie art. 36b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Rozporządzenie ma charakter fakultatywny. Rozporządzenie określi wzór informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym o stanie realizacji:

- działań określonych w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności, wraz z oceną ich efektywności,
- celów określonych w KPZPO, w tym w programie zapobiegania powstawania odpadów żywności,
- wzór informacji o stanie realizacji działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów na terenie województwa wraz z oceną ich efektywności,

budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	-												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łączni e (0- 10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	(dodaj/usuń)												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												

	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie ujednolici sposób przedstawiania informacji dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów Informacje przekazywane przez właściwych ministrów i zarządy województw będą stanowić cenne źródło informacji obrazujących stan realizacji działań dotyczących zapobiegania powstawaniu odpadów. Na podstawie tych informacji przekazywanych w jednolity sposób możliwe będzie efektywne analizowanie postępu działań w	

	zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów w kraju, co ma bezpośredni wpływ na planowanie działań w tym zakresie oraz usprawni ich monitorowanie.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Informacje, o których mowa w art. 36b ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, sporządza się po raz pierwszy za rok, w którym zostanie uchwalona aktualizacja krajowego planu gospodarki odpadami, tj. za 2022 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja będzie polegała na analizie sugestii i uwag otrzymywanych od ministrów oraz zarządów województw. Ewaluacja będzie również dokonywana podczas analizy informacji przekazanych do Ministra Klimatu i Środowiska.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA ¹⁾

z dnia

**w sprawie zakresu informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie
gospodarki odpadami**

Na podstawie art. 39 ust. 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres informacji przedkładanych przez ministrów realizujących zadania określone w krajowym planie gospodarki odpadami, zwanych dalej „ministrami właściwymi”, w związku z zakończeniem okresu sprawozdawczego.

§ 2. Minister właściwy przygotowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację dotyczącą:

1)...

2)...

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia w sprawie zakresu informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami wypełnia upoważnienie do wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 39 ust. 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.), dalej jako „ustawa o odpadach”. Podstawowym celem projektu jest wskazanie zakresu informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami.

Przepis § 1 projektu rozporządzenia określa zakres przedmiotowy rozporządzenia. Przepis § 2 rozporządzenia wskazuje zakres informacji przekazywanych przez ministrów realizujących zadania określone w krajowym planie gospodarki odpadami.

Regulacja nie ma wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 3 projektowanej regulacji jej przepisy wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie zakresu informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marzena Berezowska – Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami, e-mail: marzena.berezowska@klimat.gov.pl tel.: (+48 22) 36 92 262	Data sporządzenia 02.09.2021 Źródło Art. 39 ust. 2b ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 39 ust. 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.) właściwi ministrowie realizujący zadania określone w krajowym planie gospodarki odpadami, przygotowują, każdy w zakresie swojej właściwości, i przedkładają ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację dotyczącą realizacji tych zadań, według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy, w terminie 9 miesięcy od dnia upływu okresu sprawozdawczego.

Niniejsze rozporządzenie pozwoli na wskazanie zakresu informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami przez co ujednolici sposób ich przygotowania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W rozporządzeniu zostanie wskazany zakres informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami. Rozporządzenie ma charakter fakultatywny.

Oczekiwany efekt będzie ujednolicenie informacji przekazywanych przez właściwych ministrów na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy UE nie wymagają od państw członkowskich określenia zakresu informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Resorty	19		Przekazywanie informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami w sposób określony przez rozporządzenie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Planowane są konsultacje publiczne z następującymi podmiotami:												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	(dodaj/usuń)											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)			
Niemierzalne	(dodaj/usuń)			
	(dodaj/usuń)			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu				
☒ nie dotyczy				
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymagany przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
Komentarz:				
9. Wpływ na rynek pracy				
Brak.				
10. Wpływ na pozostałe obszary				
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie ujednolici sposób przedstawiania informacji na temat realizacji zadań określonych w krajowym planie gospodarki odpadami. Informacje przekazywane przez właściwych ministrów będą stanowić cenne źródło informacji obrazujących stan realizacji zadań określonych w Krajowym planie gospodarki odpadami. Na podstawie tych informacji, przekazywanych w jednolity sposób, możliwe będzie efektywne analizowanie postępu w realizacji zadań oraz identyfikacja problemów występujących podczas ich realizacji, co ma wpływ na planowanie działań w zakresie gospodarki odpadami oraz usprawnienie monitorowania ich realizacji.			
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego				
Informację, o której mowa w art. 39 ust. 2a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, sporządza się po raz pierwszy za lata 2020–2022.				

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Ewaluacja będzie polegała na analizie sugestii i uwag otrzymywanych od ministrów. Ewaluacja będzie również dokonywana podczas analizy informacji przekazanych do Ministra Klimatu i Środowiska.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
-

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego
planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego**

Na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 i 784) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wojewódzki plan gospodarki odpadami, zwany dalej „planem”, jest sporządzany w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej.

2. Informacje zawarte w planie przedstawia się w formie opisowej i w formie tabel, wskazując źródła danych.

3. Rozmieszczenie instalacji do przetwarzania odpadów przedstawia się w planie również graficznie na obszarze objętym planem, w skali umożliwiającej naniesienie lokalizacji instalacji.

4. Graficznie oraz w formie tabel przedstawia się co najmniej istniejące i planowane:

1) instalacje do przetwarzania odpadów zielonych i innych bioodpadów, w tym instalacje do przetwarzania w procesie tlenowym (kompostownie) oraz instalacje do fermentacji;

2) instalacje do recyklingu następujących frakcji odpadów komunalnych: tworzywa sztuczne, szkło, papier, metal, drewno oraz odpady opakowań wielomateriałowych;

3) sortownie odpadów selektywnie zbieranych, w tym tworzyw sztucznych, szkła, papieru, metalu, oraz odpadów opakowań wielomateriałowych;

4) sortownie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych;

5) instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych;

6) instalacje do produkcji paliw alternatywnych;

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

7) instalacje do termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych;

8) składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na których są składowane odpady komunalne;

9) składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne nieprzyjmujących odpadów komunalnych;

10) składowiska odpadów niebezpiecznych;

11) składowiska odpadów obojętnych;

12) składowiska odpadów przyjmujących azbest;

13) stacje demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji;

14) zakłady przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;

15) zakłady przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów;

16) spalarnie przekształcające termicznie odpady medyczne i weterynaryjne;

17) instalacje do regeneracji olejów odpadowych;

18) instalacje do unieszkodliwiania PCB (poza spalarniami);

19) instalacje do unieszkodliwiania przeterminowanych środków ochrony roślin;

20) instalacje do recyklingu zużytych opon;

21) spalarnie odpadów niebezpiecznych, w tym spalarnie odpadów zawierających PCB.

5. Przedstawiając rozmieszczenie instalacji graficznie, wskazuje się instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych, w tym instalacje komunalne.

§ 2. Sporządzenie planu obejmuje:

- 1) tryb opracowania planu, w tym ewentualne powołanie zespołu opracowującego projekt planu;
- 2) ocenę realizacji obowiązującego planu;
- 3) określenie aktualnego stanu gospodarki odpadami, z uwzględnieniem podstawowych informacji charakteryzujących obszar, dla którego jest sporządzany plan;
- 4) ustalenie przewidywanych zmian czynników związanych z gospodarką odpadami;
- 5) wybór strategii i zadań w zakresie gospodarki odpadami;
- 6) ustalenie długoterminowego programu strategicznego obejmującego okres co najmniej 12 lat;
- 7) ustalenie krótkoterminowego planu działań obejmującego okres co najmniej 6 lat;
- 8) przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko lub odstępienie od niej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, 784, 922, 1211 i 1551);

- 9) przeprowadzenie procesu konsultacji i opiniowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 10) uchwalenie planu.

§ 3. Wzór planu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 35a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

**MINISTER KLIMATU I
ŚRODOWISKA**

²⁾Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego (Dz. U. poz. 1016), które zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz.)

WZÓR PLANU INWESTYCYJNEGO

**I. INFORMACJA O ISTNIEJĄCEJ INFRASTRUKTURZE SŁUŻĄCEJ
ZAPOBIEGANIU POWSTAWANIU ODPADÓW KOMUNALNYCH ORAZ
INSTALACJACH, W KTÓRYCH SĄ PRZETWARZANE ODPADY KOMUNALNE, I
STRUMIENIU ODPADÓW KOMUNALNYCH**

**TABELA 1. ISTNIEJĄCE PUNKTY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA ODPADÓW
KOMUNALNYCH¹⁾**

L.p.	Lokalizacja ²⁾	Grupy przyjmowa- nych odpadów ³⁾	Liczba punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych ⁴⁾	Masa przyjętych odpadów [Mg] ⁴⁾	Liczba punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, w których istnieje punkt napraw (przygotowania do ponownego użycia)/dla jakich odpadów? ⁴⁾⁵⁾	Liczba punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, w których przyjmowane są rzeczy używane niestanowiące odpadu, celem ponownego użycia ⁴⁾⁶⁾
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.

**TABELA 2. INNA NIŻ FUNKCJONUJĄCA W RAMACH PSZOK ISTNIEJĄCA
INFRASTRUKTURA DOTYCZĄCA ZAPOBIEGANIA POWSTAWANIU ODPADÓW
KOMUNALNYCH**

L.p.	Lokalizacja ²⁾	Typy przyjmowanych odpadów/produktów	Masa przyjętych odpadów/produktów[Mg] ⁴⁾
1.	2.	3.	4.

**TABELA 3. ISTNIEJĄCE MOCE PRZEROBOWE INSTALACJI DO
DOCZYSZCZANIA SELEKTYWNIE ZEBRANYCH FRAKCJI ODPADÓW
KOMUNALNYCH⁷⁾**

Lp.	Lokalizacja i podmiot zarządzający	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Liczba instalacji ⁴⁾				Moc przerobowa [Mg/rok] ⁹⁾
			Ogółem	w tym			
				Przyjmujące wyłącznie odpady selektywnie zebrane	MBP ⁸⁾	Pozostałe przyjmujące odpady o kodzie 20 03 01 (poza MBP ⁸⁾)	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
SUMA							

TABELA 4. ISTNIEJĄCE MOCE PRZEROBOWE INSTALACJI DO PRZETWARZANIA ODPADÓW ZIELONYCH I INNYCH BIOODPADÓW ¹⁰⁾

[illegible]

**TABELA 5. ISTNIEJĄCE MOCE PRZEROBOWE INSTALACJI DO RECYKLINGU
ODPADÓW ¹⁴⁾**

Lp.	Rodzaj instalacji	Lokalizacja i podmiot zarządzający	Rodzaj przetwarzanych odpadów	Liczba instalacji ⁴⁾ ₁₄₎	Moc przerobowa [Mg/rok] ^{9) 15)}
1.	2.	3.	4.	5.	6.
SUMA ¹⁵⁾					
SUMA ¹⁵⁾					

**TABELA 6. ISTNIEJĄCE MOCE PRZEROBOWE INSTALACJI KOMUNALNYCH
DO MECHANICZNO-BIOLOGICZNEGO PRZETWARZANIA
NIESEGREGOWANYCH (ZMIESZANYCH) ODPADÓW KOMUNALNYCH**

Lp.	Lokalizacja i podmiot zarządzający	Region gospodarki i odpadami komunalnymi	Masa przetworzonych w instalacji zmieszanych (niesegregowanych) odpadów komunalnych w instalacji [Mg/rok] ⁴⁾	Liczba instalacji ⁴⁾	Moc przerobowa [Mg/rok] ⁹⁾	
					część mechaniczna (dla odpadów o kodzie 20 03 01)	część biologiczna
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
SUMA						

**TABELA 7. ISTNIEJĄCE MOCE PRZEROBOWE INSTALACJI DO
TERMICZNEGO PRZEKSZTAŁCANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH I
ODPADÓW POCHODZĄCYCH Z PRZETWORZENIA ODPADÓW
KOMUNALNYCH ¹⁶⁾**

Lp.	Lokalizacja i podmiot zarządzający	Kod przetwarzanych odpadów ³⁾	Masa odpadów przetworzonych w instalacji [Mg/rok] ⁴⁾	Liczba instalacji ⁴⁾	Moc przerobowa[Mg/rok] ⁹⁾
1.	2.	3.	4.	5.	6.
SUMA					

**TABELA 8. ISTNIEJĄCE POJEMNOŚCI INSTALACJI KOMUNALNYCH DO
SKŁADOWANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH**

Lp.	Lokalizacja i podmiot zarządzający	Kod składowanych odpadów ³⁾	Masa składowanych odpadów [Mg/rok] ⁴⁾	Liczba składowisk odpadów ⁴⁾	Suma pojemności całkowitej składowisk [m ³] ⁴⁾	Suma pojemności pozostałej składowisk [m ³] ⁴⁾
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
SUMA						

**TABELA 9. ISTNIEJĄCE MOCE PRZEROBOWE INNYCH INSTALACJI DO
PRZETWARZANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH ¹⁷⁾**

Lp.	Rodzaj instalacji	Kod przetwarzanych odpadów ³⁾	Masa odpadów przetworzonych w województwie w instalacji [Mg /rok] ⁴⁾	Liczba instalacji ⁴⁾	Moc przerobowa [Mg/rok] ⁹⁾
1.	2.	3.	4.	5.	6.

Lp.	Rodzaj instalacji	Kod przetwarzanych odpadów ³⁾	Masa odpadów przetworzonych w województwie w instalacji [Mg /rok] ⁴⁾	Liczba instalacji ⁴⁾	Moc przerobowa [Mg/rok] ⁹⁾
1.	2.	3.	4.	5.	6.
SUMA					
SUMA					

II. PLANOWANE INWESTYCJE

II A. INWESTYCJE PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI

TABELA 10. PUNKTY SELEKTYWNEGO ZBIERANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI ¹⁾

[illegible]

TABELA 11. INNA NIŻ FUNKCJONUJĄCA W RAMACH PSZOK ISTNIEJĄCA INFRASTRUKTURA DOTYCZĄCA ZAPOBIEGANIA POWSTAWANIU ODPADÓW KOMUNALNYCH PLANOWANA DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI

L.p.	Lokalizacja ²⁾	Typy przyjmowanych odpadów/produktów	Planowany rok zakończenia rozbudowy/modernizacji	Zakres rozbudowy/modernizacji	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

**TABELA 12. INSTALACJE DO DOCZYSZCZANIA SELEKTYWNIE ZEBRANYCH FRAKCJI ODPADÓW KOMUNALNYCH,
PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI ⁷⁾**

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Rodzaj instalacji ¹⁸⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane po rozbudowie/ modernizacji i moce przerobowe [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia rozbudowy/ modernizacji	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinanso- wania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
SUMA										

TABELA 13. INSTALACJE DO PRZETWARZANIA ODPADÓW ZIELONYCH I INNYCH BIOODPADÓW PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI ¹⁰⁾

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Rodzaj instalacji ¹⁹⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane po rozbudowie/modernizacji i moce przerobowe [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia rozbudowy/modernizacji	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8	9	10	11
SUMA										

TABELA 14. INSTALACJE DO RECYKLINGU ODPADÓW PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI ¹⁴⁾

Lp.	Rodzaj instalacji	Lokalizacja ²⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane po rozbudowie/modernizacji moce przerobowe ¹⁴⁾ [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia rozbudowy/modernizacji	Rodzaj przetwarzanych odpadów	Produkt	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9	10	11	12
SUMA											

TABELA 15. INSTALACJE KOMUNALNE DO MECHANICZNO-BIOLOGICZNEGO PRZETWARZANIA NIESEGREGOWANYCH (ZMIESZANYCH) ODPADÓW KOMUNALNYCH PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]		Planowane po rozbudowie/modernizacji moce przerobowe [Mg/rok]		Planowany rok zakończenia rozbudowy/modernizacji	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
		część mechaniczna (dla odpadów o kodzie 20 03 01)	część biologiczna	część mechaniczna (dla odpadów o kodzie 20 03 01)	część biologiczna					
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8	9	10	11

SUMA										

TABELA 16. INSTALACJE DO TERMICZNEGO PRZEKSZTAŁCANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH I ODPADÓW POCHODZĄCYCH Z PRZETWORZENIA ODPADÓW KOMUNALNYCH PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI

16)

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane po rozbudowie/modernizacji moce przerobowe [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia rozbudowy/modernizacji	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7	8	9	10
SUMA									

TABELA 17. SKŁADOWISKA ODPADÓW KOMUNALNYCH BĘDĄCE INSTALACJAMI KOMUNALNYMI PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Istniejąca pojemność całkowita [Mg/rok]	Planowana po rozbudowie/modernizacji pojemność kwater/kwatery [m ³]	Planowany rok zakończenia rozbudowy/modernizacji	Kod składowanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
	SUMA								

TABELA 18. INNE INSTALACJE DO PRZETWARZANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH PLANOWANE DO ROZBUDOWY/MODERNIZACJI ¹⁷⁾

[illegible]

TABELA 20. INNA NIŻ FUNKCJONUJĄCA W RAMACH PSZOK ISTNIEJĄCA INFRASTRUKTURA DOTYCZĄCA ZAPOBIEGANIA POWSTAWANIU ODPADÓW KOMUNALNYCH PLANOWANA DO BUDOWY

L.p.	Lokalizacja ²⁾	Typy przyjmowanych odpadów/produktów	Planowany rok zakończenia budowy	Zakres budowy	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

**TABELA 21. PLANOWANE NOWE INSTALACJE DO DOCZYSZCZANIA SELEKTYWNIE ZEBRANYCH FRAKCJI
ODPADÓW KOMUNALNYCH ⁷⁾**

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Rodzaj instalacji ¹⁹⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane moce przerobowe [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia budowy	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca

	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
SUMA										

TABELA 22. PLANOWANE NOWE INSTALACJE DO PRZETWARZANIA ODPADÓW ZIELONYCH I INNYCH BIOODPADÓW¹⁰

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Rodzaj instalacji ¹⁹⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane moce przerobowe [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia budowy	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8	9	10	11
SUMA										

TABELA 23. PLANOWANE NOWE INSTALACJE DO RECYKLINGU ODPADÓW¹⁴⁾

Lp.	Rodzaj instalacji	Lokalizacja ²⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane moce przerobowe ¹⁴⁾ [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia budowy	Rodzaj przetwarzanych odpadów	Produkt	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca

								[tys. PLN]	iem źródła finanso wania		
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9	10	11	12
SUMA											

TABELA 24. PLANOWANE NOWE INSTALACJE KOMUNALNE DO MECHANICZNO-BIOLOGICZNEGO PRZETWARZANIA NIESEGREGOWANYCH (ZMIESZANYCH) ODPADÓW KOMUNALNYCH

[illegible]

TABELA 25. PLANOWANE NOWE INSTALACJE DO TERMICZNEGO PRZEKSZTAŁCANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH I ODPADÓW POCHODZĄCYCH Z PRZETWORZENIA ODPADÓW KOMUNALNYCH ¹⁶⁾

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane moce przerobowe [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia budowy	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7	8	9	10
SUMA									

TABELA 26. PLANOWANE NOWE SKŁADOWISKA ODPADÓW KOMUNALNYCH BĘDĄCE INSTALACJAMI KOMUNALNYMI

Lp.	Lokalizacja ²⁾	Istniejąca pojemność całkowita [Mg/rok]	Planowana pojemność nowych kwater/kwaterny [m ³]	Planowany rok zakończenia rozbudowy/modernizacji	Kod składowanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
SUMA									

TABELA 27. INNE PLANOWANE NOWE INSTALACJE DO PRZETWARZANIA ODPADÓW KOMUNALNYCH ¹⁷⁾

Lp.	Rodzaj instalacji	Lokalizacja ²⁾	Istniejące moce przerobowe [Mg/rok]	Planowane moce przerobowe [Mg/rok]	Planowany rok zakończenia budowy	Kody przetwarzanych odpadów ³⁾	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany okres realizacji	Jednostka realizująca

1	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8	9	10	11
SUMA										

III. INWESTYCJE POLEGAJĄCE NA REKULTYWACJI SKŁADOWISK ODPADÓW KOMUNALNYCH

TABELA 28. INWESTYCJE POLEGAJĄCE NA REKULTYWACJI SKŁADOWISK ODPADÓW KOMUNALNYCH, WRAZ Z HARMONOGRAMEM REALIZACJI I KOSZTAMI

Lp.	Nazwa składowiska	Lokalizacja ²⁾	Rekultywowana powierzchnia [ha]	Całkowita kwota przewidziana na inwestycję brutto [tys. PLN]	Kwota dofinansowania wraz ze wskazaniem źródła finansowania	Planowany termin zakończenia rekultywacji	Jednostka realizująca
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
SUMA							

Objaśnienia:

- ¹⁾ Podać z wyłączeniem mobilnego zbierania odpadów i innej nieprofesjonalnej działalności w zakresie zbierania odpadów oraz aptek.
- ²⁾ Podać nazwę gminy, a w przypadku instalacji planowanej do rozbudowy/modernizacji oraz składowiska przeznaczonego do rekultywacji podać adres.
- ³⁾ Podać zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. poz. 10).
- ⁴⁾ Podać dla roku, dla którego dostępne są najbardziej aktualne dane.
- ⁵⁾ Przez przygotowanie do ponownego użycia, zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.), rozumie się odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania.
- ⁶⁾ Przez ponowne użycie, zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, rozumie się działanie polegające na wykorzystywaniu produktów lub części produktów niebędących odpadami ponownie do tego samego celu, do którego były przeznaczone.
- ⁷⁾ Dotyczy również instalacji przyjmujących zmieszane odpady komunalne.
- ⁸⁾ MBP - instalacje do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych.
- ⁹⁾ Podać zgodnie z wydanymi decyzjami administracyjnymi.
- ¹⁰⁾ Dla odpadów o kodach 15 01 03, 20 01 08, 20 01 38, 20 02 01, 20 03 02.
- ¹¹⁾ PSZOK - punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.
- ¹²⁾ Podać dla instalacji do przetwarzania w procesie tlenowym (kompostowni).
- ¹³⁾ Podać dla instalacji do fermentacji.
- ¹⁴⁾ Podać według rodzajów wytwarzanych odpadów w strumieniu odpadów komunalnych, tj.: tworzyw sztucznych, szkła, papieru, metali, drewna, odpadów opakowań wielomateriałowych, zużytych baterii i zużytych akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego .
- ¹⁵⁾ Podać całkowitą moc przerobową instalacji (uwzględniającą również przetwarzanie odpadów pochodzących ze strumienia odpadów innego niż komunalne).
- ¹⁶⁾ Dotyczy odpadów komunalnych, które nie zostały zebrane selektywnie, frakcji energetycznej wytworzonej w instalacji do mechaniczno-biologicznego lub mechanicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz paliwa alternatywnego wytwarzanego z udziałem odpadów komunalnych.
- ¹⁷⁾ Np. instalacje do odzysku, w tym recyklingu odpadów zawierających znaczne ilości surowców krytycznych i instalacje do produkcji paliwa alternatywnego wytwarzanego z udziałem odpadów komunalnych.
- ¹⁸⁾ Dotyczy następujących rodzajów instalacji: sortownia odpadów komunalnych zebranych selektywnie, instalacja do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, sortownia zmieszanych odpadów komunalnych i instalacja do produkcji paliw bądź innych instalacji (podać jakich).
- ¹⁹⁾ Wskazać instalację do przetwarzania w procesie tlenowym (kompostownię) lub instalację do fermentacji.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach sejmik województwa uchwala wojewódzki plan gospodarki odpadami opracowany przez zarząd województwa (wpgo). Szczegółowy zakres wpgo określają przepisy art. 35 ust. 1-4 ww. ustawy. Ponadto zgodnie z ustawą z dnia 15 stycznia 2015 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, integralną częścią wpgo mają być plany inwestycyjne. Plan inwestycyjny powinien określić potrzebną infrastrukturę wraz z mocami przerobowymi służącą gospodarowaniu odpadami komunalnymi oraz budowlanymi i rozbiórkowymi, zapewniającą osiągnięcie celów wyznaczonych w przepisach prawa Unii Europejskiej. Plan inwestycyjny będzie zawierał w szczególności:

- 1) wskazanie planowanych inwestycji;
- 2) oszacowanie kosztów planowanych inwestycji oraz wskazanie źródeł ich finansowania;
- 3) harmonogram realizacji planowanych inwestycji.

Ponadto obowiązek sporządzenia planów inwestycyjnych wynika również z dokumentu „*Programowanie perspektywy finansowej 2014-2020, Umowa Partnerstwa*”, zgodnie z którym ze środków unijnych finansowane będą jedynie projekty uwzględnione w tworzonych przez zarządy województw i zatwierdzanych przez ministra właściwego ds. środowiska planach inwestycyjnych dotyczących gospodarki odpadami komunalnymi.

W projekcie rozporządzenia zaproponowano ewentualne powołanie zespołu opracowującego projekt wojewódzkiego planu gospodarki odpadami. Zakłada się, że ww. zespół składałby się z osób posiadających doświadczenie w zakresie planowania strategicznego oraz wiedzę na temat istniejących systemów gospodarki odpadami i wariantowych rozwiązań technicznych dotyczących gospodarki odpadami.

Z uwagi na wynikający z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach obowiązek aktualizacji planów gospodarki odpadami nie rzadziej niż co 6 lat, wskazano że etapem

sporządzania planu jest ustalenie krótkoterminowego planu działań obejmującego okres co najmniej 6 lat. Wskazano również konieczność ustalenia długoterminowego programu strategicznego obejmującego okres co najmniej 12 lat, co ma na celu zaplanowanie działań w dłuższym okresie i przedstawienie wizji gospodarki odpadami po 6 letnim okresie planowania. Powinno to umożliwić odpowiednie zaplanowanie działań i długoterminowy rozwój systemu racjonalnej gospodarki odpadami na terenie województwa.

Niniejsze rozporządzenie pozwoli na ujednolicenie i uporządkowanie informacji, które mają być zawarte w planach inwestycyjnych.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. , poz. 2039 oraz z 2004 r. , poz. 597).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Pan Jacek Ozdoba Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Rojek, tel. 22 57 92 275	Data sporządzenia 27 kwietnia 2021 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe Art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.) Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Załącznikami do wojewódzkich planów gospodarki odpadami są, zgodnie z art. 35a ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, plany inwestycyjne. Plany inwestycyjne określają potrzebną infrastrukturę dotyczącą odpadów komunalnych, wraz z mocami przerobowymi, służącą zapobieganiu powstawaniu tych odpadów oraz gospodarowaniu tymi odpadami, zapewniającą osiągnięcie celów w zakresie gospodarki odpadami. Plany inwestycyjne są podstawą finansowania inwestycji zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym (art. 35 ust. 9 ww. ustawy z 14 grudnia 2012 r.).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z przepisów procedowanych w ramach tzw. pakietu odpadowego, stanowiącego transpozycję przepisów unijnych w zakresie gospodarki odpadami do polskiego prawa. Rozporządzenie określi formę i sposób sporządzania wojewódzkich planów gospodarki odpadami, jak również wzór planów inwestycyjnych, stanowiących załącznik do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami (wpgo).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W rozporządzeniu zostanie wskazany sposób przedstawienia informacji wymaganych w planie inwestycyjnym (wzór planu inwestycyjnego). Natomiast, zgodnie z ustawą o odpadach, w wpgo będą zawarte informacje dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów, ilości wytwarzanych odpadów, istniejących instalacji, sposobów zagospodarowania odpadów i ocena potrzeb w zakresie budowy nowej infrastruktury oraz prognoza zmian w zakresie gospodarki odpadami. W wpgo będą również określone: przyjęte cele w zakresie gospodarki odpadami, kierunki działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów i kształtowania systemu gospodarki odpadami, sposób monitoringu i oceny wdrażania planu. W planie inwestycyjnym, stanowiącym załącznik do wpgo, wskazane będą w odrębnych tabelach obiekty i rodzaje instalacji przeznaczone do rozbudowy/modernizacji oraz planowane nowe inwestycje w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi. W przypadku tych inwestycji zostaną podane takie informacje jak: lokalizacja, planowany rok zakończenia budowy, planowane zdolności przerobowe, rodzaj przetwarzanych odpadów. W planie inwestycyjnym zawarty będzie również harmonogram realizacji zadań inwestycyjnych wraz z kosztami i źródłem finansowania. W planie inwestycyjnym dodatkowo w celach informacyjnych, będą zawarte dane dotyczące ilości odpadów i istniejącej infrastruktury. Plany inwestycyjne będą podstawą do wydatkowania środków publicznych zarówno unijnych (POIiŚ i RPO), jak i krajowych (NFOŚiGW, WFOŚiGW).

Projekt rozporządzenia stanowi kontynuację dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego (Dz. U. poz. 1016). Ujęte w ramach rozporządzenia rozwiązania wynikają z procedowanych w ramach tzw. pakietu odpadowego przepisów w zakresie gospodarki odpadami. Jednocześnie rozporządzenie zawiera rozwiązania wynikające z ewaluacji ww. dotychczasowego rozporządzenia regulującego materię planów, w szczególności planów inwestycyjnych. Ewaluacja ww. obowiązującego rozporządzenia została zrealizowana przez opiniowanie w latach 2016-2021 wojewódzkich planów gospodarki odpadami oraz uzgadnianie planów inwestycyjnych – dokumentów będących finalnym efektem przepisów rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Przepisy UE nie wymagają od państw członkowskich określenia sposobu i formy sporządzania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wzoru planu inwestycyjnego.

Przepisy UE określają jedynie, aby państwa członkowskie opracowały co najmniej jeden plan gospodarki odpadami zgodnie z art. 1, 4, 13 i 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy. Obowiązek sporządzania planów gospodarki odpadami wynika z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Marszałkowie województw	16	-	Zgodnie z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach sejmik województwa uchwała wojewódzki plan gospodarki odpadami opracowany przez zarząd województwa.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248)

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom publicznym, z następującymi podmiotami:

Wojewodowie;
Marszałkowie województw;
Główny Urząd Statystyczny;
Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
Dyrektor Generalny Ochrony Środowiska;
Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska;
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
Krajowa Izba Gospodarcza;
Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej;
Regionalni Dyrektorzy Zarządów Gospodarki Wodnej;
Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
Polska Izba Gospodarki Odpadami;
Polska Izba Ekologii
Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska
Polska Izba Gospodarcza Ekorozwój
Związek Miast Polskich;
Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
Unia Metropolii Polskich;
Ogólnopolskie Stowarzyszenie Zagospodarowania Odpadów Komunalnych „Komunalnik”;
Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto w ramach konsultacji publicznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, zgodnie z ustawą z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu

i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2012 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	Łącznie (2021-2031)	
Dochody ogółem														
budżet państwa														
JST														
pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Wydatki ogółem														
budżet państwa														
JST														
pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Saldo ogółem														
budżet państwa														
JST														
pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Źródła finansowania														
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń														
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe														
Skutki														
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0		1		2		3		5		10		Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa													
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw													
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe													
	(dodaj/usuń)													
W ujęciu niepieniężny	duże przedsiębiorstwa													

m	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne			
	(dodaj/usuń)			
Niemierzalne	(dodaj/usuń)			
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.			
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu				
☒ nie dotyczy				
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy		
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy		
Komentarz:				
9. Wpływ na rynek pracy				
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.				
10. Wpływ na pozostałe obszary				
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie				
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie pośrednio wpłynie na środowisko naturalne poprzez stworzenie ram do prawidłowego planowania inwestycji w zakresie gospodarki odpadami, zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, co przyczyni się do zmniejszenia negatywnego wpływu odpadów na środowisko.			
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego				
Regulacja stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W związku z tym, że wpgo powinny zostać zaktualizowane do końca 2023 r. przedmiotowe rozporządzenie powinno być wydane w terminie umożliwiającym zarządom województw opracowanie wojewódzkich planów gospodarki odpadami w oparciu o wskazane w nim kryteria, a zatem najpóźniej do końca II kwartału 2023 r.				

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zakres informacji zawartych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami oraz planie inwestycyjnym został określony w art. 35 oraz art. 35a ustawy o odpadach. Natomiast celem rozporządzenia jest określenie formy i sposobu sporządzania wojewódzkich planów gospodarki odpadami, jak również wskazanie układu informacji zawartych w planie inwestycyjnym.

Wobec tego ewaluacja będzie realizowana przez opiniowanie wojewódzkich planów gospodarki odpadami oraz uzgadnianie planów inwestycyjnych – dokumentów będących finalnym efektem przepisów rozporządzenia, co jest obligatoryjne i wynika z ustawy o odpadach. Umożliwi to analizowanie przez Ministra Klimatu i Środowiska poprawności szablonów i sposobu ich przygotowania.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowego zakresu sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu
gospodarki odpadami, sposobu i formy jego sporządzenia oraz wzoru tego
sprawozdania**

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, o którym mowa w art. 39 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego dalej „sprawozdaniem”, sposób i formę sporządzania sprawozdania oraz wzór sprawozdania.

§ 2. 1. Sprawozdanie zawiera:

- 1) wprowadzenie, w tym:
 - a) cel przygotowania sprawozdania,
 - b) podstawę prawną jego sporządzenia,
 - c) organy, którym sprawozdanie zostanie przedłożone,
 - d) datę i numer uchwały sejmiku województwa w sprawie przyjęcia wojewódzkiego planu gospodarki odpadami,
 - e) okres, jaki obejmuje sprawozdanie,
 - f) sposób zbierania informacji oraz źródła ich pozyskiwania, wśród których uwzględnia się:
 - wydane decyzje administracyjne w zakresie gospodarki odpadami wraz z wnioskami o ich wydanie,

¹⁾ Minister Klimatu i Środowiska kieruje działem administracji rządowej – klimat, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 941).

- sprawozdania z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi,
- bazę danych dotyczącą wytwarzania i gospodarowania odpadami,
- roczniki statystyczne,
- roczne sprawozdania z działalności wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej,
- raporty o stanie środowiska w poszczególnych województwach wydawane przez organy inspekcji ochrony środowiska,
- ankiety, tylko w przypadku braku wystarczających danych w źródłach wymienionych w tiret pierwsze-szóste,
- autorów sprawozdania oraz instytucje współpracujące;

2) dane dotyczące stanu gospodarki odpadami, w tym:

- a) istniejące środki służące zapobieganiu powstawaniu odpadów w okresie sprawozdawczym i ocenę ich użyteczności,
- b) rodzaje i co najmniej ilość powstających odpadów oraz źródła ich powstawania w poszczególnych latach okresu sprawozdawczego,
- c) rodzaje i co najmniej ilość odpadów poddawanych procesom odzysku, w tym recyklingowi, oraz przygotowaniu do ponownego użycia w poszczególnych latach okresu sprawozdawczego,
- d) rodzaje i co najmniej ilość odpadów poddawanych procesom unieszkodliwiania w poszczególnych latach okresu sprawozdawczego,
- e) istniejące systemy zbierania odpadów, w tym odpadów komunalnych, zgodnie ze stanem na koniec okresu sprawozdawczego,
- f) rodzaje, rozmieszczenie oraz co najmniej moce przerobowe instalacji do zagospodarowania odpadów, a w przypadku składowisk odpadów – pojemności całkowite, pojemności pozostałe do wypełnienia i masy przyjętych odpadów, łączną liczbę i łączne moce przerobowe instalacji do zagospodarowania odpadów, a w przypadku składowisk odpadów – łączne pojemności całkowite i łączne pojemności pozostałe do wypełnienia i masy przyjętych odpadów, zgodnie ze stanem na koniec okresu sprawozdawczego, z zastrzeżeniem ust. 11,
- g) rodzaje, rozmieszczenie oraz co najmniej moce przerobowe instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych i masy odpadów w nich przetworzonych, a w przypadku składowisk odpadów do przetwarzania odpadów komunalnych–

pojemności całkowite, pojemności pozostałe do wypełnienia i masy przyjętych odpadów, łączną liczbę i łączne moce przerobowe instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, a w przypadku składowisk odpadów – łączne pojemności całkowite i łączne pojemności pozostałe do wypełnienia i masy przyjętych odpadów, oraz innych instalacji do zagospodarowania odpadów komunalnych, w poszczególnych latach okresu sprawozdawczego;

3) dane dotyczące stanu realizacji zaplanowanych celów i działań oraz wynikających z nich zadań i przedsięwzięć, w tym dotyczące:

- a) zapobiegania powstawaniu odpadów,
- b) ograniczenia ilości powstających odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko,
- c) prawidłowego postępowania z odpadami w zakresie zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów,
- d) ograniczenia ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów,
- e) zamykania instalacji, w szczególności składowisk odpadów i spalarni odpadów, niespełniających wymagań ochrony środowiska, których modernizacja nie jest możliwa z przyczyn technicznych lub jest nieuzasadniona z przyczyn ekonomicznych,
- f) unieszkodliwiania substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska, w szczególności PCB oraz azbestu, a także dekontaminacji i unieszkodliwiania urządzeń zawierających PCB,
- g) zbierania i unieszkodliwiania odpadów zawierających substancje zubożające warstwę ozonową

– oraz ocenę kosztów i źródeł finansowania zaplanowanych przedsięwzięć, ocenę stopnia realizacji celów i zadań zdefiniowanych w planie gospodarki odpadami oraz ocenę zmian w gospodarce odpadami;

4) podsumowanie sprawozdania.

2. W odniesieniu do danych ujętych w ramach:

- 1) ust. 1 pkt 2 lit. a podaje się co najmniej informacje dotyczące: środków służących zapobieganiu powstawaniu odpadów w okresie sprawozdawczym, z podziałem na odpady komunalne, odpady niebezpieczne i odpady pozostałe;

- 2) ust. 1 pkt 3 lit. a podaje się co najmniej informacje dotyczące stanu realizacji zaplanowanych celów i efektów działań, wskazując co najmniej, jak zmieniła się ilość wytwarzanych odpadów oraz ich charakter.

3. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. b podaje się w odniesieniu do następujących rodzajów odpadów:

- 1) odpadów komunalnych, w tym w szczególności: zmieszanych (niesegregowanych) odpadów komunalnych, frakcji papieru, szkła, tworzyw sztucznych i metali oraz ulegających biodegradacji z podziałem na odpady zielone i bioodpady;
- 2) komunalnych osadów ściekowych;
- 3) odpadów ulegających biodegradacji innych niż odpady komunalne²⁾;
- 4) odpadów niebezpiecznych, w tym:
 - a) odpadów zawierających PCB oraz odpadów zawierających azbest,
 - b) odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych,
 - c) olejów odpadowych,
 - d) przeterminowanych środków ochrony roślin;
- 5) odpadów powstających z produktów, w tym:
 - a) zużytych baterii i akumulatorów,
 - b) zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
 - c) zużytych opon,
 - d) odpadów opakowaniowych,
 - e) pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 6) odpadów z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej;
- 7) odpadów z wybranych gałęzi gospodarki, których zagospodarowanie stwarza problemy³⁾;
- 8) pozostałych odpadów⁴⁾.

4. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. c podaje się w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3, z wyjątkiem rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 4 lit. a i d, przy czym w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 1, pkt 4 lit. c, pkt 5 lit. a, c, d oraz pkt 6 i 7 dane w zakresie poddania łącznie recyklingowi oraz przygotowaniu do ponownego użycia podaje się odrębnie, natomiast dla rodzajów odpadów wymienionych w

²⁾ Sformułowanie zgodne z podejściem polegającym na przejściu od szczegółu (charakteru odpadów) do ogółu (odpady będące innymi niż komunalne).

³⁾ Dotyczy odpadów co najmniej z grup 01, 06 i 10.

⁴⁾ Dotyczy odpadów innych niż wymienione w ust. 3 pkt 1-7.

ust. 3 pkt. 5 lit. e dane podaje się odrębnie w odniesieniu do poddania recyklingowi, poddania odzyskowi innemu niż recykling z wyłączeniem odzysku energii oraz przeznaczenia do ponownego użycia.

5. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. c w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 2 podaje się odrębnie dla stosowania na podstawie art. 96 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz poddawania odzyskowi innemu niż stosowanie na podstawie art. 96 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

6. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. d podaje się w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3, z wyjątkiem rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 5 lit. e, przy czym w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 4 lit. a dane podaje się odrębnie, ujmując odpady zawierające PCB i odpady zawierające azbest, odrębnie dla unieszkodliwienia i w odniesieniu do odpadów pozostałych do unieszkodliwienia, natomiast w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 2 dane podaje się odrębnie dla poddania termicznemu przekształceniu i unieszkodliwieniu.

7. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. b-d podaje się odrębnie dla poszczególnych kodów odpadów, z wyjątkiem odpadów komunalnych, w przypadku których dane podaje się odrębnie dla co najmniej odpadów selektywnie odebranych i zebranych oraz zmieszanych odpadów komunalnych.

8. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. d w odniesieniu do odpadów komunalnych selektywnie zebranych i odebranych oraz zmieszanych (niesegregowanych) podaje się odrębnie dla termicznego przekształcania z odzyskiem energii lub bez odzysku energii i dla przekazania do składowania, a w przypadku (niesegregowanych) zmieszanych odpadów komunalnych dodatkowo – dla przetworzenia w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych (niesegregowanych) odpadów komunalnych.

9. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. b-d w przypadku odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 4 lit. b podaje się odrębnie, ujmując odpady medyczne i odpady weterynaryjne z podziałem na zakaźne i niezakaźne, przy czym do odpadów zakaźnych zalicza się odpady o kodach: 18 01 02*, 18 01 03*, 18 01 80*, 18 01 82* i 18 02 02*.

10. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. e podaje się w odniesieniu do co najmniej rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 1, pkt 4 lit. b-d, pkt 5 i 6 oraz 8, a w przypadku odpadów komunalnych podaje się co najmniej:

- 1) liczbę gmin, na terenie których brak jest punktu selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz liczbę gmin z istniejącym 1 punktem selektywnego zbierania odpadów

komunalnych, a także liczbę gmin z istniejącymi odpowiednio 2, 3, 4, 5 punktami i powyżej 5 takich punktów;

- 2) liczbę gmin, które nie utworzyły punktu selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie swojej gminy lub wspólnie z inną gminą;
- 3) liczbę gmin, które utworzyły punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych wspólnie z inną lub innymi gminami;
- 4) liczbę punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie województwa, przy których funkcjonują punkty zbierania rzeczy używanych lub punkty napraw przyjmujące zepsute produkty;
- 5) średnią liczbę mieszkańców przypadających na jeden punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych w województwie.

11. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. f podaje się w odniesieniu do co najmniej rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 1 i 2 oraz 4-6, natomiast w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 8 – w przypadkach, których to dotyczy, przy czym moce przerobowe instalacji do zagospodarowania odpadów, a w przypadku składowisk odpadów – pojemności całkowite, pojemności pozostałe do wypełnienia i masy przyjętych odpadów oraz łączną liczbę i łączne moce przerobowe instalacji do zagospodarowania odpadów, a w przypadku składowisk odpadów – łączne pojemności całkowite i łączne pojemności pozostałe do wypełnienia i masy przyjętych odpadów, w odniesieniu do rodzajów odpadów wymienionych w:

- 1) ust. 3 pkt 1, podaje się odrębnie co najmniej dla przetwarzania zmieszanych (niesegregowanych) odpadów komunalnych, dla przetwarzania odpadów zielonych i innych bioodpadów oraz dla składowania pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych,
- 2) ust. 3 pkt 2, podaje się odrębnie co najmniej dla odzysku, dla termicznego przekształcania i dla unieszkodliwiania,
- 3) ust. 3 pkt 4 lit. a, podaje się odrębnie co najmniej dla unieszkodliwiania olejów zawierających PCB, dla unieszkodliwiania kondensatorów i unieszkodliwiania azbestu,
- 4) ust. 3 pkt 4 lit. b, podaje się odrębnie dla odpadów medycznych i odpadów weterynaryjnych,
- 5) ust. 3 pkt 4 lit. c, pkt 5 lit. a, c, d oraz pkt 6, podaje się odrębnie co najmniej dla odzysku, recyklingu i unieszkodliwiania,
- 6) ust. 3 pkt 4 lit. d, podaje się odrębnie co najmniej dla unieszkodliwiania,

- 7) ust. 3 pkt 5 lit. b, podaje się odrębnie co najmniej dla odzysku innego niż recykling, recyklingu i unieszkodliwiania,
- 8) ust. 3 pkt 5 lit. e, podaje się odrębnie co najmniej dla odzysku innego niż recykling i recyklingu

– dla poszczególnych lat okresu sprawozdawczego.

12. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. g podaje się w odniesieniu do rodzaju odpadu wymienionego w ust. 3 pkt 1, a w przypadku instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych – odrębnie dla co najmniej instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych, instalacji do przetwarzania bioodpadów, składowisk odpadów, na których składowano pozostałości z sortowania odpadów komunalnych i pozostałości z procesu mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych (niesegregowanych) odpadów komunalnych, instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów powstałych w wyniku przetworzenia odpadów komunalnych, natomiast masy przetworzonych odpadów komunalnych podaje się odrębnie w odniesieniu dla co najmniej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych zebranych selektywnie i instalacji do przetwarzania zmieszanych (niesegregowanych) odpadów komunalnych.

13. Dane ujęte w ramach ust. 1 pkt 2 lit. h podaje się w odniesieniu do co najmniej rodzajów odpadów wymienionych w ust. 3 pkt 1, 2, 4-6 i 8.

14. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. g oraz h, dane uwzględniają również termiczne przekształcanie odpadów pochodzących z przetworzenia odpadów komunalnych.

§ 3. Dane dotyczące realizacji zadań, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, odnoszące się do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczenia ilości powstających odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz prawidłowego postępowania z odpadami w zakresie zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a-c, oraz kosztów poniesionych na realizację zadań, podaje się z podziałem na zadania:

- 1) ogólne w zakresie gospodarki odpadami;
- 2) w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi;
- 3) w zakresie gospodarki odpadami, które podlegają odrębnym przepisom prawnym;
- 4) w zakresie gospodarki pozostałymi odpadami.

§ 4. Ocenę stopnia realizacji zaplanowanych celów, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, sporządza się na podstawie monitorowania co najmniej następujących wskaźników:

- 1) liczba składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na których są składowane odpady komunalne,
- 2) udział odpadów komunalnych składowanych w odniesieniu do odpadów wytworzonych,
- 3) stopień ograniczenia ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska w stosunku do odpadów wytworzonych w 1995 r.,
- 4) poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych, w tym: papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła

– podając wartości tych wskaźników oraz pozostałych wskaźników zawartych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami dla poszczególnych lat okresu sprawozdawczego.

§ 5. 1. W odniesieniu do informacji ujętych w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b-d sporządza się krótkie podsumowania, przedstawiające ocenę sytuacji, zawierające omówienie najistotniejszych zmian w zakresie ilości i rodzajów powstających odpadów oraz dane dotyczące ilości i rodzajów odpadów poddawanych poszczególnym procesom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d.

2. Podsumowania odnoszące się do rodzajów odpadów wymienionych w § 2 ust. 3 pkt 4 lit. a przedstawia się odrębnie dla odpadów zawierających PCB oraz odpadów zawierających azbest.

3. W odniesieniu do informacji ujętych w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. e-h sporządza się podsumowania przedstawiające ocenę sytuacji, w szczególności w odniesieniu do instalacji zagospodarowujących rodzaje odpadów, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1, 2, 4 i 5, przy czym podsumowanie informacji ujętych w ramach § 2 ust. 1 pkt 2 lit. g zawiera co najmniej informację dotyczącą stopnia zapewnienia zdolności przerobowych instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych w poszczególnych latach okresu sprawozdawczego i jest sporządzane co najmniej odrębnie w odniesieniu do odpadów zmieszanych (niesegregowanych), bioodpadów oraz pozostałości przeznaczonych do składowania, na podstawie sumarycznych mocy przerobowych poszczególnych typów instalacji.

4. Podsumowania, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do odpadów komunalnych, podaje się z określeniem, dla których rodzajów odpadów w poszczególnych latach okresu sprawozdawczego występują nadwyżki mocy przerobowych, a dla których niedobory, z porównaniem ilości odpadów komunalnych odebranych lub zebranych, w tym selektywnie, na terenie województwa.

§ 6. 1. W odniesieniu do informacji ujętych w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a-g sporządza się podsumowania przedstawiające ocenę sytuacji.

2. W ramach podsumowania zadań, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, co najmniej dokonuje się identyfikacji przyczyn ewentualnego niewykonania niektórych zadań oraz przedstawia się rekomendacje dla wskazania kierunku zmian.

3. Podsumowanie kosztów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, zawiera co najmniej informacje dotyczące kwot przewidzianych i kwot poniesionych na realizację przedsięwzięć w poszczególnych latach okresu sprawozdawczego, z podziałem na grupy zadań inwestycyjnych i pozainwestycyjnych.

4. W ramach podsumowania oceny stopnia realizacji celów, o której mowa w § 4, co najmniej dokonuje się weryfikacji osiągnięcia założonych wartości wskaźników, oceny stopnia realizacji celów wojewódzkiego planu gospodarki odpadami oraz wskazuje się rekomendacje do uwzględnienia w kolejnej aktualizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami.

§ 7. 1. Zakres informacji ujętych w podsumowaniach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. h i pkt 3 lit. e, w odniesieniu do składowisk odpadów i obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien odrębnie uwzględniać obiekty, dla których właściwym organem ochrony środowiska jest marszałek województwa, obiekty, dla których właściwym organem ochrony środowiska jest regionalny dyrektor ochrony środowiska oraz obiekty, dla których właściwym organem ochrony środowiska jest starosta.

§ 8. Podsumowanie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 4, zawiera co najmniej następujące informacje:

- 1) ogólną ocenę stanu realizacji planu gospodarki odpadami w ujęciu rzeczowym i finansowym;
- 2) wskazanie, czy osiągnięte zostały cele wyznaczone w wojewódzkim planie gospodarki odpadami, a w przypadku jeżeli wyznaczone cele nie zostały osiągnięte – wskazanie, czy zaplanowany sposób ich osiągnięcia przebiega zgodnie z planem lub wskazanie powodów ich nieosiągnięcia;
- 3) wskazanie, czy wszystkie zadania zapisane w planie zostały zrealizowane, podając stopień ich realizacji, a w przypadku gdy nie wszystkie zadania zostały zrealizowane – wskazanie powodów zaistniałej sytuacji;
- 4) określenie, które elementy gospodarki odpadami na terenie województwa wymagają dalszego udoskonalania;
- 5) analizę, jakie zmiany do wojewódzkiego planu gospodarki odpadami należy wprowadzić przy aktualizacji oraz czy istnieje konieczność wyznaczenia nowych celów ogólnych oraz nowych zadań.

§ 9. 1. Sprawozdanie sporządza się w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej.

2. Informacje zawarte w sprawozdaniu przedstawia się w formie opisowej i w formie tabel, wskazując źródła danych.

§ 10. Wzór sprawozdania, o którym mowa w § 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER KLIMATU
I ŚRODOWISKA**

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Klimatu i Środowiska
z dnia
(poz. ...)

WZÓR

SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI

WOJEWÓDZKIEGO PLANU GOSPODARKI ODPADAMI

1. Zmiany stanu gospodarki odpadami na terenie województwa oraz ocena zmian w gospodarce odpadami

1.1. Ilości i rodzaje odpadów wytworzonych i przetworzonych

1.1.1. Odpady komunalne

Tabela 1. Odpady komunalne – odbieranie, zbieranie i przetwarzanie w latach N-N+2.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Odpady komunalne selektywnie odebrane i zebrane						
1	Masa odpadów odebranych i zebranych [tys. Mg]					
2	Masa odpadów poddanych recyklingowi, w tym recyklingowi organicznemu, oraz przygotowanych do ponownego użycia [tys. Mg] *					
3	Masa odpadów przekazanych do termicznego przekształceniu z odzyskiem energii [tys. Mg]					
4	Masa odpadów poddanych termicznemu przekształceniu bez odzysku energii [tys. Mg]					
5	Masa odpadów przekazanych do składowania [tys. Mg]					
6	Masa odpadów poddanych innym procesom przetwarzania [tys. Mg](podać rodzaj procesu zgodnie z informacjami zawartymi w sprawozdaniach z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi)					
7	Masa odpadów zmagazynowanych na terenie zbierającego lub przetwarzającego [tys. Mg]					
Zmieszane odpady komunalne						
8	Masa odpadów odebranych i zebranych [tys. Mg]					
9	Masa odpadów przetworzonych w instalacjach mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (MBP) [tys. Mg]					
10	Masa odpadów przekazanych do					
11	termicznego przekształcania [tys. Mg]					
	z odzyskiem energii					
	bez odzysku energii					
12	Masa odpadów przekazanych bezpośrednio na składowisko odpadów [tys. Mg]					
13	Masa odpadów zmagazynowanych na terenie zbierającego lub przetwarzającego [tys. Mg]					
Odpady komunalne odebrane i zebrane – ogółem						
14	Masa odpadów komunalnych odebranych i zebranych [tys. Mg] (zsumować wiersze 1 i 9)					
15	Masa odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi [tys. Mg] (z wiersza 2)					

16	Odsetek odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi [%] (wiersz 15 podzielić przez wiersz 14 i wynik pomnożyć przez 100%)					
17	Masa odpadów komunalnych przekazanych na składowisko odpadów [tys. Mg] (zsumować wiersze 6 i 12)					
18	Odsetek odpadów komunalnych przekazanych na składowisko odpadów [%](wiersz 17 podzielić przez wiersz 14 i wynik pomnożyć przez 100%)					
19	Masa odpadów zmagazynowanych na terenie zbierającego lub przetwarzającego [tys. Mg] (zsumować wiersze 8 i 13)					

* Podać dane dla czterech frakcji (papier, metal, tworzywo sztuczne i szkło)

Uwaga: w powyższej tabeli należy podać dane dotyczące przetwarzania odpadów komunalnych odebranych/zebranych na terenie województwa – niezależnie od tego, gdzie odpady zostały przetworzone (czy na terenie województwa, czy poza nim). Jednocześnie, przedstawiając dane na temat przetwarzania, nie należy ujmować odpadów przywiezionych do przetwarzania spoza województwa.

Tabela 2. Punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych (PSZOK)

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
1	Liczba gmin na terenie województwa [szt.] (według stanu na dzień 31 grudnia)					
2	Liczba PSZOK-ów na terenie województwa [szt.] (według stanu na dzień 31 grudnia)					
3	Liczba gmin, na terenie których nie jest zlokalizowany żaden PSZOK) [szt.] (według stanu na dzień 31 grudnia)					
4	Liczba gmin, które nie utworzyły PSZOK (na terenie swojej gminy czy wspólnie z inną gminą) [szt.] (według stanu na dzień 31 grudnia)					
5	Liczba gmin, które utworzyły PSZOK wspólnie z inną/innymi gminą/gminami [szt.] (według stanu na dzień 31 grudnia)					
6	Liczba gmin, na terenie których nie jest zlokalizowany żaden PSZOK [szt.] (według stanu na dzień 31 grudnia)					
7	Liczba PSZOK-ów na terenie województwa, przy których funkcjonują punkty zbierania rzeczy używanych lub punkty napraw przyjmujące zepsute produkty [szt.] (według stanu na dzień 31 grudnia)					

8	Całkowita masa odpadów zebranych selektywnie w PSZOK-ach [tys. Mg]					
9	Liczba mieszkańców województwa [tys. mieszkańców]					
1	Średnia liczba mieszkańców przypadających na jeden PSZOK w województwie [tys. mieszkańców] (wiersz 6 podzielić przez wiersz 3)					

Uwaga: tzw. międzygminne punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych (PSZOK), tj. obsługujące kilka gmin, w powyższym zestawieniu przyporządkowuje się jednej gminie, tj. tej, na której terenie dany PSZOK jest zlokalizowany. Gminy obsługiwane przez tzw. międzygminny PSZOK, jeżeli na ich terenie nie jest zlokalizowany żaden punkt w powyższym zestawieniu podać w wierszu 3.

Tabela 3. Instalacje komunalne na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych						
1	Liczba instalacji MBP [szt.]					
2	Moce przerobowe instalacji MBP [tys. Mg/rok]					
3	Masa odpadów przetworzonych w instalacjach MBP [tys. Mg]					
4	Masa odpadów przetworzonych w instalacjach MBP [tys. Mg]					
Składowanie pozostałości						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Pojemność instalacji [tys. m ³]					
7	Pojemność instalacji pozostała do wypełnienia [tys. m ³]					
8	Masa odpadów przekazanych do instalacji [tys. Mg]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.2. Komunalne osady ściekowe

Tabela 4. Masa wytworzonych, poddanych odzyskowi i unieszkodliwionych komunalnych osadów ściekowych na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa ¹⁾ komunalnych osadów ściekowych [Mg]																
Kod odpadu	Wytworzona			Stosowana na podstawie art. 96 ustawy o odpadach			Poddana odzyskowi innemu niż stosowanie na podstawie art. 96 ustawy o odpadach			Poddana termicznemu przekształceniu ²⁾			Unieszkodliwiona ³⁾			Opis oceny stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
19 08 05																

¹⁾ Podać suchą masę

²⁾ Niezależnie czy z odzyskiem czy bez odzysku energii

³⁾ Inne niż termiczne przekształcanie odpadów

Tabela 5. Instalacje do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Odzysk						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Termiczne przekształcanie						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.4. Odpady niebezpieczne

1.1.4.1. Odpady zawierające PCB oraz odpady zawierające azbest

Tabela 7. Masa wytworzonych i unieszkodliwionych odpadów zawierających PCB oraz odpadów zawierających azbest na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa odpadów zawierających PCB oraz odpadów zawierających azbest [Mg]										
Kod odpadu	Wytworzonych			Unieszkodliwionych			Pozostałych do unieszkodliwienia			Opis oceny stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Odpady zawierające PCB [Mg]										
Suma										
Odpady zawierające azbest [Mg]										
Suma										

Tabela 8. Instalacje do unieszkodliwiania odpadów zawierających PCB oraz odpadów zawierających azbest na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Unieszkodliwianie olejów zawierających PCB						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie kondensatorów						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie azbestu						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok] ¹⁾					

¹⁾ Dla składowisk podać pojemność pozostałą do wypełnienia

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.4.2. Odpady medyczne i weterynaryjne

Tabela 9. Masa wytworzonych, poddanych odzyskowi, i unieszkodliwionych odpadów medycznych oraz odpadów weterynaryjnych na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa odpadów medycznych [Mg]										
Zakaźne/ Niezakaźne ¹⁾	Wytworzona			Poddana odzyskowi			Unieszkodliwiona			Opis oceny stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Odpady medyczne [Mg]										
zakaźne										
niezakaźne										
Suma										
Odpady weterynaryjne [Mg]										
zakaźne										
niezakaźne										
Suma										

¹⁾ Do odpadów zakaźnych zalicza się odpady o następujących kodach umieszczonych w załączniku 1 do wzoru sprawozdania: 18 01 02*, 18 01 03*, 18 01 80*, 18 01 82*, 18 02 02*.

Tabela 10. Instalacje do unieszkodliwiania odpadów medycznych oraz odpadów weterynaryjnych na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Odpady medyczne						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odpady weterynaryjne						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.4.3. Oleje odpadowe

Tabela 11. Masa wytworzonych, poddanych procesom recyklingu i odzysku oraz unieszkodliwionych olejów odpadowych na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa olejów odpadowych [Mg]													
Kod odpadu	Wytworzona			Poddana recyklingowi oraz przygotowanych do ponownego użycia			Poddana odzyskowi			Unieszkodliwiona			Opis oceny stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Suma													

Tabela 12. Instalacje do przetwarzania olejów odpadowych na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Recykling						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odzysk						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.4.4 Przeterminowane środki ochrony roślin

Tabela 13. Masa wytworzonych i unieszkodliwionych przeterminowanych środków ochrony roślin na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa przeterminowanych środków ochrony roślin [Mg]							
Kod odpadu	Wytworzona			Unieszkodliwiona			Opis oceny stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8
Suma							

Tabela 1. Instalacje, w których unieszkodliwia się przeterminowane środki ochrony roślin na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Unieszkodliwianie						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych należy podawać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.5. Odpady powstające z produktów

1.1.5.1. Zużyte baterie i akumulatory

Tabela 2. Masa zebranych, poddanych procesom recyklingu i odzysku oraz unieszkodliwionych zużytych baterii i zużytych akumulatorów na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa zużytych baterii i zużytych akumulatorów [Mg]													
Kod odpadu	Zebrana			Poddana recyklingowi oraz przygotowanych do ponownego użycia			Poddana odzyskowi			Unieszkodliwiona			Opis oceny stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Suma													

Tabela 3. Instalacje do przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Recykling						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odzysk						
3	Liczba instalacji [szt.]					

4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. W tabeli nie uwzględniać instalacji, które jedynie zajmują się sortowaniem zużytych baterii i akumulatorów. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.5.2. Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny

Tabela 4. Masa zebranego, poddanego odzyskowi i unieszkodliwionego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

[illegible]

Tabela 18. Instalacje do przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Opis oceny stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Zakłady przetwarzania						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Recykling						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odzysk inny niż recykling						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie						

7	Liczba instalacji [szt.]					
8	Łączne moce przerobowe [tys. Mg]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.5.3. Zużyte opony

Tabela 19. Masa zebranych, poddanych procesom recyklingu i odzysku oraz unieszkodliwionych zużytych opon na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa zużytych opon [Mg]													
Kod odpadu	Zebrana			Poddana recyklingowi oraz przygotowanych do ponownego użycia			Poddana odzyskowi			Unieszkodliwiona			Ocena stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Suma													

Tabela 5. Instalacje do przetwarzania zużytych opon na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Ocena stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Recykling						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odzysk						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.5.4. Pojazdy wycofane z eksploatacji

Tabela 6. Masa przyjętych, poddanych procesom recyklingu i odzysku oraz unieszkodliwionych pojazdów wycofanych z eksploatacji na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa pojazdów wycofanych z eksploatacji [Mg]													
Kod odpadu	Przyjęta do stacji demontażu pojazdów			Poddana recyklingowi			Poddana odzyskowi innemu niż recykling, z wyłączeniem odzysku energii			Przeznaczona do ponownego użycia			Ocena stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Suma													

Tabela 22. Stacje demontażu pojazdów na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Ocena stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Recykling						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odzysk inny niż recykling						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.5.5. Odpady opakowaniowe

Tabela 7. Masa wytworzonych, poddanych procesom recyklingu i odzysku oraz unieszkodliwionych odpadów opakowaniowych na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa odpadów opakowaniowych [Mg]					
Kod odpadu	Wytworzona	Poddana recyklingowi oraz przygotowanych do ponownego użycia	Poddana odzyskowi	Unieszkodliwiona	Ocena stanu

	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Suma													

Tabela 8. Instalacje do przetwarzania odpadów opakowaniowych na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Ocena stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Recykling						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odzysk inny niż recykling						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji.

1.1.6. Odpady z wybranych gałęzi gospodarki, których zagospodarowanie stwarza problemy.

1.1.6.1. Odpady z grup 01, 06 oraz 10 (odpady powstające przy poszukiwaniu, wydobywaniu, fizycznej i chemicznej przeróbce rud oraz innych kopalin; odpady z produkcji, przygotowania, obrotu i stosowania produktów przemysłu chemii nieorganicznej; odpady z procesów termicznych).

Tabela 9. Masa wytworzonych, poddanych procesom recyklingu i odzysku oraz unieszkodliwionych odpadów z grup 01, 06 oraz 10 na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa odpadów z grup 01, 06 oraz 10 [Mg]													
Kod odpadu	Wytworzona			Poddana recyklingowi oraz przygotowanych do ponownego użycia			Poddana odzyskowi			Unieszkodliwiona			Ocena stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Suma													

1.1.7. Pozostałe odpady.

1.1.7.1. Odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej.

Tabela 10. Masa wytworzonych, poddanych procesom recyklingu i odzysku oraz unieszkodliwionych odpadów z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej na terenie województwa w latach N-N+2 według stanu na dzień 31 grudnia danego roku.

Masa odpadów z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej [Mg]													
Kod odpadu	Wytworzona			Poddana recyklingowi oraz przygotowanych do ponownego użycia			Poddana odzyskowi			Unieszkodliwiona			Ocena stanu
	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	N	N+1	N+2	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Suma													

Tabela 11. Instalacje do unieszkodliwiania odpadów z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej na terenie województwa.

Lp.	Opis	Rok			Uwagi	Ocena stanu
		N	N+1	N+2		
1	2	3	4	5	6	7
Recykling						
1	Liczba instalacji [szt.]					
2	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Odzysk						
3	Liczba instalacji [szt.]					
4	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					
Unieszkodliwianie						
5	Liczba instalacji [szt.]					
6	Łączne moce przerobowe [tys. Mg/rok]					

Dane na temat liczby instalacji i ich mocy przerobowych podać według stanu na dzień 31 grudnia danego roku. Moce przerobowe mogą dodatkowo przedstawiać techniczne możliwości instalacji. Objasnienia do tabel 1–27

- 1) kod odpadu – według rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. poz. 10), wykaz odpowiednich kodów odpadów zawiera załącznik nr 1;
- 2) masa odpadów – według informacji zgromadzonych w BDO, sprawozdań z realizacji zadań z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi oraz innych dostępnych źródeł;
- 3) w tabelach zebrać zsumowane dane o odpadach wytworzonych lub zebranych na terenie województwa. Oznacza to podanie łącznej masy odpadów dla każdego kodu, typu, kategorii lub rodzaju odpadu;
- 4) w tabelach zebrać zsumowane dane o odpadach poddanych odzyskowi, w tym recyklingowi, na terenie województwa. Oznacza to podanie łącznej masy odpadów dla każdego kodu, typu, kategorii lub rodzaju odpadu;
- 5) w tabelach zebrać zsumowane dane o odpadach poddanych unieszkodliwianiu na terenie województwa. Oznacza to podanie łącznej masy odpadów dla każdego kodu odpadów;
- 6) jeżeli znaczące ilości danego rodzaju odpadów są zagospodarowywane poza terenem województwa, to pod tabelą wskazać co najmniej typ instalacji (tzn. rodzaj procesu) i województwo, w którym są poddawane odzyskowi lub unieszkodliwianiu (lub kraj, jeżeli dotyczy transgranicznego przemieszczania odpadów).

2. Stan realizacji zadań ujętych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami w okresie sprawozdawczym oraz jego ocena

Tabela 28. Zestawienie informacji na temat stanu realizacji zadań wynikających z Krajowego planu gospodarki odpadami (Kpgo) dla administracji samorządowej oraz administracji rządowej szczebla wojewódzkiego oraz zadań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy.*

Lp.	Nazwa zadania	Termin realizacji	Wykonawca	Opis podjętych działań	Ocena stanu realizacji
1	2	3	4	5	6
Zadania ogólne w zakresie gospodarki odpadami:					
1					
2					
3					
Poniżej miejsce na inne zadania dotyczące gospodarowania odpadami – niewynikające z Kpgo – które były realizowane na terenie województwa, a wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami					
...					
...					
Zadania w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi					
1					
2					
3					
Poniżej miejsce na inne zadania dotyczące gospodarowania odpadami – niewynikające z Kpgo – które były realizowane na terenie województwa, a wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami					
...					
...					
Zadania w zakresie gospodarki odpadami, które podlegają odrębnym przepisom prawnym:					
1					
2					
3					
...					
...					
Poniżej miejsce na inne zadania dotyczące gospodarowania odpadami – niewynikające z Kpgo – które były realizowane na terenie województwa, a wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami					

1				
...				
Zadania w zakresie gospodarki pozostałymi odpadami				
1				
2				
3				
Poniżej miejsce na inne zadania dotyczące gospodarowania odpadami – niewynikające z Kpgo – które były realizowane na terenie województwa, a wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami				
...				
...				

* Oprócz działań nałożonych zapisami Kpgo należy również umieścić działania, które były ważne z regionalnego punktu widzenia, a nie zostały wpisane do Kpgo. Stan realizacji tych przedsięwzięć powinien również zostać opisany w sprawozdaniu.

Tabela 29. Realizacja w okresie sprawozdawczym celu dotyczącego ograniczenia ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów.

Lp.	Rok	Wymagany do osiągnięcia poziom [%]	Osiągnięty poziom [%]	Opis podjętych działań w kierunku osiągnięcia celu	Przyczyny nieosiągnięcia celu
1	2	3	4	5	6
1	N				
2	N+1				
3	N+2				

Tabela 30. Realizacja w okresie sprawozdawczym planu unieszkodliwiania substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska, w szczególności PCB oraz azbestu, oraz dekontaminacji i unieszkodliwiania urządzeń zawierających PCB (według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy).

Lp.	Nazwa zadania	Planowany rok realizacji	Faktyczny rok realizacji	Opis podjętych działań	Ocena stanu realizacji
1	2	3	4	5	6
1					
...					

Tabela 31. Realizacja w okresie sprawozdawczym planu zbierania i unieszkodliwiania odpadów zawierających substancje zubożające warstwę ozonową (według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy).

Lp.	Nazwa zadania	Planowany rok realizacji	Faktyczny rok realizacji	Opis podjętych działań	Ocena stanu realizacji
1	2	3	4	5	6
1					
...					

Tabela 32. Informacja na temat zlikwidowanych magazynów przeterminowanych środków ochrony roślin oraz mogilników w okresie sprawozdawczym (według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy).

Lp.	Nazwa zadania	Planowany rok realizacji	Faktyczny rok realizacji	Opis podjętych działań	Ocena stanu realizacji
1	2	3	4	5	6
1					
...					

Tabela 33. Informacja na temat mogilników pozostałych do likwidacji, których nie udało się zlikwidować w wyznaczonym terminie (według stanu na dzień 31 grudnia roku kończącego okres sprawozdawczy).

Lp.	Nazwa miejscowości/ właściciel mogilnika	Planowany rok likwidacji	Przyczyny opóźnienia likwidacji
1	2	3	4
1			
...			

Tabela 34. Oddane do użytkowania nowe instalacje zagospodarowania odpadów w latach N-N+2.

L.p.	Nazwa i adres właściciela instalacji/ Nazwa i adres zarządzającego instalacją	Nazwa i adres instalacji	Typ instalacji/ Rodzaj zastosowanej technologii	Zdolności przerobowe [Mg/rok] lub pojemność składowisk/obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych [m ³]	Całkowity koszt inwestycji	Rok oddania do użytkowania	Uwagi ¹⁾
1	2	3	4	5	6	7	8
Instalacje do zagospodarowania odpadów komunalnych							
1							

...							
Instalacje do zagospodarowania odpadów podlegających odrębnym przepisom prawnym							
1							
...							

Uwaga: Jeżeli instalacja kwalifikuje się do więcej niż jednej grupy, wpisać ją tylko raz w tej grupie, która najlepiej odzwierciedla jej charakterystykę. W takim przypadku w kolumnie „Uwagi” wpisać informację, jakie rodzaje innych odpadów mogą być jeszcze przetwarzane w danej instalacji.

Dla sortowni odpadów podać zdolności przerobowe przy pracy jednozmianowej. Dla zakładów mechaniczno-biologicznego przetwarzania podać odrębnie zdolności przerobowe sortowni przy pracy jednozmianowej oraz dla części biologicznej.

¹⁾ W przypadku gdy dana instalacja jest instalacją komunalną podać taką informację

3. Ocena realizacji celów

Elementem podsumowującym sprawozdanie z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami powinna być ocena, czy założone w tym planie cele gospodarki odpadami zostały osiągnięte lub czy dochodzenie do nich przebiega tak, jak zostało to założone w planie, przez określenie zestawu wskaźników, których zmiany powinny być monitorowane. Należy, na podstawie danych z tabeli 35, zweryfikować czy założone wartości zostały osiągnięte oraz ocenić stopień realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami.

Natomiast w tabeli 36 należy podać informacje o wytwarzaniu i gospodarowaniu odpadami za każdy rok w okresie sprawozdawczym.

Jeżeli w wojewódzkim planie gospodarki odpadami są jakieś dodatkowe elementy, to należy je również umieścić w tabeli przez dodanie odpowiedniej liczby wierszy.

Tabela 35. Wskaźniki ogólne dla monitorowania osiągania celów

Lp.	Nazwa wskaźnika	Jednostka	Rok bazowy lub rok określający sytuację aktualną	Rok, w którym należy osiągnąć cel	
			Wartość wskaźnika	Wartość do osiągnięcia w roku docelowym	
1	2	3	4	5	
1	Liczba składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, na których są składowane odpady komunalne		2008	N	N+2
		sztuki			
2	Udział odpadów komunalnych składowanych w odniesieniu do wytworzonych		2008	N	N+2
		%			
3	Stopień ograniczenia ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska w stosunku do wytworzonych w 1995 r.		1995	N	N+2
		%	100		
		mln. Mg			
		%			
Poniżej miejsce na inne wskaźniki dotyczące gospodarowania odpadami wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami.					
4					
...					

Uwaga: w tabeli należy zamieścić inne wskaźniki ujęte w wojewódzkich planach gospodarki odpadami.

Tabela 36. Informacje o wytwarzaniu i gospodarowaniu odpadami na terenie województwa w latach N-N+2.

Lp.	Informacje o wytwarzaniu i gospodarowaniu odpadami	Jednostka	N	N+1	N+2
1	2	3	4	5	6
Ogólne					
1	Masa odpadów wytworzonych – ogółem	Mg			
2	Odsetek masy odpadów wytworzonych poddanych recyklingowi (bez recyklingu organicznego)	%			
3	Odsetek masy odpadów wytworzonych poddanych recyklingowi organicznemu	%			
4	Odsetek masy odpadów wytworzonych poddanych termicznemu przekształcaniu z odzyskiem energii	%			
5	Odsetek masy odpadów wytworzonych poddanych składowaniu bez przetworzenia	%			
6	Liczba wdrożonych systemów zarządzania środowiskowego EMAS w przedsiębiorstwach i instytucjach gospodarki odpadami	szt.			
Odpady komunalne					
7	Odsetek mieszkańców objętych zorganizowanym systemem odbierania/zbierania odpadów komunalnych	%			

8	Masa odebranych/zebranych odpadów komunalnych – ogółem	mln Mg			
9	Masa odpadów komunalnych odebranych/zebranych selektywnie	mln Mg			
10	Masa odpadów komunalnych odebranych jako zmieszane odpady komunalne	mln Mg			
11	Masa odpadów komunalnych odebranych jako zmieszane odpady komunalne przekazanych do składowania bez uprzedniego przetworzenia	mln Mg			
12	Udział odpadów komunalnych selektywnie zebranych w ogólnej masie odpadów	%			
13	Odsetek masy odpadów komunalnych przekazanych do składowania do masy zebranych odpadów	%			
14	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych/zebranych jako zmieszane, poddanych przetwarzaniu metodami mechaniczno-biologicznymi	%			
15	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych/ zebranych jako zmieszane odpady komunalne poddanych przetwarzaniu metodami termicznymi w spalarniach odpadów	%			
16	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych jako zmieszane odpady komunalne składowanych bez przetwarzania	%			
17	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych/ zebranych selektywnie poddanych recyklingowi (bez recyklingu organicznego)	%			
18	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych/ zebranych selektywnie, poddanych recyklingowi organicznemu	%			
19	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych/ zebranych selektywnie, poddanych termicznemu przekształcaniu w spalarniach odpadów (z odzyskiem energii)	%			
20	Odsetek odpadów komunalnych odebranych/ zebranych selektywnie poddanych termicznemu przekształcaniu we współspalarniach odpadów (z odzyskiem energii)	%			
21	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych/ zebranych selektywnie poddanych unieszkodliwianiu (poza składowaniem)	%			
22	Odsetek masy odpadów komunalnych odebranych/zebranych selektywnie poddanych składowaniu	%			
23	Iloraz masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji (i z przetwarzania odpadów komunalnych) składowana na składowiskach odpadów i masy tychże odpadów wytworzonych w 1995 r.	%			
24	Liczba czynnych składowisk odpadów, na których są składowane odpady komunalne	szt.			

25	Pozostała do wypełnienia pojemność składowisk odpadów, na których są składowane odpady komunalne	m ³			
26	Liczba instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych	szt.			
27	Moce przerobowe (biologiczne) instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych	mln Mg			
28	Moce przerobowe (mechaniczne) instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych	mln Mg			
29	Liczba spalarni przetwarzających termicznie zmieszane odpady komunalne	szt.			
30	Moce przerobowe spalarni przetwarzających termicznie zmieszane odpady komunalne	mln Mg			
31	Liczba instalacji spalania odpadów powstałych z przetwarzania odpadów komunalnych	szt.			
32	Moce przerobowe spalarni odpadów powstałych z przetwarzania odpadów komunalnych	mln Mg			
33	Liczba instalacji spalających odpady powstałe z przetwarzania odpadów komunalnych poza spalarniami przetwarzającymi termicznie zmieszane odpady komunalne	Szt.			
34	Moce przerobowe spalarni odpadów powstałych z przetwarzania odpadów komunalnych poza spalarniami przetwarzającymi termicznie zmieszane odpady komunalne	mln Mg			
Odpady niebezpieczne					
35	Masa wytworzonych odpadów niebezpiecznych	tys. Mg			
36	Odsetek masy wytworzonych odpadów niebezpiecznych poddanych odzyskowi	%			
37	Odsetek masy wytworzonych odpadów niebezpiecznych poddanych termicznemu przekształceniu	%			
38	Odsetek masy wytworzonych odpadów niebezpiecznych składowanych bez przetworzenia	%			
39	Masa selektywnie odebranych/zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych	tys. Mg			
40	Odsetek masy selektywnie odebranych/zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych poddanych recyklingowi	%			
41	Odsetek masy selektywnie odebranych/zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych poddanych termicznemu przekształceniu	%			
42	Odsetek masy selektywnie odebranych/zebranych komunalnych odpadów niebezpiecznych składowanych bez przetworzenia	%			
43	Masa pozostałych do zlikwidowania urządzeń zawierających PCB	tys. Mg			
44	Poziom odzysku olejów odpadowych	%			
45	Poziom recyklingu (regeneracji) olejów odpadowych	%			

46	Masa selektywnie zebranych przenośnych baterii i akumulatorów ¹⁾	tys. Mg			
47	Masa zebranych zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych ²⁾	Mg			
48	Masa zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych poddanych recyklingowi ¹⁾	Mg			
49	Osiągnięty poziom wydajności recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych	%			
50	Masa zebranych zużytych baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych ²⁾	Mg			
51	Masa zużytych baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych poddanych recyklingowi ¹⁾	Mg			
52	Osiągnięty poziom wydajności recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów niklowo-kadmowych	%			
53	Masa pozostałych zebranych zużytych baterii i akumulatorów ²⁾	Mg			
54	Masa pozostałych zużytych baterii i akumulatorów poddanych recyklingowi ¹⁾	Mg			
55	Osiągnięty poziom wydajności recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów pozostałych	%			
56	Masa pozostałych zinwentaryzowanych wyrobów zawierających azbest – do usunięcia i unieszkodliwienia	mln Mg			
57	Liczba stacji demontażu ³⁾	szt.			
58	Liczba punktów zbierania pojazdów ³⁾	szt.			
59	Masa zebranych pojazdów wycofanych z eksploatacji ³⁾	tys. Mg			
60	Poziom odzysku odpadów pochodzących z demontowanych pojazdów wycofanych z eksploatacji	%			
61	Poziom recyklingu odpadów pochodzących z demontowanych pojazdów wycofanych z eksploatacji	%			
Komunalne osady ściekowe					
62	Masa wytworzonych komunalnych osadów ściekowych	tys. Mg			
63	Odsetek masy wytworzonych komunalnych osadów ściekowych poddanych przetwarzaniu metodami biologicznymi	%			
64	Odsetek masy wytworzonych komunalnych osadów ściekowych poddanych przetwarzaniu metodami termicznymi	%			
65	Odsetek masy wytworzonych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio wykorzystywanych w rolnictwie	%			
66	Odsetek masy wytworzonych komunalnych osadów ściekowych bezpośrednio wykorzystywanych w innych zastosowaniach	%			
67	Odsetek masy wytworzonych komunalnych osadów ściekowych składowanych bez przetworzenia na składowiskach odpadów	%			

68	Odsetek wytworzonych komunalnych osadów ściekowych unieszkodliwionych innymi metodami niż wyżej wymienione	%			
Odpady opakowaniowe					
69	Masa opakowań wprowadzonych z produktami do obrotu przez przedsiębiorców	tys. Mg			
70	Masa opakowań ze szkła wprowadzonych z produktami do obrotu	tys. Mg			
71	Masa opakowań z tworzyw sztucznych wprowadzonych z produktami do obrotu	tys. Mg			
72	Masa opakowań z papieru i tektury wprowadzonych z produktami do obrotu	tys. Mg			
73	Masa opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej, wprowadzonych z produktami do obrotu	tys. Mg			
74	Masa opakowań z aluminium wprowadzonych z produktami do obrotu	tys. Mg			
75	Masa opakowań z drewna wprowadzonych z produktami do obrotu	tys. Mg			
76	Poziom odzysku dla odpadów opakowaniowych – ogółem	%			
77	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych – ogółem	%			
78	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych ze szkła	%			
79	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych	%			
80	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z papieru i tektury	%			
81	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych ze stali, w tym z blachy stalowej	%			
82	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z aluminium	%			
83	Poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna	%			
Zużyte opony					
84	Masa opon wprowadzonych na rynek	Mg			
85	Masa opon poddanych innym niż recykling procesom odzysku	Mg			
86	Masa opon poddanych recyklingowi	Mg			
87	Poziom odzysku odpadów powstałych z opon	%			
88	Poziom recyklingu odpadów powstałych z opon	%			
Odpady wydobywcze					
89	Masa odpadów z flotacyjnego wzbogacania rud metali nieżelaznych	Mg			
90	Masa odpadów powstających przy płukaniu i oczyszczaniu kopalin	Mg			
91	Masa odpadów wydobywczych	Mg			
92	Stosunek masy odpadów wydobywczych do masy produktu (sumy węgla kamiennego, brunatnego i miedzi)	Mg/Mg			
¹⁾ Zgodnie z ustawą z 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach ²⁾ Zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach ³⁾ Określonych w ustawie o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji					

4.. Podsumowanie/Streszczenie

Ostatnim punktem sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami powinno być krótkie podsumowanie/streszczenie, zawierające co najmniej poniższe informacje:

- 1) ogólną ocenę stanu realizacji planu gospodarki odpadami;
- 2) wskazanie, czy osiągnięte zostały postawione w planie cele, a jeżeli nie, to czy dochodzenie do nich przebiega zgodnie z planem;
- 3) wskazanie, czy wszystkie zadania zapisane w planie zostały zrealizowane, a jeżeli tak, to w jakim stopniu, a w przypadku, gdy nie, to wskazanie powodów zaistniałej sytuacji;
- 4) określenie, która sfera gospodarki odpadami na terenie województwa wymaga dalszego udoskonalania;
- 5) analizę, jakie zmiany do planu gospodarki odpadami należy uwzględnić w czasie jego aktualizacji oraz czy istnieje konieczność wyznaczenia nowych celów ogólnych oraz nowych zadań.

5. Załącznik

Załącznik 1. Wykaz kodów odpadów wskazanych w tabelach

Odpady komunalne

15	Odpady opakowaniowe; sorbenty, tkaniny do wycierania, materiały filtracyjne i ubrania ochronne nieujęte w innych grupach
15 01	Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi)
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych
15 01 03	Opakowania z drewna
15 01 04	Opakowania z metali
15 01 05	Opakowania wielomateriałowe
15 01 06	Zmieszane odpady opakowaniowe
15 01 07	Opakowania ze szkła
15 01 09	Opakowania z tekstyliów
17	Odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych)
17 01	Odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (np. beton, cegły, płyty, ceramika)
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów
17 01 02	Gruz ceglany
17 01 03	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia
17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06
17 02	Odpady drewna, szkła i tworzyw sztucznych
17 02 01	Drewno
17 02 02	Szkło
17 02 03	Tworzywa sztuczne
17 03	Odpady asfaltów, smół i produktów smołowych
17 03 02	Asfalt inny niż wymieniony w 17 03 01
17 04	Odpady i złomy metaliczne oraz stopów metali
17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz
17 04 02	Aluminium
17 04 03	Ołów
17 04 04	Cynk
17 04 05	Żelazo i stal
17 04 06	Cyna
17 04 07	Mieszaniny metali
17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10
17 05	Gleba i ziemia (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych oraz urobek z pogłębiania)
17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03
17 05 06	Urobek z pogłębiania inny niż wymieniony w 17 05 03
17 05 08	Thuczeń torowy (kruszywo) inny niż wymieniony w 17 05 07
17 06	Materiały izolacyjne oraz materiały konstrukcyjne zawierające azbest
17 06 04	Materiały izolacyjne inne niż wymienione w 17 06 01 i 17 06 03
17 08	Materiały konstrukcyjne zawierające gips
17 08 02	Materiały konstrukcyjne zawierające gips inne niż wymienione w 17 08 01
17 09	Inne odpady z budowy, remontów i demontażu

17 09 04	Zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03
20	Odpady komunalne łącznie z frakcjami gromadzonymi selektywnie
20 01	Odpady komunalne segregowane i gromadzone selektywnie (z wyłączeniem 15 01)
20 01 01	Papier i tektura
20 01 02	Szkło
20 01 08	Odpady kuchenne ulegające biodegradacji
20 01 10	Odzież
20 01 11	Tekstylia
20 01 13*	Rozpuszczalniki
20 01 14*	Kwasy
20 01 15*	Alkalie
20 01 17*	Odczynniki fotograficzne
20 01 19*	Środki ochrony roślin
20 01 21*	Lampy fluorescencyjne i inne odpady zawierające rtęć
20 01 23*	Urządzenia zawierające freony
20 01 25	Oleje i tłuszcze jadalne
20 01 26*	Oleje i tłuszcze inne niż wymienione w 20 01 25
20 01 27*	Farby, tusze, farby drukarskie, kleje, lepiszcze i żywice zawierające substancje niebezpieczne
20 01 28	Farby, tusze, farby drukarskie, kleje, lepiszcze i żywice inne niż wymienione w 20 01 27
20 01 29*	Detergenty zawierające substancje niebezpieczne
20 01 30	Detergenty inne niż wymienione w 20 01 29
20 01 31*	Leki cytotoksyczne i cytostatyczne
20 01 32	Leki inne niż wymienione w 20 01 31
20 01 33*	Baterie i akumulatory łącznie z bateriami i akumulatorami wymienionymi w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03 oraz niesortowane baterie i akumulatory zawierające te baterie
20 01 34	Baterie i akumulatory inne niż wymienione w 20 01 33
20 01 35*	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21 i 20 01 23 zawierające niebezpieczne składniki
20 01 36	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21, 20 01 23 i 20 01 35
20 01 37*	Drewno zawierające substancje niebezpieczne
20 01 38	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37
20 01 39	Tworzywa sztuczne
20 01 40	Metale
20 01 41	Odpady zmiotek wentylacyjnych
20 01 80	Środki ochrony roślin inne niż wymienione w 20 01 19
20 01 99	Inne niewymienione frakcje zbierane w sposób selektywny
20 02	Odpady z ogrodów i parków (w tym z cmentarzy)
20 02 01	Odpady ulegające biodegradacji
20 02 02	Gleba i ziemia, w tym kamienie
20 02 03	Inne odpady nieulegające biodegradacji
20 03	Inne odpady komunalne
20 03 01	Niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne
20 03 02	Odpady z targowisk
20 03 03	Odpady z czyszczenia ulic i placów
20 03 04	Szlamy ze zbiorników bezodpływowych służących do gromadzenia nieczystości
20 03 06	Odpady ze studzienek kanalizacyjnych
20 03 07	Odpady wielkogabarytowe
20 03 99	Odpady komunalne niewymienione w innych podgrupach

Odpady, które podlegają odrębnym przepisom prawnym

Odpady zawierające PCB

13 01 01*	Oleje hydrauliczne zawierające PCB
13 03 01*	Oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory i nośniki ciepła zawierające PCB
16 01 09*	Elementy zawierające PCB
16 02 09*	Transformatory i kondensatory zawierające PCB
16 02 10*	Zużyte urządzenia zawierające PCB albo nimi zanieczyszczone inne niż wymienione w 16 02 09
17 09 02*	Odpady z budowy, remontów i demontażu zawierające PCB (np. substancje i przedmioty zawierające PCB: szczeliwa, wykładziny podłogowe zawierające żywice, szczelne zespoły okienne, kondensatory)

Oleje odpadowe

13	Oleje odpadowe i odpady ciekłych paliw (z wyłączeniem olejów jadalnych oraz grup 05, 12 i 19)
13 01	Odpadowe oleje hydrauliczne
13 01 04*	Emulsje olejowe zawierające związki chlorowcoorganiczne
13 01 05*	Emulsje olejowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych
13 01 09*	Mineralne oleje hydrauliczne zawierające związki chlorowcoorganiczne
13 01 10*	Mineralne oleje hydrauliczne niezawierające związków chlorowcoorganicznych
13 01 11*	Syntetyczne oleje hydrauliczne
13 01 12*	Oleje hydrauliczne łatwo ulegające biodegradacji
13 01 13*	Inne oleje hydrauliczne
13 02	Odpadowe oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe
13 02 04*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe zawierające związki chlorowcoorganiczne
13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych
13 02 06*	Syntetyczne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe
13 02 07*	Oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe łatwo ulegające biodegradacji
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe
13 03	Odpadowe oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła
13 03 06*	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła zawierające związki chlorowcoorganiczne inne niż wymienione w 13 03 01
13 03 07*	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych
13 03 08*	Syntetyczne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła inne niż wymienione w 13 03 01
13 03 09*	Oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła łatwo ulegające biodegradacji
13 03 10*	Inne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła
13 04	Oleje żezowe
13 04 01*	Oleje żezowe ze statków żeglugi śródlądowej
13 04 02*	Oleje żezowe z nabrzeży portowych
13 04 03*	Oleje żezowe ze statków morskich
13 05	Odpady z odwadniania olejów w separatorach
13 05 06*	Olej z odwadniania olejów w separatorach
13 07	Odpady paliw ciekłych
13 07 01*	Olej opałowy i olej napędowy

Zużyte baterie i akumulatory

16 06	Baterie i akumulatory
16 06 01*	Baterie i akumulatory ołowiowe
16 06 02*	Baterie i akumulatory niklowo-kadmowe
16 06 03*	Baterie zawierające rtęć
16 06 04	Baterie alkaliczne (z wyłączeniem 16 06 03)
16 06 05	Inne baterie i akumulatory
16 06 06*	Selektywnie gromadzony elektrolit z baterii i akumulatorów
20 01 33*	Baterie i akumulatory łącznie z bateriami i akumulatorami wymienionymi w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03 oraz niesortowane baterie i akumulatory zawierające te baterie
20 01 34	Baterie i akumulatory inne niż wymienione w 20 01 33

Odpady zawierające azbest

06 07 01*	Odpady azbestowe z elektrolizy
06 13 04*	Odpady z przetwarzania azbestu
10 11 81*	Odpady zawierające azbest
10 13 09*	Odpady zawierające azbest z produkcji elementów cementowo-azbestowych
16 01 11*	Okładziny hamulcowe zawierające azbest
16 02 12*	Zużyte urządzenia zawierające wolny azbest
17 06 01*	Materiały izolacyjne zawierające azbest
17 06 05*	Materiały konstrukcyjne zawierające azbest

Przeterminowane środki ochrony roślin

02 01 08*	Odpady agrochemikaliów zawierające substancje niebezpieczne
06 13 01*	Nieorganiczne środki ochrony roślin (np. pestycydy), środki do konserwacji drewna oraz inne biocydy
07 04 80*	Przeterminowane środki ochrony roślin I i II klasy toksyczności (bardzo toksyczne i toksyczne)
07 04 81	Przeterminowane środki ochrony roślin inne niż wymienione w 07 04 80
20 01 19*	Środki ochrony roślin
20 01 80	Środki ochrony roślin inne niż wymienione w 20 01 19

Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny

16 02	Odpady urządzeń elektrycznych i elektronicznych
16 02 09*	Transformatory i kondensatory zawierające PCB
16 02 10*	Zużyte urządzenia zawierające PCB albo nimi zanieczyszczone inne niż wymienione w 16 02 09
16 02 11*	Zużyte urządzenia zawierające freony, HCFC, HFC
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy (1) inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12
16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13
09 01 10	Aparaty fotograficzne jednorazowego użytku bez baterii
09 01 11*	Aparaty fotograficzne jednorazowego użytku zawierające baterie wymienione w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03
20 01 21*	Lampy fluorescencyjne i inne odpady zawierające rtęć
20 01 23*	Urządzenia zawierające freony
20 01 35*	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21 i 20 01 23 zawierające niebezpieczne składniki (1)
20 01 36	Zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w 20 01 21, 20 01 23 i 20 01 35

Pojazdy wycofane z eksploatacji

16 01	Zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy (włączając maszyny pozadrogowe), odpady z demontażu, przeglądu i konserwacji pojazdów (z wyłączeniem grup 13 i 14 oraz podgrup 16 06 i 16 08)
16 01 04*	Zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy
16 01 06	Zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy niezawierające cieczy i innych niebezpiecznych elementów

Odpady medyczne

18 01	Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki medycznej
18 01 01	Narzędzia chirurgiczne i zabiegowe oraz ich resztki (z wyłączeniem 18 01 03)
18 01 02*	Części ciała i organy oraz pojemniki na krew i konserwanty służące do jej przechowywania (z wyłączeniem 18 01 03)
18 01 03*	Inne odpady, które zawierają żywe drobnoustroje chorobotwórcze lub ich toksyny oraz inne formy zdolne do przeniesienia materiału genetycznego, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do sądenia, że wywołują choroby u ludzi i zwierząt (np. zainfekowane pieluchomajtki, podpaski, podkłady), z wyłączeniem 18 01 80 i 18 01 82
18 01 04	Inne odpady niż wymienione w 18 01 03
18 01 06*	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, zawierające substancje niebezpieczne
18 01 07	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, inne niż wymienione w 18 01 06
18 01 08*	Leki cytotoksyczne i cytostatyczne
18 01 09	Leki inne niż wymienione w 18 01 08
18 01 10*	Odpady amalgamatu dentystycznego
18 01 80*	Zużyte kąpiele lecznicze aktywne biologicznie o właściwościach zakaźnych
18 01 81	Zużyte kąpiele lecznicze aktywne biologicznie inne niż wymienione w 18 01 80
18 01 82*	Pozostałości z żywienia pacjentów oddziałów zakaźnych

Odpady weterynaryjne

18 02	Odpady z diagnozowania, leczenia i profilaktyki weterynaryjnej
18 02 01	Narzędzia chirurgiczne i zabiegowe oraz ich resztki (z wyłączeniem 18 02 02)
18 02 02*	Inne odpady, które zawierają żywe drobnoustroje chorobotwórcze lub ich toksyny oraz inne formy zdolne do przeniesienia materiału genetycznego, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do sądenia, że wywołują choroby u ludzi i zwierząt
18 02 03	Inne odpady niż wymienione w 18 02 02
18 02 05*	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, zawierające substancje niebezpieczne
18 02 06	Chemikalia, w tym odczynniki chemiczne, inne niż wymienione w 18 02 05
18 02 07*	Leki cytotoksyczne i cytostatyczne
18 02 08	Leki inne niż wymienione w 18 02 07

Zużyte opony

16 01	Zużyte i nienadające się do użytkowania pojazdy (włączając maszyny pozadrogowe), odpady z demontażu, przeglądu i konserwacji pojazdów (z wyłączeniem grup 13 i 14 oraz podgrup 16 06 i 16 08)
16 01 03	Zużyte opony

Odpady opakowaniowe

15 01	Odpady opakowaniowe (włącznie z selektywnie gromadzonymi komunalnymi odpadami opakowaniowymi)
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych
15 01 03	Opakowania z drewna
15 01 04	Opakowania z metali
15 01 05	Opakowania wielomateriałowe
15 01 06	Zmieszane odpady opakowaniowe
15 01 07	Opakowania ze szkła
15 01 09	Opakowania z tekstyliów
15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone (np. środkami ochrony roślin I i II klasy toksyczności - bardzo toksyczne i toksyczne)
15 01 11*	Opakowania z metali zawierające niebezpieczne porowate elementy wzmocnienia konstrukcyjnego (np. azbest), włącznie z pustymi pojemnikami ciśnieniowymi

Pozostałe odpady

Odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej

17 01	Odpady materiałów i elementów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (np. beton, cegły, płyty, ceramika)
17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów
17 01 02	Gruz ceglany
17 01 03	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia
17 01 06*	Zmieszane lub wysegregowane odpady z betonu, gruzu ceglano-ceramicznego, odpadów ceramicznych i elementów wyposażenia zawierające substancje niebezpieczne
17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglano-ceramicznego, odpadów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06
17 01 80	Usunięte tynki, tapety, okleiny itp.
17 01 81	Odpady z remontów i przebudowy dróg
17 01 82	Inne niewymienione odpady
17 02	Odpady drewna, szkła i tworzyw sztucznych
17 02 01	Drewno
17 02 02	Szkło
17 02 03	Tworzywa sztuczne
17 02 04*	Odpady drewna, szkła i tworzyw sztucznych zawierające lub zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (podkłady kolejowe)
17 03	Odpady asfaltów, smół i produktów smołowych
17 03 01*	Asfalt zawierający smołę
17 03 02	Asfalt inny niż wymieniony w 17 03 01
17 03 03*	Smoła i produkty smołowe
17 03 80	Odpadowa papa
17 04	Odpady i złomy metaliczne oraz stopów metali
17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz
17 04 02	Aluminium
17 04 03	Ołów
17 04 04	Cynk
17 04 05	Żelazo i stal
17 04 06	Cyna
17 04 07	Mieszaniny metali

17 04 09*	Odpady metali zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi
17 04 10*	Kable zawierające ropę naftową, smołę i inne substancje niebezpieczne
17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10
17 05	Gleba i ziemia (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych oraz urobek z pogłębiania)
17 05 03*	Gleba i ziemia, w tym kamienie, zawierające substancje niebezpieczne (np. PCB)
17 05 04	Gleba i ziemia, w tym kamienie, inne niż wymienione w 17 05 03
17 05 05*	Urobek z pogłębiania zawierający lub zanieczyszczony substancjami niebezpiecznymi
17 05 06	Urobek z pogłębiania inny niż wymieniony w 17 05 05
17 05 07*	Thuczeń torowy (kruszywo) zawierający substancje niebezpieczne
17 05 08	Thuczeń torowy (kruszywo) inny niż wymieniony w 17 05 07
17 06	Materiały izolacyjne oraz materiały konstrukcyjne zawierające azbest
17 06 03*	Inne materiały izolacyjne zawierające substancje niebezpieczne
17 06 04	Materiały izolacyjne inne niż wymienione w 17 06 01 i 17 06 03
17 08	Materiały konstrukcyjne zawierające gips
17 08 01*	Materiały konstrukcyjne zawierające gips zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi
17 08 02	Materiały konstrukcyjne zawierające gips inne niż wymienione w 17 08 01
17 09	Inne odpady z budowy, remontów i demontażu
17 09 01*	Odpady z budowy, remontów i demontażu zawierające rtęć
17 09 03*	Inne odpady z budowy, remontów i demontażu (w tym odpady zmieszane) zawierające substancje niebezpieczne
17 09 04	Zmieszane odpady z budowy, remontów i demontażu inne niż wymienione w 17 09 01, 17 09 02 i 17 09 03

Komunalne osady ściekowe

19 08	Odpady z oczyszczalni ścieków nieujęte w innych grupach
19 08 05	Ustabilizowane komunalne osady ściekowe

Odpady ulegające biodegradacji w strumieniu odpadów komunalnych i pochodzące ze strumienia odpadów komunalnych.

15 01 01	Opakowania z papieru i tektury
15 01 03	Opakowania z drewna
15 01 06	Zmieszane odpady opakowaniowe
15 01 09	Opakowania z tekstyliów
20 01 01	Papier i tektura
20 01 08	Odpady kuchenne ulegające biodegradacji
20 01 10	Odzież z włókien naturalnych
20 01 11	Tekstylia z włókien naturalnych
20 01 25	Oleje i tłuszcze jadalne
20 01 38	Drewno inne niż wymienione w 20 01 37
20 02 01	Odpady ulegające biodegradacji
20 03 01	Niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne
20 03 02	Odpady z targowisk
19 12 12	Odpady powstałe po mechanicznym i mechaniczno-biologicznym przetworzeniu zmieszanych odpadów komunalnych.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowego zakresu sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, sposobu i formy jego sporządzenia oraz wzoru tego sprawozdania stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 40 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.).

Rozporządzenie ma na celu uzyskanie niezbędnego zakresu informacji dotyczących realizacji założeń wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Sprawozdanie z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, zwane dalej „sprawozdaniem z wpgo”, przygotowuje i przedkłada sejmikowi województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska zarząd województwa. Art. 39 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach stanowi, że sprawozdania z wpgo zawierają informacje dotyczące realizacji postanowień tych planów, ocenę stanu gospodarki odpadami, ocenę stanu realizacji zadań oraz osiągnięcia celów. Wskazany w art. 39 zakres jest ogólny, co powoduje, że informacje zawarte w sprawozdaniach z wpgo bywają niejednolite i niekompletne. Z uwagi na powyższe zakres ten wymaga uszczegółowienia, tak aby zapewnić pozyskanie niezbędnych danych i informacji. Dane i informacje zawarte w sprawozdaniach z wpgo są niezbędne do przygotowania sprawozdania z realizacji krajowego planu gospodarki odpadami, jak również wykorzystywane są w pracach nad przygotowaniem sprawozdań do Komisji Europejskiej. Ponadto służą do analizy gospodarki odpadami w kraju oraz planowania działań w zakresie gospodarki odpadami zarówno organizacyjnych, jak i legislacyjnych.

Wobec powyższego, w projekcie rozporządzenia określono szczegółowy zakres sporządzania sprawozdania z wpgo, jak również sposób oraz formę sporządzania sprawozdania z wpgo.

Regulacja nie ma wpływu na mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia

2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz dokonania uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego zakresu sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, sposobu i formy jego sporządzenia oraz wzoru tego sprawozdania Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Ozdoba Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Rojek (22) 36-92-275, katarzyna.rojek@klimat.gov.pl	Data sporządzenia 02.09.2021r. Źródło: Art. 40 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r o odpadach. Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Klimatu i Środowiska:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie szczegółowego zakresu sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, sposobu i formy jego sporządzenia oraz wzoru tego sprawozdania stanowi wypełnienie upoważnienia zawartego w art. 40 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r o odpadach. Sprawozdanie z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami przygotowuje i przedkłada sejmikowi województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska zarząd województwa. Rozporządzenie ma na celu uzyskanie niezbędnego zakresu informacji dotyczących realizacji założeń wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Art. 39 ustawy o odpadach stanowi, że sprawozdania z realizacji planów gospodarki odpadami zawierają informacje dotyczące realizacji postanowień tych planów, ocenę stanu gospodarki odpadami, ocenę stanu realizacji zadań oraz osiągnięcia celów. Wskazany w art. 39 zakres jest ogólny, co powoduje że informacje zawarte w sprawozdaniach z realizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami bywają niejednolite i niekompletne. Wobec powyższego zakres ten wymaga uszczegółowienia, tak aby zapewnić pozyskanie niezbędnych danych i informacji. Dane i informacje zawarte w sprawozdaniach z wojewódzkich planów gospodarki odpadami są niezbędne do przygotowania sprawozdania z realizacji krajowego planu gospodarki odpadami, wykorzystywane są również w pracach nad przygotowaniem sprawozdań do Komisji Europejskiej. Ponadto służą do analizy gospodarki odpadami w kraju oraz planowania działań w zakresie gospodarki odpadami zarówno organizacyjnych jak i legislacyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Określenie sposobu przygotowania sprawozdań z realizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami i uszczegółowienie zakresu informacji przekazywanych w tych sprawozdaniach przez wskazanie zakresu informacji odnoszących się do poszczególnych rodzajów odpadów, w tym dotyczących oceny stanu gospodarki odpadami oraz oceny stanu realizacji zadań i osiągnięcia założonych celów.

Oczekiwany efekt: ujednolicony zakres informacji zawartych w sprawozdaniach, pozyskanie niezbędnych i kompletnych informacji oraz danych dotyczących stanu realizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre inne dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3, z późn. zm.) państwa członkowskie zapewniają, aby plany gospodarki odpadami i programy zapobiegania powstawaniu odpadów były oceniane przynajmniej co sześć lat i zmieniane stosownie do potrzeb. Brak jest informacji na temat podobnego systemu sprawozdawczego, który funkcjonowałby w którymś z krajów OECD/UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Klimatu i Środowiska	1	-	Przyjmowanie i analiza sprawozdań marszałków województw, analiza danych.
Zarządy województw	16	-	Obowiązek przygotowania i przedłożenia sprawozdania z realizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami sejmikowi województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska .

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska www.mos.gov.pl, w części stanowiącej Biuletyn Informacji Publicznej, w dziale Prawo, Projekty ustaw i rozporządzeń zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia w ramach konsultacji publicznych zostanie przesłany do:

1. Centrum Prawa Ekologicznego;
2. Polskiego Klubu Ekologicznego;
3. Stowarzyszenia Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;
4. Krajowej Izby Gospodarczej;
5. Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej;
6. Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
7. Polskiej Izby Ekologii;
8. Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Recyklingu;
9. Polskiej Izby Gospodarki Odpadami;

10. Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji;
11. Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji;
12. Krajowej Izby Gospodarki Odpadami;
13. Instytutu na Rzecz Ekorozwoju;
14. Instytutu Metali Nieżelaznych w Gliwicach;
15. Instytutu Ochrony Środowiska;
16. Instytutu Chemii Przemysłowej;
17. Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowy Instytut Badawczy;
18. Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie;
19. Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych;
20. Polska Izba Gospodarcza Ekorozwój;
21. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
22. Związek Pracodawców EKO-PAK.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania:

1. marszałkom województw;
2. Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
3. wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej;
4. Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska;
5. Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
6. wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska;
7. Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
8. Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego;
9. Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Planowany termin przeprowadzenia konsultacji publicznych: r.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-				
	(dodaj/usuń)	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-										
	(dodaj/usuń)	-										
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	-										
	(dodaj/usuń)	-										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).										☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy		

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Brak.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
X środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie uszczegółowi zakres informacji zawartych w sprawozdaniach z realizacji wojewódzkich planów gospodarki odpadami. Sprawozdania składane przez zarządy województw stanowią cenne źródło informacji obrazujących stan gospodarki odpadami na terenie poszczególnych województwach. Na podstawie tych informacji możliwe jest analizowanie zmian stanu gospodarki odpadami w kraju, co ma bezpośredni wpływ na planowanie działań w zakresie gospodarki odpadami oraz umożliwia monitorowanie osiągnięcia celów w gospodarce odpadami.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projekt wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie zostanie ogłoszone w r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja będzie polegała na analizie sugestii i uwag otrzymywanych od zarządów województw. Ewaluacja będzie również dokonywana podczas analizy sprawozdań przekazanych do Ministra Klimatu i Środowiska.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak	

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.1338.2021.JW(19)
dot.: RM-0610-105-21

**Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Niezależnie od powyższej konkluzji uprzejmie informuję, że projekt ustawy podlega notyfikacji w trybie art. 16 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Michał Kurtyka
Minister Klimatu i Środowiska